

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228612

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP-67-11-1-68-5,000.

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. ۹۵۶۶۰۲۲۵

Accession No.

Author محمد صالح بنوہ ہجوری

Title عمل صالح المرسوم شہ جہان نا

"This book should be returned on or before the date last marked below.

عمل صالح

الموسوم به

شاه-اج-ان نامه

تصنيف

محمد صالح كنبو لاهوري

به تصحيح و تنقيح

غلام يزداني

ناظم محكمه آثار قديمه در رياست حيدر آباد دکن
و ماهر کتبات السنه عربيه و فارسيه در سرکار هند

جلد اول

باهتمام ایشیاتک سوسائیتی بنگال

در مطبع پپتست میشن طبع شد

عمل صالح

جلد اول

فهرست مضامین

دیباچه مصحح

صفحه	عنوان
۱	تمهید ... ..
۲	احوال مصنف ... ..
۹	تاریخ نگارش کتاب ... ..
۱۰	ماخذ ... ..
۱۳	طرز انشاء ... ..
۱۵	نسخ قلمی کتاب ... ..
۱۸	علامات و مخففات ... ..

متن اصل نسخه

۱	تمهید ... ..
۶	ولادت شاهجهان بادشاه غازی و موسوم شدن به سلطان خرم
۱۰	سلسله نسب ... ..

(ب)

صفحه	عنوان
۱۱	- احوال نور الدین محمد جهانگیر بادشاه
۱۴	- ذکر جلال الدین محمد اکبر بادشاه غازی
۱۶	- احوال نصیر الدین محمد همايون بادشاه
۱۸	- بیان ظهیر الدین محمد بابر بادشاه غازی
۲۵	- ذکر شاهزاده عمر شیخ میرزا ... ..
۲۵	- بیان سلطان ابو سعید میرزا ... ..
۲۶	- احوال شاهزاده سلطان محمد میرزا ... ..
۲۷	- ذکر شاهزاده میرزا میران شاه ... ..
۲۷	- احوال امیر تیمور گورگان ... ..
۳۰	- بیان تعلیم شاهزاده خرم ... ..
۳۳ ... داد	- ارتحال اکبر بادشاه و ذکر سوانح که در عرض آن ایام رو داد
۳۷	رو گردان شدن خسرو از اطاعت جهانگیر بادشاه ... ..
	بیان عنایات جهانگیر بادشاه در حق سلطان خرم و خواستگاری
۴۲ ...	نواب ممتاز الزماني بذت یمین الدوله آصف خان ...
	ذکر خواستگاری صبیغه مظفر حسین میرزا بجهت شاه بلند اقبال
۴۶	خرم ... ..
	نهضت جهانگیر بادشاه به صیدگاه باری و شمشیر انداختن
۵۰	بادشاهزاده خرم بر شیر ... ..
۵۴	زفاف شاه بلند اقبال به نواب ممتاز الزماني ... ..
۵۸	نهضت جهانگیر بادشاه با شاه بلند اقبال بصوب اجمیر ... ..
	نهضت سلطان خرم به تسخیر ولایت رانا امر سنگه و روزی
۶۷	شدن فتح ... ..

صفحه	عنوان
	وصول موکب سعادت بدار السلطنت فتحپور و انعقاد انجمن
۱۲۶	وزن مبارک شمسی از سال بیست و هشتم شاه بلند اقبال
۱۲۷	ارتحال والدہ ماجدہ شاه بلند اقبال ... ..
	توجہ جهانگیر بادشاہ با شاه بلند اقبال بسیر کشمیر و ولادت شاهزادہ
۱۲۹	امید بخش ... ..
۱۳۳	رفتن شاه بلند اقبال بار دوم بآہنگ تسخیر دکن ... ..
	وصول موکب شاه بلند اقبال بکنار رودبار چنبل و آرایش پذیرفتن
	جشن وزن مبارک سال قمری سیمین و یافتن توفیق توبہ از
۱۳۷	شراب مسکرات ... ..
	وسیلہ انگیزختن غنبر در طلب عفو و پذیرفتن پیشکش کلی
۱۵۵	و تسلیم محال متعلقہ بادشاہی ... ..
۱۶۰	ولادت ثریا بانو بیگم ... ..
	رسیدن شاه بلند اقبال بعد از انصرام مہم دکن بہ مندو و فرستادن
۱۶۵	عرضداشت بہ جهانگیر بادشاہ در باب تسخیر قندھار ... ..
	روانہ شدن شاه بلند اقبال از برھانپور بارادہ ملازمت جهانگیر
	بادشاہ و شورش مزاج حضرت خلافت مرتبت ازین وجہ
۱۶۹	و منجر شدن آخر کار بمکاربہ ... ..
۱۸۶	ولادت شاهزادہ محمد مراد بخش در قلعہ رھتاس ... ..
۱۹۶	پناہ آوردن مہابت خان بدرگاہ گیتی پناہ ... ..
۲۰۲	ارتحال جهانگیر بادشاہ ... ..
	مقابلہ سلطان شہریار بہ بادشاہزادہ داور بخش مشہور بہ بولاقی
۲۰۹	و غلبہ داور بخش ... ..

عنوان

صفحه

رسیدن بفراسی در مقام جنیر و رسانیدن خبر رحلت حضرت	
جنت مکانی	۲۱۳
ورود موکب شاهجهانی بسرحد ملک رانا و سرافرازی یافتن او از	
آستانبوس درگاه والا	۲۱۹
ورود شاه بلند اقبال بظاهر دارالخلافه اکبر آباد و نزول در باغ دهره	۲۲۱
انعقاد انجمن جلوس حضرت شاهجهان بادشاه غازی در دارالخلافه	
اکبر آباد	۲۲۳
حلیه مبارک	۲۳۲
بیان مصارف اوقات	۲۴۱
بناء تاریخ شاهجهانی	۲۵۳
ذکر احکام و فرامین که بعد از جلوس نفاذ یافت	۲۵۷
فهرست اسامی آن سعادمندان که در رکاب ظفر انتساب از مبادی	
ایام فترت تا هنگام جلوس حاضر بودند	۲۶۳
تفصیل برخی از عنایات که در عذفوان جلوس نسبت بامرای	
حضور بظهور آمده	۲۶۵
بیان عزل و نصب بعضی از امرای عظام که هنگام جلوس به	
نگهبانی صوبجات اشتغال داشتند	۲۷۰
استسعاد یافتن شاهزادهای جوان بخت به ملازمت اشرف و کامگاری	
پذیرفتن آصف خان در رکاب سعادت شاهزادگان	۲۷۵
جشن نوروز سال اول جلوس مبارک	۲۸۲
در آمد شهر رمضان المبارک سال اول جلوس و وضع خیرات بتازگی	
درین ماه	۲۸۸

صفحه	عنوان
۲۸۹	انتقال شاهزاده لطف الله ... ..
...	ترکناز نذر محمد خان والي بلخ بحوالي کابل و معاودت نمودن
...	به کمال نومیدي و ذکر احوال او و برادرش امام قلبي خان
۲۹۲	والي توران ... ..
۳۱۰	اساس نهادن ايوان چهل ستون در صحن خاص و عام ... ..
...	افتتاح مراسلت بدین درگاه از طرف ساير ملوک خصوص امام
۳۱۳	قلبي خان ... ..
۳۱۵	نقل نامه به امام قلبي خان والي توران ... ..
...	توجه شهنشاه کشور کشا بصوب صیدگاه باري و تعيين پذیرفتن امرای
۳۱۸	نامدار بر چهار بنديله ... ..
...	ذکر نزول اجلال به قصبه گوالیار و تفرج قلعه نمودن و آزاد ساختن
۳۲۳	زندانیان و فیصل یافتن مهم چهار سنگه ... ..
۳۳۰	آغاز دریمین سال جلوس حضرت ظل سبحاني ... ..
۳۳۳	رسیدن بحري بیگ برسم رسالت از جانب شاه عباس ... ..
۳۴۴	شرح احوال خان جهان لودي و رو یافتن او از قبله اقبال ... ..
۳۵۷	نقل نامه حضرت سلیمان مقامي به شاه صفي دارای ایران ... ..
...	بیان محو آثار و رسوم بدعت که در میان طوایف افغانان سرحد کابل
۳۶۳	شیوع یافته بود ... ..
...	نهضت آنحضرت به نفس نفیس برای گوشمال نظام الملک
۳۶۵	و خانجهان بصوب دکن ... ..
۳۷۰	آغاز سال سوم از جلوس ... ..

ارسال نامه و رسول از درگاه گیتی پناه نزد نذر محمد خان والی	
بلخ در جواب معذرت نامه که مصحوب وقاص حاجی	
ایلچی خود فرستاده	۵۳۵
انعقاد انجمن عقد ازدواج میان شاهزاده محمد شجاع و کریمه	
سلسله صغیه صفویه	۵۳۶
احوال پایان این سال خصوص رفع بدعتی چند که در کشمیر وقوع	
پذیرفته بود	۵۴۳
آغاز سال ششم از جلوس مبارک	۵۴۶
مرسول شدن خواجه قاسم مخاطب به صفدر خان بجانب ایران ...	۵۵۰
حمله آوردن زنده پیل بر بادشاهزاده اورنگ زیب و ثبات قدم ورزیدن	
بادشاهزاده و برچه زدن در پیشانی آن پرخاش گر ...	۵۵۴
بیان چگونگی فتح حصار دولت آباد به حسن سعی مهابت خان	
و دیگر اریلیای دولت	۵۶۴
توجه بادشاهزاده شاه شجاع بسمت جنوبی بآهنگ تسخیر بلاد دکن	۶۱۴
انتصاب پذیرفتن رایات موکب منصور بصوب پنجاب ...	۶۲۲

عمل صالح

الموسوم به

شاهجہان نامہ

تصنیف

محمد صالح کنہو

بتصحیح

مولوی غلام یزدانی صاحب ایم . اے

ایم . آر . اے . ایس . (لندن)

پروفیسر عربی و فارسی گورنمنٹ کالج راجشاہی

الجزء الاول

بسم الله الرحمن الرحيم

دیباچه مصحح

تمهید

در زمانیکه بمحکمه آثار قدیمه سرکار هند موظف تحقیق السنه عربیه و فارسیه بودم - روزی اشاره عالی جناب فضیلت مآب جان هیوبرت مارشل صاحب سی - انی - اے دیرکتور جنرل محکمه موصوفه بدین معنی رفت - که اگر کتاب عمل صالح که کاملترین تاریخ عهد حضرت شاهجهان بادشاه غازی از تصنیف محمد عالم کذبو است بتصحیح و تکشیف این بنده زیور انطباع پذیرد خیلی زیبا بود - زیرا که باوجود متعدد بودن کتب تاریخ زمان حضرت شاهجهان بادشاه کتابیکه بر جمله احوال عهدش از ولادت تا وفات محکومی و جامع باشد جزین نامه فامی نیست - و شهرت و قبولیتی که این کتاب را بوجه صدق بیان و درستگی اتیان حاصل شده احتیاج شرح ندارد - چنانچه در اکثر تواریخ معتبره متأخرین حواله باین کتاب رفته است - چون امر آن عالی جناب خالی از حکمت نبود کمر همت بر اتمام این کار بستم - و از ایشیاتک سوسائیتی بگاله استفسار نمودم که اگر ایشان بسلسله بیلو تهیکا اندیکا متکفل اشاعت این نسخه بدیعه می توانند شد - آن جماعه افاضل که در احیا و ترویج علوم و فنون آسیا همیشه سرگرم کاراند - تحریک من بنده را برغبتی تمام قبول نموده فرمودند که متن را بترجمه مختصر در زبان انگلیسیه که از تبلیغ و ترصیع کلام

فارسی مرئی و متقی و به مقاصد و مطالب محلی و مطری باشد صورت
انتظام دهم - الحمد لله که امروز جلد اول از آن کتاب مستطاب هدیه ناظرین
شود - آهی حسن سعی قبول کناد *

احوال مصنف

احوال مصنف از هیچ کتاب آن عهد بدریافت نمی رسد - و در فاتحه
عمل صالح نیز چیزی که " کمترین داعیان دولت ابد پیوند بوده " چیزی
درین باب مسطور نیست - لیکن از احوال شیخ عنایت الله مصنف
بهار دانش و از ذکر مولانا ابوالبرکات المتخلص بمنیر که در خاتمه کتاب درج
است انمودگی بدست می آید - چنانچه معلوم می شود - که مولد
و منشأش خاک پاک خطه لاهور است - و در عهد طفولیت بزیر تربیت
شیخ عنایت الله مانده - و کسب علوم هم از آن ممدوح نموده - میگویند
که ملا منیر را بمصنف کمال شغف بود - و مدتی بیک جا بسر بردند *

در تاریخ هند ایلیت صاحب پروفیسر داسن مصنف را با
میر محمد صالح خوشنویس^(۱) پسر میر عبد الله مشکین قلم که بفارسی
کشفی تخصص می کرد خلط ملط کرده است چنانچه میگوید *

" درین امر هیچ شک نیست که محمد صالح همان کس است
که خود را باین نام در کتاب خود بزمرد خوشنویسان نوشته * " (۲)

(۱) برای مزید حالات خوشنویس مذکور ببینید صفحات ۴۱ و ۵۰ و ۵۵

۷۷۹ - بان شاهنامه عبد الحمید لاهوری جلد دوم - طبع بدلیوتیکا اندیکا *

(۲) ملاحظه کنید تاریخ هند ایلیت صاحب - جلد هفتم - صفحه ۲۳ *

حالانکه وفات خوشنویس مذکور در عمل صالح بذکر وقایع سال بیست و چهارم جلوس والا مطابق سده هزار و شصت هجری مندرج است -
 پروفیسر موصوف را این خیال غالب ازین قول کرنیل لیس پیدا شده که
 در باب بادشاهنامه عبد الحمید لاهوری در جرنل رائل ایشیاتک سوسائیتی
 (جلد سوم سلسله جدید) رقم یافته *

” نسخه جاد دوم بادشاهنامه که برای طبع ببلیوتیکا اندیکا مستعمل
 شده بهترین نسخه قلمی است که بنظر آمده - از قام محمد صالح کذبو (۱)
 مصنف عمل صالح نگارش پذیرفته - و بر حاشیه دستخط شاهجهان
 بادشاه دارد “ *

(۱) در باب اصلیت این قوم حکایات عجیبه و روایات غریبه بر السنه مردم
 جاری است - چنانچه درعیان اهل اسلام مشهور است - که اگر شخصی سید النسب
 بزنی کفاس متأهل شود - اولاد کذبو (کم بو) باشد - گویا بوی کفاسی از آمیزش
 سادات کم شده - یا خوشبوی سادات از اعتزاج کفاسی کم گردیده - جماعتی دیگر
 می گویند - که چون در ابتدا تعداد ایشان قلیل بود - نظر بر آن ایشانرا کم بو گفتند -
 باین معنی که بوی شان درمیان خلق نادر است - لیکن این همه اقوال لغو و پوچ
 است و رزاقی ندارد - مولانا شیخ زین العابدین - د مادری مولانا شیخ عبد الحق
 محدث دهلوی که باز جد مادری راقم الحروف می باشد در کتاب خود مصباح العارفین
 می نویسد - که در لفظ کذبو واو نسبت است منسوب به کذب چون واو هندو - و کذب
 شهرست ارد غزن - باشندگان آن شهر اعم ازیکه مسلمان باشند یا بت پرست بآن
 لقب ملقب شدند *

در بعض کتب تاریخ نوشته شده که کنبایه بالضم نام دریای است در شمال سمرقند -
 و آبادیها که بر کنار آن دریا واقع شده بهمین اسم موسوم شد - چنانکه جهام نام
 دریای است و هم نام شهری که بر لب آن دریا واقع است - در زمانی سادات و شیوخ از
 عرب و بغداد آنجا سکونت اختیار نمودند - و بعد مرور قرون و دهور چون بهندوستان
 رونهادند - این لقب را همراه خود شان آوردند - علاوه ازین اقوال از قرینه
 این شعر نیز

[بقیه حاشیئه صفحه ۳]

* بیت *

اگر قعط الرجال افتد ازین سه انس کم گیري

یکی افغان دوم کدبو سوم بد ذات کشمیری

که در باب سوء خلق این قوم درمیان مردم مشهور است این امر واضح میگردد که کدبو مثل کشمیری و افغان لقب مقامی است نه که ذاتی و صفاتی - و از تحقیق جدا دل مردم شماری که در ذیل درج است معلوم می شود - که اصل این قوم اغلب از سرزمینی است که در مضافات پنجاب واقع است - زیرا که اکثر افراد این قوم به پنجاب سکونت دارند - و آنرا که در صوبه پنجاب متحصن آباد اند - در آن اضلاع هستند که به پنجاب ملحق است - درین صورت قول مولانا شیخ زین العابدین قرین صواب معلوم می شود - که کدبو مثل هندو اسم نسبت بهت مذسوب به کتب *

بکته لطیفه ای که منور در دهرم شاستر خود (باب دهم - اسلوک ۳ و ۴) ذکر بعض فرقه های کهنی میکند - و فرقه که سلسله ترتیب چهارم ثبت افتاده کمبوج است - و صحت نیست که این طایفه اسلاف و اجداد کنبوی زمن حال باشند - ازین وجه که آن نوع قوم کدبو که به مذهب هندو تعلق دارد بالکلیه کهنی است - در باب اسقاط حرف جیم می توانیم گفت که بسبب کثرت استعمال واقع شده - مستشرقین زمان حال از سیاق عبارات کتب قدیمه سکرت سند گرفته وطن مالوف طایفه کمبوج را در کوه هندوکش قرار داده اند - که واحدی گلگت را از باخ جدا می سازد و ثابت می رسد - چنانچه گرنوسن در جنرل راول ایشیاتک سوسائیتی (بابت جولائی سنه ۱۹۱۲ع صفحه ۸۰۱) این طایفه را یکی از اقوام شمال غرب هند بیان می کند - و گوید که لغت شان به سنسکرت و ایرانی آمیزش داشت - موسیو فوچر بنابر روایات ملک نیپال ثبت را کمبوج دیس می پندارد - و رایش بسیار تفاوت ندارد - اما وراهمپرا در برهت سمنها (باب چهاردهم - آیت ۱۷) کمبوج دیس را در ممالک جنوب مغرب شمار می کند - غالباً بذای قولش این است - که کمبوج در دهرم شاستر منو و هری و نسا و مذداده اشوکا (شماره ۱۳ - ۲۵۹ سال قبل از مسیح) به قومی دیگر که جوانا نام دارد مسطور شده - و چون موخرالدکر باشندگان غرب و جنوب غرب بودند - وراهمپرا طایفه کمبوج را نیز متوطن ممالک جنوب مغرب شمرد *

من بنده برای تحقیق نسخه مذکوره را خود بامعان نظر در کتابخانه ایشیائیک سوسائیتی بدگاله ملاحظه نمودم - و یافتم که در آخر کتاب نام کاتب فقط " محمد صالح الکاتب " درج است - اکنون بفهم نمی آید که کرنیل لیس بر چه بنا محمد صالح الکاتب را محمد صالح کنبو قرار داده است - از مطالعه کتب تاریخ آن عهد چنین معلوم می شود - که محمد صالح الکاتب یا میر محمد صالح خوشنویس پسر میر عبد الله مشکین رقم است - زیرا که در سده هزار و پنجاه و شش هجری خدمت داروغگی کتابخانه معلی از تعمیر رشیدای خوشنویس باو مفروض شده بود -

[بقیه حاشیه صفحه ۳]

تفصیل جد اول مردم شماری

(کنبو) کل تعداد = ۱۸۳۵۷۳

تقسیم بلحاظ مذهب

۶۳۱۲۸	=	هندو
۴۳۸۸۹	=	سکیه
۷۶۱۵۶	=	مسلمان
۱۸۳۵۷۳		

تقسیم بلحاظ صوبجات

۱۷۴۰۹۸	=	پنجاب
۳۶	=	بلوچستان
۲	=	کشمیر
۹۴۳۲	=	صوبجات متحدہ
۵	=	جزائر اندمان
۱۸۳۵۷۳		

[ملاحظه کنید مردم شماری هند سنه ۱۹۰۱ میلادی - حصه دوم (جداول)

مؤلفه ایچ - ایچ - رزلی - ر ای - اے - گیت] *

و ممکن که باین حیثیت نقل کذب هم برای کتابخانه شاهی می کرد -
یا میر محمد صالح^(۱) برادر روشن قلم است - که پس از وفات برادر
موصوفش بجای او بمخدمت فرمان نویسی سرافراز گشت - و این نسخه
را حسب ایمای حضرت صاحبقران ثانی نوشته باشد *

مورخین زمانه حال شیخ عنایت الله را علی حسب اختلاف
الروایات هم زاف و برادر حقیقی مصنف می خوانند - لیکن از مطالعه
عمل صالح معلوم می شود که قول آن جماعت که شیخ موصوف را برادر
حقیقی محمد صالح می گوید درست نیست - زیرا که مصنف اسمش
را در هر جا بقلب آل محمد زینت می دهد - که فقط سادات را نوشتن
جایز است - و عنایت الله را بهر مقام شیخ عنایت الله نوشته است -
مورخین را این غلط فهمی غالب از لفظ برادر کلان واقع شده که مصنف
بآن شیخ موصوف را در هر جا خطاب می کند - لیکن در محاوره فارسی
خطاب برادر عام است - و اطلاقش بر برادر حقیقی و عمزاده و هم زلف
یکسان می باشد *

(۱) میر محمد صالح فرمان نویس و میر محمد صالح خوشنویس داروغه
کتابخانه معلی هر دو جداگانه کس بودند - و مناصب ایشان در عمل صالح جداگانه
درج است - چنانچه میر محمد صالح فرمان نویس بمنصب پانصدی بدست سوار
سرافراز بود - و میر صالح داروغه کتابخانه بمنصب نهصدی صد سوار - میر محمد صالح
فرمان نویس و محمد صالح کذب را هم یک کس قیاس کردن درست نیست - زیرا که
اگر چنین بودی ذکر روشن قلم مثل ذکر شیخ عنایت الله که هیچ خطاب نداشت
و باز دو بار به بسیار شرح و بسط رقم شده است بالضرور در عمل صالح نگارش یافتی -
علاوه ازین ذکر تفویض خدمت فرمان نویسی که بپادشاهنامه عبد الحمید درج است
در عمل صالح نیز رقم شدی - والله اعلم بالصواب *

میگویند که محمد صالح در دفتر معلمی شاهي سلسله ملازمت داشت - و علاوه از عمل صالح کتابی دیگر موسوم به بهار سخن^(۱) هم تدبیر طبع وفاد اوست - این کتاب بر چهار چمن مشتمل است - چمن اول - در مکاتیب بادشاهان و امرا - چمن دوم - در رقعات - چمن سوم - در توصیف عمارات آگره و شاهجهان آباد و لاهور - چمن چهارم - در تقریظات کتب - از دیباچه معلوم می شود که مولانا ابوالبرکات مفیر مسودات این کتاب را که در اوراق منتشره صورت پراگندگی داشت خواست که در یک شیرازه جمع آورد - اما اجل مهلت نداد - و آخر الامر محمد صالح خود آن اوراق پریشان را در سنه هزار و هفتاد و سه هجری ترتیب داده به بهار سخن موسوم کرد - درین گلدسته مصنف داد رنگین کلامی و سخن آرائی داده است - و جواهر زواهر مضامین گوناگون بر صفحات قرطاس ریخته *

تاریخ ولادت مصنف بتحقیق نه پیوست - و در باب وفاتش نیز اقوال مختلف است - چنانچه سید محمد لطیف در تاریخ لاهور صفحه ۲۰۹ می نویسد - که محمد صالح در سنه هزار و هشتاد و پنج رحلت نمود - صاحب تحقیقات چشتی^(۲) وفات مصنف را ده سال قبل از آن بیان می کند - و گوید که محمد صالح در سنه هزار و هفتاد و پنج وفات یافت لیکن قولش درست نیست - چرا که مصنف در عمل صالح ذکر وفات شیخ عنایت الله که در سنه هزار و هشتاد هجری واقع شده نموده است - درین صورت رحلت کردن او در سنه هزار و هفتاد و پنج خلاف از عقل

(۱) این کتاب هنوز چاپ نشده است - نسخه قلمبش که بطورم رسیده ملک مولوی محمد شعیب نائب مباشر آثار قدیمه اسلامی پنجاب و صوبجات متحده است - تقریباً چهار پنج صد صفحه ضخامت دارد *

(۲) ملاحظه کنید - تحقیقات چشتی - صفحه ۵۹۲ - طبع لاهور (وطن) *

است - علاوه ازین اقوال از عبارتی که در اختتام نسخه پبلک لائبریری لاهور درج است - و اینجا بجنسه نقل می شود بظهور می رسد - که رشته حیات مصنف تا سنه یازده عدد و بیست هجری مقطع نه گردیده بود *

نقل عبارت

ختم شد نسخه عمل صالح من تصنیف جامع الکمالات صوری و معنوی میان محمد صالح سلمه الله روز یکشنبه بناریخ بیست و هفتم صفر سنه ۳ جلوس والا مطابق سنه ۱۱۲۰ هجری *

درین عبارت جمله سلمه الله برین معنی دال است - که مصنف تا زمان تحریر این نسخه زنده بود - اکنون درین صورت که از عبارت تاریخ لاهور این امر مفکشف نمی گردد - که آیا مصنف تاریخ وفات بذابر روایات مقامی نوشته است - یا از دیگر کتب تاریخ نقل کرده - من بده را در قرار دادن این امر که قول محمد لطیف " حدیث صحیح " است - و عبارت نسخه پبلک لائبریری لاهور مرز و هذیان - قدری تامل است - زیرا که اگر مصنف تاریخ لاهور تاریخ وفات محمد صالح را فقط بر بنای روایات مقامی نوشته است - قولش در مقابله عبارت نسخه پبلک لائبریری لاهور و قعنی ندارد و اگر او از دیگر کتب معتبره تاریخ نقل کرده است - نگارش عبارت نسخه لاهور بر سهو کاتب محمول می توان شد *

در لاهور مسجدی خورد بغایت دلپسند اساس بنا کرده مصنف هنوز موجود است - این عبادتگاه اندرون موجی دروازه به لب سه راه واقع است و کار چینی بسیار خراب دارد - گویند که مکان سکنی محمد صالح محاذی این مسجد بود - بر در مسجد این کتبه نوشته است *

* کتبه *

بانبي ابن مسجد زيبا - بنده آل محمد صالح است

سنه يك هزار و هفتاد هجري

بر محاريب مسجد بسيار كتبا از نظم و نثر و آيه هاى قراني بكار چيني نگاشته است - معصود ازبها حمد و سپاس خدا و نعت مصطفى و تعريف مسجد زيبا است - از كتبه نثر چنان هويدا مي شود - كه تعمير مسجد در سنه هزار و هفتاد و نه به تكميل رسيد *

نقل کتبه نشر

بعسن سعي فدوي آل محمد صالح در سال هزار و هفتاد و نه هجري

صورت اتمام يافت *

محمد صالح در مقبره ده از سنگ سرخ بنا يافته است دفن شد -

اين مقبره تا حال بيرون موچي دروازه لاهور موجود است - و به اسم كنبو

والا مقبره شهرت دارد *

تاريخ نگارش كتاب

اگرچه مصنف در ديباچه مي گويد - " در سال هزار و هفتاد هجري

از چمن آرائي اين گلشن فيض فراغ كلي يافته سر رفعت باوج سپهر مينا

برافراختم " - ليكن اين قول درست نيست - چرا كه اول در كتاب واقعات

عهد حضرت شاهجهان بادشاه تا سنه هزار و هفتاد و شش هجري مسلسل

درج است - علاوه ازين مصنف در احوال برادرش شيخ عنايت الله

مي نويسد *

” آن مجمع کمالات انسانی که مربی و ولی نعمت صوری و مغربی این بنده بود - و درس‌سخن سرائی و معنی آرائی ید بیضا می نمود - و از عهد طفولیت تا الیوم توجه والا بتربیت این ذره بی مقدار مصروف داشته همه وقت چهره شاهد کلام را بغازه اصلاح می آراست - و صورت معنی از آئینه سخن باحسن وجهی نمودار می ساخت - نصیب و تقدیر پیش از آنکه این کتاب مستطاب بنظر اصلاحش رسد - و از پرتو نظر فیض اثرش عبارت را رتبه و معنی را کمال حاصل آید - روز پنجشنبه نوزدهم جمادی الاولی که تاریخ تولد مبارکش نیز همین بود - در سن شصت و پنج سال قمری و هزار و هشتاد هجری رحلت بر اقامت گزیده متوجه خلد برین گشت “ *

ازین عبارت واضح است که کتاب قاسم سنه هزار و هشتاد هجری ختم نشده بود - درین صورت معلوم می شود که اول محمد صالح سوانح ایام دولت حضرت شاهجهان بادشاه تا سنه هزار و هفتاد هجری قلم بند کرده بود - و کتاب را در آن سنه ختم نموده لطیفه فیض الهی تاریخ اتمامش یافته - لیکن چون آن بادشاه عالی جاه رحلت گرای عالم بالا شد - مصنف احوال سنین ما بعد را اضافه نموده این نامه گرامی را صورت تکمیل داد - و دیباچه چنانکه در اول بود بهمان طور برقرار ماند *

ساخت کتاب

سلاطین مغلیه را همیشه شوق علم تاریخ بوده - چنانچه اکثر تاجداران این سلسله نامدار خود وقایع عهد شان نوشته اند - و بعض این خدمت را به منشیان بلاغت شعار سپرده - حضرت شاهجهان بادشاه را هم این خیال پیدا شد که تاریخ عهدش بطرز تاریخ جد بزرگوارش حضرت عرش آشیانی

اکبر بادشاه که نتیجهٔ قلم اعجاز رقم شیخ ابوالفضل است تدوین یابد -
 بنابرین اول خدمت نگارش بادشاهنامه به میرزا امینا قزوینی که در
 فن افشاید طولی داشت تفویض یافت - و آن منشی معنی پرداز احوال
 ده سال اول عهد حضرت صاحبزادگان ثانی را مع دیباچه که بر احوال ایام
 شاهزادگی از یوم ولادت سعید تا تخت نشینی مبارک مشتمل است -
 و تقدّمه که در آن ذکر مشاهیر آن زمان از سادات و مشایخ و علما و فضلا
 و شعرا و اطبا درج است - ترتیب داده در سنه بیست جلوس والا از
 نظر اشرف گذرانید - محمد صالح احوال شاهزادگی حضرت شاهجهان
 بادشاه ازین کتاب اخذ کرده است (۱) - و در نگاشتن وقایع ده سال اول هم
 از آن مستفید شده *

چون میرزا امینا تاریخ شاهجهانی ده ساله بنظر اقدس حضرت بادشاه
 گذرانیده بود - حاضران موقوف اعلیٰ بعرض رسانیدند - که منشی بی بدل
 ملا عبد الحمید نام که روش سخن سرائی از کلام شیخ ابوالفضل فرا گرفته
 و از فیض صحبت آن قدوة اهل سخن بهره تمام اندوخته - اکنون دل رمیده
 را از اختلاط این و آن و خاطر شوریده را از ارتباط فلان و بهمان و پرداخته
 در معموره پخته بزایده تفهائی و پیغوله بی نوائی در ساخته است
 اگر خدمت نگارش معالی و مکارم این دولت والا بدو باز گذاشته آید -
 هرآئینه این قالیف منیف و تصنیف شریف به نهجی که در خاطر

(۱) سوانح این ایام در کتابی دیگر که به اسم " احوال شاهزادگی حضرت
 شاهجهان بادشاه " مشهور است - و نزد بعضی به معتمد خان مصنف اقبالنامه
 جهانگیری نسبت دارد - بکمال شرح و تفصیل نگارش یافته - از سیاق عبارت
 عمل صالح چنان معلوم می شود که مصنف ازین کتاب هم استفاده کرده است *

دوربین صواب گزین مرکز است نگاشته شود (۱) - بادشاه علم دوست بمجرد استماع این امر فرمائی در طلب ملا عبد الحمید بذظم پتّه فرستاد - و چون او بدرگاه والا آمده بسعادت زمین بوس رسید - خدمت نگارش بادشاهنامه از میرزا امینا منتقل شده به ملا عبد الحمید سپرد شد - و میرزای مذکور بخدمت جمع وقایع سر افرازی یافت *

ملا عبد الحمید انتظام اکبر نامه را پیش نظر نهاده احوال بیست سال عهد حضرت شاهجهان بادشاه در دو مجلد ترتیب داده است - و طرز اسناد فاضلش را به تتبع آن در جمیع امور طرازی بخشیده - چنانچه باوجود عذوبت الفاظ و رنگینگی بیان هیچ جا پا از جاده متانت بیرون نگذاشته - و در آرایش عبارات و پیرایش استعارات سر رشته معنی را از دست نداده - این نامه گرامی جامع ترین و معتبر ترین تاریخ اول بیست سال عهد حضرت صاحبقران ثانی است - و جمله تاریخ نویسان آن عهد ازین استفاده کرده اند - و محمد صالح هم ازین کتاب مستطاب زله ربائی نموده *

در سنه هزار و شصت و پنج هجری چون ملا عبد الحمید بوجه کبر سن ازین جهان رحلت نمود - خدمت نگارش بادشاهنامه به محمد وارث که از فیضان تعلیم ملا بهره کامل گرفته بود تفویض یافت - محمد وارث احوال ده سال آخر عهد حضرت شاهجهان بادشاه را بطرز و روش بادشاهنامه عبد الحمید نوشته است - و باین طور کتاب اسنادش را مکمل نموده - چون این تاریخ پیشتر از عمل صالح بدوین آمد ممکن که مصنف علاوه از معلومات خود ازین کتاب هم مستفید شده باشد *

(۱) ملاحظه کنید - بادشاهنامه عبد الحمید لاغوری جلد اول - حصه اول -

چون درین تاریخ فامها بواسطهٔ مبالغه در استعارات و تشبیهات و اطناب و اطالات در الفاظ و عبارات خاطر خواننده از فهمیدن مقاصد و ادراک مطالب باز می ماند - محمد طاهر را که بخطاب عنایت خانی سرافراز بود این خیال پیدا شد - که سوافم عهد حضرت صاحبقران ثانی را کسوت نو پوشانیده بمناظر عبارات سهل و اصطلاحات روشن جلوه دهد - چنانچه مصنف آن همه راقعات را که در سه جلد بادشاهنامه مسطور شده است اختصار نموده در یک جلد جا داده است و کتابش را ملخص نام نهاده - چون این تاریخ نامه در همان زمان بنگارش آمد که محمد صالح کتابش را می نوشت - بذابر آن بوثوق نمی توانیم گفت که مصنف عمل صالح ازین کتاب بچه حد بهره اندوز شده *

علاوه ازین کتب که ذکر آنها بالا گذشت - چند کتاب دیگر هم در زمان حضرت شاهجهان بادشاه نوشته شد که بر احوال آن بادشاه مشتمل است - چنانچه یکی از آن تاریخ دلکشا است از تصنیف شیخ عنایت الله لاهوری که در آن احوال آبا و اجداد حضرت صاحبقران ثانی از زمان آدم تا انتهای عهد آن سلطان درج است - چونکه عمل صالح بعد ازین همه کتب بنگارش آمد - لهذا مصنف از آنها تا حدی استفاده کرده است *

طرز انشای کتاب

در باب انشاء این کتاب همین گفتنی کفایت کند که مثل دیگر تاریخ نامهای آن زمان نوشته شد - چنانچه در ابتدای هر بیان تمهیدی طویل الذیل می آید - که بالفاظ مشکله و عبارات غریبه آراستگی دارد - کثرت الفاظ که آنرا قدردانان این طرز آمد طبیعت می گفتند در مطالب

مبالغه پیدا می کند - و وفور استعارات و تشبیهات که معنی آفرینی نام داشت مقاصد را در حجاب می گیرد - در هذوستان مخترع این روش شیخ ابوالفضل است - لیکن او منشی قادر الکلام بوده و در کلامش سنگینی به رنگینی عیان بعنان می رود - و هیچ جا شوخی بر مقادیر غالب نیامده - تا هم چون پاستان نامهای فارس بنظر شیخ موصوف رسید - سادگی عبارت و لطف محاوره آنها دلش را ازین تصنع کاری و عبارت آرائی متغیر ساخت - چنانچه در آئین اکبری که جلد آخر اکبرنامه است - شیخ آن روش را ترک کرده بطرز قدماي فارس نوشته است - و الحق کتابیست که در آن بجمیع علوم بحث کرده و ساده نویسی را از دست نداده - سلاست عبارتش به حشمت معنی و جودت لفظ دست بگریبان است - و فقرهای مختصر به چسبانی ربط و پیوستگی ترکیب در کلام متفاوت و شوکت پیدا کرده - چنانچه خود میفرماید *

* بیت *

بس کارنامه ایست که آمد بروی کار

حیران شوند اگر دو سه حرفی رقم زنند

محمد صالح بکنار ابوالبرکات مغیر و شیخ عزایت الله پرورش یافته بود - و رنگین کلامی و عبارت آرائی او را بمیراث رسیده - و چون درین زمان آفتاب انشاء پردازي عبد الحمید از بادشاه وقت فروغ قدردانی حاصل کرده به نصف النهار شهرت می درخشید - محمد صالح در کتابش اسلوب بادشاهنامه را پیش نظر نهاده است - و عبارت را بهمان طرز زیغت می دهد - و اگرچه کلامش را آن درجه بلند پایگی و شوکت حاصل نشده که عبارت بادشاهنامه را حاصل است - تا هم در بیانش زبان بمحاوره شیر و شکر است - و هیچ جا عبارتش از دایره فصاحت خارج نشده *

نسخ قلمی کتاب

در اروپ چندین نسخ این کتاب موجود است - چنانچه سه نسخه در متحف برطانیه^(۱) است و چهار در کتاب خانه اندیا آفس^(۲) - و به همین طور در دیگر کتب خانهای بر اعظم نیز یافته می شود - و چون احوال آنها در فهرستهای آن کتب خانها بشرح و بسط درج است اینجا احتیاج اعاده معلوم نمی شود *

در هندوستان هم این کتاب نادر نیست و نسخ آن در اکثر ریاستهای ملک بنظر می آید - و در کتابخانهای بعض خانوادههای قدیم نیز یافته می شود - من بنده برای مطابقه و مقابله پنج نسخه بدست رسانیدم - سه از آن ملکیت ایشیاٹک سوسائیتی بنگاله است - و یک ملکیت پبلک لائبریری لاهور - و دیگر یک ملکیت منشی عبد الرحیم ساکن محله نکئی بستنی آگره - احوال هر یک از آن پنج در ذیل درج می شود *

(۱) [نسخه ایشیاٹک سوسائیتی بنگاله شماره دی] این نسخه را شخصی شیخ درویش احمد نام که ساکن گجرات شاه دولا بود برای نواب سید شہامت خان نوشته - بر پشت ورق اول مهر سید علی رضا ثبت است که اغلب از متعلقان نواب موصوف باشد - تاریخ نگارش نسخه درج نیست - لیکن از صورت آن معلوم می شود - که اقلاً دوست سال قدامت

(۱) ملاحظه کنید فهرست کتب قلمیة فارسیة متحف برطانیہ مولفہ چارلس ربو - جلد اول - صفحه ۲۶۳ ، ۲۶۴ - شماره ۲۶۲۲۱ ، ۲۰۷۳۵ - و جلد سوم - صفحه ۱۰۶۹ - شماره ۲۱۵۷ *

(۲) ملاحظه کنید فهرست کتب قلمیة فارسیة اندیا آفس مولفہ مارمن ایتهی - صفحه ۱۲۸ - شماره ۳۳۲ ، ۳۳۳ ، ۳۳۴ ، ۳۳۵ *

دارد - اسلوب خط پسندیده است و اغلاط بندرت یافته می شود - تقطیع کتاب یازده انچه به هفت انچه است و ۹۵۴ ورق ضخامت دارد - این نسخه کامل است و بر حاشیه ذکر آن سوانح که در بادشاهنامه عبدالحمید لاهوری درج است و در عمل صالح رقم نیافته می دارد - علاوه ازین کاتب در اختتام نقل آن فرامین نیز نموده است - که در دیگر تاریخ نامهای آن عهد موجود است و محمد صالح آنها را ترک کرده - من بنده در تصحیح عبارت این نسخه را عمل متنی قرار داده ام و اختلافات دیگر نسخ را در حواشی پائین درج نموده *

(۲) [نسخه ایشیدانگ سوسائیتی بنگاله شماره ۴۵۳ دی] این نسخه کامل نیست و از ذکر سال یازدهم جلوس حضرت شاهجهان بادشاه شروع می شود - لیکن در آخر نقصی ندارد و مثل دیگر نسخ بعد از ذکر اسامی مذهبداران ختم می شود - روش خط پخته نیست و اکثر جا سهو و فرو گذاشت بنظر می آید - در تاریخ پنجم جولائی سنه هزار و هشت صد و چهل و دو عیسوی مطابق بیست و ششم جمادی الثانی سنه هزار و دویست و پنجاه و هشت هجری شخصی گنگا پرشاد نام این نسخه را برای بابو صاحبان رام رتن سنگه و رام پرش سنگه نوشته بود - تقطیع کتاب ده انچه به شش انچه است و ۴۷۴ ورق ضخامت دارد *

(۳) [نسخه ایشیدانگ سوسائیتی بنگاله شماره ۴۵۴ دی] این نسخه هم ناقص است و احوال ده ساله عهد حضرت شاهجهان بادشاه از ابتدای سال بیست و یکم می دارد - در خاتمه احوال مشاهیر و فهرست مذهبداران ترک کرده شده است - روش خط پاکیزه و با قاعده است و اغلاط و سهو کمتر یافته می شود - این نسخه را هیده سکه رام که در عهد خلافت عالمگیر ثانی بخدمت محاسبی سرافراز بود - در سنه یکهزار و صد

و شصت و هشت هجری از کتاب رای بجی مل ولد رای بهوکنی مل کایت دیوان اسد خان نقل نموده - تقطیع کتاب دوازده انچه به هشت انچه است و ۱۲۱ ورق ضخامت دارد *

(۴) [نسخه پبلک لائبریری لاهور ج]^(۱) این نسخه قدیم ترین و بهترین نسخه عمل صالح است که بنظرم رسیده - در سنه یکهزار و صد و بیست هجری بنگارش آمد - طرز خط پخته است و از سهو و خطا پاک است - تقطیع کتاب یازده انچه به شش انچه است و ۷۶۶ ورق ضخامت دارد - ورق اول ضایع شده است و عبارت ازین الفاظ شروع می شود - "آئین باز گذاشت - و به برکت پیروی طریقت آنصاحب شریعت" الخ *

(۵) [نسخه مذشی عبد الرحیم ساکن نئی بستی آگره] این نسخه هم بسیار صحیح است و تقریباً دو صد سال قدامت دارد - اسلوب خط خوش است و دوازده انچه به هفت انچه تقطیع دارد *

در محله چوڑی والان بدارالسلطنت دهلی
 در هزدهم ماه جون سنه هزار و نهصد و یازده میلادی
 بنگارش آمد
 غلام یزدانی

(۱) در پبلک لائبریری لاهور نسخه دیگر هم موجود است - لیکن قدامتی ندارد و از خطا و سهو آکنده است *

علامات و مخففات

ع	عوض
ز	زاید
ن	ناقص
غ	غلط

ش (۱)

نسخه ایشیاٹک سوسائٹی بنگالہ شماره
DCT ۳۵۱

ش (۲)

ایضاً ایضاً شماره
DCT ۳۵۳

ش (۳)

ایضاً ایضاً شماره
DCT ۳۵۳

ل

نسخه پبلک لائبریری لاہور
JCT ۳۳

الف

نسخه مذہبی عبد الرحیم ساکن نئی بستی آگرہ

بسم الله الرحمن الرحيم

شگفته روئی چمن بیان و خفده ریزی گلبن سخن از حمد بهار پیرای
گلشن کاف و نون و جریده کشای سپهر بوقلمون است که مصور حکمت
والایش به کلک تقدیر و ید قدرت بدیع نقشی چون سرور اعفیا محمد
مصطفی صلی الله علیه و آله و اصحابه و سام بر لوحه ایجاد و تکوین کشیده
از فروغ صورت تمام معنی او که سفیده صبح آفرینش و مطلع انوار دانش
و بیغش است شبستان گیتی را چون روز روشن و خارستان دنیا را مانند
ارم گلشن جاوید بهار ساخت - و بیاض دیده روزگار را بذور لقای ازهر آن
مظهر موعود آرایش تازه و نگار خانه صنع را از پرتو ظهور باسط انوار آن
آفتاب ذرات کون و مکان زینت بی اندازه داده غلغله کبریائی جلال
و جمالش در ملک و ملکوت انداخت - و مزینت آنحضرت در جمیع
مراتب بر سائر ادبیا و اذکیا و کمال نمایش کلام آن مظهر اتم قدرت بتائید
اعجاز و بدایع بیان هر کافه انس و جان آشکار نموده صیت رفعت قدر دین
متینش بلند گرای گردانید - و حسن الفاظ غریبه و معانی بدیع آیات
قرآنی و مشکلات احکام آسمانی به تئویر هدایت و توضیح درایت آن مهر
سپهر اصفا در نظرها جاوه گر ساخته عالمی را از تیه ضلالت بسر منزل اهددا
رسانید - و بر طبق اراده ازلی و وفق خواهش لم یزلی بجهت قوام نظام عالم
امکان و قیام قوایم طبایع و ارکان سر رشته آراستگی ملک و ملل و زمام
سرانجام مواد دین و دول در قبضه سلاطین معدلت آئین باز گذاشت -
و به برکت پیروی طریقت آن صاحب شریعت شمشیر کفر فرسای ابی

گروه والا شکوه را مصباح معابد اسلام و مفتاح مغالق هفت اقلیم نموده
 میوزان استقامت کردار و گفتار که وسیله اعتدال مزاج روزگار است به کف
 کفایت شان ارزانی داشت - و از جمله این والا مغزلتان خلافت مرتبت
 ذات قدسی صفات دارای جهان آرای گیتی^۱ [خدیدو گیهان]^ع خدای
 سریر افروز انجمن فیض طرازی ابوالمظفر شهاب الدین محمد شاهجهان
 بادشاه غازی را مصدر اکمل کمالات بشری آفریده بالغ نصاب کامل نصیب
 خرد در پرده کشائی اسرار سواد و بیاض ساخت - و آن گرانمایه گوهر
 اصداف جواهر علویه را که ادب پرورد تعلیم کده آداب الهی است سزاوار
 تملک رقاب انسی و جانی نموده در جمیع فضایل و کمالات نفسانی
 و ملکات ملکی و انسانی بر سائر سلاطین ماضی و حال رتبه مزیت داد *
 چون مقرر است که در هر صد سال ازین دست مجددی را پیشکاران قدرت
 ربانی بر سرکار تمهید مبنای ملک و ملت می آرند - همین که از جلوس
 اقدس آن دست نشان افتدار ید الهی نقش مراد زمین و زمان بر وجه
 احسن درست نشسته خاستان گیتی از گل صلح کل گلستان گشت -
 و بر مقتضیات اراده کامله فعال لما یرید بر وفق خواهش از قوه به فعل
 آمده عجز سالخورده دهر جمال جوانی از سر گرفت - نخست امری که
 ازان سرور ادب پرور سر بر زد ترویج فرائض دین حضرت سید المرسلین است -
 که عموم اهل تکلیف بدان مخاطب و بفعل و ترک آن مثاب و معاتب
 اند - و تکمیل آن بسنن خاتم النبیین و تحصیل ملکه اخلاق و آداب الهی
 که از آن امر خطیر بباطن شریعت تعبیر می کنند - چنانچه ظاهر ازهر را
 به حلیه متابعت شریعت غرا و ملت بیضا آراسته بود - هم بدان آئین
 باطن انور را بحسن فضایل نفسانی و خصایل ملکی و انسانی پیراست -

و در تربیت مردم ستوده سیر نیکو محضر و صاحب تقوی و ورع و امانت و دیانت و ارباب استعداد و والا گوهران نیک نهاد کوشیده باصابت رای و حدت فهم و دقت طبع و کثرت فراست و حدس صائب و تمیز قام و قوت طبیعت دقیقه یاب باریک بین اختراع امور عجیبه و ابداع اشیاء غریبه نموده - و در جمیع اسباب تعیش و مواد تنعم مثل الوان اطعمه و اشریه لذیذه و البسه فاخره و فرشها و بساطهای نادره و اقسام طیب و عطر تصرفات غریب فرموده باقصی غایت تزئین و تکلف رسانید - و برین قیاس عمارات عالیه و ابنیه رفیعه و بساطین دلپسند نظر فریب بر روی کار آورده جهانگیری و جهانداري را رسوم نو و قوانین تازه وضع فرموده - چنانچه ذکر نموداري از بدایع آثار و مآثر آن شهنشاه خورشید اشتهار زینت جریده جهان و صفحه روزگار شده - و شرح سر جمله از غرائب اطوار و اوضاع آن بادشاه فلک جاه بر فرد سیاهه و روز نامچه لیل و نهار رقم ثبت پذیرفته - تا بنای این دیرینه دیر بجا است آثار خیر آن بهین رقم خامه قدرت کدابه پیش طاق [...] بلند رواق میفا است - و تا بنای این دیر فنا را بقا باشد ذکر باقیات صالحات و شکر خیرات جاریات آن محیط جود و احسان ورد زبان پیرو جوان خواهد بود - درین عورت نگارش بدایع و غرائب احوال آن مجدد معالم دین و دول که بادی مبادی نعم و ایادی و بانی مبانیه جهان بخشی و جهان بانی است تا بقای دار دنیا دستور العمل سلاطین دیندار خواهد بود چگونه تن بشرح و بیان در می دهد - و فضایل و خصایل آن حضرت که از توصیف و تعریف سخن سازان بی نیاز است کی سر به تقریر لسان و تحریر خامه دو زبان فرود می آرد - لیکن بغابر آنکه برخی از سخن پردازان از آنجا که بلند پردازهای همت

رسای ایشان و بالا دویهای فطرت ایشان است در صدد مجملی ازان شده از غرایب آثار هرچه بقول اهل روزگار نزدیک و از استبعاد ایشان دور بود انتخاب نموده از روزنامه احوال آن حضرت ثبت نموده اند - چه ظاهر بیگان حوصله در یافت کذا امور مشکل نما که از تأیید پروردهای حضرت پروردگار سر می زند ندارند - باوجود دانش سگالی آن خردوران بالغ نظر از چون منی بی استعداد اعنی کمترین داعیان دولت ابد پیوند فدوی آل محمد صالح که بکمال هیچمدانی زبان زد اهل روزگار است اندیشه این امر دشوار و آرزوی جمع و ترتیب سوانح ایام دولت آن فلک اقتدار بطریق اجمال چه جای تفصیل و توضیح بعینه از باب اراده طیران صعود بی مقدار با بال افشانان عالم قدسی در نشیمن عرش و کرسی داند و از پرواز مور ضعیف به نیروی بال و پر شاهین طور بود - لاجرم درین مقام که سخن از سراسیمگی تا لب^۱ [صدره]^۲ بسر در می آید - و قلم باوجود تازه نگاری از قفس سر زبان میگذرد - گاه از تهیدستی لفظ و مضمون سامان این کار بزرگ از اندازه قدرت^۳ [...] بیرون دانسته دلیر در پی پیش رفت این مطلب نمی گشتم - و گاه قلم شکسته رقم را به فرجام آوردن این امر دشوار متکفل اندیشیده گام تاخیر بازپس نمی گذاشتم - که ناگاه هاتف سعادت مزده این عنایت بگوش هوشم در داد - که هان ای فلان تاکی ازین خود رایی و هرزه درائی *

میتوان کرد فکر تازه بسی که در فیض را نه بسته کسی آنجا که فضل الهی است بی منت نسیم بهار چمن گل مراد در بوستان امید می خندد - و بی مدد آرایش مشاطه فکر^۴ [شاهد]^۵ معنی در حجله سخن چهره دلبری می افروزد - چه مانند فرومایگان سواد

سخن‌دانی و پست پایگان درجهٔ نکتهٔ دانی فرو در ورطهٔ تحقیر و لجهٔ
 حیرانی گشته رز تصور این معنی خود را در باخته - یکی بسلسلهٔ جنبانی
 اقبال و باندیش و تحریک بخت نیک خواه حلقه بر در دولت سرای
 سعادت زن - و به کار فرمائی همت پایه طلب و مددگاری توفیق کار ساز
 بنگارش صور آثار بدیعهٔ آنحضرت که دیباچهٔ کارنامه‌های احوال سلاطین
 ماضی و حال و دستورالعمل بادشاهان زمان ماضی و استقبال است به پرداز -
 چون ازین اشارت سراپا بشارت موافقت بخت و دستیاری سعادت از
 گران پایگی بمیان آورد - و برآمد کار از گرد تاخیر وقت برآمده زمان جلوه
 نمائی شاهد مراد به عرصهٔ شهود و ساحت نمود درآمد - لاجرم بخواست
 ایزدی آن عزم صائب را بزور جزم آراسته بیداری طالع کارگزار و نیرو
 و دستیاری فکر نیرنگ پرداز بیان مصارف اوقات سعیده سمات عمر شریف
 آن حضرت والا رقت و شمه از سوانح ایام دولت آن متعالی مرتبت را
 در لباس ایجاز و اختصار رقم زدهٔ خامهٔ وقایع نگار ساختم - و حالی بشکوائه
 دریافت قسمت این سعادت و نصیب نیک بخنی که دیدهٔ خود از
 کحل الجواهر تائید نوری تازه پذیرفته صورت مراد در آئینهٔ معالنه جلوه گر
 گردید - و یکایک از پرتو فیض عنایت الهی ابواب لطف سخن و سلاست
 کلام بر روی خود مفتوح یافته ترکیب سخن را بدرستی مومیائی یعنی
 استخوان بزدی بدست افشاد - روی صدق بر زمین منت و سراداد
 بسجدهٔ نیاز نهاده آیهٔ کریمه الحمد لله الذي اذهب عنا الحزن بر زبان
 راندم - و در سال هزار و هفتاد هجری از چمن آرائی این گلشن فیض فراغ
 کلی یافته سر رفعت بارج سپهر میثائی برافراختم - باعلام الهام عالم بالا این
 خجسته نامه را که همایون آغاز و فرخندهٔ انجام باد - بعمل صالح موسوم
 ساخته لطیفهٔ فیض الهی که عدد حروفش با سال مذکور موافق است

تاریخ اتمامش یافتیم - امید آن دارم که یاران حرف گیر و عزیزان نکته چین
از سر طعن و طنز در گذشته برطب و یابس کلام نه پیچیده با چون منی
مسکین که از غایت پست پایگی پله حرف شناسی را عرش معرفت
دانش می داند - و از غایت ناقص نهادی مانند کودکان ابجد شمار
صف نعلین دبستانرا سدره المتهی کمال می شمارد - از راه چون و چرا
در نیامده هرجا سهوی و خطای بنظر در آید بذیل عفو بپوشند *

'[طلوع نیر اعظم وجود مسعود این مظهر موعود
یعنی والا حضرت جهانبانی کشورستانی از
عشرق ولادت سراسر سعادت و آرایش
بیافتن صفحہ روی زمین و زمان از زیور
نور ظهور آن حضرت]^ع

چون سرانجام نظام مصالح کارخانہ عالم و انتظام مهام دار الخلافہ آدم
بی اهتمام کارگزاران اعمال سلطنت کبری که بر طبق فکرای الملک
و الدین توانان ثانی درجہ عالی رسالت بل همسر پایہ والی نبوت است
متممی نمی شود - و تنظیم سلسلہ امور جمهور براین حل و عقد مشکلات
قضایابی تعهد متکفلان نظام احوال عالمیان دست نمی دهد - لاجرم
حکیم علی الاطلاق جل برهانه بحکم حکمت کامله جهت رعایت مصلحت

(۱) ع [انغراس نبال سخن در بیان ولادت با اقبال شهاب الدین محمد شاهجهان
بادشاه غازی و موصوم شدن بسلطان خرم و سرسبزعی شاخسار انانی و آمال جهانیان
بقدوم آن دوحہ چمن خلافت عظمی] الف

عباد و اصلاح مفاسد عالم کون و فساد در هر قری از قرون هنوز نیر اعظم
 جلا و جلال صاحب دولت آن عهد مایل بزوال نگشته سعد اکبر وجود
 مفیض الجود اقبالمندي دیگر را از مطلع ایجاد طالع گردانیده به پرتو نظر
 عنایت و یمن سایه تربیت آن فرمانروای وقت سزاوار مرتبه ظل آلهی
 می سازد - و شایسته منصب خلافت کبری و قابل مرتبه شاهنشاهی
 والا نموده قوانین سروری و قواعد رعیت پروری به فیض فضل خود
 می آموزد - تا چون نوبت فرمانروایی بدان دست پرورد عنایت خدائی
 رسد بی استعمال فنون تدبیر و تفکر و استحصال انواع تجربه و امتحان در
 تنفیذ اوامر و نواهی و رعایت احوال رعیت و سپاهی بر بصیرت کلی
 مدخل تواند نمود - و سائر آداب جهانگیری و جهانبازی مثل تعمیر و توفیر
 ممالک و خزائن و تدبیر منازل و مدائن و غیر اینها از روی آگاهی
 و دانستگی تمام تصرف تواند نمود - مصداق این قرار داد حکمت بنیاد
 طلوع نیر اعظم اوج خلافت و بادشاهی از مشرق عظمت ظل آلهی یعنی
 ولادت با سعادت سلطان سلاطین روی زمین ثانی صاحب قوان سعادت
 قرین شهاب الدین محمد شاهجهان بادشاه غازي بعد از انقضای دوازده
 گهري و پنجاه پل که عبارت است از پنج ساعت و ده دقیقه از شب
 پنجشنبه سلخ ربيع الاول از روی رویت و غره ربيع الثانی بحسب
 دستور العمل اهل تنجیم از شهر سده هزار هجری موافق بسط و پنجم
 دیماه آلهی سال سی و شش اکبری در دار السلطنت لاهور وقوع یافت -
 و آن فرخنده شب از پرتو ظهور آن آفتاب فلک نیک اختري سرشار سور
 و سرور و لبریز ضیا و نور افتاد - و کوب آمال و آمانی جهان به بیت الشرف
 اقبال انتقال نمود - و عالم پیر از استقامت عهد میلادش عصا بدست آورد -
 از پرتو جلو پری رویان بارگاه سلیمانی روکش نگار خانه چین و رشک بهشت

برین گردید - و از شگفته روئی آن گل زمین نور آگین ابواب نشاط بر روی
جهانیان مفتوح گشته عالمی بکام دل رسید - و پیرایهٔ طرب و سرور سرمایه
آرایش هنگامهٔ جشن آمده کثرت صلات و انعامات بسرحد کمال کشید -
و از رسائی مواد احسان و مواید انعام سلسلهٔ آرزو و رشتهٔ امل دراز ارباب
آز و نیاز بکوتاهی گزائید - اعیان شعرا در باب تهفیت دزر غرر اشعار آبدار
آویزهٔ گوش و گردن روزگار ساختند - و تواریخ بدیعه در سلک نظم کشیده
بصلات گرامند خورسند گشتند - از جمله آن یافته تاریخ کلیم * نظم *

لله الحمد که از پرتو خورشید کرم

سایهٔ مرحمتی بر سر عالم آمد

ندری از فلک بادشهی کرد طلوع

که بخورشید درین دور مقدم آمد

برزبان قلم از غیب پی تاریخش

شاه شاهان جهان قبلهٔ عالم آمد

و سخنوری دیگر باین مادهٔ تاریخ بدو معنی بر خورد - شاه روی زمین
و شاه جهان - لمعهٔ آفتاب عالمگیر - و هم درین روز همایون
حضرت عرش آشیانی برسم ادای مراسم مبارکباد منزل سعادت بنیاد
حضرت جهانگیر بادشاه را به میامن مقدم فرخندهٔ قدم رشک وادی
ایمن ساختند - و دیدهٔ امید را از لواجم اشعهٔ رخسار مهر آثار آن
والا گهر روکش دریچهٔ مشرق خورشید نمودند - و از صفحهٔ پیشانی
نورانی اش آیات لیاقت خلافت و آثار استحقاق سلطنت دریافته
بی اختیار آن شایان رتبهٔ بلند پایگی را به فرزندی برگزیدند - ملکه
عصر بانوی بانوان دهر رقیه بیگم سلطان صبیحهٔ رضیهٔ هندال مرزا عم
نامدار جلال الدین اکبر بادشاه که انسیهٔ حور صفات و عاشرهٔ ازواج طاهرات

بوده ازان حضرت فرزندی نداشتند - پرورش صوري و تربیت^۱ [...] این دست پرورد عنایت ایزدی را که آبای علوی و امهات سفلی در پروردن آن حضرت بریکدیگر پیشی می جستند ازان حضرت استدعا نمودند - و مدعای ایشان بحکیمه قبول آرایش پذیرفته راست گفتاری بعضی از اخترشماران کیف ما اتفاق درین ماده ظهور یافت - و حقیقت این معنی این است که گویند منجمی که در صناعت تنجیم ماحب قدرت بود و مهارت کلی داشت - و در دقائق ابواب و حقایق این فن ذوفنون درجه علیا و ید طولی داشته - و اصابت سهم الغیب طالعش در هر باب بهدفع صواب شهرت تمام گرفته - چندی قبل از ولادت با سعادت آن حضرت بعرض آن حجاب گزین قباب عصمت رسانیده بود که عنقریب در مطلع جاه و جلال یعنی شبستان اقبال مهین شاهزاده والا گهر از صبیحه رضیه راجه اودی سنگه معروف به موته راجه فرخنده اختری سعادت اثر طالع خواهد شد که پایه سریر خلافت مصیر از فر جلوس همایون اش باوچ گردون سرافراز - و گوهر افسر سلطنت را فرق فرقد سامی و قازک مبارک جهان پدایش را عالم آرای سازد - مژده باد که عنقریب آغوش عاطفت^۲ [خود] را از پرتو تربیت و برکت پرورش آن شاهزاده نامدار عالی مقدار چون گریبان مشرق خورشید مطلع انوار سعادت جاوید خواهید دید - و از مکرمات این میامن والا انواع برکات دوجہانی روزی روزگار سعادت آثار شما خواهد گردید - بنابر آن که از فرط انبساط آن عید سعید جهانیان را سرمایہ نشاط جاوید بدست افتاد و در آن نوروز امید برگ شادمانی و خرمی و جاددانی ساز شد - لاجرم حضرت عرش آشیانی آن باعث

بهجت و سرور عالم را بسلطان خورم موسوم فرمودند - امید که این خاندان رفیع الشان به برکت تاثیر آن اسم اعظم تا قیام قیامت از آفات روزگار در من و امان باشد - و بهارستان گینگی تا خزان فزای دهر از آثار عهد جاوید ربیعش سرسبز و خورم بود *

بیان سلسله نسب همایون حضرت صاحبقران ثانی و مجملی از احوال سعادت مآل آن دودمان جاه و جلال

چون خامه آداب نگار درین خرد نامه ادب آئین هرجا که هنگام اظهار اسامی سامی خواقین این دولت کده ابد قرین باشد بروفق دستوریکه این حضرات والا درجات آبای عظام را از روی احترام [...] نام می برند در سیاق سخن تعبیر می کند - لاجرم بجهت رفع ابهام تبیین مقصود و تعیین مراد از آن والا القاب مستطاب درین مقام برین موجب می نماید - فردوس مکانی بابر بادشاه افار الله برهانه - جنت آشیانی همایون بادشاه ابقا الله رضوانه - عرش آشیانی اکبر بادشاه طاب ثراه - جنت مکانی جهانگیر بادشاه طیب مثواه - همه جا در مقام ذکر حضرت شاهجهان بادشاه در احوال ایام شاهزادگی شاه بلند اقبال و از مبداء جلوس همایون بلقب والای آن حضرت یعنی صاحبقران ثانی عبارت آرای می گردد - بنابر آنکه والا خداوندان این سلسله بیگمان و بانوان حرم سرای خلافت را بخطاب های خاص اختصاص می بخشند

تا اصل نام ایشان زبان زد خاص و عام نشود - هر جا ذکر اسماء سامیه ایشان درین کتاب مستطاب درکار شود ناگزیر به همان وتیره تعبیر خواهد نمود -
 برین موجب مریم مکانی والدۀ اکبر بادشاه - خدیجۀ الزمانی رقیه سلطان بیکم - مریم الزمانی والدۀ جهانگیر بادشاه - بلقیس مکانی والدۀ شاهجهان بادشاه - ممتاز الزمانی و ممتاز محل حرم محترم شاهجهان - بیگم صاحب صبیۀ رضیۀ آنحضرت *

هرچند مفاخر آبابی عظام و مآثر اجداد کرام این بادشاه عالی جاه که بهین نتایج آبابی علوی و امهات سفلی اند در حوصله برداشت کون و مکان ننگند و شرح آن از دست قدرت بیان و تبیان ابفاء زمان بر نمی آید - و لیکن بذابر آنکه برخی از سخن پردازان در مدد مجملی از آن شده بقدم جرات مبادی این وادی بی پایان پیموده اند - لاجرم بذابر اندوختن تبرک و تیمن و عمل به سنت سنیۀ ایمۀ سخن خامۀ ارادت رقم اکثفا بذموداری از آثار این مظاهر قدرت آفریدگار کرده تفصیل احوال را حواله بتقریر دلپذیر مقدمۀ ظفر نامه و سخن گذاری فواتح اکبر نامه نمود - و از جمله آن عزیز کردهای حضرت عزت به ذکر چند برگزیده که همگی از روی اعداد برابر نه جوهر مجرود اند به بیان اجمال اکثفا نموده عنوان این کار نامۀ بدایع نگار را تزئین داده *

اول جنت مکانی نورالدین محمد جهانگیر بادشاه

دار السرور فتح پور از ولادت سراسر سعادت آن مطلع انوار ظهور بعد از انقضای هفت گهری و [۱ سه]^ع پل روز چهار شنبه هفدهم ربیع الاول سال

نه صد و هفتاد و هفت هجری موافق^۱ هفدهم شهریور سنه چهارده
 اکبری لبریز نور گردید - و مدت سی و هفت سال و سه ماه و سه روز قمری
 و سی و شش سال و یکماه و بست و سه روز شمسی در سایه تربیت آن
 سعد اکبر برج سروری کسب انوار سعادت دارین نموده چهره بختیاری
 بر افروخت - چون دست برد قضا و دست اندازی قدر سایه شاهبال
 فرخنده فال آنحضرت از تارک^۲ [مبارک]^ع والا باز گرفت یک ساعت
 نجومی از روز پنجشنبه بیستم جمادی الثانیه سال هزار و چهارده هجری
 سپری شده زیفت بخش افسر سلطنت^۳ [شدند]^ع - و خطاب خلیفه^آ الهی
 یافته خویشتن را به فرخنده لقب جهانگیر ملقب ساختند - و سلطان سلیم
 که در ایام پادشاهزادگی نام نامی آنحضرت بود از لوح زبانها سترده
 شد - بست و دو سال و هشت ماه و هشت روز قمری و بست و دو سال
 و چهار روز شمسی در عهد خلافت عمر گرامی به عیش و شادکامی گذرانیده
 روزگار فرخنده آثار در صید نشاط و نشاط صید بسر بردند - خصوص اواخر
 عهد که اندر سفین زمستان لاهور از قدوم عشرت لزوم بزمستان روی زمین
 می بود - و بهار و تابستان در نزهت کده کشمیر میفو نظیر باندوختن انبساط
 سیر و شکار از روزگار داد ستان بوده درین لباس کام بخش خاطر می شدند -
 و در سال هزار و سی و شش که آن گلزار جاوید بهار بدستور معهود مهبط
 نور حضور شد دیگر باره عارضه ضیق النفس که از هفت سال بار ملایم
 مزاج اقدس آن حضرت بود طاری گردید - و دمبدم روی در تزیید داشته
 نفس نفس اثر شدت آن بیشتر از پیشتر ظهور می نمود - از آنجا که

(۱) در بادشاه نامه هفدهم شهریور نوشته شده [بادشاه نامه جلد اول -

حصه اول - صفحه ۶۹]

(۳) ع [گشتند] ل

(۲) ع [مباهات] الف و ل

کوشش تدبیر با دست برد تقدیر بر نیاید و مقتضای قضا چاره نپذیرد
معالجات اطباءى مسیحا دم سودمند نیفتاد و به امتداد ایام مرض طول
کشید - لاجرم نظر بمقتضای خیرخواهی عالم صلاح در توقف ندیده
موكب منصور را بتوجه صوب لاهور امر فرمودند - بحسب تقدیر در منزل
راجور آن عارضه نا ملایم اشتداد تمام یافته در منزل چنگ توغنی^۱
تغیر فاحش در احوال مزاج مبارک ظاهر گردید - چنانچه از تنگی
نفس کار بر آنحضرت تنگ شده دوازده گهری از روز یکشنبه بست و هشتم
مفر سنه هزار و سی و هفت هجری گذشته از توطن این عاریت کده
فانی در گذشتند - و بشوق ادراک سعادت اقامت در جوار رحمت ایزدی
سفر دار البقاع ابدی اختیار نمودند - و گزیده مصراع *

جهانگیر از جهان عزم سفر کرد

موافق ارتحال آنحضرت آمد - و در حال ترحال عمر شریف آنحضرت
پنججاه و نه سال و یازده ماه و یازده روز قمری و پنججاه و هشت سال و یکماه
و بست و هفت روز شمسی رسیده بود - چون این واقعه ناگزیر در تنگنای
راه گریوه کشمیر بوقوع پیوست و در آن سرزمین ساحتی فراخور آرامگاه
آن سزاوار فسحت کده رحمت الهی نبود نعلش پر نور را بدار السلطنت
لاهور نقل نمودند - و در یکی از باغات آن رومی آب^۲ بقعه فردوس
صفات روضه مقدسه قرار یافت - و چون آنحضرت بغابر متابعت سفت
سنیه حضرت فردوس مکانی بابر بادشاه وصیت فرموده بودند که مرقه
ایشان از حلیه عمارت خالی باشد و در موضعی سر کشاده بلطف ایزدی

(۱) در بادشاهنامه این منزل باسم چیکس متی و جنکس متی ذکر کرده شده

است - [بادشاه نامه - جلد اول - حصه دوم - صفحه ۱۶ و ۱۸]

(۲) از آب آب راوی مراد است *

سپارند تا پیوسته از سحاب رحمت بی حساب آهی بیواسطه حجاب کامیاب باشد - لاجرم حضرت خلافت مرتبت وصیت آنحضرت را کار بسته تخت گاهی عالی بساحت صد در صد ذراع از سنگ سرخ تراشیده بدور مرقد ترتیب داده بر فراز آن چیدو دره بست در بست از سنگ مرمر مصنوع بصنعت پر چین کاری که دقیق تر از خاتم بند نیست مرتب شده در وسط حقیقی صورت مرقد آن بادشاه جنت آرامگاه نمودار گشت - و باوجود کمتر تکلف بصرف ده لک رویه در مدت ده سال صورت اتمام یافت *

دوم بادشاه حضرت عرش آشینیانی جلال الدین محمد اکبر بادشاه غازی

چون صفحات صحیفه لیل و نهار وفا بذکر دقیقه از دقایق احوال آن ملک الملوک نمی کند لاجرم خصوصیات مآثر مکارم خصوص کارنامه‌های پرکار آن خداوند والا مقدار که علامی^۱ [...] ابو الفضل متعهد بیان و متکفل اتیان نموداری از آن شده بشرح و بسط اکبر نامه حواله می رود - آن مظهر قدرت ذوالجلال که ودیعت عالم لاهوت بود در امرکوت از مضافات تنه شب یکشنبه رجب المرجب سال نهصد و چهل و نه هجری قدم بعالم ناسوت گذاشت - سخن سنجان زمان تواریخ بدیعه درین معنی یافته بسلك نظم کشیدند - از انجمله گزیده تاربخ که مثبت غرایب اتفاقات است ثبت افتاده *

* ابیات *

لله الحمد که آمد بوجود

آنکه از کون و مکان منتخب است

بادشاهی که ز شاهان جهان
اکبرش نام و جلالش لقب است
شب و روز و مه و سال میلاد
شب یکشنبه پنج رجب است

چون در سال نهصد و شصت و سه که سن شریف آنحضرت بسیزده سال و هشت ماه و هفت روز قمری و سیزده سال و چهار ماه و هشت روز شمسی رسید همایون بال روح اقدس بادشاه فردوس آرامگاه همایون بادشاه از دام گاه این عالم فانی رمیده با طائران قدسی در شاخسار سدره و نشیمن عرش و کرسی آرمید - روز جمعه دوم ربیع الثانی سال مذکور در ظاهر قصبه کلانور از اعمال دار السلطنت لاهور آن والا گوهر افسر سرب بر سر نهاده بسرب سروری بر آمدند - و مدت چهل و نه سال و هفت ماه و بست و دو روز شمسی و پنجاه و یک سال و دو ماه و دو روز قمری آن نیر اعظم اوج دادگری سایه دولت بر سر اکیل سروری و اورنگ معدلت گستری افکنده پرتو نظر حمایت و عنایت در کار رعایت احوال رعیت و لشکری کردند - در آن حال که ارتحال حضرت همایون بادشاه به دار البقا رو نمود همین قندهار و کابل و صوبه پنجاب تا دار الملک دهلی قلمرو دیوانیان آن بادشاه والا جاه بود - و باقی که بهمه حساب از هفت کشور فاضل و بهمه جهت از سائر جهات سته زاید است بمزید سعی آن سرور اضافه مضافات ممالک محروسه شد - و در سر تا سر این کشور پهناور هیچ جا متمرده و سرکشی نماند که از گوشمال اولیای دولت بگوشه فرو نخزید و دست تطاول در آستین ندرزید - و سر بگریبان برده پای بدامن نکشید - چون سن آن والا جاه بشصت و چار سال و یازده ماه و هفت روز قمری و شصت و سه سال شمسی رسید از شب چهارشنبه جمادی الثانیه سغه

هزار و چارده هجری مطابق دوم آبان ماه سال خمسین اکبر شاهی یک بهر و هفت گهری سپری گشته ازین وحشت سرای بسیر سرابستان ریاض قدس و نزهت کده عالم انس آهنگ فرمودند - میر حیدر طباطبائی معروف به معنائی فوت اکبر شاه ماده تاریخ یافته بدینگونه * مصرع *

الف کشیده ملایک ز فوت اکبر شاه

در سلک نظم کشیده - و بر سبیل سلوک طریقه تعمیه بدیع ترین روشی اسقاط الف زاید نموده - سخنوری دیگر بدین تاریخ برخورد * مصرع *

بادشاه عالم جاوید اکبر بادشاه

موفق منور آن سرور در سرزمین موضع سکندره در در کروهی دار الخلافه مقرر شده ازین رو به بهشت آباد موسوم گشت - و در آن روضه حسب الامر جهانگیر بادشاه باغی دلغشین فردوس نشان طرح افتاده عمارتی عالی در مدت بست سال بصرف بست لک روپیه سمت اتمام یافت *

سوم عالی حضرت جنت آشیانی نصیرالدین محمّد همایون بادشاه طاب ثراه

ولادت با سعادت آن سرور اسلام پرور دارالامان کابل را در شب سه شنبه چهارم ۱ ذی قعدة سال نهصد و سیزده هجری مہبط آثار برکت و مطلع انوار میمنت گردانید - ملا مشہدی تاریخ ولادت آنصاحب کرامت ازل آورد سلطان همایون خان یافته - و شاه فیروز قدر و بادشاه صف شکن نیز سال تاریخ همایون است - خواجه کلان سامانی این در بیت در تاریخ

(۱) در بادشاه نامه چهاردهم ثبت است [بادشاه نامه - جلد اول -

ميلاد آن عزيز کرده جذاب عزت در سلک نظم انتظام داده * ابيات *

سال تاريخ همايونس هست زاده الله تعالى قدر

مي برم يك الف از تاريخش تا کشم ميل دو چشم بد را

والده آنجذاب ماهم بيگم از اولاد اعيان خراسان و بسلسله سلطان حسين

ميرزا منسوب است - بعد از ارتحال حضرت بابر بادشاه بدارالزعم جاوداني

آن شايسته افسر جهانجاني نهم جمادي الاول نهصد و سي و هفت هجري

در دار الخلافه اکبر آباد سرير آراي تخت خلافت شد و خير الملوك تاريخ

جلوس همايون آمد - در آن ايام از سن شريف بست و دو سال و نه ماه

و بست و يکروز شمسي و بست و سه سال و شش ماه و پنج روز قمری

سپري گشته بود - و مدت بست و پنج سال و دو ماه و پنج روز قمری

زينت بخش اکليل دولت و اقبال بوده چهل و نه سال و چهار ماه و ده

روز قمری و چهل و هفت سال و دو ماه و پنج روز شمسي عمر گرانمايه در

رضا جوئي آهي و احيای مراسم بادشاهي گذرايدند - [از آنجمله^۱ يارده]^ن

سال در هندوستان و چهارده سال در يساق کابل و بدخشان و سفر ايران

مرتبه دوم بعد از فتح هندوستان - روز جمعه يازدهم ربيع الاول سال نهصد

و شصت و سه از آنجا که مقتضای نزول قضا است خود بنفس نفيس

توجه بر اهتمام عمارت کتابخانه خاصه که در آنولا اساس يافته بود مبذول

داشته بدالای بام بر آمدند - و لحظه بتفرج پرداخته شامگاه بهنگام نزول

از پايهای آن نردبان بحکم اقتضای قضا آن بلند اختر را لغزش پا دست

داده هبوطی واقع شد چنانچه تا زينته آخرين هيچ جا قرار و استقرار

اتفاق نيفتاد - و بعد از وقوع اين واقعه هاييله ازین رهگذر که کوفتی عظيم

بدوش و سر رسیده بود لمحۀ عارضۀ بيهوشي بذات همايون آنسور که مغز

و دماغ هوش و خرد بود طاري شده - چون به هوش آمدند بنابر رعایت مراسم حزم بی توقف منشوري نور آگین از موقف خلافت بجهت تسلی خاطر انور بادشاهزاده والا قدر محمد اکبر که در آن آوان در حضور پرنور نبودند مصحوب شیخ نظر و چولیکان صورت ارسال یافت - و روز یکشنبه سیزدهم ماه مذکور حال بر آنحضرت متغیر گشته آثار انتقال ظاهر گردید - و شائبه از روح پر فتوح آنحضرت پرواز نموده بآشیان عالم بالا و نشیمن قرب ایزد تعالی باز شتافت - و گزیده مصراع

واصل حق شد همایون بادشاه

که تاریخ ارتحال آن حضرت است شاهد حال آمد - اگرچه مصراع مشهور *

همایون بادشاه از بام افتاد

بعضی آنرا بمولانا قاسم کاتبی منسوب می سازند و میر عبد الاول سمرقندی در تذکرۃ الشعرا بخود نسبت میکند - و لیکن بنابر آنکه سخن سنجان تجویز این معنی نموده اند از جمله غرائب تاریخ بدیعه است درین کارنامه بدایع آئین ثبت افتاد - بالجمله بعد از ادای مراسم تعزیت جسد قدسی سرشت آنحضرت را در خطه پاک دهلی در وسط باغ بهشت آئین مشرف بر آب جون برحمت ایزدی سپردند - و قبه عرش تمکین بر مرقد آنحضرت اساس نهاده مطاف اهل زمین و روکش چرخ برین ساختند *

چهارم حضرت فردوس مکانی ظهیر الدین
محمد بابر بادشاه غازی

آن عالی جناب در ششم محرم سال هشتصد و هشتاد و هشت از بطن قتلغ نگار بیگم صبیئه رضیه یونس خان بن ویس خان والی مغولستان

که بسینزده واسطه به چنگیز خان می رسد بوجود آمده عالم شهود را مشرق
جلوه نور و مطلع خورشید ظهور گردانید - خواجه بزرگوار خواجه ناصر الدین
[...] عبید الله احرار آن برگزیده تاج و نگین را به ظهیر الدین ملقب
فرمودند - و چون تکلم باین اسم بر ترکان دشوار بود بتوکی آنحضرت را
بایر میرزا نامیدند - و این بیت در تاریخ ولادت با سعادت آن حضرت از
نتایج طبع گوهر زامی مولانا حسامی قرا کولی است که از آن سه تاریخ بدیع
بی ارتکاب تکلف استنباط میتوان کرد *

چون در شش محرم زاد آن شه مکرم

تاریخ مولدش هم آمد شش محرم

چه شش محرم شش حرف است و لفظ شش حرف نیز تاریخ است -
و چون عدد شش را ارباب فن اعداد باعتبار آنکه آثار جمیله بر آن متروتب
است عدد خیر می دانند - لفظ عدد خیر نیز که از روی شمار هشتصد
و هشتاد و هشت است باین تاریخ موافق می آید - بالجمله چون سن
مذکور آن فلک جاه بیازده سال و هشت ماه قمری و یازده سال و سه ماه
و بست روز شمسی رسید بعنایت حضرت ایزدی در روز سه شنبه پنجم
شهر برکت بهر رمضان سنه هشتصد و نود و نه در خطه اندجان که دارالملک
فرغانه است جلوس فرخنده آن خدیو زمانه روی داد - از آنجا که بزرگ
کردهای ایزدی و دست پروردگان فیض سرمدی در تعلیم کده تأیید آهی
و دبستان فضل نامتناهی آداب سلطنت و جادشاهی فرا میگیرند بآنکه
در آن هنگام در صخر سن بودند مانند سلاطین کار دیده مراسم جهانگیری
و قواعد جهانبانی را پاس می داشتند - چنانچه یازده سال با خانه زاهدان

اوزبک و سلاطین چغتائی در ماوراء النهر داد مقاتله و مجادله داده تخت بدخشان را بزور بازو و نیروی تدبیر درست از دست تصرف خسرو شاه نامی برآورده در سنه نهصد و ده هجری دست تطاول محمد مقیم ارغون از استیلائی ولایت کابل کوتاه ساختند - و در نهصد و دوازده از عون یگانه دادار بر شاه بیگ ولد ذوالنون ارغون غلبه نموده قندهار را با توابع و لواحق مستخلص و مسخر فرموده بست و دو سال با کمال استقلال درین ملک سالک سبیل فرمانروائی بودند - و در عرض این مدت پنج نوبت پرتو توجه اقلیم گیر بر ساحت تسخیر عرصهٔ پهنار هندوستان افکنده - بنابر آنکه برآمد هر کاره در رهن درآمد روزگار است تا آنوقت در نیاید آن کار بر نیاید چار نوبت بسبب ظهور بعضی امور عنان مراجعت بر تافتند - و در یورش پنجم که موافقت توفیقات آسمانی و تأییدات^۱ [یزدی]^۲ مددگار شد تدبیر موافق تقدیر آمده به کار کشائی اقبال ظفر و فیروزی نصیب اولیای دولت نصرت روزی شد - و بعد از وقوع چندین محاربه که به غنیم روی داد سلطان ابراهیم بن سلطان سکندر بن بهلول فرمانروای دارالملک دهلی خود با مرکب منصور همراه یک لک سوار و هزار فیل جنگی صف مصاف و یسال قتال آراست - و آنسرور با^۳ [دوازده]^۴ هزار تن که اکثر حواشی و خدم و برخی دیگر یغما کار و سوداگر بودند جنگ صف فرموده پس از کارزار عظیم ظفر یافتند و سلطان ابراهیم به قتل رسید - و این فتح عظیم که در معنی کارنامهٔ لطف عمیم حضرت پروردگار است در سنه نهصد و سی و دو روی داد - و عدد حروف مصراع آخرین این دو بیت که تعیین وقت و روز و ماه و سال فیز از آن ظهور می یابد بحسب حساب ابجد بآن تاریخ موافق آمد *

* ابیات *

کشت در پانی پت ابراهیم را
 شاه غازی بابر عالی نسب
 وقت و روز و ماه و سال این ظفر
 صبح بود و جمعه و هفت رجب

و همدین نزدیکی بظفر دستیاری تأیید و مددگاری توفیق بر رانا که همراه سپاه نامعدود که چون خیل مور و ملخ در و دشت و هامون و شیخ را فرو گرفته بود و لشکر مخصوص خودش بیک لک سوار می کشید - و زمینداران دیگر کومکی یک لک و یک هزار صف آرای شدند - در دامن کوه سیکری در ماه جمادی الاول^۱ از سال نهصد و سی و سه مقابله خیل ادبار با موکب اقبال و تلافی عسکر ظمت با لشکر نور اتفاق افتاده به کشش و کوشش تمام غلبه اسلام بر کفر و داده حق بر باطل فایق آمد - و آن مخدول باعوان و انصار مغلوب و مغکوب گشته و خلقی کثیر بقتل و اسیری داده روی ادبار بودایی هزیمت و راه فرار نهاد - شیخ زین خوافی صدر فتح بادشاه اسلام تاریخ این فتح عظیم یافته محسن و مستحسن افتاد - بعد از شکست رانا مقهور از سرنو تعبیه و تجهیز عسکر منصور فرموده هم عذاب نصرت و ظفر پا در رکاب سعادت نهاده بتازگی بر سر جهانگیری و جهانداري آمده رفته رفته صوبه ملتان و دار السلطنت لاهور و سائر پنجاب و دهلی و آگره و اله آباد و اوده و جونپور و بهار و مالوه بدست آوردند - و مدت پنج سال با کمال استقلال به نفاذ امر و نهی در عرصه فتح هندوستان

(۱) در بادشاه نامه بهـواله واقعات بابری جمادی الثانیه رقم شده

[بادشاه نامه جلد اول - حصه اول - صفحه ۵۱]

مراسم ملک رانی و بادشاهی بجا آوردند - مجموع روزگار سلطنت آن مجموعه غرایب مآثر که مجامع بسی معامد و مفاخر بود به سی و هفت سال و هشت ماه و یک روز قمری و سی و شش سال و ششماه و سیزده روز شمسی کشیده - چون سن شریف آنحضرت بچهل و نه سال و چهار ماه و یک روز قمری و چهل و هفت سال و دو ماه و یازده روز شمسی رسید در دار الخلافه آگره از قصر عمارت چار باغ که بر آن سوی آب چون واقع است و سابقاً بهشت بهشت موسوم بود به گلگشت حدایق ثمانیه ریاض رضوان خرامیدند و سریر ملک و ملت را وداع نموده در حظیره عالم ملکوت آرمیدند - و حسب الوصیت نعش^۱ [...] آنحضرت را بدار الامان کابل نقل کرده در نزهت کده^۲ [...] که مهبط افوار فیض اله است بغفران و رضوان ایزدی سپردند - و مرقده مطهر آن سرور را سرکشاده بدون بغای عمارت و تکلفات باز گذاشتند - و ارتحال آن برگزیده رحمت در روز دو شنبه ششم جمادی الاول نهصد و سی و هفت روی داد - این تاریخ با زمان آنواقع^۳ هائله موافق افتاد * * ابیات *

بادشاهی که شهریارانش گشته بودند خادم و منقاد
چون وفای ندید از عالم رفت از عالم خراب آباد
خرد از سال فوت او پرسید گفتم او را بهشت روزی باد

حقیقت این قضیه برین منوال است که چون شاهزاده همایون وظایف خدمتگاری و پرستاری آنحضرت را از سرحد امکان گذرانیدند - مراتب عنایت و مهربانی آنحضرت درباره آن برگزیده حضرت باری بمرتبه رسید که جان گرامی خود را فدای آن فرزند سعادتمند نمودند - در هنگام تشریف

آن والا گهر در سنبهل که از جمله اقطاعات آنحضرت بود عارضه نا ملایم عارض مزاج همایون شد - و چون خبر شدت و طول مدت آن بعرض مقدس رسید حسب الحکم از راه آب با سرعت باد و سحاب کشتی سوار با کبرآباد رسیدند - هرچند اطباء پای تخت در چاره گرایی آن پرداختند مطلقاً اثری بر آن مراتب مترتب نشده بهبودی ظاهر نگشت - بلکه شدت گرانی و کثرت ضعف و ناتوانی روز بروز ظهور و بروز دیگر نمود - روزی در عین اضطراب و اضطرار آنروی آب که محفل والا از دانشوران هرفن آراستگی داشت و در باب انحراف^۱ [...] آنوالا جناب از هر در سخن در گرفت - میر ابو البقا که از اعیان افاضل زمان بود بعرض رسانیده که اکنون علاج این امر دشوار منحصراًست در همین تدبیر که بدستاورز اقسام تصدقات شفا از خانه حکیم علی الاطلاق باید خواست - و بروفق مدلول کریمه ان تذالوا البر حتی تنفقوا مما تحبون گرنامه تری نفیس را برو انفاق و ایثار باید نمود - آنحضرت فرمودند که چون^۲ [بعد] از محمد همایون هیچ چیز را از سر خود عزیز نمی دانم جان ارجمند را فدای آن سعادت مند می سازم - و امید وارم که در آن^۳ [کارگاه] این فدیة مختصر و هدیه محقر از من بعوض آن گرامی گوهر در پذیرند - آنگاه بی توقف قدم بموقف دعا و خلوتخانه صفوت و صفا نهاده از راه صدق رو به قبله حاجات آوردند و زبان مناجات کشوده از روی خلوص نیت و عدم ریا این مدعا را استدعا نمودند - و بعد از فراغ مراسم آدابی که وظیفه این مقام است بطریقی که از طریقه حضرت خواجگان کبار تلقین یافته بودند سه مرتبه گرداگرد آن حضرت برآمده فرمودند که برداشتم برداشتم - چون آن دعا از شائبه ریا مبرا بود همان لحظه قرین اجابت گردید - چنانچه آثار

گرانی در پیکر روحانی نمودار گشته خفت نمایان در عارضه همایون بادشاه
 ظاهر شده رفته رفته بصحت کلی کشید - و شدت تمام در ناتوانی حضرت
 فردوس مکانی روی نمود - چون علامات ارتحال در احوال آنحضرت آشکارا
 گشت باحضار ارباب حل و عقد فرمان داده خود در پای تخت والا تکیه
 بر مسند فرمودند - و همایون را بر سریر جهانبانی جلوس داده افسر
 سروری را از تارک مبارک همایونی فرخنده فر ساختند - و از امرا و اعیان
 دولت بیعت گرفته بگه داشت سر رشته اخلاص و ارادت و برداشت
 بار انقیاد و اطاعت وصیت فرمودند - و بعد از پرداخت لوازم این شغل
 خلوت فرموده بخدای خود پرداختند - و پس از لمحه قطع نظر از اقامت
 این مرحله زوال و فنا نموده بذوق قوطن در جوار سر منزل رحمت حضرت
 ارحم الراحمین آهنگ رحلت دار البقا نمودند *

آن دست پرورد فیض سرمدی و ادب آموز تعلیم ایزدی در سایر فنون
 استعداد که زینت دیباچه احوال ارباب دولت و اصحاب جاه و جلال
 است ید طولی داشته اند - و در نظم اقسام شعر ترکی و فارسی نیز ید بیضا
 نموده اند - و زبان ترکی رسایل بدیعه در فن عروض تالیف فرموده اند -
 و روش مسایل فروعی و کلیات مطالب کلامی را موافق طریقه حضرت
 امام اعظم و روش اصول شریع شعری بزور نظم آرایش داده مبین بابری
 نام نهاده - و نسخه ازان کذاب مبین و واقعات بابری که آنحضرت بعبارت
 ترکی انشا فرموده اند بخط مبارک که در تاریخ نهصد و سی و پنج رقمزده
 کلک اعجاز نگار گشته مخزون کتابخانه خاصه شریفه است - درینوا حسب
 الامر عالی حضرت صاحبقران بغارسی مترجم شده - و از جمله تصرفات طبع
 وقاد آن سر لوح کلیات وجود درین مجموعه اختراع خط غریب است که
 بخط بابری موسوم شده *

پنجم شاهزادهٔ بلند اختر عمر شیخ میرزا

بتاریخ سنه هشتصد و شصت از میامن تولد آن اقبالمند سرزمین خطهٔ دلپذیر و دل پسند سمرقند علومکان یافته مکانت آسمان گرفت - و در سال هشتصد و هفتاد و سه بعد از شهادت بادشاه سعید در شهر اندجان که پای تخت فرغانه است جلوس مقدس آن سزاوار سروری انبای زمانه روی داد - و روز دو شنبه چهارم رمضان المبارک سنه هشتصد و نود و نه که سن شریف بسی و نه سال رسیده بود شاهین روح پرفتوح آن شاه عالی مقدار از بام کبوتر خانه اوج عالم علوی گرفته با مرغان اولی اجنهٔ شاخسار قدس هم آشیان گشت - و سبب این حرکت ناهنجار چرخ کج روش آنکه چون شهر اخسیکت پای تخت آن عالی جذاب شده بذابر آنکه آن شهر بر کنار آبکندی بغایت عمیق و هولناک اساس یافته کبوترخانهٔ سرکار خاصه بر لب جری وقوع داشت - قضا را در وقتیکه آن سرور برآمده سرگرم تماشای طیوران کبوتران بودند انهدام بدان راه یافته از آسیب صدمهٔ آن بجوار رحمت ایزدی شتافتند *

ششم بادشاه سعید شهید سلطان ابو سعید میرزا

از قدوم سعادت لزوم آن بادشاه جم جاه که در سن هشتصد و سی در عالم شهود رو نمود آب و رنگی دیگر بر روی روزگار باز آمد - و در سن هشتصد و پنجاه و پنج از میامن جلوس اقدس آن حضرت پای تخت خلافت بلند پایه و گوهر افسر سلطنت گرانمایه گشت - و مدت هجده سال در سراسر ولایت ماوراءالنهر و ترکستان و بدخشانات و کابل و غزنین و قندهار

تا حدود ۱ [...] که چهارم زر از سکه نام انور آن سرور دین پرور تازه رو و پایه منبر از خطبه القاب کامل نصاب آن بلند اختر پله سرافرازی داشت - و در آخر بسلسله جذباتی ارث و استحقاق هوای تسخیر خراسان و عراق در دماغ همت والا جای داده آهنگ انتزاع آن دو کشور نمودند - و بمجرد ارتفاع ماهچه رایت فتح آیت سر بسر هردو ولایت مسخر شده پرتو استیلا رفعت شان آن والا مکان باطراف و انظار این ولایات نیز افتاد - و چون سن شریف آن بادشاه سعید بچهل و سه سال رسید در بیست و دوم شهر رجب سنه هشتصد و هفتاد و سه که با زوزن حسن ترکمان اتفاق مصاف افتاده بود در نواحی اردبیل از ادراک مرتبه شهادت ارتفاع درجات سعادت یافتند - و علامه دورانی تاریخ این واقعه غریب بدینگونه در سلک نظم کشید *

* ابیات *

سلطان ابو سعید که از فرخسروی
چشم سپهر پیرو جوانی چو او ندید
الحق چگونه کشته نگشتی نگشته بود
تاریخ فوت مقتل سلطان ابو سعید

هفتم شاهزاده عالیقدر سلطان محمد میرزا

آن والا گوهر بلغد اختر با برادر خود میرزا خلیل در سمرقند بسر می برد - چون میرزا خلیل را توجه بسمت عراق افتاد و میرزا الخ بیگ تشریف بسمرقند آورد در جمیع ابواب برادرانه بآن عالیجناب سلوک نموده همه وقت در پی پاس خاطر عاطر ایشان بود - بالجمله دو فرزند سعادت مند از آن عالیجناب بوجود آمده - یکی منوچهر میرزا و ۲ [...] که ابو سعید

میرزا - چون وقت آن آمد که این جهان گذرانرا واگذارند بمیرزا الغ بیگ که در آنوقت بر بالین مبارک حاضر بودند سپردند - آنوالا گهر در لباس رضا جوئی خدمتگاری آنحضرت بجای رسانیدند که روزی یکی از نزدیکان باین عبارت معروض گردانید - که این عمزاده شما عجب خدمت بجد میکند - میرزا از روی حدس صائب مقصد آن صاحب غرض را در یافته فرمودند - که او خدمت ما نمیکند از صحبت ما کسب آداب جهانگیری می نماید *

هشتم شاهزاده عالیجاه میرزا میران شاه

آن حضرت سیومین فرزند حضرت صاحبقران اعظم است - بحسب سن از جهانگیر میرزا و عمر شیخ میرزا خرد تر و از شاهرخ [۱]...ن کلانتر - در سنه هفصد و شصت و نه عالم وجود از ورود آن منظور نظر الهی فیض آمود شد - حضرت صاحبقران سلطنت عراق عرب و آذر بایجان که تختگاه هلاکو خان بود برو مسلم داشتند - و در بیست و چهارم ذی قعدة سنه هشت صد و ده که سن شریفش بچهل و یک رسیده بود در جنگ قرا یوسف ترکمان در سرحد تبریز از گلگونه خون شهادت سرخروئی سعادت دارین اندوخت *

نهم مظهر کمال اقتدار الهی مهبط انوار فیض نامتناهی قطب الدنیا و الدین صاحبقران اعظم امیر تیمور گورگان

چون امتداد طومار روزگار را گنجای شرح هزار یک آثار حمیده اطوار آن برگزیده حضرت پروردگار نیست لاجرم بذکر سر جمله از خصوصیات

آن حضرت پرداخته تفصیل مآثر و مکارم خصوص کارنامه‌های پرکار آنخدیو
والا قدر را بشرح و بسط ظفر نامه حواله می نماید - در شب سه شنبه
بیست و پنجم شهر شعبان سه هفصد و سی و شش از فیض ولادت
سراسر سعادت آنحضرت کش روکش محیط افلاک گشت - نیاکان اصل
وجود و سحاب فطرت آن یگانه گوهر شاهوار محیط احسان^۱ [...] آن
دره التاج آبی علوی مهد عایا نگینه خاتون - چون سن مبارک^۲ [...] آن
هفصد و هفتاد و یک هجری در قبة الاسلام باخ بارگاه عقد بیعت قبّه
رفعت بارج طارم چارم رسانید - و در مدت سی و پنج سال و یازده ماه
و شش روز قمری و سی و چار سال و دو ماه و دوازده روز شمسی اثر
ممالک روی زمین بحوزه تصرف و حیطة تسخیر آن شهشاه آفاق گیر
در آمد - و سایر ساکنان ربع مسکون از اقلیم زنگ تا روس از رئیس گرفته
تا مؤسس تن به ریاست آنسرور داده گردن به تیغ سیاست آن مالک
رقاب سرکشان هفت کشور نهادند - و سر تا سر ولایت ماوراءالنهر و خوارزم
و ترکستان و خراسان و عراقین و آذربایجان و چاچی ترخان و جمیع بلاد
روس و سیلاب و پطاس و سایر اصناف خزر و اکزان و گرجستان و ارمنه
و آلان و یروج و اران و شروان و باب الابواب و طبرستان و سایر دارالمرز فارس
و کرمان و بصره و خوزستان و دیار بکر و ربیع و بلاد جزیره و موصل و شاه
و روم و دارالملک هندوستان بل معظم روی زمین کوتاهی سخن از حد
زمین فرونگ تا مرزبوم اجمیر همد و ازین سوی نهر فرات تا آنسوی فاراب
که مابین رود نیل و شط سیکون واقع است از زور^۳ [...] آن و ضرب شمشیر

(۱) ن[وجود امیر طراغائی بلند الحق - و مدنی تربیت] الف

(۲) ن[آنحضرت ده سی و پنج سال و شانزده روز رسید دوازدهم رمضان

(۳) ن[تدبیر ال

مانند خورشید عالم گیر زیر تیغ و نگیں آوردند - و بر تختگاه چندین صاحب
تخت و تاج مستولی شده خداوندان آنها مستعمل یا باج ده و خراج گزار
ساختند - و در سنه هشتصد و یک فتح هندوستان نمودند - بعد از دو سال
بعزم تسخیر حلب متوجه شده سر تا سر ولایت شام بدست آوردند - سال دیگر
با یلدرم بازید جنگ صف انداختند و پس از کارزارهای نمایان خوندگار را
اسیر و دستگیر نموده تمام مملکت روم را مستخر ساختند - و در سنه هشتصد
و هفت سر سواری دارالمرز و جبال فیروزه کوه مفتوح ساخته و از راه نیشاپور
بماوراءالنهر تشریف ارزانی فرموده عزم جهاد بلاد ختارا بحلیه جزم آراستند -
چون سرزمین خطه فاراب که بالفعل بانزار معروف است از اعتبار
سر افزائی نزول همایون پایه ارتفاع درجات از چرخ دوار گذرانید - در عرض
آن حال عارضه ناملایم عارض ذات مقدس آن مرکز منطقه جاء و جلال
و محیط دایره دولت و اقبال شد - و مزاج مبارک آنحضرت که باعث
تعدیل امرجه و تقویم طباع عالمی بود از نهج اعتدال انحراف یافت
و امتداد مدت بیک هفته کشیده - اطبا عجز خود را معایفه دیده ناگزیر
از دستبرد قضا که بالای همه دستهاست برنیاوده دست از معالجه
کشیدند - بالجمله در روز چهارشنبه هفدهم شعبان المعظم سال هشتصد
و هفت آنصاحب نفس ملکی و ذات قدسی از سزوش غیبی ندای
یا ایته النفس المطمینه امر مطاع ارجعی بگوش هوش نیوشیدند -
و از فحوائی من یخرج من بیته مهاجراً الی الله بشارت وافی اشارت
و نوید سراپا امید فقد وقع اجره علی الله دریافتند - و بشوق استیفاء
اجرای آن وعد موفی ازین دار البلا هجرت فرموده تا جوار رحمت حق
تعالی و اجزای عالم خانه بالا شتافتند - در آنوقت من شریف آنحضرت
هفتاد سال و یازده ماه و بیست و دو روز قمری و شصت و هشت سال و دو

ماه و دوازده روز شمسی رسیده بود که این واقعه جانکاه بناگاه وقوع یافت -
 نهش مبارک آنحضرت را که همدوش رضوان و مغفرت حضرت عزت بود
 از انزار تا سمرقند که مسافت آن هفتاد و شش فرسنگ است سایر ارکان
 دولت و اعیان حضرت دوش بدوش رسانیدند - یکی از سخنوران در تاریخ
 ولادت و جلوس آنحضرت این رباعی در سلک انتظام آورده *

* رباعی *

سلطان تمبر آنکه مثل او شاه نبود
 در هفصد و سی و شش آمد بوجود
 در هفصد و هفتاد یکی کرد جلوس
 در هشتصد و هفت کرد عالم پدرود

بموجب وصیت آنحضرت رونوی گنبد سید برکه دفن نموده گنبدی عالی
 بنا بر آن اساس نهادند *

نور آگین شدن مکتب تعلیم ظاهری از فروغ
 جلوس همایون این چهره کشای اسرار عالم
 قدسی و دانای رموز آفاقی و انفسی

هرچند از آنجا که برگزیده‌های لطف ازلی با کمال استعداد ذاتی
 و قابلیت اصلی از دبستان تعلیم الهی ادب آموزی نموده دیگر کار بآموزار
 ندارند - و نظر یافندگان عنایت سرمدی از دانشکده فضل نامتناهی حکمت
 اندوزی کرده از ناز تعلیم ادبیان سخن پرداز بی نیاز می باشند - درین
 صورت این منتخب مجموعه ایجاد را باوجود رتبه کمالات و نهایت معرفت
 باسرار مبدء و معاد مکتب نشین علوم رسمی نتوان گفت - و این رازدار

مبداء فیض را دبستان گزین استفاده فزون دانش ظاهری - فکیف آمرختن
خط و سواد - ندوان نوشت - چه تهمت سواد خوانی بر مردم دید؛ دانش
و بینش بچه روی توان بست - و ادب آموز عقل مجرد را ابجد خوان
چگونه توان نوشت - لیکن بذابر آنکه حفظ ظاهر در کار است و ملاحظه
عالم صورت ضرور و ناچار - نظر بدین معنی کلک وقایع نگار زبان گزیده
میگوید - که چون سن شریف آن چراغ دودمان صاحب قران که با بقای
ابد قرین شود بچهار سال و چهار ماه و چهار روز رسید تخته تعلیم قرآن
کریم در گذار و بر آن گزیده سواد خوان رقم لوح و قلم همسر لوح محفوظ گشته
صدر مکتب از حضور پر نورش روکش دارالحکمت یونانیان گردید - و چون
لوحه تعلیم در گذار و بر آن نور دید؛ امید اب و جد که بالغ نصیب کامل
نصاب خرد است قرار گرفته ترکیب ابجد از آن فرد کامل انواع عالم ایجاد
کمال پذیرفت - بسی بر نیامد که بتفصیل تحصیل فصول ابواب دانش
نموده در جمیع فنون فضایل دقایق نکته فهمی را باعلی درجات کمال رسانید -
و در عرض اندک مایه مدتی بی آنکه کار بطول کشد هیدولای خط نیز
صورت درست پذیرفته تخته مشق از ریخته قلم مشکین رقمش چون صفحه
رخسار نو خطان بحسن خط زینت گرفت - جامع فضایل کسبی و وهبی
قاسم بیگ تبریزی سر آمد شاگردان مولانا میرزا جان و منتخب نسخه
قانون حکمت یونان حکیم دوائی گیلانی بمنصب تعلیم آنحضرت پایه
سرفرازی یافته - و همچنین صاحب فضایل صوری و معنوی شیخ ابو الخیر
برادر علامی ابو الفضل و قدوة ارباب حال و قال شیخ صوفی از شاگردان
جامع العقول و المقول میان وجیه الدین گجراتی بدین سعادت اختصاص
پذیرفتند - و از جمله اینها درین باب حسن سعی و مساعی جمیله حکیم
مذکور بنوعی درجه قبول یافت که مکرر بر زبان حقایق بیان می آوردند که

فی الحقیقت حکیم دوائی آموزگار ما است و حق تعلیم او بر ما از استادان دیگر بیش است - و چون حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه آن مخصوص عنایات ربانی را از هرگونه کمالی و مزیتی بی بهره نمی خواستند بنابر آن مقرر فرمودند - که بعد از فراغ تکرار درس لمحه بآموختن هنرهای ضربی که تعلیم آن نسبت به عموم عالمیان خاصه سلاطین عظام در انتظام سلسله نظام دخل کلمی دارد اوقات صرف نمایند - بنابرین میسر مراد دکنی از سادات عالی نسب که در فن کمانداری انگشت نما بود و درین فن دست از صاحب قبضهای وقت برده از دست قضا در قدر اندازی ید بیضا می نمود - و خلف صدق او قاسم خان که در ایام خلافت آنحضرت بمنصب پفج هزاری ذات و سوار و صوبه داری بنگاله فرق عزت برافراخت - و راجه سالباهی که در برق اندازی بر ابر سبقت می گرفت و در تیز دستیها برق بدو نمی رسید - و تاتار خان که در دانستن لغت ترکی کمال تفرد اندوخته بود بخدمت تعلیم آنحضرت^۱ [...] ک را وسیله رضامندی جناب الهی دانسته بخوی شیفته ملازمت بودند که تا دوپهر شب در حضور اقدس می گذرانیدند - و نیم نفس از ملازمت دوری نگزیده در لباس اکتساب سعادت درجهانی از خدمت آنحضرت آداب جهانبانی حامل می نمودند *

(۱) ن [ناری مبالغات برافراشتند - ملخص سخن عنایت آنحضرت درباره تربیت شاه بلند اقبال بدرجه رسید که در انجمن همدم و دمساز و در خلوت محرم و همراز خاص آن حضرت گشته از سعادت منشی و ارادت اندیشی خورسندی آن حضرت إل *

بیان ارتحال حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه از عاریت سرای این جهانی و اقامت در منزل روح و راحت جاودانی - و ذکر بعضی سوانح که در عرض آن ایام و بعد از آن روداد

از آنجا که آشوبکده جهان جای امن و امان نیست و رحلت خانه گیتی مقام اقامت و استقامت نه - دریا دلان درین گذرگاه که همانا نقشی است بر آب حباب آسا خیمه و خرگاه بر سر پا نکنند - و ازین رو خورشید سوادان درین فضاء تنگ میدان که فی الحقیقت جولانگاه هواست ذره وار منزل پایدار نگزینند - ازین است که مقربان حضرت و نزدیکان بارگاه عزت خاصه سلاطین دادگر و خواقین رعیت پرور که درین عالم فانی کار دوام سلطنت آنجهانی ساخته اند پیوسته منتظر دعوت داعی حق می باشند - تا هرگاه بحکم حکمت وقت آن در رسد از شدت شوق دریافت آن درجات و مراتب والا بی توقف باجابت شتابند و نعمتی که در عهد الست برای ایشان مهیا شده دریافتند - غرض از تصویر این معانی بیان کیفیت انتقال حضرت عرش آشیانی است - مجملی از تفصیل این واقعه غم اندوز آنکه در عرض سال پنجاهم تاریخ اکبری موافق سنه هزار و چهارده هجری مزاج وهاج آنوالا مرتبت از مرکز اعتدال انحراف یافته باوجود چندین طبیب حاذق که سر آمد ایشان حکیم علی گیلانی بود دوا و مداوا سودمند نیفتاده معالجه و تدبیر فایده نداد - درین وقت خان اعظم و راجه مانسنگه بملاحظه وفاداری و حق گذاری بر آن سرآمدند که خسرو مهین پسر

حضرت جهانگیر بادشاه را که خواهرزاده راجه و داماد خان اعظم بود از روی مراعات بیداشاهی بردارند - چون خواست آلهی بامر دیگر و مقتضای تقدیر برین جمله پذیرگشته بود که اهل روی زمین و زمان از پرتو عدل و احسان شاه بلند اقبال سایه نشین کشف امن و امان باشند - لاجرم حضرت جهانگیر بادشاه آگاهی یافته از خود با خبر و از معاندان پر حذر می بودند - و شاه بلند اقبال با اعتماد نگهبانی آلهی از عذر دشمنان نیندیشیده همه وقت در تیمار داری و خدمتگذاری جد بزرگوار جد و جهد بجای رسانیده بودند که آنحضرت درباب خورسندی از آن سعادت مند و نازمندی از خسرو فصل طویل الذیل بر زبان داشتند - بعضی از ارکان دولت و اعیان مملکت آنان را که سعادت رهنما و بخت کار فرما شد خصوص مرتضی خان بخاری که در آنولا بخشی با استقلال موکب والا بود - از روی حقیقت دانی بر همگان تقدم بسته با جمیع خویشان و مستسبان خویش بقدم اطاعت و انقیاد پیش آمد - و سایر امرا بدو اقتدا نموده سعادت ملازمت دریافتند - آنگاه باقی سپاه و کل سرداران خبیر گروه گروه بخدمت شتافتند *

چون در آنولا مخالفان بر قلعه اکبر آباد استیلاء تمام اذوخته بکشاد و بست مداخل و مخارج آن دست یافته بودند - ناچار بادشاه جهانگیر بسایر ایشان پیغامی مشتمل بر وعده و وعید و بیم و امید تمام داده از بدی نفاق همگانرا ترسانیدند - و پیغام دادند که چون مرتبه ظل آلهی و پایه والای بادشاهی بفراوان همایون ما تعلق گرفته و تاج و تخت خلافت از پرتو وجود ما زینت پذیرفته - انسب آنست که مقتضای دستور العمل خرد صلاح اندیش را کار بسته از بیعت و اتفاق حل و عقد تخلف نورزند - درم نقد دست از کشاد و بست ابواب حصار باز داشته قلعه و ما فیها را باولیای دولت سپارند - و بصوب بنگاله که بنابر تفریض حضرت جنت آشیانی براجه تعلق داشت

ما نیز بر طبق دستور مقرر بدو ارزاني داشته ايم روانه شوند - و چون پديغام با معاندان کوتاه انديش رسيد با خود اندیشه کرده دانستند که بيش ازین تهر و طغيان حاصلی ندارد و بی رجود مردم کار آمدني اين اراده پدش نيست - چه خان اعظم درین مدت نظر بر نسبت خود نموده جمیعتي که درخور مرتبه او بود نگاه نمی داشت و از راجپوتان کوتاه سلاح راجه معلوم که چه می کشاید - خصوص باوجود کثرت مغول و قلت ایشان بملک گیري آمدني کشور خود را هم از روز اول از دست نمی دادند - و خسرو بنابر آنکه در آن ولا روزي هزار روپيه می یافت ظاهر است که ازین قدر زر چه مایه لشکر بهم توان رسانید - اگرچه خزانه بدست ایشان بود و لیکن چون وسعت دستگاه در تنگي کار بکار نیاید و وجود و عدمش در آن حال برابر بود - بنابر مقتضای این معاني فاچار قلعه بتصرف اولیای دولت دادند و خود بیرون شهر در ظاهرخانه راجه مانسنگه رو بجانب بنگاله فرود آمدند *

چون احوال اکبر بادشاه تغیر تمام پذیرفته از بهبود نامیدی حاصل شد و نزدیک رسید که از جهان گذران در گذرند - ازین رو که بادشاه جهانگیر از غبار انگیزی فتنه پرستان درین مدت از ملاحظه بادراک سعادت عیادت حضوت والد والا قدر استسعاد نیافته ازین معني حرمان نصیب بودند - اکنون که کار از ملاحظه در گذشته بود بنابر اندیشه محرومي دیدار واپسین آنحضرت با کمال احتیاط داخل قلعه شده قریب بوقت احتضار بر بالین مبارک حاضر آمدند - و مراسم عیادت و پرسش بجا آورده از فیض نظر آنحضرت ذخیره ایام مهجوري برداشتند - و بمقتضای وقت اراده مراجعت نموده شاهزاده محمد خرم را همراه خود بیرون آوردند و بر دروازه های قلعه از جانب خود مردم بنگاهباني نصب نمودند - درین اثنا چون قضیه قضا

بعد از انتضای یک بهر و هفت گه‌ری شب چهارشنبه دوازدهم جمادی الثانی سغه هزار و چهارده وقوع یافته فردای آن بادشاه جهانگیر باقامت مراسم عزا داری و سوگواری پرداخته - و خود با تمام امرا و اعیان و اکابر سیه پوش گشته نعش آنحضرت را با سایر گردنکشان گیتی و سران عهد قاسمقدرة که بفاعله دو کوه از قلعه آگره واقعه است درش بدوش رسانیده اکثر جای خود نیز بدست آویز دریافت این سعادت سرافرازی دارین اندوختند - و بعد از مدفون ساختن و سایر لوازم این کار بجا آوردن معاودت بدولت خانه نمودند *

روز پنجشنبه بیستم جمادی الثانیه سال مذکور موافق دهم آبان ماه آلهی با ساعتی که سعد اکبر یعنی مشتری کسب انواع نیک اختری از آن میکرد - و نظرات سعود آسمانی دربنده نظر سعادات جاودانی از آن می نمود - آن سرور افسر سوری را از تارک مبارک تزئین داده اورنگ سلطنت را از جلوس اقدس نو آئین و انجمن عقد بیعت را نور آگین ساختند - و قبله بارگاه خلافت روی زمین را روکش مهر و ماه نموده قوایم آنرا باوج این والا خرگاه برافراختند - صفحات زر از پهلوكشاده روی سكه نام انورش دیگر روی نا روائی ندید - و درجات منبر از القاب نام والایش چه پایه پایها که بر خود نهجید - خرد و بزرگ اوامر و نواهی این دولت سترگ را گردن نهادند - و از در و نزدیک سرکشان بقدم اطاعت و انقیاد پیش آمدند - چنانچه از رایان خود رای هند بجز رانا دیگر را نافرمانی بخاطر نماند - دربنصورت تصویر این معنی در آئینه رای گیتی آرای بادشاه جهانگیر زر نمود که مهم آن نابکار را بر دیگر کارهای سلطنت مقدم داشته سزای عصیان او را در کنار روزگار او گزارند - بنابراین سلطان پرویز را بالالیقی آصفخان جعفر نامزد این مهم فرموده با لشکر گران سنگ بآهنگ

استیصال آنمکذول دستوری دادند - چون از روز نخست سرانجام هرکاری نامزد کار گذاری کامگار شده لاجرم گره کشایی این عقدۀ دشوار کشاد نیز بناخن تدبیر این شاه آفاق گیر حوالت گشته بود - چنانچه اکبر بادشاه را در ایام شاهزادگی برای سر کردن این کار تعیین فرموده بودند و بنابر وجه مذکور این مهم را فسقی شایسته صورت نه بسته بود - ناچار ایشان نیز درین نوبت کاری نساخته معاودت نمودند - در آخر امر بمحض توجه این والا مرتبت سرانجام بسزایافت - چنانچه در مقام خود انشاء الله تعالی به تفصیل مذکور خواهد شد *

روگردان شدن خسرو از سعادت خدمت حضرت خلافت منزلت و ذکر بعضی از وقایع

بر صاحب دلان صاحب نظر که ابصار بصایر شان از کحل الجواهر قایم و توفیق جلا پذیرفته پیوسته بظفر عبرت نگر تماشای رنگ آمیزیهای قضا و قدر میکنند پوشیده نیست - که چون عنایت حضرت ایزدی هرگاه خواهد که عالمی بکرشمه بیاراید و جهانی بگوشۀ چشمی گلستان نماید -
 ۱[...] چمن پدایان چار باغ ابداع خار موانع از سر راه پیشرفت کار بردارند آنگاه سایر مواد در آمد آن امر رفته رفته از قوه بفعل آرند -
 تا شاهد حصول آنمراد بر وفق اراده از خلوتکده غیب به پیشگاه ۲[حضور] ع
 جلوه نماید - محصل این سیاق صدق انتظام بر تمهید مقدمات دولت و تشدید مبانی شوکت و حشمت این والا گوهر در مبادی احوال انطباق تمام دارد - چه بنابر آنکه در روز ازل منصب جهانبانی بدانحضرت تفویض

یافته بود - و لاجرم از آغاز وجود این مظهر موعود تا هنگام جلوس مسعود که الحمد لله کار عالمی شده و مقاصد خاص و عام حسب العوام برآمده - هر نحو عائقی که حجاب فتح الباب مدعا آمده بدانسان دفع شد که همانا هرگز نبوده - و شاهد صدق این معنی و گواه راستین این دعوی انجام احوال سلطان خسرو شاهزاده کلان است - چون او از رزق خبرت و نصیب بصیرت بهره نداشت و از بینش عواقب امور بغایت دور بود همواره در خاطر راه خیال محال دادی - معهذا برخی از فرمایگان ناقص فطرت چه بمقتضای بی بصری و بدگوهی و چه بقصد شورش انگیزی و فتنه گیری بر آن سر بودند که او را خمیر مایه آشوب و فساد نموده بدین بهانه دست آویز تطاول و دراز دستی فرا چنگ آورند - و همچنین جمعی پریشان حال پراکنده مغز از ملازمان هوا خواه او رفته رفته آن اقبال دشمن را فریفته بر آن داشتند - که بدست ادبار سلسله اقبال ناممکن بجذبش آورده بپای بی سعادتیهی هنجار عصیان خدای مجازی بپیمایند - لاجرم پیوسته در پی آن بود که اگر از همراهی وقت فرصتی یابد و از مساعدت روزگار رخصتی - بیدرنگ آهنگ راه گریز نموده بطرفی شتابد - غافل از آنکه نا داده نتوان گرفت و نا نهاده نتوان برداشت - و آهنگ فیروزی بر روزی نا مقدور با قدر برابر شدن و با خدا مبارزت کردنست - و بالجمله باوجود این مراتب بر وفق مقتضای قضیه الخاین خایف و الغادر حاذر بستیز بخت و لجاج دولت برخاسته ساز راه گریز نمود - و بی مقصدی معلوم با مجهولی چند در شب یکشنبه هشتم ذی حجه سال مذکور از اکبر آباد برآمده راهی طریق بی راهی گشت - و چون بهیچ وجه راه دومی نداشت ناچار روانه روبرو پنجم گردید - بادشاه جهانگیر از فرار او خبردار شده همان شب مرتضی خان میربخشی را بسبیل منفلا تعین

فروموده دستوری تعاقب دادند - و این شاهزاده والا گوهر را به ا[حمایت] خود در آگه گذاشتند - و اسلام خان شیخ زاده و اعتماد الدوله و خواجه جهان و رای سنگه بهوریته را همراه داده خود بنفس نفیس قبل از طالع طلیمه بامداد باستعداد لشکر مطلقاً مقید نگشته بر سبیل ایلغار بتعاقب او راهی گردیدند - چون خسرو بنوا حیی متها رسید حسن بیگ شیخ عمری که درینولا از حکومت کابل معزول گشته روانه درگاه بود بآن نا برخوردار برخورد - و از کمال سلامت صدر و ساده دلی بل از غایت کول منشی و بی ما حصلی بدمدمه افسونش از راه رفته بدو معاً از راه برگشت - سلطان باستظهار او قوی دل شده بسرعت تمام خود را به لاهور رسانید - و ازین جهت که اولیای دولت قاهره قبل از وصول او برین معنی آگاهی یافته با خود قرار تحصن داده بودند - و در استحکام باره و استعداد اسباب قلعه داری کوشیده و مداخل و مخارج را مسدود ساخته مستعد مدافعه و مقاتله و آماده پیکار و کارزار شده بودند - بی دست و پا آغاز دست و پا زدن نموده بغیر مقتضای وقت بمقام استمالت و دلاسی متخصفان درآمد - و چندی از چاپلوسان چرب زبان و طرز دانان جادو بیان را نزد همگنان فرستاده ابلاغ پیغامهای رغبت افزا رقت آمیز نمود - و مواعید دلاویز خاطر فریب را بلباس ترغیب و ترهیب جلو پذیرش داده در ضمن این مایه تلبیسات کودکانه وثیقه عهد و پیمان در میان آورد - آن سعادت منشان پاس حقوق ولی نعمت حقیقی داشته بمقام نا سپاسی در نیامدند - و همچنان بر جاده^۲ [هوا داری]^ع ثبات قدم ورزیده شیوه حق گذاری گزیدند - و بر سر ابا و امتناع پا محکم کرده قطعاً بهمراهی او اقدام نمودند -

خواست که باطایف الحیل ایشانرا فریفته شهر را بدست آرد سعی
 بیکاصل سود نداده اثری بر آن مراتب مترتب نشد - ناچار بتهیه اسباب
 محاصره و فراهم آوردن مردم بی روزگار واقعه طلب پرداخت - و باندک
 فرصت همدران نزدیکی قریب ده هزار تن از خود سران بی سرو پا بذاب
 امیدهای دور از کار بدو پیوستند - و چون اتفاق این مشتی فتنه جوی
 آشوب پرست که از دستان او پا خورده بودند دست بهم داده - سلطان دل
 بر پیوند اجتماع آن جمع هرجائی بسته برین سر هوای مقابله خیل اقبال
 در دماغ جای داد - و از وصول خبر مرتضی خان که با چهار هزار فدوی
 دلیرانه می آمد صلاح در آن دید که پیشتر رفته راه بر خدمت لشکر سیلاب
 اثر بندد - چون باین اندیشه کوتاه رو براه نهاده در کنار رودبار بپایه بآن
 سعادت یار دولتخواه برخورد - بمجرد رسیدن بی ایستادگی و تدبیر
 چون مشتی خاشاک که خود را روکش افواج بحر امواج کند بر دریای
 لشکر طوفان اثر زد - و باندک زد و خوردی شکست درست خورده روگردان
 شد - چنانچه آن بیراهه رو را تا لاهور هیچ جا دست از کار رفته لگام وار پای
 در رکاب ثابت گیر نگشته بیدست و پا بپای مرکب باد پا راه و بیراه
 می نوشت - و لهذا در عرض آن مسافت جای عنان باره ابدار نفاخته
 یکسر بشهر بشتافت - و در آنجا نیز ثبات قدم نورزیده راه هزیمت پیش
 گرفت - و رفته رفته در دریای چناب چون خس در گرداب راه بیرون شدن
 نیافته دستگیر پاداش کردار خود گردید *

چون خبر فتح مرتضی خان و گرفتاری خسرو و حسن بیگ از اخبار
 شمس تولکچی که بر سبیل یام شتافته در سر پل گونند وال خود را رسانیده
 به جهانگیر بادشاه رسید - آنحضرت از استماع خبر بغایت خوشحال
 ' خوشخبر خان خطاب دادند - و از آن مقام با سرعت تمام متوجه

شده کوچ بکوچ به دارالسلطنت لاهور شتافتند - و گذار در دلی راوی
 سر منزل افواج محیط امواج شده خود به نفس نفیس در باغ میرزا کامران
 ورود اقبال و نزول اجلال فرمودند - و حکم اشرف شرف صدور یافت که
 محمد شریف والد خواجه عبد الصمد شیرین قلم که در آنولا از خطاب
 امیر الامرائی و پایۀ والای و کالت سرافراز بود سلطان خسرو و حسن بیگ
 را بحضور پرنور آورد - چون فرموده بفغان پیوست آن محرک سلسله عدم
 عقل را زنجیر فرموده زندانی ساختند - و حسن بیگ به بدترین وجهی
 جزای قبیح اعمال خویشتن یافته باعث خبرت دیده‌وران و عبرت دیگران
 شد - و سایر گرفتاران که در حقیقت پاداش آشوب انگیزی و فتنه گری
 بود چون خاک شان بخود نمی گرفت و آب بر نمی داشت بجزای
 کردار نابکار بر دار کردند - و آن مشتی ذلیل ازل و ابد را که خار راه آرامش
 روزگار شده بودند گل عار سر دار ساختند - چون اولیای دولت ابد پیوند
 از پرداخت این مهم اهم بالکلیه باز پرداختند - و از هیچ رزه در خاطر اشوف
 نگرانی جز الم در ری موزی این والا گهر نمازد - هوای گلگشت فضای
 روح افزای خطه کابل که از دیر باز مکنون ضمیر افروز بود بتازگی باعث
 انبعاث شوق نهفته گردید - بنابر اینکه سیر تفرهات آن گل زمین بهشت
 آئین بی فیض حضور نو بهار ریاض اقبال و قاره گل گلشن جبه و جلال
 موزی خاطر عاطر نبود - لاجرم بی توقف منشور عنایت آمیز درباره
 طلب این شاه بلند اقبال و سایر مخدرات و خزاین از موقوف جبه و جلال
 صدور یافت - آن عالی فطرت بمجرد وصول فرمان عالیشان با جمیع بیگمها
 و مجموع کارخانجات بیوتات دوازدهم ربیع الآخر سال هزار و پانزده هجری
 آمده ادراک سعادت حضور نمودند *

آغاز ابتسام غنچه بهارستان جاه و جلال شاه بلند اقبال سلطان خرم از مطلع عظمت و اجلال و ظهور انواع عنایات حضرت خلافت مرتبت جهانگیر بادشاه در حق آنحضرت و خواستگاری نواب ممتاز زمانی بنت یمین الدوله آصف خان

بعکم آنکه برگزیده‌های عنایت الهی از عموم عالمیان بگرامتهای
خاص اختصاص یافته اند - و تربیت دیدهای فضل نامتناهی خومه
متکفلان عهده امر خلافت و متحملان بار امانت از عامه برابا و کافه رعایا
بمزید فضایل و مزایا امتیاز دارند - لاجرم آن نظر یافتگان تأیید حق تعالی
را نظر به سایر مردم دقایق پیش بینی و ژرف نگاهی در درجه اعلی
می باشد - و مصداق این حال صدق فراست و دریافت های نهانی
حضرت جهانگیر بادشاه است - چون آنحضرت به پرتو اعلام الهام ربانی
و اخبار تلقین آسمانی دریافتند - که این سایه پرورد آفتاب عنایت ایزدی
تا بامداد روز نشور شمع انجمن افروز دودمان دولت حضرت صاحبقران
اعظم خواهد بود - بذایر آن بمقام ترقی احوال آن برگزیده عنایت ربانی
که حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه نیز آن سرور را از سایر شاهزادها
برگزیده بودند در آمده بالفعل آن شایسته ارتقای اعلی مراقب متعالیه
و مدارج علیه را از تفویض منصب هشت هزار^۱ [...] سوار به ضابطه
دو اسبه سه اسبه مزید اعتبار بخشیده بعنایت^۲ [...] تومان و طوغ سر افزاز

و بنوازش نقاره بلند آوازه گردانیدند - و از مرحمت آفتاب گیر فرق عزت برافراخته بعاطفت بارگاه سرخ که خاصه دولت خانه والا یا مخصوص ولی عهد می باشد اختصاص دادند - و نیز تنفیذ احکام مناشیر برسات آن حضرت تفویض رفته مهر اشرف اورک که مدار اعتبار فرامین بر آنست - و سررشته انتظام رقی و فتق و بست و کشاد مهم این دولت جاوید بنیاد بآن وابسته بشاه بلند اقبال سپردند - اگرچه از روی ظاهر تمشیت امور سلطنت برای رزین این والا گهر حوالت نمودند - و لیکن باطناً در لباس عطای این خاتم سلیمانی خلافت روی زمین بزیور نگین آن زینت بخش تاج و نگین درآمد - و سرکار حصار فیروزه نیز بجایگزین عالی مقرر شد - و بر زبان الهام بیان گذشت که بسفت سنیة آبای عظام عمل نموده این سرکار را که پیوسته به ولیعهد مقرر می باشد از روی شکون و برکت بر آن گرامی فرزند اقبالند عنایت فرمودیم *

از آنجا که طبع فیض رسان بادشاه والا جاه بانواع مهربانی و فیض رسانی مجبول بود پیوسته بر آن بودند - که بقدر امکان آثار عدل و برکات احسان این والا مرتبت تا بقای جهان شامل حال آیندگان نیز بوده باشد - و اهل زمان مستقبل هم بمیامین سعیمی جمیل آنحضرت مرفه الحال بوده از فیض الطاف عام بی نصیب نمانند - بغابرین معانی همواره هوای این معنی از فضای خاطر قیاض سر بر میزد - که آن برومند نخل ریاض خلافت را با نو نهالی از سرا بوستان نجابت پیوند بخشند - تا ببرکات نتایج اقبال و مآثر کرامت ذات و صفات آن نور حده دولت عظمی از سر نو ببالیدن در آید - و از نوبر احسان و ثمره لطف کام جهان و جهانیان بر آید - لاجرم روز پنجشنبه شانزدهم فروردی ماه دوم سال جلوس جهانگیری مطابق هفتم ذیحجه سنه هزار و پانزده هجری در ساعتی مختار که نظر سعادت سعود

آسمانی متوجه ادراک انواع استسعاد بود و اوضاع املاک و انظار انجم بر وفق مراد شهنشاه والا جاء - نواب قدسی القاب ممتاز الزمانی که از عالم بالا برین مکرمت والا سرفراز گشته بود بحسن تقدیر ایزدی ازین سعادت [...] ممتاز شده بجهت مقارنت آن فرخنده اختر امتیاز یافته مختار رای انور شد - و بنابر رسم نامزد چنانچه روش معهود و آئین مقرر اهل روزگار است بدست مبارک انگشتر سعادت نگین در انگشت کبک آن مهین بانوی زمان و رابعه بذات آسمان جای دادند - درین ایام که هلال حلقه خاتم در دست آن بدر فلک عفت و مهر آسمان عصمت روکش فیض اعظم گردید - سر شریف آن مشتری طلعت زهره جبین بچهارده سال و چهار ماه و بیست روز هلالی رسیده بود - بالجمله آن عقیده قبیل مکارم و مفاخر و کریمه دودمان فضایل اوایل و اواخر صبیح رضیه خان والا مکان میرزا ابو الحسن مخاطب به آصف خان است خلف صدق دستور اعظم میرزا غیاث بیگ مخاطب باعتماد الدوله ولد خواجه محمد شریف رازی که از دودمان اعیان آن ولایت است - و والده ماجده نواب ممتاز الزمانی دختر والا اختر میرزا غیاث الدین علی قزوینی مخاطب بآصف خان که در زمان جلال الدین محمد اکبر بادشاه میر بخشی باستقلال بود - و جعفرخان که برادر زاده او بود بدال او پرواز نموده در ملازمت عرش آشیانی باعلی درجات دولت رسید *

چون خاطر اقدس را از همه جهت فراغ کای روی نمود - و هوای گلگشت نزهت آباد کابل دامن دل آن مالک رقاب صاحبان را بجانب خویشتن کشیده ازین راه خاطر عاطر را بدان سوکش تمام رو نمود - لاجرم قرین دولت و سعادت از دار السلطنت لاهور این والا گهر را دولت

آسا هممغان و هممرکاب نموده بدان مهبط انوار فیض توجه فرمودند - و در فرخنده روز پنجشنبه هژدهم صفر سنه هزار و شانزده هجری ظاهر آن خطه فیض مظاهر سرمنزول موکب جاه و جلال گردید - و فضا و روح باغ شهر آرا که سرسبز کرده حضرت فردوس مکانی بابر بادشاه است - و تا هنگام به پرتو این نسبت باعث آرایش شهر بود - درینولا از فیض نزول آنحضرت سرمایه آرایش دهر شد - و عرصه دلکشی اورته باغ که حسب الامر شهذشاه والا دستگاه مضروب سوادق عزت و رفعت و مرکز اعلام دولت و سعادت این والا جاه شده بود - چون نشیمنی در خور نداشت بذایر آن حسب الامر عالی عمارتی رفیع بغایت دل پسند اساس داغ دل ارم و غیرت قصور حدایق رضوان و حور گردید *

درین ایام سعادت فرجام که عبادت است از ششم ربیع الثاني سال حال جشن وزن مبارک قمری سال شانزدهم از عمر ابد پیوند این بلند اقبال در دولت سرای آنحضرت آرایش پذیرفته ابواب سعادت و نیک اختیاری بر روی روزگار جهانیان کشوده شد - و کنار و بر آرزومندان زر ریز و جیب و دامن مفلسان درخیز گردید - اگرچه درین دولت خانه والا تا غایت وزن قمری بجهت شاهزادهای کامگار معهود نبود - لیکن چون درین نزدیکی از رهگذر اختلاف هوا فی الجملة انحرانی بمزاج و حاج این باعث استقامت و سرمایه اعتدال لیل و نهار راه یافته بود - در آن روز حضرت خلافت مرتبت بذایر رسم عیادت تشریف اشرف بمنزول شریف این بلند اقبال ارزانی داشته بودند - و بحسب اتفاق آن روز مبداء سال شانزدهم از عمر ابد قرین آن سرمایه بقای دولت دودمان حضرت صاحبقران بود - لاجرم بجهت بهجت اندوختی خاطر آن گرامی منزلت را بدین عنایت خاص اختصاص بخشیدند *

روز جمعه هفتم جمادی الثانیه سال مذکور موکب منصور از سیر
 نرخت کده کابل چون طلیعه افواج بهار متوجه سرسبز بوستان جاوید ربیع
 همدوستان گردید - و بعد از ورود اقبال چندی در دار السلطنت لاهور اتفاق
 اقامت افتاده از آن^۱ [مقرر] عزت رایات سعادت آیات بصوب دار الخلافه
 آگره ارتفاع یافت - و در نواح آن موطن اقبال موکب فیروزی بجا آمده
 آذین جشن نوروزی سرمایه آرایش روزگار و پیرایه تزئین لیل و نهار شد -
 و دوم روز فروردین ماه سال سیوه جلوس موافق چهاردهم ذیحجه سنه مذکوره
 دولتخانه مبارک از نور قدوم اقدس رشک فومای این هفت طارم مقرنس
 و عبرت افزای نهم رواق فلک اطلس شد - و بعد از دو روز دیگر بجهت
 تفرج عمارت این بلند اقبال که در جوار دولتخانه والا واقع است -
 و درین ولا عمارات قدیم آنرا که بقا نهاده محمد مقیم وزیر خان بود از بنیاد
 انداخته نشیمنهای بادشاهانه بنابر امر عالی بجای آن اساس گذاشته
 بودند - فیض ورود بدان منزل بهشت آگین مبدول داشته پرتو قدوم انور
 ساحت آنرا نور آگین ساخت *

بیان خواستگاری نمودن حضرت خلافت منزلت صبیله صفیه مظفر حسین میروزا صفوی بجهت شاه بلند اقبال خرم

چون اصالت امهات عمده ترین اسباب کرامت و جلالت اولاد
 و نجابت والدات شریف ترین باعث شرافت و نباهت ابنای سعادت
 نهاد است - چنانچه تجربه نیز بر طبق حقیقت این معنی ادای شهادت

می‌نماید - بنابراین بخاطر حضرت خلافت مرتبت رسیده بود - که کریمه
 دودمان نجابت و اصالت و اختر برج شرف و جلالت اعلى صبیئه رضیه
 مظفر حسین میرزا صفوی را نامزد این والا حضرت نمایند - و چندی
 بنابر تأثیر عوایق روزگار آن کار خیر بعیز تأخیر افتاده در عقد تعویق وقت
 مانده بود - تا در اثنای سال چهارم از جلوس اقدس بمقتضای اراده خاطر
 مقدس بر وفق مراد بظهور آمده مراسم خواستگاری سمت وقوع یافت -
 و در ماه رجب المرجب سنه هزار و نوزده هجری مطابق هفدهم
 آبان ماه سنه پنجم جلوس جهانگیری که سن مبارک این بلند اقبال بعقد
 عشرين عشرت آئین رسیده بود - مجلس بهشت آئین طوی زفاف در منزل
 سعادت محمل علیا حضرت مریم مکانی والدۀ ماجده حضرت جهانگیر که
 بدولتخانه برکت پیوند پیوسته بود انعقاد پذیرفت - و در اسعد ساعات مقارنه
 ماه با خورشید و مقارنه برجیس بنهید وقوع یافت - چون ازین فرخنده
 منزل بشرف محل آن بلند اقبال که متصل دولتخانه اشرف واقع است -
 و درینوا بنابر فرمودۀ آن عالی مرتبت درین گل زمین عمارت سپهر مرتبه
 اساس یافته بود انتقال شریف روی داد - ازین رو بتازگی رشک شرف
 خانه مهر انور گشته مغزات منازل ماه منیر پذیرفت - حضرت خلافت
 مرتبت بدین محفل نشاط تشریف قدوم ارزانی داشته یک شبان روز از
 پرتو حضور مفیض انور باعث آرایش بزم عشرت و موجب ازدیاد مواد
 سرور و بهجت گشتند - و حضرت شاه بلند اقبال نفایس امتعه روزگار بر سبیل
 پیشکش کشیده از وفور دزم و دیوار که برسم نثار پاشیده بودند خورشید
 آسا بام و در روزگار را در افشان زر گرفتند - و هنگام توجه آنحضرت
 از دولت سرای سعادت تا درگاه دربار گردون اعتبار اقمشه هر دیار که
 رشک فرمای پرند زربفت و غیرت افزای قصب سیمکش ماه بود -

حسب الامر اقدس بطریق پا انداز گسترده روی زمین را روکش فلک اطلس کردانیدند *

اکنون درین مقام بغایر تقریب ذکر مظفر حسین میرزا به بیان حسب و نسب میرزا و اتیان سبب استسعاد بدین دولت عظمی می پردازد - آن والا نژاد خلف سلطان حسین میرزا ابن بهرام بن شاه اسمعیل است - و چون ولایت قندهار را در سال سیوم جلوس اکبری محمد خان قلاتی حسب الامر بشاه ظهاسب داد - شاه سلطان حسین میرزا^۱ [برادر زاده]^ع خود تفویض نمود - و روزگار میرزا در سال بست و یکم اکبری سپری شده ازو چهار پسر ماند - مظفر حسین میرزا و رستم میرزا و ابو سعید میرزا و سنجر میرزا - از آنجا که وفاق میان اخوان باوجود عدم توافق آرا و تخالف آهوا کمتر اتفاق افتد چه جای آنکه پای ملکی و ولایتی در میان باشد - لاجرم هنگامه نفاق گرمی پذیرفته رفته رفته بغریب و افساد نادر و تلخو اهان التهاب شعله فساد اشتداد یافت - و سر انجام کار چون انصرام معامله و فیصل امر جز بقطع و فصل شمشیر بران دست نمی داد - لاجرم تیغ بر روی هم کشیده مکرر بر یکدیگر زدند - و بهم در آویخته از طرفین خونها ریختند - و در عین زد و خورد نخست رستم میرزا بغایر کار فرمائی سعادت و راهمائی بخت ره برادری به اندیشی برده در ماه مهر سال سی و هشتم جلوس اکبری با برادر خود سنجر میرزا و چهار پسر خود مراد میرزا و شاهرخ میرزا و حسن و ابراهیم و چهار صد سپاهی قزلباش بموطن دولت نامتناهی رسید - اکبر بادشاه نهایت تعظیم و تکریم درباره او بظهور آورده بتفویض حکومت صوبه ملتان و برخی از محال بلوچستان به منصب پنجهازری پنج هزار

سوار مقرر ساختند - و متعاقب او ابو سعید میرزای مذکور نیز در اسفندار
 همین سال بدربار سپهر مدار رسیده نهایت رعایت یافت - چون خبر این
 مراجع بی پایان به مظفر حسین میرزا رسید - و از قرب و جوار میرزا رستم که
 در مقام انتقام بود استخلاص قندهار را که باستظهار عساکر ظفر آثار دور از
 راه نبود نزدیک بکار یافت - لاجرم بذایر آموزگاری سعادت و ترغیب
 و ترهیب امید و بیم که هر یک علت ارتکاب امور عظیمه اند - بمقام خیر
 اندیشی خویش آمده نخست والدۀ خود و بهرام میرزا پسر کلان خود را
 بخدمت فرستاده اظهار اراده آمدن نمود - چون فرستادگان رسیده مقصد را
 بعرض اعلی رسانیدند - آنحضرت میرزا بیگ قدیمی را با منشور عاطفت
 آمیز رغبت آموز ارسال داشتند - میرزا از در تعظیم و تکریم در آمده
 باستقبال آن بار نامه مباحثات ب آمد - و از راه اظهار کمال ارادت و عقیدت
 روی زر و سر منبر آن خطه را از سکه نام و خطبۀ القاب سامی آنحضرت
 نور اندود و سعادت آمود نمود - و بشاه بیگخان که از جانب آنحضرت
 نامزد حکومت آن حدود شده بود - قلعه را تسلیم نموده خود با سه پسر
 دیگر حیدر و القاس^۱ و طهماسب و ده هزار خانه زاد قزلباش رو بدربار
 گیتی مدار آورده پنجم شهریور سال مذکور بانجم حضور پرنور رسید -
 و صد اسب عراقی و دیگر تحف و نوادر برسم ره آورد از نظر انور گذرانید -
 از آنجمله مار مهری بود که چون آنرا بر موضع گزش مار بستندی بحرکت
 در آمده همگی زهر را از بدن مار گزیده کشیدی - و ازین راه دفع غایله سم
 نموده علت شفا گشتی - مجمل با سائر فرزندان و همراهان مورد مراجع
 بی منتها گشته به منصب پنج هزاره و جایگزین سبیل عاطفت پذیر شد *

(۱) این اسم شاید که الیاس باشد - لکن بهر سه نسخه القاس نوشته شده *

ذکر نهضت جهانگیر بادشاه بانداز نشاط اندوزی به صید گاه بازی و ظمهور سبکدستی از بادشاهزاده خرم در انداختن شمشیر بر شیور

چون بتاریخ آذر ماه سنه پنجم جلوس جهانگیری آنحضرت متوجه
صیدگاه بازی گشتند - بحسب اتفاق روزی در اثنای شکار یوز که
تا آخر آن روز کشیده بود جمعی از قراولان معروض رای اشرف گردانیدند -
که درین نزدیکی تفومند شیر - قوی هیکل خفته که همین ساعت
سر پنجه صولت بگوزن افگنی بر کشوده نیمی از آن شکار بکار برده - چنانچه
از غایت سیری سست آهنگ و گران خیز است - درین صورت صید آن
بی غائله آسیب قراولان و گزند پیادگان دست می تواند داد - و از آنجا
که شغف جهانگیر بادشاه و شاه شیر شکار بشکار شیر بود - بی تهیده میاحتاج
این نوع صید که عبارت از حلقه فیلان و اجتماع اهل جرگه است عنان بشتاب
سپرده بشاه بلند اقبال رکاب برکاب متوجه آن سمت شدند - چون در
شکارگاهها هیچکس را اندازه آن نیست که بی رخصت حاضر شود - بذایر
قراولان معهود بجز راجه رامداس و انوپ رای خواص و اعتماد رای
و حیات خان و معدودی چند از خدمتگاران و میر شکاران دیگری از
همراهی رکاب سعادت کامیاب نبود - چون پله بدوق نزدیک رسید شیر
نمودار شد - اسب بحکم غلبه هواس طبعی از مهابت شیر فرار پذیر
گشت - ناچار خورشید وار از مشرق زمین (زمین پرتو سعادت بر زمین گسترده) -
و پیاده پا بدفع آن شرارت نهان نهاده بر سر پله ایستاده شدند - آنگاه بآهنگ

شیر افگنی در مقام تغذگ اندازی شده بندوق قدر انداز را قضا نغذ
فرمودند - و آن ازدهای دمان شعله فشان در یک نفس سه مرتبه
از صدمه فتیله آتش افروز بافسون طرازی پرداخته دل از ذخیره خاطر
انتقام کش کین توز خالی ساخت - چون بمقتضای قضا و قدر اجل
جانور در آن وقت مقدر نبود دمی چند در بند عقد تأخیر شد - لاجرم
بالفعل صید آن مقدر نگشته در هر سه مرتبه تأثیر انداز تیر که ماند سهام
صائبه تقدیر خطا پذیر نبود ظهور نیافت - چنانچه تیر اول فرسید و ثانی
کارگر نیامد - و درین مراتب آن اهرمن سرشت مطلقاً وهم و هراس بخود
راه نداده از جا در نیامد - مگر در انداز سیومین که این مرتبه از صدمه
تغذگ خشمگین گشته حمله آور شد - و با هیبت و سطوت تمام آهنگ
میرشکاری شاهین در دست نموده چون اجل بر آن شد و تیز خود را
بدو رسانید - و آن اجل رسیده را از صدمه سر پنجه صولت بر خاک هلاک
افکنده باز بجای خود رفت - درین حال حضرت خلافت مرتبت باوجود
تنگی وقت از غایت اهدامی که درباره شکار شیر داشتند بی نیل مقصود
تجویز مراجعت نموده چند گام پیشتر رفتند - و شاه بلند اقبال در دست
چپ آن حضرت با دلی قوی ایستاده شدند - و راجه رامداس نزدیک
ایشان و حیات خان و اعتماد رای بجانب دست راست قرار گرفتند -
و کمال قراول در عقب ایستاده بندوق پر میکرد - چون در اثناء رسانیدن
ماشه آن دیو نژاد بقصد حضرت خلافت مرتبت از جا در آمد و تیر کاری
نیفتاده از پیش روی او در گذشت - از آنجا که نگهبان حقیقی برگزیده
نظر عنایت خود را در هر حال از آسیب عین الکمال نگاه می دارد - آن اهرمن
نهاد در کمال خشمگینی و قهرناکی متوجه آن حضرت نشده بسوی انوپ رای
خواص که پایه بندوق در دست داشت روی آورد - آن قوی دل قطعاً تزلزل

بخاطر راه نداده - سر راه برو گرفت - چون حسب الامر اقدس مقرر است
 که سپاهیان در شکار شیر حریه بکار نبوند - چنانچه هیچکس یارای آن ندارد
 که جمدهر و خنجر نیز بر کمر داشته باشد - ناچار چوبی که در دست داشت
 برو انداخت - و آن در غایت خشمناکی با سرعت صرصر و صولت اثر دراز
 جا درآمده بگرمی آذر و تفدیحی تند بر حمله آور شد - انوپ رای از صدمه
 آن انداز به قفا باز افتاد و شیر او را در زیر گرفت - چون او دستهای خود را
 بحمايت سائر اعضا سپر بلا ساخته بود - نخست هردو ساعد و سر پنجه
 رای مذکور درست در یکدیگر شکسته از کار انداخت - چنانچه نزدیک بود
 که یکباره کار او را تمام کند - درین حالت شاه پلنگ افکن شیر صولت که
 شانه شیر را بنظر انور درآورده انداز شمشیر انداختن داشتند - چون تیغ شعله
 آمیغ را جواله نمودند ناگاه در عین فرود آوردن نظر باریک بین دقت نگر
 بر انوپ رای افتاد که از هول جان یکدست خود را که جراحت تمام
 بد آن رسیده بود از کام شیر بر آورده بر شانه او حمایل کرده - در آن قسم وقت
 نازک دست مبارک را از نظرگاه نخستین نگاه داشته در همان گرمی
 به نیروی سبکدستی انداز کمر شیر نموده تیغ صاعقه تاثیر را فرود آوردند -
 و باوجود آنکه در آن حالت خویشتن داری بظهور رسانیده حفظ خود نموده
 بودند - و ازین رو ضربه را آن مرتبه نیرو که اول داشت نماند - از کمال
 تاثیر ضرب دست و زور بازو زخم منکر بد آن اهرمن پیکر رسید - و راجه
 رامداس نیز ضربه زد - و از آسیب جراحتهای منکر سراسیمه گشته
 نیم گشته روگردان شد - و قضا را در باز گشتن بصالج نام چراغچی برگشته
 بخت که روزش به شب انجامیده در آن حال شمعی افروخته بحضور
 پرنور می آورد بر خورد - بمجرد رسیدن باد صدمه پنجه آن بلای ناگهان بدین
 اجل رسیده چراغ عمرش چنان فرو مرد که همانا از حیات هرگز بر نخورده

بود - درین وقت بادشاهزاده بلند اقبال از کمال نگرانی باحوال حضرت خلافت مرتبت متوجه خبرگیری شدند که مبادا از چشم زخم حوادث روزگار آسیبی بدشمنان آنحضرت رسیده باشد - اتفاقاً بندگان حضرت نیز ملاحظه سامی از رهگذر آن بلند اختر اوج اقبال داشته در مقام تجسس احوال بودند - که درین حال آن سرور بخدمت رسیده خاطر مبارک آن دو سپهر دولت از جانب همدیگر بجمعیّت کلی گرائید - مجعلا چون آن دو نظر یافته حفظ و حراست نگهبان حقیقی از سلامت یکدیگر فیاضگریها بدرگاه یگانه ایزد دادار نمودند - حضرت شاهنشاهی پای سرور آرای در رکاب یکران کامرانی آورده برین سرخانه چشم رکاب زنگار را بتازگی روکش چشم خانه ارباب بصایر و ابصار نمودند - و یکبارگی بارگی سوار کار آن نیم کشته را به ضرب بندوق تمام ساختند - آنگاه قرین دولت و سعادت معاودت نموده متوجه معتمد اقبال شدند - و درین حال حیات خان و راجه رامداس که از کماهی حقیقت آگاهی داشتند کیفیت احوال از قرار واقع بمسامع جاه و جلال رسانیدند - حضرت خلافت مرتبت بر جرأت و جلالت و سبکدستی و دقت نظر آن والا فطرت در تاریکی آفرین خوان گشته بعد از ادای سپاس گذاری حضرت باری بدعای روز افزون جاه و جلال شاه بلند اقبال رطب اللسان شدند *

درین آوان که عبارت است از روز پنجمشنبه نوزدهم مرداد ششم سال تاریخی جلوس جهانگیری مطابق دوازدهم جمادی الثانی سده هزار و بیست و هجری که شبستان انور شاه والا قدر بنابر فروغ قدوم نور ظهور نیک اختر صبیحه کریمه ستوده سیر مظفر حسین میرزا صفوی مشرقستان انوار عذایت ایزدی شده بود - حضرت خلافت پناهی بر سبیل مبارکباد طلوع ثمره پدش رس این نونهال دولت بی زوال بمنزل اقدس قدوم برکت لزوم

ارزانی داشتند - و سایر پردگیان سرادق عفت را نیز طاب نموده به بسط انبساط پرداختند - و آن کریمه نامور [۱] حورا^ع پیکر را به پرهیز بانوبیگم مسمی ساخته حسب الاستدعای والدۀ ماجده بحضرت آن مولود مسعود را به فرزندی ایشان دادند *

درین ایام خجسته انجام جشن نوروزی بآئین هرساله آذین پذیرفته - مربی عالم یعنی نیر اعظم در تاریخ روز در شبیه پنجم ماه محرم الحرام سنه هزار و بیست و یک هجری بشرف خانۀ حمل انتقال نموده سال ششم از جلوس جهانگیری بمبارکی و فرخندگی آغاز شد - درین تاریخ دو هزار و یکصد و پنجاه نفر از آنحضرت افزوده تسلیم ده هزار و یکصد و پنجاه نفر سوار فرمودند - و در نوروز آینده سال هفتم جلوس بار دو هزار و یکصد و پنجاه نفر از آنحضرت افزوده از اصل و اضافه دوازده هزار و یکصد و پنجاه نفر سوار مقرر نمودند *

بیان انعقاد فرخنده محفل عقد همایون فال
و ترتیب انجمن جشن قرآن السعدین جاه
و جلال یعنی زفاف حضرت شاه باند
اقبال بستر عصمت و خدر عفاف
نواب قدسی نقاب ممتاز الزمانی
صبیه رضیه نواب آصف خان

از آنجا که همواره کار پردازان کارخانه قضا در عالم بالا مصالح نظم و نسق امور جهان بروفق اراده میا و آماده می سازند - و پیوسته

دستیاران والا کارگاه قدر و قدر عالم دیگر اسباب مایحتاج معاش و مواد ضروریات معاد جهانیان ساخته و پرداخته می دارند - بذایر آن این فرخنده پیدوند همایون ارجمزد که در روز ازل حسن انتظام یافته بود - در تاریخ روز جمعه نهم ربیع الاول سده هزار و بیست و یک هجری مطابق بیست و دو اردی بهشت ماه سال هفتم از جلوس اقدس بظهور پیدوست - و بدین وسیله راس المال امانی و آمال و سرمایه رفاهیت احوال و فراغ بال عالمیان دست بهم داد - چنانچه امروز دلیل آن از وجود مفیض الجود چهار شاهزاده بلند اختر کامگار والا که هر یک زینت صفحه روزگار و قره العین ابزاری همه دیار و موجب انتظام نظام چهار رکن جهان و سبب امن و امان شش جهت زمین و زمان اند - مانند روز پیدا و چون آفتاب عالم تاب روشن و هویدا است - به نحوی که برکات آثار آن تا روز قیامت بروزگار و ابزاری روزگار خواهد رسید - و میامن نتایج آن تا يوم القیام باعث رونق چار بازار عالم و موجب قوام معاملات دار السلطنة آدم خواهد گردید - و در آن فرخنده ساعت که مجلس این عقد ازدواج مقدس میانه سعد اکبر ملک خلافت کبری و زهره زهرای آسمان عفت در دار الخلافت عظمی شریعت غوا منعقد می شد - سن مبارک شاه جهان بخش جوان بخت که افشاء الله تعالی امتداد بقای آنحضرت تا انتهای مدت روزگار برسد - بر بیست سال و یکماه و هشت روز شمسی و بیست سال و یازده ماه و بیست و یک روز قمری رسیده - و از عمر شریف آن ملکه دهر و مهین بانوی عصر نوزده سال و بیست و یک روز شمسی و نوزده سال و هفت ماه و بیست و پنج روز قمری منقضی شده - و از زمان خواستگاری تا این زمان پنج سال و یکماه و پنج روز شمسی سپری گشته بود - بالعجله در آن روز سعادت افروز همایون بزم طوی بمبارکی و خجستگی در منزل شریف عضد الخلافت

العظمی مختار الملک و مومنین الدوله آصف خان که در آن آوان بخطاب اعتقاد خان مخاطب بود قرار یافت - و بدستوری آن دستور العمل دیوان روزگار کار پردازان نیکوکار تهیه جشن و سرافجام آن بر وفق دلخواه هواخواهان کردند - و بساط شادکامی و خرمی بکام خاطرهای موافقان گسترده - در آن هنگام عیش افزا که باده بیغمی و هوای خورمی نشه بخش دماغ عالمی شده بود - و ساحت آن محفل عشرت از گلگشت پری رویان رشک فرمای صحن گلستان ارم و غیرت افزای عرصه فردوس اعظم گشته - سلیمان روزگار یعنی بادشاه فلک اقتدار بذابر افزایش درجه سرافرازی آن آصف صفات بدین انجمن شادمانی تشریف آرزائی فرموده از زیور قدوم انور زینتی دیگر بر آذین آن جشن بهشت آئین بستند - و بکام دل بر مسند عیش و کامرانی نشسته برسم شگون و مبارکبادی ابواب نشاط و شادی بر روی خاص و عام کشودند - چنانچه فراغ خاطرها از فروغ شگفتگی جهانی را در پیروی نور و سرور گرفت - و صفحه زمین چون روی صاحب دلال کشاده پیشانی گردید - رامشگران نیز بمقتضای عام سازها راست کردند و سرود گویان و پای کوبان راه خردمندان زدن گرفتند - از پهلوی لطافت حمایل های یاسمن بر و دوش خوب رویان خرمی گل گشته روکش صحن گلشن و فضای چمن شد - و از بالای طراوت گلدستهای چنپا و سیوتی شوریده بلبل شیدا از عشق گل سوری و سوخته بدوزمی گلستان ساخت - درین هنگام که هنگام داد و دهش گرمی داشت و روزگار ادای حق مقام می نمود - اهل زمانه را بهانه خویشی کامی و خودرایی بدست افتاده داد کامرانی دادند - و از گردون گردان گرد عمر رفته و آینده گرفتند - چون از مراسم این ایام سعادت فرجام فراغ کلی حاصل شد و روزی چند ازین روز نیک اختر و به روزی منقضی گشت - حضرت شاهنشاهی با سایر حجاب

گزیان حجله مصمت و جمله پرده نشینان سوادق عفت پرتو انوار قدوم
 بهجت لزوم بر منزل سعادت محمل شاه بلند اقبال گسترده - و حسب
 الحکم آنحضرت سامان طرازان کارخانه سلطنت بتازگی جشنی جهان آرا
 آرایش پذیر ساختند و قبه بارگاه رفعت باوج طارم مهر و ماه بر افراشتند -
 و حضرت خلافت مرتبت در آن محفل عیش و کامرانی یک شهبان روز
 همت والا همت بر بسط بساط انبساط و گسترده مسند عیش و نشاط
 گذاشتند *

بالجمله محامد ذات و صفات آن کریمه دودمان مکارم اخلاق
 و کرام اعراف اعنی نواب قدسی نقاب در نظر انور قرة العین سلیمان زمان
 بمثابة جلوه ظهور نمود - و بعدی دقایق آداب شناسی و مزاجدانی و مراتب
 خدمت گذاری و پرستاری آن ملکه ملک شیم باعلی درجات استحضار
 رسید - که آن ممتاز طبقه نسوان جهان و سرافراز حوران جنان را از سایر
 مخدرات شبستان دولت برگزیدند - و بذایر شیوه ستوده والا خداوندان این
 دولت کده عظمی که مهین بانوان حرم سرای خلافت کبری را بخطابی
 والا و لقبی شایسته اختصاص می بخشند - تا نام نامی ایشان زبان زد خاص
 و عام نشود - آن علیا جذاب را باین اعتبار ممتاز محل بیگم خطاب دادند -
 و درین کارنامه گرامی هرجا زبان خامه و قایع نگار ناچار بایراد اسم سامی
 آن انسیه حورا نژاد جرأت نماید بعنوان نواب ممتاز الزمانی ممتاز محل
 بیگم تعبیر خواهد نمود *

در سال هشتم جالس جهانگیری مطابق سنه هزار و بیست و دو هجری
 که آغاز ایتسام غنچه گلبن جاه و جلال حضرت شاه بلند اقبال بود -
 از سرایستان دولت آنحضرت و حرم سرای سعادت نواب ممتاز الزمانی
 نوگلی در چار چمن وجود بشگفته جبینی غنچه امید و خنده رونوی

سپیده دم عید روی نمود - چون این فرخنده ولادت سراسر سعادت از سر نو جهانی را بشکفتگی آورده به تازگی عالمی را طرب و نشاط و بهجت و انبساط آموخت - حضرت خلافت مرتبت با سایر مسند گزینان حرم سرای خلافت بغابر رسم تهنیت ظهور این نوباد مقدس و میوه پیش رس که ثمره پیوند تازه نخل سرایستان دولت و اقبال با نوفال ریاض جاه و جلال بود - بمنزل همایون آنحضرت تشریف قدوم اشرف ارزانی داشتند - و آن حضرت محفلی عالی و بزمی دلکش مرتب ساخته بمرام پا انداز و لوازم نثار و پیشکش پرداختند - و کفار و بر نثار چینان را چون جیب غنچه و مشت صدف سرشار زر و لبریز گوهر گردانیدند - و مبلغی گرانمند بصیغه نذر از نظر انور گذرانیده التماس نام نمودند - حضرت خلافت مرتبت آن فرخنده اختر برج اقبال را بحور النساء بیگم نامور فرموده بعزایت خاص فرزند خواندگی خویشتن که اقصی مراتب دولت جاودانی است اختصاص بخشیدند *

**بیان موجبات نهضت موکب ج-اه و جلال
جهانگیری بهمعنائی شاه بلند اقبال**

بصوب دار البرکت اجمیر

چون بعد از سانحه ناگزیر حضرت عرش آشیانی جلال الدین محمد اکبر بادشاه که کم فرصتی خسرو آشفته رای حضرت سلیمان مرتبت را بر تق و فتن و کشاد و بست معاملات ممالک محروسه چه بند رخفه ولایات دور دست مجال نداده بفروشاندن شعله آتش فتنها که برانگیخته و افروخته بود اشتغال داشتند - در خلال این حال خللی در مملکت جنوبی پیدا شد - تفصیل اجمال مذکور آنکه در عین این حال دنیاداران دکن از فرط کونا

نظري بل بفانبر کمال بی بصري که لازمۀ کهن دار دنیا و فساد انگیزی و فتنه گری که خاصیت دیرینه گیتی است - خلع ربقة اطاعت از رقبۀ انقیاد نموده سر به تمر و عصیان بر آوردند - بلکه برین معنی بسفد نموده خایع العذار و مطلق العنان به ترکناز در آمدند - خاصه عذبر حبشی سیاه بخت تیره رای فرصت غفیمت شمرده از تپاه اندیشی و کم فرصتی که ناشی از طغیان منشی و ناقص فطرتی او بود - دست تصرف به اکثر محال بالا گهات که با اولیای دولت ابد پیوند تعلق داشت دراز کرد - و عبد الرحیم خانخانان سپه سالار دکن و خاندیس و برار از آنجا که همواره انداز گرمی هفگامۀ سپاهگری داشت - و ازین رو به فتنه پرستی و شورش انگیزی تهمت زده خاص و عام بود - همانا از آن راه عذان بالا دریهای عذبر نگرفت - و در هیچ مرتبه لگام تیز جلونی و فراح روی های آن زیاده سر پی نبود - لاجرم فتنۀ او آهسته آهسته چنان بالا گرفت و رفته رفته کارش بجای کشید که خانخانان به عجز گرائیده از چاره گری فروماند - و ناچار بوسیله عرضداشت های پی در پی درخواست مددگاری نمود *

چون دقایق حقیقت این معامله بر رای جهانکشای هواخواهان دولت روز افزون بدرجۀ وضوح پیوست - بی توقف از موقف خلافت کبری فرمان قضا جریان در باب تهیه عسکر ظفر اثر بحلیۀ نغان آراسنگی یافت - و لشکر گران سفک که سرداری آن نامزد سلطان پرویز و اتالیقی و کارگذاری یساق بر جعفر بیگ آصف خان مقرر شده بود بآهنگ تسخیر دکن و تادیب دکنیان تجهیز یافت - و راجه مان سفک و امیر الامرا (۱)

(۱) اینجا از امیر الامرا شریف خان مراد است که در زمان جهانگیر بادشاه بمده وزارت سرفراز بود - اقبالنامه جهانگیری - صفحه ۳۰۷ طبع ایشیائک سوسائیتی بنگاله *

با بسی از سرداران نامدار به کمک تعیین پذیرفتند - و خزانه گرامند با فیلان کوه پیکر نبرد آزموده کار زار دیده سرمایه استظهار سپاه نصرت آثار شد - و در همان روز رایت فیروزی آیت بدان سمت ارتفاع گرفت - چون آن عزیز مصر بی جوهری که کنعانی قحط و قوف و معامله فهمی و زندانی قید او امر و نواهی نفس اماره و طبع زیان کار شده خود را گرفتار مستلذات نفسانی و ملایمات قوای حیوانی داشت - چنانچه مطلقا مالک نفس خویش نبوده در بند تذاول مغیرات و تجرع مسکرات خصوص مداومت شراب مدام و ملازمت سعاط و ندام بود - و این معنی که در حقیقت علت ضعف دماغ و باعث بی پروایی است به نحوی برو غلبه داشت که از فرط عدم مبالات اکثر اوقات مست و خواب گران خواب بی خبری و سبکسری بود - لاجرم درین مرتبه نیز اثری بر مراتب تهیة جفود و تجهیز عساکر نا معدود متوقب نه شد - و بیدوده همگنان نقد وقت بزبان برده غنیمت فرصت از دست دادند - و نه تنها از این معنی کاری پیش نرفت بلکه سرمایه چیره دستی خصم از آن افزوده ماده خیره چشمی غنیم آماده گشت - چون از کماهی احوال بدر بار اعلی آگاهی رسید خان اعظم و خان جهان و مهابت خان و عبدالله خان از ارکان دولت عظمی که هر یک براسه کار اقلیمی سر میقدوانسند نمود - و فی نفسه قدرت بر کار فرمانی لشکری و کار گذاری کشوری داشتند باستعداد تمام متعاقب یکدیگر بامداد ایشان تعیین یافتند - مجعلا بآنکه درین نوبت ازین عالم لشکری دست بهم داده بود که تسخیر عالم را کفایت میکرد - چون سرگروه از کار فرمودن سپاه عاجز آمده ایشان نیز ازو حسابی بر نمی داشتند - و درین میانه هنگامه نفاق امرا بایکدیگر نیز گرمی داشت - ناچار درین نوبت هم کاری از پیش نه رفت با آنکه

چند کثرت لشکر ببالاگهات بردند - در جمیع کرات بی نیل مقصود با بدترین وضعی مراجعت نمودند - و در هر مرتبه باوجود کثرت عدد و عدت اولیا و قلت اعدا و با عدم سپاهگرمی اعدا علت مزید علت شده باعث افزونی نیروی غنیم گشتند - چنانچه از این حوالت ناقص ماده سودای زیاده سر می دکنیان به نحوی از دیاد پذیرفت - که درین یورش بیشتر از پیشتر سرگرم پیش رفت کار بغی و عذاب شدند و از سر نو طریق فتنه و فساد فرا پیش گرفتند - و در عوض این آمد و رفت که مکرر وقوع یافت جرات و جسارت دیگر اندوخته رفته رفته پیشتر آمدند - و پای از حد گلیم کوتاه خود دراز کرده همگی بالاگهات را به تحت تصرف در آوردند - چون درین نوبت سامان و سرانجام این مهم کما یفیی شده بود و پرداخت احوال لشکر بواجبی نموده - مع هذا چنانچه بتکرار سبق ذکر یافت از بی نفسی سردار و ناسپاسی سپاه و حق ناشناسی امرا کاری ساخته نه شد - و این معنی بر خاطر مبارک حضرت خلافت پناهی بغایت گرانی نمود - و پیش رفتن این مایه زیادتیی از آن گوره فرومایه کم پایه بر همت عالی نهمت آفحضرت زیاده از حد حصر و عدد و بیش از مقدار قیاس و شمار دشوار آمد - لاجرم در خاطر مبارک قرار دادند که خود بنفس نفیس بر سبیل زیارت روضه منوره و حظیره مقدسه حضرت خواجه معین الحق والملک والدین به سوی دار البرکت اجمیر نهضت نموده چند ے در آن خطه پاک توقف فرمایند - شاید که نظریه نزدیکی آن حضرت امرا شرم حضوری منظور دارند - و از کار خود نیز شماری گرفته حسابی از کار فرمائی خود بردارند - و سلوک طریقه حق شناسی فرا پیش خویش داشته همت بر سر انجام کار ولی نعمت خود گمارند - و مهم رانا که از عهد حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه باز باوجود امتداد مدت جهانگیری و جهانبدایی آن بادشاه

کشورکشا گیتی ستان که بتائید آسمانی موعید و بتوفیق و تسدید ربانی موفق و مسدد بودند پرداختی بواجبی نیافته بود همواره سرانجام آن پیش نهاد خاطر ملکوت ناظر بود - و آن نیز محرک این عزیمت سائب آمده بزبان مبارک آوردند که نخست مهم رانا از هر راه که رو دهد صورت داده آنگاه بفراغ بال و درستی تدبیر با لشکر گران سنگ از آنجا یکسر متوجه تسخیر کشور دکن و تنبیه آن گره آشفته مغز سبک سر شوند - بالجمله چون این در مطلب عمده پیش نهاد همت خدا داد بود عزم نهضت اجمیر را بحلیه جزم آراستند - و در تاریخ دوم ماه شعبان سنه هزار و بیست و دو هجری مطابق بیست و چهارم شهریور سال هشتم از جلوس اقدس جهانگیری موبک مسعود با فرخندگی تمام متوجه آن سمت شد - چون بظاهر آن بلده رسید گرد قدوم انور توتیای دیده اولی الابصار آن دیار گردید - از موضعی که قبله روضه مقدسه حضرت خواجه بنظر اقدس در آمد - بنابر پیروی طریقت حضرت عرش آشیانی و نظر بملاحظه مراسم آداب زیارت مشاهد متبرکه که تجویز سواری نه فرموده فرود آمدند - و از نقش پای مبارک سرمایه مباحثات آن سرزمین بل روی زمین آماده ساختند - و باین روش فیضیاب فوز زیارت مزار مفیض الانوار آن قبله احوار گشته اکتساب انواع فیوضات آسمانی و اقسام برکات جاودانی نمودند - و باعطای صلات و صدقات و وظایف و نذر که وظیفه زیارت این بقاع خیر است ادای حق مقام فرمودند - و چون اسم مبارک آن تاج تارک اولیای کبار اعفی خواجه بزرگوار بطریق تقریب ذکر یافت - لاجرم مجمل نسب و نسبت و نمودار اخبار و آثار آنحضرت را از مبادی سلوک طریقت تا منتهای وصول به حقیقت بنابر حصول تبرک و تدمین و شادابی ریاض سخن بر طبق پیمایش طریق ایجاز بزبان صدق بیان کلک وقایع پرداز

و خامه بدایع طراز می دهد - مولد انور آن سرور در دارالملک سجستان
است که معرب سیدستان باشد - و منسوب بدان کرده سجزي و سجستاني
نیز گویند - و آن حضرت بذابری اعتبار بسجزي معروف اند - اسم والد
بزرگوار آن مرشد ابیای روزگار خواجه غیاث الدین حسن است و منشاء
آن والا جناب خاک پاک خراسان - در اوائل طلب بوساطت جاذبه
شیخ ابراهیم قندزي که در آنوقت پیشوای مجذوبان عهد بود تن به
کشش این کمد در دادند - و بذابر پروانگی آن شمع جمع اصحاب درین
انجمن بار یامته باعتبار عقد بیعت بآن واسطه العقد اولیای عظام از انتظام
در سلک سلسله الذهب اهل سلوک و وصول اختیار پذیرفتند - آنگاه بارشاد
شیخ مذکور بعد از سلوک طریق تجرید پیروی روش ارباب تفرید نموده
مردانه قدم در وادی^۱ [سیاحت ساحت]^ع ربع مسکون نهادند -
و چندی در بخارا بحفظ قرآن کریم و تعلم تعلیم علوم ظاهری نیز اشتغال
داشتند - از آنجا خطه نیشاپور را وجه توجه ساختند - و در قصبه هارونیه
از مضافات آن ولایت بخدمت شیخ عثمان هارونی که از مشاهیر اولیا است
رسیدند - و مدت دو سال و نیم در آن بقعه اقامت نموده از آن مرشد سالکان
حقیقت اکتساب آداب طریقت فرمودند - و در آن مقام بذابر پایمردی ثبات
قدم بمقامات عالیه رسیده از دستیاری توسل بذیل ازادت جناب عرفان مآب
ابواب فتوحات بر روی روزگار خویش کشودند - چون از راهمونی ارشاد شیخ
مذکور دقایق سلوک این طریقه والا را بدرجه اعلی رسانیدند - حضرت شیخ
خرقه اجازت که از جمله اسرار این طبقه علیه است بدیشان حواله نموده
اشارت اختیار سفر عراق عرب فرمودند - و آن عالی جناب پای ادب برآه

طلب نهاده در طی راه بخدمت شیخ الطایفه و دلیل الطریقه شیخ
 نجم الدین کبری رسیدند - و قریب دو نیم ماه از فیض صحبت آن بدر سماء
 ولایت و نجم فلک هدایت راه بوادی عرفان برده انوار ایقان از پرتو مهر
 رای انور آن سرور اقتباس نمودند - و آنگاه بموضع جیل که در اسفل مدینه
 السلام بغداد واقع است شتافته مدت پنج ماه و هفت روز توقف نموده از
 فروغ صحبت شریف عالی حضرت سید السادات و مذبذغ السعادات سلطان
 العارفین و تاج الواصلین هادی طریق هدی سالک راه خدا شارب رحیق
 تحقیق پیدشوی هر فریق قطب الخافقین غوث الثقلین سید عبد انقاد
 جیلانی بغور سعادت درجهانی رسیدند - و چون بندگان شیخ از برکت لقای
 مبارک آنحضرت بطریق طریقت که همانا هم خاصیت آب بقا است فیض
 حیات جاوید اندوخته به نهایت مراتب کمال پیوستند - و از آنجا به بغداد
 شتافته سعادت ملاقات شیخ ضیاء الدین ابو نجیب سهروردی دریافتند - و بعد
 از مراجعت این سفر به همدان رفته به شیخ یوسف همدانی رسیدند -
 و از آنجا به صفاهان افتاده با شیخ محمود صفاهانی صحبت داشتند - و از
 آنجا به تبریز رفته بشرف ملاقات شیخ ابو سعید تبریزی که از اعیان اولیا
 بود مستسعد شدند - و از تبریز به سمت مهنه و خرقان شتاتند - و از آن راه
 سفر استرآباد اختیار نموده بغور صحبت فیض بخش شیخ ناصر الدین
 استرآبادی که از اعظم اولیا و مشایخ طریقت بود رسیدند - و از آنجا به
 هرات تا سبزوار که بنابر طریق تعزیت شهرت باستقرار دارد شتافته چندی اقامت
 نمودند - و از آنجا به حصار شادمان و از آنجا ببلخ رفته مدتی مدید در آن
 مقام بر سر خاک پاک شیخ احمد خضرویه مجاورت گزیدند - آنگاه از بلخ به

غزنین عبور فرموده در آن بقعه به لقای ^ع [شمس العارفین] شیخ عبد الواحد فائز شدند - و از آنجا آهنگ وسعت آباد هندوستان نموده در تاریخی فیض قدوم بدار الملک لاهور رسانیدند که ملک معزالدین سام غوری فتح خطه پاک دهلی نموده و قطب الدین ایبک را از غلامان خاص خود آنجا بجانیشینی خویشتن نصب نموده باز بسمت تختگاه غزنین لوی مراجعت برافراخته در طی راه باجل طبیعی سفر آخرت گزیده بود - بالجمله در لاهور به صحبت شیخ حسین زنجانی رسیده و از آنجا توجه جانب دهلی اختیار فرموده چندگاه در آنجا بسر برده - چون عموم اهل آن سرزمین بدیشان پی بردند از فرط آمد و رفت باعث تشویش خاطر و علت تکدیر صفای وقت آنحضرت شدند - لاجرم از کمال دوستی خمول و دشمنی شهرت رخت انتقال بکوشه دار البرکت اجمیر کشیدند - اگرچه چندی پیش از آن سکنه شهر اجمیر سعادت اسلام دریافته بودند لیکن اهل اطراف و نواحی آن ولایت همچنان بر کفر باقی بودند - درین اثنا میر حسین نامی از سادات مشهد مقدس معروف به خدک سوار از طرف قطب الدین ایبک که بعد از ارتحال ملک معزالدین در هندوستان لوی استقلال برافراشته بود - بالشکری گران سنگ بحکومت اجمیر و ملازمت حضرت خواجه نامزد شد - و او رفته رفته از پرتو امداد باطن انور حضرت خواجه معائم اسلام و شعایر مسلمانان را در آن خطه پاک کامیابغی ظاهر ساخت - و اثر عرصه آن سرزمین دلغشین را از غبار کفر و لوٹ شرک و انکار برداشته اعلام اسلام در سایر مضافات و اعمال آن ولایت برافراخت - و حضرت خواجه را توطن در آن ملک خوش افتاده رحل اقامت

افکندند - و در سن نود سالگی سالک طریقت صاحب شریعت شده تاهل اختیار فرمودند - و هفت سال دیگر شعار حیات مستعار داشته همت والا بر اكمال سالکان و تکمیل مستکملان آن ولایت گماشتند - و درین مدت خطه اجمیر از فیض وجود شریف ایشان سعادت پذیر گشته منبغ برکت بود - در روز ششم رجب سنه شش صد و سی هجری معجارت مواع عالم بالا و اقامت سر منزل قرب ایزد تعالی اختیار فرمودند - و از فیض ارادت و متابعت طریقه آن مرشد کامل سالکان اطوار بسی از اولیای کبار بدرجات عالیه فایز گشتند - چنانچه مشهور است که شیخ شهاب الدین سهوردی نیز برکت محبت ایشان دریافته اند - و براینی ضیاء الحق حسام الدین چلیپی و شیخ اوحد الدین کرمانی در مبادی سلوک ایشان را در بغداد دریافته و چندی پیروی طریقت حضرت خواجه کرده خرقه خلافت از ایشان دارند - و تاج العرفاء الکبار خواجه قطب الدین بختیار اوشی کاکي که عفاى روضه ایشان دهلی کهنه را تا ابد تازه رو دارد از اعظم خلفای حضرت خواجه اند - و شیخ فرید الدین معروف به شکر گنج که خلیفه خواجه قطب الدین اند - بیک واسطه در بونه فیض ایشان گنجور خزاین حقایق و معارف شده اند - و شیخ نظام الدین مشهور باولیا از خلفای شیخ فرید الدین و حضرت شیخ نصیر الدین که به چراغ دهلی اشتها دارند - و همچنین شیخ برهان الدین ملقب به غریب که مرقد منور ایشان در دولت آباد دکن است - و سرور کشور حال و قال ملک الکلام حضرت امیر خسرو دهلوی مشهور از مریدان سلطان المشایخ همگی بوساطت ارشاد ایشان فیض ایقان از سرچشمه عرفان یافته اند - و از پرتو انوار هدایت و دولت متابعت طریقت آن رهنمای طریق هدایت تا سر منزل وجدان پی برده به سلطنت ولایت عرفان رسیده اند *

نهضت موکب جاه و جلال شاه بلند اقبال
 سلطان خرم حسب الامر حضرت جهانگیر
 بادشاه به تسخیر ولایت رانا امرنگه
 و روزی شدن فتح و فیروزی یافتن
 به نیروی توجه کشور کشای
 آن ولایت

چون کاردانی حکمت کامله حضرت پروردگار جل برهانه آنوقت که
 صفحه هستی را نقش درستی نه نشسته بود و حقیقت معنی عالم
 صورتی نه بسته - بحکم صوابدید مصلحت و تنظیم امور دارالخلافه
 آدم برآمد هر امری دشوار و سرانجام هر کاری دور از کار بدرآمد روزگاری
 باز گذاشته - و حل هر عقده سر بسته را برای صائب رای در گرو گره تاخیر
 نگذاشته - لامکاله چون وقت آن کار در آید جمال آن امر بسر خود
 نقاب کشاید - چنانچه دریغلا صورت فتح رانا که در آئینه خیال هیچ یک
 از سلاطین عظیم الشان هندوستان نقش نه بسته بود بچهره کشائی دولت
 بی زوال حضرت شاه بلند اقبال بروجه احسن روی نمود - و بالجمله
 جمال شاهد اجمال این مقدمه در آئینه بدن نمای تفصیل بدینگونه جلو
 انکشاف تام می نماید - که چون رانا که از رایان هندوستان در اصالت نژاد
 و قدم خانواده و فسحت ولایت و کثرت خیل و حشم امتیاز تمام دارد -
 در ایام جلوس همایون حضرت جهانگیر بادشاه نیز بدستور مقرر در مقام
 اطاعت نشد - و بر طبق سلوک طریق عهد قدیم بر جاده کفران و طغیان

مستقیم بوده ثبات قدم ورزید - و بتقدیم اوازم بغدگي اقدام ننموده هم چنان بر اظهار نافرمانی و اعلان عصیان استقرار داشت - و بنابر قرار داد دیرینه آن سلسله که بزم باطل خود از اولاد نوشیروان دانند و دولت طبقه خود هزار ساله می شمارند - باوجود تمامی مدت تطاول و تغلب ایشان برین سرزمین هرگز دریافت شرف حضور بادشاهان عظیم الشان این کشور اکبر ننموده - بلکه پسر صاحب تیکه یعنی ولی عهد خود را نیز بخدمت نه فرستاده اند - چه عمده مزایای ایشان بر راجهای دیگر این اقلیم اعظم این است - که هر کدام بپایه زانائی رسند لازم است که از روی عجز و فروتنی پدش ارباب اقتدار سر فرو نیارده باشند - چنانچه رانا پرتاب که در زمان حضرت اکبر بادشاه باوجود امتداد مدت جهانگیری و جهانداري آنحضرت به پنججاه سال کشید - پاس اوازم طاعت گذاری و وظایف فرمانبرداری نداشت - تا اینکه مکرراً آنحضرت لشکر ظفر اثر بر سر او تعیین فرمودند - و بعدی درین مهم جد و جهد داشتند که حضرت جهانگیر بادشاه را با راجه مانسنگه و چندی از اعظام امرا به تسخیر آن ولایت فرستادند - و هر بار که از انبوهی لشکر کوه شکوه و سخت کوشی سپاه نصرت آثار عرصه بر تنگ و کار برو دشوار می شد - پناه بشعاب جبال و تنگناهای کوهسار برده در عقبای سخت گذار و گریوهای دشوار کردار روزگار می گذرانید - و بوسیله اظهار اطاعت و انقیاد نقد فرصت بزیان داده بهمین طریق جان از ورطه هلاکت بیرون می برد - و سرداران موکب اقبال نیز از صعوبت مهم بدین معنی قناعت می نمودند - و لهذا درین مدت آن معامله پرخاکی بسزا نیافت و مقصود بروفق مدعا رو ننمود - در آخر امر که کار بطول کشید و آنحضرت بر سر این معنی کمال ایستادگی داشتند - بنابر میانجی صوابگویان پسر خود همین رانا امرسنگه را بملازمت آنحضرت فرستاد - چون حضرت جهانگیر خود بنفس

نفیس متوجه پیش رفت این مهم شده بودند - مع هذا صورت درستی بر نه کرده بود - لاجرم نهایت مرتبه اهتمام در سرانجام این امر داشتند - چنانچه اول مهمی که بعد از جلوس اقدس پیش گرفته بانصرام آن برخاستند همین یساق بود - و چندین مرتبه عساکر نصرت مآثر به تسخیر آن ولایت تجهبیز فرمودند - از جمله نوبت اول سلطان پرویز را با فواج بحر امواج باستیصال آن مخدول ارسال داشتند بنگوی که سابقاً سمت نگارش پذیرفت - چون سرکرد آن کار دشوار زیاده از حوصله قدرت و اقتدار او بود در فتنه سلطان خسرو بمعادوت مامور شد - و بعد از فواج آن معامله نوبتی دیگر مهابت خان را با لشکر گران سنگ بآهنگ افتزاع آن ولایت فرستادند - و مدتی عبد الله خان اوزبک فیروز جنگ در آن ملک ترکنازی نمود - و چندی راجه باسو نیز در آن سر زمین بهر سو ترددی میکرد - و بذابر مقتضای مضمون مقدمه مذکوره چون تسخیر آن ولایت در بند تاخیر وقت بود - و در حوالهگاه روز ازل کشایش این عقد دشوار به گره کشائی رای گیتی آرای شاه بلند اقبال تفویض یافته - لاجرم هیچ کاری نساخته به غنیمت مراجعت ساختند - و درین وقت که وقت بر آمد این مطلب در آمده بود و حصول آن مرام از رهن تعویق روزگار بر آمده - باوجود آنکه پیشتر بقصد تسخیر دکن بدار البرکت اجمیر تشریف آورده بودند نخست سرانجام این مهم را پیش نهاد همت والا نمودند - لاجرم بتاریخ ششم دی ماه الهی هشتمین سال جاوس جهانگیری مطابق چهاردهم ذی قعدة سنه هزار و بیست و دو هجری در ساعتی سعید که نظر یافته سعود آسمانی و اختیار کرده تأیید ربانی بود - شاه بلند اقبال را بتسخیر ولایت رانا رخصت دادند - و هزار سوار بر منصب آنحضرت افزوده دوازده هزار شش هزار سوار دو اسپه سه سپه از اصل و اضافه مقرر ساختند - و تشریف چاروب زردوزی که گلهای مرصع نیز بر آن درخته

بودند و بر اطراف گلها مرواریدهای آبدار نصب نموده با چیده طلا دوزی ریشه و فوطه زربفت و علاقه مروارید و شمشیر مرصع و گهپوه^{۱۱} با پهلوکتاره^{۱۲} مرصع مرحمت فرمودند - و دوسراسپ خاصگی یکی عراقی نامور با کوه پاره و دیگر راهوار با ساخت مرصع و فتح گچ نام فیل با ماده فیلی دیگر مزید عنایات ساختند - و بموجب تفصیل ذیل امرای نامدار در رکاب آن شاه نصرت شعار نامزد این مهم شدند - راجه سورج سنگه - سیف خان بارهه - تربیت خان - نوازش خان - کشن سنگه - راو رتن هاده - رانا سکهراد - ابوالفتح دکنی - صلابت خان بارهه - سورج مل ولد راجه باسو - میرزا بدیع الزمان ولد شاهرخ - راجه بکرماجیت بهدوریه - میر حسام الدین انجو - سلیمان بیگ مخاطب به فدائی خان بدخشی لشکر - خسرو بی - سید حاجی - رزاق بی - دوست بیگ - خواجه محسن - عرب خان خوانی - سید شهاب بارهه - خان اعظم صوبه دار مالوه - فریدون خان برلاس - سردار خان برادر عبد الله خان صوبه دار گجرات با سزاوار خان برادر خورد - دلاور خان کاکر - خان یار بیگ - زاهد بیگ - و جمعی دیگر از امرا و مفضل داران کومک دکن از جمله - راجه نرسنگه دیو بندیله - یعقوب خان بدخشی - محمد خان نیاززی - حاجی بیگ اوزبک - غزنین خان جالوری - ناهر خان تونور - علی قلی خان - همت خان - شرزه خان - میرزا مراد ولد میرزا رستم صفوی - مجمله درین یوش قریب بیست هزار سوار کار آزموده جوار از همه جهت در رکاب ظفر نصیب نصرت فصاح شاه بلند اقبال سعادت تعیین پذیرفتند - و در اسعد اوقات که اوضاع افلاک بر وفق مراد رو داده و انظار انجم متوجه انواع استسعاد افتاده بود - ماهچه اعلام ظفر فرجام بنام نامی حضرت شاه بلند اقبال که در معنی

بسمله سورۃ فتح و فیروزی است ارتفاع یافت - و لشکر ظفر اثر با قلاوچی
تأیید ایزدی در رکاب نصرت انتساب آنحضرت بصوب ولایت رانا شتافت -
و بعد از قطع مسافت مراحل چون دامن کوه آن سرزمین از پرتو قدوم
انور و انوار مقدم سعادت گستر آن قایم مقام نیر اعظم مانند گریبان مشرق
خورشید مطلع نور ظهور گردید - درین حال جمعی از قراولان که بخیبرگیری
فوج غنیم رفته بودند تنومند شیرینی چند اهرمن منظر در آن بیدیه دیده
حقیقت را معروض داشتند - چون شغف خاطر اقدس بشکار شیر بسیار
بود - بی توقف جهت تغال روزی شدن فتح و فیروزی همت والا نهمت
برصید آنها گماشته متوجه آن سمت گشتند - و بمجرد وصول مقصد در
اندک فرصت پنج قلاب شیر شکار شد - و آن روز ظاهر قصبه ماندل مضرب
خیام بارگاه سپهر عتبه سدره مرتبه آمده نظاره تالاب محیط فسحت بسیط
آب که در آن سرزمین سمت وقوع دارد - باعث انبساط طبع مقدس
و نشاط خاطر اقدس گشت - و سیر اطراف آن کوثر آئین تال آئینه مثال
موجب افراط اعجاب و اطراب آن فلک جذاب شده تمثال فیض مصور
و عیش مجسم در مرآت الصفاء آب سیماب سیمایش^۱ [جهان] نما گردید -
چون ازین قصبه سرحد ولایت رانا است و سلطان پرویز و مهابت خان
و افواج قاهره که مکرر به تسخیر ولایت آن مقهور نامزد شده هیچ یک
از آنجا نگذشته بود قرین دولت و سعادت گذشتند - و منزل موهی
که در دوازده کروهی اودی پور واقع است مخیم سرادقات اقبال شد -
و ازین منزل پنج هزار سوار بسرکردگی محمد تقی بخشی که در آخر
آن بخطاب شاه قلی خان سرافرازی یافت نامزد شدند - که پیشتر

بکوهستان آن ولایت در آمده تاخت و تاراج و اسیر و قتل اهل آنجا پیدش نهاد نمایند - و خود بنفس نفیس اراده فرمودند که با سایر اردوی جهان پوی از عقب متوجه شده به میان آنولایت در آیند - چون این معنی موافق صوابدید رای درات خواهان نیامد - لاجرم بذابر استصواب راجه سورج سنگه خال والای حضرت شاه بلند اقبال که از ماهیت آن ملک و حقایق احوال اهل آنجا کماهی آگاهی داشت - و او نیز صلاح درین کنگاش نه دیده بود بعرض مقدس رسانیدند - که مصلحت درین است که جمیع عساکر نصرت مآثر یکبار بدرین این کوهسار نیایند چه درین حال بیم آنست که غنیم این معنی را غنیمت انگار و از همه طرف در آمده سر راهها و گدیوها را نگاه دارد - و درین صورت آمد و شد اهل اردو بازار و باز ماندگان لشکر در رسانیدن رسد و آذوقه دشوار شود - الحال مناسب وقت آنست که مرکب جاه و جلال به سعادت و اقبال درین سرزمین توقف نماید - و ازین جا افواج قاهره بدفع آن مقهور نامزد شوند - آنحضرت که بتائیدات آسمانی موید و بتوفیقات ربانی موفق و مسدد بودند - مطلقاً درین باب بکنگاش صواب اندیشان عمل نه کرده بر عون و عون ایزدی توکل فرمودند - و اصلاً مصلحت دید اولیای دولت ابد پیوند را کار نه بسته مدار بست و کشاد معاملات بر اندیشیده ضمیر الهام پذیر نهادند - و در جمیع مواد بر کارسازگی بخت ازل آورد اعتماد نموده سرانجام مهمات این یورش را بنا بر رای جهان کشای صواب آرای گذاشتند - و از آنجا که بمحض عنایت آلهی و فیض فضل نامتغاهی تدبیرات نائید پروردهای توفیق بروفق تدبیر می باشد - همه جا مقاصد بکام هواخواهان بر آمده نقش مراد اولیای دولت ابد بنیاد درست نشین افتاد - و بالجمله اگرچه بحسب ظاهر این معنی مطابق مقتضای احتیاط و حزم نبود - لیکن آن مظهر اقتدار

ید قدرت که تأیید پرورد عنایت^۱ [ازلی]^ع و برآورده^ع عطفت حضرت پروردگار اند مطلقاً مقید بصلاح دید دولت خواهان نه شدند - و تنبیه بر سد روئین توکل نموده به عرو^ع و ثقی^ع توسل اعتصام بسته با ملتزمان رکاب سعادت قرین دولت و اقبال بدان کوهستان که هرگز لشکر بیگانه بر سبیل راه گذار آشنای آن سرزمین نگشته و سم ستور اجنبی برسم عبور قا پای کوتلتس طرح آشنائی نیفکنده بود داخل شدند - چون پس از طی مراحل ظاهر اودی پور پی سپر فعال مرکب موکب انبال شد - میدان چوگان که فضایی است در کمال فسحت ساحت مضرب سراق اقبال آمد - قضیه مذکوره که نشیمن جای رانا است احداث کرده^ع رانا اودی سنگه پسر رانا سانگا است - که باستظهار یک لک سوار با حضرت فودوس مکانی بابر بادشاه در نواحی چانده رو برو شده شکست یافت - و جد این رانا امر سنگه که حضرت شاه بلند اقبال به قصد استیصال او توجه فرموده بودند - چه پدر او که رانا پرتاب نام داشت پسر همین رانا اودی سنگه بود - و منازل که درین موضع اساس نهاده^ع اودی سنگه مذکور است بعضی بر فراز کوهچه^ع بنا یافته که بر سمت شرقی آن واقع است - و دیگر فشیمنها درمیان کولایی بنیاد پذیرفته که بر سمت شمال این کوه سمت وقوع دارد و بتالاب بجوله مشهور است - الحق بدیع آگیری است بسیار دلپذیر و عذیم النظیر در کمال پهناری و کشادگی و نزهت منظر و خوشی جا - و بر جانب جنوب آن میدان گاهی در غایت فسحت بجهت چوگان بازی ساخته بر گردا گرد آن دیواری سنگین کشیده - و در سه کروهی اودی پور تالابی دیگر اودی ساگر نام که از روی انقصاب باسم بانعی آن

واقع است - که سه سوی آن را کوهها درمیان گرفته و بر یک جانب آن رانا اودی سَنگه سدی در کمال متانت و رفعت و نهایت طول و عرض بسته و کوه لختی را بریده راه بیرون شد آب از آنجا مقرر نموده - و در محل انصباب و ریزش آب که کمال پستی دارد آبشارهای غریب نظاره فریب اتفاق افتاده که جای دهشت و حیرت اولی الابصار است - و در پیش روی آن جلگه‌ای در نهایت نضارت و نزهت واقع است - که در خوش آیدگی و دلکشایی روکش روضه رضوان است - و چون عمارت اودی پور که بر فراز کوه و میانه تال واقع شده همگی برورش هندوان و هندسه معماران آن ملک اساس یافته بود پسند خاطر اقدس نیامد - با این معنی از ترکناز لشکر عبد الله خان که سابقاً بدین موضع رسیده بود اکثر آن عمارت خراب شده بود - ناچار علی العجالة از سر نو بنای عمارت بر اساس اندراس یافته آن منازل نهاده باتمام رسانیدند - و در ساحت فواز کوه نیز بفرموده آنحضرت معماران چابک دست نشیمن های خاطر فریب دلکشا مشرف بر تال بنیاد نهادند - و امرای عظام و بندهای معتبر که راه قرب در خدمت داشتند - هر کدام بقدر نسبت تقرب در فواحی دولت خانه والا طرح عمارات عالیه انداخته منزل گزیدند - چون اودی جهان پوی در اودی پور بدولت و سعادت قرار گرفت - مقتضای رای عالم آرا بر آن جمله مقرر شد - که از آن موضع تا سرحد شش جا تهاذه داران جای گیرند - تا رسد غله بی مزاحمت برسد و آمد و شد بر سائر مردم آینده و رزده بآسانی میسر شود - بنابراین جمال خان ترکی را در ماندل و دوست بیگ و خواجه محسن را در گیاسن و سید حاجی را در اقله و عزت خان را در منهار و میر حسام الدین انجو را در دیوک و سید شهاب را در کومل و هیاری مقرر نموده شد *

کوتاهی سخن چون محمد تقی که از مقام موهبی با پنج هزار سوار
جرار کار طلب بآهنگ نادیب راجپوتان و تخریب منازل و معابد ایشان
رخصت یافته بود در موضع چین منزل گزید - و آن ولایتی است مشتمل بر
پنججاه و شش محل و موازی پنججاه و شش قریه در تحت هر یک ازین
معال واقع است - و باین اعتبار که چپین بهندی زبان پنججاه و شش را
گویند بدین نام اشتها دارد - و بمجرّد رسیدن خرابی بنیاد کرده آغاز ترکناز
نمود - و همگان را دستوری دست انداز داده مقرر کرد - که نهایت مراقب
مقدورت و دسترس اقتدار و قدرت خویشتن را کار فرموده هر که و هر چه
بدست آید دست از آن بردارد - و آنچه از دست بر آید در هر باب
بعمل آید - بنابر آن بهادران بازو بقتل و اسیر برکشودند - و تخریب
بتخانهای عظیم الشان دیرین اساس که در آن سرزمین واقع است شروع
نمودند - یغمائیان دست بغارت و تاراج بر آورده آتش یغما در خانمان اهالی
آن موضع و نواحی و حوالی ایشان زدند - و خلقی بیشمار از راجپوتان
و برهمنان در بتکدها داد مردانگی و جلالت داده بنابر رسم و عادت معهود هندو
که جان باختن در امثال این مواضع را بلا تشبیه در درجۀ شهادت مشاهده
مقدسه و امان متبرکه می دانند باقصی درکات جهنم پیوستند - درین اثنا
بهیم پسر مردانۀ رانا که در تفوّمندی و دلوری از زمرۀ راجپوتان امتیاز تمام
داشته بانداز شبیخون آوردن بر فوج محمد تقی از رانا دستوری یافته بود
باولیای دولت قدر صولت روبرو شد - و محمد تقی باوجود هجوم مخالفان
توکل بر عنایت الهی و حمایت اقبال بی زوال بادشاهی نموده تزلزل را
اصلاً بخود راه نداده - و بدستیارچی تأیید قوی بازوی نیرو و پایمردمی استوار
قلب پا بر جا کمال مردی و مردانگی بجا آورده دلیرانه ثبات قدم ورزید -
و به حملهای متواتر گام قهر و طرد حمله غنیمت مقهور گرفته چنانچه حق مقام

بود داد ایستادگی داده - و بداسبانی لطف ایزدی و نگهداری دولت ابدی
محروس و محفوظ مانده آسیب عین الکمال روزگار بدو نرسید *

درین ایام عبد الله خان فیروز جنگ که حسب الامر عالی بکومک
اولیای دولت تعیین یافته همه راه بر سبیل ایلغار شتافته بود - با دلار
خان کاکر و سایر تعیناتیان صوبه گجرات بخدمت رسیده سجده گاه
والا را فروغ بخش ناصیه اخلاص ساخت - و انواع نفایس و نوادر
آن دیار بوسم پیشکش از نظر کیمیا اثر گذرانیده بمراحم بادشاهانه سرافرازی
یافت - و درین اثنا حکیم خوشحال ولد حکیم همام گیلانی که بر سبیل
سزاولی خان اعظم میرزا عزیز کوکه حسب الامر عالی بصوبه مالوه شتافته
بود - بعد از گران جانی های بیش از قیاس و حجت های بے شمار
که بذابر فرط سبکسوی و کوفه نظری از آن معامله نافهم پاس مراتب مدار
بظهور آمده بود - با هزاران جر ثقیل لطایف و حیل آن بزرگ خرد را
جریده تا درگاه والا رسانید - و در وقت ادراک نیز آداب معهوده که
از لوازم بندگی و مراسم این مقام باشد کمایغبی بجا نیاورده - با این معانی
می وجه انواع بدسلوکی ها و ترش رویی ها که از طور عقل بیرون بود
و اصلاً موافقت با روش و دستور العمل خرد و وفنون نداشت نیز از آن عزیز
سرزد - چون حلم عذر پذیر آنحضرت غذا آموز بل معذرت آموست -
مطلقاً مقید بدین مراتب نه گشته و در مقام انتقام نه شدند - و آن
خان ناقدردان بدین معانی اکتفا نه کرده شروع در نفاق و غدر که همواره
بآن متهم بود نمود - و بذابر دولت خواهی خسرو تنها بخدمت شتافته
بارجود آنمایه منصب کلان که در عهد حضرت عرش آشیانی منصب هیچ
یک از امرای عظام بر او زیادتیی نداشت - درین مهم که جهاد باعداء
دین بود بدستور معهود که همواره بسپاهی بل بی سپاهی بود به یساق

آمده - و باین معنی در وقت ملازمت آن اداهای ناخوش نما نیز ازو
 توقوع پیوست - لاجرم بذایر مقتضای وجوب مجازات از موقف انتقام
 بی توقف امر عالی به پروانگی قهرمان قهر قرین امضاء نفاذ گشت - که
 بیدم بیگ میر بخشی خیل اقبال آنحضرت یک چند او را نظر بند
 نگاه دارد - آنکه صورت واقع را از قرار واقع عرضداشت دربار والا نموده
 ارسال داشتند - و چون حقیقت حال بر پیشگاه خاطر آگاه بار یافتگان درگاه
 گیتی پناه جلوه گر آمد - فی الحال بمقام تغذیه و تادیب او در آمده
 تصمیم این عزیمت صایب نمودند - چون حضرت خلافت مرتبت نیز
 ازو دلپری داشتند لاجرم امر جهان مطاع درین باب صدور یافت - که
 مهلبت خان بی توقف بملازمت شاه باند اقبال کامیاب ابواب سعادت
 گشته آن خان نامعامله فهم را در موقف خلافت حاضر سازد - چون فرموده
 بنفاذ پیوست و او بحضور رسید - حسب الحکم اشرف به یمین الدولة
 آصف خان که در آن ولا خطاب اعتقاد خان داشت حواله شد - که در
 قلعه گوالیار که کشاد و بستش بدست آن عقده کشای امور دین و دولت
 بود معبوس گرداند *

بالجمله در آن حال شاه باند اقبال بصواب دید رای صواب آرا
 و بخت کار فرما مردم کار طلب افواج قاهره را بر چهار بخش مفتسم نموده
 بانداز توکناز آن سرزمین بدست آوردن رانای متهور برطبق این دستور نامور
 ساختند - فوجی بسرداری عبد الله خان بهادر فیروز جنگ - و جمعی
 همراه [آصف خان]^ع باره و بیدم بیگ میر بخشی - و طایفه بسرکردگی
 دلاور خان کاکرو اکشن سنگه - و برخی پشایقی محمد تقی - و هریک

فراخور مرتبه بغذایت^۱ [خلعت های]^ع گرانمایه و کمر شمشیر مرصع و اسپان توپچاق عربی نژاد و فیلان صف شکن کوه توان سر افرازی یافتند - چون رانای مقهور بر تعیین یافتن افواج قلهره آگاهی یافت - هوش از سر و توان از تن او رمیده دست از خویشتن داری برداشت و ثبات قدم را وداع نموده تمکین را خیر باد گفت - و سراسیمه و مضطرب گشته چون باد سبکسر هوزه گرد هر روز در دره و پیغوله و کوهساری سرگرم سیر و دور بود - و هوشب در غاری بروز آورده در جنگل بسر می برد - و در عرض این ایام بر سایر سرداران آن سرزمین مراسم ترکنازی بجا آورده هرجا از مردم رانا نشان می یافتند بر سر ایشان تاخت می بردند - و از اسر و قتل و نهب و غارت و تخریب قری و مزارع آن محال چیزی باقی نمی گذاشتند - چنانچه در ضمن اندک مدتی هرجا که پی سپر نعل مرابک مواکب اقبال شد از آبادانی نشان و از عمارت آثاری بجا نماند - و در اثنای این احوال چون جاسوسان خبر به عبدالله خان رسانیدند - که تعلمند فیلی اهرمن پیکر عالم کمان نام که سرمایه استظهار و باعث پشت گرمی رانا است - با پنج زنجیر فیل نامی دیگر در دره کهرساری دشوار گذار نگاه می دارند - آن خان نامور بمحور استماع این خبر از جا در آمده بشتاب باد و سحاب شتافت - و پیش از آنکه مردم رانا خبردار شده آنها را بدر برد بر سبیل ابلاغ تا آن موضع طی مسافت نموده مجموع فیلان مذکوره را متصرف شد - و دلاور خان کاکر نیز صد زنجیر فیل کوه پیکر از جای دیگر بدست آورد - محمداً عبدالله خان با سایر سران سپاه و اولیای دولت که بتعاقب رانا تعیین یافته بودند دستکام و مقضی المرام اسیر و اولجئه بسیار و غذایم بیشمار گرفته آهنگ مراجعت نمود *

آغاز سال نهم از سنین جلوس جهانگیری و آذین یافتن انجمن نوروزی شاه بلند اقبال سلطان خرم در ولایت رانا

سر خیل سایر سیارگان بل سرگروه جمیع ستارگان دو بهر و یک گه‌ری
از شب جمعه نهم ماه صفر سال هزار و بیست و سه هجری سپری گشته
تعویّل اشرف بایوان دار الامارت حمل نمود - جشن نوروزی سال نهم از
جلوس اقدس جهانگیری بفرموده اشرف شاه بلند اقبال آراستگی نگارستان
چین یافته روکش بهشت برین گردید - و روزگار هدیه ساز تماشه گر بساط
انجمن هیش و نشاط پیراسته - محفل آرایان بارگاه عظمت آن سرور دکانها
آراسته خویشتن نمایی و بازار گرمی خو فروش انجمن یعنی مهر انور را بر
روی یکدیگر کشیدند - شاه عالیقدر بلند اقبال درین محفل والا همت
اعلی بر بسط بساط انبساط و کسب سرمایه نشاط گماشته کامرانی در لباس
کام بخشی بجا آوردند - و مجموع فنایم را که مشتمل بر فیل عالم کمان
مذکور و هفده زنجیر فیل دیگر بود با فتح نامه مصحوب جادون رای بدرگاه
والا ارسال داشتند - حضرت خلافت مرتبت را از استماع نوید این فتح
آسمانی که تازه روی داد و مقدمه دیگر فتوحات بی اندازه بود گلبن امید
از سر نو بشگفتگی در آمد - و موازی سه کرور دام از محال انقد صوبه مالوه
از تغیر خان اعظم بصیغه انعام شاه بلند اقبال مقرر فرموده رتق و فتق صوبه
مذکور نیز بگماشتهای آنحضرت مرجوع نمودند - و از روی عنایت حکمت
طراز دانش پرداز میرزا شکرالله شیرازی را که در انواع فنون عقلی و نقلی
از اقوان خویشتن مستثنی و ممتاز بود - بخدمت دیوانی شاه بلند اقبال
از تغیر مدیر معصوم هردی سر افراز نمودند *

میلاد فرخنده بادشاهزاده حورا سرشت قدسی

نژاد جهان آرا بیگم مخاطب به

بیگم صاحب

هزاران شکر که بمحض محبوب صباى عاطفت از مهب مواهب مبداء
 فیاض بظاہر شگفتن نوگل که در سرابستان وجود بکشاده روئی گل آفتاب
 چهره نمود گلشن امید تازه شادابی و خرمی بی اندازه پذیرفت - و بمجرد
 نسیم نسیم عنایت عالم بالا از دین تازه غنچه که بر گلبن شهود با حیات
 بخشی انفس عیسوی لب تبسم کشود بچمن مرام دیگر باره گل شکفت -
 یعنی فرخنده قدوم مریم قدسی نفس عیسی دم درین بیت المقدس
 جا و جلال ظهور نمود - و به برکت قدوم و یمن مقدم دولتخواهان را نوید
 حصول امید و بشارت خلود جاوید داد - چهره کشائی شاهد بسط مقال از
 برقع اجمال این مقدمه حقیقت اشتغال ولادت با سعادت نواب قدسی نقاب
 بادشاه عالم و عالمیان بیگم صاحب است - که در مبادی این سال فرخنده
 فال یعنی سنه هزار و بیست و سه هجری مطابق سال نهمین از جلوس
 اشرف جهانگیری روز چهارشنبه بیست و یک ماه صفر موافق روز تیر
 فروردیماه الهی در حرم سرای دولت شاه بلند اقبال از نواب مهد علیا
 ممتاز الزمانی این خجسته لقا مولود حور آئین ورود مسعود بعرض وجود
 نموده از فروغ جمال جهان آرا در و دیوار روزگار را به پرنیان نور پرتو آذین
 بست - و از نور ظهور والا سر تا سر روی زمین را رشک فردوس اعلی ساخته
 باعلاء اعلام برکت و سعادت پرداخت - بظاہر این آن زیور روی زمین و پیرایه
 آرایش جهان از تسمیه حضرت خلافت بجهان آرا بیگم موسوم شد *

تنگ شدن ساحت کار و عرصهٔ پیکار بر رانای خذلان مآل بمساعی جمیلهٔ دلاوران خیل اقبال بادشاهزاده خرم

بر ارباب دانش دور بین سر این معنی هویدا ست - که هر که با طایفهٔ بلند اقبال سلاطین معدلت آئین که نیرومندان نائید عالم بالا اند پنجه در پنجه گذد - هر آئینه بزور خود شکست در بازوی خود افگند - و از مقابل کویی ایشان بیهوده پهلوی بر خنجر و مشت بر نیشتر زده گردن بزیر شمشیر نهد - موید این مقال حقیقت اشتمال حال رانای خذلان مآل است باولیای دولت قوی صولت شاه بلند اقبال - و تبیین این ایهام آنکه چون رانا از زیاده سری سر به اطاعت فرو نیارده و تن باذقیاد در نداد - بغیر آن از همه سو خیل اقبال بر سر او تعین پذیرفت - و بدستوریکه آنحضرت تلقین نموده بودند اطراف ملک او را فرو گرفته سر بدنیش نهادند - چنانچه در هیچ مقام دمی آرام نگرفته از هیچ جا سر بر نمی توانست آورد - تا رفته رفته از در افتادن با اقبال بلند آنحضرت کارش بجای کشید - که اگر عاقبت از در اطاعت در نیامدی - خان و مان سلسلهٔ دیرینه سالش استیصال پذیرفته از بغیاد در افتادی - بنحوی که در عنوان دیگر گذارش خواهد یافت - اکنون خصوصیات احوال او در مضیق تنگ گیریهای بهادران در باب تعاقب او بدین عنوان مذکور میگردد - که چون آن مقهور از بیم افواج عساکر قاهره که بتعاقب و استیصال او تعین یافته بودند نیم محه در یک مقام آرام نداشت و یک نفس در جای با خود قرار درنگ و استقرار نمی توانست داد چنانچه مذکور شد - هر ساعت در

پیغوله و هر لحظه در غاری و جنگلی بسر می برد - و اهل و عیال خود را بر اسپان کوه بر هامون نورد با سورج مل نام پسری که برو اعتماد تمام داشت در شعاب جبال می گردانید - و خود با معدودی چند سرگردان گردیده انتظار درآمد برشکال داشت - که چون راهها و گذرها را آب بگیرد شاید که از شعله جانسوز شمشیر صاعقه تاثیر غازیان عدو بگذر آفاق گیر ازین راه رهائی بیابد - و ازین رو جان مفتی از میان آب و آتش بیرون ببرد - چون مقصد آن غنوده خرد بوضوح پیوست و قرار داد خاطر آن بد نهاد معلوم شد - لاجرم حسب الامر شاه بلند اقبال مقرر شد که در تنگنای کوهستان همه جا تهانه نشانده راه فرار آن مردود را مسدود سازند - و هر جا زو خبری بیابند ازین تهاجمات فوجی بیدرنگ بآهنگ دستگیر نمودن او رو براه نمایند - بنابرین کنگش صواب آئین بدیع الزمان ولد شاهرخ میرزا را در کونیهلمیر که بر فراز کوه البرز شکوه واقع است بتهانه داری مقرر فرمودند - و سید سیف خان باره در چارول و رانا سکهر او پسر رانا اودی سقنه در کوفته و دلاور خان کاکر در انبه و فریدون خان برلاس با او رتن هاده در اوگنه و محمد تقی در چارند و در بیجا پور بیرام بیگ میر بخشعی شاه بلند اقبال و در چارر که معدن فقره است ابراهیم خان مهمند از بغدهای بادشاهی و در هادی میرزا میرزا مراد ولد میرزا رستم صفوی و در پاتوه سزاوار خان برادر عبد الله خان و در کیوره زاهد خان وای مقیم خان جابجا بضبط این محال و تعاقب این خسران مآل قرار یابند - و محمد شاه از بندگان کامل اخلاص و تربیت کردهای خاص آنحضرت با فوجی نبرد آزموده کارطلب بآهنگ تخریب بتخانه بکابنگ و تادیب راجپوتان آنصوب رخصت یافت - و او بایاغار روانه شده بر سر رزه آن گروه نابکار که پیوسته مستعد پیکار بودند ترکتاز آورده آتش یغما در آن مرزبوم زده اندوخته

آن خاکساران را بباد تاراج بر داد - و خلقی نا محصور را بقتل رسانیده
 بندی بی شمار گرفت - و هم چنین بر آورده تربیت و پرورده عنایت
 آنحضرت رای سندر داس میسر سامان با فوجی از فدویان بسمت سرکوهی
 که عیال رانا را از آنجا نشان می دادند سعادت تعیین پذیرفت - چون
 پیش از رسیدن رای خبر بآن تداه رایان سیاه روی رسید اهل و عیال رانا را
 بجای دیگر برده بودند - ناچار بهادران در آن سرزمین از قتل و غارت
 و اسیر گرفتن و خراب کردن منازل هفود چیزی باقی نگذاشتند - چون از
 جمعی دلایران راجپوت بنابر مقدمه مذکوره سابق که رسم معهود هفود است
 پیشتری زنان خود را کشته و مردانه بآهنگ مقابله و مجادله در بکدهها
 اجتماع نموده مستعد کارزار شده بودند - غازیان جان سپار بر سر آن مقهوران
 برگشته بخت تیره روزگار تاخند و ایشان نیز دلیرانه پیش آمدند - و پس از
 مدافعه و مقابله بسیار و کشتش و کوشش بیشمار به دارالبوار پیوستند - و رای
 مذکور دولت خواهی خداوند خود پیش نظر آورده چشم از مقتضای
 کیش و آئین خویش پوشید - و حقوق و تربیت و عنایت آنحضرت
 منظور داشته چنانچه حق مقام بود در سر انجام کار ولی نعمت حقیقی
 خود کوشید - و بدانرا سوخته بتخانها را ویران ساخت * * بیت *

بدلها چنان مهر اوخانه ساخت * که هفود بتخریب بتخانه تاخت
 چون درین یساق شاق از رای مذکور و هم چنین از میرزا شکر الله دیوان
 خدمات شایان و تردادات نمایان بظهور پیوسته مساعی جمیله ایشان مشکور
 افتاد - لاجرم بتازگی منظور نظر انور آمدند - و بتوجه عالی دقایق رتبه
 ایشان درجه اعلی پذیرفته حضرت شاه والا جاه میرزا شکر الله را بخطاب
 افضل خانی چهره کامگاری برافروخت - و رای سندر داس به خطاب رای
 رایان سر بلندی یافته رفته رفته از حسن خدمت و کمال جانفشانی

بخطاب راجه بکرماجیت که والا ترین خطاب راجهای این کشور است تارک مباهات بر فلک عزت برافراخت - بالجمله سایر افواج منصور که در تهنات مذکوره به تعاقب آن بدعاقت تعیین شده بودند هر جا خبر رانا می یافتند - بی توقف تاخت بر سر او آورده آنچه لازمۀ مردانگی و دلیری بود از تخریب ملک و اسیرگیری بجا می آوردند - و چندی بگذشت نامی و مشهور را ویران ساخته بجای آن معابد و مساجد بنا نموده بنیاد مسلمانی درین لباس قوی اساس گردانیدند *

توسل جستن رانا به حبل متین عفو حضرت شاه باند اقبال و ادراک نجات بوسیله دریافت ملازمت آنحضرت و ذکر بعضی از مناسبات این مطلب

چون رانا از معامله فهمی و کردانی و ملاحظه عواقب امور و دور بینی بی نصیب مطلق نبود - و از به اندیشی کار و بهبود روزگار فی الجمله بهره داشت - درینولا بفطرا معان در معامله خود غور نموده مشاهده کرد - که کار او از عصیان بکجا کشید و از نافرمانی جز خسران جاوید سودی ندید - خامه درین وقت که عرصۀ راحت برو از ساحت حوصله تنگ تر شده بود - و قطع نظر از آنچه گذشت او ملاحظه نمود که مال و منزل عرصۀ تلف گشته و جان و ملک مشرف بر فنا و زوال شده - و عرض و ناموس بمعرض اباحت درآمده معینا راحت و آرام برو حرام گردید - لاجرم این معانی خصوص بباد رفتن تنگ و نام را بغایت مکروه می داشت - لاجرم نسبت اصحاب اضطرار و اضطراب امان طلبی را بر خود واجب

دانسته قطع از قرار داد هزار ساله نمود - و دست از پاس مرتبه که ابا عن جد در نگاهداشت آن جد تمام داشت باز داشت - چه سرمایه مباحثات و دست پیچ افتخار و امتیاز سلسله ایشان بر سر خانوادهای راجگان همدود همین بود - که درین مدت متمادی هرگز سر اطاعت پیش هیچ یک از سلاطین نافذ فرمان همدوستان فرو نیاورده اند - بلکه ولی عهد خود را نیز که در عرف این طایفه پسر صاحب تیکه می گویند نزد هیچ یک از بادشاهان عظیم الشان نه فرستاده - چنانچه سابقاً اشارتی بدین معنی رفت - مجملأ بنابر آنکه درین ولا ولایت آبادان او ویران شده بود و خزانه معمور خالی و خرابه مانده و سپاهی کشته و اسیر گشته و خویشان و مقتسبان سر خویش گرفته - و سایر متعلقات و دیرینه نوکران پیوند تعلق دیرساله از علاقه ثبات قدم و پایداری گسسته - و عقد پریشانی جمعیت و اتفاق و عدم وفا و رفاق با تفرقه ابد و بیوفایی سرمد بسته - و رعیت نیز پراکنده و متفرق شده و آن آبرو و استقلال که سابقاً داشت نموده - و باین معانی از نیروی اقبال این تأیید پرورد حضرت ذوالجلال هجوم خیل که از اعظم جفود آسمانی است عرصه حوصله تنگ او را فرو گرفته بود - درین حال بحسب مصلحت دید خرد که در امثال این وقت های نازک پیوسته از پا افتادگان را دستگیری می نماید - چون صلاح کار و بهبود معامله او در طلب امان بود - ناچار دست استیمنان بدامن استشفاع زده ندامت و خجالت را عذر جذابت و لجاج و ستیز نموده - و مکتوبی باسلوب اصحاب طلب زینهار از روی کمال عجز و فروتنی برای رایان نوشته بوساطت او امان طلبید - و سایر اوامر و نواهی بادشاهی و شاهی را برونق فرمان پذیرفته از روی طوع گردن بطور عبودیت نهاده - و قبول کرد که کرن پسر جانشین خود را در رکاب ظفر نصاب شاه بلند اقبال بدرگاه والا

فرستد - چون راجه مطلب آن زینهارچی عفو طلب را که از در تضرع و زاری درآمده بود بعرض عالی رسانید - بنابر آنکه این یساق اول مهمی بود که آنحضرت بر سرانجام آن اهتمام مبذول داشته همت گماشته بودند - باوجود کار فرمائی عفو جبلی که بتکلیف تمام آن مهر منزلت سپهر جناب را بر ارتکاب لوازم بخشایش میداشت - و اغماض عینی که شیمه کریمه آن اعیان آفرینش است چشمک به تحریک بخشش می زد - لاجرم خواهش خاطر مبارک بدین معنی کشش نمود که مهم رانا را ناتمام نگذاشته او را مستاصل بر اصل سازند - و بنیاد کفر و کفران را یکبارگی از آن ضلالت آباد که هرگز صیت معالم بگوش اهالی حوالی آن نیز نرسیده بر اندازند - ناچار فرستاده او را بی نیل مطلب باز گردانیدند - چون رانا را نامیدی مطلق ازین راه روی داد دست توسل بذیل میانجی ایستادگان پای تخت همایون بخت زده از در استشفاع در آمد - و نامه ضراعت آمیز رقت آموز به مهابت خان نوشته توقع پایمردی درین باب نمود - و چون خان مذکور حقیقت مدعا را در ضمن التماس و استدعا بعرض اعلی رسانیده دقایق اضطرار و بیچارگی او بوضوح رسید - حضرت خلافت مرتبت بر حال او ترحم نموده باظهار انقیاد و ارسال اکبر اولاد بملازمت والا اکثفا نموده بدستخط خاص نوشتند - که آن گرامی فرزند سعادت یار رضاجو اقبالمند را باید که خرسندی و خشنودی خاطر ارجمند ما را در ضمن قبول این معنی شمرده دیده و دانسته از استیصال رانا در گذرد - و یکباره در صدد خرابی او نه شده دقایق ملتسمات او را بدرجه اجابت رساند - چنانچه بمجرد رسیدن فرمان قضا نفاذ جان بخشی او نموده ولایتش را بدستور معهود برقرار دارد - و پسر صاحب تیگه او را در رکاب ظفر انتساب گرفته متوجه درگاه والا شود - درین مرتبه شاه بلند اقبال بر طبق

امیر عالی والد والا قدر ملتمس رانا را مبذول داشته دیده و دانسته به فرمان جهان گیری از گناه او در گذشتند - رانا بعد از اطلاع این معنی در حال سبیه^(۱) کرن خال خود را با هرداس جهاله که از راجپوتان نامور و مردم معتبر او بود بدرگاه والا فرستاد - و فرستادگان بدرگاه گیتی پناه شاهي رسیده همراه رای رایان ادراک آستان بوسی نمودند - و بزبان اظهار به فزع و جزع و عجز و نیاز افتادگی و بیچارگی رانا وسیله درخواست بخشایش ساختند - و حضرت شاه بلند اقبال جان بخشی او را مشروط بملازمت نمودن او ساخته باین شرط زینهار دادند که خود به سعادت ملازمت استسعاد یافته کرن جانشین خود را در رکاب نصرت انتساب بدرگاه والا فرستد - و آنگاه که کرن رخصت انصراف یافته بموطن خویش رسد - پسر کلان او که نبیره رانا باشد همواره بهمراهی هزار سوار ملازمت موکب والا اختیار نموده همه جا یساق کشی کند - چون همگان بعد از استماع این معنی راه سخن و روی جرأت عرض مطالب یافتند باین دست آریز بوسیله رای رایان معروض داشتند - که اگر درین صورت یکی از ارکان دولت بمیان جان بخشی رانا در آمده وثیقه عهد و پیمان در آورد - چنانچه خاطر رمیده او آرمیده گردد - هر آئینه بیدرزگ آندک ادراک دولت ملازمت نماید - و لهذا بنابر التماس رانا علامی فهمی افضل خان را بدین مصلحت فرستادند که او را امیدوار انواع عواطف و مراحم شاهانه نموده بملازمت آرد - و از راه مزید اطمینان خاطر او رای رایان را نیز همراه دادند - و چون رانا از وصول ایشان علامت قبول جان بخشی تاره یافت آرمیده دل و مطمئن خاطر گشت - و بی توقف روی امید دریافت سعادت آستان بوس نهاد چون

(۱) در اقبالنامه جهنگیری سوبه کرن نوشته شده - ببینید صفحه ۷۷ - طبع

به نزدیکی معسکر سعادت رسید - والا حضرت بلند اقبال از روی غایت
 جمعی از اعیان دولت مثل عبد الله خان و راجه سورج سنگه و راجه
 نرسنگه دیو و سید سیف خان بارهه را باستقبال فرستاده ازین راه در بغت
 و اقبال بر روی روزگار او کشادند - و امر عالی عز صدور یافت که از روز یکشنبه
 بیست و ششم بهمن سال نهم جلوس جهانگیری افضل خان و رای رایان
 بآئین معهود و رسم مقرر او را از نظر انور بگذرانند - و در آن روز که نوروز دولت
 و بهروزی رانا بود شاه بلند اقبال چون آفتاب جهانتاب بدستور هر روزه از
 مشبق جهروکه والا بر آمده پرتو نظر بر خاص و عام افکندند - و بآئین
 صاحبقرانی بر مسند جاه و جلال نشسته حجاب بارگاه فلک اشتباه را
 اشاره بار او دادند - همین که رانا ببارگاه گیتی پناه در آمده امیدش از
 پرتو انوار جمال جهان آرا روکش مطلع خورشید گشت - از همانجا سجود
 آستان سپهر نشان را مندل جبهه اخلاص گردانیده تازک افتخار باعتبار
 سرافرازی بساط بوسی بر اوج طارم آبنوسی سود - و هرچند به والا بساط
 قرب نزدیکتر می شد از ادای تسلیمات بغدادی و آداب سرافکندگی
 سرمایه بلند پایکی جارید و ماده مزید امید آماده می ساخت -
 و در وقتی که بدستگیری طالع ازجمند و مددگاری اقبال بلند از ادراک
 شرف رخصت به تقبیل پایه سریر آسمان نظیر سعادت پذیر گشت -
 و بدریافت این مکرمت والا فوق رفعت از ذروه فلک اعلی در گذرانید -
 حضرت شاه بلند اقبال بدست مبارک سر او را برداشتند و ازین رو سربلندی
 جاویدش بخشیدند - چون سنت حضرت خاتم النبیین است که در امثال
 این مقام اعزاز و اکرام عزیز هر قوم بجا آرند - و لهذا آنحضرت ردای مبارک
 به جهت جاوس زاده حاتم بر زمین گسترده - چنانچه در کتب معتبره
 سیر مروی و مذکور است - و نزد سایر احاد الناس نیز بر سبیل

تواتر منقول و مشهور - لاجرم بحکم آن مقدمه در صدد این معنی شدند، که
 او را بعنایت خاص اختصاص داده کماینیعی در تسلیه خاطر و تالیف
 قلوب او بکوشند - بنابر آن نخست عبد الله خان و راجه سورج سنگه را
 بجانب دست راست حکم جاوس فرمودند - آنگاه بطرف دست چپ
 او را رخصت نشستن داده نقش مرادی چفین که فیروزی بر آن روضی
 هیچ یک از اسلاف او نه شده درست نشین ساختند - آری چه عجب
 کهتر نوازی وظیفه بزرگی و مهتری است و احسان و بغده پروزی لازمه
 دادگری و پیروزی - از اینجاست که آفتاب جهانناب بنابر ذره پروزی از
 سایر کواکب بر سر آمده - و انسان عین از راه کمال مردمی در عین انسان
 کامل جا گرفته - بالجمله رانا بنابر شوگرداری این نعمت بزرگ بعد از
 تقدیم مراسم زمین بوس و تسلیم یک قطعه لعل گرانمایه بوزن هفت و نیم
 مثقال جوهری بانواع جواهر و مرصع آلات و ده زنجیر فیل از نظر اقدس
 در گذرانید - و هم درین مجلس سه پسر او سورج مل و بهیم و باهه و دو
 برادرش سنهیه و کلیان و چندی دیگر از خویشان و مردم معتبر او در ضمن
 استسعاد ملازمت کامیاب مراد گشته بانواع عنایات امتیاز یافتند - و در
 مجلس اول خلعت فاخره با شمشیر و کمر خنجر مرصع و اسب عراقی با زین
 و ساخت مرصع و فیل خاصه با یرق نقره به رانا مرحمت نموده به پسران
 و برادران و پنج تن از راجپوتان معتبر او اسب و خلعت و کمر خنجر مرصع
 عنایت فرمودند - و به چهل نفر اسب و خلعت و پنجاه نفر سروپا تنها -
 چون رانا خاطر از همه رهگذر جمع نموده بانواع الطاف گوناگون مخصوص شد
 و سرمایه مبالغات بدست آورده از سر نو ملک برو مسلم گشت - لاجرم با
 دلی پر امید و خاطر سراسر اخلاص کامیاب مطلب مرخص شده قدم در
 راه مراجعت نهاد - آخر همان روز کذور کرن پسر جانشین او بوسیله

افضل خان و رای رایان آمده ملازمت نمود - و بنابر مقتضای عنایات عام آنحضرت باقسام انعام و اکرام کامیاب مقصد و مرام گشته از خلعت خاص خنجر و شمشیر مرصع و اسب عراقی با زین طلا و فیل خامگی پایه قدرش افزود - و مبالغ پنججاه هزار روپیه نقد به عیغه انعام عطا یافت که سرانجام سفر و ساز راه مهیا نموده در رکاب سعادت روانه درگاه والا گردید *

بیان معاودت شاه بلند اقبال قرین فتح و نصرت از مهم رانا بصوب دار البرکة اجمیر و دریافت سعادت ملازمت حضرت خلافت مرتبت

چون بدستیارچی تائیدات آسمانی فتح الباب بخت و نصرت بر روی اولیای دولت شاه بلند اقبال کشود - و بفتاب کشائی توفیقات ربانی شاهد اقبال بر وفق مقصود از حجاب غیب روی نمود - لاجرم معنی ظفر و فیروزی در آئینه معائنه باحسن وجوه صورت بسته نقش مراد دولتخواهان در صفحه آرزوی همگان بر طبق دلخواه درست نشست - و درین حال حالت منتظره نموده امر دیگر متوقع الوقوع نبود و دقایق خواهش ملازمت والد والا قدر درجه اعلی داشته آن جازبه بسوی دار البرکت اجمیر کشش تمام می نمود - بنابر آن حضرت شاه بلند اقبال پیکر لوای والا از آیات نصرت ساخته و بسوز فتح طراز رایت ظفر آیت پرداخته عنان انصراف را انعطاف دادند - و در تاریخ دهم اسفندار سال نهم از جلوس جهانگیری چون مرکب سعادت قرین مقرون دولت و مصحوب عزت مظفر و منصور به نزدیکی بلده اجمیر رسیده ظاهر آن مصر عزت مضرب خیام

نصرت شد - و سائر ارکان دولت و اعیان حضرت حسب الامر اعلیٰ استقبال
 موکب اقبال نموده بدولت بساط بوس فایز گشتند - روز یکشنبه بیستم
 محرم الحرام سده هزار و بیست و چهار قرین سعادت داخل آن مدینه
 دولت شده بآهنگ ادراک شرف ملازمت اشرف بخدمت شتافتند -
 و از پرتو نظر عنایت والای والد والا قدر بتازگی فیوضات بی اندازه اندرخته
 انواع سعادت در جهانی دریافتند - حضرت خلافت مرتبت از کمال
 شوق و نهایت ذوق بذبحی از جا در آمدند که نیم خیز شده آن جان
 جهان را چون روح و روان تنگ در بر آوردند - و زمانی دراز در آغوش
 عاطفت داشته رایحه حیات جاوید به مشام امید رسانیدند - شاه بلغد اقبال
 بغابر ادای حق سپاس عواطف و مراحم بی قیاس خاصه این مایه عنایات
 نمایان مراسم تسلیمات و سجدهات شکرانه که از لوازم آئین خدوم است بجا
 آوردند - و بعد از فراغ آداب تعظیم مراعات اقامت رسوم معهوده نموده
 هزار مهر و هزار روپیه به صیغه نذر و موازی این مبلغ به عنوان تصدق
 و صدوقچه بلورین مالا مال از جواهر گرانمایه گذرانیدند - از آنجمله لعل
 گرانمایه رانا بود که حسب التقویم از باب بصیرت این فن بهای آن شصت
 هزار روپیه مقرر شد - هم درین مجلس حضرت خلافت مرتبت آنحضرت
 را به تشریف خلعت و چاروب مرصع معزز ساخته کمر خنجر مرصع
 و شمشیر مرصع و دو اسب عراقی با زین و لگام مرصع و بچی گچ نام فیل
 خاصگی و ماده فیل دیگر با یواق نقره ضمیمه این مایه مرحمت عمیمه نموده
 سه هزار ذات و دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه بر منصب آن سپهر
 مرتبه افزودند - و جاگیر آنحضرت موافق منصب پانزده هزار ذات
 و هشت هزار سوار دو اسبه و سه اسبه از ائمه محال تذخرا شد - آنگاه
 بواسطت بخشیان عظم پسر جانشین رانا از ملازمت اسد استسعاد یافت -

و بانواع مراحم بادشاهانه مخصوص گشته از اعطای خلعت گرانمیه و شمشیر مرصع امتیاز پذیرفت - و بمرحمت خنجر و تسبیح مروارید گران بها و اسب و فیل خاصگی سرافرازی یافته بانعام پنجاه هزار روپیه نقد و منصب پنج هزاری ذات و سوار محسود امثال و اقربان گشت - و جایگزین نصف طالب منصب او محال کوهستان رانا و نصف دیگر از پیرگنات دامن کوه آن سرزمین قرار یافت - آنگاه سایر امرا و بندهای بادشاهی که در رکاب ظفر انتساب بودند بعزایات بادشاهانه سرافرازی اندوختند - و هشتم تیر سنه ده جهانگیری بعد از چهار ماه کنور کون پسر رانا بوطن مالوف خود رخصت مراجعت یافته فرمان عالی برین جمله صادر شد که جگت سنگه پسر او با هزار سوار همواره در رکاب شاه بلند اقبال کامگار در یساق دکن حاضر باشد *

نور آموذ شدن عالم شهود از پرتو وجود مسعود بادشاه-زاده سعادت پزوه محمد دارا شکوه

چون حضرت واجب العطايا بحکم اهتمام در سرانجام مصالح این کارخانه و عواید مصلحت زمانه شاه بلند اقبال را از سایر متکفلان امور عامه رعایا و کافه برابرا بخواص و مزایای خاص اختصاص بخشیده - بفعولی که از روی عاطفت تام تمام مقصد و مرام آن سرور را موافق دلخواه هواخواهان در گذار و بر آرزوی ایشان نهاده - و همچنین آن حضرت را درین مطلب اعلی و مقصد اقصی نیز که سر همه آرزوها است نصاب کامل و نصیب شامل رسانیده - و آن برگزیده اعیان کون و مکان را درین امر عظیم الشان که قوام دین و دولت و قیام ملک و ملت بدان است از سایر ملاطین روی زمین برگزیده - چنانچه ارکان سریر سلطنت و قوایم اورنگ

خلافت آن خورشید مکانات آسمان مکانرا از استقامت وجود مفیض الجود چهار شاهزادۀ کامگار نامدار اقبالمفد مصدوقۀ هر چار چهار رکن نمکین بل چار حدود کعبۀ دین برایشان صادق می آید تا قیام قیامت استحکام داده - و افسر سرور بی آن زیر اعظم سپهر عدل گستری را از فرخندگی این چار بادشاهزادۀ خجسته طالع فیروز بخت که هر یک درۀ القاج تارک مبارک اقبال اند - فروغ نیک اختربی مهر و سعادت مشربی بخشید - و خاصه شاهزادۀ بخت بلند سعادت مند دانش پزده سلطان دارا شکوه که از جمله برادران والا گوهر بمزیت کبر سن و مزید قدر و شان سرافراز است - ولادت سراسر سعادت آن شاهزادۀ والا قدر که بیان آن مقصد نتیجۀ ترتیب این مقدمات است بعد از انقضای دوازده گزری و چهل و دو پل که عبارت است از پنج ساعت و چهارده دقیقه نجومی از شب دوشنبه بیست و نهم صفر سنه هزار و بیست و چهار هجری مطابق شب نهم فروردیماه الهی دهم سال جلوس جهانگیری رو نمود - و ازین رو مهد عفاف ملکہ عظمی و مهین بانوی کبری نواب اقدس القاب ممتاز الزمانی مهبط انوار آسمانی شد - و فرودوم خجستۀ این فرخنده مقدم سر تا سر ربع مسکون را به پیرایۀ یمن قدم پیراسته زیفت افزای شبستان خلافت گشت - درین روز فروغ آمیز فراغ آموز که وقت خورمی و روز بی غمی و هنگام گرمی هنگامۀ نشاط و ایام بسط و انبساط در آمده بود - ارم آئین محفلی در منزل سعادت حامل برکت محمل صورت تزئین یافته بذخوی خوش و دلکش بر آمد که تماشای آن خرم بهشت عالم حیرت افزای نظارگیان عالم گشت - و آن نگارین انجمن که نسخۀ اصل فردوس اعظم بود بعنوانی پیرایۀ آراستگی گرفت - که زیب و زینتش رشک فرمای زیفت پیشطاق این بلند رواق شد - بالجمله چون خجسته مقدم نوروز گیتی افروز چند روز قبل از عید قدوم

سعادت لزوم شاهزاده فرخنده قدم بعالم ظهور نور گستر گردیده مؤدء ورود آن خجسته مولود مسعود بعالم شهود آورده بود - بادشاه عالم بغایر ادای رسم آن در عید سعادت بمنزل سعادت نزول شاه بلند اقبال فیض ورود مسعود مبدول داشته از نور حضور انور فرخنده جشن مذکور را که در کنار تالاب دار البرکت اجمیر انعقاد یافته بود مزین و منور ساختند - شاه والا تبار بمراسم نثار و پا انداز پرداخته باقامت رسم کشیدن پیشکش قیام نمودند - و هزار مهر بصیغه نذر گذرانیده درخواست نام نمودند - حضرت سلیمان منزلت آن شاهزاده نامدار را که فر فرودون و شکوه دارائی از صفحه روی دل آرایش فروغ ظهور داشت به سلطان دارا شکوه موسوم ساختند - و سایر ثنا سفجان پای تخت که سر آمد سخنوران روی زمین و زینت صفحه روزگار اند - مانند ارباب تهنیت ازین فرخنده ولادت عارض صفحات رسایل را بزیور محسنات بدیعه آراستند - از جملة ابوطالب کلیم تاریخ ولادت چنین یافته *

* مصراع *

گل اولین گلستان شاهی

از سوانح این ایام نشاط فرجام آذین جشن ون مبارک شمسی سال بیست و چهارم است از سن اقدس شاه بلند اقبال که در روز بیست و پنجم دیمه انعقاد یافته تزئین آن بانواع زیب و زینت و روش بدیع و طرز غریب هوش ربا و [نظر] غریب آمد - و آن عقل مجرب و روح مجسم بجهت مزید عظمت و شان نیر اعظم سربه برابری او فرود آورده در کفه میزان هم پله انور گردید - و آن گرامی جان جهان جهت کامروائی معذاجان تن بهم سنگی ذخایر معدن در آورده خویشان را بانواع نقود و اجناس سنجید - و مجمعه آنها بدستور مقرر بر اهل استحقاق منقسم شد - درین انجمن

نشاط و محفل انبساط بادشاه جهانگیر آرزوی جرعه‌کشی شاه بلند اقبال نموده از روی مبالغه تمام تکلیف بشرب مدام بدان حضرت فرمودند - چون این عزیز کرده جذاب عزت و برگزیده آنحضرت تا غایت به تداول هیچ یک از مغیبات خاصه بغوشیدن باد خرد دشمن هوشربا التفات ننموده بودند - بغابر آنکه به فتوای غرای شروع ملت زاهره ممنوع و بحکم عقل والا و خرد ارجمند نکوهیده و ناپسندیده است - تا آن دم دامن پاک لب اطهر که چون ذیل مطهر ارباب عصمت از وصمت آلاش سمت بروات داشت بدین آب آتش آمود تر نساخته بودند - لاجرم نخست در قبول ایستادگی کلی نمودند - چون تکلیف این معنی از حد امکان امتناع تجاوز نمود و بیش ازین اقامت در مقام ممانعت جا نداشت - درین صورت به تجویز ادب و تحصیل رضامندی خاطر آنحضرت به پذیرش مطلب ارتکاب شرب قلیلی از آن مجوز شمرند - و از آن روز تا سی سالگی که بتوفیق الهی تأیید شدند هرگز از روی رغبت خاطر عاظم و خواهش طبع قدسی منش توجه به پیمانه کشی نه فرمودند - چنانچه بجای خود انشاء الله تعالی رقم زده کلک بدایع نگار و نگاشته خامه وقایع گذار خواهد شد *

چون در آمد نوروز جهان افروز سال یازدهم جلوس جهانگیری بد فرخی و فیروزی نشاط پیدا آمد - والا حضرت شاه باند اقبال روز شرف آفتاب پیشکش نمایان از نظر اشرف گذرانیدند - و از جمله نوادر جواهر قطعه لعل تابناک درخشان نهاد بدخشان نژاد بود که در وزن و سفک شش تانگ و در آب و رنگ شش دانگ بود - و قیمت آن هشتاد هزار روپیه قرار پذیر گردید *

در همین ایام که دارالملک اجمیر مستقر سریر خلافت مصیر بود - بیست و چهارم ربیع الاول سنه هزار و بیست و پنج در عین شادمانی و خرمی واقعه بدموقع غم اندوز کوکب عالم افروز برج سرافرازی حورالفسا بیگم

که سه سال و یکماه شمسی از عمر شریفش منقضی شده بود به تازگی ملال
 آمود گردیده خاطر اقدس را بغایت مکدر و متالم ساخت - چون حضرت
 سلیمان زمان آن فرخنده اختر برج صاحبقرانی را به فرزندگی خوشترن
 ارجمندی داده ازین بر کمال علاقه باطنی و پیوند روحانی بدو داشتند -
 و از رهگذر وقوع این واقعه جانکاه کوه کوه غبار اندر سرتاپای خاطر مبارک
 آنحضرت فرو گرفت - همان وقت با سایر حجاب گزیدگان نقاب عفت
 بمنزل آن والا جناب تشریف آورده مراسم تعزیت بتقدیم رسانیدند - و آن
 نوگل گلشن عصمت را در جوار مرقد منور خواجه بزرگوار خواجه معین
 الحق والدین آرامگاهه مقبره شد - و آن روز غم اندوز را کم شنبه خواندند -
 چنانچه تا حال در افواه خاص و عام بهمین نام مذکور میگردد *

بیان طلوع اختر سعادت از مطلع جاه و جلال شاه بلند اقبال که عبارت است از ولادت پادشاهزاده والا گهر محمد شاه شجاع

از آنجا که ملال خاطر عاطر این طبقه ارجمند که قیام و قوام احوال
 کون و مکان و نظام انتظام سلسله نظم و نسق امور کارخانه زمین و زمان
 باستقامت مزاج و هاج ایشان وابسته و جمعیت ظاهر و باطن خلایق
 بخوشوقتی و شادکامی این برگزیدگان نشاء ایجاد و تکوین باز پیوسته
 ایزد تعالی بیدش از نفس چند روا ندارد - و هماندم به مومنائی الطاف
 جلیه جبر کسر مذکور که هزار گونه فتح بآن ضم است بجا آرد - چنانچه
 در همان ایام که رضیه مرضیه به گلگشت ریاض رضوان خرامیده با حوران
 بهشت بر مسند روح و راحت آرمیده بود - شاهد تلافی آن باحسن وجوه

در عالم شهود جلوه نموده به اجمل عویر جبر آن خدشه و تلافی مافات کرد -
 یعنی شب یکشنبه یازدهم تیر ماه الهی سال یازدهم جهانگیری موافق
 هژدهم^(۱) جمادی الثانی سنه هزار و بیست و پنج خجسته اختر سعادت
 اثر در حرم سرای شاه بلند اقبال از فواب قدسی القاب مریم ثانی
 ممتاز الزمانی ظهور باسط النور نموده فیض مقدم فرخنده آن مسیحا دم
 خجسته قدم از بساط خاک تا بسط افلاک همگی را در پیرایه انبساط
 گرفت - ولادت با سعادت آن نور دیده اعیان خلافت جاوید بوقوع انجامیده
 مرهم راحت بر جراحت اولیای دولت گذاشت - کار فرمای زمانه
 بغابر رسم ادای مراسم تهنیت بمنزل مقدس آنحضرت تشریف ارزانی
 فرموده ابواب بهجت و شادمانی بر روی روزگار جهانی کشوند -
 و آنحضرت بر عایت لوازم پا انداز و پیشکش پرداخته هزار مهر بعنوان نذر
 گذرانیده درخواست نام نمودند - حضرت والا رتبت آن شاهزاده نامدار
 را به شاه شجاع موسوم ساخته بانواع مهربانی تدارک گرانی خاطر
 آن گرامی نیراوج جهانبانی فرمودند - شاعر سحر بیان نیرنگ کلام
 طالبای کلیم که از جمله ثنا طرازان درگاه والا است تاریخ ولادت آن والا گهر
 چنین یافته *

* مصراع *

دومین نیربادا فلک شاهی را

بی بدل خان گیلانی که در فنون استعداد بی بدل عهد است و عذیم
 النظیر وقت باین مصراع برخورد *

* مصراع *

شده پیدا وجود شاه شجاع

(۱) در اقبالنامه جهانگیری چهاردهم جمادی الاول نوشته شده - ببینید

صفحه ۸۸ - طبع ایشیاٹک سوسائٹی بنگالہ *

توجه نیر دولت و اجلال شاه بلند اقبال بجهت تسخیر دکن و یافتن خطاب شاهي

حضرت عز شانه برای اعلاى اعلام جاه و جلال و اظهار شان حال این بزرگ کرده عذایت خود در مقام اعلام جهانیان شده نخست بی رشیدی اخوان حسد پیشه این عزیز مصر اقبال را رفته رفته بر عالمیان ظاهر ساخت - چنانچه خسرو چون اختر راجع به سعی خویش از اوج شرف بخصیض وبال افتاد - و هم چنین مکرر حقیقت بی حاصلی و بی جوهری پرویز ضعیف تمیز در هر صورت خواه در یساق رانا و خواه در یورش دکن بهمه معنی بر همگنان ظهور یافت - آنگاه عظمت قدر و مقدار این برآورده عذایت و اقتدار و پرورده ید قدرت خود را در امور جهانداري و جهانباني بمحض تأیید و توفیق و مجرد اندک کوشش جمیل از آنحضرت در چند ماده بصورت شهر جلوه گری داده سمت نمود بخشید - تا بتدریج جوهر ذاتی و اصابت تدبیر و علو همت و بلندى اقبال این برگزیده حضرت ذو الجلال روز بروز ظهور دیگر یافته آخر کار بر احاد مردم نیز آشکار گشت - چنانچه در وهله اول گیتی ستانی مهم رانا را با شایستگی تمام بذحویه از سلاطین کار آزموده و ملوک روزگار دیده آید سر کردند - و در بقولا به نیروی کار سازی بخت والا و مددگاری دولت قاهره عسکر منصور کار فرموده شاهد فتح دکن و قهر دنیاداران مقهوران کشور پهنار را بعرضه ظهور جلوه گر نمودند - و نیز بعد ازین فتح عظیم باهتمام آن حضرت مهم جام و پاره یکباره سرانجام شایسته یافت - هم در آن نزدیکی ظلم دیوبند یعنی قلعه دیرین بغیاد کانگڑه که بافسون تدبیر و نیرنگ سعی هیچ یک از سلاطین عظیم الشان فتح نشده بود - از نیروی تاثیر اسم اعظم اقبال این شایسته خلف سلیمان

روزگار بکشایش گرائید - به نحوی که تفصیل این دو فتح نمایان انشاء الله تعالی در مقام خود نگاشته کلک وقایع طراز خواهد شد - و اکنون که خامه سحر پرداز در معرض بیان کیفیت فتح مبین سرزمین دکن است - از سر شادابی این مطلب که طول و عرض طومار امتداد روزگار وفا بشرح اندکی از بسیار آن نمی کند در گذشت - و ناچار با کوتاهی سلسله سخن ساخته دیگر باره سر رشته مقصود باین تقریب فرا دست آورد - که چون از بی جوهریهای سردار^(۱) و حیل و زیره های صاحب صوبه صورت یافتن نظم و نسق آن ولایت از هیچ راه روی بر نکرده قطعاً پیشرفت آن مهم صورت نه بست چنانچه مکرر مذکور شد - از سوء تدبیر آن سلیم الصدر ساده دل و افراط تفریط آن حریف دغا پیشه بر وفق آرزو نقش مراد اولیای دولت به هیچ وجه در دکن درست نه نشست - تا آن حد که از بی تدبیریها و بی پرواییهای بیشمار مشارالیه و بازندگیها و منصوبه بینیهای دور از کار صاحب صوبه مذکور که باعث کسر شان هوا خواهان و فتح ابواب مقصود بداندیشان شده خیره چشمی و چیره دستی ایشان بجای رسید - که تمام ولایت بالا گهات خصوص احمد نگر که شاه نشین آن رقعہ و دارالملک آن بقعه است - و باضم هزار جرثقیل و نصب صد منصوبه حیل و تدبیر با نصر آسمانی و ضرب شمشیر بدست اولیای حدو بند قلعه گیر در آمده بود - رفته رفته بنا بر کار برآمد قرار داد خاطر ادبار آثار به تحت تصرف در آوردند - و اکثر سپاهیان که در آن قلعه بودند بطریقی بی پا و بیجا گشتند - که پیاده رخ بپای تخت نهاده بدین دستور از آن ملک برآمدند - و خانخانان که در پیش بینیهای بازی دغا لجاج شطرنجی روزگار را اسب و فیل طرح می داد - عاقبت به کرده خود در مانده در شش در

دهشت تخته بند حیرت گشت - و آخر کار ناچار صورت واقعه را از قرار واقع بدرگاه والا عرضداشت نموده در صدد مدد طلبی شد - چون حضرت خلافت مرتبت بر حقیقت این معنی کماهی آگاهی یافتند - و بحکم دریافت مقدمه معهوده که سابقاً رقم زده کلک وقایع نگار گشته میدانستند که پیشرفت این کار از دست رفته از دست دیگری بر نمی آید - لاجرم بخاطر عاطر آوردند که سرکردن این مهم اهم را نیز بدان حضرت تفویض فرمایند - بغابر اینکه افواج سپاه مخالف خاصه خیل حبشیان که سرکردگی ایشان به عذرتعلق داشت - سر تا سر عرصه دکن را مانند بخت تیره آن مدبر فرو گزفته بودند و درین مرتبه همگنان بغایت زور طلب بودند - لهذا باستصواب دولتخواهان این تدبیر صایب اندیشیدند که مرکب نصرت از اجمیر بصوب ممالک جنوبی قرین خیریت و خوبی نهضت فرماید - بادشاه خود به نفس نفیس در مزد و توقف نمایند - و شاه بلند اقبال را به تسخیر دکن و تنبیه و تادیب دکنیان نامزد فرمایند - بالجمله بر وفق این عزیمت صایب در ساعتی سعادت اثر که چون کوکب بخت خدا داد آن نیک اختر در عین استسعاد بود - و اوضاع انجم و افلاک مانند تدبیرات رای صواب آرای آن صاحب از روی صواب آرائی بر وفق مراد این سرور را به تسخیر آن کشور دستوری دادند - و در وقت رخصت آن شایسته مرتبه ظل الهی و سزوار افسر اورنگ جهان پناهی را بخطاب مستطاب والای شاهی اختصاص بخشیده بآنکه درین مدت هیچ بادشاهی فرزند اقبالمدد خود را شاه نخواهنده آن شایان بادشاهی عالم و انسان العین اعیان بنی آدم را شاه خرم نامیدند - و منصب آنحضرت را از اصل و اضافه بیست هزار ذات و ده هزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر نموده خلعت با چارقب مرصع مروارید دوز با کمر خنجر و شمشیر مرصع و پردانه مرصع

از جمله غنائیم احمد نگر که حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه به آنحضرت مرحمت فرموده بودند و یک لگ رویه قیمت داشت بدان اقبالمذ عنایت نمودند - و دو سراسپ با ساخت مرصع و دو فیل نر و ماده با ساز طلا ضمیمهٔ مراسم بادشاهانه ساختند - و دو تسبیح گرانمایه که عرش آشیانی اکثر اوقات یکی را بر فرق فرقدسای بسته دیگری را حمایل آسا بگردن می انداختند - با عقدی دیگر گرانمایه که اکثر اوقات در ایام جشن مرسله گردن مبارک می شد و یک لگ رویه قیمت داشت - بآن ضم نموده باین گرامی گوهو درج اقبال مرحمت فرمودند - آنگاه هریک از امرای عظام بادشاهی که بهم رکابی نصرت انتساب آن حضرت تعین یافته بودند و چندی از بندهای روشناس شاهی فراخور تفاوت مراتب والا سرافرازی یافته مرحمت اسپ و سروپا ضمیمهٔ غذایات عمیمه شده - و امر عالی برین جمله زور نفاذ یافت که مهابت خان از جمله تعین یافتگان مهم دکن بی مدافعه سزاولی و محصلی نموده سلطان پرویز را در روز روانه اله آباد سازد *

مجملا شاه بلند اقبال روز جمعه سلیم شوال سال هزار و بیست و پنچ هجری مطابق بیستم آبان ماه الهی آفتاب وار بدولتخانهٔ زین زرین برآمده متوجه مقصد شدند - و هم درین آن بمحض [افاضت] اقبال بی زوال قبل از وصول صیت نهضت و نهیب آوازهٔ صولت و سطوت آنحضرت بوم و بر آن کشور زلزله خیز گردید - چنانچه از صدمهٔ تلاطم سیلاب افواج بحر امواج بدان صوب شش جهت سرزمین مذکور را از سرحد برهان پور گرفته تا ساحل دریای شور چارموجهٔ طوفان حادثه و شورش فرو گرفت - بلکه سر تا سر کشور جانب جنوب لکد کوب هجوم

خیل فتنه و آشوب گشت - مملخص سخن موکب جاه و جلال شاه بلند اقبال از راه چطور و مندسور متوجه صوبه دکن شده چون اردوی جهانپوی بحوالی رانا امر سنگه که سر راه بود وصول یافت - آن اخلاص کیش بی توقف برسم استقبال شتافته در اقله بسعادت بساط بوس مستعد گشت - و بعد از تقدیم مراسم کورنش و تسلیم و ادای لوازم عبودیت پنج زنجیر فیل و هفت اسپ عراقی و خوانی پراز انواع مرصع آلات برسم پیشکش گذرانیده به عطای شمشیر مرصع و دو اسپ عراقی با زین زرین و دو فیل نر و ماده با ساز نقره کامروائی ابد آماده ساخته مولف القلب و مطمئن خاطر بوطن مالوف رخصت یافت - و جگت سنگه نمیره خود را با هزار سوار در رکاب ظفر انتساب فرستاد *

چون شاه بلند اقبال از سرحد رانا موکب منصور را نهضت داده رایات ظفر آیات را به صوب برهانپور ارتفاع بخشیدند - و در طی راه وکلای عادل خان را که سابقا بدرگاه گیتی پناه فرستاده بود رخصت مراجعت دادند - بخاطر مبارک آوردند که از راه اتمام حجت علامی افضل خان و رای رایان در بیجاپور و میر مکی مخاطب به معتمد خان و رای جادو داس را به حیدر آباد بفرستند - تا عادل خان و قطب الملک را به تنذیه نصایح هوش افزا از حقیقت کار آگاه سازند - و از شاد خواب غفلت در آورده به شاهراه اطاعت ارشاد نمایند - چون گذار آب نبرده مخیم هراقد اقبال گردید امرای عظام و سایر منصب داران تعینات صوبه دکن مثل خان خانان و مهابت خان و شاه نواز خان خلف خانخانان و عبد الله خان بهادر فیروز جنگ و راجه سورج سنگه و راجه بهاو سنگه و ارادت خان و راجه نرسنگدیو بندیل و غیر آنها به سعادت استقبال شتافته از سجود آستان قدسی مکان در بخت و اقبال بر روی

احوال خود کشودند - روز دو شنبه پنجم ربیع الاول سده هزار و بیست و شش هجری بیست و سوم اسفندار سده یازده جلوس جهانگیری پرتو ماهچه رایات ظفر آیات خورشید وار سایه افوار حضور بر سکنه برهانپور انداخته افق آن خطه پاک ازین رو مطلع نور^۱ [ظهور]^ع و نمودار فضای طور شد - و هم درین روز سرزمین دلنشین مندو از پرتو ورود مویکب مسعود جهانگیری طرب آمود شد *

آغاز سال دوازدهم جهانگیری و آذین جشن نوروزی و خواستگاری صبییه رضیه شاهنواز خان خلف الصدق عبد الرحیم خانخانان و چهره کشائی شاهد فتح و رسیدن پیشکش دنیا داران دکن

بتاریخ دوازدهم ربیع الاول سال هزار و بیست و شش هجری مسند گزین طارم چارم تشریف تحویل شریف بر نشاط کده معهود خود ارزانی داشته مربع نشین اورنگ چهارپایه خویش گردید - حسب الامر شاه بلند اقبال کار پردازان امور سلطنت فضای دولت خانه برهانپور را بانواع تزئین زیب و زینت دادند - و بآذین جشن نوروزی کیانی عرصه خاص و عام را در دیبای خسروانی مفروش نمودند - و در رمضان این سال مبارک فال صبییه قدسیه شاهنواز خان خلف عبد الرحیم خانخانان را بجهت مزید اعتبار و حصول سرمایه مباحات و افتخار سلسله ذی شان ایشان در

عقد ازدواج در آوردند - و بنابر قدر افزائی و سرافرازی خانخانان بمغزل او تشریف شریف ارزانی داشتند - و طوی عظیم و جشنی عالی ترتیب یافته روزگار روز بازار نشاط عالمیان رواج و رونق و هنگامه طرب جهانیان انتظام و گرمی داشت *

از سوانح این ایام دولت آغاز و سعادت انجام اطاعت دنیاداران دکن است و تسلیم ولایت متعلقه بادشاهی و ارسال پیشکش و پذیرفتن سایر احکام مطاعه - و تفصیل این اجمال حقیقت اشتمال آنست که چون آوازه صولت شاه بلند اقبال که قاف تا قاف آفاق را فرو گرفته پیش از وصول رایات اقبال آویزه گوش دکنیان شده بود - درینغولا خبر آمدن موکب جاه و جلال آنحضرت نیز هوشربای ایشان آمد - بنابر آنکه در خود تاب مقاومت باحکام آسمانی و تائید ربانی ندیده میدانستند که با اقبال مقابل و با قضا و قدر روبرو نمیتوان شد - ناچار دیده دانسته قرار ایغمعهی دادند که گردن اطاعت بطوق اخلاص و ارادت سپرده دوش فروتنی و سرافکندگی در آورند - و دست تصرف از اعمال متعلقه بادشاهی کوتاه داشته عهد خراج سپاری و مالگذاری بر ذمه انقیاد و فرمان برداری گیرند - و چون در عین این قرار داد افضل خان و رای رایان به بیجاپور رسیدند - عادل خان تا پنجم گروهی شهر باستقبال شتافته مانند سایر بندگان درگاه گیتی پناه بنابر معهود غایبانه آداب تسلیم و زمین بوس به تقدیم رسانید - و نشان قدر مثال و فرمان قضا نشان مبارک را زینت فرق و زیور تارک ساخته باین اعتبار سر مباهات سرمد بارج طارم فرقد بر افراخت - و بحکم امثال امر جهان مطاع و اطاعت مضمون حکم آفتاب شعاع ذره مثال در مقام بندگی آمده تعهد نمود - که سایر ولایات بادشاهی را با کلید قلعه خاصه حصار احمدنگر تسلیم اولیای دولت ابد

پیوند نماید - و پیشکشهای گرانمقد از خود و سایر دنیاداران دکن سرانجام
 نموده بدرگاه والا ارسال دارد - و پس ازین همه وقت بقدم اطاعت پیش
 آمده بیشتر از پیشتر در مقام جانشیناری و خراج گذاری باشد - چون از
 عرایض افضل خان و رای رایان بمسامع علیّه باریافتگان انجمن حضور شاه
 بلند اقبال رسید - در حال سید عبد الله باره را که از جمله پروردهای
 عنایت آنحضرت بود با عرضداشت متضمن مضمون مذکور بدرگاه گیتی
 پناه فرستادند - و چون حضرت خلافت مرتبت از مضامین عریضه آگاهی
 یافتند - بحسب اتفاق وصول فتح نامه روز پنجشنبه پانزدهم شعبان سال
 مذکور سمت وقوع پذیرفت - و پیشتر به سبب تعظیم شب براءت که بحسب
 عظمت و میمنت بل بهمه جهت بر باقی لیال سال فاضل می آید
 جشن نشاط و طرب تزئین یافته بود - و از پرتو ورود مسعود خبر فتح و ظفر
 از سر نو آراستگی یافته یمن و برکت دیگر اندوخت - حضرت خلافت
 مرتبت آن روز عشرت اندوز را مبارک شنبه لقب دادند - تا انجام روزگار
 سعادت فرجام آنحضرت در افواه خاص و عام و دفاتر و تقاریر بهمین نام
 مذکور می شد - و سید عبد الله بمژدگانی رسانیدن خبر این فتح آسمانی
 خطاب سیف خانی یافته بعنایت خلعت فاخره و اسپ و فیل و خنجر
 مرصع و شمشیر و پرداء مرصع سر مغاخرت افراخت - و بعنوان فرخندگی
 فال همایون قطعاً لعلی خورشید فروغ بدخشان نژاد که همانا بروشنی جگر
 پاره آفتاب رخشان بود - و مدتها از پرتو فرق فرقد سای کسب لعلان نموده -
 مصحوب سیف خان بجهت آن یکتا گوهر محیط خلافت فرستادند *
 بالجمله عادل خان افضل خان و رای رایان را دوست کام و مقضی المرام
 باز فرستاده دو لک روپیه بافضل خان و دو لک روپیه برای رایان تکلف
 نمود - و سوای آنچه در مقام اقامت رسوم پیشتر بر سبیل نزول و اقامت

و طریق ضیانت فرستاده بود - دیگر تکلفات از جنس و نقد و سایر اجناس
 مدل جواهر و فیل و اسب بظهور آورده پانزده لک روپیه از نقد و جنس
 بصیغهٔ پیشکش برین تفصیل بدرگاه والا ارسال داشت - نقد شش لک روپیه
 و پنجاه زنجیر فیل بقیمت شش لک روپیه و پنجاه اسب عراقی بقیمت
 شصت هزار روپیه و باقی جواهر مرصع آلات بقیمت دو لک و چهل هزار
 روپیه - و بعد از گرفتن پیشکش نخست رای رایان خود را باحمدنگر رسانیده
 داخل قلعه شد - و سایر محال بالا گهاٲ را در تحت و تصرف خود آورده
 حقیقت را عرضداشت نمود - آنحضرت بی توقف خنجر خان را که
 اکنون بخطاب سپه دار خانی اختصاص دارد بضبط تهانهٔ جالفا پور
 و مضافات آن فرستادند - و جهانگیر بیگ را که در آخر بخطاب جانسپار خان
 سر افزای یافت منظور نظر مرحمت نموده نامزد نگاهبانی قلعه
 احمد نگر فرمودند - و بپیرام بیگ میر بخشی افواج خاصهٔ خود را
 نامور ساختند که با سایر تهانه داران و فوجداران که بحراست محال
 متعلقهٔ اولیای دولت سرافزای یافته اند تا بالا گهاٲ همراهی گزیند -
 و همگنان را جابجا گذاشته خود مراجعت نماید - بالجمله رای رایان
 امثال فرمودهٔ آنحضرت نموده قلعه را بجانسپار خان سپرد - و خود
 بر سبیل ایلغار مراحل بریده بافضل خان پیوست - و با یکدیگر پیشکش
 عادل خان را بدرگاه والا رسانیده از نظر اشرف گذرانیدند - و دقائق
 خدمت گذاری ایشان باعلی درجات استعسان رسیده از مواحم شاهی
 سرافزای یافته مفاخر و مباهی شدند - و رای رایان پیشکش شایان
 از جانب خود ترتیب داده بنظر انور در آورد - و از آنجمله قطعه
 لعلی بود گر انمایه که در آب و تاب و سنگ و رنگ و صافی و شفافی نظیر
 آن کمتر بنظر جوهریان در آمده - بوزن هفده مثقال او پنچ و نیم سرخ

بدو لک رویه ابتیاع شده - آنرا با لعلی دیگر که شصت هزار رویه قیمت داشت گذرانید - و علامی افضل خان نیز پیشکشی گرانمزد بر نغایس و نوادر کشید - همگی پسند خاطر مشکل پسند افتاده مرتبه قبول یافت *

چون میر مکی و جادو رای که رخصت حیدر آباد گلکنده یافته بودند بنزدیکی آنولایت رسیدند - قطب الملک بنابر آنکه از آگاه دلی و هشدار مغربی بهره وافر داشت - و لهذا درین مدت قطعاً بعصیان و طغیان راضی نبود - بحیثیت ظاهر ناچار با عادل خان و عذیر از روی مدارا موافقتی آشکارا می نمود - لاجرم بی توقف سلوک طریقه آداب گزاری پیش گرفته روز یکشنبه پنجم رجب سغه هزار و بیست و شش هجری که فرستادگان در پنج گروهی شهر منزل گزیده بودند از دریافت پایه شرف ابد در آمده باستقبال بر آمد - و ازین راه ابواب سعادت جاوید بر روی خود کشوده نشان عالیشان را بادب تمام گرفته بر سر بست - و از روی ادای شکرانه عنایات شاهانه خاصه ادراک مرتبه والا یعنی اختصاص یافتن بمرحمت گهپوه مرصع با پهلوتاره که ضمیمه مزاحم عمیمه شده بود - رو بجانب درگاه گیتی پناه نهاده زمین بوس سپاس و تسلیم بندگی بتقدیم رسانیده بوین سرتارک رفعت از اوج این والا طارم آبهوسی در گذرانید - و ایشان را همان روز بنابر مبالغه بشهر در آورده در مقام سر انجام پیشکش پذیرفته شده - و پس از چند روز پیشکش نمایان از جواهر و مرصع آلات و فیلان نامور تفومند و اسپان عراقی و عربی که قیمت مجموع پانزده لک رویه بود آماده نمود - مصحوب آن رسول نامی بقبله ارباب قبول یعنی درگاه عالی مرسل داشت - مجله میر مکی و رای جادو داس همدران نزدیکی بسرعت تمام طی راه نموده پیشکشها رسانیدند - و بعد ملازمت فایز گشته

سعادت بساط بوس انجمن حضور پر نور و استعسان تقدیم خدمت مذکور دریافتند *

و از بهین سوانح این ایام خیرانجام که عبارت است از روز یکشنبه یازدهم شهریور سنه دوازده جهانگیری مطابق دوم شهر رمضان المبارک سال هزار و بیست و شش هجری بعد از گذشت بیست و شش گه‌تری و چهل پل که ده ساعت و چهل دقیقه نجومی باشد - در خطه برهانپور شبستان اقبال شاهي بفروغ تولد نیک اختر فرزندی سعادت‌مند از نواب قدسی القاب مهد علیا ممتاز زمانی نو آئین و نور آگین گشت - و آن مولود مسعود زهره جبین را روشن آرا بیگم نامیدند *

انعطاف یافتن عنان انصراف موکب جاه و جلال شاه
 بلند اقبال به فتح و نصرت کورت اول از دکن
 و ادراک ملازمت حضرت خلافت مرتبت
 و سرفرازی یافتن بانواع مهربانی خصوص
 خطاب عظیم الشان شاهجهانی و نصب
 کرسی طلا بجنب سریر والا برای
 جلوس آن بلند اقبال

چون دنیاداران دکن ولایات متعلقه^(۱) بادشاهی را باوایی دولت ابد
 پیوند تسلیم نموده بدین دست آویز متین عرو^(۲)ه وثقی امن و امان فراچنگ
 آوردند - و عاقبت ازین راه در دارالامان سلامت و عاقبت بروی روزگار
 خویش کشوده همگنان در مقام بندگی درگاه آسمان جاه شدند - لاجرم

خاطر اقدس شاه بلند اقبال از همه رهگذر بجمعیّت گرائید - و نوعی ازین مهم فراغ یانت که بی اختیار لوای والای مراجعت را ارتفاع بخشیدند - و بر طبق دستور سابق عبد الرحیم خانخانان را بصاحب صوبگی خاندیس و برار و دکن سرافرازی داده سی هزار سوار و هفت هزار پیاده بر قنداز و کماندار بکومک او تعیین فرمودند - از آنجمله دوازده هزار سوار بسرکردگی خلف صدق او شاهنواز خان مقرر داشته بضبط محال دکن فرستادند - و حفظ و حراست هر یک از سرکار و تہانجات و پرگنات بالا گھاٹ را بعد از کارگذاری یکی از امرای عظیم الشان و ارباب مقاصب والا تفویض فرمودند - مثل احمد نگر و جالندپور و مونگی پتن و سوکار باسم و پاتھری و مہگر و مہورو^۱ [گیرلہ] و کلم و پرگنہ مالپور و انبیر و پرگنہ بیرک بمنزله سرکار است - و ده کرور دام کہ بیست و پنج لک روپیہ حاصل آن باشد در آمد دارد - و مثل آن پرگنہ در تمام دکن بلکہ بہمہ این کشور یافتہ نمی شود * درینولا بیروم بیگ بخشی کہ با فوجی از بددہای بادشاہی بقصد تنبیہ و تادیب بہرجی زمیندار بکلانہ تعیین یافتہ بود او را با پیشکش گرانمند بملازمت آورد - و حسن خدمت و نیکو بندگی آن اخلاص سرشت بتازگی چہرہ ظہور نمودہ بغایت مستحسن افتاد - و در اثناء توجہ شاه بلند اقبال بدرگاہ گیتی پناہ افواج قاہرہ کہ حسب الامر اعلیٰ آہنگ استیصال مقہوران گوندوانہ نمودہ از برہانپور مرخص شدہ بودند در طی راہ بسعادت ملازمت رسیدند - و حقیقت وقایع و کیفیت خدمات شایستہ کہ در آنولایت بتقدیم رسانیدہ بودند - از تخریب ملک و تادیب اہل آن کہ باعث اظہار اطاعت و انقیاد و طلب امان راجہا و پذیرفتن باج و خراج ہر سالہ شدہ بود از قرار واقع بعرض اعلیٰ رسانیدند - و موازی شصت زنجیر فیل کواہ

پیکر و مبلغ دو لک روپیه نقد از چانده و ^۱ [سه] زنجیر و یک لک روپیه از جاتیه ^۲ بر سبیل پیشکش گرفته بودند بظرف اقدس در آوردند *

چون مرکب جاه و جلال شاه بلند اقبال بدولت و سعادت در ظاهر مندو نزول نمود - یگانه گوهر محیط خلافت سلطان دارا شکوه که در آن ایام از خدمت والا قدر باز مانده در ملازمت جد امجد کامیاب انواع سعادت درجهانی بودند - حسب الامر حضرت خلافت مرتبت با جمیع امرای نامور دستوری یافته باستقبال آن سرور شتافتند - و چون شاهزاده والا گهر بلند اختر با امرای عظام از سعادت ملازمت شرف پذیر گشته رخصت مراجعت یافتند - شاه بلند اقبال اختیار ساعت مسعود نموده هشتم آبان ماه آلهی سده دوازده جهانگیری موافق یازدهم شوال سده هزار و بیست و شش هجری برسم و آئین شایان و توزک و توره نمایان چهره دولت و اقبال افروخته و رایت جاه و جلال افراخته متوجه دریافت ملازمت شدند - و چون بملازمت استسعاد یافته مراسم معهوده بجا آوردند حضرت خلافت مرتبت از فرط غلبه شوق نخست آن بر افراخته رفعت ایزدی را بدالای جهروکه والا طلب نمودند - آنکه ببخویشتن از جا در آمده قدمی چمد فرا پیش نهاندند - و آن جان جهان را چون روح روان تنگ در آغوش کشیده مدتی مدید همچنان در بر داشتند - و آنحضرت از سعادت منشیها و ادب اندیشیها هر چند بیشتر رعایت ادب می نمودند - حضرت خلافت مرتبت بحکم سلطان محبت که حال سورت نشه باده هوش ربا دارد - پاس مرتبه خویشتن

(۱) ع [سی] اقبالنامه جهانگیری - صفحه ۱۹۵ - طبع ایشیانک سوسائیتی

بذگاله *

(۲) در اقبالنامه جهانگیری این مقام باسم جانقا مذکور شده - ملاحظه کنید

داري نداشته مرتبه مرتبه مراتب الطاف بی پایان افزودند - و آنحضرت بعد از اداى شكر و سپاس این عذایات خاص هزار مهر و هزار رویه بطریق نذر و موازي این مبلغ بر سبیل تصدق گذرانیدند - و حضرت خلافت مرتبت خلعت خاصه با چار قب زردوز مروارید کشیده و شمشیر با پرده مرصع و کمربند و خنجر بدان حضرت مرحمت نموده بمأمصب سی هزارى ذات و بیست هزار سوار در اسبه سه اسبه از اصل و اضافه سر بلند فرمودند - و بخطاب مستطاب شاهجهاني امتیاز بخشیده مقرر کردند که صدای جهت جلوس همایون آن ترقی یافته رفعت ازلی قریب به تخت میگذاشته باشد - چنانچه خود در جهانگیر نامه نامی این عبارت بدستخط خاص نوشته اند - که این عذایتی است نمایان و لطفی است بی پایان که نسبت بآن فرزند سعادتمند سمت ظهور یافت - چه از زمان حضرت صاحبقرانی تا حال هیچ بادشاهی درین سلسله علیه ایگونه عذایتی سرشار به فرزند شایسته خود ننموده - آنکه از راه عذایت از جهروکه والا فرود آمده خوانی مالا مال الوان جواهر گرانمایه بدست اقدس بر تارک مبارک آن زینت بخش افسر اورنگ خلافت نثار فرمودند - بعد از ان امرای عظام مثل خانجهان و عبد الله خان و مهابت خان و راجه سورج سنگه و راجه بهار سنگه و غیر اینها همگی بتدریب مفاصل و تفاوت مراتب از شرف بساط بوس درگاه والا استسعاد پذیرفتند - و نذر گرانمندان نمایان لایق و شایان حال خویش گذرانیده بعذایات خاص اختصاص یافتند - و بغابر آنکه آن روز از تنگی وقت وفا بگذشتن اقسام پیشکش نمی نمود انکفا بصندوقچه مملو از انواع نوادر جواهر نمودند - و فیل [سرناک] نام که

سر حلقهٔ فیلان پیشکش عادل خان بود نیز از نظر اشرف گذشت - و چون آن فیل از افراد نوع خود بکمال حسن صورت و قبول تعلیم و فرمانبراری و عدم عریذ بد مستی بی‌عدیل و عدیم‌الظنیر بود منظور نظر استحسان شده بی‌نهایت خاطر پسند افتاد - چنانچه بنفس نفیس بر آن سوار شده تا درون غسل‌خانه تشریف بردند - و برسم معهود آنحضرت که همیشه هنگام سواری فیل مست بر سبیل تصدق سحاب دست گوهر افشان را باینظریق دفع عین‌الکمال می نمودند - درینوقت نیز از هر دو سو کف مبارک را دینار پاش و روی زمین را درم ریز فرمودند - و از آن روز باز سرناک مذکور سمت اختصاص یافته بجهت سواری خاصه مقرر شده و بذابری نسبت بغور تخت موسوم گشته از سمت سر حلقه‌گی جمیع فیلان خاصگی امتیاز پذیرفت - و امر فرمودند که آنرا پیوسته در درون صحن غسلخانهٔ والا بسته باشند - و بعد از چند روز تمام پیشکش با دو صد زنجیر فیل نامور از نظر اشرف گذشت که از آنها سه زنجیر محلی به یراق طلا و نه زنجیر بساز نقره مزین بود - و قیمت سرناک که بغور تخت موسوم است یک لگ رویه مقرر شد - و از آن گذشته دو زنجیر دیگر که فیلان تنومند کوه شکوه بودند - یکی موسوم به هفوننت و دویمین به بخت بلند - بهای هر یک موافق نور تخت قرار یافت - چه آن دو کوه پیکر اهرمن منظر هر چند در حسن صورت و سیرت و قبول تعلیم و مزید حدس و هوش بغور تخت نمی رسیدند - اما در عظم جثه و کلانی بنیه برو فایق می آمدند - درین ضمن پیشکش هزده خوان ^{مملو} از جواهر و مرمع آلات و دو قطعه لعل بابت رای رایان و نیلمی آبدار بوزن شش ^{تانه} و انگشتر نگین الماسی از جانب خود و صد راس اسب مصررنگ بادرقتار عربی نژاد و عراقی نسل از نظر انور گذرانیدند - که از آنجمله سه راس کمال امتیاز داشته مزین

بساخت مرصع بود - مجملا قیمت مجموع پیشکش دکن بیست لک روپیه
 قرار پذیرفت - و هوای آن دو لک روپیه بجهت نور جهان بیگم و شصت
 هزار روپیه مخصوص سایر بیگمان نموده بر سبیل سوغات ارسال یافت -
 و همه جهت کل پیشکش و ارمغان به بیست و دو لک و شصت هزار
 روپیه کشید *

بیان توجه موکب جهانگیری بصوب گجرات با شاه بلند اقبال شاه جهان بعد از فتح دکن و سوانحی که در آن ایام روی داد

چون بچهره کشائی تأیید حضرت شاه بلند اقبال سرانجام معامله
 دکن که از دیر باز صورت نیافته بود بر وجه احسن رو نموده ازین راه سرمایه
 رفع تفرقه روزگار یعنی جمعیت خاطر اقدس بحصول انجامید - درینحال
 هوای سیر گجرات که از دیر باز مکذون خاطر بود - خاصه تماشای شورش
 و طغیان دریای شور بتازگی سلسله جنبان شوق تفرج آن نزهت آباد
 آمد - لاجرم بذابراین عزیمت مائب رایات جاه و جلال بدآنجناب ارتفاع
 پذیرفته در طی راه همه جا شاه بلند اقبال بسعادت همعنائی اختصاص
 یافته نشاط صید افگنی و تماشای آن سرزمین دلنشین و مکانهای بهشت
 نشان باعث مزید انبساط طبع آن زبده طبایع و ارکان شد - و روز بروز انواع
 عواطف و اقسام مراسم بادشاهانه درباره آنحضرت ظهور و بروز تمام مینمود -
 چنانچه هرتحفه که در سرکار خاصه ندرتی و نفاستی داشت قطع نظر
 از گران مائگی آن کوده بذاب شرافتی که باعتبار مبارکی و خجستگی
 با آن بود بدان حضرت مرحمت می فرمودند - از آنجمله قطعه لعل گرانمایه

بدخشانی بود که در برابر رنگینی و درخشانی آن آب و تاب آفتاب بی تاب بود - و بی تکلف سخن سازی کمیافت جوهری بود بی بها - از غیرت صفای لون و رشک طراوت آبش اشک قوه العین عدن و جگر گوشه یمن جگری گردیده - و از حسرت جلا و شادابی آبش رودبار خون از دل یاقوت رمانی روانی پذیرفته - و سیلاب سرشک لاله گون از دیده گوهر شاهوار عمانی بسیلان در آمده - و آنرا حضوت مریم مکانی والده ماجده حضرت عرش آشیانی هنگام ولادت حضرت جهانگیر گیتی کشا برسم رونما عفايت نموده بودند - با^۱ [دو] دانه^۲ مروارید یکتا بسیار قیمت کمیاب بد آنجناب لطف فرمودند *

روز جمعه هشتم دیماه الهی کذار دریای شور سر منزل ورود عسکر منصور شد - و چون خاطر اشرف از سواری غراب و تماشای عموم غریب دریا خصوص تلاطم امواج بحر موج که یادی از جوش و خروش افواج لشکر طوفان اثر میداد باز پرداخت - از بقدر کهنبایت رایت ظفر رایت را طراز ارتفاع داده موکب مسعود بقصد ورود دارالملک آن خطه طرب اساس یعنی بقعه نشاط بنیاد احمد آباد نهضت نمود - و روز دوشنبه بیست و پنجم ماه مذکور ماهچه^۳ اعلام نصرت پیکر پرتو انوار سعادت و برکت سایه دولت بر ساحت آن منیع دولت امن و راحت گسترد - و سر تا سر آن گلزمین دلغشین را مانند فسحت آباد فراغ خاطر شاد مطلع نور بهجت و سرور ساخت - و در همین روز جشن وزن مبارک سال بیست و هفتم شمسی از عمر ابد قرین شاه بلند اقبال مانند نشاط آموز نوروز طرب افروز گشت - و خاطر آرزومندان گیتی بر مراد^۴ [دیرینه]^۵

فیروزی یافته بانواع نیک اختری و بهروزی فایز گردید - و چون اقامت آن نزهت آباد از صفوت خانه ضمیر منیر حضرت خلافت مرتبت رفع کدورت سفر نموده تماشای آن عشرتکده زنگ کلفت از آئینه خاطر انور زدود - و چندی در آن مصر جامع دولت و سعادت مغزل گزیده در عرض امتداد مدت توقف از سیر و تفرج سایر متفرحات آن مقام دلکشا کام دل برگرفتند - اراده مراجعت ملایم مقتضای رای جهان آرای آمده هوای نهضت دار الخلافه عظمی موافق طبع خواهش اقدس افتاد *

درین ایام بذابر آنکه در مدت جلوس همایون آنحضرت امور ملکی و مالی آنصوبه سرانجام بسزا نیافته بود - و از بی پروائی و غرض پرستی صوبه داران مهمات آنولایت که نظریه بعضی از وجوه عمده ترین صوبهای هندوستان است - و باعتبار صفا و نزهت و فسحت ساحت و فضا و غرابت وضع بنا و کثرت ارباب بدایع صنایع و وفور هضمندان و پیشه‌وران نیرونگ نما نظیر اعظم بلاد ایران از نظم و نسق افتاده بود - و در نظام معاملات چنان صوبه که والیان آن پیوسته پنجاه هزار سوار موجود و همیشه حاضر علوفه خوار داشته اند - و رانا و سایر دنیا داران دکن و مالوه و خاندیس و برار پیوسته مطیع و مقاد ایشان بوده در عظیم امور بدیشان ملتجی می شده اند خلل کلی راه یافته - لاجرم حضرت خلافت مرتبت بمقتضای مصلحت جهانبانی و حکم متابعت سنت عرش آشیانی در تفویض اهتمام امور آن صوبه بدان حضرت صلاح دید وقت برونق این معنی دیدند - مجعلا بذابر مقتضای این عزیمت صایب سایر پرگنات آنصوبه عظیم بجایگز آنحضرت قرار یافت - و ضبط و ربط مهمات کلی و جزوی و تنبیه و تادیب متمردان فساد آئین آن سرزمین بتدبیر صواب قرین آن حضرت حواله شد *

غرة اسفندار سال دوازدهم جهانگیری که لوی نصرت پیرای بمستقر اورنگ خلافت ارتفاع پذیرفت - شاه بلند اقبال بجبهت نگاهبانی صوبه گجرات و دفع سرکشان آن سرزمین چندی از بندهای کاردان آزموده کار را تعیین فرموده همه جهت خاطر از پرداخت امور ملکی و مالی آنصوبه جمع ساخته بهم رکابی حضرت خلافت مرتبت عنان مراجعت را انعطاف دادند - و چون پرگنه دود که باعتبار وقوع آن در سرحد مالوه و گجرات بدین نام موسوم شده در افواه عوام و خواص ابزاری روزگار بدهود اشتہار دارد مخیم سراقات اقبال آمد - روزی چند در آن مقام سرمزول اقامت موکب سعادت شده بقصد شکار فیل رحل توقف انداختند - چون در عرض مدت اقامت این فرخنده مکان شهنشاه سیارگان و پیشوای خیل ستارگان بنابر پیروی موکب اقبال اراده ورود مسعود دارالخلافه حمل نموده بتاریخ شب چهار شنبه بیست و سوم ربیع الاول سنه هزار و بیست و هفت هجری در آن شرف خانه نزول نموده سال سیزدهم جلوس جهانگیری آغاز شد - جشن نوروزی بفرخندگی و فیروزی در همین سرمزول زینت پذیر آمده جهانی کامخواه از کام بخشی آنحضرت بروفق مراد خاطر کامران گشتند - تا آن هنگام که خاطر اقدس از نشاط اندوژی این صید باز پرداخته اراده توجه دارالخلافه فرمودند مدت اقامت امتداد یافته گرمی هوا باشتداد کشید - و نیز از عرایض واقعه نویسان دارالخلافه پی در پی خبر رسید که در آن حدود علت وبا و بلای طاعون عموم کلی پذیرفته - ناچار حسب المقتضای مصلحت وقت صلاح دید جملگی دولت خواهان برین قرار گرفت - که باحمد آباد مراجعت نموده در آن خطه پاک موسم تابستان و بوشکال را بسر برده در اوایل زمستان متوجه دارالخلافه شوند - و بدین عزیمت صائب از موضع دھود نکته ستوده العود احمد طراز رایت

معاودت گشته بدارالملک احمد آباد باز گشت اتفاق افتاد - شاه بلند اقبال
 بمجرد رسیدن سه فوج نمایان از جمله اولیای دولت قاهره برین موجب
 ترتیب داده بآهنگ نادیب و تقبیه مقهوران آن نواحی تعیین فرمودند -
 چنانچه فوجی بسرداری رای رایان بر سر مفسدان جام و بهاره (۱)
 رخصت یافت - و راجه بهیم ولد رانا امر سزگه بگوشمال سرکشان کانتیه مهی
 نامزد شد - و سید سیف خان بدفع فتنه جویان کنار رودبار سانبهرمتی
 باشتاب سیلاب روانه گردید - و دراندک فرصتی او و راجه بهیم
 بکارسازی اقبال بی زوال سزای آن خود سران را در کنار روزگار ایشان
 گذاشته مراجعت نمودند - و رای رایان بعد از رسیدن بزمین جام و بهاره
 بیدرنگ در پیش برد کار شده آنچه لازمه این مقام و حق پیشرفت مهام
 آن یساق شاق بود از جد و جهد در کشش و کوشش ادا نموده فنون حسن
 تدبیر بکار برده - چنانچه سر تا سر اهل طغیان و تمرد بسر خود جاده افتیاد
 بقدم اطاعت سر کرده بطوع و رغبت رقبه بطوق تعهد در آوردند - و بقابر
 امید نجات رو بدرگاه والا آورده از وسیله آستان بوسی استسعاد یافتند -
 و هر کدام صد اسپ کچهی بر سبیل پیشکش گذرانیده بمراحم بادشاهانه
 سرافراز گشتند - و چون خامه بدایع نگار از دگر سوانح این ایام باز پرداخت
 لاجرم بطریق تقریب راه ذکر مجملی از احوال جام و بهاره کشاده درین
 مقام ابواب سخن را سیراب تر می سازد - ولایت جام و بهاره درین
 بملک سورتیه پیوسته و از سمت دیگر بدریای شور - و سرزمین بهاره نیز
 بر ساحل دریا بجانب تنه واقع است - و این دو زمیندار در فسحت

(۱) در اقبالنامه جهانگیری این ولایت را بهاره نوشته - صفحه ۱۱۶ - طبع

ولایت و سامان جمعیت نزدیک بهم اند - و هر کدام قریب پنجم شش هزار سوار همیشه موجود دارند - و هرگاه کار رو نماید تا ده دوازده هزار سوار سرانجام می توانند نمود - و جام و پهاره لقب ایشان است - و اسپان جلد تازی نژاد در آن ملک بهم میرسد - چنانچه فرد اعلی تا ده هزار محمودی خرید می شود *

کشایش عقدہ پیوند از طلسم دیبر بنیاد قلعه کانگڑه بناخن تدبیر و کلید تائید شاه بلند اقبال و صورت نمائی شاهد فتح

چون درین ولا گوش زد سرافرازان خدمت پایۀ سربروالا و خاطر نشان ایستادگان انجمن حضور اعلی گردید - که سورجمل ولد راجه باسو از بیخردی کار عصیان یکروده بسبب زیاده سری یکباره سر از خط فرمان بری کشیده یکسر مو طریقه بیرواهه روی از دست نمی دهد - چنانچه جمعی از زمینداران کوهستان پنجاب را قریب داده دست تغلب و تعدی بسرحد پرگنات پنجاب دراز کرده - لاجرم حضرت خلافت مرتبت تادیب آن کافر نعمت را که از تجویز این سرور بر بیساط زمینداری جا نشین پدر شده بود بتدبیر آنحضرت تفویض فرمودند - و چون تسخیر کانگڑه نیز از دیرباز مکنون خاطر انور بود و در عهد حضرت عرش آشپانی باوجود نهایت جد و جهد در امور کشورستانی و تجهیز عساکر ظفر اثر مکرر باستخلاص آن شاهد مقصود در آئینه وجود صورت شهود نه بسته - لهذا همواره این معنی در خاطر خلش داشت - تقدیم این امر نیز باهتمام تمام آن سرور مرجوع

فرمودند - و شاه بلند اقبال که پیوسته همت بلند نهمت بر تخریب بنیان شرک و طغیان و اطفای نائر کفر و کفران داشتند - اینمعنی را از خدا خواسته بی توقف در باب قبول این معنی مبادرت نمودند - و رای رایان را که مکرر مصدر افعال نمایان شده بود - چندانکه در پایان امر از آنحضرت راجه بکرماجیت خطاب یافته - و بعد ازین همه جا باین خطاب مذکور خواهد شد بتقدیم این خدمت خاص اختصاص پذیرفت - بیست و یکم شهریور سنه ثالثه از عشر ثانی جلوس شهر برکت بهر رمضان سنه هزار و بیست و هفت هجری با فوجی جراز از بهادران موکب مسعود بادشاهی و دلاوران خیل اقبال شاهي از دارالملک گجرات بدان صوب مرخص شد - و بیست و پنجم شهر مذکور رایات نصرت آیات نیز بجانب قرارگاه سریر خلافت مصیر ارتفاع یافت - و در طی راه همه جا شاه بلند اقبال همراکب و همعنان بوده همه راه شکار کزان و صید افگنان مراحل بگام مرکب و رواحل پیمایش یافته مواد نشاط و انبساط بکام خاطر افزایش می پذیرفت - و چون تمر بیگ برادر بیرم بیگ میر بخشی و اله وردی بیگ که بالفعل بخطاب خانی امتیاز دارد - حسب الاشاره شاه بلند اقبال از برهانپور بشکار فیل جنگل سلطانیور که فیل آن حدود از پرورش آب و هوای ساحل رودبار نریده بر جمیع فیلان بنگاله و هردوار و همه جا مزیت تمام دارد شتافته بودند - درینوا معاودت نموده با هفتاد زنجیر فیل که تن بقید صید در داده بودند بموکب اقبال پیوستند *

بالجمله راجه به همراهی اقبال نامتفاهی در کمال سرعت بسمت مقصد راهی شده در طی راه شنید - که سورج مل بمجرد استماع خبر توجه دلاوران از جا رفته و بقلعه مود که در میان کوهسار رفعت آثار و جنگل

دشوار گذار واقع است شتافته - و ناچار در آن باره استوار که همواره مفر و مقر زمینداران آن حدود بوده قرار تحصیل با خود داده - لاجرم بمحض شنیدن این خبر بشتاب تمام مراحل عجلت طی نموده خود را بپای آنحصار رسانید - و در اندک فرصتی به نیروی شکوه کوبه موکب سعادت و همراهی کوکب بخت شاه والا جاه عقد آن حصن حصین بکشایش گرائید - و درین واقعه از خیل آن اجل رسیده زیاده بر هفت صد تن بی سر شده جمعی کثیر اسیر و دستگیر شدند - سورج مل با خون گرفته چند جان بیرون برده در قلعه اسرا که در جبال سرحد راجه جیپال واقع است متحصن شد - راجه بنابر مراعات مقتضای حزم و ملاحظه تفکمی مجال تسخیر نورپور را بوقتی دیگر افکنده چون بظاهر حصار مذکور رسید - اطراف آنرا از احاطه شیران بیشه مصاف مانند باطن آن تیره درونان به هجوم خیل رعب که از جنود آسمانی ست فرو گرفت - و دو روز در ضمن کارسازی اسباب محاصره گذرانیده سوم روز یورش نمود - بعد از کشش و کوشش بسیار دستیاری تائید ربانی یاور افتاده و مددگاری اقبال گیتی ستانی پای میان نهاده بر فتح قلعه دست یافت - و درین روز زیاده از هزار نابکار سر نهاده خلقی بیشمار تن بگرفتاری دادند - و چندی از بهادران نیز زخمدار شده آیت جراحات نمایان که طغرای منشور مردانگی است بر لوح دیدباچه رخسار نمایان ساختند - و سورج مل بر وفق طریق معهوده راه فرار پیدش گرفته بودایی هزیمت شتافت - و از راهنمایی غراب بخت سیاه بقلعه که بنگاه خیلخانه راجه چنبا بود پناه برده دخیل او گردید - راجه عسکر منصور را دو فوج قرار داده فوجی بسرداری ابراهیم خان مهمند تعیین نمود که از راه بلاد به جمروهی در آید - و فوجی همراه خود گرفته با دلیری تمام رو بقلعه گیری نهاد - و ابتدا

از نور پور نموده در کمتر مدتی نور پور را با پنج قلعه دیگر مفتوح ساخته عزم تسخیر قلعه کوتله که از سه طرف آب بی پایاب دارد - و مادهو سنگه برادر سورج سنگه باستظهار آن قوی دل گشته هوای طغیان در دماغ عصیان راه داده نمود - و در اندک وقتی یورش همت راهزما و عزیمت کار فرما را کار فرموده بر فتح کوتله دست یافت - و از سر نو تهیه فتح قلعه چنبد نموده همین که متوجه شده مژده مرگ سورج مل تیره سرانجام رسید - و چون این حجاب از پیش چهره شاهد ظفر برخاست در همان گرمی بازخواست جمیع جهات و اموال آن بد مال بهمه جهت از راجه چنبد نموده او را بوعده و وعید بیمناک و امیدوار ساخت - راجه عاقبت همگی مال و خواسته را از نقود و اجناس و فیلان و اسپان بجنس با پسر و برادر خود و مادهو سنگه برادر سورج مل و تمام متعلقان و منسوبان او نزد راجه بکرماجیت فرستاد - و راجه مجموع آنها گردآوری نموده با فتحنامه بدرگاه والا ارسال داشت - و موسم برشکال را در نور پور گذرانیده از راه حوالی متوجه تسخیر کانگزه شد - و در گهاتی بهوتی کال تهانه نشانید - و غره مهر سنه چهارده جلوس جهانگیری به کانگزه وارد گشته بی توقف و تأمل خود را با جمیع سرداران بیای حصار رسانید - و شعله افروز آتش کین شده محاصره را گرم ساخت - و همگی سپاه از راجپوتان و مغول را بمراحم گوناگون خصوص نوید افزایش مفاصل و مژده رفع مراتب گرمی دل و نیروی بازو داده سرگرم کار ساخت - و پس از چند روز که روزگار بتهیه پیشرفت کار گذاشت - و ملچارها قرار یافت و پیچ و خم کوچهای سلامت راست شد - وقت سرکوب و حوالها در آمد و نقبها و سیبها پیشرفت - نخست از نقب ملچار جانب جنوب آتش داده برجی را که سنگو نام دارد پرانیدند - و آنها با خاک برابر ساخته

بعد از آن آتش در نقب طرف دریاچه زدند - اتفاقاً آتش بی زینهار که همانا با زینهاریان قلعه زبان یکی کرده بود از راه نفاق در آمده بر گشت - و شعله فنا در خرمن حیات بهادران جانفشان افکنده جمعی انبوه را بدرجه شهادت رسانید - و از راه دیگر چشم زخمی عظیم بجمعی از سپاهیان و نقب زنان رسید - و صورت اینمغنی برین نهج بود که جمعی از بهادران که درمیان دروازه و ملجأ ترسون بهادر سیه پدش برده بودند - و سر نقب پدای حصار رسانیده در آتش زدن انتظار راجه داشتند - اتفاقاً درونیان که پیوسته بر سر خبرگیری و تغشیش و تفحص این معنی بودند پی بدان بردند - و چندی شب هنگام بدست آویز طغابها خود را از برج بخاک ریز بینخبر بر سر اهل این سیه ریختند - و جمعی کثیر را به تیغ بیدریغ گذرانیده نقب را شکستند - و چوکی دار از جانب خود نشانده این راه را بستند - و چون راجه از وقوع این حادثه ناگهانی و نزول آسمانی آگاهی یافت خود متوجه شده بکارزار در آمد - و چوکیداران غنیم را به قتل رسانیده یکتن را فرصت سر بیرون بردن و خبر بدرونیان بر رسانیدن نداد - و در سر انجام مهم مردم کار آمدنی قرار داده سپاهیان معتمد کارطلب جابجا مقرر ساخت - و همت بر پر کردن خندق روی دروازه که بیست گز عرض داشت گذاشت - و در عرض اندک روزگاری آنرا بخاک و خشت انداخته رومیخان حواله از چوب ساخته بر فراز آن برافراخت - و بر قندازان و توپچیان بالای آن بر آمده ازین رو بعد و سوزی که عین کارسازی فتح و فیروزی بود در آمدند - و درونیان را بباد توپ و تفنگ گرفته ازین راه دروازه ملک عدم بر روی ایشان کشودند - و هر روز آتش فنا در خرمن حیات آن خاکساران زده راه تردد بر ایشان بستند - چنانچه از رهگذر عسرت و کمی خوراک عرصه قرار و آرام بر آن نابکاری چند بغایت تنگ میدان گشت -

فناچار از راه عجز و فروتنی در آمده ابواب تملق و لابه گری کشوند - و از روی بیچارگی حقیقت احوال خود بدرگاه والا ارسال داشته امان طلبیدند - چون مضمون عرضداشت بعرض مقدس رسید عفو بادشاهی رقم نجات بر صفحه عصیان کشیده امر قضا جریان بجان بخشی^۱ همگنان صدور یافت - و بمعجود ورود فرمان جهان مطامع هر بسنگه ولد تلوک چند قلعه دار که در آنولا دوازده سال عمر داشت همراه سگندر که خویش و کارگذار او بود با سائر راجپوتان قلعه را خالی کرده برآمدند - و هری سگه خواهر خود را بحباله ازدواج راجه در آورده کلید حصار را تسلیم راجه نمود - راجه نا سائر اولیای دولت ابد پیوند داخل قلعه شده فتحنامه بدرگاه گیتی پناه ارسال داشت - و جمعی از نگهبانان را بحراست اموال بر ایشان گماشته از یغمائیان لشکر نگاهداشت - این والا حصار در صوب شمالی^۲ صوبه پنجاب بر فراز کوهسار البرز آثار بنیاد یافته در رفعت پایه ایوان کیوان برابر افتاده - کهذگی^۳ بنیاد این دیرین بنا بمرتبه ایست که برارهمه هند از نام بانی^۴ آن آگاهی نداشته بر قدم زمانی آن گواهی میدهند - و در پیش طایفه مذکوره بصحت پیوسته که از مبداء بنیاد تا اکنون سر پنجه تسخیر هیچ زبردستی دست تغلب صاحب این یک کف زمین نفاخته - و بهیچ وجه دست تصرف بر آن نیافته - آنچه در ظفرنامه‌های سلاطین دهلی بقلم مورخین اسلام صورت اثبات پذیرفته مؤید اینمغنی است - که در سده هفت صد و بیست و پنجم هجری که از آغاز جاوه گری^۵ شاهد این فتح است - پنجاه و دو مرتبه ظاهر این دیرین حصار مرکز ریایات محاصره ملوک ذمی الاقتدار و امرای والا مقدار گشته و هیچکدام بر آن ظفر نیافته - چنانکه از جمله فرمانروایان دهلی سلطان فیروز مدتی متمادی درین وادی داد کوشش داده - چون چاره

تدبیر با دستبرد مصلحت تاخیر تقدیر بر نیامد - ناچار ملاقات راجه آن سرزمین را بحساب فیروزی قلعه را گرفته انگاشت - و از سر فتح آن در گذشته بدین وقت باز گشت *

ورود مزده خلود خلافت جاوید مقارن طلوع
والا اختر سعید در بامداد عید میلاد شاهزاده
بلند اقبال اعنی زیور افسر سروری و زیب
اورنگ دادگری سلطان اورنگ زیب
بہادر دام جلالہ وزید اقبالہ

چون چمن طراز کائنات بقای آنحضرت را ببقای گیتی پیوسته - بلکه سر رشته ثبات و قرار زمین و زمان و قوام کون و مکان را بوجود مفیض الوجود آن حضرت وابسته - چنانچه بتکرار سبق ذکر یافت که قواعد اورنگ خلافت و سرپر دولت آن خداوند دوندگه سرمدی را به نیروی اعطای چهار شاهزاده بلند اقبال نامدار که تا قیام قیامت وجود مسعود ایشان باعث متانت و تمکن اساس این عالم خواهد بود استقامت و تمکین بخشید - خاصه درینولا که بتاریخ شب یکشنبه یازدهم آبان ماه الهی موافق پانزدهم ذیقعدہ سنہ ہزار و بیست و ہفت ہجری شہستان دولت و حرم سرای خلافت از پرتو طلوع اختر اقبالمند شاهزادہ والا نژاد فروغ انوار ظہور و ضیای تجلی طور یافت این ولادت ہمایون بعد از انقضای بیست و ہفت گھڑی و سی و ہشت پل از شب مذکور در پرگنہ دھود اتفاق افتادہ قامت روزگار ازین پشت گرمی استقامت تمام گرفت - و بمیامن قدم

میمنت لزوم که مفتاح کشایش کارهاست برکات بسیار و سعادات بیشمار
فتح روزگار اولیای دولت ابد پیوند پایدار آمد - چنانچه مدبران دارالسلطنت
قضا فتح قلعه کانگه را بر مصالح تقدیر در پرده غیب نگهداشته بودند
بنحوی که عنقریب روی خواهد نمود - از عالم بالا بر سبیل استعجال نامزد
رو نمائی این قره باصره خلافت نمودند - شاه بلند اقبال بذایر رسم معهود
و آئین مقرر هزار اشرفی بصیغه نذر از نظر اشرف گذرانیده التماس نام آن
شاهزاده والا گوهر نامور نمودند - آنحضرت خلافت مرتبت آن غره جبین
روی زمین را که زیغت افسر خلافت و زیب اورنگ سلطنت است
بسلطان اورنگ زیب موسوم ساختند - و چون در موضع دهود گلزمینی
که لیاقت جشن ولادت آن نوگل بوستان سرای سعادت داشته باشد یافته
نشد - ازین رو انعقاد محفل طوی بولایت مالوه که درینولا به تیول
آنحضرت مقرر بود قرار یافت - و در باب تاریخ میلاد این قدسی نژاد
شاعر جادو کلام طالبای کلیم داد سخن داده و حق سخنوری ادا نموده -
چنانچه الفی از آن بر وجه تعمیه بالطف وجوه اسقاط کرده * * ابیات *

داد ایزد ببادشاه جهان	خلفی همچو مهر عالمتاب
تاج صاحبقران ثانی یافت	گوهر بحر ازو گرفته حساب
نامش اورنگ زیب کرد فلک	تخت ازین پایه گشته عرش جذاب
چون باین مرده آفتاب انداخت	افسر خویش بر هوا چو حباب
خامه از بهر سال تاریخش	زد رقم آفتاب عالمتاب

و سخن پروری دیگر این تاریخ یافته - * مصرع *

گوهر تاج ملوک اورنگ زیب

چون ازین مقام کوچ فرموده صوبه مالوه مرکز اعلام دولت و اقبال و مضرب
خیام جاه و جلال شد - جشنی بهشت آئین در باده اوجین حسب الحکم

آنحضرت به تزئین بادشاهانه آذین یافت - و حضرت جنت مکانی بظاہر رسم ادای لوازم شادی و مراسم مبارکبادی بدان انجمن عشرت و شادمانی تشریف سعادت ارزانی داشتند - و حضرت شاه بلند اقبال به تقدیم وظایف پائنداز و نثار پرداخته پیشکش لایق از نوادر جواهر بحری و کانی با پنجاه زنجیر فیل تفومند از نظر اشرف گذرانیدند *

وصول موکب سعادت مظفر و منصور بدارالسلطنت

فتحپور و انعقاد انجمن وزن مبارک شمسی

از سال بیست و هشتم شاه بلند اقبال

و آذین جشن سال چهاردهم

جلوس جهانگیری

ماهچہٗ رایت فتح آیت موکب مسعود آن بادشاه عاقبت محمود بیست و هشتم دیماء موافق غره صفر سنہ ہزار و بیست و ہشت ہجری پرتو ورود ہمایون برکوة و ہامون دار السرور فتحپور افگندہ دشت و در و بوم و بر آن معدن فتح و ظفر را خیمہ و خرگاہ خیال اقبال فرو گرفت - و در ہمین روز سعادت اندوز یعنی مبداء سال بیست و ہشتم از عمر ابد قرین حضرت شاه بلند اقبال جشن وزن مبارک شمسی آرایش پذیرفت - و چون از ادای مراسم این ایام خجستہ آغاز فرخندہ انجام باز پرداختند در آن مقام متبرک تا سر آمدن ایام طاعون کہ در آنولا در دارالخلافت کبری شیوع تمام داشت رحل اقامت انداختند - و ہمدران آوان میمنت نشان بہنگام بامداد روز مبارک شنبہ چہارم ربیع الاول سال ہزار و بیست و ہشت

هجری فروغ بخش عالم یعنی نیر اعظم پوتو تحویل شریف بر عرصه شرف خانه انداخته در سراسر ساحت گیتی بساط نور گسترد - حسب الحکم اشرف بادشاهی صحن خاص و عام دولت خانه فتح پور بآئین هر ساله آذین یافت - و در همین ایام عشرت انجام بعد از اتمام مواد عیش چهارم جمادی الاول از شهر سال مذکور دار الخلافه اکبر آباد را مرکز رایت اقبال فرموده از گرد موکب گیتی کشا ماده توتیا و مصالح کحل الجواهر ابصار و بصایر صاحب نظران آماده نمودند - و سایر منتظران آن مصرعوت را که چون چشم براه کنعان از دیرباز گوش بر آواز وصول بشارت برید سعادت نوید بودند سرمایه بصارت اندوختند - و این موهبت آسمانی نسبت بدان زیور روی زمین در تاریخ غره اردی بهشت سال چهاردهم جلوس جهانگیری مطابق جمادی الاولی از شهر سال هزار و بیست و هشت هجری دست داد *

بیان ارتحال علیا جناب بلقیس مکانی والدۀ
 ماجدۀ شاه بلند اقبال ازین عالم فانی
 بدارالنعیم ابدی و جوار رحمت ایزدی

بحکم قرار داد مقدمه حقیقت بنیاد که هر شادی را پیوسته غمی در پی است - و هر لذتی را عاقبت المی در عقب - لاجرم در عرض این ایام که روزگار نکام و مقاصد حسب المرام هواخواهان شده بود - و گردش ادوار چرخ دوار بر طبق آرزوی خاطر و وفق مدعای دل موافقان گشته - و شاهد فتح و فیروزی چنانچه دلخواه اخلاص پوستان بود روی نموده - بحسب اتفاق دشمنان شاه بلند اقبال را بعلت رحلت والدۀ ماجدۀ کوه

کوه الم و اندرۀ پیدش آمد - و غبار محنت و کلفت و گرد وحشت و کدورت از رهگذر انس و الفتی که بدان علیا حضرت داشتند در آئینه خانه خاطر آنحضرت که نورستان قدس و صفوت کدۀ انس بود راه یافت - و کیفیت این معنی غم اندوز این صورت داشت که در ایام مقام فتحپور که آن کریمه، والا حسب در ظاهر اکبر آباد در باغ مظفر خان نزول برکت داشتند عارضه مخوف عارض طبیعت قدسیه ایشان گشت - و چون هنگام وقوع واقعه معهود که ناگزیر مقتضای طبیعت بشری است در رسیده بود ناچار چاره گری سودمند نیفتاد - لاجرم آن رضیه مرضیه دعوت داعی ارجعی را بگوش تسلیم و رضا نیوشیدند - و در تاریخ سیوم جمادی الاولی سنه هزار و بیست و هشت هجری ازین دارالبلا هجرت نموده در روضه دار السلام با مقصورات فی الخیام بخرام در آمده در قصور جذات با حور عین آرام گرفتند - و بنا بر وصیت آن خالص نیت مرقد منور در سرزمین بهشت آئین بغواهی نور منزل که بباغ دهره اشتها دارد قرار یافت - حضرت جنت مکانی در همان روز بمنزل شریف شاه بلند اقبال تشریف قدوم ارزانی داشته بانواع عنایت و مهربانی پرشش و دلجوئی نمودند - و باقسام عواطف و مهربانی داده‌ی و نوازش فرموده سایر مسند گزینان حرم سرای خلافت را نیز طلب داشته مراسم این مقام را پاس داشتند - و بعد از فراغ وظایف تعزیه و تسلیه که لازمه این ایام است آنحضرت را همراه گرفته بدولت سرای بردند - و همان لحظه سروپای خاصه بدست مبارک بر آنحضرت پوشانیدند - آن کریمه کریم النسب صبیغه رضیه راجه اودی سنگه ولد راو مالیدیو که از اعظم راجهای معبر این دیار است چنانچه عدد سواران او در وقت ضرورت به پنججاه هزار سوار می کشیده بودند

روز سه شنبه چهارم تیر ماه الهی مطابق دوازدهم رجب سنه هزار و بیست و هشت هجری گرامی گوهری از درج خلافت و فرخنده اختری از برج دولت شاه بلند اقبال در حرم سوای سعادت صبیئه رضیه شاهنواز خان خلف الصدق عبد الرحیم خان خانان روی نمود - آنحضرت پانصد مهر برسم نذر بنظر انور در آورده درخواست نام نمودند - حضرت خلافت مرتبت آن ثمره نورس سرابستان دولت را بسططان جهان افروز نامور فرمودند - چون میلاد این قدسی نژاد در ساعتی مسعود اتفاق نیفتاده بود لاجرم آن عین اعیان وجود نظر بملاحظه عدم یمن قدم این نورسیده عالم شهود را بشبستان سلطنت نگاه نداشته بجانان بیگم کریمه خان خانان حرم مکرم شاهزاده دانیال مرحوم داده نزد آن خان والا مکان ارسال داشتند - که اتالیقی نموده مراسم تربیت بجا آرد - قضا را بعد از انقضای یکسال و نه ماه و کسری از عمر شریف آن هلال اوج اجلال بمرتبه بدر نرسیده محقق فنا و احتراق اجلش دریافت *

بیان توجه حضرت جنت مکانی جهانگیر بادشاه بسیر و شکار گلزار جاوید بهار کشمیر بهمعنائی شاه بلند اقبال و ولادت شاهزاده امید بخش و وقایع دیگر

چون همواره مکنون خاطر فیض مآثر حضرت خلافت پناهی مشاهده جلوه رعنائی و زیبائی شاهد شور انگیز شیرین شمایل کشمیر بی نظیر در مبادی موسم بهار بود - و شوق تفرج شکوفه گل و تماشای لاله و سنبل در غنغوان سن شباب روزگار دمدم بر مراتب خواهش

می افزود - درینولا که خاطر عاطر از همه جانب بجمعیت تمام گرائید و بهیچ سو از هیچ وجه نکرافی نمانده بود - لاجرم پنجم شوال سنه هزار و بیست و هشت هجری ریات جاه و جلال بدان سمت ارتفاع یافته - چون سپردند مخیم سرادقات جاه و جلال شد مهد سعادت نواب ممتاز الزمانی از مقدم خجسته مولود مهبط انوار برکت و میمنت آمد - حضرت خلافت پناهی جهت ادای تهنیت بمنزل شریف آنحضرت تسریف ارزانی فرموده آن شاهزاده نامدار را بسلطان امید بخش موسوم ساختند - و پس از کوچ از آن منزل بنابر رغبتی که بسیر کشمیر داشتند لاهور را دست چپ گذاشته از راه پگلی و دمتور که دور ترین مسالک است چون برف نداشت متوجه مقصد شدند - وقتی که ساحل دریای کشن گنگا سرمنزل کوکبه دولت و مضرب سراق خلافت گردید - پانزدهم ربیع الاول سنه هزار و بیست و نه هجری سلطان سیارگان بنابر موافقت موکب مسعود اختیار سفر خیر اثر نموده از سرادقات برج حوت در گذشت - و بیک کوچ در سرمنزل دلکشی بهجت افزای یعنی بیت الشرف حمل مقام گردید - بسبب آغاز سال مبارک فال پانزدهم جاوس جهانگیری جشن نوروزی درین مقام مزین و زیفت تمام بر فراز پشتۀ مشرف بر رودبار مذکور که از فوط سرسبزی سبوغای شادب نو خیز و جوش سخن زر تازه رسته عبیربیز همانا روی بهار و روکش گلزار بود آرایش پذیر آمد - آنحضرت که علی الدوام کامرانی در صورت کام بخشی بظهور می آوردند - درین مقام نیز بروفق دستور صورت معهود کار خود کرده - و یازدهم فروردی ماه مذکور خطۀ کشمیر را از فیض غبار موکب نصرت آثار بتارگی نزهت پذیر ساخته روکش گلزار افلاک و آبروی عالم خاک کردند - چنانچه در مدت ششماه و یازده روز که پرتو توقف موکب منصور در ساحت کشمیر نور گستر بود - از مبادی ایام

طرب فرجام یعنی اوایل فصل بهار که هنگام طلوع الوان گل‌های شبنم آلود آبدار و وقت ظهور شاهدان انوار و شگوفه از مطالع گلبن و مناظر شاخسار است - تا انجام ایام مهرگان که آغاز رنگ آمیزی برگ ریزان خزان و عین جوش شگفتگی‌های بهار فرح بخش زعفران است - همواره اوقات فرخنده ساعات بسیر و شکار آن نزهت آباد صرف شده شغلی جز اشتغال این معنی نبود - حسب الحکم والا در متفرقات دلکش آن سرزمین و چشمه سارهای کوثر آثار آن جا جابجا عمارت عالی اساس بنیاد پذیرفت - از جمله در اثنای سیر و گلگشت آن نسخه هشت بهشت گلزمینی دلنشین و گلشنی خداآفرین بنظر در آمد که یکطرف آن به تال دلکشی دل پیوسته - و از جانب دیگر بدامان کوه پاک فام منتهی میشود - و از مزایای آن شاه نهری است کوثر اثر که در آن فضای عشرت افزا مانند روح روان در مجاری عروق قدسی پیکران جاری گشته - و منبع آن رشک فرمای زلال چشمه حیوان و غیرت افزای انهار چنان سرچشمه ایست تسنیم نشان که بعینه مانند چشم پاک در دامان پاک افتاده - و یا روی زمین از پرتو آن چشمه سار چشمی بدماشای سرپای خویشتن آب داده - و چون آن سرزمین ارم آیین که کمال قابلیت و استعداد تربیت فی نفسه با آن مکان فیض بخش بود منظور نظر اختیار آن دو قره العین اختیار اولاد ابی البشر آمد - بظاہر خواهش مفرطی که خاطر عاطر شاه بلند اقبال را باحداث باغات و بنیاد عمارات بالذات هست نقش این معنی در ضمیر مغیر بستند - که بمقام تربیت آن [هیولای]^ع ریاض رضوان در آیند - قضا را در آن خطوط این اراده بخاطر خطیر آن عالی حضرت حضرت جنت مکانی بلا فاصله مرمت و عمارت آن

ارم کده را بدان حضرت تفویض فرمودند - و چون اشارت عالیّه آن سرور با شوق
 طبعی یاور افتاده محرک آن معنی گشت - درین صورت بنای آن اراده
 جازمه را بر اساس تصمیم عزیمت نهاده بی توقف نهضت آئین باغی
 با کمال فسحت در آن ساحت که موطن روح و راحت است طرح
 انداخته بید رنگ رنگ ریختند - و نظر بر ملاحظه حال مسمی کرده آن
 منبع قریب روح و معدن تفویض خاطر را به فرح بخش موسوم ساختند -
 و بر سبیل استعجال امر فرمودند که کار پردازان سرکار خاصه شاهي در وسط
 باغ خیابانی بعرض سی ذراع که منتهای آن بدل منتهی میشود ترتیب
 دهند - و آن شاه نهر را به پهنائی ده ذراع عریض ساخته از وسط حقیقی
 خیابان جاری نمایند - بحدوی که ریزش گاه آب آن تال دلکش دل باشد -
 و معماران تیز دست جا بجا عمارتی در نهایت رفعت و مقدانت بزیب
 و زیفت و کمیت و کیفیت تمام بفیاد نهاده زود باتمام رسانند - و در
 پیشگاه هر عمارت حوضی بمساحت سی ذراع در سی ذراع از سنگ
 تراشیده مشتمل بر آبشارها و فوارها بسازند - که آب آن نهر از آبشار در آن
 حوض ریزد - مجعلا بکثر فرصتی شاه نهر مذکور با خوبی مرغوبی هرچه
 تمام تر حسب المسطور ترتیب یافت - چون درین مقام خامه غرایب نگار
 از راه تبعیت بمعرض بیان کیفیت احداث و سبب بفیاد آن فیض آباد
 در آمده بذا برین در توصیف و تعریف این نسخه خلد برین جای
 ادای حق مقام نیافت - ناچار ذکر خصوصیات احوال را بوقت دیگر باز
 گذاشته باز بدین آئین بر سر سر رشته سخن می رود - چون آنحضرت
 خلافت مرتبت از سیر متفزهات کشمیر خاصه گلزار فیض آثار فرح بخش
 معروف به ^۲ [شالیمار] ^۳ کام خاطر عاطر گرفته داد نشاط و شادمانی دادند -

آرزوی مراجعت هندوستان از صفوتکدهٔ ضمیر منیر آنحضرت جلوهٔ ظهور نمود - بنا برین عزیمت صواب آئین بیست و دوم مهر ماه الهی سده پانزده جلوس جهانگیری اعلام معاودت بسمت مستقر اورنگ سعادت سمت ارتفاع پذیرفت - درین اثناء عرضداشت خانخانان بدین مضمون رسید که چون درین ایام عسکر منصور از پای تخت خلافت دور دست شتافته درین صورت خوف و هراس اهل سرحدات خصوص عموم سکنه ولایت جنوبی کمی پذیرفته - لاجرم دکنیان ظاهر بین کوه اندیش بدستور معهود وقت یافته سر بطغیان بر آورده اند - و بر اطراف احمدنگر و اکثر مضافات آن و بعضی از سائر محال دکن را بدست در آورده - چنانچه از زیادتیی کم فرصتیها که شیوهٔ ناستودهٔ ایشانست کار بر اولیای دولت بدخوی تذگ گرفته اند که مزیدی بر آن مقصور نباشد - حضرت خلافت مرتبت بغابر استماع این خبر از جا در آمده از خویشتن داری بر آمدند - و طریقهٔ وجوب انتقام این گروه بیداره بد هنجار سپرده در مقام تلافی و تدارک این امر نا مرضی پافشرده قرار دادند که بعد از ورود مسعود به دارالسلطنت لاهور سرانجام مهم دکن بعهد شاه بلند اقبال باز گذارند *

باعث ارتفاع ماهچهٔ آفتاب شعاع لوای والای
 شاه بلند اقبال بار دوم باهنگ تسخیر
 کشور پهناور دکن

چون پیوسته رسم و آئین بیخردان کوتاه بین آنست - که هرگاه از مساعدت روزگار فرصتی و از همراهی وقت رخصتی یابند - چشم از همه سو

پوشیده و شیوه ناستوده گردن کشی پیدش گرفته بر سر کار خوشبختی روند -
 و از ملاحظه لوازم دور بینی و عاقبت اندیشی در گذشته بی اندیشه
 وخامت عصیان پای از سرحد اندازه بیرون نهند - شاهد حال خصوصیات
 احوال دکنیان خسران مآل است که از دیرگاه باز خاصه از عهد حضرت
 عرش آشیانی اکبر بادشاه همواره این هفتجار ناهموار می سپارند - و پیوسته
 عهد و پیمان شکسته این خصلت نکوهیده را مرعی می دارند - چنانچه
 همبار که باز خواست خدیو روزگار بر آن سخت رویان سست رای بدشواری
 میکشد - از راه روباه بازی و حيله وری در پناه زبونی و عجز و زاری درآمده
 جان مفتی از میانه بیرون می برند - و چون بدست آویز انکسار از صدمه
 سر پنجه قهر شیوان بیسته رزم آزمائی رهائی یافته عرصه را بظاهر خالی
 می بینند باز شیرک شده بر سر اظهار دلیری می آیند - چنانچه بر نهجی
 که سابق گذارش پذیرفته بمجد توجه شاه بلند اقبال بدآنصوب از صدمه
 سطوت و نهیب نهضت موکب جاه و جلال آنحضرت زلزله در بوم و بر
 دکن و تزلزل در ارکان توان و تحمل آن قوم بد عهد پیمان شکن افتاد -
 و قرار قلب و ثبات قدم را وداع نموده عبور آرام را بخیر باد یاد کردند -
 ناچار بغیر رسم مقرر بیدرنگ بآهنگ اظهار اطاعت و طلب شفاعت
 برخاسته بسلوک جاده بندگی و طریق سرافکندگی اقدام نمودند - و برسم
 تقدیم خدمت گذاری و جانشیاری در ضمن تسلیم ملک و مال حرف
 عهد و پیمان بیدان آورده در خواهش امان زدند - لاجرم حضرت شاه
 بلند اقبال در آن مرتبه دیده و دانسته از سر تقصیرات بی پایان درگذشتند -
 و بشفاعت حلم و عذر خواه مطلقاً ایشان را بیگناه انگاشته ابواب دار السلام
 عفو و عافیت و در امن آباد امان بر روی روزگار ایشان کشودند - چنانچه
 سابقاً دقایق آن بتفصیل نگاشته کنگ حقایق نگار آمد - و چون درینولا

شاه بلند اقبال از گلگشت جاوید بهار کشمیر میفرماید و سیر آن گلشن خدا آفرین نشاط اندوز و صید انداز بوده بر حسب ظاهر از دار الخلافه دور بودند - باز آن خیره چشمان تیره روزگار بتازگی قطع نظر از مراحم بادشاهانه نموده در نواحی برهانیپور بناخت و تاراج پرداختند - چنانچه مکرر واقعات منہیان ممالک جنوبی مشتمل بر حقایق طغیان آن تباہ کیشان بدربار سپهر مدار آمد - و خانخانان نیز در طی عرضداشت های متواتر و متوالی بر رای عالی عرضداشت - خاصه مریضه که در لثور رسیده است که هر سه دنیا دار دکن نظام الملک و قطب الملک و عادل خان باهم اتفاق نموده لشکری تفرقه اثر که عدد جمعیت آن زیاده سران پریشان دماغ آشفته مغز به پنججاه هزار تن می رسد فراهم آوردند - نخست ولایات بالا گهاٹ را که در دست اولیای دولت بود در بسته تصرف نمودند - و امرا و منصب داران بادشاهی خواهی نخواهی بنابر فرط استیلاء ایشان دست از آنها باز داشته بیکدیگر پیوستند - و تہائے مہگر را استحکام داده مدت سه ماہ بمجادلہ و مقاتلہ و مدافعہ و مقابلہ روزگار گذرانیدند - و چون غلبہ غنیم بحسب عدد و عدت ایشان افزون بود - نیز از ہمہ سوارہا را مسدود ساخته بودند - چنانچہ اصلاً رسد آذوقہ بہوخواہان نمی رسید - و مدت محاصرہ بامتداد و شدت عسرت بفاہیت مرتبہ اشتداد کشید - ناچار از گریوہ پوری فرود آمدہ در بالا پور قرار توقف دادند - و آن بد اندیشان ببالاگھاٹ قذاعت نمودہ نخست در فواحی بالاپور بترکتازی و دست درازی در آمدند - و راہہا را بنحوی ضبط کردند کہ رسانیدن غلہ متعذر شدہ کار بہ تفگی کشید - ناچار دولتخواہان خواہ نخوہ دست از نگہداشت بالاپور نیز باز داشتہ بہ برہانیپور پیوستند - و این معنی باعث دلیری غنیم گشتہ فرصت مساعدت وقت را غنیمت شمردند - و بتغلب تمام ولایت متعلقہ بادشاهی از دکن و خاندیس و برار کہ در تصرف اولیای

دولت بود نیز نساخته بمحاصره برهانپور پرداختند - و چون مکرر حقیقت این واقعه از قرار واقع بر رای اقدس پرتو افکن گشت - و دریغلا باز عرضداشت خانخانان مشتمل بر نهایت اظهار عسرت و تنگی وقت و تشبیه احوال خود بخان اعظم در وقت محاصره میرزایان گجرات و بذیل بتصریح این معنی که اگر بروش حضرت آشیانی عمل نموده این خانه زاک پیر را از قید احاطه آزاد نه فرمایند - ناچار نسبت ناستوده راجپوتان کارگزار بعد از جوهر نمودن نقد جان نثار راه خداوندگار خود می گفت - جوهر بهندی زبان عبارت از آن است که این گروه و قتیکه کار به نهایت تنگی کشیده امید مددی از هیچ جانب نمی ماند - نخست سرتا سر اهل و عیال را سر از تن برداشته آنگاه بخاطر جمع خود دل بر هلاک نهاده کشته می شوند - چون مضمون آن بر رای والا ظهور یافت خاطر مبارک بغایت برهم شده از سر نو عزم تلافی و تدارک آن طایفه تباه اندیش را بزبور مزید جزم آراسته در قاریخ روز جمعه چهارم دی ماه آلهی سنه پانزده جلوس جهانگیری مطابق غره صفر سنه هزار و سی هجری شاه بلند اقبال را با کمال اعظام و اجلال از دارالسلطنت لاهور بدآن صوب رخصت دادند - و خلعت با چار قب مروارید دوز و شمشیر و خنجر مرصع و فیل با ساز نقره و دو اسپ با زرین زرین و ساز مرصع بر سبیل فرخندگی شگون مرحمت فرموده ده کرور دام بصیغه انعام عنایت نمودند - و چون موافق منصب سی هزاره ذات و بیست هزار سوار دو اسپه مع انعام چهل کرور می شد اکنون مجموع پنجاه کرور گشت - و بیست نامور از مردم معتبر آن سرور را منظور نظر مرحمت ساخته برین دستور بخلعت و غیره سرافراز ساختند - راجه بکرماجیت را خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل و افضلخان و هشت نامدار دیگر را بخلعت و اسپ و ده تن دیگر را بخلعت تنها نواختند - و چندی از

امرای نامدار مثل عبدالله خان و خواجه ابوالحسن و لشکر خان و سردار خان و سید نظام و معتمد خان که بخششگر و لشکر با او بود - و فوجی بیشمار از احدیان و برقندازان با پنجاه لک روپیه نقد همراه دادند - چون سلطان خسرو از آن باز بحکم و جوب مکافات بی ادبی که از نسبت بوالد والا قدر سرزده مانند مردم نظر بند نابینان نظر بند جاوید آمده پیدایش کردار گرفتار شده بود - و درینوقت پاسداری او بخواجه ابوالحسن تفویض داشت - و او از همراهی موکب گدیان شکوه سعادت پذیر گشت - حضرت خلافت مرتبت بجهت تحصیل جمعیت خاطر شاه بلند اقبال نگاهداشت او را بولای آن عالی قدر مرجوع ساختند *

وصول سیلاب افواج بحر امواج موکب جاه و جلال
 شاه بلند اقبال بکنار رودبار چنبل و آرایش
 پذیرفتن جشن وزن مبارک سال قمری سیمین
 از عمر شریف ویافتن توفیق توبه از شراب
 مسکرات بصمیم قلب و سوانحی که در
 عرض آن ایام روی داد

چون حضرت شاه بلند اقبال در مبادی سن صبی و عذفوان آوان
 نشو و نما بتداول سایر مسکرات و مغیرات مایل نگشته بذابر حراست تأییدات

آسمانی نگاهدانی خود نموده بودند - چنانچه از سن تکلیف تا بیست و چهار سالگی بشرب خمر رغبت نفرموده مطلقاً مقید آن نشده بودند - حضرت خلافت منزلت بقوی که سابقاً در مقام خود سمت گذارش یافت این حضرت را از روی جد تمام بر اقدام شرب مدام مجبور فرمودند - باوجود امر آنحضرت بذات نهی شریعت ارتکاب این شیوه ناممکن شرعی و عقلی که بر طبع مبارک بسیار گرانی میکرد بشرط عهد و پیمان بر طبق این معنی نمودند - ده چون عمر شریف بسی سال رسد دیگر ایشان را بدین امر مفهی مامور نفرمایند - و باین معنی گاهی در ایام طوی و جشن که هنگام عیش و عشرت است نه از روی رغبت طبع بل بتکلیف آنحضرت جرعه چند معدود می نوشیدند - و پیوسته کمال زدامت داشته جویای وسیله تونه می بودند - درینفولا که بدولت و اقبال متوجه فتح دکن می شدند باز بذات تجدید عهد بعرض والا رسانیدند - که چون افواج غفیم را این مرتبه نیروی دیگر است - چنانچه بمراتب متعدده در عدد و عدت از دیگر مراتب افزون تر اند - بدآنسان که از روی تسلط و غلبه تمام شهر بند برهانپور را احاطه نموده - که آرزوی وصول بحدود آن در آئینده زنگ فرسوده خیال ایشان صورت نه بسته بود چه جای صورت بستن وقوع محاصره - لاجرم مکفون خاطر آنست که حضرت فردوس مکانی بابر بادشاه طاب ثراهنگام اشتغال بجدال وانا سانگا از ارتکاب شرب شراب تائب شدند - و بثواب انابت و اجر بازگشت اصابت سهم السعادت دعای آنحضرت بر هدف اجابت رویداد - و فتح و فیروزی روزی روزگار آن خدیو کامگار گشت - این نیازمند درگاه آهی نیز درین ایام که چنین مهمی عمده در پیش است پیروی سفت سنیة آنحضرت نموده حلقه استجابت دعوت در باب طلب نصرت بر وفق امان توبوا الی الله بر در دار الفتح انابت زند - و بدین دست آویز متین بل

مفتاح مطالب دنیا و دین ابواب فتح و ظفر بر روی اولیای دولت کشاید - حضرت خلافت مرتبت درین صورت بحکم مصلحت دید وقت استصواب آن رای صواب پیدا نموده این معنی را که من جمیع الوجوه حسن مطلق بود بهمه وجه محسن و مستحسن داشتند - و در حق آن خیر اندیش دعای خیر کرده استدعای توفیق در باب حصول سائر مدعات خصوصاً این مدعا نمودند - مجعلاً درین ایام که بتاریخ غرة ربیع الثانی سنه هزار و سی و هجری موافق بیست و ششم بهمن ماه الهی سنه پانزده جهانگیری جشن وزن قمری سال سی ام از عمر ابد پیوند آنحضرت در کنار رودبار چنبل غیرت نگارخانه چین بل روکش فردوس برین گشت - و از آذین این بزم بهشت آئین بر ساحل آن نهر کوثر آثار نمودار جذبات قجری من تحتها الانهار برای العین نمودار شد - صورت این معنی بر مرآت الصفاء ضمیر مدیر پرتو افکن گشت که درین فرخنده جشن زینت آرا و سرمه زل زهنت پیوا که وقت و مقام مقتضی طوب و نشاط و زمین و زمان محرک عشرت و انبساط است ترک سرمایۀ لذت عیش نمودن بزجر نفس انسب و بمقام توبه اقرب خواهد بود - لاجرم قرار بر آن دادند که همدرین همایون محفل بطیب خاطر و ته دل تائب گردند - باوجود آنکه درین مدت هرگز بخواهش خاطر قدسی مغش متوجه باده کشی نشده همواره در صدور امر مذکور مجبور بودند و همانا درین صورت توبه لازم نباشد - براعمونی تائید آسمانی توفیق سلوک طریقه باز گشت یافته حسب الامر آنحضرت شرابها را در آب رودخانه ریختند - و جمیع ظروف طلا و نقره و مرمع که زینت انجمن عشرت و زیور بزم سرور بود در حضور آن حضرت شکسته بر ارباب استحقاق قسمت نمودند - و از آنجا مویک منصور بشتاب باد و سحاب از آب عبور نموده و اردری گیهان پوی که شمار قطرات باران و ریگ روان

داشت بسرعت باد صرصر و تندی شعله آذر بادیه گرد و مرحله نورد گشته کوچ در کوچ و منزل بمنزل راه می پیمودند - چنانچه در هیچ مقامی قطعاً مقام ننموده آسایش و آرام بر خود حرام گرفتند - چندانکه ظاهر خطه اوجین مرکز ریات جله و جلال شاه بلند اقبال گشت - درین حال عرضداشت محمد تقی که در آنولا پاسبانی قلعه مذکور در عهده او بود بدین مضمون رسید - که بیست و هفتم اسفندار سنه پانزده جلوس منصور فرنگی مقهور با هشت هزار سوار دکنی بکنار آب نبرده رسیده - و بمجرب رسیدن آن خاکساران آتشی نهاد مانند باد از آب گذشته اکبر پور را پی سپر گذاشتند - و بی محابانه رفته رفته تا نواحی قلعه آمده چندی به نهب و تاراج پرداختند - اکنون بپای نعل رسیده اراده دارند که فرصت یافته داخل قلعه شوند - و هر روز بندهای درگاه بسربازی و جانفشانی درآمده باوجود دشواری محافظت قلعه از رهگذر کمال فسحت و بسیار شکست و ریخت حصار بمدافعه مشغول اند - اگرچه این فدوی جانسپار جانبازی در راه ولی نعمت حقیقی که خدای مجازی ست سعادت دارین خود می داند ازین راه اندیشه ندارد - لیکن بنابر کوتاه نظری چند از پست فطرتان که بسر کار تأکید یافتگان عنایت پروردگار نمی رسند - و قلت و کثرت لشکر را علت نصرت و عدم آن میدانند - درینصورت نظر بکثرت اعدا و قلت اولیا و سستی تعیین همراهان و پستی همت هواخواهان ملاحظه آن هست که اگر کومک دیر تر برسد خدا نخواستہ از ضعف عقول ایشان و قوت غلبه بد اندیشان چشم زخمی رو نماید - و چون مضمون عرضداشت بر رای جهان آرای وضوح یافت در گهزی از شب جمعه بیست و نهم ماه مذکور گذشته خواجه ابو الحسن را با چهار هزار سوار از برگنه دیپالپور رخصت فرمودند - و هراول لشکر بخواجه بیروم بیگ میر بخشی که با هزار

سوار جرار از لشکر خاصه خود همراه داده بودند تفویض یافت - و حکم شد که ایشان بنابر رسم منقلا بسرعت تمام پیشتر روانه مقصد شوند - و چون خواجه با اولیای دولت ابد پیوند بنواحی قلعه مندو رسید - و محمد تقی و یوسف خان از قرب وصول ایشان اطلاع یافتند - فی الحال با سایر بهادران از قلعه فرود آمده به نیروی اقبال بی زوال و استظهار نزدیکي طلیعه موکب جاه و جلال همراه هزار سوار با غنیم روبرو شده جنگ صف کردند - و مخالفان باوجود آن مایه کثرت با نصرت آسمانی و کمک جنود غیبی بر نیامده مخدول و مقهور رو برآه گریز نهادند - محمد تقی و اولیای دولت برسم تعاقب از پی شتافته دنبال ایشان را نکذاشتند - و چون افواج غنیم بکنار نوبده رسیده از آب گذشتند و فوجی دیگر از آن طایفه بد عاقبت که از عقب رسیده بر آنسوی آب فرود آمده بودند با ایشان اتفاق نموده دیگر باره اراده عبور نمودند - محمد تقی مردانه درین سوی دریا قدم ثبات افشوده ایشان را بشست تیر و بان و بدوق گرفت - و به نیروی جد و جهد روی آن تپا اندیشان تیره رای را نگهداشته نداشت که از آب بگذرند - چون خبر شکست مخالفان بخواجه رسید با پیرام بیگ و سایر بندهای بادشاهی بشتاب تمام شبانشب ایغار نموده روز شنبه هنگام طلوع آفتاب در کنار دریا به محمد تقی پیوست - و باتفاق از آب گذشته با ایشان روبرو شدند - و آن جهالت کیشان دمی چند ثبات قدم ورزیده به بان اندازی پرداختند - چون صدمه بهادران لشکر سیلاب اثر بدیشان رسید قاب مقاومت نیاورده بی پا شده از هجوم سپاه رعب بخروشتن از جا رفته رو برآه فرار نهادند - و دلاوران لشکر شکن چون شیران صید افکن دنبال آن روباه سیرتان را از دست نداده تا چهار کوه طریق تعاقب پیمودند - و درین مرتبه نیز بسی از مخدولان مقهور را بقتل رسانیده مراجعت نمودند -

و آن مخدولان تا نواحی برهانپور هیچ جا عذر باره ادبار نکشیده ثبات قدم نورزیدند *

چون خبر فتح بمسامع جاه و جلال حضرت شاه بلند اقبال رسید روز شنبه بیست و هفتم ربیع الاخر سنه هزار و سی هجری رایات موکب والا سایه وصول بر قلعه منذر افکنده امر بآذین محفل جشن نوروزی و انجمن شادی فتح و فیروزی نمودند - حسب الحکم اقدس صحن خاص و عام دولتخانه مقدس روکش فلک اطلس گردیده چندی هنگامه عیش و عشرت گرمی داشت - مقارن این حال عرایض خانخانان و سایر امرا از برهانپور باین مضمون رسید که چون جمعیت تفرقه خاصیت لشکر غنیم نزدیک به شصت هزار سوار جوار آماده پیکار است - و درین مرتبه دلیری و خیره چشمی ایشان بعدی رسیده که قدم جرأت از اندازه خود گذاشته شهر بند برهانپور را از روی کمال جمعیت خاطر احاطه نموده اند - بنابر آن باندک مایه مردم که در رکاب سعادت اند روبروی غنیم شدن از ملاحظه حزم و احتیاط دور است - صلاح دولت مقتضی آنست که تا هنگام پیوستن سایر ارلیای دولت ابد پیوند از امراء و منصبداران که نامزد همراهی موکب والا گشته اند خیل اقبال در موضعی که مصلحت رای گیتی آرا اقتضا فرماید توقف کند - چون مضمون عرایض بعرض اعلی رسید جمیع دولتخواهان همراه و نیز که ملازم رکاب سعادت بودند نگاه بظاهر معامله انداخته بر طبق این مضمون باتفاق کلمه صلاح در توقف دیدند - از آنجا که نظریانندگان تأکید الهی را نظر بر کار سازی عنایت الهی است نه بر کثرت اعوان و انصار - لا جرم رای دولتخواهان پسند طبع مبارک نیفتاده چندان توقف فرمودند که بخشیان عظام نوزک افواج منصوره نموده جیبها بخش کردند - آنگاه بکار فرمائی اقبال خدا داد عمل فرموده و اعتماد بر عون و عون الهی نموده شب دوشنبه

شانزدهم فروردین ماه سنه شانزده جهانگیری موافق دوازدهم جمادی الاول از شهر سال مذکور با ده هزار سوار خاصه و پنجم شش هزار سوار بادشاهی لوائی ظفر پیکر موکب سعادت را بصوب برهانپور ارتفاع بخشیده در کنار آب زبده جشن شرف آفتاب عالمتاب آرایش پذیر ساختند - درین حال عبد الله خان فیروز جنگ که حسب الحکم والا بآهنگ کومک اولیای دولت از جاگیر متوجه شده بود با ده هزار سوار باردی ظفر قرین پیوسته از ادراک شرف بساط بوس انواع سعادت در جهانی اندوخت - و آنحضرت همدین منزل به ترتیب افواج پرداخته عبد الله خان را با گروهی اندوه هراول لشکر ظفر اثر و راجه بکرماجیت برانغار و خواجه ابو الحسن جوانغار قرار داده خود با نفس نفیس با دلی قوی در قلب افواج محیط امواج باستقرار مرکز قرار گرفتند - و باین دستور افواج سپاه منصور را دستوری عبور از آب دادند - و پس از گذشتن راه سمت مقصد پیش گرفته بنابر نوید دریافت مقصود که اشارت سراپا بشارت بود همعنان بخت و اقبال با سرعت تمام راهی شدند - و بیست و سوم فروردین ماه مذکور چار حد خطّه برهانپور را مرکز ایات اقبال و مورد موکب جاه و جلال ساختند - چون خانخانان از مقدم فرخنده قدم آن عیسی دم خبردار گشته جانی تازه و مسرت بی اندازه یافت - در حال شهر را بچندی از امرای عظام سپرده خود استقبال خیل اقبال نمود - و در همان ساعت مسعود که سعادت ملازمت دریافت حسب الامر آنحضرت بمحافظت شهر عنان معاودت برتافت - و بعد از سه روز دوشنبه بیست و ششم جمادی الاولی سنه هزار و سی هجری خطّه برهانپور را بیدم قدوم بهجت لزوم دارالسرور امن و امان ساختند - سائر دولخواهان که پیوسته این دولت عظمی را از حضرت واهب العطايا استدعا می نمودند بر طبق مدعا و وفق اجابت

دعا شاد کام و مقضی المرام گشتند - چون افواج لشکر مخالف درین مدت که عرصه خالی دیده بی مزاحمت و ممانعت احدی با خاطر جمع بترکنازی و دست درازی در آمده از هیچ سو چشم نمایی ندیده بودند بذابر کوتاه نظری و شوخ چشمی درینوقت هم تزلزل بخود راه نداده همچنان پای ثبات و قرار بر جای استقرار افشوده از جا در نیامدند - بذابریں خانخانان که صوبه دار و مامیت دان آن ولایت بود باتفاق سائر بندهای بادشاهی بعرض مقدس رسانید - نه چون این مرتبه کثرت غنیم را غلبه دیگر است درین موسم که گرمی هوا کمال شدت دارد تردد در نهایت دشواریست - و اکثر مراکب موکب اقبال از تنگی خوراک و کمی علف بمعرض تلف در آمده اند - باوجود این معانی نزدیکی فصل برشکال نیز در پیش است - بذابر آن بیدش ازین کار پیش نمی رود که اولیای دولت باوجود قلت عدد بمیامن اقبال آنحضرت از روی جد و جهد تمام غنیم را برخیزانیده آنقدر پس نشانند که از آب عادل آباد بگذرانند - و خود درین طرف آب اقامت نموده بعد از برسات مخالفان را زیر کرده ببالا گهاٹ بر آیند - چون خان عالیشان این معنی را که مشعر بر نهایت دولتخواهی بود از مبدا بمنتهای رسانید - و باقی امرا مثل عبد الله خان و خواجه ابو الحسن و داراب خان نیز این کنگش صواب افتما را که بظاهر صلاح وقت از سیمای آن چهره نما و در نفس الامر خلاف رای دولت کار فرما بود پسندیده درین باب متفق الکلمه شدند - آنحضرت در جواب فرمودند که مقتضای دولت خواهی و موافق کنگش و تدبیر همین بود که بعرض رسانیدند تا حکم تقدیر بکدام صورت تعلق پذیر گردد - آنگاه بنفس نفیس در صدد سرانجام این کار و اهتمام این مهم دشوار شده بجهت تجهیز عساکر منصوره و تهیة لوازم یساق تا آن غایت اهتمام بجا آوردند که اوقات

فرخنده ساعات را صرف همین معنی نموده غیر از ادای واجبات و ارتکاب
 قلیلی از مقتضیات طبیعت و ملایمات نشاء بشریت از خورد و خواب
 بامری دیگر نمی پرداختند - چنانچه هر روز در حضور آنحضرت کارپردازان
 سلطنت طلب و تنخواه سایر سپاه خاصه کومکیان برهانپور که مدتها محال
 جاگیر ایشان در تحت تصرف دکنیان بود بر آورد نموده بی درست
 ساختن اسناد وجوه مطالبات را که از روی سیاهه بعض رسیده بود متصدیان
 خزانه نقد تنخواه داده ثانی الحال سغد تمام میکردند - تا تعویقی در
 در تهیه مایحتاج یساق نشود - و در عرض اندک مدتی مبلغ چهل لک
 روپیه بکومکیان آن صوبه مرحمت نموده سی هزار سوار جرار آماده کارزار
 ساختند - از آنجمله هفت هزار سوار اوبچین مکی اسپه یکم گزین از سرکار
 خاصه شاهي و باقی از بندهای بادشاهی بودند - آنگاه بتوزک افواج قاهره
 توجه فرموده افواج کلی را به پنج قسم منقسم ساختند - و با هر سرداری شش
 هزار سوار تعیین فرموده ترتیب صفوف را بموجب ذیل مقرر نمودند - فوجی
 بسرداری داراب خان خلف خانخانان - و دو فوج دیگر باهتتام عبدالله خان
 و خواجه ابو الحسن - و باشلیقی دو فوج دیگر براجه بکرماجیت و راجه
 بهیم که بمزید عنایت آنحضرت اختصاص داشتند تفویض رفت - و سرداری
 کل با دارابخان باز گشت باین عنوان که انجمن نگاش در منزل او منعقد
 گردد - لیکن در حقیقت رتق و فتق و حل و عقد امور کلی و جزوی
 باستصواب رای صواب آئین راجه بکرماجیت منوط باشد - بالجمله شب
 یکشنبه بیست و پنجم جمادی الاولی سنه هزار و سی بهر یک از امرای
 عظام و منصبداران خلعت و فیل و اسب و کمر خنجر و شمشیر مرموع
 داده عسکر منصور را از برهانپور دستوری دادند - و موکب سعادت حسب
 الحکم پنج روز بجهت تهیه ضروریات یورش در سواد شهر درنگ نموده روز

جمعه چهارم اردی بهشت از آب تپتی که بر کنار شهر میگذرد عبور نموده در یک کروهی منزل گزیدند - روز شنبه هنگام طلوع طلیعه بامداد همین که راهی سمت مقصود گردیده یک کروه راه قطع نمودند - یانوت حبشی سردار کل افواج غنیم دلیرانه از قرارگاه خویش یک کروه پیش آمده دلاوران نبرد آزمای را استقبال نمود - بهادران مرکب اقبال بمجمرد مقابله بی محابا و ابا مانند شعله که بر قلب زغال زند خود را بر صف آن سپاه تیره رای زده تیغ آتش میغ ازیشان دریغ نداشتند - و چون آتش ستیز و آویز بلندی گرای گشته یکی بزبانه کشی در آمد - و اشتعال آن سرکش که بخشک و تر در گرفته بود در خرمن خس یعنی صفوف آن مشتی ناکس افتاده دود از نهاد آن تیره درونان برآورد - یکبار مانند خیل شرار از هم افتاده هریک از کفاری بدر رفتند - چون به نیروی کارگذاری اقبال در ضمن اندک زد و خوردی هر فوجی از افواج قاهره فوج روبروی خویش را برداشته سر بدنبال آن گروه ابتر نهاده بر اثر ایشان دشت و در را پامال و پی سپر ساخت - چندانکه آن معهوران از بیم شمشیر شعله تاثیر بهادران که برسم تعاقب هفت کروه از دنبال ایشان تاخته بودند خود را بر آب عادل آباد زده از میان آب و آتش جان مفتی بدر بودند - و در آن دار و گیر زیاده از پانصد تن آن خون گرفتگان طعمه شمشیر شده شش صد کس اسیر و دستگیر گشتند - و غنایم بیشمار از اسب و شتر و چتری و پالکی و علم و نقاره و امثال اینها بدست غازیان افتاد - و در آن چپقلش بمحض عون و صون آهی که لازمه اقبال نامتناهی است از خیل اقبال دوترن که پیوسته از گل شجاعت ذاتی خار خار برداشت زخم پیش رو که غازه تازه رونج مردان و گلدسته دستار مردانگی است داشتند بمقصود رسیدند - یکی شیر بهادر دوم الله و بردی ولد مقصود کوسه ترکمان که بالفعل از خطاب

خانی سمت کامرانی دارد - و لشکر ظفر اثر روز دیگر همعنان فتح و ظفر از موضع عادل آباد کوچ کرده متوجه ملکا پور شد - و چون افواج غنیم مالشی بسزا یافته بودند در عرض راه اصلا نمودار نشده در منزل بوقتی که دارابخان و راجه بکرماجیت باندک مایه مردمی که عدد ایشان بسیصد تن می کشید از راه رسیده بودند - و چنانچه راه سرداری است گرداگرد معسکر اقبال برآمده افواج را جا بجا قرار نزول می دادند - آتش خان و دلار خان از جمله مخالفان کم فرصت وقت یافته با ^۱ [چهارده] هزار سوار از یک جانب بر آمدند - و سه هزار سوار گزیده رزم دیده را از خود جدا کرده پیشتر فرستادند که تا رسیدن ایشان خود را رسانیده بدستبازی در آید - و چون آن بداندیشان که بآن انداز دور از کار اختیار کارزار دلیوان نموده بودند نزدیک رسیده گرم بان اندازی شدند - راجه خواست که باهنگ مدافع ایشان از جادر آید - دارابخان بمقام ممانعت در آمده تا هفگام رسیدن دلاران صلاح وقت در تیز جلوئی ندید - این توقف سرداران سرمایه دلیوچی غنیم شده بیکبار بارگیها انگيخته بخیره چشمی و چیره دستی در آمدند - درین حالت راجه چشم از مقتضای حال و مصلحت وقت پوشیده بی ملاحظه دوربینیها بر ایشان تاخت - و راجه بهیم نیز که درینوقت نازک خود را تیز و تند رسانیده بود جلو ریز بحمله در آمده بر راجه موافقت نمود - و بانفاق یکدیگر ایشان را از پیش برداشته بر فوج عقب که ^۲ [مثبت] ^۳ مخالفان بود زدند - و بکمر فرصتی آن کم فرصتان زیاده سر را بی پا و بیجا ساختند - درینوقت که دارابخان نیز بدفع ایشان متوجه مقابله بود بفوجی تازه زور که از عقب بهادران در آمده بودند برخورد خود را بر ایشان زد - و باندک زد و خوردی چون نیروی آسمانی یاور افتاده تقویت

بازوی شیران پنجه دراز نائید عفایت رباني دست بهم داد - ازین غنیم پای کم آورده شکست درست خورد - و دست از ستیز و آویز باز داشته از زیر تیغ رو بگریز نهاد - و دارابخان تا یک کروه عقب همگنان ناخته قویب دو صد کس را به تیغ بیدریغ گذرانید - و مظفر و منصور معاودت نموده بعسکر اقبال پیوست - و روز پنجشنبه دهم اردی بهشت ماه الهی مطلقا ازیشان اثری ظاهر نشد - و روز دیگر که موکب مسعود بسه گروهی روهنگیر^(۱) ورود اقبال نمود - درین روز مخالفان دو بخش شده جمعی از راه گهاتی روهنگیر و گروهی از گریوه کوتلهی گریزان گشته رو بدلا گهاگ نهادند - و اولیای دولت روز دوشنبه دوازدهم ماه در پائین عقبه کوتلهی که از گریوه روهنگیر آسان گزارتر است منزل گزیدند - و روز دیگر بدلا گهاگ در آمده جهت انتظار وصول تمام عسکر نصرت اثر دو روز توقف نمودند - درینوقت محمد تقی با دو هزار سوار بولایت برار و محمد خان نیازی با فوجی جرار بملک خاندیس رسیده محال متعلقه بادشاهی را متصرف شدند - در روز سهشنبه پانزدهم سرداران از آن مقام کوچ فرموده هشت کروه مسافت قطع نمودند - و روز دیگر شش کروه دیگر طی نموده بمنزل رسیدند - بموجب نوشته سرزنش آمود عذیر با سائر مقهوران از در تهور و تجلد در آمده بعزیمت ناصواب و عذاب کشی ادبار رو بروی موکب اقبال شدند - قضارا هراول ایشان که بوجود بی بود جادو رای و ساهو سیاه رو و کهللو مطرود و دلاور خان و آتش خان که مردم کار طلب غنیم بودند استظهار داشت بهراول فوج راجه بکرماجیت بر خوردند - و چون این کتیبه فتح و ظفر که از یمین حضور مفتسبان سلسله علیه علویه مثل

(۱) در بادشاهنامه این مقام را روهنگیره نوشته - ملاحظه کنید - صفحه ۵۱۷ -

سید صلابت خان^۱ [...]^ن و سید جعفر و سید مظفر و دیگر سادات بارهه نیرومندی داشتند - و اوواجیرام دکنی نیز درین فوج بود - بمقابلت شوار درآمده بر ایشان حمله آور شدند - و راجه با مردم تازه زور خود را رسانیده بکارزار در آمد - و مدتی از طرفین جنگ ترازو بود - در آخر امر نیروی اقبال آسمانی و تقویت تأیید ربانی باعث ضعف و وهن مخالفان شده زبانۀ تیغ شعله آمیغ موافقان آتش فنا در خرمن هستی ایشان زد - چنانچه تلنگ راو که دکنیان حیلہ گر روباه باز از اعتضاد قوت او شیرک شده بودند - و به نیروی دستبازي او با شیران مرد افکن و پلنگان صف شکن سر پنبجۀ جلالت بر کشاده - با چندی تن بی سر شده - و از جمله خیل اقبال سید محمد علی بارهه اظهار صحت نسب نموده آثار شجاعت و شہامت هاشمی بر روی کار آورده - و چندی از یکہ تازان را در عرصۀ پیکار بی سر ساخته بر خاک هلاک انداخت - آنگاه از نشان زخم‌های کاری که بر روی او رسیده بود مهرها بر محضر سیادت خود گذاشته بآن آبرو و دریافت درجۀ شہادت نهاد - و حمید خان برادر فرهاد خان حبشی در مندو بدازگی داغ بندگی آن حضرت را غرہ ناعیہ بخت مندی نموده از گلگونہ خون شہادت سرخروئی سعادت اندوخت - و سید مظفر بارهه که اکنون پیدایش نیکو بندگی بمقصد هفت هزار و هفت هزار سوار و بخطاب خان جهانی سرفراز است در آن روز چهار زخم نمایان خورده در معرکہ افتاد - و دو برادر او سید جمال و سید بازید شهید شدند *

در طی این حال که راجه بکرماجیت بتعاقب هراول خصم اشتغال داشت یاقوت حبشی که سردار^۲ [فوج]^ع غنیم بود وقت یافته با آن فوج خود را باحمال و اثقال اردو رسانید - و چون آن روز از ناهمواری زمین و کثرت

اهل اردو دواب و رواجل آغروق بامتداد کشید - و فوج چنداول را پاسبانی
 بآسانی میسر نیامده مضرت عظیم باهل اردو رسید - و اکثر اسپ و اسباب
 مردم بتاراج رفت - و چون راجه بهیم از دست انداز یاقوت خبر یافته
 بسبب دور دست نتوانست رسید - بیدرزنگ با فوج خود بر ایشان تاخته عرصه
 کار زار را کارستان ساخت - و در عین کوششهای مردانه که از طرفین روی نمود
 پیش از آنکه شاهد فتح چهره اقبال بر افروزد - چندین مرد مردانه رو شناس
 مثل [۱] صادق بهادر^ع و عبد الکرم بیگ و گدا بیگ و خواجه طاهر
 و باقی بیگ و چندی دیگر از بهادران عمده در مراعات دقایق حلال نمکی
 کوشیده بدریافت درجه شهادت رسیدند - و درین دستبازی که آخر کار
 مفصوبه فتح اولیای دولت ابد قرین درست نشین افتاد فیروز خان حبشی
 با هفت صد تن از دغا پیشگان دکن در عرصه جنگ نقد جان در باختند -
 بالجمله از آن روز که افواج مواکب والا در بالا گهاٹ ریات رفعت و اقبال را
 رفعت بخشیدند - تا بیست و یکم اردی بهشت ماه که شش کوهی کهڑکی
 نشیمن جای نظام الماک و عذیر مضرب سراق نصرت شد - اکثر روزها
 مقابلہ سپاه اقبال با مخالفان دولت ابد پیوند اتفاق افتاده همه جای فتح
 و ظفر نصیب اولیای دولت قاهره گشت - و چون ماهچہ لوای نصرت
 آینه عسکر منصور بر موضع جنگل تھانه که در چهار کوهی کهڑکی واقع است
 پرتو ورود مسعود افگند - افواج غنیم سیاه گلیم باروز برگشته و حال ابتر شده
 آهنگ مقابلہ باولیای دولت جاوید فیروز نموده بیدرزنگ باهم در آویخته
 در یکدیگر آمیختند - و پس از دار و گیر و کر و فر بسیار که از هر دو طرف
 در نمود بدستور معهود مانند بخت خویش برگشته راه فرار پیش گرفتند -
 و افواج خیل اقبال همه جاسر بدنبال ایشان گذاشته تا کهڑکی هیچ جا عنان

یکران تعاقب را مثلی نساختند - و عذیر تیوه روزگار پیشتر از وصول موکب فرصت شعار بیک روز از هجوم خیل رعب که عسکر آسمانیست شهر را خالی کرده نظام الملک و اهل او را با خزاین بقلعه دولت آباد فرستاده بود - و معظم سپاه را در برابر لشکر ظفر اثر باز داشته خود با ده هزار سوار کار آزموده بدولت آباد شتافته در پناه آن قلعه آسمان شکوه که بر فراز کوهی رفعت طراز واقع است نشست و پشت بکوه باز داده - و غافل از آنکه اگر بمثل آب و آتش در نهانخانه سنگ رو پنهان کند صدمه سنان آبدار و کاوش خنجر آتشبار اولیای دولت برق صولت او را خار وار از دل سنگ خارا بیرون کشیده چون شراره کم عمر زود بباد فنا بر دهد - و مانند قطره سست بنیاد زمین گیر بر خاک هلاک افکند - همان روز که اولیای دولت بسعادت داخل کهرکی شدند - افواج اهل خلاف از آنجا فرار نموده بدار البوار هزیمت شتافتند - و اردوی گیهان پوی سه روز در مقام کهرکی رحل اقامت افکنده سر تا سر آن معموره احداث کرده عذیر که در مدت پانزده سال صورت آبادی و اتمام پذیرفته بود سوخته ویران ساختند - و روز شنبه بیست و ششم یک کوه از کهرکی گذشته منزل گزیدند - و روز دیگر از آن موضع کوچ کرده همین که سه کوه را طی نمودند افواج غنیم بسرداری یاقوت خان با توزک شایسته بر فوج راجه بکرم اجیت که در آن روز چنداول عسکر منصور بعهده او بود تاخت آوردند - راجه نفیها بمدافعه ایشان پرداخته - در مبادی ظهور غلبه او در ابخان و راجه نرسنگدیو بندیله از جانب دست چپ و راجه بهیم از طرف راست بکرمک رسیده بر لشکر غنیم حمله آوردند - و همگنان را چون اندیشه ایشان پریان و پاشان ساخته جمعی را قتل و برخی را دستگیر نموده معاودت نمودند - بظاہر آنکه آن مخدولان تباہ اندیش مالشی بسزا خورده دیگر در خود تاب مقابله با موکب اقبال ندیدند - ناچار یکبار کناره گزیده از مقاومت تقاعد

ورزیدند - و عذبر و نظام الملک خود پناه بقلعه دولت آباد برده بودند - و آن هنگام و مصلحت وقت اقتضای محاصره قلعه نمی کرد - لاجرم عواید آرای جملگی خیر اندیشان دولت برین قرار یافت که در اطراف و اکناف ولایت اعداء دولت بتاخت و تاراج در آیند - و بغیر آنکه فوجی از مخدولان مدنها بمحاصره قلعه احمد نکر اشتغال داشتند خنجر خان از عمده های دولت که اکنون بسپهدار خان مخاطب است در آن مدت بشرایط قلعه داری با شایستگی تمام قیام نموده بود - و درین ایام از راه عسرت و نایابی آنوقت کار برو به تنگی کشیده - ناچار این اندیشه را بخاطر راه دادند که نخست باحمد نکر شتافته و خنجر خان و سایر بندها را از مضیق محاصره نجات بخشیده بتازگی سامان غله و تهیه سایر مایحتاج قلعه داری نموده آنگاه بتاخت و غارت سر تا سر ولایت اهل خلاف خصوص سرزمین ناسک و [سنگمنیر]^ع که معمور ترین پرکنات آن اطراف است بپردازند - و ازین راه و طرق دیگر بر حیلتنی که رو دهد رفته رفته اسباب ضعف و وهن ایشان مهیا نموده یکباره غنیم را بیخ بر کن و بر اصل مستاصل سازند - و بحکم این عزیمت صائب در روز شنبه بیست و نهم اردی بهشت متوجه سمت آن سرزمین شدند - چون خنجر خان ازین حقیقت آگاهی یافت قوی دل گشته باستظهار تمام از قلعه برآمده با جوهر حبشی داماد عذبر که احاطه قلعه نموده بود آویخته قریب دویست نفر را به تیغ بیدریغ گذرانید *

چون افواج منصوره بظاهر مونی پتن رسیده در ساحل بان گنگا منزل گزید خبر آمدن افواج غنیم از انهاء جاسوسان ظاهر شد - لاجرم به ترتیب افواج پرداخته بنابر ملاحظه مقتضای احتیاط و حزم که عمده ترین

ارکان سرداربی است از هر فوجی هزار سوار جرار جدا ساخته برای محافظت اردوی جهانپوی گذاشتند - روز یکشنبه سیوم خورداد بقلاوزی اقبال خدا داد روی همت بلند نهمت بدفع اعداء دولت نهاده بعد از طی دو کروه دیدند که دکنیان قرار مقابلۀ موکب اقبال داده افواج مقهورۀ خود را دو بخش نموده مستعد ایستاده اند - سرداران نیز خیل سعادت را دو گروه ساخته دارابخان و راجه بهیم بمواجهۀ فوج یاقوت خان و مردم عادلخان که نزدیک پانزده هزار سوار بوده باشند متوجه شدند - و باقی سرداران بدفع فوج دیگر آهنگ نمودند - چون داراب خان با غنیم روبرو شد کار از مقابلۀ کشید و از طرفین مراسم جلالت ظهور نمایان یافت - مخالفان باوجود کثرت سطوت و صولت اولیای دولت خویشتن داری نغموده از راه تهور در آمدند - و با خود قرار تمکن و استقرار داده چندی پای ثبات و قرار افشردند - بغابرین قرار داد حق تجلد و جلالت ادا نموده داد دار و گیر دادند - و آنمایه تمکن و پایداری که زیاده از امکان پایۀ آن فرومایگان بود بجا آورده عاقبت پی پا شدند - و غنایم بیشمار از اسب و شتر و امثال اینها بدست ارباب قاراج افتاد - چون عبدالله خان و خواجه ابوالحسن و راجه بکرماجیت بآهنگ گوشمال فوج دوم که فوج پی بود - و دلاور خان و جادون رای و آتشخان سرمایۀ قوی داعی آن فرومایگان دون پایه بودند - و شمار ایشان به بیست و پنج هزار تن می کشید شتابان گشتند - هفوز دو کروه را طی نغموده بودند که خیل ادبار استقبال موکب اقبال نموده از درر نمودار شد - نخست راجه بکرماجیت بغابر مقتضای جلالت ذاتی به پنجم هزار کس کار طلب برسم هراولی بر همگان پیشی بسته پیش روی ایشان را گرفت - و با مجاهدان عسکر جاه و جلال بعون تائید آلهی بر ایشان تاخت - و از کار دست بسته که کارنامه و ستم دستان در بند اوست گره اشکال

کشوده بظهور آورد - و بتعاقب آن گروه بداندیش که از پیش برداشته بود همت گماشته دنبال آن مدبران را تا منزل گاه ایشان از دست نگذاشت - و درین فتح نمایان اکثر چارپایان بار بردار اردوی ایشان از فیل و اسب و شتر و گاو و قوچ غنیمت شد - چون لوای نصرت شعار مرکب ظفر آثار بقصد مراجعت افراسنه شد باز فوجی تازه زور از مخالفان بذابر رسم معهود دکن از جانب قوشون خواجه ابوالحسن ظاهر شده شوخ چشمی آغاز نهادند - بیروم بیگ بخشی با هزار سوار جرار هراول فوج خواجه که بهده او بود همراه جانشینار خان ترمان و چندی دیگر از بهادران جان نثار روبری آن مدبران شدند - و سزای بداندیشان را در کنار روزگار ایشان گذاشته بکمتر فرصتی آن کم فرصتان را از پیش برداشتند - درین حال راجه بکرمراجیت جلوریز رسیده باتفاق خواجه آن گروه مدبر را تا یک گروه تعاقب نمودند - و گروهی انبوه را زخمی ساخته قریب دو هزار کس را بقتل رسانیدند - و جمعی کثیر را اسیر و دستگیر نموده باقی آن سوخته اختوان بخت برگشته را سرگشته بادیه ادبار ساختند *

چون بمددگاری جناب پروردگار و دستیاری بخت کارساز ازین دست نصرت‌های تازه و فتوحات بی اندازه روزی روزگار اولیای دولت پایدار شاه بلند اقبال آمد سرداران حقیقت وقایع را از قرار واقع داخل عراض کرده بدرگاه والا ارسال داشتند - و محمد خان نیازی و محمد تقی که با جمعی از بهادران بضبط محال پائین گهاٹ نامزد شده بودند - بعد از تصرف اعمال آن ولایت ببالاگهاٹ برآمده سر تا سر مهمات و مدعیات حسب الامر استدعاء صورت بست - غبر بمحض شنیدن این خبر از جا در آمده بیدست و پا شد - و در مقام چاره‌گری این امر تقدیری که کارگری تدبیر اینجا عین بی تاثیریت پا افشوده جادون رای را با هشت هزار سوار بآهنگ

انتزاع محال باسم فرستاد - در یفوق حسب الحکم راجه بهیم با هزار و پانصد سوار بکومک محمد تقی رسیده جادون رای و همهرهان اورا گوشمال بسزا داد - و همه را آواره بادیۀ ادبار و سرگشته دشت هزیمت و فرار ساخته حقیقت را عرضداشت نمود *

وسیله انگیزختن عنبر در طلب شفاعت و اظهار
 مراسم بندگی و اطاعت و توسل بذیل عفو
 گناه آمرز والا حضرت شاه بلند اقبال
 و پذیرفتن پیشکش کلی و تسلیم محال
 متعلقه اولیای دولت و دیگر سوانح اقبال

خدیبوی سزاوار شاهي بود * که مصداق ظل آلهي بود
 بباطن نگرداند از حق ورق * بظاهر بود مظهر لطف حق
 بدآسان نهد بر مدارا مدار * نه تلخي عفویش بود خوشکوار

ماحصل این مقدمه مطابق احوال والا حضرت شاه بلند اقبال است که در هیچ صورت از ملاحظه این معنی غافل نیستند - و همواره در حالت ظفر و نصرت و کمال اقتدار و قدرت این مراتب را منظور داشته عموم مجرمان را بفطر اغماص می بینند - آری استحقاق خلافت علی الاطلاق آن سعادت یار کامگار دارد - که چون نصرت و فیروزی روزی روزگار برکت آثارش گردد از در انتقام در نیاید - و سزاوار فرمانروائی و بادشاهی آن دولتمند اقبالمند باشد - که چون بر اعدای دولت ظفر یافته از موهبت عالم بالا به تسلط زبردستان فایز گردد تسلي خاطر و تشغی قلب بکینه توزی ننماید -

چنانچه مکرر این معنی در مجاری احوال آنحضرت مشاهده شده که نسبت به عامه عالمیان خاصه دکنیان بعمل می آرند - از جمله درین صورت که چون عنبر تیره رای تباہ اندیش دید که بچهره نمائی سعادت روز افزون و کارکشائی بخت همایون ساعت بساعت فتح‌های نمایان صورت بسته پی در پی نصرت‌های بی پایان فتوح روزگار دولت پایدار گردید - و از روی کار نج نشینی نقشها و بی پرکاری کارها صورت اقبال دنیاداران دکن را چون ظاهر و باطن تیره جیوش و جفود دکن در آئینه زنگار فرسود بخت سیاه معاینه نمود - لاجرم از بیراهه کجروی و انحراف رو تافه بر سر شاهراه راست اطاعت آمد - و باوجود این درجه بالا دویهای طغیان و ایذگونه روسپائی‌های عصیان با ضم انواع جرأت و جسارت که بمراتب از دیگر مراتب بیش در بیش بود - و با تواتر نزول عفو که در عین استیلاء و استقلال و قدرت و اقتدار رو داده بود - نظر بر بخشش بی پایان آنحضرت روی طلب امان و شفاعت یافته از در ندامت و خجالت در آمده - و بوسیله شفاعت اولیای دولت ادای لوازم طاعت را عذرخواه نقصیرات گذشته نمود - و بذایر مقتضای این عزیمت صافب چندی از مردم معامله فهم کاروانرا نزد راجه بکرماجیت که هنوز با سایر دولخواهان در پتن توقف داشت فرستاده پیغامهای عجز آمیز رقت آموز داد - و خلاصه مطلب آنکه چون در آن مرتبه حضرت شاه بلند اقبال بدینصوب توجه فرموده بودند - و از پرنو چهره کشای تأیید آن حصرت شاهد فتح رخساره نمود در عالم شهود بر افروخته مقصود بر وفق مدعای هواخواهان رو نمود - عادلخان متعهد ادای وظایف حسن خدمت و رعایت مراسم نیکو بندگی گشته در پی سر انجام پیشکش شد - و آن حضرت بر عهد او اعتماد فرموده حیلہ پردازها و دروغ آمیزی‌های او را راست انگاشتند - و نگاهداشت سر رشته ضمان کرده کف پله اعتبار او را

برافراشتند - او خود پاس مرتبه این پایه والا نداشته از روی زیاده سربها و کم فرصتیها و قتیکه وقت یافت بدست عصیان قهریک ساسله طغیان نمود - اگر درین نوبت رقم عفو بر جراید تصصیرات این بنده کشیده آید از سر نو ناصیه بندگی این درم خورده که بصدق نیت دم از خلوص طویت می زند بداغ عبودیت زینت پذیرد - چنانچه باعطاء پروانجات که عبارت از عهدنامه باشد خط آزادی از طوق عصیان بدست این پیر غلام افتد - هر آئینه وثیقه عهد و پیمان را بایمان موکد می سازد که دیگر سر اطاعت از خط طاعت نکشد - و بعد از تسلیم محال متعلقه اولیای دولت ابد پیوند دم نقد پیشکش گرامند از خود با سایر دنیا داران دکن سر انجام نماید - و سال بسال در خور حال و قدر شکرانه امن و امان بدرگاه والا ارسال دارد - راجه بعد از استماع گفت که اگر عذر از ته دل بر راستی و درستی است و از راه مکر و تزویر که شیمه نکوهیده دکنیان است در نیامده از قرار واقع در مقام عذرخواهی ست - سایر مستدعیات او حسب الالتماس دولتخواهان مبذول و معاذیر او بنابر شفاعت عفو جنایت بخش عصیان بخشای شاه کشور کشای بمقام قبول موصول خواهد شد - و علامت صدق قول او گاهی ظهور می یابد به بالفعل دست از احاطه احمد نگر باز دارد - و بحال جمعی که درینولا بر سبیل ایصال خزانه شایان ضروریات قلعه ارسال میبود مطلقا مزاحمتی نرساند - و هرگاه معافی مذکوره صورت بندد بندهای دولتخواه حقیقت را بدرگاه گیتی پناه معروض داشته این معفی را وسیله درخواست سایر ملتمسات او خواهند ساخت - و کلامی عذر این مطالب را از خدا خواسته بی امتناع بقبول مبادرت جستند و حقیقت به عذر نوشته فرستادند - او بعد از وقوف بمقام تصدیق قول گفته و پذیرفته خویش در آمده بی توقف مردم خود را از دور قلعه برخیزانید - چون ازین معفی مکنون خاطر

عقب‌ظاهر شد و خاطر اولیای دولت از جانب او اطمینان یافت مبلغ یک
 لک روپیه باهزار تفنگچی بجهت مدد خرچ قلعه و نگاهبانی آن فرستادند -
 چون فرستادگان خزانه را بی ممانعت رسانیده مراجعت نمودند حقیقت
 این معنی و سایر ملتسمات عقب‌را در طی عرضداشت بدرگاه سپهر مثال
 شاه بلند اقبال عرضداشتند - از آنجا که ستوده شیوه عفو جرایم و جنایات
 و فرو گذاشت زلات و تقصیرات مقتضای ذات کامل صفات و لازمه طینت
 قدسی سرشت آنحضرت ست - و نیز اعطای امان خاصه بمسلمانان شرعاً و عقلاً
 واجب و حسب الحکم مروت و فتوت فرض و لازم - مع هذا شدت گرمی هوا
 و رسیدن موسم برسات که درمیان بود مرغوب و محرک بنابرین درخواست
 ایشان تشریف قبول یافت - و باین معانی چون خاطر ملکوت ناظر بپیگونگی
 احوال حضرت خلافت مرتبت نیز معلق بود - چه خبر اشتداد عارضه
 غیق النفس که از دی‌گاه بازطاری مزاج عالی شده بود دمبدم نفس بنفس
 متواتر و متوالی می‌رسید - لاجرم این دل نگرانی که از همه بالاتر بود علاوه
 موجبات پذیرش ملتسمات او گشته بامان دهی و جان بخشی و قبول
 مصالحه و معاهده رضا دادند - و معامله صلح باین صیغه قرار یافت که الحال
 سایر برگذات دکن که از عهد حضرت عرش آشیدانی تا مبدای حضرت
 جهانگیر در تصرف اولیای دولت جاودانی بود ثانیاً در ضمن مصالحه
 بار نخست بر سبیل اشتراک بعمل سرکار بادشاهی تعلق پذیر گشته خود
 نیز در بعضی از قری و مواضع مدخل داشته بتصرف اولیای دولتخواهان
 دهد - چنانچه از جمیع محال مشترک که موازی چهارده کرور دام جمع
 سی و پنج لک روپیه حاصل دارد از وقت مصالحه آن نوبت تا اکنون که
 در تحت تصرف او مانده بود دست باز داشته تسلیم اولیای دولت نماید -
 دوم نقد مبلغ پنجاه لک روپیه بر سبیل پیشکش و جرمانه جرأت و بی ادبی

از خود و نظام الملک و عادلخان و قطب الملک سر انجام نموده بدرگاه والا ارسال دارد - بالجمله چون عذر از حقیقت مضمون امر کماهی آگاهی یافت در قبول این معنی بجان منت دار گشته از اطاعت فرمان جهان مطاع سر نداشت - و فی الحال در پی سرانجام شرایط پذیرفته شده محصلی قطب الملک نیز بعهده خود گرفت - و در باب پیشکش عادلخان التماس صدور فرمان و تعیین یکی از بندهای معتبر درگاه گیتی پناه بجهت تحصیلداری او نمود - و بندهای بادشاهی چون عذر را بر وفق خوااهش هوا خواهان مطیع و فرمان بریافتند خاطر از جمیع مواد جمع ساخته همعنان فتح و ظفر با سائر عساکر بسوی تمرنی شتافتند - و چون محال بالاگهات قلعه که قابل بنشستن مرزبان و بنگاه لشکر و نشان دادن تپانه باشد نداشت - و قلعه احمدنکر خود در سرحد واقع شده از وسط ولایت دور افتاده بود - لاجرم اولیای دولت در سرزمینی پسندیده که اینطرف تمرنی واقع بود بر فراز رودخانه^۱ [کهزک پور] قلعه سنگین اساس در کمال رفعت و حصانت بنا نهاده در اندک فرصتی آن حصین را باستحکام تمام صورت اتمام دادند - و بنابر مقتضای وقت و مقام بظفرنکر موسوم ساخته حسب الحکم عالی امرای عظام بافواج خود در مواضع مذکوره ذیل باین دستور گذرانیدند - دارابخان و راجه بکرماجیت با هشت هزار سوار در ظفرنکر - و عبد الله خان در مقام اره که شش کوه این طرف ظفرنکر واقع است - و فوج خواجه ابو الحسن در موضع پاپلی دو کوهی اره - و سردارخان برادر خان مذکور در دیولکام نزدیک برهذیگر - و خذجر خان با سه هزار سوار در احمد نکر - و سر بلند خان با سه هزار سوار در جالفا پور - و جانشینار خان با سه هزار سوار در بیر - و یعقوب خان بدخشی در مونگی پتن - و اوداجیرام و غیره دکنیان در ماهور - و از برهانپور

تا دیولکام جابجا تپاندهات قرار داده راه گیران را از مزاحمت و ممانعت
مخالفان فارغ ساختند *

ولادت با سعادت فرخنده اختر برج دولت ثریا بانو بیگم

درینولا که بامداد دولت روز افزون به پرتو امداد مبداء فیاض
در دمیدن و نسیم اقبال اند مقبول از مهلب عنایت ایزد تعالی و موهبت
عالم بالا بر سر وزیدن بود - فرخنده کوکبی زهره طلعت سهیل جبین با شگفته
روئی سنار صبح از آسمان جاه و جلال والا شاه بلند اقبال درخشیدن
گرفته فروغ ظهور بر شبستان عصمت نواب مهدعلیا ممتاز زمانی افگند -
و نهال بخت مسعود آن علیا حضرت شگفته مقصود بشگفتگی در آورده
حرم سواي آن خدر معلی را رشک فرمای سراستان ارم ساخت - و این
میلاد سعادت بنیاد بعد از سپری شدن بیست و پنجم گهزی و سیزده پل
از شب بیست و یکم ماه خرداد سال شانزدهم جلوس جهانگیری
مطابق بیستم رجب سنه هزار و سیی اتفاق افتاد - و آن بیگم صغری را
که بتازگی شمع افروز شبستان خلافت کبری بل کوکب نور افزای برج
سلطنت عظمی شده ثریا بانو بیگم نامیدند - و به پرتو این تسمیه اسم مذکور
از جمله اسمای سامی نامی گشت *

مجملا به نیروی دولت روز افزون شاهي محال دکن با زیادتی
در تحت تصرف اولیای دولت در آمد - و تپاندهات جابجا بفرآبال
و خاطر آسوده قرار پذیرفت - و جاگیرداران همگی محال معهوده را که
سابق بجایگیر ایشان مقرر بود تصرف نمودند - و بذا بر التماس عذر
مقرر فرمودند که مبالغ پنججاه لک روپیه که دنیا داران دکن ادای آن

بر ذمت انقیاد گرفته اند بموجب این تفصیل نقد و جنس برابر سامان نمایند - عادلخان بیست لک روپیه - نظام الملک دوازده لک روپیه - قطب الملک هزده لک روپیه - و بجهت تحصیل مبلغ مذکور حکیم عبد الله گیلانی را نوزد عادل خان و کنهر داس^(۱) برادر راجه را به پدش نظام الملک و عنبر و قاضی عبد العزیز را بمحصلی قطب الملک نامزد فرمودند - و راجه بهیم با فوجی عظیم از بندگان تعیین شد که از زمیندار گوندوانه پیشکش کلی گرفته روانه درگاه والا گردند - چون عادلخان تسلط و تظارل عنبر بر نمی تافت در ارسال پیشکش و تسلیم محال مذکور تعلل و تهاون ورزیده بدفع الوقت می گذرانید - افضلخان را که سابقاً آشنائی با عادلخان داشت مقرر فرمودند که متوجه بیجاپور شده او را به تذبیه فصایح هوش افزا از گران خواب بیهوشی بیدار سازد - چون علامی با سرعت تمام مسافت دور و دراز در مدت کوتاه بریده بعادلخان پیوست - و مقدمات مذکوره را که صلاح دوجہانی در قبول آن بود حکیمانه دلنشین او ساخت - از روی فهمیدگی سر تا سر احکام فرموده را از ته دل و جان بقبول تلقی نموده در هیچ باب ایستادگی ننمود - و در اندک مدت پیشکش مقرر که عبارت از بیست لک روپیه باشد نقد و جنس از مرصع آلات و جواهر و انواع نغایس و نوادر و شصت زنجیر فیل کوه پیکر سامان نموده مصحوب افضل خان و حکیم عبد الله خان بدرگاه گیتی پناه ارسال داشت - و درین مرتبه دو اک روپیه بافضل خان تکلف نمود - و قاضی عبد العزیز نیز موازی صد زنجیر فیل و نه لک روپیه نقد و جنس بحساب هزده لک بر سبیل پیشکش مقرر از قطب الملک گرفته

(۱) در بادشاه نامه بجای کنهر داس که قوداس نوشته شده - صفحہ

متوجه آستان بوس شد - و بهمین دستور کفهر داس هم دوازده لک روپيه از نقد و جنس مشتمل بر چهل زنجير فيل و اسپان عربي اصل و جواهر از نظام الملک و عزيز گرفته رو بدرگلا جهان پناه نهاد - و شاه بلند اتدل فتوحنامه کریمه مشتمل بر فوید فتوحات عظیمه که دیباچه نصرت های سلاطین ماضی و حال تواند بود - و عنوان کارنامه ملوک زمان استقبال را شایان باشد - مصحوب حکیم علم الدین از تربیت کرده های خُص آن حضرت که اکنون بخطاب وزیر خان و منصب پنجهازاری ذات و سوار سرافراز است بخدمت حضرت خلافت مرتبت فرستادند - چون خبر این فتح مبین بدان حضرت رسید بسیار از جا در آمده لوازم شادی و مبارکبادی بجا آوردند - و از روی مرحمت عذایت نامه ناصی در جواب شاه عالم پناه نوشته استعسان و تحسین بسیار و شاد باش و آفرین بیشمار در ضمن آن درج فرمودند *

از سوانح ابن ایام الله ویردیخان ترکمان که حسب الامر عالی از برهانپور بجهت شکار فیل بنواحی سلطانبور رفته بود - هشتاد و پنج فیل از جمله یکصد و پنج زنجیر فیل صید شده که در قید حیات مانده بود بنظر انور در آرد - از سوانح غم اندوز این سال قضیه نامرضیه شاهزاده امید بخش است که رز سه شنبه اوایل ربیع الثاني سنه هزار و سی و یک هجری رو نموده - انتقال آن نوزبال سرا بوسقان جاه و جلال ملال افزای خاطر شاه بلند اقبال گشت - و وبابغ فیروزه که در ظاهر بردانپور واقع است مرقد منور آن والا گوهر مقرر شده گلزمین آن خطه پاک باین نسبت آبروی عالم خاک گردید *

چون نزد سلاطین نیشان از وجود برادران و خویشان که عدم شان باعث بهبود عالمی است عالم شهود را پرداختن محض صواب است -

و مشیروان ملک و ملت بروفق مقتضای مصلحت وقت و ناگزیر کار استیصال مطابق شرکای دولت خیر اندیش بهبود اهل روزگار میدادند - لاجرم بتجویز صواب گویان دین و دولت سلطان خسرو را که جهانگیر بادشاه در عالم بیخبری شراب بشاه بلند اقبال حواله نموده بودند - شب سه شنبه بیستم ربیع الثانی سنه هزار و سی و یک هجری بعد از خفد از مظموره زندان بفرخ نامی عالم خاک روانه ساختند - و بجهت رفع گفتگوی مردم روز دیگر نعلش آن مرحوم را از روی کمال تعظیم و نهایت تکریم ارکان دولت و اعیان حضرت تکبیر گویان و درود خوانان از میان شهر برهانپور گذرانیده شب چهار شنبه در عالم گنج مدفون گردانیدند - از حسرت این واقعه ناگزیر دلهای عالمی سوخته بر بیکسی و بیچارگی آن مظلوم زن و مرد شهر بدرت تمام گریستند - و استماع خبر این سانحه غم اندوز حوصله سوز و شکیب گداز اهل نزدیک و دوز آمده مدتها راحت را از ساحت فراغ خاطرها بیرون داشت - و تا آن مرحوم در شهر مذکور مدفون بود هر شب جمعه عالمی بزیارت مرقد آن سلطان معفور شتافته - بعد از نقل نعلش از آن مکان به الدباد در هر منزل بدستور شهر صورت قبر نمودار ساخته سالهای دراز هر پنجشنبه مردم اطراف و جوانب فواهم آمده اکثری در آن موضع شب میگردانیدند - خلاصه مطلب از گذرانیدن سلطان خسرو آن برد که چون حضرت خلافت مرئیت در انجام کار و فرجام روزگار چه از علت اعراض امراض مزمنه و چه نسبت به ارتکاب تغافل مفیرات بی پروا و بیدماغ شده مطلقاً بسرانجام مهم سلطنت نمی پرداختند - و مدار بست و کشاکش مهمات ملکی و مالی این دولتکده ابد بنیاد را بسته بر روی نور جهان بیگم برده حل و عقد مهمات بقوی که خاطر خواه او بود می نمود - و او و منسوبانش قطعاً ملاحظه دوربینی و عاقبت

اندیشی بنظر در نیامده به نهجی راه رشوت ستانی نشاند که بوسیله ناسزاواری چند بکار فرمائی اعمال سلطنت منصوب و متصدی خدمات بی نسبت گشته رفته رفته بکار گزاری سرکار و صاحب صوبگی ولایتها لوی استقلال برافراشتند - و ازین جهت مفاسد عظیمه بمصالح دولت رسیده خلل های کلی در خلال این احوال بنظام عالم راه یافت - و این معنی بر شاه بلند اقبال بغایت گرانی نموده - آنوالا گهر این پایه تسلط بیکم که باعث فساد نظام عالم و شورش اوضاع و احوال دارالخلافه بود بر نفقات - و نیز هم چشمی اخوان حسد پیشه که تمیز خویش را بچیزی نریخته - و از خود حسابی بر گرفته خود را در حساب برگزیدگان عفايت جناب پروردگار می شمردند - بتخصیص شهویار که همواره بیکم همت بر پیشرفت کار او مصروف داشته میخواست که بهرکیف که میسر آید نامزد مرتبه خلافت گردد - و عمده ملاحظه کوفت آن حضرت که درینوا از شدت ضیق النفس وقت به تفکی کشیده اعتماد بر پایدگی زندگی آن حضرت نموده بود ملاحظه مند گشته اراده نمودند - که پیش از آنکه آن حضرت بعالم بقا شتافته در منزل قدسیان مقام گزینند - بمحض صلاح وقت ناچار با خود قرار چنین دادند - که بحسب سرانجام معامله دین و دوات باختیار خود گرفته باحوال رعیت و سپاهی که ایان در حقیقت بی سرور حکم تن بی سر و رمة بی شهبان و گنج بی پاسبان دارند بواجبی پردازند - و تا اختیار عرصه از قبضه اقتدار بیرون نرفته و گرد فتنة برادران مرتفع نگشته خاطر از موافقت ارباب وفاق جمع ساخته و غایله فساد که از دوری خیل دولت محتمل ست رفع گردانیده بعضی از ارباب نفاق را زندانی و برخی را آنجهانی سازند - و بدین قصد که تا هنوز بنای کار پرویز و شهویار پایدار نگشته و اساس معامله آنها استحکام نیافته آن دو

معدوم بالمره را باسانی از میان برداشته به تهیه مواد سفر و سرانجام معاملات رزم پردازند - لاجرم محفل کفگاش آراسته و باجتماع لشکر پرداخته نخست سلطان خسرو را آذجهانی ساختند - بعد از آن در دیوار دولخانه برهانپور را از سر نو به پرتو آرایش جشن نوروزی و پیرایش بزم ظفر و فیروزی بر آئین مهر گیتی افروز نور اندود و صفا آمرد نموده از جلالی نقره و طلا ریزش کثیره روی زمین محفل بهشت آئین را رشک فرمای انوار مهر انور و غیور بزم رنگین چرخ اطلس گردانیدند *

در آمد فصل بهار و طلوع طلیعه سپاه نوروزی و مبارکباد فتح و فیروزی اولیای دولت نصرت روزی شاه بلند اقبال و سادکه چند که درین عرض رویداد

سور نشین بارگاه چارم یعنی نیر اعظم که سر خیل سپاه انجم است - بعد از انقضای پنج گهزی شب دوشنبه هشتم جمادی الاولی از شهر هزار و سی و یک هجری از کاشانه حوت بشرف خانه حمل بر سبیل تحویل فیض قدوم سعادت لزوم ارزانی داشت - و از فرط شادمانی نوید فتح و فیروزی که بتازگی روزگار نصرت آثار اولیای دولت پایدار آمده بود - کار پردازان قوای نامیه را بآئین روی زمین و تزیین صفحه زمان امر نمود - حسب الامر شاه بلند اقبال کار گذاران کارخانجات خاصه بر در دیوارهای دولخانه برهانپور از سر نو آرایش جشن نوروزی و پیرایش بزم ظفر و فیروزی بر آئین مهر گیتی افروز بستند - در همین ایام که بوهانپور از پرتو اقامت موکب مسعود بهمه جهت مجمع بهجت و سرور و منبج نشاط و سرور بود - و کفگاش توجه عالی بصوب دار الخلافه بجهت انصوام اراد

مزبور و سرانجام تهیه اسباب جنگ درمیان که درین اثنا زین العابدین
 خلف آصف خان جعفر از درگاه گیتی پناه آمده فرمان عالیشان باین
 مضمون رسانید - که شاه عباس دارای ایران درین آوان با لشکر گران سنگ
 بآهنگ تسخیر قلعه قندهار آمده چندی در باره احاطه آن پای افشوده
 مدتی متمادی باقامت مهاسم تضحیت دایره محاصره اشتغال نموده روزگاری
 نافرمان جدال و قتال از بیرون و درون اشتغال داشت - تا آنکه کار بر متحصنان
 بغایت تنگ شده معامله بدشواری گزیدند - و بذابر آنکه مبادی یکجبهتی
 و یگانگی و بنیاد صداقت و اتحاد از دیرباز میان این خائواده علیه
 و سلسله صفویه استحکام داشت - عبدالعزیز خان نقشبندی که حراست
 آن حصار و ضبط مضامین آن بعده او بود تکیه برین معنی نموده - و از جانب
 شاه خاطر جمع کرده از نقدکچی و آذوقه و باروت و سایر سامان قلعه داری
 چنانچه بایست نکرده بود - لاجرم عبدالعزیز خان از کثرت عسرت و قلت
 غله و نومیدی زود در رسیدن کومک از رهگذر دوری راه قلعه را ناچار سپرد -
 چون درین ایام بمساعی جمیل آن گرامی فرزند سادتمند لله الحمد خاطر
 از دنیا دوزان دکن در همه ابواب جمعیت گرای گردیده پاس ناموس این
 دولت بر ذمت همت بلند نهمت آن قرة العین اعیان خلافت نیز لازم
 است - الحال صلاح وقت منحصر در آن است که از برهانپور بفرخی
 و فیروزمندی متوجه مغدو یا اجمیر شده موسم شدت گرمی هوا و بارندگی
 را در یکی زین دو مریخ بگذراند - و بعد از طالع سهیل که وقت سفر
 این کشور است رایت ظفر آیت را بمباری و خجستگی ارتفاع بخشیده
 با سایر کومکیان از همان راه روی توجه بمقصد آرند - چون حقیقت معامله
 از فوازشنامه حضرت خلافت مرتبت بر خاطر انور پرتو افکند دست آویزی
 قوی بجهت روانه شدن یافته در روز شرف آفتاب که اشرف ساعات بود

از برهادران بصوب قلعه ماندو نهضت فرمودند - و بیست و ششم فروردین ماه در طی راه افعال خان و حکیم عبد الله و قاضی عبدالعزیز و نذیرداس با مجموع پیشکش دنیا داران دکن و فرستندگان ایشان و هم چنان راجه بکرمراجیت که بقصد تغذیه افواج عادل خان و تعین تهنائجات بالاگرفت دستوری یافته بود مقضی المرام بازگشت - و راجه بهیم با چهارنگ رپیله نقد و صد زنجیر فیل از بابت پیشکش زمیندار گوندوانه و یک ک و چهل هزار رپیله نقد و پنجاه زنجیر فیل از جاتیله آمده بسعادت بساط بوس درگاه والا کامیاب گشتند - حضرت شاه بلند اقبال بعد از رسیدن ماندو زمین العبدین را با جواب فرمان عالیشان دستوری مراجعت دادند - خلاصه مضمون عرض داشت آنکه چون همگی همت این رضا جوی متوجه اطاعت فرمان جهان مطاع است - و پیوسته در حصول مراعاتی خاطر اقدس آن حضرت بقدر امکان کوشیده مطلقاً سرانقیاد از فرموده والا نه پیچیده - چنانچه هر خدمتی که اشاره عالی بانصرام آن وقوع یافته از سر فرمان برداری و روی جانسپاری بسرانجام آن شتافته - الحال نیز حسب الحکم قضا شیم روز شرف که فرمان اشرف پرتو ورود افکند متوجه مندو گشت - و دوم اردی بهشت ماه الهی سال هفدهم جاوس همایون داخل قلعه مذکور شد - و چون عساکر منصوبه درین ایام از سرانجام مهام دکن پرداخته اند و در موسم برسات از زمین مالوه عبور متعسر بل متعذر است - حسب الامر صلاح وقت در اقامت مندو دیده آنجا توقف نمود - که چون ایام بارش مقضی گردد بتوفیق آهی و همراهی اقبال بی زوال بادشاهی راهی آن سمت شود - چون آن مهم عمده نسبت یساقه ای این کشور نمی تواند شد - چه از ملتان تا قندهار قریب سه صد کره است - و در مراحل آن سرزمین غله بجهت خوراک کاروانیان نمی رسد چه جای

آنوقت این قسم لشکر کلانی که بر مثل شاه عباس بادشاهی سپاهی منش مصاف دیده که مکرر با عسادر روم و اوزبک رو بر سر شده غلبه نموده به نیروی آن غالب توان آمد - ناچار سرانجام آنوقت باهتتام تمام چنانچه باید و شاید نمود - الحال بحکم این مصاحبت انسب آنست که صوبه ملتان و پنجاب و کابل که بر سمت قندهار است بجایگیر این رضا جو عذایت شود - تا سامان غلات و سائر ضروریات این یورش بآسانی تواند نمود - و نیز خزانه پررز مستوفی که بسامان این قسم لشکری عظیم وفا کند سرانجام باید فرمود - و بمقتضای آنکه لشکر را از سردار دقایق بیم و امید در درجه کمال می باید تا مهم بر وفق دلخواه پیش رود - اگر سر رشته افزایش و کمی مضاعف و مراتب و تذخواه و تغیر جایگیر کومکیان این یساق بقبضه اقتدار و اختیار این دولتخواه مربوط گردد صلاح دولت اقرب و مقتضای وقت انسب می نماید - چون مضمون عرض داشت بر رای انور پرتو وضوح گسترد - و نو جهان بیکم از حقیقت مطالب آگاهی یافته هر یک ازین ملتتمسات را در وقتی نا مناسب بعرض اشرف رسانیده تا حدی جد و مبالغه در بی صورتی این امور و تقدیم این رجوع بجا آورد که این معنی باعث شورش مزاج اقدس آن حضرت شده بسیار از جا در آمدند - و بشهویار تسلیم خدمت تسخیر قندهار فرموده جایگیر حصار در میان دیوار و این حدود از شاه بلند اقبال تغیر نموده تذخواه او نمودند - و بجهت آوردن لشکر دکن سزاولان تعیین نموده حکم فرمودند که چون صوبه مالوه و احمد آباد و دکن بجایگیر او تذخواه شده ازینجا هرجا خواهد محل اقامت خود قرار داده اراده آمدن حضور نکند - و بفدهای شاهی که در یساق دکن همراه او تعین بودند بزودی روانه حضور سازد - و بعد ازین ضبط احوال خود نموده از فرموده در نگذرد *

کیفیت روانه شدن شاه بلند اقبال از برهانپور باراده ملازمت و شورش مزاج اقدس حضرت خلافت مرتبت ازین وجه و منجر شدن آخر کار بمحاربه

چون نور جهان بیکم به تصورات دور از راه بذای کار بر خواهش طبع خویش نهاده تغیر مقتضای قضای ماضی که در عهد الست منشور نافذ آن بطغرای غرای مذهبیان دار الانشاء یفعل الله ما یشاء رسیده - و بدستخط خاص دبیر دیوان کده تقدیر از خامه جف القلم بما هو کائن بتوقیع وقیع و یحکم ما یرید موشع گردیده این هفگامه را غنیمت دانسته خواست که سلطان شهویار چارمین فرزند حضرت خلافت مرتبت را نامزد سلطنت نماید - و باوجود چنین سعادت مندی که لباس رسای استحقاق خلافت علی الاطلاق بر بالای دل آرای او چسپان و چست آمده چنان ناقابلی را بر اورنگ خلافت جای دهد - و بیان حقیقت این واقعه آنست که چون بیگم میدانست که عفریب جهانگیر جهان کشای بذابر اشتداد عارضه دیرینه اورنگ جهانبانی را خیر باد وداع گفته و افسر سروری از تارک والای حضرت شاه بلند اقبال زیفت پذیرفته با وجود مسعود آن حضرت این اطلاق عثمان و تصرف در امور نخواهد بود - و اگر معامله با شهویار باشد چون دختری که از شیرافکن ترکمان داشت در حبالة ازدواج او بود - هرآینه بسبب این نسبت سلطنت داماد موجب مزید اعتبار و علت دوام تسلط و اقتدار او خواهد شد - لاجرم چشم از همه مراتب پوشیده بتشید مبدائی دولت این حضرت راضی نبوده سعی در تمهید قواعد مکانت و مکنت و ازدیاد نیرو و قوت او می نمود - و حقیقت مخالفت

شاه بلند اقبال خاطر نشان حضرت خلافت مرتبت کرده . سر کردن مهم قندهار نامزد شهریار کفانید - و خود به پشت گرمی زر کلي که از اعتماد الدوله مانده بود متعهد سرانجام مهم قندهار و تجهیز لشکر نصرت آثار و متصدی پیشرفت این کار دشوار آمده میرزا رستم صفوی را که سالها حکومت قندهار و توابع آن بعد از پدر بار و برادرش بود - و ماهیت دان آن ملک است بانالیقی مقرر ساخت - و بیغرضانه بتقریر دلپذیر خاطر نشان نموده امر بتغییر جاگیر سایر محال هندوستان که در تصرف گماشتهای شاه بلند اقبال بود کفانیده قندخواه طلب شهریار شد - و راه گفتگوی دولتخواهان درین باب مسدود ساخته کار بجای رسانید - که میر عبد السلام وکیل دربار آن حضرت که اندون بخطاب^۱ [اسلام خانی]^ع و منصب پنجزاری ذات و سوار سرافرازی یافته است از آمد و رفت دربار ممنوع شده رخصت معاودت بتخدمت آنحضرت یافت - چون یکبار غبار کفست و گرد وحشت بنکوی برانگیخته شد که از هیج رو الفت و موافقت و صلاح و صفا را درمیانه راه نماند - و چندی از بندها بسزاولی طلب هریک از امرا نامزد شده اندر صوبه داران را نیز بحضور طلب فرمودند - استماع خبر این مقدمات وحشت آمیز باعث کدورت خاطر انور آن سرور گردیده افضلخان را فرمودند که بر سبیل ایثار بدربار والا پیوسته دقایق حقیقت معامله را در لباسی ملایم و وقتی مناسب بعرض اقدس رساند - که این فرزند فدوی جانسپار که همواره در صدد تحصیل خرسندی و همه جا در مقام اقامت مراسم رضامندی آنحضرت بوده بهیچ وجه سوء ادبی و فرو گذاشت خدمتی که بر آن سر سزاوار کم توجهی آنحضرت باشد بخود گمان ندارد - و بی روشی و لغزشی که مستلزم اندک مایه کم لطفی

چه جای این همه دل گرانی و رنجش خاطر مبارک باشد بخود راه نمی برد - خاصه در یغوت که بتازگی مصدر ظهور این نوع نمایان فتحی شده تقدیم خدمات شایسته دیگر نیز در خاطر خیر اندیش دارد - متعجب است که بی صدور شایسته تقصیر وجه این مایه کم توجهی و علت این مایه سر گرانی در واقع چه باشد - خصوص تغیر جاگیر این رضا جو نموده بآن قسم ناخلفی دادن - چون افضل خان از شرف بساط بوس سرافرازی یافته خلاصه مطلب را بعرض رسانید - اصلاً نفعی پدید نیامده تلافی و تدارک این معنی مطلقاً صورت نه بست - ناچار دستوری یافته بی نیل مقصود مراجعت نمود - و حقیقت معامله بتازگی بر رای حقایق پیرای شاه بلند اقبال ظهور یافت و دانستند که کار از کار سازی نامه و پیغام گذشته - لاجرم قرار دادند که خود بنفس نفیس از ملازمت والد والا قدر استسهاد یافته حقیقت معامله را خاطر نشان و دلنشین آنحضرت سازند - بذابری عزیمت را بکلیه جزم آراسته با افواج منصوره کوچ در کوچ متوجه دربار جهان مدار گشتند - حضرت خلافت مرتبت از استماع این خبر بی نهایت متغیر و متأثر شده تجهیز عساکر بقصد مقابله نمودند - و از لاهور بسرعت تمام متوجه شده چون از دارالملک دهلی گذشتند - مدار تدبیر امور و ترتیب افواج بصوابدید مهابت خان مفوض نموده هراولجی سپاه ظفر دستگاه بعده عبد الله خان مقرر فرمودند - و جوانان کار طلب کار دیده و سپاهیان مصاف آزموده را در فوج خان مذکور تعیین نموده خدمت رسانیدن اخبار و ضبط شوارع و طرق نیز بار فرمودند - غافل ازینکه او با شاه بلند اقبال همدست و همدستان خبرهای راست و دروغ بقلم آورده از نظر اشرف گذرانید - و اکثری از بندهای درست اخلاص را متهم بنفاق و اخبار نویسی ساخته خواست از پا در آورد - لیکن حضرت خلافت مرتبت بفتنه سازی او

از جا نرفته بکسی مضرت نرسانیدند - و با آنکه بعضی دولتخواهان در خلوت بکنایه و عریض حقیقت نفاق او بعرض رسانیدند - آن حضرت زیاده از توقع او عنایت و مهربانی مبذول داشته در هر باب بی نهایت دلجوئی می نمودند - چون شاه بلند اقبال بذابر ثروت مردم از راه کنار دریا طی مسافت می نمودند - آن حضرت نیز برای دریا متوجه شده ترتیب افواج از هراول و جرانغار و برانغار و التمش و طرح و چنداول بدستور لایق فرمودند - و ازینطرف شاه بلند اقبال بیست و هفت هزار را سان دیده بغابر شوم حضور با خانخانان از راه راست عنان تافته جانب دست چپ متوجه شدند - و راجه بکرمماجیت را با داراب خان خلف خانخانان و بسیاری از امرای بادشاهی از تعیناتیان دکن و احمد آباد که تفصیل آن طولی دارد - و از نوکران خود مثل راجه بهیم و رستم خان و بیوم بیگ پنج فوج قرار داده بظاهر سرداری را نامزد دارابخان نموده روی لشکر بادشاهی تعیین فرمودند - روز چهارشنبه جماد الثانیه سنه هزار و سی و دو هجری مابین بلوچ پور و قبول پور افواج بادشاهی و شاهی بهم رسیده جا بجای بتوزک و ترتیب مقرر سوار ایستاده منتظر رزم گشتند - و توپخانه ها را از هر دو طرف دفعه دفعه آتش داده هنگامه مصاف و معرکه رزم را گرم ساختند - و سخت کوشان سرکش از ارباب نفوس قویّه هر دو خیل بنواختن کوس و گورکه در جنگ زده شعله تیغهای سرکش مانند آتش کین علم نمودند - آن حضرت بجهت مزید تفقد خاطر و رعایت جانب عبد الله خان ترکش خاصه فرستاده اظهار قرد و جانفشانی که لازمه این مقام بود بمیان آوردند - خان ناحق شناس قطعاً عواطف و مراحم عمیمه حضرت خلافت مرتبت را بنظر حق شناس در نیاروده و بهمه جهت قطع نظر از حقوق عنایات بادشاهانه نموده در عین قابوی ناخن اسپ و انداختن یکه نازان معرکه پرداز

اسب برانگیخته با فوج خود بهواخواهان پیوست - و این معنی باعث چیره دستی و فوط دایری و جرأت این مردم گشته سران لشکر جهانگیری خواستند که هزیمت را نوعی از غنیمت شمارند - که بیک ناگاله از آنجا که مقتضای رنگ آمیزی های اقبال بیوزال و نیزنگ پردازی های قانید آسمانی ست - قضا را تغذی غیبی بر اجه بکرماجیت رسیده از پای در آورد - و دارابخان باوجود کمال وسعت و ثروت لشکر و ساز محاربه بر طبق اشاره خانخانان دست از قتال و جدال مردم بادشاهی باز داشته دیده و دانسته عنان انصراف را انعطاف داد - و دیگر سرداران نیز باوجود غلبه محافظت خویشتن نموده پیوند امید بسته را گسستند - و از روی نیامد کار سرها بگریبان و دست ها در آستین دزدیده و پایها را در دامن کوتاهی تردد پیچیده راست تا اردوی شاه بلند اقبال عنان باز نکشیدند - و آن والا جاه بمقتضای مصلحت وقت محافظت خویشتن واجب دانسته با خانخانان و دیگر سران متوجه برهانپور شدند - و لشکری بادشاهی بسرداری سلطان پرویز و اقالیهی مهابت خان در همان گرمی عنان تعاقب سبک و رکاب تمکن گران کرده از دنبال جلوریز شتافتند *

چون پنجم شهر یور سنه هفده مندمو مرکز ایات عالیات گشت همین روز در خدر معلمی نواب قدسی القاب ممتاز الزمانی شاهزاده والا قدر شرف ورود بعالم شهود نمود - و قبل از آنکه میامی تسمیه آن والا گهر بنامی و اسمی سامی گردد آنجهانی شد - مجملا از آنجا بعزم برهانپور ششم ماه مذکور کوچ نموده با بیست هزار سوار و سیصد فیل جنگی و توپخانه عظیم بعزم رزم سلطان پرویز و مهابت خان که پی ریز کرده می آمدند متوجه شدند - و دارابخان و بهیم و بیدم بیگ و دیگر مردم کار آمدنی خود را به پیش روانه ساخته از عقب خود باتفاق خانخانان رو بعرضه کارزار نهادند - چون

مه‌ابتخان بتازگی از در چاره‌گری در آمده بغریب و فسون صید دلهای
رمیده می نمود - و بطریق نامه و پیغام در لباس اظهار تملق و چاپلوسی
تمام بامراء این طرف اعلام میکرد - و آنها هم سر رشته عقد عهد و پیمان بعقد
غلاظ ایمان توثیق تمام داده منتظر وقت و قابو بودند - روزی که دایران
و متهوران در میدان مصاف صف کشیده هنگامه گیر و دار را از طرفین
گرم بازار ساختند - و هر کدام بمقتضای مقام در بند ننگ و ناموس افتاده
از راه تهور و تجلد در عرصه مرد افکن اسپ تردد می تاختند - نخست
برق انداز خان که سابق بهاء الدین نام داشت و نوکر زینخان بود - و بعد آن
در سلک بروقدازان رومی سرکار بادشاهی انتظام داشت و بتوجه آنحضرت
بهپایه امارت رسیده - پاس مرتبه عنایت گرامی و حق نمک نداشته با برق
اندازان خود را بلشکر سلطان پرویز رسانید - و بعد آن رستم خان از نوکران عمده
و تربیت دردهای عالی با محمد مراد بدخشی وغیره حرام خواران بی
درنگ گریزان گشته بافواج بادشاهی پیوستند - شاه والا جاه از استماع
این خبر از جمیع بندهای شاهی بی اعتماد شده همه را نزد خود طلبیده
از آب نبرده عبور نمودند - در یغوت نیز اکثری از بیوفایان جدائی گزیده
به لشکر بادشاهی پیوستند - شاه بلند اقبال تمام کشتی‌ها را بآن طرف کشیده
گذرها را بقدر امکان استحکام داده - و بیرم بیگ بدخشی را با بندهای
معتدم و جمعی از دنییان و عربهای توپخانه در آنجا گذاشتند که مجال
عبور بهیچ متنفسی ندهند - درین وقت محمد تقی قاصد خانخانان را
با نوشته که بدستخط او بجانب مه‌ابتخان بود گرفته پیش شاه بلند اقبال
آورد - در عنوان مکتوب این بیت مرقوم بود *

صد کس بنظر نگاه میداردم * ورنی بهریدمی ز آرامی

آنحضرت خان مذکور را با فرزندان از خانه طلبیده این نوشته را نمودند -

اگرچه عذر و انکار بسیار در میان آورده خود را باین مقدمه آشنا نمی ساخت - اما جوابی که از آن تسلی شود سامان نتوانست نمود - لاجرم او را با دارابخان و دیگر فرزندان متصل دولتخانه نظر بند نگاهداشتند - و حالی که برای خود فال زده بود برای العین صورت آنحال مشاهده نمود - و بهمین دستور یکی از بندها نوشته مهابت خان که در جواب مکتوب زاهد خان نوشته و بمبالغه تحریص آمدن او نموده بود آورده گذرانید - از روی اعتراض خان و مانع بتداراج داده او را نیز با سه پسر محبوس ساختند - و چون نزدیک قلعه آسیر که در استحکام و متانت و ارتفاع و سامان توپ و تفنگ و چشمه های جاری نظیر خود بر زمین ندارد - و راه برآمدش در نهایت تنگی و تاریکی چنانچه زالی سر راه بر رستم می تواند گرفت رسیدند - مصحوب شریف نام ملازم سرکار عالی منشور والا مشتمل بر تهریب و تخویف و امید بنام میر حسام الدین ولد میر جمال الدین حسین انجو قلعه دار آنجا فرستاده تاکید نمودند که بمجرد آمدن میر مذکور برای استقبال منشور دیگر ببالا رفتن نگذارند - اتفاقاً میر از سعادت منشی و اخلاص درست بی مبالغه و مضایقه قلعه را بشریف سپرده خود با زن و فرزند فرود آمده حضرت شاه را دید - و بمنصب چهارهزاری ذات و سوار و علم و نقاره و خطاب مرتضی خانی سرافرازی یافت - روز دیگر با خانخان و دارابخان و سایر اولاد او ببالای آن حصار متانت آثار برآمده عورات و اسباب زیادتی را در آنجا گذاشته ناسه روز بخاطر جمع در سرانجام آورده و مصالح قلعه داری پرداخته گوپال کور را بنگاهبانی قلعه مذکور سرافراختند - رفتن بدالای قلعه محض برای آن بود که خانخانان را با دارابخان و فرزندان دیگر محبوس سازند - چون رای برگشت با خود به برهانپور آوردند - و او رتن هاده را که سپاهی قرار داده صاحب الوس است در میان آورده برسل و رسایل

حرف صالح مذکور ساختند - مهابت خان در جواب نوشت که حرف صالح بی خانخانان متعذر است - تا او نیاید این معامله بگفتگوی دیگران راست نمی آید - شاه بلند اقبال خان مذکور را اندرون محل طلبیده دلجوئی زیاده از حد نموده بمبالغه ظاهر ساختند - که چون درینوقت جز عنایت آلهی و کارگری تأیید فیض نامتلهای معین و مددگار دیگری نیست - از شما توقع همراهی و معاونت زیاده از آنچه توان گفت داریم - اگر بمقتضای جوانمردی و اصالت حفظ ناموس و عزت این دولت بر ذمه همت خود گرفته کاری بنمائید که معامله بحالت اصلی گراید - هرآنکس سالهای دراز ممنون دولتخواهی و اخلاص درست شما خواهیم بود - بعد این گفتگو روابط عهد و پیمان را بسوگند مصحف مجید مستحکم ساخته بعزیمت صالح روانه آب نموده ساختند - و مقرر فرمودند که ایطرف آب توقف نموده بناء و پیغام تمهید مبانی صالح و دوستی نماید - اتفاقاً پیش از رسیدن خانخانان شبی جمعی از دلاوران لشکر بادشاهی بغدهای شاهی را غافل یافته از گذر غیر متعارف گذشتند - و دیگر لشکریان نیز از تعاقب آنها سر کرده از آب عبور نمودند - بیروم بیگ از مشاهده این حال دست از خویشکن داری برداشته و قطع نظر از محافظت گذرها نموده روی توجه بسوی برهانپور آورد - درین وقت خانخانان از نیرونگی اقبال گرفتار ششدر حیرت گشته درمانده کار خود شد - و از رسیدن پی در پی نوشتههای سلطان پرویز مشتمل بر وعده و وعید و دلاسا و استمالت و دلجوئی بسیار و پیغام گذاران چوب زبان بی اختیار از جا در آمده روی راست پس خم طریقت زد - و بوسیله مهابت خان رفته سلطان پرویز را دید - آنحضرت از استماع عبور موکب جهانگیری از آب نبرده و برخاسته آمدن بیرم بیگ با مردم شاهی و رفته دیدن خانخانان به سلطان پرویز از روی حقیقت ناشناسی و معامله

نافهمی دل از وفای همگنان برداشته و از قتال و جدال باز آمده قرار دادند - که در اطراف ممالک محروسه بولایت غنیم در آمده چندی در آنجا بگذرانند - و بناگزیر وقت عمل نموده بچاره‌گیری این امر دشوار از سمت راه یکسو شوند - لاجرم بر امضای اقتضای این رای صواب آرای عازم دکن شده دوم مهر سنه هژده جهانگیری مطابق بیست و پنجم ذی‌قعدة سنه هزار و سی و دو هجری از آب تپتی گذشته بجانب دکن روانه شدند - درین هرج و مرج جمعی کثیر از بندهای بادشاهی و شاهي کام و ناکام جدائی اختیار نموده از همراهی باز ماندند - و چون وطن جادون رای و اوداجیرام بآن طرف بود - ضرور چند مغزل همراهی نموده بفاصله یک منزل از عقب می رفتند - و اسباب و دراب که درین اضطراب در راه از مردم میماند خواندی می نمودند - و چون بدیقین میدانستند که دکنیان همراهی نخواهند کرد - و در وقت کار دیگران را هم از راه برده حرکت ناپسندیده در میان خواهند آورد - آنها را رخصت نموده فیلان گرانبار را با احمال و اثقال در قلعه ماهر به اوداجیرام سپرده روانه پیش گشتند - و سلطان پرویز و مهابت خان تا چهل کروه تعاقب نموده مراجعت به برهانپور فرمودند - و آنحضرت از راه قلعه ماهر بسرحد تلنگانه که داخل ملک نظام الملک است در آمده متوجه سمت اردیسه شدند - نورجهان بیگم این خبر شنیده با ابراهیم خان خالوی خود که صاحب صوبه باستقلال صوبه بنگاله بود نوشت - که از هر راه که رو دهد حسب الامکان کوشش نماید تا معامله یکسو شود - لاجرم این نامعامله فهم نیز از کار خود شماری نگرفته گردش روزگار و تقلب لیل و نهار را بحسابی برنداشت - و گوش بسخفان بیگم انداخته بمقام اقامت مراسم بی ادبی در آمد - و اکتفا بدین معنی نکرده مبالغه ناجای رسانید که باحمد بیگ خان حاکم کتک برادر زاده خود

نوشت - که زیاده بر مقتدر مانع گذار عساکر عالی گشته بهر طریق که دست
دهد راه بر سپاه گرامی ببزد - و اگر کار بجنگ کشد خود را روکش آن
آتش سرکش نموده چون پروانه بی پروا بر آن شعله جهان سوز زند -
بالجمله چون بندر مچھلی پتن مرکز ریات اقبال شد - در اثناء راه وقت
کوچ میرزا محمد ولد افضل خان با والد و عیال راه فرار سر کرد - و شاه
والا جابه بعد از شنیدن این خبر سید جعفر و خان قلی نوکران معتمد خود
را بدنبال او فرستاده امر فرمودند - که اگر زنده بدست آید بهتر و الا سرش
بیازند - همین که فرستادها بآن مصدر ابواب بی طریقی رسیده هر چند به
ترتیب مقدمات بیم و امید سخن پرداز می نمودند از جا در نیامد - و عورت
را به پناه جنگل در آورده خود مردانه بجنگ ایستاده قصد آویزش
نمود - و داد جدال و قتال داده جمعی کثیر را با خان قلی راهگرای
وادی نیستی ساخت - و سید جعفر با چندی دیگر زخمهای نمایان
برداشتند آخر کار بدم تیغ شعله افروز و نوک ناوک دلروز خون او و همراهانش
بر خاک هلاک ریخته سرش بریده بحضور عالی شتافتند - چون از
نزدیکی برهانپور مصحوب افضل خان بازوبند لعل برای عادل خان و فیل
و شمشیر مرصع بجهت عذر فرستاده درخواست همراهی نموده بودند -
افضل خان در بیجاپور از شنیدن این خبر بحال تباه و روز سیاه فسخ عزیمت
معاودت نموده همانجا بودن خود قرار داد - و مهابت خان بر این معنی
مطلع گشته دو کلمه در معذرت این قضیه نامرضیه مشتمل بر تفقد و دلجوئی
بسیار بخان مذکور نوشته از راه مزید استمالت طلب حضور نمود - او بدستناویز
این مکتوب از بیجاپور روانه شده بدرگاه عالم پناه آمد - القصة در اثناء
توقف شاه بلند اقبال در مچھلی پتن سلطان محمد قطب الملک از راه
سعادت منشی خود را بوادی نیکو بندگی و حسن خدمت نزدیک ساخته

نخست از راه تقدیم وظایف ضیافت و مهمانداری و ارسال نزل و اقامت که از مراسم امثال این مقام است در آمد - و معتمدی را با ساوری گرانمزد و پیشکش لایق از نقد و جنس بملازمت فرستاده مریدانه اظهار وفا و وفای نمود - و بکماشتهای خود نوشت که همه جاد در مقام خدمتگاری و جانشیناری در آمده آنچه در حیز امکان گنجای داشته باشد بجا آرند - چون مرکب سعادت از آنجا متوجه اودیسه شد اثر جاها از راه ساحل دریای شور و جنگلهای دشوار گذار عبور نموده بعد از طی مراحل بسرحد آن ولایت در آمدند - و آخر ماه آذر ظاهر کنگ که نشیمن حکام آن صوبه است مخیم سادات خیل دولت گردید - وقتی که از آنجا باراده توجه صوب بنگاله نهضت فرمودند - احمد بیگ خان حاکم کنگ هنگام کوچ سر راه بر عبور خیل اقبال گرفت - و بعد از ستیز و آویز شکست عظیم خورده بطریق بی جا و بی پا گشت که تا هنگام رسیدن بنگاله هیچ جا بزد نشده بحال تباد و روز سیاه بخال خود ابراهیم خان پیوست - و ولایت بی حاکم مانده بظایر آنکه زمینداران و غنیم اجنبی در آن سرزمین بسیار اند که عمرها انتظار این قسم روزی دارند - ناچار ولایت را باولیای دولت سپرده فوین فصح و ظفر بسوی مقصد راهی شدند - ابراهیم خان ازین معنی خبر یافته بی توقف بآلات پیکار و اسباب کارزار از نواره و لشکر بیشمار و فیلان مست و دیگر ساز محاربه از جهانگیر نگر معروف به دهاکه روانه شده به انبر نگر ده سابقا به راج محل اشتهار داشت رسید - و شهر را بر یکدست گذاشته از سر دخول آن در گذشت - و حصار مقبوضه پسرش را که در یک کوهی از اکبر نگر واقع است - بظایر آنکه بر ساحل دریا اساس یافته و اعانت مردم نواره و آذوقه بر وفق خواهش باو می رسید - بنگاله لشکر و مقر خویشین و همراهان قرار داده نخست بهای خود به گورستان در آمد - آنگاه احمال

و ائقال سپاه را در چار دیوار حصار استوار گذاشته چندی را بنگاهبانی آن باز داشت - و خود با سایر مردم از آب گنگ گذشته در آن سوی آب چون حباب خانه خراب بباد هوا خیمه بر سر پا کرده اساس تزلزل بر آب نهاد - چون شهر ابدونگر از قدم سپاه نصرت دستگاہ برکت اندرز گردید - و قلعه آن خطه از فیض نزول خیل سعادت آبروی عالم آب و خاک آمد - ظاهر شد که ابراهیم خان بر سر پرخاش است - از روی عنایت نشانی بزم او صادر فرمودند - مضمونش آنکه درین ایام بحسب تقدیر ربانی و سر نوشت آسمانی آنچه لایق بحال این دولت خدا داد نبود از کتم عدم بعالم ظهور جلوه گر شد - و از گردش روزگار و سیر لیل و نهار گزار بهادران لشکر اسلام بدین سمت اتفاق افتاده - اگرچه در نظر همت ما وسعت این ملک از جولانگاه نگاہی بیش نیست و مطلب ازین هالی تر است - لیکن چون این سرزمین در پیش پا افتاده سرسری نمیتوان گذشت و گذاشت - اگر او اراده رفتن درگاه داشته باشد دست تعرض و تصرف از جان و مال و ناموس او کوتاه داشته میفرمائیم که بفراغ خاطر روانه درگاه شود - و اگر توقف صلاح وقت داند ازین ملک هر جا پسند افتد اختیار نموده آسوده و مرفه الحال زندگانی نماید - ابراهیم خان در جواب معروف داشت که بندگان حضرت این ملک را به پیر غلام خود سپرده اند - سر مغست و این ملک - تا جان دارم میکوشم - خوبیهای عمر گذشته معلوم که از حیات مستعار مجهول الکمیت چه مانده - بجز این آرزو و ارمانی در دل نیست که حقوق تربیت ادا نمایم - چون رای اشرف بعد از پاس صلاح پذیر می آن خان نامعامله فهم بجنگ قرار گرفت - لاجرم گروهی از سوار و پیاده کار آزموده جرار بسرداری دارابخان خلف خانخانان و همراهی سید مظفر و سید جعفر و خواجه قاسم مخاطب به صفدر خان نامزد محاصره مقبره فرمودند -

و سردار جلالت آثار و سایر سرداران و سپاهیان کار فرموده بعد از وصول مقصد اطراف آن دیوار بست را پی سپر پای پویه ساخته بدست تصرف احاطه نامه دادند - و چون استحکام آن چار دیوار استوار مرتبه داشت که بمحض یورش بی نقب و ملجأ و پرانیدن برج و باره و دیوار بر آن دست توان یافت لاجرم ملجأهای استوار قرار داده آنها را رفته رفته پیش بردند - و نقبها جا بجا سر کرده همگی را مرتبه بمرتبه بهای دیوار آن حصار رسانیدند - و نه بروج و باره را تهی نموده بباروت انداشتند - و آنرا آتش داده برخی از دیوار و برجی عظیم را بهوا پرانیدند - چون ازین راه جاده فتح حصار حسب المدعا بر روی هواخواهان کشاده یوزش نمودند - و درویشان بمقام مدافعه و ممانعه در آمده بر سر رخنه بل بر سر جان و مال و عرض پا افشردند - و مدتی از طرفین کارزاری عظیم دست داده بسی سردر سر این کار شد - تا آن دیوار بند بدست در آمد - درین میانه جمعی کثیر داد و گیر داده نام نیک در عوض جان گرفتند - چنانچه از هواخواهان عابد خان و رحیم خان و آقا شریف و حسن بیگ بدخشی و سید عبدالسلام باره و چندی نامدار دیگر جان فثار گشتند - و از متخصصان جمعی کثیر جریح و قتل شدند - و از ناموران ایشان میسرک جلالیه بود که بقتل رسید - و گروهی انبوه از بیم سیلاب تبغ آبدار بهادران خود را بآب افکنده رخت بقا بآب فنا دادند - رای صواب پیرای آن نیر عالم آرای فروغ تصویب بر ساحت ارسال افواج بر سر ابراهیم خان انداخته تصمیم این عزیمت راسخه نمود - چنانچه فوجی آراسته و پیراسته بسرداری عبد الله خان بهادر فیروز جنگ و همراهی راجه بهیم و خواجه صابر مخاطب به خان دران بهادر و دریا خان و بهادر خان روهیل و علی خان قرین و دلار خان بریج و کریم داد خان و شیر بهادر و دیگر امرا و ارباب مناصب والا بتذیبه او تعیین

شدند - بنابر اینکه ابراهیم خان جمیع کشتی‌ها را بآذسوی رود برده عبور ازان بدون کشتی امکان نداشت - خان مذکور ناچار بالا رویه رودبار را گرفته مرحل نورد ساحل دریا شد - که شاید در قوای دریا کنار جای کشتی بدست افتد - قضا را اندیشه آن سردار درست نشین گشته چهار مغزل کشتی بتصرف در آوردند - و آن خان کار طلب بعد از فوز مطلب تجویز توقف ننموده بیدرنگ دریا خان و بهادر خان و کریم داد خان و محمد خان مهمند را با سه صد جوان کار دیده بر چیده و تابین خود از لشکر سیلاب اثر برگزیده با پنجاه سر اسب از آب گذرانید - از اتفاقات سئیه درینوقت ابراهیم خان ازین معنی آگاهی یافته با سرعت باد و سحاب بگذار آن آب شتافت - و با جمیع نواره سر راه را مسدود ساخته فی الحال سفیندهای چارگانه را غرق کردن فرمود - چون رود عظیم تاجپور پرنیه که بدریای کلان گدگ می پیوندد میان او و دریا خان حایل بود احمد بیگ خان خویش خود را بر سر خان مذکور تعیین نمود - درین حال که او با دلیران موکب اقبال مقابل شد باوجود پیادگی بهادران به نلش رستمانه او را گوش ناب بلیغی دادند - ناچار طاقت مقاومت نیاورده رو برآه فرار نهاد - ابراهیم خان از خبر فرار او دل شکسته شده فی الحال از دریای تاجپور عبور نمود - و دریا خان را محاصره نموده اطراف او را بچندین حصار دیگر مثل نواره که دریای آنش بود و همچنین بهادران پولاد جوش آهن پوش احاطه نمود - چون دریا خان و همراهان او گرفتار این گونه مخمصه شده بودند از در آمدن شب بسر دست جا و بیجا در پناه ظلام لختی دل نهاد شدند - و دل بر کارگری نائید بسته نظر بر راه عقده کشائی اقبال کشادند - درین حال عبد الله خان بهادر که در مقام کومک اولیا قهر اعدا بود - بچاره گری برخاسته در خانه زین تگاوران زمین نورد نشست - و همان طریقۀ پیشینه را پیش

گرفته بجانب بالا رویهٔ آب روان شد - و روی بسمت بهاکلپور که آنجا نشان کشتی چند گرفته بود نهاد - بامدادان بمقصد پیوسته و چندین کشتی کلان فرا دست آورده از صبح تا سه‌پهر سراسر لشکر بی پایان را با سواران و چارپایان از آب گذرانید - و بیدرنگ آهنگ کومک دریا خان نموده رو بدان جانب آورد - و دریا خان از توجه خان فیروز جنگ آگاهی یافته بی توقف بهمراهی همراهان خان را استقبال نموده بعد از الحاق با اهل رفاق باقفاق متوجه تنبیه غنیم شدند - ابراهیم خان با پنج هزار سوار آراسته و فیلان جنگی بدست را پیش رو داده از عقب آنها رخ بسوی هواخواهان دولت شاهجهانی نهاد - و از همه پیشتر دریا خان که هراول موکب اقبال بود خود را باحمد بیگ خان سردار هراول ابراهیم خان رسانیده بزد و خورد در آمد - و در حملهٔ اول او را شکست داده بر فوج جرانغار زد - قضارا درین اثنا از آنجا که مقتضای قدر است - کتیبهٔ از کتائب اهل صوبه بر التمش شاهی که بکارگزاری خواجه صابرو علی خان ترن سمت تفویض داشت روبرو شد - نخست محمد خان مهمند که لختی از هراول دور دست افتاده بود با ایشان بدستبازی درآمده بعد از نمایش دستبرد نمایان با هفتاد تن از مفتسبان و خویشان خویش سر در راه ولی النعمه جاوید داده نیکفامی ابد که نهایت نیکو سر انجامی سپاهی است در برابر گرفت - و احدات خان خلف او نیز زخمهای کاری برداشته بیهوش بر خاک کارزار افتاد - و درین حال قول خان فیروز جنگ از جا در آمده بر قلب ابراهیم خان تاخت - و دلیران طرفین با یکدیگر بر آمیخته بهم در آویختند - و بی مبالات خون یکدیگر چون آب بیقدر بر خاک هلاک ریختند - و از جمله یک تازان عسکر شاهی که داد بهادری داده کارستانی بر روی کار آورده در عین گرمی هنگامهٔ مصاف دلیری از تأبیدان عبدالله خان که

بحسب اتفاق بابراهیم خان بر خورده او را بی سر ساخته بود انگشتر آن سردار را بجهت نشان نزد خان فیروز جنگ آورد - و مقارن آن سپاهی دیگر سرش را پدش پای اسپ عبدالله خان انداخت - برین سر افواج لشکر بادشاهی شکست یافته روگردان شدند - و عسکر شاهی بعد از اقامت مراسم تعاقب و اسر و قتل بی شمار ز بقیة السیف اقناع از راه ایقا نموده طریق معاودت پیمودند - و سر آن سردار بر دار نیزه کرده مظفر و منصور بملازمت سرور هفت کشور شتافتند - و مبارکباد فتح بمسامع علیه حضرت اعلی رسانیده موقع تحسین و مورد استعسان گشتند *

مجملا چون ابراهیم خان بکار آمده جهان بکام هواخواهان گشت - از بیم مبادا در عرصه پهنای آن کشور که چهارسوی آن راجها و مردم مواس فرو گرفته اند آسیبی از تغلب بیگانگان بر ممالک محروسه بادشاهی بر خورد - یا خیلک شان بر ولایات متعلقه بادشاهی دست اندازی کند - صلاح وقت در آن دیدند که بالفعل ملک را محفوظ داشته بمحافظت آن پردازند - بنابر آن دقیقه باین عزیمت صائب ماهچه رایات آفتاب شعاع را درجه کمال ارتفاع داده از راه خشکی بدولت و سعادت مقرون فتح و نصرت متوجه دهاکه شدند - و بعد از رسیدن آنجا و ملازمت نمودن احمد بیگ خان قریب چهل لک روپیه نقد سوای دیگر اجناس و پانصد فیل بقید ضبط در آورده دارابخان را قسم داده بصاحب صوبگی بنگاله سرافراز فرمودند - و زن و دختر او را بایک پسر شاهنواز خان همراه گرفته متوجه اله آباد شدند - و در آخر اردی بهشت ماه داخل پهنه که در آنولا بجایگیر سلطان پرویز متعلق بود شده از آنجا بیدرنگ بآهنگ جونپور و اله آباد نهضت فرمودند - اکثر جایگیر داران و منصبداران آنصوبه آمده ملازمت نمودند - و در اثناء راه بخاطر مبارک رسید که رهتاس اگر بجهت بنگاله و سبب نگاهداشت اسباب و اثاث

سلطنت و گذاشتن بعضی از خادمان محل بدست آید بصلاح دولت اقرب است - از آنجا که آمد اقبال است سید مبارک قلعه دار آنجا بر اراده خاطر اشرف مطلع گشته بطیب خاطر بسعادت ملازمت شتافته قلعه را تسلیم اولیای دولت نمود - و خود نیز در سلک بندگان درگاه انتظام یافت - بالجمله آنحضرت جمیع اهل محل را در آن حصن منیع باز داشته خود بدولت و سعادت رایات ظفر آیات را بسمت جوئیور ارتفاع دادند - اکنون برای شادابی ابواب سخن مجله مذکور از حصانت و رفعت و فسحت آن نموده میشود - قلعه دیرین بنار و هتاس که از نهایت متانت اساس اساس متانت برکوه نهاده - و از کمال حصانت حصار حصار حصانت بر گردا گرد کوهسار کشیده - در استواری بروج و سر افروزی عروج از درجات همت علیا و اندیشه رسا یکقلم چیزی باقی ندارد - و در فسحت ساحت از مساحت سایر قلاع روی زمین بهمه حساب فاضل می آید - آن حصار رفعت آثار که در مغرب رویه پخته و بهار واقعست بر بالای کوهی اساس یافته گردا گردش از طرف دامن کوه شانزده کوه بادشاهی است - و محیط^۱ [قلعه] ش^۲ قریب به دوازده کوه - و ارتفاعش اندر جاها نیم کوه - و کوهچ^۳ مذکور بکوهستان کلان ممتد که به بنگاله متعلق می شود پیوسته است - و چار دیواری در نهایت استحکام و متانت از سنگ و صاروج بر اطراف آن کشیده مشتمل بر چارده دروازه و نزدیک هر دروازه دهی معمور درون حصار واقع است - درینفلا از آنجمله چهار دروازه مفتوح است و باقی مسدود - و در آن قلعه سه چشمه همیشه جاری اتفاق افتاده که آب یکی از آنها قریب سه آسیا باشد - و سه تال چشمه خیز پهناور نیز بر فراز آن قلعه واقع است که پیوسته از آب سرشار است - و از آنجمله تالابی است

که فسحت آن به نیم کروه می کشد - و در آن حصار کشت و کار بسیار می شود - و از زراعت آن مزارع چندان غله حاصل می شود که در وقت معاصره و تذکیر کار متخصصان را کفایت کند - هم در اندرون حصار مرغزار و عافزار بسیاری هست - که دواب سائنان آنجا را بچراغ بیرون احتیاج نیست - و از هیچ جاذب سرکوبی ندارد مگر از سمتی که بکوه کلان متصل است - و موقع اتصال آنرا شیر خان افغان بریده و از عدم مساعدت روزگار فرصت بسر بردن آن دیوار نیافته - راجه مان سنگه در وقت حکومت خود بمرمت آن حصار استوار پرداخت - چنانچه نشیمنهای دلکش ساخته باغی در کمال نزهت نیز طرح انداخت - و دیوای سنگین اساس در نهایت رفعت و استحکام بر آن سمت کشید - اکنون اینطرف نسبت باطراف باقی در محکمی کمی ندارد - و از مبداء بنای این دیر دیرین بنیاد تا الحال هیچ زبردستی دست تصرف بر آن نیافته *

بیان ولادت با سعادت شاهزاده محمّد مراد بخش در قلعه رهناس

درین ایام بمقتضای ارادت کامله ایزدی چهار گهزی از شب چهارشنبه بیست و پنجم ذی حجه سنه هزار و سی و سه سال فزودم جلوس جهانگیری باقی مانده دولت سرای سعادت آنحضرت و مهد عصمت نواب اقدس نقاب ممتاز الزمانی از نور ظهور تجلی و زود شاهزاده والا گهر که در قلعه سنگین اساس رهناس بعالم شهود روی نموده نمودار ساحت طور آمد - و آن شاهزاده بمراد بخش موسوم گشته این گزیده مصرع موافق تاریخ مذکور زبانها شد *

* مصرع *

مراد شاهجهان بادشاه دین و دول

چون مولکب اقبال در شهر سده هزار و سی و سه در جونپور نزل اجلال نمود - از عرایض مذهبیان بمسامع علیه رسید - که دیگر باره فوجی جوار بسرکردگی سلطان پرویز و اقالیقهی مهابت خان با سایر امرای عظام تجهیز نموده نامزد آن جانب ساخته اند - و فرمان بغام سلطان مذکور رسید که چون خاطر از جانب خانخانان جمع نیست - و داریابخان همراه شاه بلند اقبال است - باید که خانخاندان را بمذوران نظربند متصل دولت خانه خود در خیمه مختصر فرود می آورده باشند - و جانان بیگم زوجه شاهزاده دانیال را که شاگرد رشید پدر خود است نیز با او یکجا داشته مردم معتمد بیاسبانی آنها تعیین نمایند - شاهزاده باتفاق مهابت خان فهیم نام غلام خانخانان را نیز خواست که دستگیر نماید - آن مرد مردانه که درکار آگهی و سپاه گری یگانه عصر خود بود - رایگان خود را به بند نداده با یک پسر و چهارده نفر بزد و خورد در آمده کارنامه سام سوار و آثار رستم و اسفندیار بر روی کار آورده داد بهادری داد - و جان را فدای راه غیرت و طریق مردی ساخت - چون آن حضرت بسبب رعایت آداب مراعات والد والا جذاب مقابله با فوجی که از دربار تعیین شده باشد مکروه می شمردند - تا باعث انکار جمعی که از حقیقت کار خبردار باشند نگردد - ناچار بانعطف عنان انصراف مردم آرد و سپاه زبون اسبه را دستوری داده از آنجا که مقتضای نزل احکام قضا و قدر است - و آثار اقتدار آن در امثال این احوال حجاب هوش و پرده چشم و گوش از باب دانش و بینش میگردد - خطای در کنگاش رو داده از راه نیامد کار با جمعی قلیل در عقب مانده اکثر مردم را پیشتر فرستادند - درین اثداء افواج بادشاهی از آب گدگ گذشته چون اینقسم قابو را عین مطلب می دانستند از اطراف و جوانب رسیده بمحصره پرداختند - تا آنکه دریغوقت سائر زمینداران بنگاله تمام فواره را

با لوازم آن از توپ و تفنگ و غیره همراه گرفته راه فرار سر کرده بودند -
یکه تازان موکب دولت پایدار خصوص راجه بهیم رضا بخالی گذاشتن معرکه
مصاف نداده بمحض خاصیت عزم راسخ و قدم ثابت و بی باکی قلب
اراده رزم پیش نهاد همت ساختند - نخست از هر دو طرف پیغام تیر
و تفنگ بمیان آمده تا دیری داد مجادله و مقاتله دادند - بعد آن هنرمندان
پولاد پنجه که هر یک یکه سوار معرکه کارزار بودند - و از فرط تهور ذاتی خانه
مات عرصه مصاف را دار البقاء حیات جاودانی و نجات کده امید
میدانستند - قطعاً از منصوبهای خصم افکن که حریفان پوفن نصب نموده
فیل بغد تدبیر ساخته بودند - باکی نداشته بی مبالات روی بشکستن آن
آوردند - و سر پنجه مردی و مردانگی و حریف اندازی برکشوده عاقبت
کار دست و گریبان شده بهم در آویختند - درین دار و گیر راجه بهیم با چندی
از دلیران راجپوت احاطه بهادران فولاد جوشن آهن پوش درهم شکسته فوج
پیش روی سردار را قار و مار ساخت - و بصدمه باد حمله شیرانه و ضرب
برچپه مردانه فیل جتاجوت را که در سیاه مستی و فوج شکنی نظیر خود
نداشت از پا در آورده خود را به سلطان پرور رسانید - درینوقت کارزاری
بغایت ععب اتفاق افتاده و مصافی عظیم روی داده - چون سران دیگر
توفیق مدد او نیافتند آخر کار سر در سر ولی نعمت خود کرده با بیست
و هفت زخم نیرزه و شمشیر از پای در آمد - و از جانب دیگر بیروم خان
میربخشی مخاطب به خان دوران از قضا حذر و از بلا پرهیز نموده
خود را بر فوج توپخانه که دریای جوشان آتش بود زده احیای مراسم
جانشپاری و حق گذاری نموده بکار آمد - و هم چنین هرسری بغنیم
روبروی خود بکارزار در آمده صفحه میدان ستیز را از شور گیر و دار نمودار
عرصه رستخیز نمودند - بس که گرد عرصه مصاف از تگبوی نوندهای

معرکه نورد و سمندهای میدان گرد گرد آن هوا گرفت - اطباق چرخ اخضر مانند صحن کره خاک غبارا اغیر گردید - و بس که آتش کیفه شعله افروز جدال و قتال برق کردار در یک نفس خرمن حیات چندی تن از بهادران طرفین سوخته بباد فنا در داد - متارن اینحال بحسب قضا و قدر توزک موکب اقبال درهم پاشیده جمعی از ناقص فطرتان سر بدر بردن غنیمت دانسته همه به یکبارگی جلو گردانیدند - بمرتبه که غیر از فیلان علم و طوغ و قورچیان کسی گرد و پیدش شاه والا جاه نماند - افواج بادشاهی مرکز وار آن محیط دولت و اقبال را درمیان گرفته اسپ سواری خاصه را بزخم تیر از پای در آوردند - آن افتخار پر دلان عرصه کار و شیر بیشه پیکار بهمراهی لشکر الذغات نموده خواست که پیاده رخ به پیکار آورده چون پلنگ صف شکن یک تنه رو بعرصه کارزار آرد - و تنها مانند نهنگ مرد افکن بر دریای لشکر اعدا زده صفحه کارزار را کارستان سازد - درین اثناء عبد الله خان رسیده اسپ خود را پیش کشیده بمبالغه و الحاح سوار نمود و بصد زاری و التماس عطف عنان نمود - چون آن حضرت دیدند که نقش چنین نشست و قضیه چنین صورت بست - از کمال حقیقت آگاهی و نهایت اطلاع بر گردش های روزگار و تقلبات لیل و نهار بمغز معامله وار رسیده دانستند - که هنوز چهره شاهد مقصود در نقاب تاخیر و حجاب تعویق وقت است - لاجرم بدستیاری عنان داری تیز جلونی نکرده دستبازی کزان خود را از چشم زخم نگاه داشتند - و رفته رفته کفاری گرفته نخست ساحت قلعه رهتاس را بغرغ تشریف اشرف نورانی ساختند - و سید مظفر خان باره را بارضا بهادر در خدمت شاهزاده مراد بخش به نگاهبانی قلعه گذاشته و دیگر شاهزاده ها را همراه گرفته از همان راه اودیسه بقصد دکن معاودت فرمودند - و بدارابخان نوشتند که در گدهی

آمده سعادت ملازمت حاصل نماید - آن خان نا معامله فهم بحکم ظهور عواقب امور که بر ارباب تجارب و مردم آزموده کار پوشیده نمی ماند از روی کار و بمقتضای وقت و حال مصلحت دیگر اندیشیده معروض داشت - که زمینداران آنصوبه فراهم آمده سر راه مرا گرفته اند ازینجهت نمی توانم خود را به حضور رسانید - چون این بیروشی و ناهنجاری آن اجل رسیده بر طبع مبارک نهایت گرانی آورده مزاج مقدس را بشوش آورد - ناگزیر پسر جوان او را حواله عبدالله خان فرمودند - او همان لحظه بقتل رسانیده خاطر از آشوب و پرداخت - از آنجا کوچ بکوچ متوجه شده از همان راه بظاهر برهان پور تشریف آورده در لعل باغ نزل اجل ارزانی فرمودند - و بمحاصره قلعه پرداخته تمامی برگذات آن صوبه جاگیر بندهای تعب کشیده تذخواه نموده در محال باقی مانده کوریه تعیین فرمودند - فرستاده از روی استقلال تمام اعمال را متصرف شده بضبط در آوردند - راو رتن مخاطب بسر بلند رای بسر انجام قلعه داری پرداخته چندی بمدافعه و مقاتله در آمده داد مقابله و مجادله داد - و پنج شش ماه رد و بدل توپ و تفنگ از درون و بیرون درکار بوده - درین میان روزی محمد تقی از کمال دلاوری ذی تی رو پدای حصار نهاده مانند باد صحر که بی محابا خود را بر آب و آتش می زند - رو بروی توپ و تفنگ شد - و به ضرب دست و زور بازوی قدرت دیوار یک جانب انداخته یکسر راست تا قلعه دواخانه شتافته آردا نیز بتصرف خود در آورد - و عبدالله خان و غیره که بمحاصره پرداخته از هر طرف جنگ انداخته بودند - بعد از شنیدن این خبر عنان گردانیده از روی نفاق نه بمدد او پرداختند و نه این مقدمه را بعرض عالی رسانیدند - تا آنکه میان دلاوران بیرون و درون جنگ عظیم در پیوسته کارزاری عظیم بمیان آمد - و دلاوران مغول و متهوران راجپوت از اول روز

تا یک بهر شب بیدار حمله مرد افغان گرد از بغیاد وجود و دمار از نهاد یکدیگر بر آورده خون هم بخاک هلاک ریختند - درین حالت محمد تقی از قلت عدد همراهان و بیخبری و بی مددئی اهل لاسکر خود بستوه آمده با سیصد نفر پیاده گشته در قلعه دولتخانه در آمد - و با وجود خالی شدن ترکش ها از تیر و از کار افتادن شمشیر و جمدهر مردانه کوشیده در مقام مدافعه و مواجهه کشاده جبین دست و بازو به سر بازی و جانفشانی بر کشود - و آخر کار در تاریکی شب از روی لا علاچی راه بجای نبرده با همراهان تن بقید گرفتاری داد - درین واقعه قضیه هایلئ تیغ بیدریغ که از نزول قضای مبرم پای کم ندارد - سرگذشت دو هزار آدم گشته خاندان بسی مردم سپاه بخاک برابر ساخت - در خلال اینحال عارضه ناملایم عارض وجود مقدس گشته مزاج و هاج را از مرکز اعتدال منحرف ساخت - لهذا از آنجا کوچ فرموده مقام سنگمذیر سرمنزول اقامت خیل اقبال ساختند - درینحال عرضداشت هواخواهان از درگاه والا بدین مضمون رسید - که بعد از معادرت عالی از بغاله آن مملکت در جایگزین و حکومت مهابتخان نذخواه گشته فرمان شد - که زمینداران آنجا بدارابخان^ع [متفق شده] رانه ملازمت سازند - و بمهابتخان حکم شد که مقید ساختن دارابخان از مصلحت دور است - باید که بمجرد ورود فرمان سرش از تن جدا ساخته بحضور اشرف بفرستد - لاجرم یکی از خدمتگاران مقرب خان مذکور باشاره مهابت خان در روز داخل شدن لشکر بزخم جمدهر او را از هم گذرانید - و مهابت خان سرش بریده بحضور فرستاد - و عرب دست غیب که بجبهت آوردن هوشدک ولد شاهزاده دانیال و عبد الرحیم خانخانان نزد سلطان پرویز رفته بود آمده ملازمت نمود - و خانخانان پیشانی نیاز بر زمین ندامت داشته زمانی دراز سر خجالت

بر نداشت - حضرت خلافت مرتبت از روی کمال عنایت بتعظیم و تکریم پیش طلبیده در مقام مناسب ایستاده نمودند - و فرمودند که درین مدت آنچه بر روی کار آمده از آثار قضا و قدرست نه مختار ما و شما - باوجود این ما خود را شرمفده تر از شما می بینیم - از طرز کار چنین ظاهر می نماید که حضرت خلافت مرتبت نسبت بآنجناب بر سر توجه آمده اند - اگر محافظان قلعه آسیر و رهناس دست از نگهداشت آن باز داشته بتصرف متصدیان مهمات بادشاهی دهند - و شاهزاده های والا قدر را بدرگاه بفرستند مناسب مقتضای وقت و صلاح دولت است - چون مضمون عرایض ارباب وفاق بعرض اقدس رسید - بغابر التماس دولتخواهان و کار فرمائی سعادت ناچار دل برین قرار داد نهادند - و باوجود کمال علاقه محبت مفرط که بشاهزاده های عالی مقدار داشتند بجدائی ایشان رضا دادند - بغابر مقتضای این رای صواب آرای دوازدهم اسفندار سال بیستم جلوس جهانگیری روز دوشنبه سوم جمادی الثانیه سنه هزار و سی و پنجم سلطان دارا شکوه و سلطان اورنگ زیب بآئین شایسته دستوری درگاه آسمان جاه یافتند - و موازی^۱ [دولک] روپیه از نفایس و نوادر مرصع آلات و جواهر و فیلان تنومند کوه پیکر همراہ دادند - که برسم پیشکش از نظر انور گذرانند - و امر عالی برین جمله نفاذ قرین گشت - که نگهبانان بمجرد رسیدن فرمان قلعه رهناس و آسیر را تسلیم مردم بادشاهی نموده متوجه حضور شوند - آنگاه بغابر تحریک سائق بخت و تأیید دولت و اقبال باموذب سعادت رایت دولت بآهنگ توجه صوب ناسک برافراختند - و چون روزی چند در موقف ناسک رحل توقف انداخته از تحمل کلفت میثاق سفرهای شاق که مستلزم حرکات عنیف و تشویش خاطر اشرف

بنگرانی کوچ و مقام و رحل و ترحال است باز پرداختند - اتفاقاً اختلاف هوای آن سر زمین که همانا دران آوان خوری مخالفان نفاق آئین متلون مزاج بوتلمون نهاد گرفته بود موافق مزاج اقدس نیفتاد - و نیز از عدم حسن سلوک دکنیان خصوص گروه حبشی که سرشت زشت شان بر بدنهادی و دون مذشی مجبول است - با آنکه پیشتر در مقام اظهار نیکو بندگی و جانسپاری بوده کمال مراتب پرسداری و خدمت گذاری بجا می آوردند - درینولا بذایر نوشته های پی در پی نفاق کیشان تباہ اندیش دیربار آغاز بیروشی نموده تغییر سلوک داده بودند - لاجرم ازین راه خاطر مبارک بگرانی گرائیده رای انور تقاضای آن نمود - که چندی بجهت تغییر آب و هوای ناسازگار بهر جهت که خواهش خاطر اقدس و کشش طبع مقدس اقتضا نماید سفری اختیار نمایند - و چون از دیرگاه باز هوای سر زمین تنگ مکنون ضمیر منیر بود - بر وفق مقتضای وقت نهضت بلاد دور دست که مشتمل بر نزعت تمام و مرجب اکتساب تفریح مذش مبارک باشد پیش نهاد خاطر عاطر نموده بودند - بذایران عزیمت این معنی فرمودند که از تفرج متغزهاآت آن کشور زدگ کلفت و وحشت از آئینه خاند نور اندود طبع اقدس رفع نموده و گرد کدورت از صفا کده صفوت آمدود خاطر انور زده نقل و تحویل را درینصورت بعمل آورند - و چندی در طی مسافت آن ملک روزگار بسر برند - لاجرم بر طبق این عزیمت صائب روز مبارک شنبه بیست و سیدوم شهر رمضان المبارک سنه هزار و سی و پنج از ناسک بدان صوب نهضت اتفاق افتاد - و چون در البرکت اجدیر بیست و هفتم تیر از سال بیست و یکم تاریخ جالوس جهانگیری مورد خیل اقبال شد - و از میامن زیارت روضه منوره خواجه معین الحق والدین فیض اندوز گشته اعطای وظایف و عطایای مجازان آن بقعه

متبرکه چنانچه حق مقام بود بجا آوردند - از آنجا لوای والا از راه ناگور
 ارتفاع یافت - و از ناگور بعبوده پور و از آنجا براه جیسلمیر بکشور سنده
 متوجه شدند - غره شهرپور در امرکوت و بیست و چهارم مهر ماه خارج تنه
 مضروب سراق اردوی گدیهان پوی گشت - شریف الملک ملازم شهریار که
 بحکومت آنجا می پرداخت با پنجهزار سوار و پیداده بسیار از زمینداران
 وغیره آنجا جمع نموده بقدم جرأت استقبال موکب اقبال نمود - و با آنکه
 زیاده بر سه صد و چهار صد سوار در رکاب سعادت نبود - قاب صدمه آنها
 نیاورده خود را به پناه قلعه که پیش ازین باستحکام برج و باره و توپ
 و تفنگ وغیره مصالح قلعداری پرداخته در انداخته بمدافعه و مقابله کمر
 همت بست - باوجود منع شاه بلند اقبال بهادران جلالت کیش ضبط خود
 نموده روزی یورش بر قلعه نمودند - چون بر دور قلعه همه جا میدان مسطح
 یکدست بی درخت و پناه بود - و در آن ضلع خندق عمیق عریض پر آب
 پیش رفتن محال و برگشتن مشکل - لاعلاج در پس وقایه توکل در میدان
 ایستاده به تیر اندازی قیام نمودند - هرچند آنجذاب کس بمبالغه بطلب
 فرستادند فایده نداد - لاجرم چندی از سرداران مثل ^۱ [راجه گوپال کور] غ
 و علیخان ترین وغیره با جماعه منصبداران هدف تیر اجل شدند - مقارن
 اینحال کوفتی صعب عارض وجود مسعود گرامی گشته طبیعت را بی مزه
 ساخت - و نیز خبر فوت سلطان پرویز در چهارم آبان مطابق ششم صفر سنه
 هزار و سی و پنج و رحلت عفر ^۲ [سیزدهم] اردی بهشت سنه هزار
 و سی و چهار رسیده باعث برگشتن شد - مجمل مسافت این راه که

(۱) غ [مان دهاتا کور] اقبالنامه جهانگیری - صفحه ۲۸۱ - طبع ایشیائیک

موسائیتی بنگاله *

(۲) ع [سی و یکم] ل

چهار صد و یازده کروه بادشاهی است بهفتاد کوچ و پنجاه مقام که عبارت است از چار ماه تمام طی شد - و بهنگام اقامت تته چهاردهم صفر سنه هزار و سی و شش پرتو طلوع اختر وجود انور شاهزاده خجسته مقدم فروغ بخش خدر عصمت ملکه دهر ممتاز زمانی آمده بسطان لطف الله موسوم گشت - و مدت بیست و دو روز آن سرزمین از اقامت موکب سعادت رشک فرمای فردوس برین بوده - چون زیاده برین توقف در آن ولایت موافق صوابدید رای گیتی پیدا نیامد - بذابر آن باز هوای نهضت دکن از نزهت کده خاطر انور سر بر زده اندیشه کوچ بر خیال اقامت غالب آمد - و بحکم این عزیمت صائب روز یکشنبه هزدهم صفر سنه مذکور برای ولایت پاره که از مضافات کشور گجرات است - موکب منصور آهنگ معارفت نموده بسوی مقصد رهگرایی گشت - و از تته تا ناسک در صد و شصت کروه بچهل کوچ و مقام قطع شده غره آذر ماه الهی سنه بیست و یک جهانگیری در ناسک نزول اجلال موکب اقبال اتفاق وقوع پذیرفت - درینولای سید مظفر خان و رضا بهادر مخاطب بخدمت پرست خان سعادت آسا فتراک اقبال شاهزاده هلال رکاب فلک رخس مراد بخش گرفته بشرف بساط بوس استسعاد یافتند - و چون درین ایام هوای ناسک در نهایت شدت گرمی بود موافق مزاج مبارک نیامده حسب التماس نظام الملک دارالخیر جفیر که در نهایت دلکشائی و نزهت فضا و غایت عذوبت آب و لطافت هواست - بجهت اقامت موکب جاه و جلال آنحضرت مقرر شده باختصاص این سعادت خاص نامزد گشت - بیست و نهم فروردین ماه سال بیست و دوم جلوس جهانگیری عمارت های خوش و نشیمن های دلکش که در آن سرزمین دلنشین اساس نهاده عذیر بود از نزول اقدس روکش فلک اطلس شد *

پناه آورده رکن السلطنت مهابتخان

بدرگاه گیتی پناه

چون نوزجهان بیگم در همه وقت و همه حال بقاء امور بر دولتخواهی خود نهاده از ته دل سعی درین باب شده مساعی نا جمیله بجای آورد - و در تشیید مبادی کار شهریار متصدی امور ناکردنی گشته بجان میکوشید - و قطعاً مال این احوال را بخاطر زیاده دیده کوتاه نظر از سوء عاقبت و خامت خاتمت آنها می پرشید - چنانچه در پیشرفت این کار هر مفسد عظیمی که پیش می آمد مرتکب آن شده مطلقاً در اندیشه صلاح این دولت کده ابد بنیاد که از پرتو انوار عنایت آلهی بدین مایه رفعت و این درجه دولت رسیده بود نبود - و مصلحتی چند نه محض مفسده و عین نا دولتخواهی می بود - در لباس دولتخواهی بنظر انور جلوه گر ساخته صلاحهای فاسد و کنگشهای ناعواب میداد - و آن حضرت خود بغور امور نه رسیده خواه نخواه بر وفق رضای او عمل می نمودند - درینولا که باعتقاد خود گردش گیتی بکام او گسته رفع جمیع موانع نموده همین مهابتخان را که از داعیان باطنی پروریز بود سنگ راه مدعی خود می دانست - خواست که بلطایف الحیل در استیصال او کوشد - و بدرگاه طلب داشته بآسانی از پیش بر دارد - چون مهابتخان که از اصل کار آگاهی داشت دید که پرده از روی راز نهانی برخاسته خصوصیتی که در حجاب مدارا بود آشکارا و بی پرده گشت - ناچار در پی نگهداشت خود شده بر سر چاره گیری معامله رفت - و در مدد تحصیل رضامندی و خرسندی بیگم شده بمقام اظهار اطاعت و انقیاد غائبانه در آمد - و هر چند چاپلوسی و لایه گیری نمود مفید نیفتاد - بی اختیار در آن وقت که دستش از همه

سو کوتاه شده و در چاره کار خود در مانده نقش این اندیشه که بدربار آمده برأت ساخت خود از طغیان و عصیان که بدو نسبت داده بودند باز نماید - و باین عزیمت راسخ با فوجی عظیم از راجپوتان یکدل و یکجهت بی در خواجه اجازت آنحضرت از برهانپور متوجه درگاه گشته - چون در کنار آب بهت باردوری جهانپوری پیوست - بحسب اتفاق آنوقت تمامی عسکر منصور پیشتر از آب عبور نموده همین حضرت خلافت مرتبت با بیگم و معدودی چند از حواشی و خدم درین سوی آب مانده بودند - ناگاه بیخبر بخوابگاه آنحضرت در آمده زمین بوس نمود - و در ظاهر چنان نمود که غرض من ازین آمدن دولتخواهی و نگاهبانی آنحضرت از آسیب دشمنان دوست نما و نفاق کیشان موافق سیدما است - درینحال نورجهان بیگم انتهاز فرصت نموده خود را به کشتی رسانید - و اکثر امرا و سران سپاه را بر سر خویشتن گرد آورده بهمان پا خواست که از آب بگذرد - مهابتخان پل را آتش زده دو هزار سوار اعتمادی خود را بجهت مدافعه و مقابله بر کنار آب باز داشت - بیست و نهم جمادی الثانی سنه هزار و سی و شش آصف خان باتفاق خواجه ابوالحسن و دیگر عمدها باوجود منع آنحضرت همراه نورجهان بیگم از گذری که غازی بیگ مشرف نواره پایاب دیده بود قرار گذاشتن داده - بسبب آنکه سه چار جا از آب عمیق عریض بایستی گذشت - در وقت عبور انتظام افواج بجای نمانده هر سواری بطرفی افتاد - و آصف خان و خواجه ابوالحسن و ارادتخان با عمارتی بیگم روبرو فوج مهابتخان با جمعی قلیل اسبان شنا کرده و یراقها تر گشته - جمعی بکنار و بعضی بمیان - که ناگاه مردم مهابتخان فیله را پیش رو داده همه را در شبیه تیر و تغذگ گرفتند - و بی اختیار جلو مردم برگشته سوار و پیاده واسپ و شتر خود را بر یکدگر زده قصد گذشتن کردند - و فوج غنیم آن مردم

را در پیش انداخته بغیل بیگم رسیدند - و جواهر خان خواجه سرای ناظر محل و ندیم خواجه سرای نور جهان بیگم را با جمعی بقتل رسانیدند - و دو زخم شمشیر بخراطوم فیل بیگم زده - بعد از برگشتن از عقب زخم برجهه بسیار بغیل مذکور رسید - و بدشواری تمام فیل شفا نموده بیگم بدولتخانه بادشاهی رفته فرود آمد - و خواجه ابوالحسن که از هول جان مضطربانه اسب در آب زده بود - هنگام شفا از اسب جدا شده بمدد ملاح کشمیری جان بسلامت برد - و آصف خان با دو سه کس خود را به قلعه اٹک رسانیده متحصن شد - و مهابتخان بعد از رسیدن اٹک آصف خان را با شایسته خان پسرش بقید در آورده عبدالرحیم منجم و ملا محمد قتهوی را که هر دو مجموعه استعداد و قابلیت صوری و معنوی بودند به قتل رسانید - و این مظلمه با خود بآخرت برد *

از آنجا که حکمت کامله ربانی در خلق نسا بعد از مصلحت بقا نوع انسانی در ضمن توالد و تناسل و تربیت اولاد منحصر است - نه حراست مداین و سیاست بلاد و عباد و تجهیز جیوش و جنود و تسویه صفوف مصاف - لاجرم به هیچ وجه برکت در سرداری این طائفه متصور نباشد - و فتح و ظفر در امثال این حالات همانا نوعی از مکالات است - چنانچه مکرر به تجربه خردمندان رسیده که دولت در سلسله که فرمانروای آن این صنف ناقص رای بشند چندان نباید - و لشکری که کار فرمای آن باین طبقه باشد لا محاله فی الحال شکست می یابد - اینهم از کارگذاری زن برهمزن معامله بود که سپاهی بآن کثرت عدد و عدت از خیل راجپوت کوتاه ملاح که بجای دست زدن پای ایستادن ندارند باوجود کمال قلت باین علت شکست عظیم خورده اکثر احاد لشکر پراکنده شده سر خود گرفتند - و هر یک بطرفی زده از میان آن مخصوص بیرون

رفتند - چون عرصه خالي شد مهابتخان را مغازی و مزاحمی نمود - لاجرم در مهمات ملكي و مالي با جمعيت خاطر و فراغبال مدخل نموده هرچه ميخواست ميبرد - و در عزل و نصب و قتل و حبس همگنان و ساير معاملات كلي و جزوي مملكت برای خود كار كرده هيچ يك از ارکان دولت و اعيان حضرت را بهيچ بر نمیداشت - و شماری از كار خود و روزگار پاداش گذار كه محتسب حساسی و مكاف كافي ست برنگرفته همگنان را در حساب نمی آورد - و مع ذلک صاحب معامله یعنی خداوند ممالك را نیز بيدخل مطلق و خود را مطلق العنان علی الاطلاق ساخته خلیع العذار بكار خود پرداخت - و باین معنی اتفا نه كرده خود را دولتخواه و نگاهبان حضرت می نمود - و درین لباس جمعی از راجپوتان در سرشت بی ادب را بكشك داری آنحضرت بر گماشته چند ماه در خدمت عالی بهیچ وجه کسی را روی تردد بل قدرت سخن کردن از دور هم نبود - و ایتمعنی بر طبع گرمی مدش آن سرور بسیار دشوار می آمد - لاجرم باشاره عالی جمعی از اعدیان کابلی بر سر شوش آمده بر سر چراگاه گفت گوی نمودند - و یک نفر احدى نگاهبان شكارگاه از دست راجپوتان بقتل رسیده - اعدیان دیگر كه نزدیک بآن فرود آمده بودند همه مستعد رزم و پیکار گشته بر سر دایره راجپوتان رفتند و جنگ عظیم در پیوسته - اعدیان تیر انداز و برفنداز جمعی بیشمار از آن اشرار بدار البوار فرستادند - و قریب هزار کس در کابل بقتل رسیده - راجپوتان دیگر كه بجهت چرانیدن در پراگندگی و مواضع دور دست رفته بودند ازین خبر هر جا كه احشام و مردم مواضع راجپوتان را یافتند مثل سگ كشته - و هر كرا زنده یافتند بدست افغانان فروختند - و مهابتخان بحمايت و كمك نوكران خود سوار شده - چون معامله برنگ دیگر دید از غایت بیم و هراس خود را به پناه دولتخواه رسانیده

التماس اطفاء این نائرة غضب الهی نمود - حسب الحکم اشرف کوتوال چار زده (۱) این فتنه را فرو نشانید - و خان مذکور را آنمیه وقع در نظرها و آن پایه وقر در دلها نماند - و از همه جهت خصوص بعلت قتل راجپوتان مواد استقلال و استبداد او رو بقلب نهاده آن آبرو که داشت بسیار کمی پذیرفت - و دانست که بالآخر گستاخ رؤی و تباه رائی با ولی نعمت حقیقی شقارت دوجہانی بار می آورد - و بد اندیشی نیکی رسان خود همدیگر داور نه بس دیر سزای کردار نابکار در کنار روزگار خود می بیند - ناچار با احتیاط تمام بدربار می آمد - و جمعی کثیر گرد و پیش دولتخانه می داشت - بعد از کوچ از کابل در نزدیکی رهناس بعرض مقدس رسانیدند - که هوشیار خان خواجه سرای نورجهان بیگم دو هزار سوار از لاهور همراه آورده - و در رکاب سعادت نیز جمعیت خوب فراهم آمده - یک منزل پیش از رهناس دیدن محله سواران را تقریب ساخته حکم نمودند که تمام لشکر از قدیم و جدید جیبہ پوشیده مسامح و مکمل از در دولتخانه تا آن سرا دورویہ مستعد کار بایستند - آنکاه مصعوب بلند خان خواص گفته فرستادند که امروز بیگم محله سواران خود ا می بیند - باید که مجرای اول روز موقوف داشته فردا سعادت کورنش در یابد - مبادا بسبب گفتگویی پوچ معامله بجنگ و نزاع کشد - بلکه بهتر اینست که کوچ نموده یکمنزل پیش برود - چرن راهمه برو غالب شده بود و خانخانان عبد الرحیم که از زخمهای کاری در دل داشت - بمبالغه والاحاح انصرام مهم او بعهده خود گرفته بقصد پیکار از لاهور بر آمده بود - بی اختیار گشته راه فرار پیش گرفت - و در منزل را یکی کرده از آب بہت گذشت - و باصف خان عهد و سوگند در میان آورده معذرت بسیار

(۱) چارزده غالباً همان مقامی است که اکنون باسم چار سده مشہور است *

خواست - و التماس نفرستادن لشکر بتعاقب معروض کرده روانه دریا نمود - و بانداز عزیمت فته درمیان آورده روی امید بدین آستان سپهر نشان آورد - و بتاریخ بیست و یکم ماه صفر سنه هزار و سی و هفت هجری در دارالخیر جنیر استلام رکن و مقام این آستان سدره نشان که کعبه آمال و آمانی انام است بجا آورده بنابر التجای این درگاه از بازخواست زمان امان یافت - و در مقام عذر خواهی معاصی نامتناهی شده از روی عجز و زاری زینهار پی عفو و حلم بیکران آنحضرت گردید - و بنابر مقتضای آنکه پاس خاطر ملتجی داشتن و رعایت پناه آورده نمودن ناگزیر مروت و لازمه فوت است - دیده و دانسته از گناهان او در گذشته مطلقاً بیروشیهای او بر روی او نیاورده نقش جرایم و جزییات بی اندازه خاصه ناهنجاریهای تازه او را بزال مکارم و عفتیت محو فرمودند - و از نوید مواعید دلپسند امیدوار انواع عواطف و اکرام و اقسام مزاحم بادشاهانه ساخته بر مراتب اعتبارش افزودند - چنانچه بدین امید سرگرم جانفشانی و جان سپاری گشته در صدد تلافی و تدارک نقصیدرات سابقه شد - و در عموم احوال خصوص هنگام توجه بمستقر سریر خلافت چنانچه نگارش پذیر خواهد گشت - و همه جا در راه آن حضرت جانفشانیها نموده باین طریق راه خود پاک ساخت - و بهاداش حسن اخلاص و صفای عقیدت بمراتب والا و مفاصل عالی ترقی نموده بخطاب خان خانانی و مرتبه سپهسالاری که بالا ترین مراتب و مفاصل است سر برافراخته سرمایه اعتبار و افتخار اعقاب و اسباط خویشتن آماده ساخت - و نیز چون قدم او بر شاه بلند اقبال فرخنده شگون و مبارک فال آمده - بمجرد رسیدنش شب تعب بر هواخواهان این دولت پایدار پایان رسید - و ایام محیی و آلام بسر آمده روزگار ناموانق راه موافقت با سالکان طریقه دولتیخواهی پیموده از در موافقت در آمد

مجملاً بسی وهن و فتور در پنجساله فترت که روزگار اختبار و زمان افتتان و امتحان بود باحوال هواخواهان آن عزیز کرده حضرت عزت و برگزیده نظر عنایت آن حضرت راه یافت - و درین ضمن نقد سوره اخلاص خالص این صافی سرپرست بدان والا حضرت سنجیده میزان امتحان شده صاف و بی غش بر آمد - و از بد هنجاریهای روزگار ناهموار بسی فراز و نشیب و بلند و پست پوش آمده - و امور ناملایم نامناسب و قضایای ناشایسته صورت بست - و مصافهای قوی و رزمهای مهیب اتفاق افتاده از طرفین سرداران معتبر نامور کشته گشتند - و جا بجا در معارک ارباب مذاصب گوهر گرانیهای جان عزیز نثار خاک راه ولی نعمت جاوید نموده نیکنامی ابد که نهایت نیکو سرانجام سپاهی است اندوختند - الحمد لله که آن حضرت در ضمن آنمائی تغیرات احوال از یساقهای شاق و تردهای دشوار و حرکات عنیفه همه جا بکشاده رؤی و ثابت رایی بی گره پیشانی و چین چبین چون سالکان طریقه طریقت طی ادوار و اطوار نمودند *

بیان ارتحال جنت مکانی جهانگیر بادشاه بدار النعم جاودانی و باعث واقعی ایمن واقعیه ناگهانی

خرد پردازان کار آگاه که از رنگ آمیزیهای نیرنگ ابداع اطلاع دارند نیکو می دانند - که مادامی که سرابستان خلافت کبری از جوئبار عدل و احسان آبخورد - هر آئینه اشجار برومندش مانند نهال سدره سرسبز و بارور بماند - و طوبی مثال سایه اقبال بر نزدیک و دور افکنده بی برگان گیتی را ثمره مقصود بکام رساند - اگر خدا فخواستہ ازو خلاف اراده الهی

بعمل آمده نقشی دیگر که موافق رضامندی آنحضرت نبوده باشد بروی کار جلوه نماید - بظاہر آنکه به پشتیبانی عدل زمین پا بر جا و آسمان بر پاست - یکدم اساس دولت بل بذای بقای خداوندان آن نیز ثابت قدم نماند - درین صورت تا غرض صاحب کارخانه به یکبارگی فوت نشود کار پردازان عالم بالا که پیوسته در پی سرانجام مصالح این جهان اند - او را بجهانبانی عالم دیگر خوانند - و لباس حیات مستعار ازو انتزاع نموده خلعت خلافت والا بصاحب درلفی دیگر بپوشانند - و افسر سردری بر سر فرخنده فرو تارک مبارک تاجوری دیگر نهاده اورنگ بادشاهی روی زمین را از برکت قدم خجسته مقدم او زیور بخشند - و مهود این اجمال صدق اشتغال ارتحال جنت مکانی و فروغ یافتن گوهر افسر جهانگیری و جهانبانی ست از پرتو تارک مبارک والا حضرت شاه بلند انبال - و او نمود ایهام سیاق این مقام آنست - که چون حضرت جنت مکانی بسبب ارتکاب تقارل مغیرات و بذایر افراط محبتی که به نور جهان بیگم داشتند - سر رشته جمیع معاملات باو تفویض نموده بودند - و بحکم علاقه قوی پیوند که از رهگذر کمال پاسبانی و خدمت گذاری او قلادۀ خواش خاطر اقدس شده بود - مطلقاً از گفته او تجاوز تجاوز نمودند - و این مساعله تا جای کشید که رفته رفته از رهگذر ارخاء عنان او بسی مفاسد عظیمه بمصالح دولت رسیده فتور عظیم بمعاملات ملکی و مالی راه یات - و هریک از خودشان که نسبت یا سببی باو داشتند - منزلت های والا یافته بصاحب صونگی صوبهای کلان لوای استقلال بر افراشته چون خاطر از عدم مواخذه جمع داشتند - هرچه خواستند بی محابا بعمل آوردند - و این معنی باعث فساد نظام عالم و شورش اوضاع واحوال دار الخلافۀ آدم گشته - لا جرم بحکم مقدم مذکور آن حضرت را باجابت دعوت داعی حق خوانده این عنایت پروردۀ حضرت ذوالجلال

و دست نشان قدرت را بجای آن حضرت نشانند - درین صورت معنی
 مثل مشهور که حق بمرکز حقیقی قرار گرفت درست نشین آمده گیتی
 از جلوس همایون آن حضرت بتازگی آرام پذیرفت - و ایزد تعالی قبل
 از آنکه حضرت جنت مکانی جهان فانی را وداع نمایند - و روزگار بدهنجا
 را خیرباد گویند - لطیفه چندی غیبی انگیخت - که بعضی ناخلفان که بزعم
 ناقص تباہ اندیشان سد راه پیشرفت این مطلب بودند - درد سر از میان
 برده بپای خود راه ادبار سپردند - و بی تحریک کسی تخفیف تصدیق
 بسعی خویش از پیش برخاستند - و حقیقت معامله آن بود که چون
 شهریار ناشدنی در کشمیر بعارضه داء الثعلب گرفتار شده موی روی
 و محاسنش فرو ریخت - و همه تن پیکرش از تف آتش آتشک آبله زده
 درد از نهاد او بر آورد - و بقبح این معنی رسیده اینقدر فهمید - که بآن رو
 از حجاب اختفا بدون وساطت نقاب بیرون آمدن نهایت بیرونی است -
 و خانه نشینی هم خالی از قباحتی نیست - لاجرم بسلسله جذباتی ادبار
 در آن نزدیکی که ریاضت اقبال بصوب دار السلطنت لاهور ارتفاع یافت
 با آنکه بیگم بعدائی او راضی نبود - با کمال کراهیت خواهی نخواهی با او
 درین باب همراهی نموده - و از حضرت جنت مکانی رخصت گرفته او را
 راهی لاهور ساخت - و از جمله لطایف آسمانی که امارت ظهور اقبال
 اولیای دولت و علامت ادبار شهریار بود درینوقت از پرده غیب بعالم شهود
 جلوه گر آمد - آنکه نورجهان بیگم ازین راه که شاید کار او روی بر کند مدتی
 پیش ازین محافظت داور بخش پسر سلطان خسرو را که ببولاقي اشتها
 داشت - نامزد مردم شهریار نموده او را نظربند می داشتند - و از آنجا
 که حکمت الهی اراده دیگر داشت - چنانچه سر حقیقت آن عفتربند
 بر اصحاب بصیرت از سیاق کلام کمال ظهور خواهد نمود - او را درینوقت

از شهریار گرفته حواله ارادتخان میر بخشی نمودند - و چون مصلحت دولت روز افزون شاه بلند اقبال در باز داشت او بود - و منع قضا و دفع قدر در مثال این احوال قفل دهان زبان آوران و بند زیردستان میشود - نور جهان بیگم با وجود آنمایه اعتبار و افتدار و تصرف در مزاج مبارک و تملک عنان اختیار آن حضرت مطلقا درین باب راه گفت و گو بل مجال نفس کشیدن نیافت - در وقتی که شهریار براهمفونی ادبار و عنان کشی شوربخشی روانه لاهور شد - در آن نزدیکی حضرت جنت مکانی نیز در عین شدت عارضه ضیق النفس که مدت آن بامتداد کشیده بود - و گاه گاه عوارض آن اشتداد می نمود - متوجه دارالسلطنت لاهور شدند - و بتاریخ روز یکشنبه بیست و هشتم صفر سنه هزار و سی و هفت مطابق پانزدهم آبان ماه الهی سال بیست و دوم جلوس در عین راه از سرمنزل چنگرته^(۱) بعالم بقا شتافته در سرمنزل قدسیان مقام گردیدند - بیگم بغابر مقتضای اراده فاسد که همواره مکفون خاطر داشت - و انفون بی اختیار باظهار آن لاچار شد - با خود قرار داد که نخست بولاقی را فرا دست آرد - و چندی از دولتمخواهان را که ازیشان پیوسته پر حذر بود به بهانه کنکاش طلبیده بعضی را زندانی و برخی را آنجهانی سازد - و ازین رو سرمایه جمعیت خاطر اندوخته یکباره فارغ البال بکار خود پردازد - و اتفاقاً یمین الدوله اصف خان که همواره در صدد دولتخواهی و مقام مدد دولتخواهان بود - و پیوسته سعی در استحکام قواعد ابد پیوند می نمود - چون درین ایام بقرار داد خاطر او پی برده بر این معنی بی صورت آگاهی یافت - لا جرم از راه خیر اندیشی عالمیان و مقتضای مصلحت ملک و ملت درخواست - که با وجود چنان

(۱) در اقبالنامه جهانگیری چنگس هستی و چنگس همی نوشته شده .

صاحب سعادت‌ی سزاوار خلافت و بادشاهی چنین ناخلفی نامزد مرتبه
 ظل‌الهی گشته برین سر عالمی بفساد رود - در حال اولیای دولت نامدار
 را ازین معنی خبردار ساخته بولاقي را از ارادتخان طلبیده در قید خود
 نگهداشت - و بخاطر آورد که درین هنگام که نزول اجلال موکب جاه و جلال
 شاه بلند اقبال دور دست افتاده از فرط ضبط و ربط نورجهان بیگم دست
 بدامن دولت شاهزادهای نامدار نمی‌رسد - و بغابر مقتضای رسم دیپومه
 روزگار دست نشانی نامزد این امر عظیم القدر نامی درمیان باشد - تا باعث
 گرمی هنگامه اجتماعی ضروری گشته باحوال سپاهی و رعیت که ایقان
 در حقیقت بی سرور حکم رمه بی شبان دارند پراگندگی راه نیابد - و نیز
 دست آویزی برای استیصال شهریار در دست داشته باشد - لاجرم
 باین مصلحت او را بدین معنی نامزد ساخته در حال بنارسی مشرف
 فیلاخانه را تعیین نمود - که بسرعت باد و سحاب بیملاحظه مانعی بر آب
 و آتش زده خود را بخدمت شاه بلند اقبال رساند - و چون تذکری وقت
 اقتضای عرض داشت نویسی نمی‌نمود - حقیقت معامله را زبانی
 عرض دارد - و بجهت مزید اعتبار مهر خود را بدو داد که از نظر افور
 آن حضرت بگذراند - و بالجملة تا خبردار شدن بیگم بولافی را همراه گرفته
 بانواج خاصه خود و جمعی از دولت خواهان که اعتماد کلی بر ایشان
 داشت بدین قصد متوجه لاهور شد - که پیش از استواری بغای معامله
 شهریار در قلع و قمع سپاه او مساعی جمیله مبذول داشته بخواست‌الهی
 دمار از روزگار و گرد از بنیاد همگان بر آرد - چون بدکم ازین معنی آگاهی
 یافت - دید که از رنگ آمیزیهای نیرنگ قضا معامله رنگی دیگر بر کرد -
 و از بازیچه‌های روزگار منصوبه بین نقش طور دیگر نشست - در بنحالت
 بفکرهای در و دراز افتاده باوجود تباہ اندیشی قطعاً حرکت ناهنجاری

نذموده نفسی بر نیلورد - و بیاس مرتبه خویشتن قناعت نموده نگاه داشت سر رشته کار خود را غنیمت شمرد - و بحکم این اندیشه صواب نما چون در حقیقت از هیچ رو مهم صورت نمی بست بفاکامی ساخت - و هر سه شهزاده نامدار را با خویشتن در حوضه فیل جا داده جمعی از سپاهیان که پاس نامک منظور می داشتند - و هنوز از بیم او ایمن نبوده از چشم داشت قطع نظر نذموده بودند - بدور دایره فیل خود در آورده باین طریق نعلش اقدس را همراه گرفته آهسته آهسته از دنبال راهی گردید - چون موضع بهیجر محل نزل همگنان شد - یمین الدوله نخست جمعی از امرای عظام را که پیشتر روانه بهیجر شده بودند - خصوص خواجه ابوالحسن را که همواره در باطن از داعیان دولت آن حضرت بود - با خود متفق ساخته در جمیع ابواب دولتخواهی خصوص استیصال شهریار و دیگر مذتبدان با همگنان عهد و پیمان به غلاظ ایمان بسته خاطر ازین ممر جمع ساخت - آنکه متکفل تجهیز و تکفین آن حضرت جنت مکانی شده سامانی که در خور آن بادشاه والا جاه باشد مهیا و آماده گردانید - و بآئین شاهانه نعلش مبارک آن سرور را روانه لاهور نمود - و سرافرازان مفاصب والا را همراه نعلش والا که همدوش مغفرت الهی بود داد - که دوش بدوش به لاهور رسانیده آنروی آب در باغی جنت آئین برحمت جاوید سپارند *

چون خبر بآن دستور اعظم رسانیدند - که نورجهان بیگم درین حال نیز خیال محال از خاطر بیرون نه کرده ترک اندیشههای دور از راه نمی دهد - و در خفیه نامها بشهریار نوشتند راهمونی سرانجام مهمات می نماید - لاجرم آن خیرخواه عباد الله بغایر آنکه این معنی سبب خلل عظیم می شد - ناچار حسب المصلحت روزگار و رعایت صلاح دارین او بیگم را از محل بادشاهی بر آورده در منزل خویش جا داد - و بمقتضای حرم

و احتیاط نهایت مبالغه در ضبط و محافظت خواجه سرایان را ممنوع ساخته بجز خادمه چند که محل اعتماد بودند - کسی را نزد او راه نمی داد - درینصورت سلطان دارا شکوه و شاه شجاع و سلطان محمد اورنگ زیب را ازو جدا نموده خدمتگاری و پرستاری ایشان را بصادق خان تفویض نمود - و این معنی بنابران بود که خان مذکور سابقاً بعلت اتفاق باریاب خلاف و عناد و مخالفت با یمین الدوله بتفاق بندگان حضرت شهنشاهی متهم بود - بدین سبب کمال توهم داشت - لهذا درینوقت که یمین الدوله توسل نموده بود - آن گسسته امید را که پیوند خویشی و عمزادگی داشت پذیرای این سعادت ساخت - تا این معنی رفع زلات و محو تقصیرات او شود - و بدین دست آویز متین نوشتههای واقعی یا غیر واقع باغماض عین پایمال گردد *

مجملاً شهریار در لاهور نخست بخزاین امراء و اصحاب وفاق که در دولتخواهی این حضرت با یمین الدوله اتفاق داشتند - دست درازی آغاز نهاده اسپ و فیل و جنس هرکس که بدست می افتاد بر نوکران مجهول خود قسمت میکرد - و بنابر عدم ضبط و ربط بی تمیزی او فتنه جوین روزگار که چنین روزی را از خدا می خواستند - درین قسم وقت که این نوع هنگامه یافته بودند - اسپ و فیل مردم خصوص از طوایل بادشاهی بخود سر می کشیدند - آن کوتاه نظر خود عیال و ناموس را در منزل خود جای داده نظر بند نگاه می داشت - و براهمنویی ناهنجار چندی از غرض پرستان ابواب خزاین بادشاهی را نیز کشوده سپر سپر زر را چون خاک رهگذر خوار و بی اعتبار شمرده بیشمار و بیدریغ بمردم خود و جمعی روشناس که در آنولا بر سر او اجتماع نموده بودند میداد - و مردم نا مناسب را بمناسب عالی نامزد نموده بخطابهایی بی نسبت مرتسم

می ساخت - بتصور آنکه از دستياري کوشش همدستان پنجه در پنجه
 قضا و قدر میتوان کرد - غافل از آنکه نا داده نتوان گرفت - و نا نهاده
 نتوان برداشت - خاصه شهباز نشیمن دولت که بغریب دانه بدام
 در نیاید - و بآشیانۀ عقیق قاف عزت و رفعت دست اقتدار و مکنت
 نرسد - مجملای بی رعایت ضوابط محاسبان و ملاحظۀ قوانین دیوانیان درین
 چند روز قریب هفتاد لک روپیه نقد از خزانۀ عامرۀ بادشاهی و مخازن
 معمورۀ امرا بمردم بی اعتبار مجهول که همدین ایام سر از کوچه خمول
 بر آورده در پی او افتاده بودند داد - چنانچه تا حال باوجود کمال تفحص
 و تجسس ضابطان اموال قریب چهل و پنج لک روپیه ازین مردم باز یافت
 شده باقی از میان رفت - و هنوز ارباب کفایت بانداز ایفکه خام طمعان
 در امثال این احوال اقدام باین مواد نموده دلیر نشوند - و پا از اندازه
 بیرون نه نهند - پیوسته در پی پیدا کردن این طایفۀ گمغام هستند - چنانچه
 هر جا نشانی از ایشان یافته گمان می برند - دست از پی برده تحصیل
 می نمایند *

کیفیت مقابلۀ عسکر ادبار آثار سلطان شهریار با
 بادشاهزادۀ داور بخش مشهور بمولای و خان
 عالیشان آصف خان و غابۀ داور بخش
 و خان مشاعر الیه بر لشکر شهریار

چون شهریار نادیده کار زیاده از پایۀ خویش معامله پیش گرفته
 بعلمت عدم بصارت و بصیرت منصوبۀ صائبی ندید و تدبیر درستی نیندیشید -
 خود به نا و نوش مشغول گشته معاملات را بنا آزموده کاری چند باز

گذاشت - و گروهی را که از فرسودگی روزگار و دیدن عرصه کارزار حورمان نصیب بوده گوشمال و تادیب ادیب خرد ندیده بودند - و گرم و سرد و تلخ و شیرین گیتی نه چشیده بکار گذاری باز داشت - از جمله بایسنغر پسر شاهزاده دانیال را که از حبس خواجه ابوالحسن گریخته نزد او آمده بود بسرداری فوج خود نامزد ساخت - و همراه لشکر تفرقه اثر قدیمی و جدیدی خود که بهمه جهت در آنولا زیاده از پانزده هزار سوار بی سر و پا بر سر او جمعیت نموده بودند بمقابله موکب اقبال فرستاد - و سایر اسباب محاربه از توپخانه و قورخانه و فیلخانه سرکار بادشاهی که هنگام توجه کشمیر در لاهور گذاشته بودند همراه داد - و یمین الدوله آصف خان باوجود قلت اولیا و کثرت اعدا و عدم وجود اسباب کارزار بغیر نشانیدن آتش این فتنه برخاست - و امرای عظام که همگنان بجهت قید اهل و عیال خود از شهریار رمیده دل و رنجیده خاطر شده در باب مخالفت او بیشتر از پیشتر ساعی و داعی گردیده در باره هلاک او بجان و دل کوشیدند - و افواج منصوره را که از همه جهت بده هزار تن نمی کشید - توزک شایان و ترتیب نمایان داده روز شنبه یازدهم ربیع الاول سنه هزار و سی و هفت هجری مطابق بیست و هشتم آبان ماه در سه گروهی لاهور نزدیک پل دیک^(۱) راوی در برابر مخالفان باین دستور صف مصاف و یساق قتال آراست - هراول خواجه ابوالحسن - مخلص خان - الله ویردی خان - راجه جگت سنگه ولد راجه باسو - شرف الدین حسین ولد نیکنام مخاطب به همت خان - تربیت خان با دیگر بهادران کار طلب - القمش شایسته خان - شیر خواجه - خواصخان با مردم جلو سید هنر خان - سید جعفر - سید عالم و دیگر راجپوتان - برانغار

(۱) دیک اسم دیگر آب راوی است - ملاحظه کنید بادشاهنامه عبد الحمید

لاهوری - صفحه ۶۰۸ - جلد دوم - طبع بلیوتیکا اندیکا *

ارادتخان ترکمان - ملا مرشد - مهابتخان - حکیم جمالا - بهادر بیگ با سایر احدیان - جرانغار صادق خان - خان زمان - میرجمله - شاهنواز خان - معتمد خان - راجه روز افزون و چندی دیگر - و شاهزادهای بلند اختر فیل سوار در فوج جرانغار و خود با داور بخش در فوج قول و موسویخان صدر و اصالت خان و خلیل خان و ذوالفقار خان را نزدیک خود جا داده بود - و هوشنگ و طهمورث را نیز در همین فوج مقرر ساخت - چون آئین ستوده سرداران عظیم الشان هندوستان آنست - که در امتال این احوال فیل سوار بعرضه پیکار می آیند - تا سوار و پیاده و دوست و دشمن را نظر بر ایشان افتاده باعث نیروی اولیای دولت و سستی عزم و شکست قلب اعدا گردند - و بر همگان شجاعت و جلالت و ثبات و تمکین ایشان آشکار گشته بدین منصوبه صائب عرصه کارزار را قایم نگاهدارند - بغیرین درین روز ظفر اندوز بر فیل سوار شده اطراف معرکه را بنظر دوربین در آورده بهادران کار طلب را سرگرم پیش برد مطلب نمود - و همگان را بکار گزاری اقبال ازلی و دولت لم یزلی قوی دلی داده نیروی قلب و زور بازو افزود - تا آنکه در ضمن اندک فرصتی بکار گزاری اقبال بی زوال بادشاهی که کار امضای حکم قضا و نفاذ امر قدر میکند - مخالفان را شکست فاحش داده پراکنده ساخت - و شهریار قبل از استماع خبر شکست لشکر خویش از فوط تحریر صبیحه نورجهان بیگم که در منزل او بود سوار شده باتفاق مخدره مذکوره از قلعه برآمد که خود را بیایسغری برساند - افضلخان که در آن وقت در لاهور استقامت داشت - همه جا بمقتضای دولتخواهی شاه بلند اقبال اسباب استیصال شهریار مهیا می نمود - و دغدغه آن داشت که مبادا سپاه مقهور او از حضور استظهار و اعتضاد اندوخته مصدر کاری گردند - لاجرم او را بلطایف الحیل فریفته چندان در راه نگاهداشت که خبر تفرق آن فرتة

تفرقه آئین بدو رسید - و ناچار از دستیارچی آن مشتی نابکار که در سرپله بکار او نیامدند - دست شسته قرار بر فرار داد - و با هزار گونه خوف و رعب معاودت نموده خود را به حصار بند لاهور افکند - و یمین الدوله مظفر و منصور متوجه دارالسلطنت لاهور گردیده روز دیگر بطرف باغ مهدی قاسم خان که در ظاهر شهر واقع است منزل نمود - درین منزل افضل خان که در آن آوان خدمت میرسامانی داشت - و پیش از وقوع سانحه ناگزیر جفت مکانی کارخانجات بادشاهی را به لاهور رسانیده بود - بملاقات یمین الدوله شتافت - و مساعی جمیله او که در مدت اقامت لاهور و فترت شهریار که همه جا در دولتخواهی شاه بلغد اقبال بلباس نصیحت آن بیخرد بجا آورده برهمزن هنگامه افسرده او شده بود مشکور افتاد - و همدرین روز باستصواب آصف جاهی شایسته خان و ارادتخان میربخشی بدرون قلعه رفته ضبط خزاین و کارخانجات بادشاهی نمودند - آنکه فیروز خان و خدمت خان خواجه سرا را بجهت کفایت کردن مهم شهریار که اهم مهمات بود فرستادند - و آن دو معتمد دولتخواه آن دراز امل محال پزوه را که از فرط کوته اندیشی درون محفل بگوشه خزیده بود بر آورده بجای استوار محبوس ساختند - روز دیگر یمین الدوله کوچ کرده بشهر در آمد - و نخست بغاگیر وقت پرداخته دربايست حال بعمل آورد - چه آن دستور العمل دیوان کائنات که صلاح دید ضمیر منیرش همانا اشاره مبشر تقدیر بود - چون درینوقت صلاح حال عالم کون و فساد در افساد ماده بصارت آن ناقص بصیرت دید - لاجرم بدستوری دستور قضا و قدر دیدهای آن کوتاه نظر را میل کشیده ازین راه ابواب فتنه بر روی مردم مسدود ساخت - و ارداب خبرت ازین تماشای هوش افزای اعتبار امور بسمه بیفائی رسیده کحل عبرت کشیدند - یمین الدوله بعد از وقوع این سوانح

حقیقت واقع را بپایه سریر اعلیٰ عرضداشت نموده التماس توجه خیل
اقبال نمود *

رهیدن بنارسی در مقام جنیر باستان بوس والا و رسانیدن خبر رحلت حضرت جنت مکانی و نوید قوت عهد خلافت بشاه بلند اقبال

چون وقت آن رسید که زمام بست و کشاد معاملات دار الخلافه آدم
بدست اختیار این والا اقتدار سپارند - و کارهای آن تربیت پرورد عواطف
ازلی را که ساخته و پرداخته پیشکاران کارخانه ابداع است در نظر حقیقت
نگرش بجلوه در آرند - در حال سامان طرازان دارالصنع ایجاد دولت
و اقبال را در اسبه باستقبال موکب جاه و جلال آن شهنشاه عرصه وجود
فرستادند - و بنوید استعجال قدوم خیل اقبال و طلوع اختر دولت بی‌زوال
آن مظهر موعود زمین و زمان را سرمایه آرام داده از مناسبت خوانی
مضمون این بیت

* بیت *

کای شهنشاه معرکه آخر الزمان آمد بدست معرکه پا در رکاب کن
وام حق مقام ادا نمودند - محملاً روز یکشنبه نوزدهم ربیع الاول سنه هزار
و سی و هفت هجری مطابق ششم آذر ماه سال بیست و دوم جلوس
جهانگیری که در عرض بیست روز از موضع بهنبر مانند شاهین تیز پر بمقصد
پیوسته بود - خبر شنقار شدن حضرت جنت مکانی بمقام دارالخیر جنیر
که در آنولا نشیمن جاه و جلال شاهباز چرخ پرواز اوج رفعت یعنی والا
حضرت شاه بلند اقبال بود رسانید - و چون از راه رسید نخست بمهابتخان
که در آن نزدیکی از فوز سعادت ملازمت آن حضرت استسعاد یافته بود

بشارت رسانیده اورا بر این معنی آگاهی بخشید - و بوسیله آن خان رفیع مکان در حال شرف ملازمت یافته حقیقت واقع را بعرض اقدس رسانید - و خانم دستور آصف صفات را از نظر سلیمان روزگار گذرانیده مصداق قول خود نمود - آن حضرت از استماع خبر این سانکه غم اندوز اندوهناک و غمگین گشته دیده مبارک را اشکبار ساختند - و از کمال بیتابی و بیقراری بتهدیه لوازم این مقام و اقامت مراسم عزاداری و سوگوزای پرداختند - درین حال مهابتخان و سایر دولتمخواهان از روی نیاز سرها بر زمین گذاشته بعرض عالی رسانیدند - که این قسم وقتی خاصه در ولایت غنیم باوجود قلت اولیا و کثرت اعدا اظهار این امر موافق صلاح دولت نیست - چون الحال مصلحت کلی سلطنت که نظام کل عالم و انتظام مهام جمله عالمیان بدان منوط است - اقتضاء پرداختن بامثال این جزئیات نمیکند - مناسب وقت آنست که موبک حاکم و جلال بدولت و سعادت بر سبیل استعجال متوجه قرارگاه اورنگ خلافت شود - تابزودی راه فتنه و فساد بر ارباب بغی و عناد مسدود گردد - و رعایا و زیردستان از آسیب شورش پرستان در امان باشند - از آنجا که همواره منظور نظر آن حضرت امری بود - که رضامندی و خرسندی خالق و خوشنودی خلایق در ضمن آن مندرج باشد - درخواست آن دولتمخواهان را بعد قبول مقرون گردانیده بیست و سیوم ربیع الاول سنه هزار و سی و هفت هجری روز پنجشنبه در ساعتی مسعود ماهچه آفتاب شعاع لوی والا ارتفاع یافته از راه صوبه گجرات توجه اردوی جهانپوی بصوب دارالخلافه عظمی اتفاق افتاد - و همان وقت امان الله و بایزید را که از معتمدان دیرین بمزید پوستاری و خدمت گذاری از اقرب امتیاز تمام داشتند - برسانیدن فرمان عاطفت نشان متضمن خبر رسیدن بنارسی و ابلاغ نوید نهضت و مزده توجه موبک اقبال از راه گجرات نزد

یمین الدوله فرستادند - و جانثار خان از بندهای تربیت یافته جانسپار که بکمال مزاجدانی و معامله فهمی و طرز شناسی و شناس بود - فرمان جهانمطاع مشتمل بر انواع غایات سرشار و برقرار داشتن صاحب صوبگی کل دکن و خاندیس و برار بدستور سابق نزد خانجهان لودی دستوری یافت - و موکب مسعود منزل بمنزل متوجه مستقر اورنگ اقبال شد - و چون جانثار خان به برهانپور رسید - آن نفاق آئین از غلظت و خشونت که داشت - قطعاً بملایمتی که مناسب ایفوق و ملایم این مقام باشد بجا نیارود - و مطلقاً پاس مرتبه خود نداشته موافق دستور العمل خرد دورین ادب آئین کار نکرد - چون خان مذکور از سخنان او که رایحه بی اخلاصی و ناسپاسی تمام ازان استشمام می شد - بر مکنون ضمیر و قرار داد خاطر او اطلاع و اشراف حاصل نمود - حسب الامر اشرف مراجعت نموده حقیقت احوال بعرض اقدس رسانید - و خانجهان با این بی ادبها اکتفا ننمود - و بعد از بر آمدن جان نثار خان با نظام الملک هم عهد شده پیمان را بایمان تاکید داد - و بجمیع تهاه داران و کارگذاران اعمال متعلقه بالاگهاق نامها نوشت - که ولایت را وا گذاشته به برهانپور آیند - و آن کوه اندیشان او را دولتخواه انگاشته بنوشته او ملک خالی کردند - الا سپه دار خان که از سعادت منشی و مقتضای ارادت درست نیت صالح را کار بسته مشرب صافی حق شناسی را بآلایش ناسپاسی مکدر ساخت - و جای خود را قائم نگهداشته در احمد فکر باستقلال تمام نشست - چون این حرکت ناملایم از آن حقیقت نا شناس معامله ناهم بوقوع پیوست - و برین سر تمام ولایت بالاگهاق بتصرف نظام الملک در آمد - عیال خود را با افغانان معتمد خویش سپرده با مردم خود و دریای^(۱) شور بخت که قبل از قضیه

(۱) از دریا این جا دریا خان مراد است *

ارتحال حضرت جنت مکانی از خیل سعادت جدائی اختیار نموده در چاندور که داخل محال نظام الملک است اقامت گزیده درینجا بخانجهان پیوسته تحریک سلسله شورش و آشوب می نمود - و همچنین چندی دیگر که با او گوشه اتفاقی بظاهر داشتند - مثل راج گج سنگه و جی سنگه و غیر اینها بغایر آهنگ تصرف تمام ولایت مالوه بمندو شتافت - و در آخر کار پاداش این حرکات ناهنجار که بتحریک شوربختی و تیورائی ازو سرزد او را فرو گرفت و سزای کردار خود یافت - چنانچه بر سبیل تفصیل افشاء الله تعالی در ضمن احوال جلوس همایون این نگارین نامه نامی بزبان کلمک وقایع نگار خواهد آمد *

بالجمله چون سرحد گجرات سر منزل موکب اقبال و مرکز رایات جاه و جلال شد - عرضداشت ناهر خان از تعیناتیان آن صوبه که در آخر خطاب شیرخانی یافت معروض رای اقدس گردید - و رای جهان آرای بر حقیقت مضمون آن که مشتمل بر نسبت بی اخلاصی سیفخان صوبه دار بود پرتو اطلاع افکند - و توهمی که آن خان ناعاقبت اندیش از انتقام آن حضرت نسبت وقوع امری نا ملایم داشت آن خود مؤید این معنی بود - و نرسیدن عرضداشت او از رهگذر بیماری صعب و ضعف مفرط نیز مقوی و موکد شد - بنابراین شیرخان بانواع مزاحم و عواطف بادشاهانه که سر همه سرافرازی بصاحب صوبگی گجرات بود مشمول گردید - و مامور شد که ولایت را بتصرف خود آورده بمردم معتمد کاردان سپارد - و بی توقف سیفخان را نظربند بموقف خلافت آورد - چون فرمان قضا جریان باین مضمون صدور یافت نواب مهدعلیا ممتاز الزمانی بزبان آنکه به همشیره مکرمه خویش که در حباله ازدواج سیفخان بود - محبتی از سرحد افراط متجاوز داشتند درخواست بخشایش زلات او نمودند - و حسب الشفاعت

نواب قدسي القاب رضا بهادر که از غلامان خاصه بود متعاقب آن فرمان پذیر شد - که بر سبیل استعجال باحمد آباد شتابد - و سیف خان را از گزند تعرض شیرخان حمایت نموده مستظهر و مستمال بملازمت اشرف سرافراز سازد *

چون اردوی جهانپوی که کوچ در کوچ می شتافت بساحل دریای نریده رسیده از گذر بابا پیاره عبور نمود - در مقام قصبه سیفور که بر کنار آن دریا واقع است بسعدت منزل گزیدند - و بتاریخ یازدهم شهر ربیع الثاني مطابق بیست و هشتم آذر ماه جشن وزن مبارک قمری سال همایون فال سی و هفتم از سن اقدس به خجستگی و فرخنده فالی آرایش پذیرفت - و از تقسیم یک عالم نقود که بجهت برآمد کار محتاجان هم وزن آن کوه تمکین و شکوه آمده مقصود آرزومندان گیتی موافق دلخواه صورت بست - درین روز طرب آموز سید دلیر خان بارهه بسعدت زمین بوس رسیده از دریانمت شرف کورنش و تسلیم سر رفعت بآسمان رسانید - و از سرافرازی تفویض منصب چهار هزاره ذات و سه هزار سوار پایه اعتبارش بوالائی گرائید *

از سوانح ایام عرضداشت شیرخان است از گجرات باین مضمون که از نوشته مهاجنان چنان ظاهر شد - که یمین الدوله آصف خان سپه سالار به نیروی همراهی اقبال بادشاهی باشاهزادهای آسمان جاه در سواد شهر لاهور با شهریار تیره رای جنگ صف کرده منصوبه فتح اولیای دولت که منجر بکسر اعدای خلافت شده درست نشین گردید - و آن ناشدنیی مقهور مخدول و مکحول در مظموره قلعه لاهور بزدان پاداش اعمال گرفتار آمد - و چون مضمون این عریضه بعرض همایون رسید بمژدگانی آوازه فتح اولیای دولت نوای گورکه سلطنت آویزه گوش منتظران که از دیر باز ترصد ورود برید ظفر و وصول نوید نصرت داشتند گردید - و درین نزدیکی یک بیک از تعیفاتیان گجرات از به اندیشی بر یکدگر پدشی جسته منزل

بمفضل دریافت شرف ملازمت می نمودند - و همدرین ولا خدمت پرستخان که بحکایت سیفخان دستوری یافته بود - در چهار گروهی دارالملک گجرات شیرخان را از ایصال فرمان جهان مطاع و سروپای خاصه سربلندی بخشیده سیف خان را بدرگاه آورد - نواب معتز الزمانی ضعف و ناتوانی سیف خان را که عمده بواعث تقصیرات شده بود - بهانه شفاعت ساخته از سطوت قهرمان قهر نجات بخشیدند - شیرخان دوازده گروهی شهر بموضع محمود آباد سعادت ملازمت دریافته هزار اشرفی بصیغه نذر از نظر اشرف گذرانید - و سایر بندها مثل میرزا عیسی ترخان و میرزا والی نیز از زمین بوس انجم حضور سعادت جاودانی یافتند *

هفدهم ربیع الثانی پنجم دی ماه سنه هزار و سی و هفت سرزمین کنار تالاب کانگریه که در ظاهر شهر واقع است از پرتو قدوم موکب جاه و جلال تارک رفعت باآسمان رسانید - و هفت روز آن موضع مستقر سریر خلافت بوده معاملات آن صوبه نظم و نسق شایان و احوال کومکیان پرداخت نمایان یافت - شیرخان بمنصب پنج هزاری ذات و سوار و صوبه داری گجرات سعادت اندوز گردید - و میرزا عیسی بخدمت صاحب صوبگی تنه و منصب چهار هزاری ذات دو هزار و پانصد سوار امتیاز یافته بدآن صوب دستوری یافت - و سید دلیرخان بارهه با جمعی از بندها بهمراهی رکاب سعادت سربلند پایه عزت شد - و شیرخان از نواحی شهر بمرحمت خلعت و شمشیر مرصع و اسب و فیل کامیاب مراد گشته رخصت مراجعت یافت - و سیزدهم دیماه موکب سعادت کوچ در کوچ متوجه دارالخلافه شد *

روز یکشنبه بیست و دویم جمادی الاولی سنه هزار و سی و هفت موافق دهم بهمن ماه بعد از رسیدن امان الله و بایزید و برسانیدن بشارت قرب وصول موکب اقبال و قبول که مسبوق درود فرامین عاطفت آئین

بر سبیل تواتر و توالی به یمین الدوله و سائر دولتخواهان بود مشتمل بر عفايت تمام خدیو انفس و آفاق نسبت باهل وفا و وفاق آن عضد الدوله باتفاق سایر موافقان در جامع دار السلطنت لاهور خطبه را بالقاب مستطاب کامل نصاب نمود - و منبر را برین سرمایه والا کار بالا شد - آنگاه بولاقی نظر بند را که فی الحقیقت بر تخت نیز محبوس مظموره سیاه حال تیرگی بخت بود جای دیگر محبوس ساخت - چنانچه در معنی از زاویه زندان بزویه دیگر منتقل شده - بیست چهارم جمادی الاولی مذکور خدمت پرستخان مشهور رضا بهادر رسید - و فرمان مشتمل بر اشاره قتل بولاقی و غیره که دست پیچ فساد کوتاه نظران بودند به یمین الدوله رسانید - آن خان والا شان بعد از اطلاع بر مضمون فرمان سلطان داور بخش معروف به بولاقی و شهریار مکحول و ظهیر و هوشنگ پسران سلطان دانیال و گرشاسپ برادر بولاقی هر پنج نفر را که بصوابدید وقت نظر بند بل محبوس بودند بدست رضا بهادر داد - و در شب چهارشنبه سیزدهم بهمن ماه بیست و پنجم جمادی الاولی سنه هزار و سی و هفت از تفتنای ساحت گیتی خلاص داده به فسحت آباد عدم راهی ساخت *

ورود موکب جاه و جلال شاهجهان بسرحد ملک رانا و سرافرازی یافتن او از آستانبوس درگاه والا و احوالی که در طی این ایام رو نمود

چون سایه اقبال همای چتر فرخنده آن همایون فال بسر وقت حدود رانا افتاد - بمجرد اینکه نواحی آن ولایت مرکز اعلام نصرت اعتصام شد - رانا کرن که بر جای پدر متمکن شده بود - از ارادت مغشی و اخلاص

اندیشی باستقبال موکب اقبال شتافتند در مقام کوکنده که پدرش نیز درین مقام شرف ملازمت دریافته بود بقاریخ چهارم جمادی الاول سنه هزار و سی و هفت پیشانی بخت را از پرتو سجود آستان قدسی مکان فروغ دولت بخشیده پیشکش نمایان کشید - و از عنایت خلعت گرانمایه و کمر خنجر مرصع و شمشیر مرصع و دهگدگی لعل قطبی بدخشانی نژاد که سی هزار روپیه قیمت داشت - و فیل خامگی بساز نقره و اسب عراقی مزین بزین طلا استمالت و استظهار یافته و محال جاگیرش بحال و برقرار مانده مرخص گردید *

نهم ماه مذکور مطابق بیست و هفتم دیماه الهی سنه الیه بر کنار تالاب ماندل آذین جشن وزن مبارک شمسی سال سی و ششم از عمر جاوید پیوند زینت پذیر گشته آرایش بزم بهجت و سرور و پیراستگی انجمن حضور نظاره فریب و دلپسند آمد - و آنحضرت را بطریق معهود بانواع نقود سنجیده جمیع آنها بر فقرا و ارباب نیاز قسمت پذیر گردید - و از آنجا بمبارکی کوچ نموده هفدهم جمادی الاولی پنجم بهمن ماه سرزمین خطه پاک اجمیر از یمن قدوم مبارک نورانی گشته عمارات دلکشا و منازل نزهت آئین کنار تال رانا ساگر از نزول همایون روکش قصور جفت گردید - و همانروز بغابر پیروزی روش جد بزرگوار پیاده بروضه شریفه حضرت خواجه معین الملة و الحق والدین نور الله مرقده توجه فرموده آداب زیارت و وظایف این مقام که عبارت است از اعطاء صلاة و صدقات و نذور بجا آوردند - چون نذر نموده بودند که بعد از فتح رانا مسجدی رفیع اساس درخور این روضه متبرکه بنا نهند - و درین مدت از عدم مساعدت روزگار فرصت نیافتند - بنابراین دریغوا که کریاس سپهر اساس دولت جاوید قرین از پرتو اقبال آن حضرت استحکام بنیاد

چرخ برین یافت - حکم به بنای مسجد عالی بنیاد از سنگ مرمر بدرجۀ نفاذ رسید - و صوبۀ اجمیر در جایگزین مهابتخان قرار پذیر گردید - در اثناء راه جمیع بندها مثل خان عالم و مظفر خان معموری و بهادر خان اوزبک و راجه جی سنگه و انی رای و راجه بهارت و سید بهوه و غیر آنها در هر منزل خود را بسعدت ملازمت رسانیده کامیاب دولت صورت و معنی می گشتند *

ورود موکب مسعود شاه بلند اقبال قرین دولت و سعادت بظاهر دارالخلافت اکبر آباد و انداختن پرتو نزول بر باغ دهوه

آنانکه به نیروی سعادت ازل آورد در روزی خانۀ روز نخست از دولتی بزرگ بهره مند شده اند - و از یارویی بخت خداداد در دار القسمت ازلی بنصابهای کامل و نصیبهای شامل کامیاب گشته - اگر چند روزی بغایر مقتضای ارادۀ قضا و حکم مصلحت تقدیر حجاب تعویق سنگ راه مراد آمده مانع تاخیر و باعث سد باب ایشان گردد - لیکن باندک روزگاری و کمتر فرصتی روزی در آید که آن حجاب بسر خویش از پیش برخیزد - و آن دولت روزی شده به پای خود استقبال بخت آن خداوندان اقبال مادرزاد نماید - بد آنسان که فتح و کسر بر عسکر آن سرور بحسب اختلاف اوقات طاری گشته بسی امر فاملایم سد باب مقصد عالی گردید - و از بدهنجا ریهای روزگار قضایای ناشایسته صورت بسته یساقهای شاق و تردهای دشوار پیش وقت آمد - اما الحمد لله که آخرکار بی پایمردی سعی و دستیاری طلب بر وفق مدعا و حسب استدعا شاهد مطلب در کنار و بر آرزو آمده

نقد تمنای دیرینه در جیب و دامن نیاز دست قدرت ریخت - و کار و بار
دین و دولت بوجود گرامی رونق و رواج تازه یافته کارخانه جهان را
زیب و زینت بی اندازه پدید آمد - و ساکنان ربع مسکون با کام دل سایه
نشین ظلال عدل و احسان این بلند اقبال گردیده از فرط داد و دهش
گیتی بمراد خاطر رسیدند - امید که تا بقای جهان و جهانیان

* بیت *

درگش کعبه صفت قبله گه عالم باد

کشت امید جهان از کف او خرم باد

مجملاً بتاریخ شب پنجشنبه چهاردهم بهمن ماه مطابق بیست و ششم
جمادی الاولی سنه هزار و سی و هفت ورود موکب مسعود بساحت
بهشت فسحت باغ دهرة که از پرتو انتساب بعصرت جنت مکانی
نورالدین محمد جهانگیر بادشاه طاب ثراه بغور منزل موسوم است اتفاق
افتاده مزده وصول این عید قدوم مسرت لزوم سامعه افروز عموم مردم آن
مرز و بوم گردید - خورد و بزرگ و اسافل و اعالی از اهالی دارالخلافه علیه
و نواحي و حوالی آن بر سبیل مزدگانی ورود اقدس باندازه دسترس
سرگرم جانفشانی شده استقبال موکب اقبال نمودند - و قاسم خان حارس
قلعه و خزاین علی الفور بر سبیل پذیره آمده از دریافت ملازمت
و شرف زمین بوس درگاه سعادت دو جهانی اندوخت - و بامداد
روز پنجشنبه مذکور موکب منصور که همواره بامداد آسمانی قرین سعادت
یزدانی است متوجه قرارگاه سریر خلافت ابدی گشت - و بادشاه دین
و دنیا پناه همعنان بخت و همراکب اقبال بآئینی که در خورد والا خداوندان
این دودمان جاوید توانان باشد فیل سوار داخل عرصه دارالخلافه گیتی
مدار شده همه راه سرافرازان در رکاب برکت نصاب پیاده و سران در اطراف

بدین آئین رو براه نهاده - مللاعلی بهمدستی کف الغضیب دست
 بدعای دوام عمر و دولت ابد منتها کشاده - و نظارگیان عالم بالا از مفاظر
 هفت طبقه گردون محو تماشا افتاده حیران آن کوکبه و دبدبه عزت بودند -
 از باغ نور منزل تا هنگام نزول در دربار دولتخانه سپهر نشانه ایام
 بادشاهزادگی از هر دو سو بحرین کف در بار چون سحاب گهر ریز بر اهل
 کوی و بازار کشوده بسر پنجه زرفشان چون شاخ شکوفه روی زمین را در
 افشان سیم و زر گرفتند - و باین روش نمایان و آئین شایان ظل ظلیل نزول
 فرخنده بر ساحت سعادت منزل مذکور گسترده بغابر آنکه تا ساعت
 مختار مسعود بجهت جلوس همایون بر سریر خلافت ابد مقرون دوازه
 روز درمیان بود در همان دارالبرکت اقامت نمودند *

انعقاد انجمن جلوس همایون خدیو زمین و زمان ثانی صاحبقران حضرت شاه جهان بادشاه غازی در دارالخلافة اکبر آباد سعادت بنیاد

بمقتضای حکمت کامله سنت الهی بر آن رفته و مجاری عادت الله
 برین جاری گشته که در خلال هر صد سال که اساس مبدائی دین و دول
 اندراس پذیرفته خلل در نظام امور عظام و انتظام سلسله نظام دارالسلطنت
 آدم در مشیمه مشیت بروجه اتم صورت بغداد - هر آئینه در آنحال زمینیانرا
 در کذف حمایت و کف رعایت آسمان تمیکنی جای دهد - که بشایستگی
 تمام لیاقت مرتبه جانشینی نایبان مناب جناب رسالت مرتبت صلی الله
 علیه و سلم و صحبه داشته باشد - و بفضل الطاف عام حضرت باری
 که درباره اهل روزگار خاص گشته سلطان دیندار عدالت شعار بر روی کار

آرد - که روی زمین را بزبور عدل و احسان آراسته طرح انصاف پروری نهد و داد داد گستری دهد - آری نسخه پیرائی کتاب عالم که بهین صحیفه صفع آهی است و منشاء دقایق نامتناهی - از یمن همت فرمانروای سرانجام پذیرد - که خط بیدش کارنامه اقبال باشد و جوهر تیغش سر مشق فیروزی - و نقش نگینش دیباچه اجلال و خطوط دستش نسخه بهروزی - پنجه خورشید نزد شکوه بالا دستش پشت دست بر زمین گذارد - و سپهر برین پیدش کوکبه قدرش از هلال انگشت زینهار بر آرد *

ازو گردد درین فیروزه گلشن * چراغ طالع فرخنده روشن

چون ذات فرخنده صفات این بادشاه سکندر آئین که سعادت آئینه دار بخت اوست مرآت این اوصاف بود - در مبادی حال دقایق جهانبانی از خط ناصیه او نمایش می پذیرفت - و در آغاز کار آثار کردانی از لوح پیشانی او ظهور می یافت - و از روی او می بارید که این ابر نیسان کرم چمنستان شهریاری را طراوت خواهد بخشید - و از جبهه او روشن می شد که این اختراوج اقبال آفتاب سپهر جهانداري خواهد بود - اختر شناسان کامل نظر از زائچه طالع همایونش که عنوان نامه سعادت است احکام گیتی ستانی فرا می گرفتند - و روشن ضمیران نیکو خیال از آئینه بخت والایش که آئینه رونمای شاهد دولت است صورت امل و امانی مشاهده میکردند - لاجرم فرخنده روزی که روزگار در آرزوی آن شبها بروز می آورد جلوه گر شد - و خجسته صبحی که چشم آفتاب از شوق آن هوس می بخت بردمید - امید می که اختر فرخنده فالی آرزوی آنرا شگون می دانست بر آمد - و مرادی که بخت اقبال فال تمنای آن می زد بحصول پیوست - یعنی طرازند؛ اورنگ اقبال فرازند؛ اکلیل اجلال عزیز کرده حضرت عزت برگزیده عنایت آن حضرت سرمایه آرایش جهان و جهانیان باعث امن

و امان زمین و زمانیان مظهر فضل عمیم ربانی ظل ظلیل جذاب سبحانی
 بادشاه دیندار دین پرور شهنشاه داد ده داد گستر اوج ده کوکب
 نیک اختران شاه جهان ثانی صاحبقران بیست و پنجم بهمن ماه آهی
 مطابق هفتم جمادی الثانی سنه هزار و سی و هفت هجری در روز سعادت
 افروز دوشنبه که از فیض ورود معنی بیت رسالت در غزل هفت بیتي هفته
 شایسته انتخاب گردیده - و از یمن ظهور خاتم انبیا بهزاران دست سعادت
 انگشت نما گشته - بعد از گذشتن سه و نیم گهزی که بحساب دقیقه سنجان
 ساعت شناس یکساعت و بیست و چهار دقیقه باشد - بطالع فرخنده فال
 و ساعت سعادت سگال از منزلی ده در ایام شاهزادگی از اقامت آن والا
 اختر اوج شاهنشاهی رشک فرمای منزل قمر بود - بدائید آسمانی و کوکبه
 صاحبقرانی بر کره فلک رفتار سوار گشته و خانه زین را مانند خانه طالع
 سعادت آمود ساخته - بخت کمر پرستاری بر میان بسته در پیش -
 و دولت غاشیده فرمانبرداری بر دوش گرفته در پس - تیغ گذاران صاحب
 جوهر تیغ مانند در یمین - و نامداران والا گوهر خاتم کردار در یسار -
 در دولخانه ارگ دار الخلافه اکبر آباد که چون قلعه بی در سپهر اوج
 گرای گردیده و بروج ثاقبش باج فلک ثوابت رسیده - مانند معنی
 در شاه بیت و خورشید در بیت الشرف نزول فرموده - و در فرخنده
 ساعتی که سرمایه سعادت روز افزون و پدیرایه بخت همایون بود *

* بیت *

ساعتی آنچنان همایون فال * که سعادت ازو شگون بر گیرد

کلاه سروری را که جوهر انجم در ترویج او بکار رفته بود همسری بخشیده -
 و قبای خسروی را که اطلس سپهر والا استر او گشته بود - تن بهم آغوشی
 داده کمر لعل طراز را که از منطقه آفتاب گرد می برد بر میان بسته -

تیغ گوهر نگار را که نقد فیروزی در قبضه داشت دستگیری کرده پای سعادت پیرای بر سریر سپهر نظیر گذاشت - و با طالع تیموری و بخت بابری بر فراز تخت دولت اکبری بر آمده دامن امید خلائق را از گوهر مقصود لبریز ساخت - تخت بر مسند کامگاری چرا مربع نه نشیمن که نقش مدعایش درست نشسته - و تاج سر مفاخرت چرا باوج نرساند که از فرط سعادت سرآمد گردیده *

تاج گوهر خود بناز و تخت گوهر خود ببال

سپاس جهان خدای را که سرانجام حرف تخت بر کرسی نشست و سخن افسر بالا شد - پایه سریر بر آسمان رسید و درجۀ اکیلل بالا گشت - تاج را از تغاخر سر بآسمان فرود نمی آمد - و تخت را از شادمانی پا بر زمین نمی رسید - پایه اورنگ از کرسی گذشت و کوکبه دیهیم باکیلل رسید - چون آن والا پایه بر تخت خسروی آرמיד چتر همایون سایه بر گرد سرش گردید - چتر زرین خورشید وار از شادی بچرخ آمد و از بلندی کوکبه سر باوج سپهر سود - تعالی الله فرخنده چتری که از یمن سعادت گرد سر آفتاب گردیده و هاله ماه را در دائرۀ خجالت کشیده - ریشهای زر تار از وی چون خطوط شعاعی از جرم خورشید نمودار - و عقدهای گوهرنگار ازو چون ریشهای باران از گل ابر آشکار - سحابیست که لولو می بارد و سپهریست که انجم می نگارد - نی نی غلط گفتم فلک تدویر قمر است که حایل سعادت جاودانی گردیده - یا مردمک چشم اهل نظر است که فروغ انوار الهی گزیده - چرا از والا گوهران بر سر نیاید که پیوند بیاقت و گوهر کرده - و چگونه سر بآسمان نساید که سایه داری آفتاب سر کرده - پنداری گرد زامۀ فیض است که سعادت گم گشته را پیدا ساخته - گوئی گرداب نور است که بر سر دریای فیض طرح اقامت انداخته *

* مثنوی *

سایه حق کرده جا در سایه اش * ز آن بود نور سعادت پایه اش
 بر سر شاهنشاه از حسن قبول * چون گل ابراست بر فرق رسول
 بالجماله چون آن خسرو والا مذش بر اورنگ کامرانی نشست و بمدعا
 فهمی آمال و آمانی پیوست - خاتم را فر سلیمانی دست داد و قلم را بار
 نامه در سر افتاد - خطبه بلند آوازی یافت و سکه نام بردار شهرت گردید -
 تیغ گوهر مقصود در مشت گرفت - کوس از شادی در پوست ننگبجید -
 علم نشان بلند بختی یافت - کمان سرمایه فتح در قبضه آورد - تیر پی بسهم
 السعادت برد - سلطنت را دولت قوی گشت - اقبال را بخت جوان
 گردید - آسمان زمین بوس شکر بجا آورد - و روزگار فال نیک روزی زد -
 فتنه از شرم سر تا پا غرق عرق گردید - بیداد داد شرمساری داد - ارباب تیغ
 و قلم زبان به تهفیت جوهر نگار و گوهر نثار ساختند - و اصحاب دولت
 و حشم در ادای مبارکباد طرح سعادت سکالی و فرخنده فالی انداختند -
 مقارن جلوس همایون اول خطیب فصیح زبان از مراتب حمد الهی
 و نعت حضرت رسالت پناهی صلوات الله وسلامه علیه مدارج منبر را بلند
 پایه گردانید - و بعد آن بادای محامد سلاطین این دودمان والا که شخص
 دولت را بمنزل حواس عشره اند پرداخته از بهر آرایش نظم اقبال اسم
 شامی صاحبقران اول را مطلع و نام نامی صاحب قران ثانی را حسن
 مطلع گردانید - و بغیر رسم معهود بهنگام ذکر اسم هر یکی از بزرگان این
 بادشاه بزرگ مذش بعطای خلعتی گرانمایه بشرف جاودانی مخصوص
 گشته - چون از فیض القاب همایون و ذکر نام نامی حضرت سلیمان مقامی
 بعنوان شاهجهان بادشاه غازی سلمه الله و ابقاه که مجموع این عبارت
 وافی بشارت را در عهد فطرت محاسبان دیوان قضا و قدر با عدد کریمه

انی جاعل فی الارض خلیفه برابر گرفته اند - دقایق فصاحت را به نهایت درجه بلاغت رسانیده زبانرا موج چشمه آبحیات ساخت - بتشریف خلعت فاخره زرنگار که از همه گرانمایه تر و پیرایه روزگار بود والا پایه گردیده - بر سر ذکر نام مبارک آنقدر خوانهای زرین و مالا مال از انواع زر و گوهر نثار شد - که صفحه روی زمین زر اندود و گوهر آمود گشته روکش چرخ برین افتاد - همدرین ساعت مسعود چهره زر از سکه مبارک که متن یک روی آن بکلمتین طیبین و حواشی باسما سامیه چهار یار با صفا نور و ضیا اندوخته و روی دیگر از نام نامی و القاب گرامی آنحضرت زیور یافته رشک افزای مهر انور شد - زر گرد نامش گردید و نقش سکه بر خود بالید - درهم که از گمنامی درهم بود از نام همایونش خود را گرد آورد - و دینار که از سرگردانی دلتنگ شده بود از سکه والایش سرخط دولت یافت - سیم را سفید بختی حاصل آمد - و زر را سرخ روئی دست داد - درست مغربی خورشید از شوق سکه اش بیتاب گردید - و دینار نافص عیار ماه از فر نامش شکسته خود را درست ساخت - اگر اهل نظر سیم و زر را از شرف نام همایونش نرگس وار بدیده جا دهند محل نظر نیست - و اگر اهل سخن رقم سکه را از فراین اسم خجسته سوسن کردار بر زبان نقش کنند جای سخن نیست - کنیت آن سرور ابوالمظفر و لقب فرخنده شهاب الدین محمد صاحب قران ثانی از آن مقرر شده که تیغ جهاد آن بادشاه سلیمان دستگاه دیو فتنه و فساد از روی زمین رانده - و باوجود مشابیهت و مناسبت اوضاع و اطوار پسندیده آن برگزیده بحضرت صاحبقران اعظم بیانات لفظ صاحبقران که سه صد و شصت و پنجم است با حروف شاه جهان مساری آمده - جمهور انام از خواص و عوام مراسم مبارکباد و تهنیت و دعای ازدیاد عمر و دولت بجا آوردند - شعرای بلاغت دثار قصاید رنگین و تواریح

بدایع آئین بجهت تعیین وقت آن در رشته نظم انتظام داده بعرض رسانیدند - از جمله حکیم رکزای کاشی مسیح تخلص این تاریخ بسمع عالی رسانیده از انواع عنایات صوری خدیو صورت و معنی برخوردار یافت *

* ابیات *

بادشاه زمانه شاهجهان خرم و شاد و کامران باشد
حکم او بر خلایق عالم همچو حکم [خدا] روان باشد
بهر سال جلوس شه گفتم در جهان باد تا جهان باشد
و همچنین سعیدای گیلانی مخاطب به بی بدل خان که در انواع صنایع
و اصناف هنری بی بدل روزگار است این تاریخ بدیع یافته * * مصرع *

جلوس شاهجهان داده زیب ملت و دین

و زیفت شرع و خدا حق بحقدار داد نیز باین تاریخ موافق آمده -
نویندگان دولت از نواختن گورکه و تبیره و امثال آن خم روئین و طاس
سیمین سپهر را بر طنین ساختند - و رامشگران و سرود سرایان نیز باآهنگ
ساز عیش نوای عشرت بر وفق مقتضای وقت و حق مقام راست
کردند - در آن نوروز بهروزی و عید فیروزی عالمیان بجهت بهجت
جلوس اقدس جشنی نو آئین و بزمی نگارین صورت آواستگی یافت -
که تا سرور انجم بر سر چهار پایه انجمن چارم نشسته - و ستارگان
و ثوابت سپهر هشتم از عقب آن مثنی پنجره تماشایی و سیارگان ازین
هفت منظره نظارگی اند - نظیر این بزم بهشت آئین در جلوس هیج
بادشاه عالیجاه خامه سلاطین این سلسله فلک بارگاه که از همگی طبقات
اعیان ملوک ماضیه مانند مردم دیده از سایر حواس بر سر آمده اند بنظر
در نیامده - از بسط بساط طرب و نشاط عقد قبض خواطر خورد و بزرگ

و چین جبین خواص و عوام کشاده گشت - و از ریزه چینی خوان احسان
 دیده و دست گرسنه چشمان لبریز گوهر و در گردیده - هیچ گسسته امیدى
 را مقصدى نماند که بکصول نه پیوست *

در آن جشن فرح بخش طرب خیز ^۱ [همه روی زمین] از عیش لبریز
 نه تنها ساز عشرت شد نوا ساز که برگ عیش عالم شد خدا ساز
 جهان آنروز داد خرمنی داد ز مادر گوئی آندم خرمنی زاد
 چون انجمن خاص و عام بانجام رسید پرتو حضور پر نور بر حریم حرم سرای
 خلافت گسترده شبستان سلطنت را نورستان ساختند - نخست مسند
 آرای خلافت انجمن پیرای مشکوی دولت صفیة و فیه صفات سعیده
 حمیده سمات یگانه روزگار برکت لیل و نهار آیه مصحف عز و جلال موجه
 بحر فر و اقبال مهد علیا ارجمند بانو بیگم مخاطب به ممتاز محل بیگم
 خوانهای سیم و زر لبالب از لعل و گوهر بدست نیاز بر فرق همایون آن
 سر کرده بادشاهان افشاندند - آب گوهر از سر آن بحر افضال گذشت و خط
 پیشانی آن کان لعل اقبال خط یاقوت گشت - چندان مروارید انبار شد
 که در دریای اخضر فلک گوش ماهی صدف لآلی گشت - چندان لعل
 بالای هم ریخته شد که کمر جزوا لعل طراز گردید - بعد آن پیشکش نمایان
 از نفایس و نوادر عدنیه و معدنی و جواهر زواهر عمانیه و شوائف هندی
 و ایرانی که دیده روزگار آنچنان ندیده و گوش آسمان نشنیده از نظر انور
 گذرانیدند - آنگاه بادشاهزاده عالم و عالمیان ولیة نعم جهانیان ملکه معظمه
 صاحبه مکرمه یکتا گوهر محیط خلافت کبری قرة العین سلطنت عظمی
 نظر یافته عنایت بادشاهی عزیز کرده حضرت خلیفه الهی جهان آرا بیگم
 مخاطب به بیگم صاحب که بافرونی رای و هوش نظر بدیگر شاهزادهای

والا نظر که عیون انوار دولت اند بیشتر منظور نظر بادشاه دیده و راند
هم بآئین مادر والا فرمیدن نثار گوهر زیب و بهین پیشکش نظر فریب
بنظر گیتی خداوند در آوردند - و دیگر پودگیان حریم عصمت
و عصمتیان پوده عفت باندازه دسترس زر و سیم نثار نموده بجهت ادای
مراسم و اوازم مبارکباد پیرامون آن روشن جبین چون هاله گرد ماه حلقه
بستند - و بادای دعای مزید دولت جاوید بنیاد پرداخته از آن مرکز دایره
دولت نوازشها یافتند - و همدران محفل والا آن گنج بخش بدل آفرین
که خطوط کفش موجهای دریا و عروق دستش رگهای کانست - در لک مهر
و همین قدر روپیه به بانوی حرم گاه سلیمانی و یک لک مهر و یک لک
روپیه به بیگم صاحب و یک لک روپیه بسططان مراد بخش و موازی
این مبلغ بروشن آرا بیگم و مساوی آن به ثریا بانو بیگم عنایت
فرموده - سالیانه مهین بانوی عظمی ممتاز محل ده لک روپیه و سالیانه
بادشاهزاده جهان و جهانیان بیگم صاحب شش لک روپیه مقرر نموده -
و چهار لک روپیه که برسم انعام شاهزادهای کامگار نامدار سلطان دارا شکوه
و شاه شجاع و سلطان اورنگ زیب معین شده بود بغواب مهد علیا سپردند - که
چون از دارالسلطنت لاهور رسیده سعادت ملازمت دریافتند میان ایشان
قسمت نمایند - و هزار روپیه بشاهزاده گلان و هفصد و پنجاه روپیه
بشاهزاده محمد شجاع و پانصد روپیه بشاهزاده محمد اورنگ زیب
و دویست و پنجاه روپیه بسططان مراد بخش بعنوان یومیه میداده باشند -
امید که جلوس همایون این بادشاه سکندر نشان که باعث آرام زمین
و زمان است بر آن مربع نشین سریر سلطنت ربع مسکون مبارک و میمون
و خجسته فال و فرخنده شگون و دوران این بادشاه کام بخش کامران مانند
ادوار چرخ برین به ثبات و قرار مقرون و بدوام مدار قرین گردد *

حلیه مبارک آنحضرت که ید قدرت بخامه صنع
 باکمال دقت آن خلق قویم و پیکر مستقیم
 را بر اجمل صور و احسن تقاویم نقش بسته
 و از آنرو نقش مراد ابداع بوجه احسن
 بر لوحه اختراع درست نشسته

چهره پرداز صور موجودات و نقش طراز صفای کائنات که خامه
 فیروزگ ساز صنعت تقدیرش بمقتضای قدرت کامله و حکمت بالغه گوناگون
 اشکال بدیعه در کارگاه ابداع بر لوحه هستی به بهترین وجهی جلوه داده
 و بر صفحه وجود هر موجود جداگانه نقش مستغنی از ادراک بالغ نظران
 والا فطرت به نیکوترین صورتی نگاشته - مفسور خلقت انسان را بطغرای غرای
 لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم مزین و مطرز ساخت - و از آنجا که
 تمامی نقاط و دوایر و خطوط وجود از نوک پرکار کن بر سطوح شهود بحکم
 فعل الحکیم لا یخلو عن الحکمت مبني بر مصلحت است - و هیچ
 لفظ از دایره صلاح خارج و هیچ خط گرد مرکز بدون کار بعبت دایر نیست -
 صورت خط و خال جسمانی و پیکر هیولانی را بر خصایصی که در ذات هر
 فردی از افراد بنی نوع انسان مضموم و مضمن است مشعر گردانید -
 بدانسان که اکابر علما و حکما از چگونگی حالات آثار بر کیفیت احوال
 اعیان کماینیغی استدلال توانند نمود - و از نیروی شمایل و مخایل ظاهری
 پی به خصایل باطنی توانند برد - بتخصیص در نظر دقائق نگر رموز
 خوانان علم قیافه و راز دانان فن تشریح بدایع اسرار طبایع که از خصوصیات
 سیمای انسان چهره نما است - مانند عکس شخص در آب و آئینه ظاهر

تر است - بالجمله درین مقام بیان حلیه مبارک آنحضرت بجهت رفع حرمان نصیبی محرومان هفت کشور است از سعادت ادراک لقای انور آن سرور به بیان کیفیت شمایل مخبر آن فرشته محضر خورشید مظهر بمقتضای صدق مصدوقه السماع احدی الرویتین - همانا استماع اوصاف نوعی از معاینه است و وجه اثبات دعوی اتصاف آنحضرت بسایر فضایل نفسانی و کمالات ملکی و انسانی *

* شعر *
چون از حلیه شه سخن سر گفتم سخن را حلّی بفسد زیور گفتم
دهم زیب و آرایش این نکته را طرازم سخن را ز سر قاپها
نخست کلک معنی نگار از وصف قامت با سعادت آن حضرت که الف
آفتاب دولت و برجسته مصرعه دیوان مکرمت است - و بخت از بالای او والا
گشته و دولت از پهلوی او فیض اندوخته - سخن را از معانی والا پایه در بالا
می بخشد - معتدل بودن آن بر دانش در بالا اوصاف خجسته دلیل
است - سر هوش پرور که در والا شکوهی بر سر آمده و جهانی از سایه
آن سر همایون فر در سایه مرحمت الهی جا کرده در خردی و بزرگی میانه
است - و آن بر بیدار مغزی و پر خردی و اعتدال اخلاق ستوده دلیل
است - لوحه پیشانی نورانی که سر لوح کتاب نامداری و پیشانی روزنامه
فرمان گذاری ست - و از روی سهو و خطا نیز روی چین ندیده - شایانی
کار جهانبانی و سزایش شغل گیتی ستانی دارد - و آن بر اندازه سگالی
انبساط و قاعده دانی اختلاط مشعر است - و بر یسار آن دیدار مجموعه
اقبال نزد رستگاه مو خالیست مشکین که آنرا نقطه خط پیشانی توان
گفت - مانند سویدای دل جانب چپ جا ساخته - و چون بلال بحفظ
آیات مصحف رویش پرداخته *

* بیت *
شهنشه که خیل ملک فوج اوست سپهر است و این نقطه اوج اوست

ابروی عنبر بو که در نیکوئی طاق است و بخوبی شهرة - آفاق - شاه
 بیئی است که بقلم قدرت بر ورق آفتاب نوشته - و زیبا هلالیست از عنبر
 سرشته - بسم الله سورة فتم است و سر لوح کتاب صنع - نی نی محراب
 طاعت ارباب قبول است و پدش طاق منظر سعادت و نور - توسط آن در
 فراخی و کشادگی علامت دولت های فراخ و اقبال فراوان است - چشم
 مردمی گزین که نظر یافته ناظر حقیقی است - و نظر هیچ آفریده نظیر آن
 ندیده - در تذکگی و فراخی برابر افتاده - و در سیاهی و سفیدی معتدل -
 دلالت میکند بر علم خدا داد و پاکتی نژاد - و مردم چشم که از مفاخرت
 نظر جز بر نور سیاه نمیکند - قرۃ العین نور بصر است و نور دیده اهل نظر -
 شعار عباسیان گزیده و آئین خلافت اختیار نموده - پیرایه بخش آرم است
 و سرمایه دار شرم - و آن دلیل است بر افزونی هنگ و بیشیی فرهنگ -
 و فروغ اندوزی دانش و نگاه افروزی بیفش - و بر پشت چشم راست
 خالیست مشک سگال در نهایت حسن و جمال - همانا سیاهی است برای
 دفع عین الکمال بر پشت چشم چون مهر نبوت بر پشت نبی صلعم جا کرده -
 بینی از روی راستی بر چهره فیض بار چون الف در دل ماه جا ساخته -
 یا موجی بر چشمه آفتاب برخاسته - زهی انفی که آب روی داده است
 استواری آن راستی را - نشان جاویدی کردار و پایندگی کار است - و دلیل
 پیش بینی و خیر اندیشی - پیوسته بدان در زیر چشم چپ خالی
 گشتین اتفاق افتاده - بینی ازان خال مشک افشان بطلان هیچ نداشتن
 الف را روشن تر از آفتاب ساخته بر روی روز افکنده - و آن آثار دولت
 ابدی و امارت اقبال جاودانی است - گوش معنی نیوش که صدف
 لجه معانی و محرم سرگوشی فیض جاودانی است - مانند نظر انور
 روبروی منظره عالم عقول عشره در بجه حق جوئی و حقیقت پژوهی

کشوده در خوردی و کلانی بعد اعتدال است - که بقوت حافظه و تیزی فهم
 بر آن استدلال نموده اند - روی دل آرای و عارض و خد آن صورت هیولانی
 فهم و خرد که انوار فر ایزدی ازان فروزانست - در سایر صفات بسیار متوسط
 و باعندال گراینده است - و آن بحکم وجوه و دلایل این فن علامت خصایل
 حمیده و شمایل پسندیده است - لون بشره نور افروز که سر چشمه آبروی
 نوع بشر است اسمر واقعه شده - دانشوری و هوش پروری ازان رنگ
 میدهد - و همرنگی قایل انا املح نیز ازین رنگ گل میکند - همانا رنگ
 مبارکش مایه مردمی است که معنی آدمیت ازان پدید گشته - و از
 شرم ملاحظش رنگ بر روی صباحت مهر انور شکسته - دهان گوهر افشان
 که سر چشمه فیض جاودانی و درج جواهر اسرار معانی است - در
 جنب طیب تبسم و صدق تکلمش شهرت نفحات غنچه شیرین تبسم
 و راستی دم صبح دوم حرفی است - افواهی معتدلست در تنگی
 و فراخی و آن دلیل نشان مردانگی و فرزانی است - لبهای مبارک که
 از شرم ملاحظت تکلم دهان غنچه را از تبسم بسته - و آبکیات از خجلت
 لفظ روانش تر گشته - در سطبری و باریکی میانه است و ازان دقت فهم
 و لطافت طبع پدیدار میشود - دندان مبارک که گوهر حریف آب دندان
 اوست و اختر از جمهور مهر پسندان - مانند مرسله جوزا نور افشان است -
 و چون رشته لای شاهرور و در آبدار درخشان - رشته اش محل سودای
 جانها است - و دل عالمی ازین دندان فریفته آن رشک عقد ثریا - در
 خوردی و بزرگی در نهایت اعتدال و چون گوهران هم سن در نهایت اتفاق
 و اتصال - این نشان پاک کرداری و راست گفتاریست - آواز معجز ساز
 در هنگام لطف بجان پروری بلند آوازه است - و در وقت عذاب بجگر
 شکافی داستان - گاهی به تکلف مهر سامعه را فیضیاب نسیم حیات میسازد -

و گاهی باقتضای قهر پرده گوش را پرنیان شعله پیچ مینماید - گاه از سخط برعد ابر نسبت درست میکند - و گاه از نرمی بزمزمه آب حیوان نسب می رساند - کلام سلاست نظام آنحضرت مانند ساک مروارید غلطان مسلسل و منسوق الانتظام - و همچنین عبارت تحریر که همانا بمقتضای مؤدای الخط لسان الید گفتار دست و بیان بذانست - تقریر آنحضرت با نهایت بلاغت و سلاست و ایراد صنایع بدایع بری از تکلف و تصنع است - چنانچه اگر بمثل در کلام پارسی نیز اعجاز روا بودی توانستی گفت که از دست خارق عادت است - آن خطه کشای قلمرو فصاحت بیشتر بفارسی تکلم مینماید - و چراغ دل افروز سخن را که فروغ بخش شبستان روح است بآتش فارسی می افروزد - و بعض اوقات بهندی نژادان که فهم شان فارس جولانگاه فارسی نقواند شد در اثنای حرف بمحاوره هندی تیغ زبان را گوهر آمود میسازد - چون نواب جنت مآب خدیجه الزمانی رقیه سلطان بیگم که در هنگام فوخیزی به پرورش آن زیبا نهال چمنستان بادشاهی از گلشن سعادت گل میچیدند ترکی زبان بودند - و با سایر پرستاران مشکوی والا بزبان ترکی سحر پرداز بیان میگشتند - بغابران آنحضرت از فرط فیوشائی بسیاری از الفاظ این زبان می فهمند - و بدیده دل حسن معانی را در جلباب عبارت این کلام مشاهده می نمایند - و بر نمایش صور بعض مطالب در مرآت الفاظ این زبان توانائی گفتار نیز دارند - اما از ممر قلت استعمال بلکه از رهگذر عدم ذوق بمحاوره این زبان کمتر چاشنی پذیر گفتار می گردند - چه در صخر سن طبع فیض آفرین را که زبان دان سخن است بیاد گرفتن این زبان گرایش نبود - و نواب خدیجه الزمانی از افزونی مهر باین مهر سپهر اقبال در آموختن این زبان مبالغه نمی نمودند - وقتی حضرت جنت مکانی از روی طیبت مشکین نفس

گردیده فرمودند - که اگر خطا اندیشی از من بپرسد - که این ناله کشای استعداد چه آهو دارد - خواهم گفت همین که ترکی نمی‌داند - و با آنکه از قرار واقع درک جواهر الفاظ آن لغت می‌نمایند کمتر بآن تکلم می‌فرمایند - که مبدا از روی قلت ممارست انتظام سلک تسلسل سخن خلل پذیر گردد *

شارب و محاسن آن والا مشرب که پیرایه محاسن صوری و معنوی است - تو گوئی موبمو تفاسیر آیات سوره حسن صورت و لطف سیرت است - که قلم قدرت بخط ریحان بر حواشی صفحه مصحف جمال با کمال آنحضرت نگاشته - دقیقه سنجان موشگاف که در باریک بینی سر موی فرو گذاشت نمی‌کند - بر سبیل امارت این معنی را مشعر بر اعتدال اخلاق و کمال شعور میدانند - شارب همایون همانا دو مصرعه برجسته است که معانی آن از موباریک تراست - و محاسن اشعاریست که اگر باریک طبعان خواهند یک شعر نمودار آن بیارند زنج زده باشند - و آن در تفکری و انبوهی و نرمی و درشتی میانه است - حضرت بادشاه اسلام پناه چون یکسر مو در پیروی سنت نبوی کوتاهی نمی‌ورزد - پیوسته شارب را بر سنت صاحب ناموس الهی قصر میکند - و محاسن را یک قبضه نگاه میدارد - گردن مبارک که ناموس بادشاهی و شغل شاهنشاهی را بگردن گرفته در نهایت فرو کمال و متصف بحسن اعتدال ست - مالک رقاب گردن‌کشان است و سرور سروران زمان - اگر بادشاهان جهان بگردن باجش آرند بجاست - و اگر خسروان گیهان به نزدش تاج از سر گذارند سزااست - و این دلیل رسائی رای و روشنی ضمیر ست - سینه معنی خزینه که صدر ارباب قبول است و گنجینه حقایق و معارف عقول - همانا آئینه صفا است و گنجینه مدعا - صندوق اسرار الهی است و نهانخانه فیض نامتناهی - در سایر صفات متوسط که دلیل توسط اخلاق ست مخلوق شده *

دست بذل پرست که دست نشان ید الله است - و همه چیزش از عالم بالادست رو داده - آثار دولت در مشیت اوست - و امارات سعادت در هرانگشت او - بر جمیع ایادی دسترس تمام دارد - و از پنبجۀ آفتاب دست می برد - در بذل پیروائی ید بیضامی نماید - و در فیض گستری ید طولی دارد - جود را از دستی پیدش گرفته که ابر نیسان پیدش دست او گردید - و تیغ را بدستوری در قبضه آورده که زبردستان را پشت دست بر زمین گذاشته - هم صاحب تیغ است و هم صاحب قلم - و هم خداوند جود است و هم صاحب کرم - در کوتاهی و درازی میانه است و این علامت حد وسط است در محامد صفات - و دلالت بر دستگیری لطف و دستیارئی مهر و داد و ستدی که نه از دست دستان باشد - بحرین کف اشرف که حاصل بحر و کان به بخشش او کفایت نمی کند - و نقد روزگار را بکفۀ همت نمی سنجد - بحر را از رشکش جنون دست داده - و محیط را از انفعال او کف بر لب آمده - در کشادگی و نرمی معتدل افتاده - و آن برهان افزونی مهر و بلندی خورد است - اصابع و انامل آن خداوند جود کامل و فیض شامل که با پنبجۀ آفتاب همدستی می کند - و شخص جود را بمنزل حواس خمسۀ اند - و دیده امل را شائبۀ پنج گنج - ریاض آمال و امانی را رگهای ابرو شاخهای آب است از بحر سخاوت بیرون آمده - و جویهای زر ناب است از چشمۀ خورشید روان گردیده - سخاوت را پنج آبست و صبح دولت را خطوط شعاعی آفتاب - مخمسی است از دیوان سخاوت که هر مصراع برجستۀ آن کار کشای فروبستگان است - و پنج آینه مصحف جود است که تفسیر هر یک آن هادی گم گشتگان حساب - بخششهای بی حساب با او عقد بسته - و بحر از رشکش سر انگشت موج در دهان گرفته - در درازی و کوتاهی و نرمی و درشتی و تنگی و سطرپی

در کمال اعتدال است - و از آن شمار تاجوری و جهانگیری میگیرند - و از غرائب اتفاق بر هر یکی از چهار انگشت سوای ابهام که از آنها دورتر افتاده خال فرخنده فال نمود پذیرفته - و این چهار نمونه دلیل تسخیر چهار رکن عالم می تواند بود - همانا بر هر مصراع رباعی قدرت صاحب دیوان ازل بقلم صنع خویش نقطه انتخاب گذاشته - یا ازین رباعی هر مصراع حکم چهارم مصراع رباعی داشته - هر خالی بخجسته فالی انگشت نما گشته - پنداری حساب جهان کشائی بدستور عقد انامل بانگشتان گرفته - مانا بر چهار جوی بهشت سخاوت بلال بصور منذوعه متمثل شده - یا بر هر انگشتی سویدای دلهای اهل نظر جا گرفته - نی نی غلطم از صورت هر انگشت و خال الف و صفر جلو ظهور گرفته - و این میبوی بر آن ست که دستگاه این بادشاه بمقتضای دولت روز افزون از یکی ده خواهد شد - یا مشعر است بر آنکه این دست در آئین سخاوت از ممر کمال بذل چار دانگ دنیا را معموره نموده چار و ناچار دامن آمال را گوهر آما خواهد ساخت - و بر کف دست فیض سرشت از قلم صنع خطی افتاده که اگر دستخط ایزد پاکش خوانند بجا است - همانا طغرای منشور سعادت است و بسمله سورۃ کرامت - یا عفوان نامه اقبال است و سطر کارنامه جلال - تعویذ گردن آرزو است و حرز بازوی مراد - برات عمر جاوید است و نقش بقای ابد *

پای جهان پیمای در نهایت توسط است - و خطوط آن که خط پیشانی اقبال است - و سطر کارنامه اجلال نشان بلندپایه است - زهی پای فرخنده که از سر سروران پای کم نمی آرد - و پایگاه او پایه ایست که زیاده از آن در خیال نیاید - اگر بلند پایه اش خوانند رواست - و اگر سران سر در پای او نهند سزااست - دولت در قدم او بمراد می رسد -

و سعادت بپای بوس او می شتابد - قلم به طریق وصفش عجز می پیماید -
و معنی در اوصافش بپای قلم می افتد - بالجمله سراپای آن خلف
الصدق آبی علمی و امهات سفلی که مظهر اتم قدرت آفریدگار است در
کمال توافق و تناسب اتفاق افتاده - قیاس گرفتن و قرار قدر و مقدار
دادن آن یارای ادب آداب دان و حد خرد مرتبه شناس نیست - لاجرم
خامه خویشتمن کامه زبان گزیده به بیان این نکته و ایراد همین دقیقه یعنی
خواص خال مشکین و مسه غبرین که فی الحقیقت نقطه پای تم الکتاب
صنع بر کف پای مبارک آنحضرت افتاده واقع است - بر طبق خنامه
مشک ختم سخن نموده سر رشته بیان حلیه مقدس بپایان می آرد -
بی مبالغه مشک بوی نسیم خلق او شمیده از ممر پاک اعتقادی به پای
مقدس افتاده و بخال مشکین اشتها یافته - چون بر پای چپ واقع شده
دالت بر یسار میکند - و روی سریر سروری البته از پای فرقد سالی صاحب
این خال روکش رفعت چرخ چندبری گردد - آنچه ازین نمودارهای
شگرف حیرت افزای والا نظران دقیقه شناس است - و دانشوران سواد
اعظم هند که در فن قیافه بصورتی پی بمعنی برده اند - که هیچ گروهی را
از اصناف ایشان دست نداده - فرا گرفته اند پذیرای نگارش گردد حوصله
نامه کوتاهی کند - چند سال پیش از اورنگ طرازی این خسرو شیر گیر
در نخچیرگاه که مقام عیش و نشاط و محل عشرت و انبساط شیر افگنان
بی آهوست - یکی از تجرد مغشان روشن ضمیر که فروغ ایزد شناسی از
نامیه اش میتافت - و نور تجلی از جبین بینش می درخشید - بی دست
آویز آشنای بملازمت این بادشاه بلند اختر رسیده جبهه افروز سعادت
گردید - از آنجا که سواد خوان صحیفه غیب بود و اسرار ازلی را از
بر کرده - از مطالعه خطوط دست و پای بخت پیرای این والا دستگاه

بلند پایه رشک فرمای درس خوانان دبستان ملأ علی گردید - و به نکته‌های ژرف سواد خوانی دست و پای مقدس که چهار کتاب اسوار دولت تواند بود نموده بزبان وحی بیان راند - که در اندک روزگاری و کم مایه فرصتی ازین خطوط دیباچه اقبال و ازین سطور مقدمه اجلال جلوه پیرای ظهور گردد - و در دیده تماشاگران جلوه گاه صنع بنمود گراید - و فرمانروایی سواد اعظم هندوستان که قلمروییست وسعت آموذ بر چندین اقلیم اشتمال دارد یک قلم بی اندازی دیگری بذاصیه سایان این آستان والا باز گردد - و از فر اورنگ نشیمنی آن سرایش گزین تخت روزگار از شادمانی برخود ببالد *

بیان مصارف اوقات سعید و ساعات عمر شریف

انتظام بخش سلسله نظام روزگار و باعث

قیام قوایم استقامت لیل و نهار

اعنی شاه جهان بادشاه غازی

از اوقات فرخنده آیات این گیتی خدیو لختی به پرستش ایزدی و نیایش آلهی که دیباچه کار نامه سعادت جاودانی و بسمله مصحف فیض آسمانیست میگذرد - و برخی باستراحت بدن و نظام امور عالم صغیر که ناگزیر نشاء عنصروییست - و غرض کلی از آن نگهداری آلت کسب کمالات معنویست بسر میبرد - و بهری به نخچیر سازی و صید پردازی که در نظر ظاهر بیگان موجب انتعاش طبیعت و انبساط خاطر است - و نزد اصحاب باطن وسیله صید دلها و ذریعه عبرت نمودارهای شگرف تواند بود بانجام میرسد - و در خواب و خور که شهر فشیقان خطه امکان را از آن کزیر نیست - آن سیر چشم خوان دانشوری و بیدار مغز ملک خرد وری حد اعتدال را

رعایت میفرماید - روشن است که والا نظری که مشاهده شاهدان جلوه گاه
صنع ایزدی تواند نمود چگونه خواب را در چشم خود جا دهد - و اگر بقدر
یکسر مرگان با خواب گرایش کند چشم دلش همیشه بیدار است - پس
نظر باین معنی خواب بیدار بخت حکم بیداری دارد - و پیداست که
دانش گستری که زله بند نعیم جاردانی تواند گشت چسان اندیشه خورش
را با مذاق همت آشنا سازد - و اگر باندازه یکسر دندان بخورش مایل
گردد - لب و دهان فطرتش همان ناهار است - پس باعتبار این مقدمه
خورش آن چاشنی گیر مایده فیض بی خورشی است - بالجمله اوقات
سعادت سمات آن قدسی صفات از آلائش غفلت مغفرت است - و ساعات
فرخی آیات از لوث عطلت مبرا - و اوقات شبانروزی بدین نمط پذیرای
قسمت گردیده - که آن سرور نیک اختر چون اختر شب زنده دار قریب
بدو ساعت پیش از طلوع فجر از خواب بر میخیزد - و در سحر خیزی بر
آفتاب روشن ضمیر سبقت می جوید - همدران وقت که خلاصه ازمنه
شبانروزی و منتخب مجموعه ایام و لیلیست و هنگام فیض لا یزالی -
وضو را آبی بر روی کار آورده آماده پرستش معبود حقیقی میگردد -
و روی توجه بمسجدی که در خلوت گاه خطه اکبر آباد تعمیر پذیرفته آورده
تا رسیدن وقت نماز رو بقبله بر سجاده طاعت می نشیند - و با هزاران
گونه نیاز زانوی ادب نزد ایزد فیاض بر زده هنگام نماز نخست بر سنت
قدسی نژادان ادای سنت نموده بگذاوش فرض که بر ذمه همت طاعتیان
واجب است می پردازد - بعد از فراغ قیام جمیع ارکان از اوراد گل
می چیند - و بیای مردی نیاز بگلگشت مصلای پرداخته بدسته بندی گلهای
ادعیه می نشیند - و از سبزه سر رشته مدعا بدست آورده از سجاده پای
در جاده مقصود می نهد - آنگاه آن تقدس نژاد بحرم سرای متوجه شده

آن جلوه گاه قدس را رشک بیت المقدس می سازد - و چون خسرو انجم سر از غرفه خاور بر می آرد - و پیشگاه آفاق از پرتو فروغ مبعوض فروغ اندرز می گردد - از دریچه معاذی دریچه مشرق مشرف بر آب چون سر بر آورده بر آفاقیان معنی دو آفتاب و دو مشرق روشن تر از روز میگرداند - و جهانیان در آن عرصه که چون پیشگاه اقبال پیدایش آن دریچه منظر دولت واقع است - از استحصال کورنش شرف جاوید دریافته جبهه سجود بر زمین ادب میگذارند - و ستمدیدگان پریشان احوال بخاطر جمع بی مزاحمت احدی داد خواهی نموده درد دل بعرض می رسانند - و همدرین فضای عریض بوساطت عارضان لشکر ظفر اثر سپاه ستاره شمار انجم سان معروض نظر انور گشته بشمار در می آید - و اکثر فیلان مست عربده آئین که از بدمستی آنها حذر نموده بصحن خاص و عام حاضر نمی سارند - درین فسحت گاه از نظر اقدس میگذرند - و بیشتر اوقات جنگ فیل که از تفرجهای بدیع و غریب و تماشای دلپسند خاطر فریب است درین میدانگاه اتفاق می افتد - و درین روز بظاہر چندین وجه علامت قیام قیامت آشکار گشته آشوب عرصه محشر و شور رستخیز بوقوع می پیوندد - و بکثرت هجوم مردم و انبوه خلقت چنانچه کسی بحال کسی نمی پردازد - و از فرط غریب و غلغله و نفیر و ولوله همانا نفخ صور بعصره ظهور می آید - و همدرین محشر عام اکثر اعیان فیلان نامور تذومند را از دنبال اسپان تیز رفتار میدوانند تا در جای که نطع نبرد گسترده اند دستبرد نمایند و خصم را بباری فیل مات سازند - و در جهروکه درشن آنحضرت اکثر در گهزی و گاهی باقتضای قلت و کثرت مهمات و کمی و افزونی انبساط طبیعت کمتر یا بیشتر می نشینند - و این طرز بار از مخترعات حضرت عرش آشیانی است - چون این انجم عام بانجام می رسد از مطلع جهروکه

والای خاص و عام طلوع فرموده پرتو حضور پرنور بآن فرخنده انجمن می اندازند - و آن بارگاهی ست در کمال نمود و شکوه و عظمت - از رفعت اساس سر بایوان سپهر کشیده - و بر حسب فرمان آن اوج گیر فرمانروایی پذیرای تعمیر گردیده - تبارک الله از آن انجمن آسمان نشان دلنشین که بهشتی محفلی است در غایت توره و توژک و ادب و اندام و اجلال و اعظام - چنانچه از فرط شکوه و هیبت و وفور شان و شوکت که از در دیوار آن پرتو ظهور میدهد بهرام و کیوان دلیر بر زبر آن بلند ایوان گذر نمی توانند کرد - محملاً آن نشیمن رفعت و انجمن عزت که در اصل احداث کرده این حضرت است مشتمل است بر چهل ستون در کمال رفعت و زینت سقف و جدار منقش و مصور بصور گوناگون و نقوش بوتلمون - و در سه جانب آن محجری که بهندی کهره خوانند از سیم ناب بازتفاع قامت آدم متوسط کشیده - و سه جا راه آمد و شد گذاشته - و بر در هر کدام حاجبان سراپا مهابت ایستاده هیچ احدی را آن حد نیست که بی رخصت تصور گذر در خاطرش گذار یابد - درین بارگاه خاص از امرای عظام گرفته تا دو صدی منصب و اهل خدمت دیگر بر راه نمی دهند - و در خارج این ایوان ساختی در کمال فسحت و بر دور آن کدھر از سنگ سرخ بطول پنجاه گز و عرض پانزده گز بزرگ پذیرائی رنگ گشته که مشجر رنگین سخنان در برابر آن رنگ ندارد - و بر آن سائبانهای مخمل و زریفت و مظلهای دیبای زر تار کشیده - و بر سه راه در آمد این نیز دربانان ایستاده سوای جمعی از ارباب منصب که مراتب ایشان کمتر از دو صدی باشد و احدیان ترکش بند و برقدازان و بعض مردم روشناس از تابیدان امرا موافق پایگاه خویش قیام می نمایند - و سایر سپاه و پیدها و جمیع نوکران امرا در خارج این می ایستند - و درون کدھر نقره

امرای عظام در خور تفاوت درجات و مقدار قرب و منزلت پهلوی ستونهای بازگاہ که قرارگاه مقرر ایشانست می ایستند - و ارباب تصدی مهمات ملکی و مالی یک بیک مطالب کلی و جزوی بعرض مقدس می رسانند - و آنحضرت شقوق و اطراف سوال را در حال بخاطر مقدس جا داده جوابهای کافی و شافی که خرد وران دانشور و عملداران دقیق النظر را با کمال تدبر و تفکر و تردد و اندیشه ثانوی بخاطر خطور نکند علی البدیهه در آن قسم انجمن بر طبق سوال می فرمایند بنحوی که ارباب مهمات در هیچ باب بعرض ثانوی محتاج نمی شوند - و بسیار این معنی رو میدهد - که در اثنای عرض مطالب مختلفه بحسب اتفاق در معامله ضروری مطلبی بخاطر یکی از بندها می رسد - که از مهم عرض دیگری اهم باشد ناچار بعرض میرساند - و آن حضرت بر طبق مراد و وفق صواب جواب می فرمایند که هر دو را تشفی خاطر حاصل می شود - و مجمل ابواب مطالب که بعرض مقدس می رسد اینست - که از یک طرف بخشیان عظام مراتب ارباب مناصب و مقاصد و مطالب مختلفه ایشان را بعرض می رسانند - و فرخنده پاسخی که پیرایه حکمت می باشد می نیوشند - و در همین موقع جمعی از بندگان سعادت یاب باضافه عام میگردند - و مشتی از والا دستگاهان به پذیرائی خدمت از هر دست که باشد بشرف ابدی انگشت نما می شوند - و از جانب دیگر میر سامان هرچه می خواهد بعرض رسانیده سامان می بخشد - و دیوان بیوتات هر مدعی که دارد معروض داشته دیباچه دیوان سعادت حاصل می نماید - و هم چنین بخشیان احدیان و میر آتش و اصحاب اشراف منسوبان خود را از نظر اشرف گذرانیده باضافه مرحوم و مشاهره بمنتهای مطلب فایز میگردانند - و برین دستور متصدی خدمت عرض مکرر یاد داشت

مناصب و جاگیرها و برأت نقد و سایر مهمات ابواب المال و ارباب التكاويل و جميع احكام مطاعه و امثال اينها را بتكرار عرض اقدس مي نمايد - و برين قياس مشرف ارباب وظيف و رواتب حقيقت استحقاق اين طبقه را معروض مي دارد - و احداث وظيف و روزيانه و افزايش مرتبه و مناصب قرار مي يابد - و همدرين اثناء داروغها و مشرفان اصطبل و فيل خانه طوايل اسپان و حلقه های فيلان را برسم معتاد هر روزه طويله طويله و حلقه حلقه بترتيب دفعات در برون کتھر سرخ بنظر انور در مي آورند - و آن حضرت بدقت نظر از دور کيفيت فوبهي و لاغري آنها را ملاحظه فرموده مطابق ضابطه باز خواستی درميان مي آرند - و باز خواست زری که بجهت خوراک دواب از سرکار فيض آثار مي شود بر تقدير زبوني و لاغري اين جانداران از مصنوعات حضرت عرش آشياني ست - و ازین باب متصدیان داغ و تصحيحه اسب و سوار تابيدان امرا که تازه بداغ و تصحيحه رسانيده باشند منظور نظر اشرف مي نمايند - و در عرض اين احوال عرايض صوبه داران و ديوان و بخشي و ساير اصحاب تصدي مهمات هر صوبه و سرکار با پيشکشهای ايشان بمعرض عرض در مي آيد - و بيشتر عرايض اعيان سلطنت را که اهتمام تمام بشان ايشان با ضرورت کلي بجواب مضامين عرايض مذکور باشد - خود بدولت باوجود انبوهي مردم و کثرت مشاغل بنظر مطالعه در آورده بی توقف بدستخط خاص جواب مي نويسند - تا از آن منشور سعادت و نشر اقبال که بدان نيگ بختان ارسال مي يابد اولاد و احفاد ايشان را تا روز نشور سجل اعتبار و افتخار و بار نامه تفاخر و مباحات در دست باشد - چون مقاصد خواص و عوام درين محفل همایون بانجاح مقرون ميگردد - و جلوس اقدس درين محفل به پنج گهري ميگردد - تشريف اشرف به نشيمن خاص که معروف به غسل خانه است ميفرمايند -

و سبب اشتهار این محفل والا باین نام آنست که حضرت عرش آشیانی
 اکبر بادشاه در خلوت گاهی نزدیک بحرم حریم خلافت غسلی بر می آوردند -
 و درین نشیمن جز برخی از مقربان حضرت دیگری را بار نبود - و گاه گاهی
 دیوان و بخشی نیز برای عرض مطالب راه می یافتند - و رفته رفته اکثر
 اعیان دولت درین محفل حاضر شدند - و بمجرد این نسبت این خلوتخانه
 از آن وقت باز باین نام نامزد شد اوقات عالی درین مهبط انوار و سعادت
 برین جمله میگردد - که دیوانیان عظام خلاصه معاملات اعمال محال خالصه
 و تنخواه طلب جاگیرداران را بعرض اشرف می رسانند - و همگی بحواب
 می رسند - و برخی از معتمدان که خدمت مطالعة عرایض متصدیان
 خدمات صوبجات و سرکارها بایشان مفوض است - زبده مضامین آنها را
 معروض داشته جوابهای مطالب برسالت سرافرازان پایه والای وزارت
 و کالت حسب الصدور از موقف خلافت بمنشیان بلاغت نشان ابلاغ
 می رود - ایشان بر طبق فرموده فرامین قضا آئین را که متضمن مضامین
 معهوده است انشا نموده از نظر انور می گذرانند - و آن حضرت از روی
 حزم بنظر ملاحظه در آورده اگر از منشی بطریق سهو القلم که لازمه بشریت
 است خطای سرزده باشد - از سر عنایت بی عتاب و خطاب بشرف
 حک و اصلاح می رسانند - آنگاه شاهزاده ولی عهد ضمن آن فرامین را
 بزبور توقیع و قیغ خود موشع و مزین می سازد - و صاحب دیوان کل نیز
 نشان معرفت خویش در تحت توقیع و قیغ ایشان ثبت می نماید - آنگاه
 از پرتو نور مهر اوزک اشرف غیرت انوار مهر انور می گردد - و همدرین
 نشیمن همایون صدر الصدور سایر نیازمندان و اصحاب حوائج را که در خاص

(۱) در بادشاه نامه نوشته که مهر اوزک حواله نواب ممتاز الزمانی بود و در

و عام از نظر ارفع نگذشته باشند دفعه دفعه می گذراند - و فراخور حال و قدر احتیاج و استحقاق هر یک مدد معاش از وظایف و رواتب نقدی و غلات و ده‌های در بسته عطا می شود - و برخی را دم نقد از خزاین وزن جیب و گذار آز و نیاز بنقود آمال مالا مال میگردد - و بعد از فراغ اکثر مطالب مهمات دین و دولت گاهی ترمطیب خاطر و تصفیة دماغ باستماع نغمات طیبه و تجلیه مرآت الضیاء نظر انور بتماشای نوادر جواهر نفیسه بکرمی و کانی می فرمایند - و چون طبع اقدس آن معمار معموره قلوب اصحاب دل و بانوی تعمیر عالم آب و گل بعمارت بسیار مایل است - اکثر احیان امر بوضع اساس بنیادهای غریب و اختراع ابنیه خیر و ابداع بقاع فیض می نمایند - و در اندک مدتی با زیب و زینت تمام باتمام می رسانند - چنانچه مشاهده شاهد است و معاینه بتعیین و تبیین نیازمند نیست - که تا غایت در هیچ قونی از قرون پیشینه این عمارات دلفریب دیده هیچ بیننده در زیر چرخ برین ندیده - بنابر آنکه این پایه توجه و این مایه دست و دل در صرف زر بیدریغ از دیگران کمتر دست می دهد - و خصوص این مرتبه دقت نظر و این درجه تصرف طبیعت در فنون و صنایع عمارات بعد از آن حضرت دیگر بنظر روزگار در نیاید - و ازین گذشته ساعتی رایشان چابک سوار حسب الامر جهانبانی در ساحت این بارگاه سلیمانی بر بادپایان صرصر نگ صبا رفتار بر می آیند - و آن پویزاد چهرگان دیوان نژاد را که با بواق برق قق نسبت خویشی دارند - و بر ابرش برق رفتار ابر و باد پای تیز نگ صرصر هزار پایه سبقت و بیشی می جویند - پری واره پرواز درآورده در نظر انور سلیمان زمان تعلیم جلوه گری می نمایند - بعد از فراغ این مجلس که بچهار پنج گهری میکشد بخلوتکده اقدس شاه برج مقدس که مخصوص شاهجهان آباد و لاهور

و اکبر آباد است تحویل مبارک می فرمایند - و از آنجا که برج جز جای مهر افور با کواکب سعادت اثر نباشد - درین خلوت کده که بغایت تنگبار است جز شاهزاده‌های والا اختر دیگری جا ندارد - مگر یک دو از مقربان حضرت که بجهت عرض مهمات کلی بطریق ندرت داخل شده لمکه بقدر ضرورت درنگ می نمایند - درین اوقات با وزیر اعظم اظهار مضمر و مکنون ضمیر افور که اعلان آن در مکافل مذافی مصلحت دولت است - با آن وزیر عطار تدبیر و مشیر خرد پیر می فرمایند - و آن کامل خود را بر خفایای خاطر اشرف اطلاع و اشرف می دهند - آنگاه در نزدیکی های دوپهر محل معلی از سعادت حضور اعلی بعلیه نور ظهور محلی میگرد - و بعد از تناول شیلان خاصه و قیلولة بادای سغنی و فرائض ظهر پرداخته بوسیله جمیله نواب مهد علیا زنان بی شوی و عجایز بیکس و کوی بانعام نقد و جفس و عطای اراضی مرزوعه و قرار وظیفه و روزیانه کامروا میگردند - چنانچه هیچ روزی نیست که دوشیزگان و ارامل که از پریشان روزگاری کسی بخواستگاری ایشان رغبت نمی کند - خواه از کرایم دودمان کرام - خواه از عقایف احاد عوام - بآن وسیله از اراق محتاجان بمعرفت سستی الفسا خانم متوسل نشوند - و آن آیه رحمت پروردگار بتجهیز جهیز ایشان بپردازد - و ایشان را از انواع حلای و حلل حتی زیور و زر و گوهر و پیرایه گرانمایه باعلی پایه تمنا برساند - چنانچه مبلغ های گرانمزد هر روزه باین رهگذر که بهین طریق خیرات و مجاری مبرات است صرف می شود - و اکثر اوقات متصدیان این خدمت ایشانرا بامثال و اقراں ایشان حسب الامر اشرف در سلک ازدواج منتظم میگردانند - بالجمله آنحضرت بعد از نماز عصر باز بغسلخانه تشریف آورده اهل چوکی را تسلیم قور می فرمایند - و در آن خجسته انجمن که بعد از نماز شام مرتبه فوقانیش از پرتو افوار

شمعه‌های موصوع لکن کافوری فروغ بخش طارم چهارم است - و مرتبه تختانی از اشتعال مشاعل زرین و سیمین روی زمین را چون چهره شب زنده داران نورانی دارد - تا چهار گهری بعد از انقضای وقت مغرب اوقات اشرف بکار دین و دنیا صرف می نمایند - و در عرض این جلوس فرخنده گاهی از راه تحصیل انبساط طبع اقدس و ترطیب دماغ مقدس باستماع نعمات طیبه مطربان هندی و رامشگران عراقی طرب اندوز و سامعه افروز گشته حق التذاک این حاسه شریفه ادا می نمایند - و بنابر خواهش طبع مبارک منش باستماع الحان نغمه پردازان و سرود سرایان این کشور که در واقع نشاط افزا تر و بر سامعه لطیف مزاجان گوارا تر است بیشتر متوجه می شوند - و راستی سخن و حق مقام آنست که موسیقایی هوش ربای این طائفه از راه لطافت طرز و نرائت روش و وسعت دستگاه نغمه و بر شعبگی طرق داستان و راستی آهنگ و درستی الحان نسبت بموسیقایی یونانیان و ایرانیان که در عهد پاستان صفاهان درین باب مورد ضرب مثل بود - و درین زمان خراسان بلند آوازه است - از زمین تا آسمان تفاوت دارد - همچنین رامشگران این کشور چه این طبقه در واقع بحسب ریخت ايقاع و اصول و تری نغمه و ترانه با پیچاک و مرغول و ابداع تراکیب خاطر فریب و اندازهای رسای غریب و قصدهای دلپسند و خوشنما و تصرفات زیبا و بجا از ایشان کمال امتیاز دارند - خصوص در فرود آمدن از اوج رفعت صوت و شدت شد که عرب آنرا رفع عقیده خوانند - بحضیض بلاغت و نرمی مد و بدین دستور توافق و تناسب اصوات چندین قوال هم آواز که همان صوت یک نغمه پرداز است - این امر غریب از خصایص جادو فنان هندی نژاد است - و نیز باعتبار معانی خاطر خواه و دلربا و اداهای نازک و رسا که از زبان معشوق عاشق نما در لباس این گونه نغمه

که هزار یک حق توصیفش درین مقام ادا نشده جلوه می دهد - و بادعای ایشان که از اهل آن لغت اند جز ایشان که از باب دقایق خصایص هر لغت اند لطف آنرا دیگری در نمی یابد - هوش ربا تر می شود - و چون ازین انجمن هم فراغ خاطر رو میدهد نماز عشا بجماعت ادا نموده بمحل تشریف می برند - و بهنگام آسایش خواہ شب خواہ روز مجالسیان فصیح بیان خوش تقریر شیرین زبان در پس پرده خوابگاه داستانهای پیشینیان و احوال گذشتگان از روی کتب سید و نوازیع معتبر مثل قصص انبیا و مقامات اولیا و اطوار ملوک و وزرا و اخلاق حکما و علما و امثال این طایفه که دستور العمل کلی و قانون شافی کردار و گفتار از باب خرد است - و باعث عبرت و خبرت اصحاب بصیرت و بصارت میشود - بسمع شریف آن قبله مقبلان می رسانند - پاکیزگی طبیعت اشرف بمرتبه ایست که از غایت لطافت غریزی و لطافت طبیعی مساس شی ممسوسه غیر را مکروه می دارند - و تا ممکن دست همایون بدان نمی رسانند - و اگر احیاناً مساس واقع شود اگر همه جواهر که لطیف ترین اشیاء است فی الحال دست می شویند - و میل خاطر همایون بعطریات روح بخش بمثابة ایست که شمه از آن در حیز بیان نکند - و در مجلس خلد طراز پیوسته اقسام عطریات و انواع بخور مهیا و موجود می باشد - و رخت همایون آن خدیو زمان آنچنان عطر آگین است - که اگر احیاناً براهی اتفاق عبور والا افتد - آن شارع رشک افزای عرصه ختن میگردد - و بمددکاری نسیم مشام جهانی معطر میشود *

توجه خاطر اشرف در باره استحکام بقیان معدلت بغایتی است - که باوجود فسحت مملکت هندوستان که سه طرف آن بدریای شور پیوسته در کل ممالک محروسه احدى اراده ظلم بخود مصمم نمیتواند ساخت - و مهمات روایان صوبجات بمقتضای مزاجدانی همایون سر مو بخلاف

عدل نتوانند پرداخت - و اگر احیاناً بی سعادتى بیکى از امور رديه
 ارتکاب نماید - او صاحب تائیدی مرتکب ستمى گردد - بمجرد خبر رسیدن
 حقیقت سزای عمل بکنار خویش می بیند - و اگر در صوابجات بمقتضای
 عمل ناصواب کسی مستوجب سیاست گردد - تا بعرض مقدس نرسد احدی
 از متصدیان انجا به سیاست آنکس مبادرت نتواند نمود - این معنی از
 بس خدا شناسی و خدا آگاهی است - تا بجرم اندک عقوبت بسیار
 بحال هیچکس عاید نگردد - و کسی که مستحق سیاست نباشد از رهگذر
 عدم غور بجرم معذب نشود - اگر احیاناً از سفاکی و ناپاکی سلاطین تراکمه
 و اتراک در محفل عدالت سرشت مذکور میشود - از آنجا که معدلت
 و انصاف در طینت مقدس مضمور است - طبیعت اشرف از اصغای آن
 منغص میگردد - و مکرر بر زبان فیض ترجمان گذشته که بادشاه علی الاطلاق
 گروه قدسی شکوه سلاطین را بر سایر طبقات انسانی از آن برگزیده و عذر
 اقتدار جهان در کف اختیار ایشان سپرده - که جمیع خلایق که ودیعت کبری
 خالق اند در مهد امن و امان مرفه الحال باشند - بدون نصفت و معدلت
 ازینها بوجود آمدن سزاوار آن مرتبه والا نیست - و پسندیده درگاه اینود تعالی
 نه - اگر جمیع صفات پسندیده و خصایل برگزیده آن خداوند علی الاطلاق
 و خلاصه انفس و آفاق بقید تحریر در آید - سلاطین روزگار و فرماندهان ربع
 مسکون را در قوانین ملک داری و آئین فرمان گذاری مهین دستور العملی
 باشد - و هدایت طرازان بچار سوی فیض یزدانی و عنایت سبحانی راه
 یابند - لیکن خامه را چه یارا که متکفل تسطیر صفات همایون و محامد مذاقب
 معلی تواند شد - لاجرم مجملی از آن به بیان آمد - امید که قوایم اورنگ
 خلافت استقامت بنیادش مانند قواعد عدل و قوانین داد محیط ثبات
 و مرکز درنگ شود - و روزگار دولت باستقرارش بصبح روز نشور پیوند یابد *

طرح اساس و وضع بناء تاريخ سعادت بنياد شاهجهاني که مبتدا از مبداء بی منتهاي جلوس همایون صاحبقران ثانی است امید که بقای بنای آن با قرون روزگار مقرون باد

خردوران بالغ نظر بکار فرمائی فطرت ازل آورد و رهنمائی خاطر الهام
پرورد در تسهیل کارها و تحصیل آسانی اعمال که بهمه حساب ناگزیر
جهان مجاز و ضرورت عالم صورت است - بد آنگونه استنباط غرایب و ابداع
بدایع نموده اند - که بهیچ طریق پی بروشی و راه بهنجاری نتوان برد که
پی سپر نظر آن پیش قدمان و طی کرده اندیشه آن پیش آهنگان
نشده باشد - از آنجمله وضع بنای تاریخ است که مشخص زمان و مقیاس
تقدیر و تعیین مقدار است - چنانچه ضبط مقادیر اعمار و تشخیص وقایع
مهمه در خصوص اوقات و همچنین سر انجام جزئیات نظام کل خاصه
معاملات و مصالحات و امثال آن بدون این معنی دست نمی دهد -
چون وجه حاجت بدان از آن ظاهرتر است که بروشنگري تبیین حاجت
محتاج باشد لاجرم بآن نمی پردازد - و مجملأ معنی تاریخ بحسب
لغت قرار دادن وقت است - و حد اسم زمانی ست معدود از مبداء
معهود تا بوقت مفروض بجهت تعیین ازمه و آوان مابین سابق و لاحق
آن - چنانچه مبداء آن موقع سنوح امری عظیم الشان منتشر الذکر مثل
ظهور ملتی یا حدوث دولتی یا حربی عظیم و طوفانی عمیم شده باشد -
و طریق وضع آن درمیان اکثر ارباب دول و ملل مختلف اتفاق افتاده -
چنانچه بعضی آغاز آن از قیام صاحبدولتی نموده انجام آنرا فرجام روزگار او
ساخته اند - و علی هذا القیاس از جلوس دیگری تا وفات او - مثل فارسیان

که تا خاتمۀ یزدجرد بن شهریار بدین شیوۀ عمل می نمودند - و از آنوقت باز تاریخ یزدجردی از هلاک او مسطور است - و نزد اهل کتاب تاریخ یونانیان معتبر است - که اسکندر منسوب است - با آنکه از جلوس اسکندر و فوت او نیز ابتدا نشده - چه بعد از وفات اسکندر چار تن از غلامان او مملکت مفتوحهٔ او را قسمت نموده - و در مبادی سال سیزدهم از رحلت اسکندر از جمله^۱ انطیاخوس و سولوقس و بطليموس و اريداوس چهار غلام سولوقس بعفوان نفوذ و تغلب بلاد مشرکه را بدست آورد - و فسحت دستگاه سلطنت او عرض عریضی یافته بر اکثر ملوک عهد غالب آمد - چنانچه به نیکخاطر یعنی قاهر به یونانی زبان ملقب شده بغابر آنکه استیلای او از امور عظیمه بود ابتدای نفوذ او را تاریخ گرفتند - و بتاریخ اسکندری اشتهار یافت - و تواریخ دیگر نیز در میان جمعی معمولست - مثل تاریخ آدم و طوفان نوح علیه السلام و غرق فرعون و بغای حضرت سلیمان علیه السلام هیکل اورشلیم یعنی بیت المقدس و تخریب بخت نصر آنرا - و عرب در ایام جاهلیت قدیم از وقایع مشهوره و حروب عظیمه که در میان ایشان واقع شدی ابتدا می نمودند - چون حبشیان بر یمن استیلا یافته در سالی که بعام الفیل معروف است قصد کعبهٔ معظمه نمودند مبداء آن امر عظیم تاریخ شده - و تا هنگام ابداع هجرت آن تاریخ معمول بود - و هنوز بغابر قول ابوریحان در کتاب تفهیم تواریخ مختلفه دارند - و مشهور ترین تاریخ شک کال است یعنی زمان شک که ظالمی بوده برین کشور مستولی و از مبداء زمان قتل او این تاریخ معتبر را اعتبار نمودند - و اهل بنگاله بتاریخ اچیم سین عمل می نمایند - و گجراتیان و دکنیان بتاریخ سالباهن و در اوجین و دهلی

۱ اريداوس (Seleucus), سولوقس (Antigonus, or Antiochus 1), انطیاخوس (Arrhidaeus), بطليموس (Ptolemy).

تاریخ بکرماجیت معتبر است - مطالب از تطویل این مقدمه آنست که چون در عهد اکبر بادشاه بغایر آنکه دین کشور تواریخ مختلفه معمول بود - و تاریخ هجرت از مدت امتداد طویل الذیل شده و ضبط آن بر هذود اشکال داشت - لاجرم آنحضرت بجهت آسانی ضبط ایشان خواهش وضع تاریخی نمودند - چون این معنی مغافاتی با تاریخ هجری نداشت - چو آن تاریخ مانند دین قویم آنحضرت صلی الله علیه و سلم تا زمان قیامت پایدار و مستدام خواهد بود - لهذا دانشوران عهد مثل علامه دهر امیر فقه الله شیرازی و علامه شیخ ابو الفضل و دیگر خردوران مبداء جلوس آن حضرت تاریخ گرفته بتاریخ الهی موسوم ساختند - و بغای ادوار آنرا برورش ترک و ایغور بر میذارهای دوازده گذاشته هر سالی را بغام یکی از شهر دوازده گانه شمسی که فارسیان بزبان دري نامیده اند موسوم نمودند - چنانچه به بسط تمام در اکبر نامه مشروح است - درینولا که جلوس اقدس این پیکر قدسی بر سرپوش عرش و کرسی رو نموده و آب و رنگی تازه بر روی کار عالم باز آمده سر تا سر فرسوده رسمهای پاستانی از میان برداشته - آن مجدد عالم دین و دول که بمقتضای لطافت طبع عالی و نزاکت منش ارجمند همه چیز را دلآویز خاطر پسند میخواستند بآن کهن وضع ترکانه که پایمال ابتذال و دست فرسوده اندکال است پسند نهموده - چون از راه دینداری تسمیه سفین باسامی مغانه مشهور پارسیان مرضی خاطر عاطر اسلام پرور نبود - لاجرم بتازگی رقم نسخ بر آن آئین کشیده بناء ادوار این تاریخ را بر وفق عدد کامل عشره که عقد اول است از عقود اعداد نهادند - چه شرافت این عدد بسیار است و اکثر عظیم امور عالم امکان را حضرت واجب الوجود موافق این عدد کامل نصاب و عقد شرافت انتساب آوریده - مثل عقول عشره و مقولات عشره و هواس ده گانه انسانی و امثال اینها - و از همه شریف تر عدد

عزیز کردهای الهی و برگزیدههای عواطف نا متناهی یعنی این سلسله دولت و دین که سر حلقه آن صاحبقران نخستین و همین حضرت صاحبقران دومین است - چنانچه بوجود کامل آنحضرت مصداق تلک عشره کامله و همعدد عشره مبشوره اصحاب حضرت خیرالبشر شده - اول جمادی الثانی سنه هزار و سی و هفت هجری را مبتدای این تاریخ بی منتها اعتبار نمودند - و قرار دادند که هر ده ساله احوال سعادت مآل در اقبالنامه که حسب الحکم اشرف نگاشته قلم سخن سنجان بلند قدر مثل وزیر اعظم سعد الله خان و وحید الدوران شیخ حمید گشته - و خامه تقدیر از نام نامی آن حضرت ببادشاهنامه تعبیر نموده - در دفتری جداگانه ایراد نمایند - چنانچه بدستور مذکور وقایع هر سال که از سوانح سال دیگر جدا شده یکجا سمت ذکر پذیرفته از آغاز جمادی الثانیه آن سال ابتدا یافته باین عنوان مثلاً معنون و معین گردید - که آغاز سال اول از دور اول - آغاز سال دوم از دور اول - و همچنین تا آخر آن دور که سال دهم است - و برین قیاس دور دوم و ادوار دیگر که نهایت آن آخرزمان و مغنهای عدد باد - چون این ضعیف را نظر بر نگارش حقایق احوال آن ملک الملوک ملک خصال بود - و مقصد اصلی جز به تحریر خصوصیات مآثر و مکارم خصوص کارنامههای آن خدیو کامگار که شیخ حمید و عزیزان دیگر متعهد بیان و متکفل اقیان نموداری از آن شده اند - لاجرم خامه وقایع نگار درین خرد نامه ادب آئین راضی بنگارش ده ده ساله احوال جدا جدا نشده از آغاز جلوس مبارک تا انجام روزگار فیض آثار و خاتمه عهد سعادت مهد آنحضرت یکجا باندازه دسترس پذیرای تحریر ساخت - و بدستور آثار نامههای باستان و تواریخ پیشینیان در معرض بیان خصایص آنحضرت بظهور

بیان نخستین امری که از آن قدوهٔ سلاطین اولی الامر صدور یافت و ذکر ارسال فرامین و احکام قضا نفاذ به سایر اعیان دولت و ولات و حکام هر ولایت

سزاوار مرتبهٔ ظل الهی سرافرازی بود که چون بپایهٔ سلطنت رسیده پای بر مدارج رفعت و دولت فامنداهی نهد - هر آینه پاس حدود و احکام نوامیس الهی کماهی حقها بدارد - و حفظ مراتب اوامر و نواهی شریعت حضرت رسالت پناهی صلوات الله و سلامه علیه و علی آله و اصحابه بدانسان که شاید و باید بجا آرد - چنانچه درین طریقه بندگی از راه ادب و اندام و طریق تعظیم و احترام درآید - که بهیچ وجه امری از امور که مشعر بل موهم دلیری و گستاخ رویی باشد ازو سرنزند - و ارتکاب شیوهٔ که شبیه بل مشتبه به بیروشی و بیطریقی باشد بهیچ باب تجویز ننماید - خصوص قوانین ناپسندیدهٔ نما که در ظاهر نظر و بادی رای اشتباه آن باوضاع و اطوار مبتدعه نكوهیده آئین باشد - تا عموم مردم که در سلوک طریق شریعت و طریقت حقیقت مذهب ملوک میدارند - بدستوری که سابقاً مذکور شد - بدهانهٔ پیروی ایشان رفته رفته بیراههٔ انحراف پیش نگیرند - چنانچه اکثر انواع بدع در پاستان روزگار باین نوع ابداع شده - المنة لله تعالی و تقدس که اعلیٰ حضرت ظل سبحانی صاحب قوان ثانی از مبداء احوال فرخندهٔ فال تا الحال پیوسته بروفق احکام کتاب و سنت اطاعت و طاعت پیشه کرده اند - و طریقهٔ متابعت پیروی حضرت رسول صلی الله علیه و علی آله و صحبه و سلم پیش گرفته درین

باب بمثابه اهتمام دارند - که همدربین روز سعادت افروز که روی سریر شاهنشاهی از پرتو جلوس فرخنده آنسرور زیور فر آلهی گرفت - نخستین امری که از موقف خلافت پدیرایه صدور پذیرفته حلیه نفاذ یافت - نهی سجده تعظیم است که از عهد حضرت عرش آشیانی مقرر و معهود شده بود - چنانچه هرگاه بندهای درگاه از ادراک سعادت ملازمت امتیاز می یافتند - یا باحراز نوعی از عنایات سرافراز می گشتند - از روی تعظیم براه تکریم در آمده سجده بجا می آوردند - و این دستور تواضع ادر ملل سابقه بمنزل سلام بود و همدست دستبوس - و سجده قدوسیان آدم علیه السلام را و سجده حضرت یعقوب و اولاد امجد بطریق تعظیم و تکریم حضرت یوسف صدیق را ازین دست بوده - چون فروغ ناصیه رسالت جده افروز ظهور گردید - آیتهای سابق صورت نسج پذیرفت - درینوقت که حضرت شاهنشاهی سایه اقبال بر سر تخت و تاج انداختند - بنابر آنکه از راه کمال تقوی و پرهیزگاری در اکثر امور مباحه نیز نهایت خویشتن داری می فرمایند - چه جای امور مذهبه راضی باین معنی نشده عموم مردم را از آن ممنوع فرمودند - و شبستان هند را از سرنو به پرتو چراغ شریعت محمدی نور آگین ساخته بجای سجده و زمین بوس چهار تسلیم حکم فرمودند - و پاک گوهران دوده سیادت و منتخبان اهل بیت ناظم دیوان رسالت را و مسند آرایان محفل علم و مرحله پیمایان جاده فضل و پیوند گسلان علایق و درویشان کامل که بپایه حقیقت شتافته اند - از ممر آنکه سزایش تعظیم و شایستگی تکریم دارند ازین دست تواضع که باعث شکسته رنگی شان این طبقه است معاف فرموده مقرر نمودند - که دروقت دریافت ملازمت بسلام نماز ادب را تمام نموده هنگام وداع مصحف اخلاص بر فاتحه ختم نمایند - زهی عنایت ایزدی که ما

مشتی دست خوش حوادث دهر ناپایدار و مفتون آخر الزمان را در عهد چنین جهانبنانی اسلام پرور دیندار دادگر بادشاهی کامل سخا تمام جود رعیت پرور در عرصه وجود جلوه گر نموده - که درع و پرهیزگاری آن حضرت درین مرتبه - و سایر مکارم اخلاق در مرتبه که اگر بمثل تا روز شمار بل تا نقطه آخر ابد مراتب کیف و کم آن بشمار درآید - عقود انگشتان از عقد آن بفرساید - و درجات اعداد نامتناهی از فرط تعداد پایان برسد - هنوز هیچ از مراتب آن بحساب در نیامده باشد - فحمداً لله ثم حمداً له - و امر جلیل القدر از موقوف خلافت در باب ارسال احکام جهان مطاع باعیان دولت که درینولا در صوبجات ولایات دور دست بوده هنوز سعادت حضور در نیافته بودند عز و رود یافت - و عنوان آنها بطعراى غرای ابو المظفر شهاب الدین محمد صاحبقران ثانی بادشاه غازی موشم و مرین شده بمهر اوزک اشرف مختوم و مشرف گردیده - و آن خاتمی ست معظم که سجده گذاران دولت و اقبال را مهر نماز است - و سپهر فرخی و فرخندگی را آفتاب فروغ پرداز - گرداب دریای حشمت و اجلاست و عینک دید؛ دولت و اقبال - خاتم سلیمان زیر دست اوست و نگین آفتاب مهر پرست او - هم صاحب دستگاه است و هم صاحب یسار - برآیدی دسترس تمام دارد - امروز دستیکه او دارد ببالا دستی انگشت نماست و چون خورشید نامور و نور پیرا - چرا دست از پنجه آفتاب نبرد که نام همایون بادشاهی خط جبین او گشته - و اسم فرخنده شاهنشاهی سر نوشت او گردیده - چشم بد دور که شخصی اقبال را بمثابه چشم است و شاهد منشور را دید؛ سرمه ناک - همانا نقش آن ابعیات است که در سیاهی جا می گذد - یا کعبه که تن بسیاهی در میدهد - یا نور دیده که بسیاهی در می آید - نقش او با فرخ فالی درست نشسته - و عکس او بر فرمان مرحمت عنوان

هیکل آیات رحمت گشته - تا بقام جنت مکانی و اسامی هشتگانه اجداد پاک نژاد زینت داشت بنه سپهر در آفاق اوج گرای شهرت بود - و درین ایام که از نام نامی حضرت سلیمان مقامی که بغایت الهی از روی آثار عظیمه وسط حقیقی آن نگین سعادت قرین شبیه خاتم جم گشته - بانظام این اسم سامی در سلک اسامی آبای والا گهر مظهر عقول عشره و معنی زر ده دهی صورت پذیرفت و خطاب عشره مبشره یافت - و در معنی آفتابی در نه سپهر جلوه گر گردیده که نام افلاک که ابای علوی اند روشن کرده است - و در سلسله مقولات عشره جوهر که مطلب بالذات اوست پدید آمد - و حکم گردید که بر یک روی رویه و مهر کلمه طیبه که آرایش حاشیه خاطر کامل عیارانست نگارش نمایند - و در حاشیه نام نامی خلفای راشدین که اربعه متفلسفه حساب خلافت اند طرازش دهند - و در روی دیگر اسم سامی و القاب نامی بادشاه نامدار آرایش بخشد - زهی فرخنده نامی که آسمان بزرش میگیرد و از شادی چون نقش سکه بر خود می بالد - درست مغربی آفتاب و مهر تمام عیار بدر که سال و ماه در رشته بروج صرافان قضا و قدر روانست - از رشک یکی قلب و دیگری غیر سال برآمده - سخن در وصف او درست گفته می آید - و معنی در ستایش او تمام عیار گفته میشود - اگر سخنور را چون نام همایون خویش بزر برکشد می سزد - الحمد لله که زر نیز در عهد مبارکش چارباری گردیده بکردار قلب سره ارباب قبول بذکر کلمه طیبه و اسامی خلفا می پردازد - و کیمیا ساز سپهر صنعت اندیش که پیوسته عمل شمسی و قمری در پیش دارد - از تمام عیارهای آن زر و سیم مسکوک در حیرت افتاده هر شام و صبح زر و سیم ماه و مهر را در کیسه خود پنهان می سازد - اشرفی از نام اشرف چندین مایه شرف گرد آورد - و رویه از القاب اقدس بهزاران سعادت

رو شفاف گردید - درست مغربی آفتاب چون از شرف سکه محروم است -
 هر شب مافند زر لیئمان خاک بر سر میکند - و زر تمام عیار ماه چون از
 فام او مایوس است باوجود تمامی هر ماه گذاختن میگردد *

بالجمله اول فرمان که صدور یافت منشور افتخار ابدی و اعتبار
 سرمدی یمین الدوله عضد الخلافت آصف خان بود - که از روی عاطفت
 و عنایت بدستخط خاص که خط آفتاب از رشک آن تافته گردن نگاشته آثار
 مهربانی را بر روی روزافگندند - و هر سطرپی از آن فرخنده منشور که نسخه
 سوره نور بود - سرمه سای چشم اقبال گشته از بهر پرواز مفاخرت آن همای
 اوج سعادت شاه بالی گردید *

نقل فرمان مذکور

دانای رموز سلطنت عظمی - واقف اسرار خلافت کبری - سرخیل
 یکرنگان وفادار - سلاله یکجهتبان حق گذار - کار فرمای سیف و قلم - مدبر
 امور عالم - زبد خوانین عالیشان - قدوة امرای بلند مکان - عضد الخلافت
 یمین الدوله - عموی بجان برابر آصف خان - در امان حضرت ملک مژگان
 بوده بدانند - که در چهارم گهزی روز مبارک دوشنبه بیست و پنجم بهمن
 ماه موافق هشتم جمادی الثانی سنه هزار و سی و هفت هجری بمبارکی
 و فیروزی در دار الخلافت اکبرآباد جلوس میمنت مانوس بر تخت
 سلطنت و سریر خلافت واقع شده - و بدستوری که معروض داشته بودند
 لقب را شهاب الدین قرار دادیم - چنانچه نام مبارک ملا باعنوان
 شهاب الدین صاحب قران ثانی شاهجهان بادشاه غازی در خطبه که درین
 روز بلند آوازه گردانیدند درج نمودند - و سکه هم بهمین نام مبارک زده شد *

* بیت *

لله الحمد که آن نقش که خاطر میخواست

آمد آخر ز پس پرده تقدیر برون

امیدواریم که الله تعالی بادشاهی کل هندوستان را که بمحض کرم خود بما عنایت نموده بر بادشاه شما و شما که شریک غالب این دولت اید مبارک گرداند - و روز بروز فتوحات تازه و نصرت‌های بی اندازه نصیب ما شود - و شما هم بعمر طبعی رسیده از دولت ما دولت‌های عظیم یابید *

آنگاه از راه دقیقه سنجیدهای قدر شناسی و مرتبه دانی القاب هریک از عمده‌های دولت و اعیان حضرت را خود بعبارت خاص مقرر فرمودند که منشیان بلاغت نشان در فرامین مطامع و امثال آن بجفس بنویسند - تا حق مرتبه هریک از بندهای خاص بموقع خود ادا شده باشد - و ارباب انشا القاب زیاده از قدر و کمتر از پایه همگنان ننویسند - از جمله القاب یمین الدوله بهمین عبارت مقرر شد - اعتضاد خلافت و فرمانروائی - اعتماد سلطنت و کشورکشائی - فص خاتم ابهت و بختیاری - آب گوهر حقیقت و جان سپاری - طراز آستین ابهت و جلال - گوهر سریر دولت و اقبال - مقدمه العیش معارک جهانستائی - تقدمه العیش کام بخشی و کامرانی - مونس وحدت سرای حضور - معرم خاص الخاص سرای سرور - ذوی الخصایل الرضیه و الشمایل المرضیه - صاحب الکمالات الصوریه و المعنویه - مستشار دولت خاقانی - موتمن بارگاه سلطانی - انجمن آرای محفل انس - صدر نشین بساط قدس - همدم دلکشای مجلس خاص - معرم خلوت سرای وفا و اخلاص - دقیقه یاب سرایر بادشاهی - رمز شناس عالم مزاجدانی و آگاهی - مورد الطاف شاهنشاهی - مرجع عواطف ظل آلهی - جوهر مرات حقیقت و وفا - فروغ شمع یکرنگی و صفا -

مشعله افروز فطرت اشراقیان - دانش آموز طبیعت مشائیان - قدوه خوانین
بلند مکان - مبارز الملت یمن الدوله آصفخان *

و چون آن عضد الدوله در عهد حضرت جنت مکانی هفت هزار
هفت هزار سوار دو اسبه سه اسبه منصوب داشت - غایبانه به هزاره ذات
و هزار سوار دو اسبه سه اسبه اختصاص بخشیدند *

فهرست اسامی جمعی از سعادت مندان ارادت
کیش که بنابر سلسله جنبانی دولت جاودانی
در رکاب ظفر انتساب این برگزیده عنایات
حضرت ذوالجلال از مبادی ایام فترت
تا هنگام جلوس سربو خلافت مصیر
همه جا حاضر بودند

چون این نیک اختران سعادت یار بحکم بهبود جوئی همت والا
نهمت و کار طلبی عقل به اندیش در رکاب سعادت همه جا همراهی گزیده
دقائق جانفشانی و سربازی باقصی درجات امکان رسانیده - خامه آنانکه
بکار فرمائی طالع ارجمند و رهنمائی بغت بلند از نقطه اول شاهزادگی
تا انجام کار که محیط چرخ دوار بکام اولیای دولت گردید - و از جلوس
ابد پیوند پایدار حق بمرکز خود قرار گرفت - پرکار واری پای از سر ساخته در
هر مقام گام ثبات و استقرار برجا داشتند - چنانچه از گردشهای ناملازم
روزگار و تقلبات بی پرکار لیل و نهار ملول نگشته کسل و تهاون را سنگ راه
نساختند - و از بلندی و پستی مسالک طلب فتور و سستی بخود راه

نداده رخنه در سد روئین رسوخ عزم متین نینداخند - لاجرم امروز بر مطلب خویش فیروز گشته و کار یکم و گردش روزگار بر وفق مرام ایشان شده بمناصب و مراتب والا رسیدند - و صاحب صوبه و ولایات گردیده دقایق رتبه قدر و منزلت و درجات رفعت شان و شوکت بعالم بالا رسانیدند - بالجمله اسمای جمعی از اعیان این وفا کیشان بنابر آنکه سرمایه مباحثات و افتخار جاودان اولاد ایشان باشد درین فهرست خرد نامه آداب ثبت می نماید برین موجب *

سید مظفر خان - اسلام خان - وزیر خان - قلیچ خان - بهادر خان
 روهیله - معتقد خان - صفدر خان - دلور خان بریم - سردار خان - راجه
 بیتلدهاس کور - یوسف خان ناشکندی - راجه مفروپ کچهوا - میرزا
 مظفر کرمانی - میر شمس - رضا بهادر - جان نثار خان - یکه تاز خان -
 اخلاص خان - خواجه جهان خوانی - اعتماد خان خواجه سرا احداد خان
 مهمند - زبردست خان - ترکناز خان - نوبت خان - رشید خان
 خواجه سرا - شریزه خان - یکدل خان خواجه سرا *

الحق این حکایت شناسان سپاس گزار و پرستاران وفا آئین جانسپار استحقاق اینگونه عذایات گوناگون که در حق ایشان بظهور رسیده دارند - و این مایه مرحمت نمایان و این پایه عاطفت بی پایان که در باره این گروه پا بر جا ثابت قدم که در عرصه جانفشانی و سر بازی هیچ جا سرموی پای کم نیاورده اند - بسیار بجا و بغایت بموقع واقع شده - و چگونه چنین نباشد که شاهنشاه حق آگاه وفا طلب حقیقت خواه بمقتضای مرتبه ظل الهی مراتب داد و دهش را بجای رسانیده اند - که بخشش آنحضرت را سبب و موجبی درکار نیست - چه جای آنکه درین مقام این گونه بهانه و دست پیچی که عبارت است از ادای حقوق ثابت قدمان عرصه وفا

و حقیقت و حق شناسان نمک و حق عنایت در دست بود - هرگاه نقد
 اخلاص درست مرشد پرستی از خلاص آزمون بیغش و خالص برآید - اگر از
 برتو عنایت نمایان چون زر تاب چهره امید بسرخرونی و روشناسی جاوید
 برافروزد بجا - و قدر و مقدار اعتماد و اعتبار وفاداری بمیزان امتحان و اختیار
 سنجیده آید - اگر از فیض عاطفت سرشار مانند در شاهوار ارجمندی ابد
 و اعتبار سرمد اندوزد سرا *

فهرست برخی از عنایات بادشاه عالم صورت و معنی که در عنفوان جلوس اقدس نسبت بامرای حضور بظهور آمده سوای صوبه داران و امثال ایشانکه در دربار جهان مدار حاضر نبودند

خدیدو مالک رقاب اعظم سایه پایدی آفریدگار عالم عظم شانه و سلطانه
 که بغیر اقتضای عنایت ازلی و لطف جبلی بسایر صفات آراسته خاصه
 بغیض وجود مفیض الجود - امید که از لطف کامل آن حضرت متصف
 بدوام و خلود نیز گردند - پیوسته بمقتضای ذات کامل صفات درافاضه
 فیوضات نسبت بفقر و غنی و سایل و مستغنی با وسایل و بی وسایل
 بر یک نسبت و یک حال آمده - درین احیان که جلوس اقدس رو داده
 وسایل بخشش و بخشایش مهیا و آماده شد - و دست آویز داد و دهش
 بدست آمد - کف جود مانند درهای خزاین عامره بل ابواب مخازن
 و معادن کشاده مخزونات کان و مکنونات دریا را نیز بعموم عوام و خواص
 عطا فرمودند - از جمله امرای عظام را باحداث منامب و افزایش درجات

آن و خطاب‌های مناسب و خلعت فاخره و سلاح گرانمایه مثل شمشیر و خنجر مرصع و امثال آن و علم نقاره و تومان و طوغ و اسپ با ساخت زرین و فیل با یراق سیمین و انعام نقد و نظایر اینها بتفاوت مراتب اهمیت و کیفیت فراخور حال هر یک نواختند - بذا بر آنکه تفصیل این مراقب چون بآسانی دست نمی‌دهد - و ظرف تقریر و تحریر از قرار واقع متحمل آن نمی‌تواند شد - و مراحم بی پایان که نسبت باحاد سپاه و اکثر خدم و احشام و ارباب استعداد و استحقاق از انعام نقد و اضعاف مراتب بظهور رسیده - آن خود امریست بیرون از احتمال احاطه دایره امکان - لاجرم درین مقام عنایاتی که نسبت بامرای عظام تا هزارگی منصب واقع شده بقید تحریر در آورده باقی را ناچار از قلم می‌اندازد *

مهابت خان از مرحمت خطاب والای خان خانانی و سپهسالاری و خلعت خاص با چار قب طلا دوزی و خنجر مرصع و شمشیر مرصع و علم و نقاره و تومان و طوغ و اسپ خاصه مرزین برین طلا و فیل خاصگی با یراق سیمین و پوشش مخمل زربفت و ماده فیل و چهار لک روپیه نقد و منصب هفت هزارگی هفت هزار سوار دو اسپه سه اسپه سرافراز صورت و معنی گشت - خان عالم بخلمت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و منصب شش هزارگی ذات پنجم هزار سوار رایت افتخار بر افراشت - فاسم خان بخلمت و خنجر مرصع و علم و نقاره و فیل و منصب پنجهزارگی ذات و سوار از آن جمله دو هزار سوار دو اسپه سه اسپه و تحلیم موبه داری بنگاله بتازگی اعتبار یافت - لشکر خان بخلمت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و منصب پنجم هزارگی ذات^۱ [...]^۲ نوازش

پذیرفت - وزیر خان بعزایت خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ
 و فیل و منصب پنجم هزار سی هزار سوار و انعام یک لک روپیه مرحمت
 پذیر شد - سید مظفر خان بخلعت و خنجر و شمشیر مرصع و نقاره و اسپ
 و فیل و منصب چهار هزار سی ذات و سه هزار سوار و هشتاد هزار روپیه نقد
 مدعا در گذار و بر مدعا یافت - و هر کدام از راجه جی سنگه و میرزا خان
 بن شاه نواز خان ولد خان خانان عبد الرحیم بم منصب چهار هزار سی ذات و سه
 هزار سوار و خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل بلند پایگی
 اندوختند - و بابو خان برنج بعزایت خلعت و خنجر مرصع و علم و اسپ
 و فیل و منصب چهار هزار سی ذات و دو هزار و پانصد سوار و پنجاه هزار
 روپیه نقد کامروائی یافت - راوسوز بهورینه زمیندار بیکانیر خلعت و خنجر
 مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و منصب چهار هزار سی دو هزار و پانصد
 سوار - دلیر خان بارهه خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و فیل
 و منصب چهار هزار سی ذات و دو هزار و چهار صد سوار - بهادر خان
 روهیله خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و منصب
 چهار هزار سی ذات و دو هزار سوار و پنجاه هزار روپیه نقد - میرزا مظفر
 کرمانی خلعت و خنجر مرصع و علم و اسپ و فیل و منصب چهار
 هزار سی ذات و هزار و پانصد سوار و سی هزار روپیه نقد - راجه بهارت
 بندپله خلعت و خنجر مرصع و نقاره و منصب سه هزار سی ذات و دو هزار
 و پانصد سوار - مصطفی خان ترکمان مخاطب به ترکمان خان خلعت
 و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و منصب سه هزار سی دو هزار
 سوار - سردار خان خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل
 و منصب سه هزار سی ذات و دو هزار سوار و سی هزار روپیه نقد - بهار سنگه
 بندپله خلعت و خنجر مرصع و منصب سه هزار سی دو هزار سوار - راجه

بیتهداس ولد راجه گوپال داس کوراز جمله بندهای معتبر جانسپار
 خلعت و خنجر مرصع و علم و اسب و فیل و منصب سه هزاری هزار
 و پانصد سوار و سی هزار روپیه نقد - صفدر خان خلعت و خنجر مرصع
 و علم و اسب و فیل و منصب سه هزاری هزار و پانصد سوار و بیست
 و پنج هزار روپیه نقد - قلیچ خان خلعت و خنجر مرصع و اسب و علم
 و فیل و منصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و بیست و پنج هزار
 روپیه نقد - سید بهوه مخاطب بدیندار خان خلعت و خنجر مرصع و علم
 و اسب و منصب دو هزاری هزار و پانصد سوار - احمد بیگ خان خلعت
 و اسب و منصب دو هزاری ذات و هزار پانصد سوار - بابو خان کرانی
 خلعت و خنجر مرصع و منصب دو هزاری هزار و پانصد سوار -
 مختار خان خلعت و منصب دو هزاری ذات و هزار و دویست سوار -
 رضا بهادر مخاطب بخدمت پرست خان از جمله غلامان خاصه بعنایت
 خلعت و خنجر مرصع و اسب و فیل و بیست هزار روپیه نقد و منصب
 دو هزاری ذات و هزار و دویست سوار و خدمت والای میرتوزکی
 و مرحمت عصای مرصع انگشت نما گشت - علی قلی درمن بخلعت
 و علم و منصب دو هزاری هزار و دویست سوار - یوسف محمد خان
 خلعت و خنجر مرصع و علم و اسب و فیل و پانزده هزار روپیه نقد
 و منصب دو هزاری هزار سوار - جان نثار خان خلعت و خنجر مرصع و علم
 و اسب و فیل و دوازده هزار روپیه نقد و منصب دو هزاری هزار سوار
 اعداد خان مہمند خلعت و خنجر مرصع و علم و اسب و فیل و ده هزار
 روپیه نقد و منصب دو هزاری ^۱ [ششصد] سوار - نور الدین قلی خلعت
 و منصب دو هزاری ^۲ [پانصد] سوار - ملا خواجه خوانی بخطاب

خواجه جهان خلعت و اسبی و منصب دو هزار و ششصد سوار -
 اعتماد خان خواجه سرا خلعت و منصب دو هزار و پانصد سوار -
 سید یعقوب بخاری خلعت و منصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار -
 ستر سال کچواهی خلعت و علم و منصب هزار و پانصدی ذات و هزار
 سوار - جکمال راتهور خلعت و منصب هزار و پانصدی ذات و هفتصد
 سوار - سید عالم بارهه خلعت و منصب هزار و پانصدی ششصد سوار -
 زبردست خان خلعت و منصب هزار و پانصدی ششصد سوار و هشت
 هزار روپیه نقد - حیات خان ولد علی خان ترین از بندهای روشناس
 خلعت و منصب هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار و شش هزار روپیه
 نقد - جهان خان کاکر خلعت و منصب هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار
 و پنج هزار روپیه نقد - نوبت خان خلعت و منصب هزار و پانصدی
 چهار صد سوار و پنج هزار روپیه - یک تاز خان خلعت و منصب هزار
 و پانصدی چار صد سوار و پنج هزار روپیه نقد - معز الملک خلعت
 و منصب هزار و پانصدی ذات و ششصد سوار - هردی رام کچواهی
 خلعت و منصب هزار^۱ [و پانصدی پانصد سوار]^۲ ابراهیم حسین مخاطب
 بمرحمت خان خلعت و منصب هزار و دو صدی پانصد سوار - میرزاخان
 ولد زین خان کوکه خلعت و منصب هزار و دو صدی ذات و پانصد سوار -
 عثمان خان خلعت و منصب هزار و دو صدی ششصد سوار - راجه
 دوارکا داس کچواهی خلعت و منصب هزار و هشت صد سوار -
 بهگوان داس خلعت و منصب هزار و ششصد سوار - راجه رامداس
 خلعت و منصب هزار و پانصد سوار - کرم الله ولد علی مردان
 خان بهادر خلعت و منصب هزار و پانصد سوار - مغل خان ولد

زین خان خلعت و منصب هزاری پانصد سوار - اکرام خان ولد
 اسلام خان شیخ زاده خلعت و منصب هزاری ذات و پانصد سوار -
 جیت سنگه خلعت و منصب هزاری ذات و پانصد سوار - سزاوار خان
 ولد لشکر خان خلعت و منصب هزاری پانصد سوار - شادی خان
 اوزبک خلعت و منصب هزاری چهار صد سوار - خذجر خان چور آقاسی
 خلعت و منصب هزاری چهار صد سوار - اهتمام خان خلعت و منصب
 هزاری دو صد و پنجاه سوار و چهار هزار روپیه نقد - شیخ فرید خلعت
 و منصب هزاری دو صد و پنجاه سوار - شیرزاد خویش خان عالم خلعت
 و منصب هزاری ذات و چهار صد سوار - ترکداز خان خلعت و منصب
 هزاری دو صد و پنجاه سوار و چهار هزار روپیه نقد - رشید خان خواجه سرا
 خلعت و منصب هزاری دو صد سوار و چهار هزار روپیه نقد - بالجمله
 غایات آن حضرت که در روز جلوس مبارک نسبت بامرای صدر وقوع
 یافت بدستور تفصیل مذکور است - و انواع عواطف که بامرای نامور
 و سایر بندهای روشناس بعد ازین تاریخ سمت بروز و ظهور خواهد یافت
 در مقام خود مذکور خواهد شد *

بیان عزل و نصب بعضی از امرای عظام که

هنگام جلوس مبارک به نگهبانی صوبجات

و فوجداری سرکار اشتغال داشتند

و برقرار داشتن باقی ایشان

جهاندار عدل پرور که از تمیز رای عالم آرای و بصیرت ضمیر گیتی

پیرای میزان پله سنج و معیار عیار شغاس در دست گرفته پایۀ مقدار هر

گرانقدر و سبک سنگ می‌سنبندند - و مرتبهٔ هوسره و ناسره از یکدیگر باز میدانند - هم در مبادی جلوس که در حقیقت خورشید وار پرتو ظل آلهی بر روی زمین گسترند - بحکم مقتضای وقت و حال بنابر آنکه پایهٔ قدر بعضی ولات از ولایاتی که آن‌ها در عهد پاسبانی داشتند والا تر بود - یا آنکه سر کردن آن خدمت کما ینبغي از دست ایشان بر نمی‌آمد - یا نظر بدیگر جزئیات امور که متصور ارباب نائید که اصحاب عقل کل اند می‌باشد - و عقول ضعیفهٔ سایر احاد الناس بکنهٔ آن نمی‌رسد - رقم عزل بر صحیفهٔ احوال برخی از صوبه داران کشیده باقی را گذاشتند - همچنین بعضی از حکام و فوجداران را بتازگی بر نگهبانی سرکارها مامور فرموده مابقی را با جمیع متصدیان خدمات صوبجات مثل دیوان و بخش‌های و سایر اعمال دیوانی یک قلم بدستور سابق مقرر داشتند - تا آنگاه که فرصت اقتضا کند - از حساب همه بهمد حساب شمار بردارند - و بروز نامچهٔ اطوار و اوضاع فرد فرد گذشته استیفای اعمال کلی و جزئی هر یک نمایند - صوبهٔ بهار از تغیر میرزا رستم بخان عالم و صوبهٔ بنگاله از تغیر فدائی خان بقاسم خان که درین آوان بحراست اکبر آباد قیام داشت مرحمت شد - و صوبهٔ کابل و بنگلش از تغیر ظفر خان که به نیابت خواجه ابو الحسن پدر خود پاسبانی آن حدود مقرر بود به لشکر خان رجوع یافت - و دارالملک دهلی از تغیر مختار خان به قلیچ خان باز گشت - اما باقی صوبها باین تفصیل بر امرای عظام بطریق معهود قرار گرفت - صوبهٔ پنجاب و ملتان بدستور سابق بر گماشتگان دستور الانظام یمین الدوله امین الملهٔ آصف خان مقرر گشت - و بندر لاهری برسم انعام بآن خان عالی‌مقام مرحمت شد - صوبهٔ دکن بخان جهان لوده‌هی و صوبهٔ مالوه بمظفر خان معمری و صوبهٔ کشمیر باعتقاد خان و صوبهٔ اودیسه

بدانتر خان و صوبهٔ اله آباد بجهانگیر قلی خان والد اعظم برقرار ماند -
و چون صوبهٔ تته بشهاریار تعلق داشت و بعد از سانحهٔ او چنانچه در آخر دفتر
اول ایام بادشاه زادگی حضرت مذکور گشت میرزا عیسی تر خان را از گجرات
بآن صوب رخصت فرموده بودند بهمان قرار برو مقرر شد - و همچنین صوبهٔ
کجرات که در وقت توجه از جنیر بدار الخلافه از تغیر سیف خان
به شیر خان تفویض یافته بود همچنان بحال ماند - اما فوجداری سرکارها
مرزا خان نبیرهٔ خان خانان عبد الرحیم بتقدیم فوجداری سرکار قنوج
اختصاص یافت - دلاور خان بفوجداری سرکار میوات و صفدر خان
بفوجداری سرکار سرونج و سید بهوہ بسرکار میان در آب و ممتاز خان به
مونگیر و جانتار خان بمندسور نامزد شدند - اما تفویض خدمات مالی
صوبجات همین که خواجه جهان را خدمت دیوانی صوبهٔ احمد آباد
فرمودند - باقی صوبجات و سرکارها چنانچه مذکور شد بهمان مثابه بر
متصدیان سابق مقرر گشت - و آنچه بعد ازین درین باب سانح گردد
بجای خود بر وفق توفیق مدیر و منتشر امور مذکور خواهد شد *

سوانح این احیان بیست و هشتم بهمن ماه الهی که چارمین روز جلوس
ابد قورین شهنشاه دین پناه بود - خان زاد خان مهین خلف مهابت خان
خان خانان از دار السلطنت لاهور خود را باستلام رکن و مقام بادشاه اسلام
که قبلهٔ حاجات انام است رسانیده از همه پیشتر احراز این سعادت عظمی
نمود - در همین تاریخ بصوبهٔ دارمی مالوه و منصب پنج هزاره
سوار و خطاب خان زمانی اعتبار گرفت - و بتخلعت خاوه و خنجر مرمر
و شمشیر مرمر و انعام یک لک روپیہ و مرحمت علم و نقارهٔ سر بلندی
و بلند آوازی یافته روانهٔ آن صوب شد - و پنجم اسفندار راجه گج سنگه ولد
راجہ سورج سنگه که به نسبت خالو زادگی این آبروی آبابی علوی و امہات

سفلی او و اولادش در میان راجها و رایان این سر زمین بل روی زمین تا دور دامان قیامت سر بلند خواهد بود - از جود هیور وطن خود رسیده جبین بخت بزمین سائی عتبه سدره مرتبه رسانید - و بمنصب پنج هزاره ذات و سوار و غذایت خلعت خاصه و کمر خنجر مرصع با پهلکذاره و شمشیر مرصع و علم و نقاره و اسب و فیل سرمایه مزید کامگاری اندوخت - و همدری روز ارادت خان از لاهور رسیده بملازمت سعادت اندوز گشت - و بعنایت خلعت گوانمایه و خنجر مرصع و شمشیر مرصع و علم و نقاره و اسب و فیل و تفویض منصب پنج هزاره ذات و خدمت میر بغشگیری بر کام خاطر فیروز گشت - و همچنین مقرب خان و مسیم الرمان بملازمت استسعاد یافتند - چون مقرب خان مشرف بر انجام عمر بود از عنایات صوری خدیو عالم بمرحمت خلعت مشرف و متغلا و از خدمت معاف گشت - و منصب مسیم الرمان سه هزاره ذات و پانصد سوار قرار یافت - چون ابراهیم عادل خان فرمانروای بیجاپور صورت حسن مآل این جلوه پیرای شاهد سلطنت را در آئینه پیش بینی معاینه کرده از خط سیمای این پیر تعلیم خرد آیات بهروزی خوانده بود - برهمنوی هدایت این سده والا را که کعبه سلاطین روزگار است مقام ابراهیم دانسته احرام توجه می بست - و همواره به تفسیر سوره اخلاص پرداخته آیات عقیدت مندی را بظهور می آورد - درینولا که بعالم بقا شتافت و خبر آن جهانی شدن او بمسامع علیه در جنیر رسید - لاجرم بذکر ادای حقوق ارادت و اخلاص او و اظهار کمال عنایت نسبت به محمد عادل خان پسرش مقدر سادات عظام میر عبد السلام مخاطب باختصاص خان را به تفقد و دلجوئی او ارسال داشته بودند - عادل خان در برابر این مایه عنایت کبری نهایت تعظیم و تکریم آن رسول عظیم القدر بجا آورده پیسنشی گرانمند از انواع نغایص

جواهر و غیره سامان نموده بپایه سر بر آسمان نظیر ارسال داشت - و آن سید جلیل النسب بر سبیل تعجیل معادوت نموده درین روز از ملازمت سعادت اندوز گشت - و پیشکش مذکور را از نظر اشرف گذرانیده بمنصب چهار هزار ی دو هزار سوار و خدمت بخشی گیر ی دوم و عرض مکرر و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و قلم و دوات مرصع و خطاب اسلام خان از سرنو مفتخر و مامور شد - چون بعرض مقدس رسید که رانا کرن آنجهانی شد - و جگت سنگه پسرش از مدت ها در دکن و کشمیر ملازم رکاب ظفر انتساب بود - و فروغ اطاعت و ارادت از ناصیه اخلاص و اعتقادش پرتو ظهور می داد - بنابر آن بعنایت آن حضرت از سرنو جبهه بخشش بداغ عبودیت یعنی تیکه که بهندی زبان عبارت از قشقه راجگی است زینت پذیرفت - و به تجویز اشرف بر بساط جانشینی پدر تمکن یافته بمنصب پنج هزار ی پنج هزار سوار و سایر ولایاتی که در تصرف پدرش بود برو مسلم گشت - و بمرحمت سروپا و گهپوه مرصع و شمشیر مرصع و اسپ و فیل که ضمیمه مراحم عمیمه شده بود مصحوب راجه بیر نراین ارسال یافته سرافرازی جاوید پذیرفت *

چهاردهم اسفندار افضل خان که از فضل پروران فضیلت گده شیواز است - و در هوش گزینی و فنون علوم رسمی از سایر اهل روزگار امتیاز تمام دارد - به دارالسلطنت رسیده بمنصب چهار هزار ی ذات و دو هزار سوار و خلعت گرانمایه و خنجر مرصع و اسپ و فیل سرافتخار بر افراخت - و از پرتو تفویض میر سامانی بر قرار معهود چهره اعتبار بر افروخت - و در همین روز راو دودا که از وطن بملازمت شتافته بود بدربار سپهر مدار رسیده چراغ دوده خویش از پرتو نظر عنایت اشرف بزازگی بر افروخت - و بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و علم و منصب هزار و پانصد ی ذات

وهزار سوار سر بلند گردید - و حسب الالتماس نواب ممتاز الزمانی از سرنو
رقم عفو بر صحیفه جنایت و جریده جرم سیف خان کشیده منصب او که
چهار هزاره ذات و سوار بود بر قرار ماند - و بیست و چهار هزار رویه
سالیانه حکیم رکنای کاشی متخلص به مسیم مقرر گشت *

استسعاد یافتن شاهزادهای جوان بخت بسعادت

ملازمت اشرف و کامکاری پذیرفتن

عضد الخلافت آصف خان باین

موهبت عظمی در رگاب سعادت

آنشم سواران عرصه نامداری

ای خوش آنروز که مژمرد سالها از محنت انتظار بر آمده دید
امید بر روی شاهد مقصود باز کند - و حبدا طالع بلند چشم بر راهی که
بعد از روزگار بر تمنای خاطر فیروز گشته بدولت دلخواه رسد - مصداق
این سیاق انجاء مراد شاهزادهای بلند اختر والا نژاد و کامروائی خان
آصف صفات آصف خان است - که عمرها نقد گرامی عمر صرف برآمد
این مطلب اعلی و تحصیل این گام نامی نموده بود - و قرنهای بدعای
شام و سحر این مراد خدا خواه از خدا درخواست - اتفاقاً در آخر کار
مدعای خاطرش بر وفق استدعا بر آمده سهم السعادت دعوتش بر هدف
اجابت کارگر آمد - چنانچه همین ولا در دارالسلطنت لاهور آوازه توجه قبله
سعادت و وجه ارادتش یعنی موکب اقبال حضرت ظل الهی بقرارگاه سریر
بادشاهی که آویزه گوش ماه تابماهی شده بود - گوش زد و هوش ربای او
گشت - و از سرنو تارک دولت افراخته و چهره اقبال بر افروخته در ملازمت

بادشاهزاده‌های کامکار بآهنگ دریافت سعادت بساط بوس با سایر سپاه
 نصرت پناه و جمیع خیل و حشم بتاریخ نوزدهم اسفندار مطابق غره شهر
 و جب سند نوزده سی و هفت هجری از لاهور روان شده - چون کوکبه
 جاه و جلال آن فرخنده کوکب بروج اجال را در نزدیکیهای دار الخلافه
 اتفاق نزل افتاد - و خبر قرب وصال و وصول آن یوسفان کنعان اقبال و قبول
 که در مدت دوری صوری از ملازمت قبله حقیقی و خدای مجازی
 خویشتن حرمان نصیب و بی شکیب بودند بنواهی آن مصر عزت رسید -
 حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی بحکم استیلائی شدت اشتیاق که لازمه
 بعد عهد فواق و مقتضای قرب مدت وصال است - به نواب قدسیه القاب
 بیگم صاحب و نور دیده خلافت سلطان مراد بخش و دیگر بیگمان عالی
 مکان و الا مکان حسب الاجازة سلیمان زمان بقصد استقبال والدین
 مکرمین و دریافت لقای فرخنده شاهزاده‌های همایون قدم عیسی دم
 متوجه شدند - و از آن سوخان جمشید مکان آصف خان در خدمت
 شاهزاده‌های اقبال مند از سرزمین فردوس آئین بهشت آباد که چون
 قطع بهشت سر مشق ارباب عشرت است - پا در رکاب سعادت آورده در
 اثنای راه در سراپرده که بجهت این مطلب بر یک سمت جاده ایستاده
 نموده بودند - اقتران نجوم سعادت لزوم فلک دولت و اقبال و اجتماع سعود
 آسمان جاه و جلال اتفاق افتاد - چون اسباب مواصلت دور افتادگان در آن وقت
 معهود و ساعت سعادت آمود دست بهم داد - شاهزاده عالیمقدار کامکار از
 لقای فرخنده آن ولیه عصر که در حقیقت برکت روزگار بودند سعادت
 اندوز شده از پرتو ملاقات نیره برج عصمت و دره فاخره درج عظمت یعنی
 همشیره ستیره و سایر بیگمان و شاهزاده مراد بخش خاطر افروز گشتند -
 و آن حمیده ستیری چذد فرشته محضر خصوص ملکه عهد بر مراد خاطر

فیروز شده از ذوق ملاقات اولاد قدسی نژاد و والد والا قدر و والد ماجده تا بوقت شام خوش وقت و شادکام بوده - چون صدر نشین طارم چارم آهنگ شبستان مغرب نمود - و شاهد زمانه برقع مشک نام ظلام بر رو فرو هشت - نواب مهد علیا با سایر حجاب گزیدان نقاب عصمت مسند نشین عمارت های زرکار و معظهای گوهر نگار گشتند - و بدولت سرای خلافت معاودت فرموده برقرار معهود بانوی مشکوی دولت و شمع شب افروز شبستان سلطنت شدند *

روز دیگر که عبارت از پنجشنبه بیستم اسفندار موافق دوم رجب است سایر ارکان دولت و اعیان حضرت از وزرای رفیع مکان و امرای عظیم الشان حسب الحکم باستقبال آن شهسواران عرصه دولت شتافته بعد از دریافت سعادت ملازمت در رکاب دولت روانه درگاه گیتی پناه شدند - و شاهزاده های کامگار و سپه سالار نامدار بآئین شایان و توزک نمایان داخل دولنخانه دارالخلافه گشته خواستند که سعادت استلام عتبه کرسی مرتبه اندوزند - خدایگان عالم و خدیو روزگار مانند آفتاب جهانباد دستور هر روز از مشرق جبروکه عام و خاص والا طامع فرخنده فرموده بتازگی عالم آرا و جهان افروز گشتند - و نخست نخستین گوهر سعادت خلافت کبری گزین نوباره حقیقه سلطنت عظمی بادشاهزاده نیکو معضربلد اختر شاهزاده دارا شکوه آداب معهود بجا آورده یک هزار مهر و یک هزار رویه بعبوان نذر و موازی این مبلغ بطریق تصدق از نظر انور گذرانیدند - بعد از آن شاهزاده عالی قدر والا مقدار شاه شجاع مراسم کورنش و تسلیم و لوازم تعظیم و تکریم سده خلافت بتقدیم رسانیده هشت صد و پنجاه مهر و هشت صد و پنجاه رویه برسم نذر و مسامی مبلغ مذکور بصیغه تصدق پیش کردند - آنگاه شاهزاده والا جاه سراپا خرد بالغ فرهنگ کامل نصاب تام

الفصیب سلطان اورنگ زیب از روی کمال ادب اندیشی و سعادت منشی و وظایف احترام و اکرام این عالی مقام کما یذبغی بجا آورده هفت صد مهر و هفت صد روپیه بعنوان نذر و موافق این مبلغ باسم تصدق بنظر اقدس درآوردند - چون نظر انور آن مظهر انظار عنایت آنریدگار از دیدار شاهزادهای والا مقدار نور افروز گشت - بحکم غلبه افراط محبت و اقتضای استیلائی شدت شوق خویشتن داری را درمیانه راه نداده بیخودانه از جا در آمده یک یک را تذگ در آغوش کشیده مدتی مدید از معانقه آن تازه گلهای گلبن امید رایحه مزید حیات جاوید بمشام آرزو میفرسانیدند - بعد از آن دستور اعظم ارسطوی عهد آصف وقت آصف خان مراسم بندگی و لوازم پرستاری زیاده از وظایف معهوده بجا آورده هزار مهر و هزار روپیه بعنوان نذر و موازی این بصیغه تصدق و خوانی مالا مال از اقسام نوادر جواهر برسم نثار از نظر انور گذرانید - شاهنشاه مهربان قدردان از راه جوهر شناسی گوهر کیاب وفا و جواهر گران قدر حقیقت آن درست ارادت صافی عقیدت را ببالای جهروکه والا که معراج ترقی بخت بلذدان و اوج رفعت سعادت مندان است - طلب فرموده بعنایت رخصت قدمبوس اقدس اختصاص دادند - و از روی کمال عنایت و نهایت اعظام و اجلال سر آن سپاه سالار را که سرشار نشئه هوا خواهی بود بهر دو دست اقدس برداشته سر بلند می صوری و معنوی بخشیدند - و بمقتضای افراط شفقت و مرحمت قطع نظر از رعایت جانب ظاهر و حفظ مرتبه صورت نموده آن شایسته مراسم بی پایانرا باغوش نوازش و عاطفت درآوردند - و انواع دل جوئی و تفقدی گوناگون بجا آورده در باب آن خان والا شان مراعات جانب بجای رسید که باعث حیرت نگارگیان شد - پس از آن بسروپای خاص اختصاص بخشیده آنگاه چاروب مرمع بقیمت یک لک روپیه و خنجر مرمع

با پهلوتداره قیمتی و دو سر اسپ عراقی و عربی مزیّن بزین و لگام مرصع و فیل خاصه شاه آس نام که سر حلقه فیلان ایام شاهزادگی بوده با ماده فیل محلی بساز نقره و شمشیر با پرده مرصع بقیمت یک لک روپیه که حضرت جنت مکانی برسم جلدوی فتح دکن بعضرت خلافت منزلت مرحمت فرموده بودند ضمیمه مراحم بادشاهانه شد - و تسلیم منصب هشت هزاره ذات و هشت هزار سوار دو اسپه سه اسپه فرموده صاحب صوبگی پنجاب و ملتان بقرار معهود بر آن نامدار مسلم داشتند - و بعنایت علم و نقاره و تومان و طوغ سرافندخارش بارچ عیوق برافراشته بپایه وکالت مطلق که بالا ترین مناصب است و رفیع ترین مراتب سرافراز و ممتاز ساختند - و مهر اوزک که همانا باعتبار نام اکرم و اسم عظم حضرت سلیمان مکانی هم عصر خاتم معظم سلیمانی است - و مدار تفهید مناشیر و تمشیت امور کلی و جزوی ملکی و مالی این کشور اکبر بدان آصف عهد سپرده بتازگی مرتبه آصفی صوری و معفوش بخشیدند - مجعلا مراتب عنایت بجای رسانیدند که از مبداء آفرینش تا الحال از هیچ بادشاهی بنسبت به هیچ دولت خواهی خاصه درین دولت کد؛ همایون بمنصه شهود جلو نمود نموده - و سر جمله آن عواطف بیکران اختصاص بخشیدن آن والا جناب است بخطاب عمر که تاج جمیع اسامی و سر همه القاب است - و الحق ازین عنایت خاص نصاب اعظام و اجال آن عضد الخلافت به نهایت مرتبه کمال رسید و بدین مایه سرشار سرمایه مباحثات ابدی و ماده افتخار سرمدی این سلسله تا روز نشور آماده گردید - بعد آن شایسته خان خلف آن خان منیع مکان سعادت بساط بوس پذیرفته بمنصب پنجهزای ذات و چهار هزار سوار و عنایت خلعت و خنجر مرصع و شمشیر مرصع و علم و اسپ و فیل بلند آوازی یافت - آنگاه

صادق خان بمنصب چهار هزارى ذات و سوار و خلعت و خنجر مرع و علم اعلام امتياز بر افراشته بعنايت نقاره نوازش پذيرفت - و خواجه باقى خان مخاطب به شير خواجه بمنصب چهار هزارى ذات و سه هزار و پانصد سوار و خلعت و خنجر مرع و علم و نقاره و اسپ و مرحمت صوبه ننه سعادت پذيرگشت - و مير حسام الدين انجو بمنصب سه هزارى ذات و دو هزار سوار و مرحمت خلعت و خنجر مرع و اسپ و فيل و علم تارك افتخار بچرخ دوار رسانيد - و شاه نواز خان ولد ميرزا رستم صفوي بمنصب سه هزارى هزار و پانصد سوار و عنايت خلعت و خنجر مرع و اسپ و علم گران قدرى والا مقدار يافت - مير جمله بمنصب سه هزارى هزار و دوست سوار و عاطفت خلعت و خنجر مرع و اسپ و علم ارجمندى ابد و سر بلندي سرمد اندوخت - معتمد خان بمنصب سه هزارى هشت صد سوار و مرحمت خلعت و اسپ سرافراز شد - موسويخان بمنصب سه هزارى هفتصد و پنجاه سوار و تفويض منصب جليل القدر صدارت برقرار معهود فرق عزت بفرقدان افراشت - خواصخان بمنصب دو هزارى هزار و پانصد سوار و خلعت و اسپ و فيل اختصاص يافت - مخلص خان بمنصب دو هزارى ذات و سوار و مرحمت خلعت و خنجر مرع و اسپ و فيل و علم امتياز پذيرفت - الله ويردى خان ترکمان مخاطب به معتقد خان بمنصب دو هزارى ذات و سوار و خلعت و خنجر مرع و اسپ و فيل سعادت پذير شد - چون مير مكي از قدم خدمت و صفای عقيدت دريغولا بخطاب معتقد خان سرافراز گشته بود لهذا مشار اليه خطاب الله ويردى خان يافت - آتش خان حبشي بمنصب دو هزارى ذات و هزار سوار و مرحمت خلعت سرلندي يافت - حکيم ابو القاسم گيلاني بمنصب دو هزارى ذات و پنجاه سوار و خلعت و خطاب

حکیم الملک و پنجهزار روپیه نقد بوسم انعام اکرام پذیرفت - بهاریداس کچهواکه بمنصب هزار و پانصدی ذات و سوار و مرحمت خلعت و راجه روز افزون هزار و پانصدی ذات و شش صد سوار و خلعت و حکیم خوشحال ولد حکیم همام بمنصب هزاری سه صد سوار و راجه گردهر بمنصب هزاری پانصد سوار و خلعت و میر ظهیر الدین برادر میر میوان هزاری ذات و چهار صد سوار و خلعت و سه هزار روپیه نقد و میرزا شجاع ولد میرزا شاهرخ هزاری چهار صد سوار و خلعت و شریف خان هزاری ذات و دو صد سوار و خلعت و فخر الدین احمد هشت صدی سه صد سوار و خلعت و خطاب تربیت خان و مروت خان ترکمان بمقتصدی ذات و دو صد سوار و خلعت و ملتفت خان ولد ارادت خان شش صدی صد سوار و خلعت سرافرازای یافتند *

ذکر باقی سوانح این ایام جانسپار خان ترکمان از دکن آمده بدریافت ملازمت اشرف سعادت دوجہانی اندوخت - و بمنصب چهار هزاری سه هزار سوار و مرحمت خلعت و کمر خنجر مرصع و اسپ و فیل و علم و نقاره و صوبہ داری الہ باد لوی اقبال افراخت - راؤ رتن ہادہ با پسران و خویشان از وطن خویش رسیدہ جبہٴ اخلاص را بغبار سجدهٴ آسمان نشان صندل دولت کشیدہ بمنصب عالی پنجهزاری ذات و سوار و عاطفت خنجر مرصع و اسپ و فیل و علم و نقاره آوازہٴ عزت و رایت رفعتش بہ بلندی گرائید - و در همین روز ارادتخان میر بخشی بسلسلہ جذبانی اقبال آسمانی بدیوانی کل کہ عبارت از وزارت کل ممالک محروسہ است و عنایت خلعت و قلم و دوات مرصع امتیاز تمام پذیرفت - و صادق خان از تغیر مشار الیہ بخدمت میر بخشی و مرحمت خلعت مقدر گشت *

سرآغاز نوروز و سر سال اول جلوس مبارک که تا قیام قیامت به تمکین و استقامت قرین و مقرون و از زوال و تزلزل مکروس و مصون باد

سرمایه ده انوار ذرات کائنات و پیرایه بخش حیات اموات عالم نبات نه گهزی و سی و شش دقیقه از روز دوشنبه سیزدهم رجب سنه هزار و سی و هفت هجری سپری گشته تشریف تحویل اشرف از کاشانه حوت بطرب خاذه حمل مبذول داشته بجهت ادای مراسم شادی و مبارکباد سال اول جلوس اقدس خود بنفس نفیس همت بر اهتمام آذین جشن نوروزی گماشت - و بام و در هفت کشور را در پرند زربافت نور گرفته آرایش فضای باغ و بوستان و تزئین صفحه زمین و زمان را به سبزرگاری قوای فامیه تفویض نمود - حسب الامر قرة العین نیر اعظم چشم و چراغ دودمان صاحبقران معظم صحن خاص و عام دارالخلافه ابر آباد از آذین جشن نوروزی سرمایه آرایش روزگار و پیرایه تزئین لیل و نهار آمد - و بارگاه دلبادل که همانا نسخه فلک اطلس است - و بسعی و تلاش سه هزار فراش چابکدست ترفع آن باضم هزار گونه جر ثقیل و نصب صد منصوبه و حیل دست بهم میدهد بر پای شد - و در سایه آن خرگاههای عالی که مشبکهای سیم ناب در شبکهای آن بجای چوب بکار رفته بود ایستاده کرده آنرا به پوششهای مخمل زربفت و زردوزی آراستند - و جابجا چترهای مرصع بجواهر گرانمایه و مزین بسلسلههای لالایی آبدار و علاقههای در شاهوار بر افراخته روکش قبه فلک ثوابت و مرسله مجرّه خوشهای عقد ثریا

و فتره ساختند - و چندی جا تخت‌های مرصع و سرپره‌های زرین گذاشته زمین بارگاه فلک اشتباه را به بساطهای مصور و رنگارنگ روپوش نموده غیرت نگار خانه چین گردانیدند - و در دیوار انجمن همایون را بانواع اقمشه هر دیار پیراسته نمودار بارگاه بوقلمون بروی کار آوردند - خدیو عالم درین روز سعادت اندوز که عید امید روزگار بود مانند خورشید جهان آرا از مشرق جهروکه والا طلوع نموده زبان بحمد و سپاس یگانه دادار و دست بخشش و بخشایش برکشودند - اول بخان عظیم الشان آصف خان خلعت گرانمایه و فیل خاصه با یراق و ماده فیل با پوشش مخمل زربفت مرحمت نموده لشکر خان را بصاحب صوبگی کابل و مرحمت خلعت خاصه سرافراز فرمودند - و فوجی آراسته از سادات باره و مغول و افغان از بندهای بادشاهی که عددشان با تعیناتیان کابل پانزده هزار سوار میکشید بهمراهی او تعیین گشتند - و چون از جمله ده لک روپیه که در ایام بادشاهزادگی از حویلی خان مذکور بقصر در آمده صرف مصارف شده در لک روپیه روز جلوس مرحمت گشته بود هشت لک روپیه باقی درین روز عفایت نمودند - و همدرین روز بهادر خان روهیله بجاگیرداری کاپی و مخلص خان بقلعه داری و فوجداری نور و راجه بهارت بنذیله بفوجداری اناوه و مغول خان به نگاهبانی کویل^(۱) و احمد بیگ خان بجاگیرداری سیوهان امتیاز پذیرفتند - میرفاضل بمنصب هزاری ششصد سوار و ملا مرشد شیوازی بخطاب مکرم‌تخان و خدمت دیوانی بیوتات و منصب هزاری دو صد سوار اختصاص پذیرفتند - دیوانی سرکار نواب مهد علیا بحکیم جمالا و منصبش از اصل و اضافه هشتصدی ذات دو صد سوار قرار یافت - و از جمله عطای

(۱) در بادشاه نامه این مقام بسو کابل نوشته شده - | صفحه ۱۹۱ - حصه

بیکران که درین روز نشاط آمود در محل مقدس بسایر مسند گزینان حرم سرای خلافت از جواهر و مرصع آلات و زیور بظهور آمد سوای آنچه در روز مبارک جلوس مرحمت شده بود بتفصیل مذکور میگردد - موازی پنجاه لک روپیه جواهر به نواب مهد علیا و بیست لک روپیه جواهر و زیور به بیکم صاحب و پنج لک روپیه جواهر بجمیع شاهزادهای والا گهر لطف فرمودند - مجموع آنچه از روز جلوس فرخنده تا روز شرف اشرف عنایت شد از جواهر و مرصع آلات و خلعت و خنجر و شمشیر مرصع و فیل و اسب و نقد از اشرفی و روپیه بیک کوز و شصت لک روپیه کشید - چنانچه ازین جمله سی لک روپیه بامرا و سایر بندها و باقی به نواب مهد علیا و سایر شاهزادهها انعام شد *

نوزدهم فروردی ماه که روز شرف آفتاب بود - ارکان دولت و اعیان حضرت و سایر امرا و ارباب مناصب عالی بدرجات متعالی رسیده از انواع احسان و انعام سرافراز گردیدند - از جمله هزار سوار دو اسبه سه اسبه بر منصب آصف خان که سابق هشت هزار سوار هشت هزار سوار دو اسبه سه اسبه بود افزایش پذیرفت - و خواجه والا قدر عبدالرحیم که برسم رسالت از جاذب امام قلی خان والی توران بخدمت حضرت جنت مکانی آمده بود و از عظمت مکانت در خدمت آنحضرت بجای رسیده که بسعادت رخصت جلوس در مجلس اقدس امتیاز داشت - از دار السلطنت لاهور آمده بشرف ملازمت اشرف سعادت اندرز گردیده بخلعت و چار قب زر دوزی و انعام پنجاه هزار روپیه نقد اختصاص یافت - و انواع انعام و تکریم و اعزاز و تعظیم که درین سلسله علیه نسبت بهیچ یک از اکابر دین بظهور نیامده بود درباره خواجه مذکور که از سلسله خواجهان بزرگوار جویدار است - و بسی و دو واسطه به علی بن امام جعفر صادق معروف

به علي عريض مي رسد - و اين جمع ذی شان که نسبت عالي و حسب والا دارند - دقايق اعتبار ايشان، در ولايت ماروا الفهر بدرجۀ ايست که ساير خواجگان سلسله‌های ديگر به پيشوائی ايشان اقرار دارند - مجملاً درين روز بمقتضای عفو ذاتي که لازمه شيمۀ کریمۀ آنحضرت است حسب التماس خواجۀ مذکور بخشايش جریمۀ عبدالله خان فيروز جنگ که از دير باز در زندان پاداش کردار پای بند قيد مکافات اعمال ذميمه بود مورد مرام بادشاهانه گشت - و ياقوت خان حبشي از اعيان نظام الملک که در پایۀ اعتبار با عذير که نظام الملک دست نشان او بود يکدرجۀ داشته با او دم از برابري و همسري مي‌زد - و چندی پيش ازين داخل بندگي درگاه شده بود - بعنايت خلعت و اسپ و مرحمت علم و نقاره بدرجۀ والا پايجي رسيد - و رايسندۀ واد راجه بهيم مخاطب به مه‌اراج که بالاترين خطابهای عمده راجپوزانست از وطن آمده ملازمت نمود - بذابر سوابق خدمات پدرش از صغر سن او قطع نظر فرموده بخطاب راجکي و منصب دو هزاره هزار سوار و عنايت خلعت و سر پيچ مرمع و اسپ و فيل و پانزده هزار روييه پایۀ قدرش افزودند *

سي و يکم فروردي ماه به چهاردهم شهر عظمت بهر شعبان که شهبش بليلة البرات معروف است و از شهبای متبرک سال بکمال عظمت و برکت امتياز دارد مطابق افتاد - و بذابر آنکه مطنه اجابت دعاست - و بتقدير مهندسان قدر و محاسبان قضا قسمت مقدار عمر و مبلغ رزق ساير خلایق در آنشب تفصيل مي يابد - نزد ملحقا و اتقيا قدر و منزلت ليله القدر دارد - و سحر خيزان پرهيزگار و خورشيد سواران شب زنده دار اين شب ميمنت افروز را بعبادت واحيا بروز مي آورند - مبلغی گرانمزد بمستحقان مرحمت فرمودند - و حسب الامر اقدس آن شمع شبستان

روزگار و چراغ دودمان لیل و نهار صحن خاص و عام و تمام در و بام قلعه دارالخلافه چراغان شد - چذافچه در برابر فروغ آن چراغان گیتی افروز نور ماه انور مانند شمع روز افسرده بود - و در جنب ضیای آن پرتو انوار روشن چرخ اخضر چون چراغ مفلس دل مرده می نمود - چندانکه از فرط روشنی آتش کچه نور عاریتی ماه تابان گل کرده - بلکه از پرتو اشعه آن مشعل های نور افشان بخیه تیره دلی خیط الشعاع مهر جهان افروز بر روی روز افتاد *

چهارم اردی بهشت ماه قاسم خان و راجه جی سنگه با فوجی نمایان از بندهای بادشاهی بتادیب زیاده سران مهابن و مضافات آن حدود نامزد گشتند - و در همین روز راجه ججهار سنگه بندیده از وطن آمده بشرف زمین بوس آستان آسمان نشان فرق رفعت بر افراخت - و هزار مهر و هزار رویه بصیغه نذر و یک زنجیر فیل کوه شکوه بر سبیل پیشکش از نظر انور گذرانیده بمنصب پنجهزاری ذات و چهار هزار سوار و عطای جمدهر با پهلوکناره مرصع و علم و نقاره اختصاص یافت *

هفتم ماه مذکور مطابق بیست و سیوم شعبان سنه هزار و سی و هفت آفت خزان سوء المزاج بطبیعت قدسیه شگفته بهار گلشن جاه و جلال و گزین ثمره نهال اقبال ثریا بانو بیگم رسیده از تاب تب عوارض و تف سموم اعراض آن آبله برآورد - و از شدت آن عارضه در سن هفت سالگی به گلگشت ریاض هشت بهشت خرامید - و از غبار انگیزی اندوه و ملامت که لازمه اینحالت است گرد کلفت و کدورت بر حواشی صقوتکده خاطر اقدس نشسته آخر برشم فشانای سحاب فیض تائید ربانی و تمکین آسمانی برخاست - و بجای کاری صیقل مواعظ و نصایح حکیمانه خدیو زمانه زنگ وحشت و الم این مصیبت از مرات ضمیر انور مهین بانوی هفت کشور

زده گشت - رشید خان انصاری از جاگیر بسعادت ملازمت رسیده به عنایت خلعت و منصب سه هزار^ع [هزار] سوار و علم رایت افتخار بر افراشت *

یازدهم سید هزبر خان از بارهه آمده بمنصب سه هزار و پانصد سوار کامیاب مراد آمد - و اسد خان معموری از برهانپور رسیده چهارده زنجیر فیل پیشکش گذرانید - و بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار و پانصد سوار معزز گردید *

سیزدهم مهابدخان خانخانان از تغیر خانجهان لودهی به صاحب صوبگی دکن و خاندیس و برار و سرداری افواج منصوبه کومیدان آن بلاد سرافراز گشت - و مقور شد به خان زمان از مالوه بدانجا رفته تا رسیدن پدر به پرداخت مهم نسق و نظام امور آن صوبه پردازد - و میروا عیسی ترخان که بصوبه داری قته تعیین گشته چون حسب الاقتضای وقت ضبط و ربط آن ولایت به شیر خواجه تفویض یافت - از راه معاودت نموده بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار سرافرازی یافت - و مخلص خان ولد احمد بیگ خان کابلی بخطاب افتخار خان مفتخر گشت - و زین العابدین ولد آصف خان جعفر بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار بلند مرتبه شد *

از سوانح این ایام خواجه عبد الرحیم جوذباری که بسبب طغیان مرضی که از قدیم داشت از جهان گذران در گذشت - حضرت جهانبانی از روی قدردانی و نوازش و مهربانی علامی افضل خان را به پرسش و دلجوئی خلف الصدق خواجه مرحوم مدیق خواجه دستوری دادند - و آن دستور اعظم بعد از ادای مراسم تعزیت مشار الیه را همراه خود بانجمن اشرف آورد - آنحضرت بزبان مبارک نیز مراسم پرسش و لوازم تفقد بجا آوردند *

در آمد شهر برکت بهر رمضان المبارک سال اول جلوس و وضع خیرات بتازگی درین ماه و بیان برخی سوانح دیگر

بادشاه دین و دنیا پناه که پیوسته با خلق خدا بعدل و احسان معاش
دند - و ابواب داد و دهش بر روی روزگار ایشان کشاده عالمی را از میامین
بخشش کمال آسایش بخشد - المذت لله که بشیوه ستوده سخا و جود که
ذات کامل لصفات آنوسیلۀ ارزاق کائنات پیوسته در خصوص این ماه مانند
جود حضرت راجب الوجود بالذات اقتضای عموم و شمول عطا میکند - و در
باب احسان از فیض سخا دست نیرسان مثال عمان نشان همواره در ایصال
انواع مواهب بالطبع بهانه جو میباشد چنانچه باید آراسته و پیراسته -
بی تکلف قطع نظر از ادای حق اخلاص و ارادت که لازمه خدایند شناسی
و مرشد پرستی است میگویم که سوای آنچه بعنوان یومیۀ ضعفا و عجزه
و ایتم و عجایز و سپاهیان سالخورده روزگار فرسوده مقرر گشته - و درای آنچه
نقد از خزانه عامره عمرها لله تعالی به نیازمندان هفت کشور که احرام
طواف این قبله اجابت دعوات و محراب استدعای مرادات از ته دل بسته
بمنتهای مطالب فایز میگردند بر سیل انعام عطا می شود - اگر از روی
تخمین و قیاس گویم عشر ولایت هندوستان که بخراج ایران و توران برابری
میدند بعنوان اقطاع و سیورغالات علما و صلحا و ارباب عمایم و اصحاب
سعادت و ائمه مقرر گشته نزدیک است که هنوز دور از راه سخن کرده باشم -
مجملا درین ماه مبارک به موسویخان صدر الصدر از سرنو حکم با مبالغه
و تاکید تمام زیور صدور یافت - که همواره فقرا و مساکین و ارباب وجوب رعایت

واستحقاق را از نظر انور بگذرانند - که اگر بالغرض پریشان روزگاری بظاہر بی طالعی و حرمان نصیبی خود از عموم و شمول فیض این دولت جاوید نومید مازده باشد - در خور حال آنکس نقد و روزیانه و سالیانه و قری و مزایع بعنوان مدد معاش تجویز یابد - درین ماه خصوصاً و شهر رمضان هر سال عموماً شبهای جمعه حاجتمندان پریشان حال را دفعه دفعه بدرگاه والا حاضر ساخته سی هزار روپیه بر ایشان بخش گذد - و هم چنین در ایام مولود مسعود دوازده هزار روپیه بهمین وتیره و در شب برات شامل البرکات و نیز لیلة المعراج همین قدر مبلغ بر ارباب استحقاق انفاق نمایند - و سال بسال این دستور را مرعی دارند *

روز چهار شنبه پنجم این ماه مبارک مطابق بیستم اردی بهشت جشن عید قدوم سعادت لزوم شاهزاده فرخنده مقدم سلطان دولت افزا بعرضه عالم وجود زینت افزای انجمن شهود گشت - حسب الامر حضرت خلافت مرتبت بجهت افزایش سرمایه عیش و عشرت جشنی عظیم و طوی بزرگ بزیب و زینت خاطر فریب ترتیب یافت *

انتقال شاهزاده لطف الله ازین دار فانی

به سرای جاودانی

دیرینه آئین این کهن دیر بی بقاست - و رسم معهود این پیغوله رنج و بلا که لذت هر عافیتی را عاقبت الم و مصیبتی در پی می باشد - و انجام هر سوز این غمگده البته بسوگواری می پیوندد - و ازین راه در عین ایذکال که گزند چشم بد روزگار از روی نبخت بیدار نیکخواهان این دولت پایدار دور بود - و آسیب دست برد حوادث گیتی بر بد اندیشان ایشان مقصور - ناگاه قضیه نا مرضیه شاهزاده جهانیان سلطان لطف الله بتاریخ بیست

و پنجم اردی بهشت مطابق دهم شهر رمضان المبارک از قضا روی نمود -
 اگرچه بحسب ظاهر صفتکده باطن انور خدیو هفت کشور از الم مکدر
 گردیده جمیعت حواس شرافت اساس به تشویش گرائید - و لیکن بذابر آنکه
 در تشیید مبانی ثبات و قرار آن سرور به نیروی تائید آسمانی با خویشتن
 داری و تمکین صاحبقرانی یاور افتاده - لاجرم در عین این سانحه ملالت
 افزا تحفظ و تمکن ورزیده با کمال ملال خاطر به صبر گذرانیدند *

هفتم خرداد میر حسام الدین انجو بخطاب مرتضی خان و عنایت
 خنجر مرصع و فیل و انعام پنجاه هزار روپیه نقد سربلغدی یافته بمقصب
 چهار هزاره ذات و سه هزار سوار از اصل و اضافه و عمو به داری ولایت
 تته که سابقاً به شیر خواجه مفوض شده بود - و او در اثنای طی راه مرحله
 پیمای وادی رحلت گشته سر افراز گردید *

شب یکشنبه یازدهم خرداد هلال خجسته فال شوال بمبارکی جمال
 نموده بشارت قدوم طرب لزوم عید سعید رمضان به منتظران رسانید - و از
 روی تحریک طرب و نشاط بگوشه ابروی دلجوی روزه داران و پرهیزگاران
 را بافطار و شاد خواران همگی انتظار را بعیش و عشرت پایدار اشارت نمود -
 بامدادان که جهانی بکشاده روئی جبین مبین صبحدم و شگفتگی پیمانی
 نورانی نیر اعظم روی امید بدرگاه گیتی پناه نهاد - و روزگار چون بار یافتگان
 دربار گردون اعتبار و کامروایان دیدار مغیض الانوار صاحب روزگار داد نشاط
 و طرب داد - بادشاه دنیا و دین پناه بعد از ادای مراسم این روز بهجت
 افروز احیای سنت سنی حضرت سید المرسلین و متابعت طریقه ائمه
 خلفای راشدین و ایمه دین متین نموده بقصد ادای نماز عید آهنگ
 عیدگاه فرمودند - و خوانهای مالامال زر در تمام راه بر اهل زمان افشاندند -
 چون عیدگاه را حضور پر نور آن امیدگاه عالم و عالمیان آذین تشریف بست -

دوگانه نماز عید ادا نموده معاودت فرمودند - و در باز گشتن نیز از کثرت درهم و دیفاز که از طرفین بر خلائق نثار میگشت - عالمی سیر چشم فوز تمنا شده نقد مراد در جیب و کفاز آرزو کردند - شرف الدین حسین بخطاب همت خانی و شاه بیگ اوزبک نیز بخطاب خانی سر افروزی یافتند - چون خواجه قاسم بخطاب صفدر خانی اختصاص یافته بود - بذایر آن صفدر خان رضوی را که لشکری نام داشت و پسر میرزا یوسف خان ست - بخطاب صف شکن خان نامزد فرمودند - دریا خان روهیله که از تربیت یافتنهای ایام شاهزادگی بود - در جنیر از سعادت ابدی رو تافته جدائی گزید - و باین بیوفائی کفایت نکرده در برهانپور به تشدید مبدائی خلاف و نفاق با خان جهان لودهی اتفاق نموده - باوجود این مایه تبه رائی و سیاه روئی اعتماد بر عفو جرایم شاهنشاه دین پرور کرده رو بدین درگاه آورد - چون درین روز در مقام معذرت خواهی و عفوطلبی در آمده درمیان زمره اهل عصیان شرمزده و سرافکنده ایستاده بود - لهذا آنحضرت جرمهای جزایات بی اندازه او را بباد بی نیازی از انتقام بر داده کوردهای او را ناکرده انگاشتند - و بعزایت خلعت و منصب چهار هزاره سه هزار سوار سر افراز فرمودند - و خواجه ابوالحسن از لاهور آمده ملازمت نمود - و بمنصب پنجهازاری ذات و سوار و مرحمت خلعت و خنجر موصع و علم و نقاره واسپ و فیل عز افتخار یافت *

و سی و دوم خورداد چهار سکه بذیله توهم بیجا بخود راه داده به سلسله جفبانی و اژون طالعی و تیره روزی از سعادت جاودانی یعنی بندگی درگاه روگردان شده بی سبب ظاهری سر به وادی فرار نهاده رو بمفر و مقر خود نهاد - و بتحریریک کج اندیشی و سفاهت مذشی ابواب شقاوت و ادبار بر روی روزگار خود کشاده یکباره رواز درگاه عالم پناه گرفت - و ازین

حرکت ناهنجار سزای کردار نابکار خود یافته رسید بد آنچه رسید - چنانچه در مقام خود عنقریب زبان زد خامه وقایع پرداز خواهد گشت *

بیان توکته از نذر محمد خان والی بلخ بکوالی کابل و معاونت نمودن به کمال نو میدی و خجالت و ذکر سر جمله احوال او و برادرش امام قلی خان والی توران

چون حضرت جنت مکانی ازین جهان گذران در گذشته اورنگ جهانبانی را بدین صاحبقران سعادت قرین و سر و سرگروه سرداران روی زمین باز گذاشتند - و دریغوقت آنصاحب وقت و خدایگان زمان در جنید دکن تشریف داشتند - و هنوز عالم از جلوس اقدس آنحضرت قرار نگرفته بود - بظاہر آن بسبب وقوع هرج و مرج که خاصیت ایام فترت و لازم ماهیت امثال این اوقات است - خلل کلی بحل و عقد جزئیات امور خلافت راه یافت - و رفته رفته از زیاده سری و پیش طلبی غرض پرستان نظم و نسق معاملات سرچدها مختل گشته کار بدان کشید که رتق و فتق مهمات ملکی و مالی مهمل و معطل شود - در خلال این حال نذر محمد خان والی بلخ چون گمان آن نداشت که باین زودی جلوس پایدار سرمایه قیام قواعد سریر خلافت و قوام امور کارخانه سلطنت خواهد گشت - لاجرم ناعاقبت اندیشی که لازمه افراط شرب مسکرات و تناول مغیرات است اضافه علت شده از سستی خورد بخاطر آورد - که چندانکه عرصه خالیست فرصت وقت غنیمت شمرده بر سر دار الملک کابل و مضافات آن ترکناز آورد - و باوجود آنکه امام قلی خان والی توران مهین برادر او بمنع کوشیده درین باب مبالغه

و تاكيد بجا آورد ممنوع نشده راه ابا و امتفاع سپرد - در همان زودي با لشكر خذلان اثر مشتمل بر المانجي و نوكر كه عدد ايشان به پانزده هزار سوار ميگشيد راه كابل پيش گرفت - چون در اواخر عهد ميمنت حضرت جنت مكاني خدمت صاحب صوبگي كابل بخواجه ابو الحسن نامزد شده بود - ظفر خان پسر او به نيابت پدر در كار نظم و نسق امور آن صوبه قيام و اقدام مي نمود - درينولا باندك مائه مدتي قبل از آنكه قضيه ناگهاني رو دهد بحسب اتفاق برسر پسر احدات بدنهاد سر كروه افغانان لشكر ظفر اثر كشيده در دره خرمانه از اعمال تيراه كار بروتنگ ساخته او را در مضيق قبل داشت - و نزديك بود كه يكارگي مستاصل سازد كه ناگاه خبر شفقار شدن آنحضرت رسيد - لاجرم ظفر خان بحكم مقتضاي وقت دست از باز داشته همت بر ناگزير حال گماشت - و باوجود آنكه از بندهاي معتمد بادشاهي كه در كابل بودند خاطر جمع داشت - از روی عاقبت انديشي چندي از امرای كار آزموده مثل يعقوب خان و شمشير خان و سعادت خان و عبد الرحمن تونابي و معين خان بخشي وغير اينها را بنگاهبناني قلعه فرستاده خود به پشاور آمد - و برسم معهود هر ساله كه حكام آن ولايت در ايام بهار و زمستان بطريق ييلاق و قشلاق در كابل و پشاور بسر مي برند درينولا اراده كابل نمود - چون افغانان مكرر از مالشي بسزا يافته بودند درين صورت بحكم غرور كه خاصيت اين نوع امور و لازمه امثال اين احوال است - و جز بميامن تاكيد حضرت ذوالمزن از غايله آن ايمن نتوان بود كمان آن نداشت كه من بعد هوای عصيان و سودای طغيان در دماغ پريشان آن تباه اندیشان جا كند - چه جای آنكه حرکتی ناهنجار از ايشان سر تواند زد - ازین راه خاطر جمع ساخته و بواجبي رعايت طريقه احتياط نموده باندك مائه مردمی از راه گريوه تذك خيبر كه لشكر گران سنگ را بهيئت اجتماعي و تورک

شایسته عبور از آنجا میسر نیست بآهنگ کابل راهی شد - چون افغانان واقعه طلب خصوص آفریدیان اهرمن سرشت که همواره در تنگی کار اظهار اطاعت می نمایند - و بهنگام فرصت بر سر کار خود رفته جوهر بدگوهری خویش ظاهر می سازند - ازین معنی اطلاع یافته فرصت وقت غنیمت دانسته بمقام انتقام در آمده بخاطر آوردند - که در تنگنای آن گذرگاه راه بر مردم بگیرند - اتفاقاً در وقتی که ظفر خان با مردم کار آمدنی از راه کوتل گذشته بود بدنباله لشکر بر خوردند - و خود را بر باز ماندگان و گرانباران از پیادگان سپاه و عمله و فعله اردو زده برخی از احمال و اثقال را بتاراج بردند - خان مذکور با حال تباه و دشواری تام به پشاور مراجعت نموده تلاقی و تدارک این معنی بر وقت دیگر حواله نمود - خبر این چشم زخم وقتی بمسامع علیه رسید که از استقرار حضرت خدیو روزگار بر سریر سلیمانی عالم قرار یافته بود - و از جلوس اقدس آن قایم مقام جانشینان حضرت خیرالانام غبار آشوب و شورش برخاسته فرو نشسته - بذابر آن خواجه ابوالحسن ^۱ [مهمندی] مخاطب به لشکر خان را که بقدم خدمتگاری و وفاداری امتیاز تمام داشت بتقدیم این خدمت اختصاص بخشیدند چنانچه پیشتتر مذکور شد - هغوز او بکابل نرسیده بود که درین اثنا خبر آمدن نذر محمد خان بلایت کابل و محاصره نمودن قاعه از عوایض منهبان آنصوبه گوش زد اشرف گردید - از آنجا ده مراعات حزم و احتیاط و ملاحظه عاقبت بینی رکن اعظم امور جهانبانی است - سپهسالار مهابت خان بهادر خانخانان را بتادیب اوزبکان سست خرد نامزد فرمودند - و چندی از امرای دیگر مثل راؤ رتن و راجه جی سنگه و راؤ سور و سردار خان و شیروی و هیله و سید هزبر خان و سید عالم و نظر بهادر خویشگی و راجه

روز افزون و امثال اینها مشمول عواطف بادشاهی گشته با جمعی نثریر از منصبداران و احدیان که عدد آنها زیاده بر بیست هزار سوار جرار بود بهمراهی آن سپه سالار اعظم تعین پذیرفتند - و معتقد خان به بخشیدگري و واقعه نویسی این لشکر ظفر اثر سعادت اندوز گشته بعنایت خلعت و خنجر مروع و اسب و فیل و نقاره بر کام خاطر فیروز شد - و چون مهابتخان خانکشان با همراهیان بنواحی سهند رسید - و خبر فرار اوزبکان قیره روز شنید - از همانجا حقیقت بدرگاه آسمان جاه عرضداشت نموده از موقوف خلافت بمعادوت مامور شد - و معتقد خان بنابر فرمان جهان مطاع بلاهور شدافت که بیگمان و سایر پردگیان حرم سرای خلافت حضرت جنت مکانی را بدار الخلافه رساند - حقیقت فرار نذر محمد خان بی نیل مقصود برین نهج بود که چون آن نامعامله فهم بنابر عدم تدبیر و تاامل در عواقب امور بسرحد ولایت کابل رسید - نخست بنواحی ضحاک و بامیان در آمده تسخیر قلعه ضحاک که حصاری بدان سختی و دشواری در آن سرزمین کمتر نشان میدهند پیشنهاد خیال محال پژوه ساخت - و عبد العزیز خان پسر خود را با عبد الرحمن بی دیوان بیگی و اتالیق او و حاجم توقیای با چندی از بهادران کار آزموده روزگار فرسوده برای محاصره حصار پیشتر راهی ساخت - و خود نیز از عقب روانه شد - خنجر خان ترکمان قلعه دار ضحاک وقتی خبر یافت که قشونها و لشکر متغلا خود را بدروازه اول رسانیده بودند - باوجود عدم تهیة اسباب قلعه داری بر عون و صون الهی و بتأیید اقبال بادشاهی توکل نموده شجاعت ذاتی را کار فرموده و با معدودی چند از خویشان و برادران خویش بمدافعه و مقابله پرداخته داد مقاتله و مجادله داد - و بضرب (۱) بادلیج و زینفورک وزن مرد افکن روی آن تباه رایان

(۱) بادلیج مغرب بادش است - که قسمی از توپ است *

نگهداشت - چنانچه در یک نفس بیدارنگ بمحض دمدمه و افسون
دم گیوای تغنگ خیل ارواح صد تن از بهادران نامی اوزیک طاغی
باغی را از دار الملک بدن باغی نموده باقی را زخم‌دار و شکسته
بر گردانید *

روز دیگر نذر محمد خان بقرارداد طمع خام ترتیب و توزک افواج
مقهوره داده نیت تسخیر بست - و آهنگ یورش نموده سر پنجه سعی
بدار و گیر کشاد - درین مرتبه نیز اثری بدان مراتب مرتب نگشته از مقابله
عسکر منصور مغلوب و مقهور مراجعت نمود - و چون خود به تهیه اسباب
پیشرفت کارزار و تجهیز عساکر خدلان آثار برخاسته بود خائب و خاسر
برگشته بنابر رفع کمال خجالت و انفعال امرا و بهادران لشکر منکوب
را بسوزنش و ملامت مطعون داشته بکرمی عذاب و تندی خطاب سرگرم
ساخت - و مقرر نمود که سلطان زاده و عبد الرحمن و حاجم توقیای و تذکر
قلی حاکم قندوز با جمعی کثیر از بهادران بجانب دروازه متوجه شوند -
و اوراز بی و ^۱ [محمد قلی] قلماق از طرف دره آب یورش کنند -
و یلگتوش بی و نذر بی پروانچی را از طرف بالای حصار فرستاد *

بامداد روز سیم اردی بهشت موافق پانزدهم رمضان امرای مذکور با
سایر سران الوسات از میدان هزاره گرفته تا صده همگی در پیشرفت کار یکدل
و یکجهت گشته بیکبار از هر چهار جانب آهنگ یورش نمودند -
و سلطان زاده و غیره کوفه کشیده دلیرانه خود را بدروازه ^۲ [اول] رسانیدند -
خنجر خان به نیروی ذاتی و کارگری اخلاص خالص از همگنان حسابی
برداشتند باندک فرصتی چندی از مقهوران را بر خاک هلاک انداخته

باقی را زخمی و مغلوب ساخته از پیش برداشت - و افواج دیگر نیز که از سایر اطراف شتافته بودند از هر سو مالشی بسزا یافته چندی از امرای نامور مثل تنگرقای خویش نذر محمد خان و برادر عبد الرحمن کشته گشته و نذر بهادر میر آخور را زخمی از معرکه بیرون بردند - دیگران چون دانستند که کاری از پیش نمی رود هزیمت را غنیمت شمرده با خاطر افسرده و دل مرده باز گشتند - چون نذر محمد خان دانست که این قلعه باسانی بدست نمی آید بخاطر آورد که تا افواج قاهره نرسیده و عرصه بظاهر خالیست دمی چند را که مغتنم است غنیمت شمرده فرصت از دست ندهد و خود بهر کیف بکابل رسیده بمحاصره قلعه پردازد - چون راه غور بند و چاریکاران را طرفداران آنجانب مضبوط نموده بودند ناچار از راه سیاه سنگ آهنگ کابل نموده بشتاب تمام روانه شد - و بنواحی پمغان رسید - و سنگرمغان و للندر را که عبارت است از سدی که در تنگنای کوهسار بسنگ استوار نموده پناهگاه میسازند بهر طریقی که ممکن بود شکسته بدانولایت در آمد - و متعرض مال و ناموس ملتجیان مذکور و سایر اهالی آن سرزمین که همگی مسلمانان پاکیزه دین و صاف اعتقاد اند شده آتش جور و طغیان در خاک پاک اعمال دارالایمان برافروخت - و هرچه از صامت و ناطق یافت به تحت تصرف در آورده خاک آن عرصه را نیز بباد غارت و فیهب بر داده اسیر بیشمار گرفت - و خود را بدین مهلکه انداخته در دنیا و عقبی نکال و وبال ابدی و بدنامی سرمدی اندوخت - بعد از فراغ لوازم اسر و تاراج متوجه کابل شده در پنجکروهي شهر فرود آمد - و از راه توهمات دور از راه نخست از در مکر و تزویر در آمده مکاتیب مشتمل بر انواع وعد و وعید و سخنان بیم آور سهمگین به بندهای بادشاهی و اهالی و موالی نوشته همراه نظر خواجه و گل بابا و چندی از چابلرسان

چرب زبان راهی ساخت - چون فرستادگان رسیده نامه و پیغام رسانیدند یعقوب خان بدخشی و شمشیر خان و معین خان و عبد الرحمن ترنابی از اولیای دولت و قاضی زاهد و چندی از اعیان مملکت در صفه بیرون دروازه دهلی انجمن ساخته رسولان مخدول را بدان محفل طلب داشتند - و بمقتضای عقیده راسخ و ارادت درست که لازمه حقیقت کیشی و حق اندیشی است متفق الکلمه جواب با صواب آن تزویر نامها بر وفق اراده و نه داده فرستادها را بی نیل مدعا باز فرستادند - و بجمیعت خاطر تمام تکیه بر تائید نامتناهی الهی و همراهی اقبال کار ساز بادشاهی نموده از قلت جمیعت اولیا و کثرت لشکر تفرقه اثر اعدا نیندیشیدند - و به تهیه اسباب قلعه داری پرداخته یکباره برج و باره را مستحکم ساختند - و چون نذر محمد خان را از همراهی و اتفاق ارباب وفا و وفای پاس کلی دست داد - نخست نیت محاصره قلعه را با خود درست ساخته از پنجکروهی شهر کوچ کرد - روز پنجشنبه نوزدهم خرداد مطابق پنجم شوال سنه هزار و سی و هفت هجری بفواحي شهر و قلعه آمده از جانب پشته نهر فتح و پشته بی بی ماه رو در آمد - و قراولان موکب اقبال بر پشته ده افغانان و مقبره سید مهدی خواجه بر آمده رو بمقابلۀ ایشان آوردند - و دلیرانۀ بمجادله و مقاتله در آمده تا شب بانواع مواجهه و مدافعه روی آن تپاه اندیشان تیره رای را نگاهداشتند - و نماز شام که عسکر منصور نور پشت ثبات و قرار بدار غروب نموده از عالمیان رو تافت - و افواج سپاه سیاه درون ظلام عرصه را خالی دیده داد کم فرصتی و تپاه سکالی دادند - درینحال موافقان بمعسکر اقبال و سعادت معاودت نمودند - و مخالفان نفاق آئین در اطراف وکناف حصار فرود آمده روز دیگر رو به سوی قلعه نهادند - و چهار جانب آنرا محاصره نموده جا بجای مقام گزیدند - چنانچه نذر محمد خان در خانه

عبد الرحمن ترنابی و عبد العزیز پسرش در خانهای معین خان و عبد الرحمن بی در مدرسه خواجه عبدالحق و یلفکتوش بی در مقبره خان دوران و سلطان زاده کاشغری در کلکنه و اوزار بی در خانه قاضی زاهد جای گیر گشته و چند روز به تهیه اسباب احاطه حصار گذرانیده بغیرهم آوردن آلات کارزار پرداختند - و گاه بیگانه بدستبازی در آمده از دستبرد صدمه بهادران جان نثار سر می باختند - چون تمام ساز یورش با اعتقاد ایشان مهیا شد و ملجّارها پیشرفت و جواله دمدمها بسروکوبی درآمد - دایره محاصره را به پرکار احاطه تنگ ساخته مرکز دولت یعنی قلعه کابل را نقطه وار درمیان گرفتند - و هر روز یورش نموده از کشتش و کوشش بهادران موکب اقبال سرها به تیغ تنها بزخم نمایان داده بی نیل مدعا و فوز مراد مراجعت می نمودند - درین اثنا روزی میر موسی قورچی مشهور به میرگل از تابینان خواجه ابوالحسن که سابقاً از طرف او فوجدار پشاور بود - بانعاق چندی از احدیان آرم جوی ناموس دوست و سپاهیان رزم جوی کار طلب طلبکار پیش برد کار گشته از قلعه برآمد - و روی به ملجّار باقی قلماق و (۱) نذرچی و منصور حاجی از بهادران نامدار مخالفان نهاد - و همگنان باستظهار یارویی یگانه ایرد دادگر و اعتقاد همدستی یک دیگر یکدل و یکجهت شده چون شیران یله ازان گله روباهی چند پروا و محاسبان نکردند - و باوجود کثرت آن دررویان ده دله بخاصیت صدق نیت و حسن عقیدت دلفهاد نصرت گشتند - و بدار و گیر آمده از آنجا که اغلب اوقات قلت عدد علت غلبه میکرد - در آخر امر به مدد و نائید آلهی مظفر و منصور شدند - و قریب پنججاه تن از آن مقهوران را بیسر ساخته سروکوبها را بخاک رهگذر برابر ساختند - و سایر اسلحه ایشان را با سرها که بریده بودند بقلعه بردند - و از موافقان جز

میر موسی که با دوازده احدى زخمی گشت هیچکس کشته نشد - بالجمله درین مدت سه ماه که قلعه را محاصره نموده بودند باوجود وفور آن گروه مقهور و قلت افواج قاهره همه روز بغضایت الهی و اقبال فامتناهی غلبه از جانب اولیای دولت عالیه بود و اعدا همیشه مغلوب گشته مخدول و مذکوب باز گشتند *

چون در اثناء طی راه خبر آمدن نذر محمد خان و لشکر اوزبک به لشکر خان رسید با عزیمتی جازم و دلی قوی و همتی راسخ تکیه بر میامین اقبال روز افزون نموده بی اندیشه از کثرت اعدا اراده پیش رفتن پیشنهاد همت ساخت - و بنابر مقتضای مصلحت وقت بمقام عجالت و سرعت حرکت در آمده کوچ در کوچ متوجه شد - چون به پشاور رسید سزاوار خان پسر خود را با فوجی از بندهای بادشاهی که در آن سرحد بودند پیشتر از خود راهی ساخت - و ظفر خان که حسب الصدور فرمان قضا نشان از موقف خلافت تا هنگام انصرام این مهم بتوقف مامور بود او نیز از پشاور بافواج خود و پدرش بنابر استصواب لشکر خان بطریق متغلا از عقب سزاوار خان روانه شد - و خود متعاقب کوچ درده از آن مقام راهی گشت - چون بهچار باغ جلال آباد که در یک منزل موضع نیمه واقعست اتفاق نرول افتاد - باوجود آنکه صواب گویان تا رسیدن مهابت خان صلاح در پیش رفتن نمی دیدند - از آنجا که پیشرفت کار موقوف بر اظهار تجلد و جلادت است با اکثر عساکر کابل که بانتظار لشکر کومک دربار از همراهی ظفر خان تخلف ورزیده در چار باغ توقف گزیده بودند از آنجا روانه شد - و از قلهای صعب المرور عبور نموده در نندمک که یک منزل بالای نیمه است منزل گزید - چون خبر مسارعت لشکر خان به لشکر اوزبک رسید ازین رو کمال وهم و هراس که درین مقام جای آن و بالاتر از آن بود در دلهای ایشان

راه یافته از جا رفتند - و لشکر خان بعد از دو روز که برای سرانجام غله و سایر
 مایحتاج راه در مقام گذرمک اقامت نموده بود موکب نصرت را کوچ
 نموده از راه انچرک که عبور از آن در نهایت دشواریست راهی شد -
 و هشت کروه از گذرمک گذشته فرود آمد - و درین منزل باوجود مبالغه
 امرا در باب توقف و انتظار کومک صلاح وقت ندیده متوجه منزل پیش شد -
 و از روی عجلت بپای سرعت یکسر بارگی ناخته موضع تاریک آب را
 که دوازده کروهی خطه پاک کابل است معسکر گروه سعادت ساخت -
 چون نذر محمد خان ازین معنی آگاهی یافت - و پیشتر خبر تعیین عساکر
 ظفر آثار از دربار سپهر مدار بسرداری سپه سالار اعظم مهابتخان خانخانان
 بدو رسیده بود - لاجرم بخاطر آورد که چون خلج امواج بحر افواج از دریای
 لشکری بی پایان خدیو بحر و بر مشعب شده پی در پی میرسند - و در آن
 صورت که او را در برابر روی ستیز و پای گریز فماند - و کار از کارگری چاره
 و تدبیر در گذرد - و در عین غرامت ندامت سودی نخواهد داد - بنابراین
 هنوز که عذر اختیار در قبضه اقتدار است - انساب آنست که موافق
 صوابدید خرد عمل نماید - و ازین مهلکه مخوفه بسلامت برآید - بالجمله
 چون ازین اندیشه خردمندان دلباخته دست از خویشتن داری برداشت -
 و از غایت اضطراب و اضطراب بیخودانه انجمن کنگاش آراسته بعد از رد
 و قبول مصلحت ها آخر کار رای همگنان برین معنی قرار گرفت - که چون
 درینصورت بدین طریق باز گشتن را به هیچ وجه راه و روی نمانده صلاح
 وقت آنست که ناچار از راه تهور در آید - و روبه مقابله لشکر آورده آغاز
 دستبازی نمایند - و بنابراین عزیمت ناصواب که در معنی علت سرانجام
 اسباب هزیمت بود - به کار فرمائی ادبار از دور قلعه برخاسته در موضع
 نگرانی فرود آمدند - و لشکر خان از استماع این خبر دلیرانه با بهادران موکب

اقبال از آن مقام باستقلال تمام کوچ نموده رو به نگرانی نهاده روانه گشت -
 و به سردار خان و مبارز خان روهیله و ظفر خان و سعید خان و دیگر بهادران
 که همراه لشکر بودند بتأکید تمام نوشت که در ساعت متوجه غنیم شوند -
 چون خبر رسیدن افواج قاهره به نذر محمد خان رسید - بظاہر دلیر پیش آمدن
 دلاوران که در معنی طلیعه سپاه فتم و نصرت بود - رهن و سستی تمام بحال
 او راه یافت - و مع هذا چون اثر لشکرش المانجی و یغمائی بودند در مدت
 سه ماه محاصره کابل بتدریج پراگنده زیاده از هفت هشت هزار سوار
 باو مانده بود این معنی نیز باعث فتور عزم و تزلزل ثبات قدم او گشت -
 لاجرم در تاریخ هفدهم شهریور مطابق نهم محرم سنه هزار و سی و هشت
 هزیمت را بحساب غنیمت شمرده رو بودایی فرار نهاد - و از راه غوری
 در عرض سه روز طول مسافت پانزده روزه طی نموده خود را بنواحی بلخ
 رسانید - و چون این فتح نمایان که باعث کسر سطوت و رفع شوکت عسکر
 مخالف گردید - بتائید ربانی و ضم هجوم فوج رعب که از اعظم جنود
 آسمانی است روی نمود - لاجرم لفظ لشکر فتم که طالبانی کلیم به تعلیم الهام
 در هنگام تعیین مرکب اقبال همایون فال از روی شگون یافته بود - با تاریخ آن
 فتح آسمانی موافق آمد - لشکر خان مظفر و منصور روز جمعه بیست
 و چهارم شهریور مطابق شانزدهم محرم الحرام سنه هزار و سی و هشت
 هجری داخل شهر کابل شد - و حقیقت این فتح نمایان و کیفیت احوال
 عجزه و مساکین اهل شهر و حوالی کابل را در طی عرضداشت بپایه سریر
 والا عرضداشت - شاهنشاه دادگر و خاقان معدلت گستر رعیت پرور
 بغایت مؤثر گشته امر فرمودند - که مبلغ یک لک روپیه از خزانه عامره
 آنصوبه حسب الاستصواب قاضی زاهد بر غارت زدگان و ستمدیدگان آن
 ولایت بتفاوت درجات استحقاق قسمت نمایند - و باین طریق جبر کسر آن

خاطر شکستگان نموده موهبم راحت بر ناسور جراحات آن دل خستگان گذارند *

چون خامه بدایع نگار و وقایع پرداز از گذارش جبرئیات این سانحه فواغ بال کلي یافت - انغون برآن سر است نه در ذیل این عفون حقیقت بیان چنانچه سنت سنیة ائمه سخن و آئین گزیده ارباب این فن است - که بعنوان تقریب گذارش گفتگو را آرایش تازه میدهند - از طول سخن نیندیشیده سر جمله از احوال و انساب این دو برادر که بالفعل ایالت سر ناسر ماوراءالنهر بایشان باز گشته می پردازد - و همچنین طرفی از خراج آن ولایت را نیز زبان زد کلک وقایع نگار میسازد - بالجمله ایشان خلف دین محمد خان مشهور به یتیم سلطان بن جانی سلطان بن یار محمد خان اند - که عمزاده حاجم خان والی اورکندج دار الملک خوارزم است - مشار الیه از حاجم خان مذکور بسبب سلوک ناهنجار که ملایم طبع و موافق مزاج او نبود رنجیده از خوارزم برآمد - و چون بولایت ماوراء الفهر در آمد - سکندر سلطان پدر عبد الله خان نظر بدعجابت و قابلیت او کرده کریمه خود را که همشیره حقیقی عبد الله خان بود باو در سلک ازدواج کشیده - و ثمره این پیوند ارجمند زود بعالم شهود پیوسته جانی سلطان بعرضه وجود آمد - و از جانی سلطان چهار پسر و یک دختر بهم رسید - پسر مهین یتیم سلطان پدر امام قلی خان و نذر محمد خان است - و سه دیگر باقی محمد خان و ولی محمد و پاینده محمد سلطان اند - و این چهار برادر مدتها بتقویض عبد الله خان در حکومت تون و قاین و سایر ولایات قهستان گذرانیدند - و یار محمد جد ایشان چندی در بلخ با عبد المومن خان پسر عبد الله خان بسر می برد - بعد از آن عبد المومن خان از غایت بی آرزویی و لعاجتی که لازمه سرشت آن ناحفاظ بود - با خان مذکور

تیز دستی و بد سلوکی آغاز نهاده آخر الامر او را از بلخ اخراج کرد - و مشارالیه نخست بدرگاه عرش آشیانی چندی در ظل رعایت و حمایت آنحضرت آرمیده آنگاه به نیت زیارت مکه معظمه مرخص گشته از راه خشکی متوجه مقصد شد - و چون بقندهار رسید درین اثنا خبریانت که عبد المومن خان ناگهان هدف تیر قدر اندازان تقدیر گردید - و از واقعه آن شویر شر انگیز سر تا سر توران زمین فتنه بار و آشوب خیز گشته از هرسو گرد شورش عظیم برخاست - درین میانه یتیم سلطان عرصه خالی دیده هوای سروری در دماغ خودسری جاداد - و تمنای ریاست که از دیرگاه باز در کانون سینه مکفون داشت - سر بر زده نقد فرصت را غنیمتی بزرگ شمرد - و در همان گرمی از تون و قاین برآمده هرات را که تختگاه خراسان است بتصرف در آورده دم از استقلال زد - دارای دارالملک ایران شاه عباس که روزگاران در انتظار این معنی بوده فرصت مساعدت وقت و یاوری روزگار از دست نداده لشکر بر سر او کشید - و در ظاهر هرات قلاقی فریقین روی نمود و کارزاری عظیم از طرفین دست داد - یتیم سلطان درین جنگ کشته گشته کالبدش نیز ناپدید شد - چنانچه هیچکس بر آن پی نبرده و نشانی دلغشین ازو ندادند - پاره مردم را درباره او این عقیده است که بعد از شکست زخمی خود را بیکی از الوسات رسانیده در گذشت - و دیگران گمان می برند که پس از کسر عسکر زخم دار و از کار رفته به پناه سیاه خیمه یکی از هزارجات رسید - و صحرا نشینان چون نه شناختند کما ینبغی بعالش نه پرداختند - و آخر کار از بیم انتقام فرصتش نداده کارش را تمام ساختند - مجمل برادرانش که در عرصه پیکار ازو جدا افتاده بودند هریک سر خویش گرفته پی کار خود رفتند - چنانچه باقی خان با ولی محمد خان به بخارا آمده بر مسند حکومت نشست - و در اندک

مدتی بر تمام آنولایت استیلا یافت - و کهن برادر ایشان پاینده خان در آن دار و گیر از لشکر شکسته جدا گشته راه قندهار پیش گرفت - و چون در آنجا رسید خود را آشکارا ساخت - شاه بیگ خان صوبدار او را بدست آورده محبوس بخدمت حضرت عرش آشیانی فرستاد - آن حضرت او را مصحوب حسن بیگ شیخ عمری نزد قلیچ خان بلاهور فرستادند - و بعد از یکسال در پنجاب خرمی عمرش بباد فغای طبیعی رفت - یار محمد خان در قندهار خبر سلطنت باقی خان را شنیده عزم مکه را پس سر انداخته راه توران پیش گرفت - باقی خان خیر مقدم گویند خود را باعزاز و اکرام تلقی نموده در حال باستقبال شتافت - و باقدام ادب گذاری پیش آمده بعد از تقدیم لوازم تعظیم و تکریم او را به شهر در آورد - و مسند خانی را بدو گذاشته خطبه و سکه بگامش کرد - چون دو سال بدین وتیره گذشت یار محمد خان با باقی خان نبیره خود بی لطفی آغاز نهاده در مقام تربیت پسران خود عباس سلطان و ترسون سلطان و پیر محمد سلطان که اعمام باقی خان بودند در آمد - و در خفیه بمقام استمالت امرا و ارکان در آمده خواست که ایشان را از خود کند - درین اثنا باقی خان از معامله خبر یافته پیش از آنکه زمام اختیار از قبضه اقتدار او بیرون رود دست جد از کار کوتاه ساخته جانی محمد خان پدر خود را بسلطنت موسوم نمود - و پس از چندی که یار محمد خان و جانی محمد خان و باقی خان جملگی آنجهانی شدند معامله بولی خان باز گشته جای جد و پدر و برادر بدو رسید - آی خانم حرم باقی خان که دختر عبد الله خان بود - و سابقاً در سلک ازدواج عبد المومن خان انتظام داشت - و بکمال حسن و جمال در میان اوزبکیه مشهور و در افواه خاص و عام بیمی مذکور بود - بحالۀ نکاح خود در آورد - و حکومت سمرقند را بامام قلی خان و نذر محمد خان

برادرزاده‌های خود داد - و هنوز ایشان تمکن تام نیافته بجست و جوی دولت روزی شده برخاستند - چون اکثر امرای اوزبک و اعیان بخارا از بد سلوکی‌های ولی محمد خان بجان آمده بودند - در ظاهر بار اظهار وفا و وفای نموده در باطن بایشان نفاق بهمرسانیدند - و رفته رفته از در اعلان عصیان و طغیان در آمده بزرگ و کوچک شهر و نواحی بیکبار موسیقار آسادم از ترانه مخالفت زدند - ولی محمد خان از طور نشست نقش و طرح و وضع منصوبه چینی روزگار و انحراف سپاهی و رعیت مجال توقف محال دانسته بی اختیار از قرشی بآهنگ استمداد و استعانت شاه عباس رو بعراق نهاد - و از کم فرصتی‌های وقت و روزگار ناچار آی خانم را با پسر خورده سال در قلعه چارجوی گذاشته خود با دل پر خون چون باد ز آب جیحون گذشت - امام قلی خان بی توقف روی توجه به بخارا نهاد - و سایر اهالی آن ملک و امرای اوزبک که از ولی محمد خان روگردان شده بودند باستقبال برآمدند - و او بی مزاحمت مانعی بر مسند ریاست توران زمین مستولی شده بجبهت دست آوردن متعلقان ولی محمد خان بقلعه چارجوی رفت - و چون معامله با نامه و پیغام راست نیامد و بوعده و وعید و بیم و امید از پیش نرفت بمحاصره پرداخت - قلعه دار بعد از سعی بسیار و نومیدی کومک حصار را با متعلقان ولی محمد خان بار سپرد - امام قلی خان به آی خانم میلان خاطر متجاوز از حد افراط بهم رسانیده بعنايت قاضي حلیله عم خود را در حیات او بی وقوع طلاق شرعی بحباله ازدواج در آورده ازین رو بدنامی دنیا و ناکامی آخرت اندوخت - چون ولی محمد خان بسرحد ایران رسیده شاه عباس ازین معنی خبر یافت - از آنجا که بزرگداشت بزرگان لازمه بزرگی ست در مقام تعظیم و احترام خان شده استقبال نمایان بجا آورد - و مراعات لوازم مهمانداری و استمالت

بعجای رسانید که مزیدی بر آن متصور نباشد - بعد از چند روزی که ولی محمد خان معزز و مکرم در ایران بسر برد اوزبکانی که ازو برگشته بودند مکرر عرایض مشتمل بر اظهار ندامت فرستاده التماس استعجال در توجّه توران بدو نمودند - و او چون بزعم خود شاه را در مقام امداد خود نیافت - لاجرم باندک مایه مردمی از اوزبک و قزلباش بیخودشتی رو به توران نهاده بعد از ششماه که از ولایت خود مفارقت گزیده بود باز بماوراء الذهر آمد - امام قلی خان دانست که باوجود مخالفت ایشان مقابله با ولی محمد خان معال است - بلکه ممکن دیگر معانی نیز صورت پذیرد - ناچار شهر را خالی کرده با برادر متوجه سمرقند شد - و ولی محمد خان بی مزاحمت غیری در بخارا متمکن گشت - و از غایت غرور و کمال استعجال طبع عجول در مقام کینه توزی و انتقام کشی برادر زاده‌ها شده اصلاً تمکینی نوزید - و بکار فرمائی عجلت بزود از جا در آمده از راه نا عاقبت اندیشی بی توزک شایان و تجهیز لشکر نمایان رو بتعاقب ایشان آورد - و چون مواجهه فریقین روی نمود از آنجا که سنت سئیه روزگار است آن مرحوم محروم را در آن کارزار ناکامی بسپری داده باشاء امام قلی خان بقتل رسید - درین وقت که کار بکام و روزگار بر وفق مرام امام قلی خان گشته او را مخالفی و همچشمی که مدعی شرکت ملک باشد نماند - بخاطر جمع و مقضی المرام بر مسند ایالت آن ولایت تکیه کرده شروع در تصرف سر تا سرتوران زمین و قبض و بسط و عزل و نصب و قسمت ملک نموده از جمله حکومت ملک بلخ و بدخشان و مضافات آن به نیابت خود به نذر محمد خان داد - و تا حالت تحریر که سنه هزار و پنجاه و هفت است همچنان در تصرف ایشان است *

اکنون چون مجملی از احوال حکام آن ولایت نگاشته کلک حقایق

نگار آمد - خامه خود رای هوای ذکر خراج توران زمین در سر جای داد -
 لاجرم حقیقت آنها از قرار واقع زبان زد ساخته بر سر مطلب اصلی میروند -
 الحاصل معصول جمیع ولایات بلخ و بدخشان و اعمال آن و سر تا سر ماوراء
 النهر و ترکستان که در تصرف این دو برادرست - از روی نقل دفاتر ایشان
 بهمه جهت خصوص مال وجوهات و سایر جهات نقدی و غله و جمیع
 خراج ارتفاعات و زکوٰۃ قریب یک کرور و بیست لک خانی رایج آن
 ولایت است - که سی لک روپیه هندوستان باشد - ازین جمله شانزده لک
 روپیه مداخل امام قلی خان و چهارده لک روپیه حاصل نذر محمد خان
 است - و این مبلغ که درآمد هر دو برادر است برابر حاصل
 جاگیر خان دوران بهادر نصرت جنگ صاحب صوبه مالوه است که یکی
 از بندهای درگاه گیتی پناه است - و جمعی کثیر از امرای عظام درین
 دولت کده ابد انجام برابر هر کدام ازین دو برادر بلکه بیشتر درآمد جاگیر
 دارند - چنانچه از جاگیر یمین الدوله آصف خان هر ساله پنجاه لک روپیه
 حاصل می شود که از مداخل هر یک ازین دو برادر بعنوان سه و نیم
 برابر است بلکه زیاده - چون این مبلغ نسبت به جمع اقالیم اکبر
 هندوستان که هشت ارب است - که عبارت از هشت صد کرور دام باشد -
 و بیست کرور روپیه حاصل آنست قدر محسوس ندارد - لهذا نسبت دادن
 بیوجه و بیحساب است - امید که مواد تزیید جاه و جلال این دولت کده
 بی زوال لمحک به لمحک درازد یاد و سرشته بقای این خلافت ابد مقرون
 به اطناب و اوتاد خیام اقبال روز افزون تا انتهای مد مدت عمر روزگار پیوسته
 بامتداد وابسته باد *

مجملا خامه زبان آور از نگارش این جمله معترضه باز پرداخت -
 و ذمه همت از نزود اعتراض خلاف وعده بری ساخته باز بر سر گفتگوی

پیشینه می‌برد - و بتقریب سوانح ایام فرخنده فرجام خدیو روزگار دیگر
 باره سر رشته سخن بدست بتان جادو فن میدهد - غره تیر سلاله
 سادات فرخنده فال سید جلال *^۱ ندیده قدوة الواصلین حضرت شاه عالم
 از احمد آباد و میرزا رستم صفوی با دو پسر خود میرزا مراد و میرزا حسن
 از صوبه بهار رسیده شرف ملازمت اندوختند - میرزا چون بعلت عارضه
 فقرس مزمن بل بسبب کبر سن که در حقیقت ام المرض و راس الاعراض
 است زمن شده بود - و بطویقی از رفتار رفته که کرسی نشین بیای پرستاران
 نقل و تحویل ضروری می نمود - حضرت جهانبانی از روی قدردانی او را
 از ملازمت معاف داشته یک لک و بیست هزار روپیه برسم مدد خرج
 سالیانه مقرر فرمودند - که در هر جایگاه که دلخواه او باشد اقامت گزیده
 روزگار بفراغ خاطر بگذراند - و به سید بزرگوار والا مرتبت میر سید جلال
 خلعت و ده هزار روپیه نقد مرحمت شد - ابوالهیم حسین کاشغری بمنصب
 دو هزار و پانصدی ذات و هزار و شش صد سوار مقرر شده ده هزار روپیه نقد
 انعام یافت - چون حسب الالتماس عبد الرحیم خواجه زلال عنایات سرشار
 خدیو روزگار نقش زلات و جنایات عبد الله خان را از صفحه کورار ناشایست
 معفو ساخته بود - درین روز بمنصب پنجهازاری ذات و عنایت شمشیر مرموع
 و نقاره و علم و تومان و طوغ و فیل امتیاز یافته انعام مبلغ پنجاه هزار روپیه
 نقد و تیولداری سرکار قفوج ضمیمه عواطف و تمیمه عنایات تامه آمد -
 اعتماد خان خواجه سرا بیست هزار روپیه انعام یافته رخصت مکه معظمه
 گشت - به میر محمد اسفراین که از نزد قطب الملک آمده بود هزار مهر
 مرحمت گشت *

* احوال سید بزرگوار در خانمه کقاب به شرح و بسط رقم شده *

جای دادن خواص و عوام خصوص ایستادگان پایه سریر سلیمانی در سایه عنایت و ظل مرحمت یعنی اساس نهادن ایوان چهل ستون در صحن خاص و عام

بحمد الله که عنایات خاص بادشاه جهان بعوام و خاص از جمیع وجوه اقتضای عموم و شمول نموده به منفی از اصناف و شخصی از اشخاص انسان اختصاص ندارد - چنانچه ظلال عاطفش که شامل حال عالمی است مانع جود حضرت واجب الوجود همه را فرو گرفته - و آثار نیکسان احسانش که بر خشک و تر و بحر و بر بارانست چون فیض باران رحمت همه جا رسیده - لهذا پیوسته همت والا در ظاهر و باطن بر تحصیل اطمینان قلب و فراغ خاطر اهل گیتی بسته اند - چنانچه هیچ لحظه از روزگار سعادت آثار نمی گذرد که آسایش و آرامش عالمیان منظور نظر نباشد - و عزیمت ملوکانه بر بسیج سرمایه امن و امان اهل زمین و زمان مقصود نبود - از جمله شواهد صدق این دعوی احداث بارگاه چهل ستون همایونسست که درین ایام در فضای کریاس خاص و عام اساس یافته - و سبب بنیاد این نسخه سبب شداد و دیواندگی عدل و داد که روکش بارگاه سلیمان و ایوان نوشیروان بود اینست که چون همه را از همه سو روی امید بدین جناب است - و عالمی را بقصد عرض مقاصد و رفع مطالب و برآمد حوائج و مآرب بدین مرجع عالمیان باز گشت است - ازین جهت که هنگام عرض و مجری از زحمت بارش برسات و آسیب تف تموز حجابی و پناهگاهی نبود - لاجرم بمقتضای مرحمت نامتناهی فرمان قضا جریان بدین مضمون توقیع نفاذ یافت - که در

دار الخلافه کبری و همچنین در اکثر اعظم بلاد ممالک محروسه هر جا که دولت سرای بنیاد یافته باشد - خاصه در دارالسطفت لاهور در پیشگاه جهروکه خاص و عام که محل انجراح حاجت جهانیان است - ایوانی مشتمل بر چهل ستون بطول هفتاد ذراع و عرض بیست و دو ذراع طرح افکنده زود باتمام رسانند - تا سایر بندهای درگاه بیزحمت تابش آفتاب و تشویش بارش سحاب فارغ البال بعرض مطالب اشتغال توانند نمود - مجملا بامر ارفع بدینسان بارگاه رفعت پناه مشتمل بر چهل ستون به عظمتی اساس یافت - که رفعت آستانش باعث کسر شان ایوان کسری گشته - و ازین دست والا بنیاد مقصوره که از رشک متانت اساسش قصور در بنای قصر قیصر راه یافته - در عرض چهل روز با این طول و عرض و وضع غریب و هندسه بدیع خاطر فریب باتمام رسیده باعث حیرت نظارگیان گشت * ابیات *

در روزگار ثانی صاحب قران که دهر

یکره ندیده است قرینش بصد قرون

عالی اساس بارگهی شد بنا که راست

از کوه بی ستون بود افزون بچهل ستون

از رشک تابش در و دیوارش از شفق

در خون نشسته تا بکمر چرخ نیلگون

چون این فرخنده بنا بهمه معنی سمت اتمام و صورت انجام پذیرفت - اختر شماران سطرلاب نظر ساعتی بری از نحوس و قرین سعود در تاریخ بیست و پنجم ذی حجه سنه هزار و سی و هفت هجری بر گزیدند - شاهنشاه فلک بارگاه بعد از انقضای بیست و گهزی روز در ساعت مختار اندیشه رسای دقایق رسان درین محفل بهشت آئین که بانواع زیب و زینت تزئینی داشت - اورنگ نشین سرور اقبال و اکلیل گزین افسر جاه و جلال

گشتند - و جمهور انام را در آن بارگاه خاص بار عام داده زبان سپاس گزار
 بستایش آفریدگار افس و جان و دست حق پرست به بخشایش و بخشش
 گنه گاران و محتاجان برکشادند - و سایر ثنا گستران و همچنان سرود سرایان
 و نغمه پردازان را ساز عیش جاویدی آماده نموده طالبای کلیم را که این
 رباعی بوصف آن بارگاه سلیمانی در سلک نظم کشیده بعرض مقدس رسانید
 صلۀ شایسته مرحمت فرمودند *

این قازه بنا که عوش همسایۀ اوست
 رفعت حرفی ز رتبه پایۀ اوست
 باغیست که هر ستون سبزش سرویست
 کاسایش خاص و عام در سایۀ اوست

همدرین روز قاسم خان بعفایت خلعت و اسب خاصه بلند پایگی یافته
 بصوبه داری بنگاله مرخص گشت - و دریاخان وهیله بمرحمت خلعت و جمدهر
 مرصع و فیل و اسب و انعام بیست هزار روپیه نقد کامیاب آمده داخل
 تعیناتیان دکن شد - و سید جعفر بارهه بخطاب شجاعت خان و تفویض
 خدمت فوجداری ترهت و نواحی صوبۀ بهار و منصب سه هزاره ذات
 و دو هزار سوار و انعام خلعت و اسب و فیل و پانزده هزار روپیه نقد امتیاز
 پذیرفت - محمد قلی ایلیچی شاه عباس که از طرف شاه عباس برسم
 رسالت نزد قطب الملک رفته بود - بعد از مراجعت بسجده آستان آسمان
 نشان رسیده سر رفعت بگردون رسانید - و بمرحمت خلعت و پانزده هزار روپیه
 سرافرازی یافته بایران مرخص شد - و میر جمله بانعام بیست هزار روپیه
 سرافراز شد - و قلیچ خان از عفایت نقاره بلند آوازه گشت - کبیلوجی بهونسله
 از عمده های دولت نظام الملک بکار فرمائی طالع والا آمده خان زمان
 را دید - و احسب الالتماس خان مذکور بعفایت ورود فرمان عالیشان و خلعت

و جمدهر مرصع و اسپ و فیل و نقاره و منصب پنج‌هزاری ذات و سوار
سر بلند گردید - عرایض محمد عادل خان که در هژده سالگی و قطب
الملک عبد الله در دوازده سالگی جانشین آبابی خود شده بودند - مشتمل
بر تهفیت جلوس مبارک با پیشکش نمایان از آنجمله قطعه نیلیمی بود
بابت عادل خان که نظیر آن در آب و تاب بسیار کمیاب بود - سی هزار روپیه
قیمت داشت - از نظر افور گذشت *

درین ایام روز جمعه بیستم امرداد فرخنده عید سعید اضحی اتفاق
افتاده بشارت میمنت و فرخندگی باولیای دولت جاوید پیوند رسانید -
خدیدو هفت کشور بادشاه دین پرور بآهنگ اخیای سنت حضرت
خیر البشر مانند خورشید خاور دولخانه زین زین را شرف خانه ساخته
فضای عیدگاه را از نور حضور اقدس رشک پیشگاه طارم چهارم و غیوت بارگاه
سپهر اطلس نمودند - و ادای عبادت معبوده این روز نموده هنگام مراجعت
بدستور تشریف روی زمین را در افشان و زر ریز ساختند *

سبب افتتاح ابواب مراسلات بدین آستانه سپهر نشانه از طرف سایر ملوک خصوص امام قلی خان

خاصیت دولت خداداد و سعادت بخت مادرزاد آنست که در
ساحت هر دیار صاحب سعادت که بار کثوده رحل اقامت افکند - عالمی
بآهنگ آن عالی مقام بار رحلت بر بندد - و لازمه بخت و مقنضای اقبال
آنست که بهر سو که رو آورد جهانی آن را قبله آمال و امانی دانسته روی
توجه بد آن سوکند - چنانچه خصوصیات احوال والا حضرت شاهنشاه خلافت
پناه است - خاصه درین ایام خیر انجام ده سرپر سروری از جلوس همایون

رشک کرسی هشتمین گردون گردید - امام قلی خان والی توران همواره
 خواهش داشت - که از سر نو سر رشته توثیق وثایق محبت بدست آورده
 تجدید عقد مواخات و تمهید روابط موالات نماید - و بدازگی حلقه اظهار
 دوستی بر در دارالامان ولا و وداد و امن آباد یگانگی و اتحاد زده
 ابواب مکاتبه و مراسله را کشایش دهد - لیکن از رهگذر بیداری و بی
 روشی که از نذر محمد خان برادرش سرزده بود چنانچه سبق ذکر یافت -
 محجوب مانده این معنی موجب سد این راه و حجاب این باب شد -
 و انتظار معاودت خواجه عبد الرحیم نیز سبب تعویق و تاخیر آن عزیمت
 گشت - و مضمون مراسله که مصحوب او بخدمت حضرت جنت
 مکانی ارسال داشته بود آنکه چون شاه عباس فرصت وقت غنیمت
 شمرده قلعه قندهار و مضافات آنرا بتصرف در آورد - اگر درین ولا فوجی
 از افواج عساکر بحر امواج در رکاب سعادت شاهزاده والا اختر که اهل
 هفت کشور از ضرب شمشیر شعله تاثیر آن سور در تپ و تاب اضطراب اند -
 و از اصابت تدبیر آفاق گیر آن والا جناب در حساب به تسخیر قلعه
 قندهار تعیین فرمایند ما دو برادر نیز بمقتضای دولت خواهی
 و خیر اندیشی که لازمه خیرخواهی و نه اندیشی است به لشکر ظفر اثر
 پیوسته بعد از کشایش حصار قندهار و قطع و فصل آن دیار متوجه خراسان
 شویم - و عهد و پیمان موکد بایمان بر طبق این مضمون می بندیم - که از بلاد
 مشهوره آن ولایت بعد از فتح هر شهری که اولیای دولت دست تصرف
 از آن باز دارند تعلق بما داشته باشد - چون حضرت جنت مکانی بعد از
 مطالعه مضمون نامه در مقام تجهیز عساکر و صد مدد ایشان گشته هنوز
 ترتیب مقدمات شهود شاهد مقصود از خفا خانه غیب بجلوه گاه نمود
 نیامده بود - قضا را آن سرور بمقتضای احکام قدر محکوم و قضای مقدر

متوجه تسخیر عالم دیگر گشتند - و بعد از جلوس مبارک خواجه عبد الرحیم رسیده در نوروز سال حال بملازمت استسعاد پذیرفت - و همدان نزدیکی از اشتداد مرض دیرینه بعالم بقا شتافت - آنگاه حضرت خلافت پناهی بمقتضای مکافات این خیر اندیشی و نیکوخواهی که از امام قلی خان بظهور رسیده بود خواستند که حجاب مذکور مرتفع سازند - لاجرم در مبادی ایام جلوس خیر انجام بمقام ارسال جواب مراسله در آمده بیست و دوم آبان ماه از نخستین سال جلوس میمنت مانوس حکیم حاذق را نامرد این خدمت نمودند - و موازی یک لک و پنجاه هزار روپیه از انواع نوادر و جواهر و مرصع آلات و نفایس و امتعه هندوستان برسم ارمغان و بیست هزار روپیه بجهت مجاوران و ارباب استحقاق و خدمه روضه مفوره حضرت صاحب قران مصحوب او ارسال داشتند - و خواجه محمد صادق خلف خواجه عبد الرحیم را بمرحمت خلعت و کمر خنجر مرصع و انعام سی هزار روپیه نواخته بهمراهی حکیم مذکور مرخص ساختند - و ده هزار روپیه برسم انعام بحسن خواجه برادر کلان خواجه مرحمت نمودند *

نقل نامه نامی و مراسله سامی حضرت صاحب قران ثانی بامام قلی خان والی توران

تا رشحات کلک بدایع نگار و نفعات خامه مشکبار در اظهار روابط دوستی و ولا و بیان مراتب صدق و صفا طراوت بخش چمن خلعت و وداد و عطر افزای محفل صداقت و اتحاد باشد - دیباچه آمال و امانی و حدیقه حشمت و کامرانی سلطنت مآب معدلت قباب نصفت ایاب شوکت انتساب عنوان معیقه ابهت و کامرانی طغرای منشور دولت و بختیاری

فارس مضمار فتوت جوهر مرآت صفا و صفوت زیننده افسر خانی شایسته
 سرپر کشور ستانی سلاله دودمان اعلیٰ شعبه شجره مفاخر و معالی گوهر
 بحر عدل و احسان مجدد قوانین آباء عالی مکان المود بالثانیات الازلیه
 من الله المعین المستعان دامت ایام اخوته و سلطنته و زادت اعوام خلته
 و معبته بتوقیع سعادت جاردانی موشح و برشحات سعاب کرامت دو جهانی
 مرشح باد - حقیقت کیفیت اتحاد معنوی و مرابطات صوری که بواسطه
 موانع ظاهری چند مدت در حجاب خفا محجوب و مخفی بود - از ارسال
 مراسله سامی و مفارغه نامی مشعون بجواهر زواهر مصادقت و محتوی
 بدرر غرر موافقت که بواسطه نقاوه اصفیای کرام عمده نجبای انام ناهج
 مناهج دین قویم خواجه عبد الرحیم در باب مهم خیریت انتظام این برادر
 نیازمند درگاه الهی و دیگر مقدمات پسندیده باعلی حضرت قدسی مرتبت
 رضوان پناه خلد آرامگاه انار الله برهانه به نسبت قرابت سابق بی تجدید
 جهات لاحق رقم زده خامه عنبرین شمامه شده بود سمت اظهار و اعلان یافته
 محرک سلسله موالات و مصافات قدیم گردید - و از مطاوی آن رقیمه کریمه
 روایح و شمایم محبت بمشام صداقت انجام رسید - از روی وفور مرابطات
 صمیمی مرکوز خاطر اقدس آن بود - که در اول جلوس میمنت مانوس
 بر اورنگ سلطنت و فرمانروائی خواجه مشار الیه را با یکی از معتمدان
 درگاه رخصت فرمائیم تا آمده مجدد رابطه صوری و معنوی و مذکر مناسبات
 قدیمی و جدیدی گردد - سنوح در مقدمه سبب توقف و قراخی
 گردید - یکی فوت خواجه عبد الرحیم مرحوم که بعد از دریافت عزم مجالست
 میمون بساط حیات عارضی در نوردید - دوم آمدن نقاوه اصلاب کرام
 نذر محمد خان از روی بی فکریها و بی تجربگیها که لازمه شباب است
 بکابل - اگر بدلالت عقل رهنما ازین اندیشه بیعاصل و پندار دور از کار که

باغواى جمعى از كوته اندیشان بيخرد باديى آن شده بود تقاعد نمي ورزید -
 فرستادن جيوش منصوره از درگاه ضرور بود - بعد ازآنكه افواج قاهره
 پى در پى مي رسيد ملاحظه آن بود كه غبار وحشتى درميان بر انگيخته
 شود - و علاقه دوستي و روابط چنديني ساله بفساد و افساد آن كوته بزيان
 فرومايه خلل پذير گردد - چون شيوه ستوده ارتباط و التيام از قديم الايام
 الى الان فيمابين اين دودمان رفيع الشان و سلسله عليه خوانين ولايت توران
 متحقق بوده - و آئين صدق و سداد بين الجانبين صورت انتظام و انعقاد
 داشت - درين ايام سعادت فرجام كه بميامن تائيدات الهي و يمن مواهب
 نامتناهي دولت روز افزون انا فانا بانواع فتوحات غيبيه و اصناف فيوضات
 لاريبيه مقترون و مقرونست - و شاهد هر مدعا و مقصود كه بر صفحه خاطر
 خير اندیشان اين سلطنت ابد مقرون مرتسم ميگردد - باتم وجوه بر منصه
 حصول جلوه ظهور مي نمايد - منظور نظر حق بين حقيقت گزين آنست -
 كه شيوه فرخنده اتحاد و يگانگي بيشتر از پيشتر ملحوظ ضمائر قدسي
 سراير بوده در انتظام قواعد مودت و اتساع عرصه صداقت كه مستلزم انبساط
 خاطر دوستان و انتظام اوضاع جهان و جهانيان ست زياده تاكيد رود - تا
 وثاقت اخوت كه ابد الاباد در تزايد باد - مشهود همگان گشته نتايجي
 كه برآن مترتب است عنقریب بر وفق اراده اوليای دولت طرفين بعرضه
 ظهور آيد - بالفعل بجهت تشييد مباني و داد و فداي كه انتظام بخش
 انفس و آفاق است - بسيادات مآب مرتضوي انتساب خواجه محمد
 صديق خلف الصدق خواجه مغفور از روى عاطفت رخصت انصراف
 ارزاني داشته حكمت مآب نتيجه الاماجد و الاعالي لابق العنايات
 السلطانيه حكيم حافظ را كه از خانه زادان معتمد و محترم راست گفتار
 درست كردار درگاه والا است - بخدمت آن گوهر الكليل جلالت و فارس

میدان شهادت فرستادیم - که بعد از ادراک سعادت ملازمت با بلاغ مقدماتی که در هر باب بتقریر او تفویض یافته مبادرت نماید - شیمه قوبه مواخات آنکه همیشه بهمین طریق بمراعات نسبت سابقه و قرابت قریبه بارسال مفاوضات مذیفه و مراسلات شریفه که احسن مکام اخلاق ارباب وفاق است بیشتر محرک سلسله خصوصیت و جهت مذهب گشته همواره بواردات ذات لازم الکرامت و باظهار مرغوبات طبع موالات سرشت که مستلزم رابطه یگانگی و رافع غایله بیگانگی است - مسرت پیرای ضعیف عطوفت اشراق گشته خوشوقت میساخته باشند - مسند ابهت و خانی مخلص و سریر سلطنت و کامرانی مشید باد *

توجه موکب نصرت شعار شهنشاه کشورکشا بصیدگاه باری و تعیین پزیرفتن امرای نامدار بر ججهار بندیل

چون نرسنگه دیو بدر ججهار سنگه بسلسله جنبانی طالع موافق در مبادی ایام بادشاهزادگی حضرت جنت مکانی جهانگیر بادشاه بملازمت پیوسته خود را در سلک بندهای درگاه کشید - و همدران و لا مصدر خدمات پسندیده گردیده و خویشتن را سزاوار مراحم بیکران و عواطف بی پایان ساخت - آنحضرت هنگام جلوس همایون بحکم التزام حق گذاری حقیقت کیشان وفا اندیش بحال او پرداختند - و او را از اکثر اقران و امثال برگزیده فرق اعتبارش بفرقدین بر افراختند - چندانکه رفته رفته بمراتب عالی و مناصب والا رسید - و سرمایه اقتدار و قدرت از جمیعت و ثروت و خیل و حشم و اجتماع لشکر بجای رسانید - که دقایق درجات و مقدار از پله امثال

و اقوان بل از مرتبه راجهای کلان در گذرانید - و در آخر کار و پایان روزگار دولت جهانگیر بادشاه که از فرط استیلائی امراض مزمنه قطعاً بنظم و نسق معاملات ملکی و مالی نمی پرداختند - لاجرم او درمیانه فرصت غنیمت دانسته از حد خود تجاوز نموده دست تظاول بملک و مال زمینداران اطراف و نواحی سرزمین خود بل طرفداران محل دور دست دراز کرده اموال بسیار بتعدی بیحساب فراهم آورده بدآن مثابه که از حیز قیاس قدر و مقدار بیرون رفته از مراتب حساب و شمار در گذشت - و در عرض آن ایام بذایر عدم اهتمام اولیای دولت در امثال این امور کسی بحال از نپرداخت - و به هیچ باب باز خواستی نشد - تا آنکه روزگار او پایان رسید - و اندوخته گران سنگ دیرینه اش که گنج در گنج و خزینه در خزینه بود بتحت تصرف این سبکسر در آمد - چون ظرف تنگ آن ناآزمون کار گنججایی تصرف این گنج خانه مالا مال نداشت - یکباره از جا رفته سرمایه خودسری آماده ساخت - و چون روی سریر خلافت مصیر از جلوس مقدس حضرت صاحبقرانی زینت گرفته کار ملک و ملت و امور دین و دولت بر نهج استقامت جاری گردید - آن نا معامله فهم بفکر روزگار خویش افتاده باستواری حصار و انبوهی جنگلهای دشوار گزار که پدرش آنرا سرمایه استظهار خود پنداشته همت بر حفظ و تربیت اشجار آن گماشته بود - پشت گرم گردیده در سی و دوم خورداد سال جلوس مبارک روگردان شد - و نیم شب از دار الخلافه برآمده رو براه فرار نهاد - چون دولتمخواهان از این معنی آگاهی یافته حقیقت را بعرض بار یافتگان انجمن رسانیدند - که آن اهرمن نژاد وحشی نهاد بمجرد فرار در پی سرانجام مهم بغی و فساد و بر سر اظهار عصیان و عذاب است - و همت پست نهمت بر جمع لشکر تفرقه اثر گماشته - و بواهی استمالت و دلاسامی سرکشان آن بوم و برکه با او در مقام

نفاق بودند افتاده بر سر استحکام بارها و بستن گریوها و گذارها پا افشوده
 بلکه در صدد مداخل و مخارج دور دست نیز شده - لاجرم فرمان قضا
 نشان به پروانگی قهرمان قهر خدیو روزگار که مظهر بطش قهار علی الاطلاق
 است بطغرای امضا و توقیع قضا نفاذ رسید - که از حاضران دربار ده هزار
 سوار جرار بسرداری مهابتخان خاننجان سپهسالار با دو هزار بندو قچی
 و پانصد بیلدار از راه گوالیار روانه ولایت او شده سزای کردار ناشایست
 در کنار و بر آن زیاده سر گذارند - رسید مظفر خان بارهه و اسلام خان و
 دلاور خان بریج و سردار خان و راجه رامداس و نظر بهادر خوشگبی و راجه روز
 افزون و حبیب خان سوز و بهگوانداس بندبیل و دیگر بندهای روشناس درگاه
 عالم پناه به عذایت بادشاهی مغتخر و مباهی گشته بهمراهی آن
 عمدة الملک تعیین یافتند - و در وقت رخصت به سپهسالار خلعت با نادری
 و کلکی مرصع و یک لک روپیه نقد ضمیمه این مراسم ساخته - و خدمت
 بخشی گری به کفایت خان و فیل و نقاره به دلاور خان مرحمت
 فرمودند - و خان جهان صوبه دار مالوه با سایر کومکیان آن محال و صفدر خان
 جاگیر دار سرونچ وانی رای سنگدلن و راجد بیقهلداس کور و ستوسال
 کچهواهی و بلبهدر سنگهاوت و پیر خان میانه و شادیکان اوزبک و راجه
 گردهر و خنجر خان جوره آفاسی و دیگر منصبداران از راه چندیری که
 بجانب جنوب اوندجه واقع است با پانصد بیلدار بمحال متعلقه آن مخدول
 در آید - و بخشی گری این فوج و دو هزار بندو قچی به نور الدین قای
 تفویض یافت - و بهارت سنگه بندبیل که زمیندارانی آن ملک از
 دیرباز بآبلی او - بود - و حضرت جنت مکانی از جدش انتزاع نموده به
 نرسنگدو داده بودند - و ازین راه میانه اشیان نزاع بود نیز بهمراهی فوج
 خود از جانب کالپی روانه آن سمت گردد - بهادر خان روهیل و راو

سورج سنگه بهورتیه و بهار سنگه بندیلہ و رشید خان و شہباز خان افغان و کشی سنگه و شاہ بیدگ خان و امثال ایشان با ہفت ہزار سوار کار آزمودہ و دو ہزار بندو تچپی و پانصد بیلدار از جانب مشرق رویہ آن سر زمین روی توجہ باستیصال آن خذلان مآل آرند - و سوای این بہادران دو ہزار سوار از جملہ ملازمان یمین الدولہ امین الملت آصف جاہی بسردارچی محمد باقر از نوکران عمدہ آن خان والا مکان بکومک این فوج مقرر شدند - سلطان نظر بہ بخشی گری و واقعہ نویسی این فوج سرافرازی اندوخت - آنکہ وزیر خان را بہ نگاہبانی دار الخلافۃ اکبر آباد باز داشتہ بعد از انقضای یازدہ گھڑی از روز دوشنبہ آبان ماہ سال اول از جلوس متوجہ صیدگاہ باری شدند - و بدو کوچ از باغ نور منزل معروف بدھرہ کہ روز اول منزل آنجا شدہ بود بفتح پور رسیدہ محفل وزن قمری سال سی و نہم از عمر ابد پیوند ترتیب دادند - و کیفیت وزن بدین منوال است کہ چون خوی مقدس پیوستہ در پیدا کردن سایل بجست و جوی وسایل است - و طبع فیاض ہموارہ در اقصای حوایج اصحاب مطلب بہانہ طلب است - لہذا سالی دو نوبت در انجمن وزن شمسی و قمری مانند خورشید خاوری در کفہ میزان نیک اختری متمکن میگردند - و ہر سال دو مرتبہ بحساب شمسی و قمری جشنی عظیم و طوی بزرگ حسب الامر آنحضرت مرتب میشود - و هموزن مبارک طلا و نقرہ بر بی نوایان و نیازمندان روزگار بقدر نصاب و استحقاق احتیاج قسمت می یابد - اگرچہ این نوع تصدق در شریعت وارد نہ شدہ لیکن چون دانشوران این کشور ہمگی بر این معنی اتفاق دارند - کہ اینگونه صدقہ برای دفع بلیات و عاہات جسمانی کامل ترین اقسام صدقات است - لہذا این طریقہ پسندیدہ را حضرت عرش آشیانی کہ بنامی منشا آنحضرت چون آفتاب جہانتاب بر فیض رسانی

محض نهاده بودند اختیار فرموده این قاعده ستوده قرار دادند - که در وزن شمسی دوازده مرتبه اول با طلای خالص و مراتب دیگر با سایر اجناس و در وزن قمری هشت نوبت نخست به سیم ناب و باقی مراتب با سایر اجناس معهود هموزن می آیند - و بدین وسیله فقرا و مساکین کامیاب مقصود می گردند - و فی الحقیقت سنت عقیقه که در طریقت صاحب شریعت صلی الله علیه وسلم و اصحابه امریست مقرر و معهود باین طریق که در روز هفتم از ولادت بوزن موی سترده مولود نقره تصدق نموده و قربانی را چند پارچه معدود ساخته بر فقرا قسمت نمایند راه تجویز این معنی کشاده - چنانچه مضمون دعای ماثور که وظیفه امر مسنون مذکور است - که لحمها بلحمه و عظمها بعظمه و دمها بدمه و شعورها بشعوره و جلدها بجلده برین معنی دلالت دارد - بالجمله از آنوقت باز این حمیده آئین درین دولت کدۀ عظمی معهود و مستمر گردیده - و بجهت شاهزادها همین یک وزن شمسی مقرر شده - لاجرم روز دوشنبه ششم آذر ماه سال اول جلوس موافق ربیع الثانی سنه هزار و سی و هشت هجری قریب به نصف النهار جشن وزن قمری سال سی و نهم عمر ابد قرین حضرت صاحبقران ثانی آراستگی بهشت جاودانی پذیرفت - و سایر لوازم این روز از اقسام آرایش و پذیرایش و داد و دهش و بخشش و بخشایش بفقوکه تفصیل آن شرح و بیان برنماید - و زبان خامه از عهده تحریر آن بر نیاید بظهور آمد - و بعد از فراغ این کار بیست و ششم آذر ظاهر قصبه باری مضرب خیام دولت شد - پنجروز در آن مکان به نشاط صید و صید نشاط پرداختند - روز جمعه دوم دی ماه از آن سرزمین بآهنگ سیر و شکار حوالی گوالیار و تفرج آن قلعه سپهر مدار کوچ فرموده متوجه گوالیار شدند *

درین ایام خیر انجام اعجوبه چند از غرایب حوادث گیتی و بدایع و عجائب عالم ابداع که از بوالعجبی های تقدیر در صوبه کشمیر اتفاق افتاده بود از مضامین وقایع آن صوبه به عرض والا رسید - نخست آنکه جمعی کثیر از سکنه برگشته اولر با حسن محمد نامی از اهل همین موضع در حضور اعتقاد خان حاکم آن صوبه باتفاق این کلمه مذکور نمودند - که صبیغه حسن محمد مذکور چون هفت روز از میلاد او منقضی شده بود بزبان در آمده بعد ادای کلمه طیبه گفت که اهل این ولایت باید که امسال خیرات بسیار بظهور آرند - تا از آسیب بلیات محفوظ مانند - دیگر در خانه باقر کشمیری پسر میموند شد که مخرج معتاد نداشت - و در منزل میر حسین سه پسر بیک شکم آمد - و از زن شمس کشمیری دو پسر و یک دختر متعاقب به یکدیگر بعرضه وجود آمدند - و اهلیه اسمعیل نام فواش کشمیری دو دختر و یک پسر آورد - و از منکوحه ابراهیم کشمیری فرزندی تولد یافت که لب زیرین نداشت *

ذکر نزول اجلال در اثنای سیرو و شکار به قصبه

گوالیار و تفرج قلعه نمودن و آزاد ساختن

زندانیان و فیصل یافتن مهم ججهار سنگه

بندیله و در آمدن او در شفاعت

بوسیله اظهار اطاعت

اگرچه این حرکت والا که بتحریک کار فرمایان عالم بالا روی نموده بحسب ظاهر در لباس لهو و لعب و صورت نشاط و طرب از صید و امثال آن بجلوه گاه شهود در آمده - لیکن باعتبار معنی مشتمل بر دوست نوازی

و دشمن گدازی بلکه مصلحت عالم در ضمن آن مندرج بود - علت آگاهی و موجب تذبیه جبهه چهار سنگه بندیده گشته آن غنوده هوش را از گران خواب نخوت و پندار و از مستی سبکسری و بیخبری هوشیار ساخت - و همچنین اصناف زمینداران آن سر زمین که از دست تطاول و دست اندازی آن زیاده سر بجان آمده بودند - بمحض توحه اشرف از سر نو جانی تازه یافته از جور و تعدی او ایمن گشتند - و نیز جمعی کثیر از محبوسان قلعه گوالیار از قید گرفتاری زندان که در حقیقت دفنی است در حیات نجات یافتند - شرح این مقال آنکه چون بیست و چهارم دیماه سواد گوالیار از گرد مرکب همایون خط غبار پیدا کرد - و همین که ظاهر آن قلعه جلوه گاه تجلی وزود آن مظهر انوار لطف جلی حضرت پروردگار گردید - مشاهده خصوصیات آن والا حصار که از دیر باز مکنون ضمیر انور آن سرور بود محرک آمده همان روز تماشای آن باره دیرین بنیاد که بر فراز کوهسار رفعت آثار اساس یافته در سر تا سر این کشور اکبر حصاری بمناات رفعت و فسحت ساحت آن حصن منیع الشان نشان نمی دهند اراده فرمودند - و خورشید وار از افق آن کوهسار طلوع نموده پرتو نظردقت نگر بر پای تا سر آن سرزمین آسمان نشان گسترده از روی تحقیق و تدقیق در واریعی خصوصیات قلعه و ملاحظه جزئیات آن ذره فرو گذاشت نه نمودند - برارباب صفا روشن است که جذبش بادشاهان پاک روان که چهار باغ دنیا را بمثابه آب اند - و حرکت شاهنشاهان روشن دل که سپهر جهانداري را بمفرقه آفتاب خالی از حکمت نیست - و مصداق این معنی سیر خورشید اوج گیتی ستانی است بگوالیار و عروج آن بلند کوکب بلوچ کوه فلک شکوه - چه بسیاری از مردم که شمارشان چون شمار مژگان دشوار است - از روزگار دراز در آن حصار نظر بند بوده مانند تمثال

از حبس آئینه رهایی نداشتند - و از هیچ رو خیال خلاصی در آنکه خاطر شان نقش نمی بست - چون این ابر رحمت بر فراز قلعه آن کوه سایه افکند - خواست تا حقیقت حال ایشان که مانند نسیم در حباب از شدت حبس نفس شان گرفته بود بر روی آب آید - لاجرم خود به نفس نفیس به تفحص احوال زندانیان پرداخته اندیشه های ژرف را کار فرمودند - از آنجا که دریای بخشش و بخشایش این محیط مکارم پیوسته در جوش است - چندی از اهل فتنه و فساد که صلاح کار بلاد و عباد بل خیریت نفوس ایشان نیز در محبوس بودن بود - پای بند سلسله قید گذاشته دیگر تمامی گرفتاران را که روزگاران در تنگنای سیه خانه روزگار به تیره روزی و تنگ عیشی و بد حالی گذرانیده روی زمین و آسمان ندیده بودند یک قلم آزاد فرمودند - و رقم عفو بر جرید عصیان شان کشیده برات عمر دوباره بنام هر یکی نوشتند - تا همگان سر بر خط فرمانبری گذاشته مانند نال از حصار نای قلم از حبس ابد رها گردیدند *

بالجمله افواجی که برای سرزنش جبهه هارسنگه مانند جوهرهای تیغ پیهم تعیین شده بودند - با لشکریان آهنگین دل تیغ شده دست امید همگان را از زندگانی منقطع گردانیدند - تمامی قوم بندیله را از آوازه نهضت همایون بمقام گوالیار ساز و نوای توانائی گسسته بآئین خرطنبور از غم خشک بر جا ماندند - امرای عظام ناگهانی از هر طرف چون قضای آسمانی بدان سرزمین در آمده سر تا سر حدود آن ناحیت را پامال نعل مراکب موکب اقبال گردانیدند - و از همه سو راه بر جبهه گمره بسته عرصه کارزار و ساحت کار را برو از مضیق حوصله تنگتر ساختند - و مهابتخان از گوالیار و خان جهان لودی از برار و عبدالله خان از کالپی جلو ریز شتافته با دیگر تیغ زنان فبرو آزما و مرد افغان رزم پیرا

داد مردانگی دادند - و پای جرأت بر دم شمشیر نهاده بازار تیغ زنی را تیز و هنگامه نمود سازی را گرم گردانیدند - خود بر سر رزم آشنایان از باد حمله حکم حباب پیدا میکرد - و تیغ بر کف رزم آزمایان از پیچ و تاب جوهر خاصیت موج بهم رسانید - خنجر در جوشن به آبی فرو میرفت که ماهی در آب فرو می رود - و تیر در دل بر نمطی جا میگرفت که خار در ماهی جای گیرد - گوهر خنجر حلقه در گوش بهادران می انداخت - و آب تیغ از سر رزم آشنایان در میگذشت - خدنگ دلدوز سپر را چنان می شکافت که بدر را انگشت نمی - و ناوک جگر شکاف دو تن را چنان بهم می دوخت که دو پیکر را تیر چرخ - بعضی را بکمان اسپر میساختند و زه کمان شان کار زه گریبان میکرد - و مشتی را بر تیغ خون می ریختند و دم تیغ شان جای دم حیات میگرفت - چاشنی کمان دلاوران شربت مرگ آماده میساخت - و سفان در دست یلان شمع وار از گرمی جنگ میگذاخت - تیر از نایره غضب خدنگ افکنان فتیله کردار در قندیل می افروخت - و زهر آب پیکان جان شیرین را تلخ میکردانید - پرچم علم دولت ریش خند زندگانی اعدا میکردید - و سوفار تیر نصرت پردازان را از خنده دهن باز نمی آمد - تیر از ترکش در پوست پوستی بود و زه از کمان در خانه بدوشی - آب رزم آزمایان از آب تیغ روشن می شد و نبرد آزمایان را از خون خویش سرخروئی حاصل می آمد - شاخ کمان را از پیکان تیر برگ می دمید و گل سپر را از ناوک خار دست می داد - بالجمله چون جعبه سگه برگشته روزگار را از تیزی لشکر تیغ زنان پای گریز بریده شد - و از نیروی موکب صف شکن دل از دست داده پای ثبات و استقرارش از جای رفت - ناچار برهمزنوی خرد پیش بینی که آنکه اسرار نما است روی ارادت باولیای دولت آورد - و خیال نافرمانی را از دل دور ساخته زنگ

کدورت از مرآت اعتقاد بر زدود - و بدرگاه گیتی پناه توجه نمود - تا از هیچ
 رو سنگ حوادث شیشه ناموس او را نشکند - و صورت مدعایش باحسن
 وجوه جلوه گری نماید - عرضداشت که اگر بآب دجله عفو دامان گناه
 من شست و شو یابد - و بشگفتن گل بخشایش شاهنشاهی خار خار
 هراس از دلم بیرون رود - بدرگاه والا که گلزار جاوید بهار دولت سرمدیست -
 مانند آب روان با دل صاف قطره زن گردم - و دیگر آبی بر زندگانی کدم که
 از چمن اعتقاد گل نافرمانی نرود - و بهر منصب و جاگیری که هواداران
 چمنستان این دولت والا من خار گشته را نهال سازند - سپاسداری نموده
 از شاخسار امید گل چینم - در اثنای این حال از نوشته واقع نگار لشکر
 عبد الله خان بعرض همایون رسید - که آن کوکبه آرای ظفر با بهادر خان
 روهیله و جمعی دیگر از مهر گزینان این آستان فلک نشان بیست و یکم
 دیماه حصار ایرچ را که حصار یست استوار دهر برجش از کمال ارتفاع
 سرباوج فلک می ساید از تصرف جبهه زحل سیما بر آورد - و آنچنان
 حصار بلندی گرای را که توسن اندیشه در ادراک رفعش سم افکنده در
 سرسواری گرفته غنایم از هر دست سپاه فیروزی دستگاه را دست افتاد -
 تفصیل این مقدمه آنکه عبد الله خان با محمد باقر بخشی آصف خان از
 سوی مشرق و بهادر خان از جانب شمال آهنگ یورش نموده رو به تسخیر
 قلعه نهادند - دروینان از روی تهور تمام به برج و بارو آنوالا حصار که جبهه
 مقهور آنرا استحکام تمام داده بود بر آمده بمدافعه و مقابله در آمدند -
 خان فیروزمند بعد از تگ و تاز بسیار در عرصه کارزار بقصد جوهر نمائی
 با جمیع هم گوهران خویش از پشت توسن که چون گوهر در رشته در
 راهی باریک قطره تواند زد فرود آمده پیاده شد - تا آن حصار را که
 مانند صدف قلعه بیدر بود بزور تیغ بشکافت - با آنکه آب تا کمربود بهادران

از خندق گذشتند - و از آن میان جمعی از رزم آشنایان از ژرفی خندق چون گوهر در آب غرق گشته آب خود را ازین ممر روشن ساختند - و جمعی دیگر در اندک فرصتی باقبال بادشاهی کار یورش پیدش برده رفته رفته از خندق گذشتند - و ازین جهت لولای نیکفامی در عرصه نام آوری بر افراختند - بالجمله در آن جهاد که نمونه جهاد خندق بود - همین که غزا پیشگان بعزم تادیب همدوان کفر پرست از خندق متوجه پیش گشتند - در تن همدوان چون بید لرزه افتاد - و آن سنگ پرستان باوجود آنکه در حصار سنگین جا داشتند بی سنگ شدند - و مانند زنار پیچ و تاب خورده بکردار ناقوس ناله کشیدند - از طرف دیگر بفاصله آنکه استحکام تمام داشت بر بهادر خان از غنیمت هجوم بسیار اتفاق افتاده دار و گیر بهادرانه از هر دو سو رو داد - آخر کار خان مذکور بافواج خود از عقب فیلی صف شکن مصاف آزموده پیکار فرسوده رو بسوی دروازه نهاده بیاورچی آن اهرمن نهاد در آن قلعه را چون فیل بزد منصوبه ناشناسان درهم شکست - و با برادران و تابینان خویش که همه یکرنگ بودند - مانند گلهای پیاده پیاده گردید - و در آن حصار که مانند غنچه لاله از سیاه دلان پر بود - و از کثرت هجوم باد صبا را در آن راه نه - مانند آب بسرعت تمام قطره زنان آمد - و همدوان سیاه فام را به تیغ سوسنی برونک داغ لاله در خون نشانیده گلگونه فتح بر روی اقبال کشید - و نزدیک بسه هزار کس از لشکر خصم درین جنگ از زندگانی بی برگ گشتند - بادشاه والا مقدم در جایزه این فتح و شکست مخالفان بهادر خان و پهلای سزگه ببدیله را بنوازش نقاره بلند آوازه ساخته صفدر خان و^۱ [نثار خان] ^۲ را بعنایت علم سر

برافراختند - و بموجب درخواست هواخواهان بتازگی از سر تقصیر
چهار سنگه در گذشته معاذیر نا دلپذیر اورا پذیرفتند *

دهم بهمن ماه آهیی روز دوشنبه سوم جمادی الاولی سنه هزار و سی
و هشت هجری جشن وزن مبارک شمسی سال سی و هشتم از عمر ابد
قرین حضرت صاحب قران ثانی به آراستگی تمام ترتیب یافت -
و محفلی ارم آئین که یاد از بهشت برین میداد بوضع غریب و روش
تازه دلفریب زینت و زیب پذیرفت - و در ساعت مسعود برسم معهود
بار دیگر آن روح مجسم و جوهر مجرد که برداشت والا مقدار در حوصله
سپهر نهم نگنجد - و مقدار نیم جو وزن تمکینش را کفین مهر و ماه نه
سنگد - برای برآمد کام نیازمندان و حصول آرزوی کام جویان تن بهم سنگی
گوهر شاهوار و لولوی شاداب داده مانند آفتاب جهانتاب ترازو نشین
گشت - و بجهت توسیع ارزاق اهل استحقاق و فسحت ساحت معیشت
تنگ عیشان سر بهم سویی مهر انور فرود آورده تحویل اشرف به برج
میزان فرمود - و مجموع اجناس و نقود که هموزن آمده بود بر فقرا و مساکین
قسمت یافت - سعید خان ولد احمد بیگ خان از تعیناتیان کابل از اصل
و اضافه بمنصب دو هزار و چهار صد سوار سر بلند گردید - خدمت
پرست خان و خواصخان بسر افزایی عزایت علم سر اختصاص برافراشتند *

بیست و نهم بهمن ماه رایات ظفر آیات قرین سعادت و اقبال
از گوالیار بسمت دار الخلافه سمت ارتفاع یافت - دهم اسفندار از باغ
نور منزل که درینولا مطرح اشعه انوار ماهیچه لوی والا شده بود -
در ساعت مسعود بدولت و سعادت سوار شده همعان بخت و اقبال
مانند نیر اعظم از افق مشرق جاه و جلال یعنی چار دیوار دار الخلافه
عظمی طلوع فرمودند - مهابت خان خانخانان مظفر و منصور از مهم

بندیده معاودت نموده جبهه‌ها سنگه مقهور را همراه به قرارگاه سرپر خلافت
 مصیر آورد - و نخست خود با سران لشکر ظفر اثر ملازمت نموده آنگاه
 از روی تضرع و زاری بمقام شفاعت در آمده در خواه بخشایش گناه
 آن گسسته امید نمود - حضرت شاهنشاهی عفو جبلی را کار فرموده بجهت
 مراعات خاطر خانخانان آن بنده فراری عفو جوی زینهار را که گرانبار
 خجالت و شرمساری بود در دربار سپهر مدار راه دادند - و در حق آن
 باطل کیش که مستحق سیاست و انواع عقوبت بود عفو جبلی را کار
 فرمودند - و بالکلیه از تقصیرات او در گذشته و فرو گذاشت جفایات او نموده
 بحضور طلب فرمودند - و بخشیدان عظام بعنوان گناهکاران بخشایش طلب
 ایستاده نموده آنگاه اذن کورنش داده زمین بوس فرمودند - آن زیان دیده
 پاس جاوید بدین شکرانه هزار مهر بصیغه نذر و پانزده لک روپیه نقد بطریق
 جرمانه و چهل فیل برسم پیشکش از نظر اشرف گذرانید - حکم معلی صادر
 شد که از جمله محال که سابقا به تغلب در تصرف او و پدرش بود - موافق
 تنخواه منصب چهار هزار و چهار هزار سوار بحال شود - و مابقی در طلب
 خانجهان لودی و عبدالله خان و رشید خان و سید مظفر خان و راجه
 پهاز سنگه به بندیده نمایند - و مامور شد که معترض زمینداران نگشته با
 ۱ [دو هزار سوار و دو هزار پیاده] همواره در یساق دکن حاضر باشد *

سر آغاز دویمین سال همایون فال جلوس فرخنده
 آئین سعادت قرین حضرت ظل سبحانی
 صاحب قران ثانی

درین روز شادی افروز که عبارت است از غره فروردی ماه موافق

سه شنبه بیست و چهارم رجب المرجب سنه هزار و سی و هشت هجری و عنفوان عهد شباب روزگار و آغاز موسم استقامت لیل و نهار است - حسب الامر سلطان السلاطین روی زمین ثانی صاحب قران سعادت قرین بآئین هر ساله در صحن خاص و عام دار الخلافه کبری جشنی رنگین برزنت و زیب تمام ترتیب داده رشک بهشت برین ساختند - و تا روز شرف آفتاب که موسم ربیع عمر شینخ و شاب بود عالمیان روز و شب بعیش و طرب گذرانیدند - و خورد و بزرگ و پیر و جوان گرو از عمری گرمی گرفته سرمایه بهجت و شادمانی جادان اندوختند - از جمله عزل و نصب که درین روز مبارک وقوع یافت این بود - که ارادتخان از تغیر مهابتخان خانخانان که به نیابت او پسرش خان زمان در دکن بود - بصوبه داری دکن و انعام خلعت با چار قب طلا دوزی و شمشیر مرصع و دو اسپ و فیل و ماده فیل سرافراز گشته منصوبش از اصل و اضافه پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسپه سه اسپه قرار یافت - و خدمت دیوانی کل که بخان مذکور مقوض بود بدانطور خرد پرور دستور اعظم علامی افضل خان که از اوسط ایام شاهزادگی تا آغاز روزگار فتوت سوانجام مهمات دیوانی سرکار والای آنحضرت بدو تفویض یافته بود مرجوع گشت - و خدمت خانسامانی از تغیر افضل خان به میر جمله مرحمت شد - مهابتخان خانخانان بخلعت فاخره و دو اسپ از طوبله خاصه سر مبارکات بر افراخته بصاحب صوبگی دهلی سرافراز شده دستوری یافت - معتقد خان از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار سی هزار سوار و بصوبه داری اجمیر سرافراز گشته رخصت یافت - چنگیز ولد عنبر حبشی بنابر رهنمونی بخت به اندیش روی نیاز و امید به قبله امیدواران آورده بعنایت خلعت و خنجر مرصع و تفویض منصب دو هزار و پانصدی هزار سوار امتیاز پذیرفت *

بیستم رمضان المبارک سنہ ہزار و سی و ہشت ہجری روزگار دل آزار
 و سپہر بد روش ناہنجار از روی بپراہہ روی معہود خویش بآزگی طریقتہ
 جفا پیشگی پیش گرفته نہال وجود شاہزادہ عالمیان سلطان دولت افزا را
 از پا در آورد - و ازین راہ خزان افسردگی و پژمردگی بہ بہارستان امید
 عالمیان نہاد - آنحضرت بقائید آسمانی و تمکین صاحبقرانی تمکن ورزیدہ
 شعار صبر و شکیبائی گزیدند - و بہ نصائم ہوش افزا و پندہای دل پسند
 در تسلی خاطر اندوہ مند نواب مہد علیا کوشیدند *

غرہ شوال مبارک فال بادشاہ دیندار اسلام پرور کہ روزہ ماہ صیام را بذابر
 متابعت صاحب شریعت بدستور ہر سالہ از روی کمال طوع و رغبت
 گرفته بودند - سنت افطار بعمل آوردہ از مطلع جہر و کۃ والا طلوع فرخندہ
 فرمودند - و منتظران رویت جمال خورشید کمال در عین روز ہلال ابروی
 خجستہ با بدر رخسار مبارک بہم پیوستہ مشاہدہ نمودند - و چون متعشان
 زلال دیدار فیض آثار کہ از کمال تشوق و خواہش ملازمت کہ از روزی شدن
 حرمان یکروزہ ناشی شدہ بود هماناروزہ وصال بل صوم دہر داشتند - از زلال
 لقای ہمایون فال کہ ہم خاصیت آب بقاست روزہ کشودند - حضرت بادشاہ
 دین و دنیا پناہ از راہ پیروی سنت سفیۃ حضرت رسالت مرتبت
 تشریف قدوم اشرف بہ عیدگاہ ارزانی داشتہ بعد از ادای نماز عید بدولت
 و سعادت ارادہ معاودت نمودند - و بغابر عادت معہود کہ عبارت است
 از درم ریزی و زر پاشی بر زن و مرد و فقیر و غنی از اہالی کوی و برزن
 و حوالی و حواشی راہ گذر امر عالی صادر فرمودند - چنانچہ درین حالت
 نیز از بالای فیل فیل بالا زر بر سر زر و درہم بر روی درہم ریختند *

از سوانح دولت خدیو زمانہ کہ غائبانہ در سرحد کابل چہرہ نما گذشتہ
 بود - و نوید آن ہمین ولا در ضمن وقایع آن صوبہ بعرض اعلیٰ رسید اینکہ

خنجر خان ترکمان و شمشیر خان و عوض بیگ قاتشال بحکم دولتخواهی و کار طلبی انداز بدست آوردن قلعه بامیان که میانه بلخ و کابل واقع است نموده بآن سرحد ترکتاز نمودند - و اوزبکان از روی عدم ثبات قدم طاقت مقاومت نیاروده راه فرار پیش گرفتند - و ایشان آن قلعه را که از دیر باز در تحت تصرف اولیای دولت بود و درین نزدیکی اوزبکان بر آن استیلا یافته بودند بخاک رهگذر برابر کرده قرین ظفر باز گشتند *

رسیدن بحری بیگ برسم رسالت از جانب شاه عباس و رسانیدن اتحاد نامه مشتمل بر ادای مراسم تهنیت جلوس همایون و بیان مجملی از احوال شاه

بحکم آنکه مرآت الصفاء خاطر آگاه صاحب‌دلان و ضمیر منیر مقبلان خاصه رای حقیقت آرای سلاطین مانند آئینه انطباع پذیر صور اسرار نهفته قضا و قدر است - چنانچه این معنی بمقتضای مودای ارباب الدول ملهمون از آن روشن تر است که بجلاکاری صیقل تفصیل محتاج باشد - لاجرم هرچه بغاطر خطیر این طبقه والا پرتو خطور افکند - خصوص صورتی که از دل بزبان قلم دهند البته بظهور پیوندد - شاهد این معنی است حال شاه عباس والی ایران که از اکثر سلاطین عصر به تدبیر عواقب امور و وفور عقل پیش اندیش امتیاز تمام داشت - چه مکرر این معنی را که همانا از عالم بالا بزبان صدق بیانش داده بودند مذکور می ساخت - که اساس دولت کده حضرت صاحبقرانی از تائید بخت و دولت و هوشمندی و کاردانی این بادشاه زاده والا مقدار تشیید جوادانی خواهد یافت - و ازین رو همواره در محافل آثار حمیده و اطوار پسندیده این برگزیده ستوده صفات مذکور می ساخت -

و اکثر اوقات غائبانه محبت تمام نسبت بدین حضرت اظهار می نمود - و بذابر آن مکرر راه مکاتبه و مراسله کشاده داشته ازین طرف نیز ارسال مفاوضه و رسول دست داده - درینولا که جلوس همایون بفرخندگی وقوع یافت - نوید آن در فرح آباد مازندران بسمع شاه رسید - بذابر اصابت آن حکم صایب بتحریر یک فرط اهتزاز و انبساط از جا در آمده فی الحال بحری بیگ نامی از اهل اعتماد خود را برسم رسالت و ادای مراسم مبارکباد و ایصال تهنیت نامه بدرگاه والا بر سپیل استعجال ارسال داشت - و اورا باین طریق مامور ساخت که مسافت این راه دور و دراز در عرض سه ماه طی نموده بعد از رسانیدن مراسله بزودی درخواست رخصت کند - و در همان موازی مدت خود را رسانیده شاه را از دقایق حقایق احوال خیر مآل آگاه سازد - و قضا را در همان نزدیکی شاه والا جاه رخت ارتحال از دار فنا بعالم بقا کشید - چنانچه این خبر مقارن ورود بحری بیگ بحدود ممالک محروسه بدو رسید - و او بر طبق فرموده عمل نموده وهن و سستی درمیان سرعت بسر راه نداده و بزودی ایلغار نموده خود را بغواهی دارالخلافه رسانید - و بمجرد ایصال خبر وصول او بپایه سریر اعلی فی الحال بندگان حضرت خلافت مرتبت معتمد خان را برسم پذیره او ارسال داشتند - و چون پذیرای این سعادت گشته بدین سرمایه قدر و مقدارش از مرتبه اقتدار امثال و اقران خود در گذشت - روز بیست و پنجم تیر ماه همراه معتمد خان بدرگاه گیتی پناه رسیده از بساط برس درگاه والا سر رفعت بعالم بالا رسانید - و بعد از ادای مراسم اداب معهوده در ضمن تقدیم کورنش و تسلیم نخست از روی ادب مفاوضه شاه را گذرانید - آنکه معروض بار یافتگان بارگاه شاه سلیمان جاه داشت - که همان وقت که شاه استماع بشارت جلوس همایون نمودند بغایت خرمناک و خوشوقت

گشته در دم منشیان بدیع بیان سریع رقم را بانشاء تهفیت نامه نامی نامور ساختند - و بنابر عدم تجویز اهمال و تاخیر در ارسال بادای رسوم معهوده نه پرداخته به هیچ امری از امور متوجه نشدند - و این درم خریده را بر سبیل تعجیل جریده راهی ساختند - و عنقریب یکی از عمده‌های را با تحف و هدایای لایق ارسال خواهند داشت - مجملًا بحری بیگ در همین محفل همایون مورد الطاف گوناگون گشته بخاعت فاخره و جیعۀ مرصع سرمایۀ افتخار ابدی اندوخت - و بانعام بیست هزار روبه نقد نیز نوازش یافته اکرام پذیرفت - اکنون مجملی از خصایص شاه عباس و برخی از خصوصیات احوال شاه صفی والی حال ایران خصوص کیفیت سلوک با عموم خلق خدا نگارش می یابد - بعد آن کمیت خوش خرام یعنی خامۀ خود کام را به مهمیز سرعت انگیز اشارۀ بعضی دوستان در عرصۀ کمیت خراج آن اطراف نه نسبت بکمیت عرصۀ این کشور نسبت نقطه ایست بدایره بی سر و پا گرم پویه میسازد - مجملًا ولادت شاه عباس در شب دو شنبه غرّۀ رمضان المبارک سنه نه صد و هفتاد و هشت هجری اتفاق افتاده - و در نه صد و هشتاد و نه یازده ساله بر مسند حکومت خراسان متمکن گشته - چون هفت سال در سلطنت آن حدود که بیم محض نامی بود گذرانیده بسن هژده سالگی رسید - در سنه نه صد و نود و شش بر سریر دارائے عراق نیز استیلا یافت - و در سر تا سر بلاد ایران قریب بچهل و دو سال در عین اشتداد و استقلال فرمانروا بود - و کمال نفاذ امر و روانی فرمان و نهایت امن و امان زمان و ضبط و ربط مهمات دولت و نظم و نسق کارخانۀ سلطنت و درستی تدبیر و ملاحظۀ عواقب امور داشت - خصوص در باب سیاسات و اجرای عقوبات که همانا مظهر بطش شدید الهی بود - و بنابر آن باوجود این

مراتب مذکوره بعضی اوضاع شاه با سیر مرضیه سلاطین ماضیه موافقت نداشت - چنانچه از فرط غلبه قوت غضبی در وقت خشم مطلقاً بهیچ چیز مقید نه شده سیاست های عظیم بکار فرمائی قهر بظهور می آورد - و با اینکه از کمال بی تکلفی حفظ صورت سلطنت و مرتبه خویشتن داری نمی نمود - از آن رو سطوت و مهابت شاه بمثابه در دل های خواص و عوام راه یافته بذخوی تمکن پذیرفته بود - که اکثر مقربان درگاه از بیم ترک سرگفته و قرار قتل بخود داده قدم به مجلس می گذاشتند - و چون بر می آمدند این معنی را فوزی عظیم دانسته غیمتی بزرگ می شمردند - و از همه عظیم تر آنکه بمقتضای افراط سیاست معظم سلسله های قدیم و خاندانهای دیرین را بمحض اندک جریمه مستاصل ساخت - چنانچه اکثر از بیم جان و عرض دل از خانمان خود بر کنده پراگنده شدند - و ترک وطن مالوفه خود نموده جمعی کثیر به هندوستان که از برکت این دولت کده جارید مان خصوص از یمن عهد خدیو زمین و زمان امن آباد امان است پناه آوردند - و دیگران بغابر آنکه التجای ایشان بدین کشور اکبر میسر نشد باطراف اقالیم دیگر رفتند - فی الواقع این آئین ناستوده از خردمندان بغایت بعید است - خصوص این صورت یعنی افراط در عقوبت و تعدی از حد سیاست و اجرای حدود که بضرورت عقلی منافی مقتضای معنی بادشاهی است و لازمه مرتبه ظل الهی - چه مالک الرقاب حقیقی فرمانروائی عالم مجاز به سلاطین عظام تفویض نموده که در هر وقت و هر حال فیض عواطف ایشان به سایر عباد و بلاد رسد - و با جمیع خلق خدا خصوص عموم رعایا بعنوان رعایت خاطر دستور العمل حسن سلوک معمول گردانیده بر سایر زیردستان خود نظر مرحمت خاص مبذول دارند - و درباره هر یک دادگرمی و نیکو کاری بکار برده رقم عفو و صفح بر صحایف

جفایات و جریدۀ جرایم کشند - نه اینکه با همگنان اصلا رفیق و مدارا آشکارا ننموده بی کامل بحکم عنف و شدت کار کنند - و بی مشورت دبیر تدبیر و مشیر خود پیر دست و بازو بخون ریزی کشوده نخل بن وجود نوجوانان رسیده که تازه نهال دست کشت دهقان آفرینش اند از پای در آرند - الحمد لله والمئة که درین کشور پهناور که با فسحت آباد عالم رحمت دم از برابری می زند - بیمن توجه این بادشاه درویش نهاد بر هیچ خاطر باری نیست و در هیچ دلی از هیچ رهگذر غباری نه - رعیت و سپاهی در کنف حمایت و رعایت والایش آرمیده در کف امن وامان اند - و از برکت حسن سلوک و معاش پسنذیده آنحضرت هندوستان معدن روح و راحت و موطن عدل و احسان است *

بالجمله شاه والا جاه در اواخر سن شصت و یک سالگی صبح روز شنبه بیست و چهارم جمادی الاولی سال هزار و سی و هشت در بلدۀ اشرف مازندران بامراض مختلفه مثل خفقان و استسقا و اسهال و اعراض آن داعی اجل را لبیک اجابت گفت - اعیان آن دولت کده بغابر بیروشی مشهور که گماشتهای عبد المومن خان اوزبک در مشهد مقدس در باب نعش و قبر شاه طهماسب بظهور آورده بودند ترتیب سه نعش نمودند - و شاه را بعد از تجهیز و تکفین خفیه در یکی از آنها گذاشته هر یکی را بیکی از مشاهده متبرکه مثل نجف اشرف و کربلای معلی و مشهد مقدس ارسال داشته مدفون ساختند - و درین سه روضۀ مغروره سه قبری آشکارا نمودند تا آنکه هیچکس را اطلاع نباشد که مدفون حقیقی کدام است - و آن شاه والا جاه را سه پسر رسیده بود یکی صفی میرزا دوم سلطان محمد میرزا و سیوم امام قلی میرزا - صفی میرزا که از روی خلق بهترین شهزادهای سلسله صفویه بود - در سی بیست و هشت سالگی در بلدۀ گیلان وقتی که از حمام بر آمده

بمفضل خود می رفت - بنابر فرموده شاه بی سبب ظاهری از دست
 بهبود نام غلام چرخس از پای درآمد - و در روز هیدچکس را از بیم شاه
 یارای التماس تجهیز و تکفین او نبود - چه جای آنکه بی اجازت تجویز
 قصور او نماید - تا در سوم روز بدستوری شاه مدفون گشت - و سلطان
 محمد و امام قلی دو پسر دیگر را در عنفوان شباب حسب الامر شاه میل
 در دیده کشیده نابینا ساختند - و از صفی میرزا دو پسر ماند یکی سلیمان
 میرزا از دختر شاه اسمعیل دوم سام میرزا از بطن سریه - بنابر دستور معمول
 شاه میرزا سلیمان را نیز در سن طفولیت با اجازت او نابینا ساختند -
 و چون تقدیر ازلی بامری دیگر تعلق پذیر گشته بود سام میرزا در میانه
 سالم ماند - و بعد از ارتحال شاه والا جاه چون فرزندی شایسته این امر
 نماند - و فرزند زاده صحیح و سالم همین سام میرزا بود - لاجرم ارباب حل
 و عقد از اعیان دولت مثل زین خان که بعنوان حجابیت باینجا آمده
 آخر بمرتبه سپه سالاری رسیده بود - و عیسی خان قورچی باشی و خلیفه
 سلطان وزیر و یوسف آقا خواجه سرا و محمد علی بیگ بصوابدید زینت بیگم
 عمه شاه قرار دارائی آن مملکت بر سام میرزا دادند - و درین باب
 عهد نامه نوشته همگنان خط و مهر خود بر آن گذاشتند - و در حال بدست
 اله وردی بیگ نامی داده به صفاهان ارسال داشتند - متصدیان مهمات
 آن بلده بمجرد رسیدن عهدنامه میرزا را از مفزلی که با سایر میرزایان
 بطریق نظر بند در آنجا نگاه داشته بودند بر آورده در ماه جمادی الثاني
 سنه هزار و سی و هشت بر مسند فرمانروائی ایران جلوس دادند - و تغیر
 نام ایام شاهزادگی نموده بشاه صفی موصوم ساختند - چون از روی استقلال
 بدارائی آن کشور رسید - و هم در مبادی امر بنابر آنکه در طفولیت
 حسب الامر شاه بتناول افیون معتاد شده بود بشرب مدام اقدام نمود -

و بعد از ترک افیون بذابر مضرت آن ترک شرب نیز داده روزی چند تأنب بود - بعد از چندی بر سر همان کار رفته پیمان توبه شکست - و با دست سبزو عهد بیعت درست کرده عقد همدمی جام بغت العنب بست - و باز آغاز پیمانه کشی و قدح نوشی نموده بحکم کار فرمائی بادیه هوش ربا و راهنمائی حریفان هم بزم جرعه پیمایا به خونریزی راغب شد - و از در هدم بنیان الرب یعنی هیکل انسانی را که در معنی طلسمی است که آن حضرت با اسم اعظم خود بسته که دیگر پرا شکستن آن به هیچ باب رخصت نیست در آمد - و کمال عدم مبالات درین باب بجای رسانید - که در نخستین سال سلطنت خود بوقتی که خسرو پاشا سردار روم با لشکری گران سنگ از راه کردستان متوجه تسخیر ایران شده بود - در عین مقارنه فریقین زین خان سپه سالار مذکور را به قتل رسانید - باین گناه که بالیاس پاشا در صحرائی مهربانی مابین همدان و شهر رود بمواجهه رو آورده شکست خورد - و شیلی سلطان حاکم شوستر و پنج شش هزار قزلباش در آن جنگ کشته شده بودند - مجملاً هم در مبادی سلطنت بذابر کار فرمائی قهر و غضب بصدر اندک جریمه و فی الجمله توهمی خصوص با ضمیمه آتش افروزی عمرو تمیمه ساعیان تیغ سیاست را کار فرموده بسیار کس از اعیان دولت و امثال ایشان را به قتل آورد - مثل عیسی خان قورچی باشی را که نسبت دامادی بادشاه عباس داشت با سه پسر او بی سر ساخت - و پسر میررضی صفاهانی صدر را که دختر زاده شاه بود با دو پسر میر محسن و میر رضوی که ایشان نیز نپیره شاه بودند نابینا نمود - و ابو طالب میرزا برادر شاه عباس را که شاه او را نابینا ساخته بود با چندی از شاهزادهای سلسله صفویه از فراز باره قلعه الموت که آنجا محبوس بودند بفرموده اش بزیر انداختند - طالب خان پسر حاتم خان

وزیر شاه که بجای خلیفه سلطان مقرر شده بود - با حسن بیگ یساول داماد او بی سبب ظاهری به قتل رسانید - و در همین مجلس قاضی محسن پسر قاضی معز را که نسبت مصاحبت با طالب خان داشت - و در آنوقت آنجا حاضر بود کشت - و بجای طالب خان ساروقی نامی را که از نوکران محمد خان زیاداوغلی که باوجود کمال مهابت خلقت بکمال تنگ خلقی معروف است - و شاه عباس بسبب صدور امری ناشایست او را خصی ساخته بود بر مسند وزارت نمکن داد - و توخته خان پسر شیخ احمد آقا را که در زمان شاه عباس اعتبار تمام داشت بقتل آورد - و چراغخان قورچی باشی را بی سابقه تصحیر سر از تن جدا ساخت - و یوسف آقا اخته چرکس که در زمان شاه بسیار معزز بود بمحض حرفی بی ادبانه که از او نقل کردند امر بقتلش نمود - و بعد از چندی امام قلیخان حاکم فارس ولار و هرمز و بحرین و کوه کیلویه و آن اطراف را که در دولت صفویه از عمده ترین نبود - با صفی قلیخان پسر رشید و در پسر دیگر در قزوین کشت - و چغد پسر و پسرزاده او را که در آن ولا در ولایت شیراز بودند میل در چشم کشید *

مجملاً چون مجملی از احوال فرمانروایان ایران مذکور شد حاصل آن ولایت نیز نگارش می یابد - خراج کل ایران بذابر قول جمعی از محاسبان که بر کماهی مداخل و مخارج آن ملک آگاهی داشتند مجموع هفت لک و پنجاه هزار تومان تبریزی که رایج آن ملک است - که قریب به دو کرور و بیست و پنج لک روپیه میشود - و جمع جمیع ممالک محروسه هندوستان که بتصرف اولیای دولت ابد قرین در آمده چنانچه سبق ذکر یافت هشت ارب دام است - که هر اربی صد کرور باشد - و هر کروری صد لک - و حاصل هر کرور دام دو و نیم لک روپیه

می شود - باین اعتبار کل ممالک ایران نهم حصه این اقلیم اعظم میشود - هر چند بحساب جمع و فاضل تفاوت درین مرتبه است - و لیکن بحسب فسحت دستگاه سلطنت و اثاث دولت و شان و شوکت و کثرت خدم و حشم تفاوت بسیار است - سپاس ایزد را که بمحض عنایت بخشنده بی منت و وهاب بی ضنت این مایه نعمت بیکران نصیبه این دودمان شده - چنانچه امروز در روی زمین دولتی باین عظمت با هیچ سلسله نیست - چه حاصل ملک ایران نسبت باین کشور بدرجه ایست که مذکور شد تا به توران چه رسد - اما دولت خوندکار روم چون حقیقت مداخل ولایت او از قرار واقع معلوم نیست ازین رو نسبت دادن وجهی ندارد - آنچه از روی کار و اخبار متوددین بظهور پیوسته یقین که باین دولت خداداد برابری نمی تواند نمود - امید که تا روز نشور و دم نفع صور روز بروز عظمت مکانت و رفعت مکان این دولت عظیم الشان که اساس بقای آن چون بنیان عدل و احسان پایدار و استوار خواهد بود در تزیید باد بلطفه و فضله *

از عنایات نمایان امروز که عید قربانست بخشش لغزش و حرکت ناهنجار خواجه مابر است - و را نمود این ابهام آنکه خواجه مذکور سابق در سلک بندهای معتبر درگاه گیتی پناه انتظام داشت - و بخطاب نصیری خان مفتخر بود - بنابر رعایت نسبت خویشی و دامادی عبد الله خان که از راه عدم استقامت طبع در دکن امور ناپسندیده ازو بظهور رسید - مشار الیه نیز قطع نظر از مراسم سرشار آنحضرت نموده شرم این خطاب هم نگاه نداشت - و محرومی از سعادت ملازمت بر خویشتن پسندیده به نظام الملک در پیوست - و چندی در دکن بوده مدتی بیوده روزگار بپایان آورد - چون روی سریر سروری بل صفحه جبین زمین و زمان

از پرتو جلوس همایون فروغ سپهر چارمین یافت - با اعتماد عفو جرم بخش
خطا پوش آنحضرت در ضمن عرضداشت‌های پی در پی ندامت و عذر
خواهی جنایت خویش عرضداشته استعفا از زلات بی پایان نمود -
آنحضرت بمقتضای کرم ذاتی و مروت جبلی معاذیر او را دل پذیر انگاشته
بخلعت و منصب سه هزار پی دو هزار سوار و خطاب سابق سرافراز ساختند *

از بدایع وقایع که درین احیان سعادت بی پایان رو نمود بدست آمدن
فیل سفید است بی دستیاری سعی و پیدا شدن این جانور فرخنده منظر که
بغایت میمون و مبارک است و داشتن آن بی نهایت شگون دارد - دلالت تام
بر کمال بلندی اقبال میکند - چه فیل سفید بغایت کمیاب و عزیز الوجود
بل نایاب است - و سرمایه مباحثات و افتخار راجه پیگو بر سایر راجهای این
دیار همین است که آن حیوان مبارک لقا در فیلخانه او موجود است -
و از زمان پاستان تا الحال هیچ بادشاهی نداشته مگر آنکه در تواریخ ملوک
عجم داشتن فیل سفید را از خصایص کسری و پرویز شمرده اند - حضرت
عرش آشیانی در مدت پنجاه و دو ساله بادشاهی باوجود آن مرتبه سعی
در فراهم آوردن فیلان نامی چنانچه بعد از رحلت آنحضرت شش هزار
زنجر فیل در فیلخانه موجود بود - همواره در پی پیدا کردن فیل سفید
بودند دست بهم نداد - و کیفیت این حسن اتفاق آنکه چندی ازین
پیش وکلای خواجه نظام سوداگری نامی بجهت سودای سودمند آن
بلاد به بنادر پیگو و چین و امثال آن تردد میکردند - چاره فیلی بغایت
کم سال و لاغر و زبون که هنوز مشخص نبود که چه رنگ پیدا کند - و در
بندر پیگو بمعرض بیع در آمده بود - بگمان آنکه شاید در کلان سالی سفید
لون ظاهر شود آنرا خریداری نموده برای او آوردند - و او بنابر امیدواری
در مقام آن بود که چندی آن چاره را نگاهدارد - اتفاقاً درین اثنا حضرت

جنت مکانی اورا بجهت خرید یاقوت به پیگو فرستادند - بمقتضای سوابق معرفتی که با سید دلیر خان داشت آن چاره را در جاگیر خان مذکور گذاشت - و بحسب اتفاق خواجه مشار الیه بنابر منع حاکم آنجا از بر آمدن ممنوع شده مدتی نظربند بود - چاره مذکور دوازده سال در آن برگه مانده تربیت یافت - و رنگی بغایت سفید در کمال صفا بر آورد - آنگاه خان مذکور از راه ندرت وجود بدربار معالی فرستاد - و دوازدهم شهریور از نظر اشرف گذشت - چون مطلوب بود بغایت مستحسن افتاد و به گنج پتی موسوم شد - و طالبای کلیم که از جمله شعرای سر آمد پای تخت است - درین باب این رباعی در سلک نظم کشیده به صله گرانمند گرامی گشت - * رباعی *

بر فیل سفیدت که مبیناد گزند شد بخت بلند هر که او دیده فکند
 چون شاه جهان برو بر آمد گوئی خورشید شد از سپیده صبح بلند
 از سوانح غریبه این ایام غره مهریمین الدوله آصف خان دو برهن ترهتی
 که آوازه هنر پروریهای بندگان حضرت شنیده از روی چشمداشت نظر
 عنایت راه دور و دراز آمده بودند از نظر انور گذرانید - و معروضداشت که هنر هر یک ازین دو هنرور آنست که ده بیت شعرای هندی زبان در حضور بدیهه گفته بر ایشان خوانند - چنانچه گمان آن نباشد که پیشتر شنیده باشند - بمجرد یک نوبت خواندن بر وتیره و ترتیبی که استماع نموده اند باز می خوانند - و بر بدیهه ده بیت بر همان وزن و قافیه در همان باب جواب میگویند - چون حضرت شاهنشاهی مکرر ایشانرا بمعرض آزمایش در آوردند - و تجربه موافق حقیقت معروض افتاد - هر دو مفظور نوازش شده بخلمت و انعام گرامند سر افزای یافتند - و بمقدمی موضع ترهت که موطن ایشان بود امتیاز یافته کامیاب و مقضی المرام بوطن خود مراجعت نمودند *

روز دوشنبه نهم ماه مذکور بمنزل یمین الدوله آصف خان با سایر
بادشاهزاده‌ها و نواب مه‌د علیا تشریف فرموده دو روز در آنجا نشاط اندوز
و طرب افروز بودند - پانزدهم ماه چنگیز پسر عنبر حبشی بخطاب منصور
خانی و انعام ده هزار روپیه امتیاز جاودانی یافت *

گزارش داهستان غیرت بخش عبرت آموز که عبارت است از شرح احوال خانجهان لودی از مبدأ تا مال و رو تافتن او از قبله اقبال ابدی و شتافتن بوادی ادبار سرمدی از روی نادانی و بیخردی

بر ارباب دانش دوربین و صاحب خردان حقیقت آئین حقیقت
این معنی چون روز روشن است - که هر بیراهه رو که گام بروش نه نهد -
و پای بدرستی و راستی نگذارد - آن نقش قدم در حقیقت چاه راه او
گردد - خاصه آنکسی که بترک شکر منعم و فرو گذاشت سپاس محسن
اکثفا نموده احسان را باساعت تلقی نماید - علی الفور مجازات آن تفریط
که در شریعت کفر معنوی و شرک باطنی است - در کنار روزگار خویش
ببندد - از شواهد صدق این دعوی مشاهده آغاز و انجام روزگار پیر خان
افغان مخاطب به خانجهان لودی است - که از دولت این دولت خانه
جاودانه کارش بکجا کشیده بود - در آخر الامر بدالالت نادانی و جهالت
افغانی از شاه راه هدایت کج گرای گشته ببلبله پاداش اعمال سئیه گرفتار
گردید - شرح این مقال علی الاجمال آنکه در مبادی امر او منظور نظر
و مقبول عاطفت حضرت جنت مکانی گردیده بمیامن تربیت آنحضرت

از زاویه پس کوچه گمنامی و نوکری عبد الرحیم خانخانان باوج عزت و شهرت رسید - و رفته رفته دقایق کارش بد آن درجه بالا گرفت که به منصب والای هفت هزاره ذات و هفت هزار سوار و خطاب خانجهانی سرافراز شد - آنکه بعد از ارتحال آن حضرت قبل از جلوس مبارک حضرت صاحب قران ثانی چون مواد زیاده سری یعنی هوای جاه و سودای ریاست پیوسته در سر بیهوش او جوش می زد - از روی کافر نعمتی و ناسپاسی بتحریر یک چندی از افغانان مثل بهلول و سکندر قطع نظر ازین همه مراتب نموده و چشم از سایر این عنایات پوشیده حق نمک احسان فراموش کرد - و یکبارگی هنگامه آرای خروج و طغیان گشته بوساطت رسل و رسایل با نظام الملک کارفرمای دکن و ثایق عهد و پیمان بمیان آورده این قرار داد را در منن عقد بیعت بعلائق ایمان غلاظ و شداد موکد گردانید - که آن بد عهد سر تا سر ولایت بالا گهاگ را که تا این غایت در تحت و تصرف اولیای دولت قاهره بود به بی نظام باز گذارد - و او بمقام اعانت و امداد آن بد نهاد در آمده در همه جا و تا همه جا همراة باشد - درین حال بعد از استماع سانحه ناگزیر حضرت جنت مکانی حضرت صاحب قران ثانی قبل از نهضت والا بسوی مستقر سریر جهانبانی از دار الخیر جزییر جان نثار خان را با فرمان جهانمطاع که از فاتحه تا خاتمه بخط خاص بود - بجهت استماله او ارسال فرمودند - آن برگشته اختر مطلقا باقدام اداب و اندام پیش نیامده و به لوازم این مقام اقدام نه کرده تقدیم مراسم معهوده نمود - و از راه ستیزه سعادت اصلا استقبال فرمان قضا نشان و تعظیم و تکریم رسول کریم بجا نیاورده در برابر آن مایه مهربانی و پیغامهای عنایت آمیز از روی خسرویت طبع سخنان نا ملایم و کلمات غیر مناسبت بر زبان راند - و بعد از معاودت جان نثار خان در مقام وفای عهد معهود با نظام الملک در آمده

به سایر جاگیر داران و عمال اعمال متعلقه بادشاهی نوشت - که چون درینولا
خدیو جهانیان ازین مرحله پر ملال رخت ارتحال بآهنگ ارتقاء عالم بالا
بر بسته - و ازین راه شیرازه جمعیت دفتر روزگار که بی سرور حکم تن بی
سر دارد از یک دگر گسسته - و هنوز خداوند وقت و خدیو زمانه که جلوس
اقدسش سرمایه رفع تفرقه گیتی است سایه بسر وقت بخت تاج و تخت
نیفکنده - و ازین جهت چهار حد این کشور اکبر را که دو ثلث ربع
مسکون ست - از همه سو غبار شورش و آشوب فرو گرفته - خصوص ملک
دکن که سر تا سر بلا انگیز و فتنه خیز است - و اهل آنولایت وقت یافته
در مقام انتقام در می آیند - لاجرم درین وقت با ایشان در آویختن از
مصلحت دور است - می باید که دست از تصرف ولایات بالا گهاگ باز
داشته بحضور آیند - که باتفاق یکدیگر لوازم پرداخت و نگاهبانی شهر
بعمل آید - چون نوشته آن ناقص اندیش بامرای سرحد رسید - بظاہر آنکه
از آن مواضع بیگمان بودند - سخنان ساده فریب او را که نقش دولتخواهی
داشت موافق صلاح دولت پنداشته دست از سایر تہانجات باز داشته بدو
پیوستند - و دیگر باره جمیع آنولایت که در آن ولا پنجاہ و پنجکروڑ دام
جمع داشت از تسلیم آن سلامت دشمن بدست غنیم در آمد - سوی
قلعہ احمد نگر و مضافات آن کہ سپہ دار خان حاکم آن سرحد بحکم رسوخ اساس
عقیدت تمکن ورزید - و تمکین حکم او نہ کردہ چون کوه ثابت قدم جای
خود را محکم نگاہ داشته گاهی به بہای حرف او نداد - و سخن او را
مقدار جوی وزن نہاد - آنکہ آن ناحق شناس از روی کافو نعمتی و بی
حقیقی به سلسلہ جذباتی شقاوت با ولی نعمت جاوید از راه خلاف
و نفاق در آمدہ در انصرام مقتضی فکرهای دور از کار کہ از روی جہل
و غرور با خود قرار دادہ بود پیشنہاد خاطر ساخت - و سکندر دوتانی

را در برهانپور باز داشته خود بانداز تصرف در ولایت مالوه که در آنولا بمظفر خان معموری مقرر بود آهنگ قلعه ماندو نمود - و چون در عرض این خجسته اوقات موبک جاه و جلال از جلیور بر آمده باحمد آباد و اجمیر نهضت فرموده ورود اقبال و نزول اجلال بمستقر سریر خلافت نمود - از جلوس فرخنده فر آن سرور آب و رنگی تازه بر روی کار سلطنت باز آمده نظم و نسق دیگر در کار خانه دولت پدیدار شد - و بتأثیر سطوت و صولت اولیای دولت آشوب و شورش برخاسته بهر سو فروفشست - آن خود رای زیاده سر نیز دل باخته از بیم جان بدست و پا زدن در آمد - خصوص در وقتی که اکثر مردم کار آمدنی که تا ماندو با او همراهی گزیده بودند - بمجرد استماع خبر جلوس مبارک از اجمیر سر خویش گرفته پی کار خود رفتند - از جمله امرای عمده راجپوت مثل راجه گچ سنگه و جی سنگه از جدائی گزیده رو به وطنهای خود نهادند - آن تیره روزگار درین حال آثار ادبار در آئینه احوال خویش معاینه دیده ازین راه بغایت بیتاب شده از جا رفت - و بمقام تلفی تغریط و تقصیر در آمده از روی عجز و زاری عرضداشتی مشتمل بر اظهار اطاعت و فرمان برداری بمعاذیر نا دلپذیر نوشته بدرگاه عالم پناه ارسال داشت - خلاصه مدعا اینکه این بنده دیوبین و فدوی کمترین که از عمرها گردن اطاعت وقف طوق طاعت و رقبه سرافکندگی رهن رقبه بندگان داشته پیوسته از کمال فرمان پذیری و دولت خواهی مقتضای صلاح دولت ابد پیوند را کار بسته اکنون نیز کمال انقیاد مضمون فرمان همایون را مکنون ضمیر دارد و قواعد داشت - الحال منتظر امر جهان مطاع است بدانچه مامور گردد بر وفق مسطور نفاذ را فرین صدر سازد - چون این مضمون بعرض بار یافتگان دربار سپهر مدار رسید - اگرچه بقتوای خرد مصلحت اندیش تذبیه و تادیب او واجب و لازم بود - معذرا گفتار

او بکردار آشنائی نداشت و عهد او از وفا بیگانه بود - چنانچه به هیچ وجه اعتماد و اعتبار را نمی شایست - ولیکن از آنجا که مقتضای ذات اقدس آن حضرت بخشایش تقصیرات و فرو گذاشت زلات است - و در برابر عفو خطا بخش آنحضرت کوهی گناه قدر گاهی ندارد - لاجرم کرده و گفته او را ناکرده و نا گفته انگاشته جرایم بیکسب او را بحسابی بر نداشتند - و عواطف بسیار و مراحم بیشمار در باره او بظهور آورده صاحب صوبگی خاندیس و برار بحال داشتند - و فرمان عالیشان مشتمل بر دلالت و تسلی خاطر او صادر فرمودند - و او حسب الامر اعلی از ماندو به برهانپور شتافته چندی باهتمام مهمات آنصوبه قیام داشت - و چون نگهبانی آن حدود بعده مهابت خان خانخانان قرار یافت - و صاحب صوبگی مالوه بدو تفویض شد - چندی در آن سرزمین نیز روزگار بپایان برد - تا آنکه نه با لشکر کومک آن صوبه بتادیب و گوشمال جبهار سکه مامور گشت - و بعد از تقدیم آن خدمت بملازمت اقدس شتافته از زمین بوس آستان سپهر نشان سر افتخار بآسمان رسانید - چنانچه بتفصیل گذارش پذیرفت - بذابر آنکه مدار نظر یافت های عزایت حضرت پروردگار بر مدارا و اغماض عین است - اصلاً خیره چشمی های او را منظور نظر اعتبار نداشتند - و قطعاً بیراهه رویهای او را بر روی او نیاروند - بلکه چنین عزایت و نوازش فرمودند که باعث تعجب حاضران افجهن حضور گردید - و همگنان را گمان آن شد که همانا جنایت های مذکور ازو بظهور نیامده باشد - و باوجود این مرتبه مراحم بی پایان که درین مدت نسبت بدو ظاهر شد - از آنجا که پرهیز و حذر لازمه بغی و غدر است - و خوف و هراس مقتضای خیانت طبع و خساست عقیدت - اصلاً خاطر تفرقه ناک و دل رمیده و هوش از سر پریده او باز بجا نیامد - معهداً از سخنان وحشت افزای پراکنده گویان که از هر گوشه

بگوش او می رسید و شمش زیاده می شد - بحسب اتفاق درین اثنا لشکری پسر مخلص خان از روی خورد سالی و بیخردی خواست که پسران او را در واهمه اندازد - بایشان گفت که قبل از آنکه شما را در همین دو سه روز در تنگنای زندان بروز بد نشانند اندیشه کار خویش فرا پیش گیرید - آن کوتاه نظران از جا در آمده پدر را آگاه ساختند - او که از بد اندیشی خود پیوسته متوهم و معتز می زیست - بمجرد استماع این سخن بی اصل واهی که از اراجیف افواهی هزار پایه بیمایه تر بود - توهم بیجا بخود راه داده بسیار از جا رفت - و در عرض دو سه روز هزار تن افغان زیاده سر چه از خویشان و چه از نوکران بر سر خویش جمع آورد - و با خاطر پراگنده و حواس متفرقه در خانه خود نشسته حقیقه در سعادت جاوید بر روی خود به بست - حضرت شاهنشاهی از عزلت گزینی او کمال تعجب نموده از حاضران انجمن خصوص آصف جاه استکشاف فرمودند - و حقیقتی که بعد از تحقیق بعرض رسید - پسند نفرموده اسلام خان را نزد او فرستادند - و باعث محرومی از ادراک سعادت ملازمت استفسار فرمودند - او از راه مکر و حیل در آمده بزبان عجز و زاری پیغام داد - که چون انکراف مزاج اقدس بر من از روی کوتاهی های نامتناهی خویش خاطر نشان و دل نشین گشته - و ازین رو عرض و ناموس دیرین را که پاس آن در مشرب حمیت افغانی اثم واجبات است در معرض تلف می بینم - و بنابر کمال استیلاء و هم و هراس از کار رفته و از پای در افتاده ام - و الا کدام شقاوت نهاد بی سعادت باختیار از ادراک شرف کورنش صاحب دارین خود محرومی اختیار میکند - اکنون از غایت بی غایت حضرت خلافت پناهی استدعا دارم که مرا از بیم بی ناموسی و بی عرفی ایمن و مطمئن خاطر سازند - و توقیع امان نامه که سرخط آزادی این پیر غلام

از رق عصیان است متوقع که بدستخط اقدس مزین فرمایند - و آنگاه که بنمازگی جان بخشی نموده از سرنو این بنده زیان کار را بعرض و ناموس زینهار داده باشند در اختیار خدمت و عزلت مختار سازند - چون التماس او از عرض یمین الدوله بل در لباس شفاعت آن عمده الملک معروض افتاد - مالک انفس و آفاق بنابر مقتضای مکارم اخلاق و کرامت عفایت و رعایت جانب خان عالی شان ملتمس او را بعز اجابت مقرون ساختند - و او آن زینهار نامه نامی را که منشور سعادت ابدی و برات نجات سرمدی بود طغرای حیات جاودانی و توقیع رستگاری دوجاهانی دانست - و نشئه جان و حرز روح و روان ساخته با یمین الدوله بدرگاه گیتی پناه آمد - و بسعادت بساط بوس سر بلندید و ارجمندی یافته چندی بدستور معهود آمد و شد می نمود - با وجود آنکه حضرت ظل سبحانی همواره در مدد دلجوئی او بوده بانواع عواطف و مراحم او را دل می دادند - لیکن بحکم آنکه شقاوت ابدی کار فرما و ضلالت سرمدی راهزما بود - معهودا بمقتضای آنکه جزاء عمل و مکافات کردار همدرین دار دنیا حق است - روزگار نخواست که پرده از روی کار بر ندارد - و پاداش کار نابکار او همدرین نشاء بکنار او نهد - فایده برین مراتب مترتب نشد - و پرده پوشی های آنحضرت سودی بر نداد - لاجرم آن بد اندیش بدست خویش تیشه بر پای خود زد - و بدامن زنی کوشش خود آتش در خرمن خود انداخت - توضیح این ابهام آنکه این تیره سرانجام از آن روز باز پیوسته در پی آن بود - که از روی لجباج بخت با سعادت بستیزد - و رو بودی فرار آورده بهای ادبار ابدی از دولت و اقبال سرمدی بگریزد - و بحکم این قرار داد همواره در پی مایحتاج راه و بر سر سرانجام مقدمات پیش نهاد خاطر می بود - و چون در بایست این کار مهیا و آماده شد - در شب یکشنبه بیست و ۱ [دوم] مهر میعاد فرار قرار داد - چندی

از ملازمان آصف جاهي ازين معني آگهي يافته خان والا شان را خبردار ساختند - و بحسب اتفاق چون آن شب نوبت کشيك آن دستور اعظم بود - با مردم خود در پيش خانه بدستور معهود حاضر بود - الله وردیخان را که هم کشيك خان بود در حال بملازمت والا فرستاد - که حقيقت بسمع اعلى رسانیده دستوري حاصل نمايد - که با اهل چوكي رفته اطراف خانه او را محاصره نموده او را با ساير متابعانش دستگير سازد - چون مشار اليه بحضور رسیده پيغام بذروه اعلى رسانيد - فرمودند که چون پاس عهد و وفاى موعود شيمه کریمه برگزیدگان آنحضرت است - و ملوک مالک رقاب عهد را تعهد اين ملکه ملکی بجهت انتظام عالم صورت بيشتراز همه ضرورت باشد - بالتزام اين خلعت حميده و ستوده بر ذمت همت فرض نموده ايم - بذابر اين مادام که مصدر امری نگردد - که فتواى خرد تنبيه و تاديب او را تصويب نمايد - ما نيز تجویز اين معني نمي نمائيم - مجملًا چون کسی متعرض احوال او نشد - فرصت غنيمت دانسته با ساير متعلقان و منسوبان خود هزيمت اختيار نمود - بعد از یک پهر شب يمین الدوله رفته حقيقت از قرار واقع بعرض اشرف رسانيد - حضرت خلافت پناهي بی توقف در همان شب موکب نصرت شعار را بسرداري امرای نامدار مثل خواجه ابو الحسن و سيد مظفر خان و نصيربخان و راجه جی سنگه و خان زمان و صفدر خان و الله ويردي خان و [معمد خان]^ع و سردار خان و راجه بهارت بنديله و خواص خان و ظفر خان و راوسور بهورپته و راجه بيتهلداس و خدمت پرست خان مير آتش و مادهو سنگه و انيرای و مرحمتخان بخشي احديان و پرنهي راج راتهور و احدات خان مهمند و بهيم راتهور و شادبخان اوزبک و جمعی ديگر از امرا و ارباب منصب والا بتعاقب او

نامرد فرمودند - که بسرعت هرچه تمام تر از دنبال او شتافته خود را بدو رسانند - و مانند قضای آسمانی با سایر همراهانش احاطه نموده بدست در آرند - چون امرای عظام یازده گه‌ری شب گذشته به سعادت رخصت تشریف یافتند - چندی از مردان کار و شیوان بیشه پیکار که بی اندیشه مانند پلنگان صف شکن یک تنه رو بعرضه کارزار می آوردند - و بی محابا چون نهنگان مرد افکن تنها بر دریای لشکر اعدا می زنند - مثل سید مظفر خان و راجه بیتلداس و خدمت پرست خان و پرتی راج راتهور و خواص خان و غیره پنجتن مطلقاً بهیچ چیز مقید نشده بهمراهی لشکر التفات نمودند - و از روی پاس ناموس شجاعت ذاتی اصلاً بیم و هراس بخود راه نداده چون باد وزان و برق فروزان شتابان گشته شش گه‌ری از روز گذشته در نواحی دهولپور خود را بسیاهی آن تیره روزان رسانیدند - چون او خود را درمیان آب رودبار چنبل و سیلاب تیغ آتش میغ دلاروان کینه جوی دید - دانست که از میان این همه آب و آتش مفت جان بیرون فتوان برد - ناچار مانند بخت برگشته بآهنگ جنگ پیش آمد - و پای ثبات و قرار چون روی خود سخت و استوار کرده شکنهای تنگ گذار را پناه خود ساخت - سپاه سلیمان زمان باستظهار اسم اعظم حضرت پشت گرم شده رو بآن دیو خویان اهرمن نهاد نهاده دست و بازوی تیغ زن بکمان کشی و تیر اندازی و سر پنجه کمد افکن بکمین کشائی و عدو بزدی برکشوندند - خصوص جمعی از شیوان بیشه کارزار که در آن گرمی هنگامه گیر و دار خود را مانند آتش کین بسر افزای علم نموده در عرصه پیکار کارنامه رستم و اسفندیار بر روی کار آوردند - از جمله خدمت پرست خان میر آتش که همواره چون شعله سرکش بی حذر خود را بر خشک و تر می زد - و مانند تیغ شعله آمیغ آب و آتش می رفت - درین میانه چون

شمشیر مرد افکن از سر گذشته خویشتن را یک تنه بر مخالفان زده بدار و گیر دو آمد - و مانند کمان کین توز چین بر ابرو افکنده و سیفه سپر تیر بلا ساخته سر گرم زد و خورد گشت - و در این اثنا که کارهای دست بسته نمایان ازو سر زده صفحه میدان گارزار را کارستان نموده بود - بزخم تیری که بر شقیقه او رسیده کاری افتاد - از پا در آمده نقد جان را نثار راه خدیو روزگار نمود - و هم چنین راجه بیتلداس و پرتھی راج راتهور با سایر برادران رعایت رسم و راه راجپوتان نموده از مرکبها فرود آمده آهنگ جنگ پیاده و سوار نمودند - و خواصخان بهتی و مرحمت خان بخشی اهدیان نیز چند تن را از اسب انداخته خود نیز زخمدار شده در معرکه افتادند - و سید مظفر خان با جمیع برادران و خویشان شجاعت ذاتی و شهامت هاشمی را کار فرموده صفحه میدان ستیز را از شور کبر و دار روکش عرصه رستخیز نمود - و در پیش رفت کار چندان کشش و کوشش بجا آورد - که محمد شفیق نبیره اش با نوزده تن جان فدای نام و ناموس نمود - و پنجاه تن دیگر در جانبازی دقیقه اعمال روا نداشته محضر جلالت و طومار شهامت را بهمهر و نشان زخم نمایان رسانیدند - و دو برادر راجه بیتلداس و قویب بصد تن از مغلان نامجوی و راجپوتان ناموس دوست در آن دستبازی جان باخته گوی ناموری از عرصه نیک نامی بیرون بردند - در اثنای زد و خورد خانجهان زخم تیر خورده به پرتھی راج راتهور برخورد - و بآنکه پرتھی راج از اسب پیاده شده بود پای ازو کم نیاورده پیاده رخ به پیکار آن یکه سوار معرکه ادبار آورد - و بعد از تلاش نمایان هر دو از دست یکدیگر زخم نوزده برداشته بقایمی از هم جدا شدند - و در پسر رشید او یکی حسین و دیگری عظمت با شصت تن از مردم عهده او درین واقعه سر بباد داد - و شمس خان دامادش نبیره عالمخان لودی که از کهنه سپاهیان

افاغنه بود - و با راجی علیخان در سنجبل کشته شد - نیز با دو برادر
 محمد خان و محمود خان جان در باخت - چون خانجهان دو پسر
 آمدنی با داماد بقتل داد جز فرار چاره ندید - ناچار خود با دو پسر
 و پنج تن از آب گذشته سوای دو زن و چند سربه که پیشتر ایشان را بکشتی
 گذرانیده بود دیگر سایر اهل و عیال از نساء و جواری و اطفال بسبب
 طغیان آب چنبل درین سو گذاشته روی ابدار بودایی فرار نهاد - و باقی
 لشکر زخمدار و شکسته از زیر تیغ جسته بعضی جانب بالای آب و برخی
 بسمت پائین آب و اطراف دیگر بدر رفتند - و جمیع اهل و عیال و اسباب
 و اموال ایشان از صامت و ناطق بدست ارباب نهب و غارت افتاده مگر
 چندی از زنان که بدست افغانان جاہل کشته شدند - و سید مظفر خان
 بعد از تحقیق فرار او و عدم تشخیص سمت مفر چندی را بتفحص اثر
 و تجسس خبر باز داشته خود لمحۀ در میدان بقصد دفن مقتولان
 و مراعات حال زخمداران درنگ نمود - درین اثناء فدائی خان
 و معتمد خان و انیرای و راجه جی سنگه و خان زمان پی در پی رسیده
 بدو پیوستند - و باتفاق قرار بر استفسار اثر خانجهان داده از پی او راهی
 شدند - چون بکنار آب رسیدند سه پیر از روز گذشته خواجه ابوالحسن
 نیز بایشان ملحق شد - چون تعذر عبور از آن آب بدون کشتی ظهور
 یافت - صلاح وقت در آن دیدند که تا فراهم آوردن کشتیها و آرام گرفتن
 اسبها شب گذرانیده روز دیگر هنگام دو پیر از آب گذشته بتعاقب او
 متوجه شوند - چون اهتمام تمام درباره تجسس اخبار او داشتند - و به
 هیچ وجه وجه فرار او بتحقیق نه پیوست - ناچار خواجه ابوالحسن و سایر
 امرایان از شاهراه گوالیار و انتری به (۱) [دتیہ] ۴ شتافته و از آنجا

(۱) در بادشاه نامه این موضع باسم روتیه ذکر کرده شده - صفحہ ۲۹۰ - حصہ

به چندیری و بهوراسه روانه شدند - آنگاه متوجه سلوانی که پرگنه ایست ملک گوندوانه گشته از آنجا حقیقت بدرگاه معروض داشتند - و موجب این حرکات آن بود - که چون او توقف اولیای دولت را که درین هفت پهر رو داده بود - از جمله مساعدتهای روزگار شمرده بشتاب بخت برگشته رو برآه آورد - و خود را بجنگل ملک ججهار سنگه بندیده رسانیده پناه بدو برد - و از آنجا که بمقتضای حمیت راجپوتانست - چنانچه در امداد پناه بسته جان و مال و ناموس دریغ نمی دارند - او را حمایت نموده از بیم سطوت اولیای دولت از راهی غیر مسلوک و جنگل های دشوار گذار از حد خود گذرانیده بملک گوندوانه رسانیدند - و آن بیوازه رو قریب بدو سه ماه در پیغولهای جنگل ها و کسارهای آن ولایت در غایت سراسیمگی سرگشته میگردید - سرانجام کار از ولایت برآه آورده بملک نظام الملک درآمد - و جگراج مقهور چون او را پناه داده راه نموده بود - بنابرآن با راهبران مواضع گفته بود که عسکر منصور را بطریق پی غلط برآه دیگر دلالت نمایند - ازین رو دولت خواهان که از ساختگی این حیل ساز آگاه نبودند - در آن جنگل ها بهر سمت تردد بی وجه داشتند *

مجملاً سایر بهادران موکب نصرت بجملدوی فتح مورد عنایات بیغایات شده باحسان و تحسین سرافراز گشتند - خصوصاً سید مظفر خان و راجه بیتهداس و خواصخان و پرتھی راج و غیر آنها چون زخم های کاری داشتند - حسب الحکم بدربار سپهر مدار آمده از سعادت زمین بوس سرافراز گشتند - و بدین موجب بعنایت شاهنشاهی امتیاز پذیرفتند - و سید مظفر خان بعنایت خلعت و خنجر مرصع و دو اسپ خاصه و اضافت هزار سوار سرمایه امتیاز اندوخته منصوبش ^۱ [پنجهزاری] ع ذات و سوار قرار یافت -

و راجه بیتهداس بعنایت خلعت و جمدهر مرصع و فیل و اسب و نقاره و اضافه پانصد سوار اختصاص یافته از اصل و اضافه سه هزار و دو هزار سوار شد - و خواصخان بعنایت خلعت و اسب و فیل و گهپوه مرصع سرافرازی یافته باضافه پانصد سوار منصوبش دو هزار و پانصدی ذات و دو هزار سوار مقرر گردید - پرتھی راج بعنایت خلعت و اسب و فیل و اضافه پانصدی دو صد سوار دو هزار و هشت صد سوار شد *

از سوانح این ایام رو گردان شدن بهلول میانه و سکندر دوتانی است از سعادت جاودانی و پیوستن بخانجهان - بسط این مقال آنکه چون بهلول مذکور بمقتضای سفاقتی که در نهادش مضمور بود همواره پیش نهاد داشت - که بتحریک او سلسله آشوب و شورش بجنبش درآید - و یکی از سرگشتگان تیه ادبار را بدست آورده خمیر مایه تخمیر فتنه و فساد سازد - درینولا از پیوستن خانجهان به نظام الملک آگهی یافت - از بالاپور که در جاگیر او بود و قدر عنایت منصب چهار هزار سوار بداشت فرصت هزیمت را غنیمت شمرده رو بوادی فرار نهاد - و در دولت آباد باو ملحق شد - و همچنین سکندر دوتانی که نسبت خویشی نزدیک بخانجهان داشت - بتصورات دور از کار از جالپور فرار اختیار نموده ثالث آن دو منحوس شد *

چون به شاه عباس خبر سانحه ناگهانی جنت مکانی با بشارت جلوس حضرت صاحبقرانی رسید - و بغابر محبت که غائبانه داشت - بحری بیگ رسولی را بآهنگ ادای مراسم تهنیت جلوس اقدس و آداب پرش ارسال داشته همدران نزدیکی از جهان گذران در گذشت - و فرمانروایی ایران بشاه صفی گذاشت - و بحری بیگ از پرتو آستان بوس درگاه ناصیه بخت را فروغ سعادت داده بحکم رعایت مراسم

باز گشتی که از دیو باز میان این دودمان دیرمان و سلسله صفویه از راه کمال و داد و اتحاد مرعی بود - همدین ایام سید کریم الغسب میر برکه را که از بندهای فهمیده و آزموده و معتمدان دیرینه روزگار دیده درگاه جهان پناه است برسم ادای مراسم مبارکباد جلوس شاه صفی و لوازم تعزیت شاه عباس و تحصیل اشرف و اطلاع بر حقایق احوال و استیفای دقایق امور آن ولایت برسالت نامزد فرموده نامور ساختند - و هفتم آبان ماه بعنایت خلعت و خنجر و فیل و انعام پنجاه هزار روپیه سرافراز نموده حکم کردند که بعد از تقدیم وظایف امور مقرر و رسوم معهوده بزودی رخصت معاودت حاصل نموده متوجه دریافت سعادت ملازمت شود - و همدین روز بحری بیگ را رخصت معاودت داده عنایت خلعت گرانمایه و خنجر مرصع و ماده فیل ضمیمه سوابق عواطف عمیمه ساختند - و چون میر برکه جریده می رفت یک قبضه شمشیر مرصع بر سبیل استعجال با نامه نامی بانشاء علامی افضل خان که هم اکنون بجنس نقل آن رقم زده ترجمان عقل بل زبان خود یعنی کلک آداب دان میشود مصحوب مشار الیه ارسال یافت *

نقل نامه گرامی حضرت سلیمان مقامی

به شاه صفی دارای ایران

حمدی که کبریائی معبود حقیقی را سزد جز زبان حال اوصاف کمال او بیان نمی تواند نمود - و زبان قال بغیر از عجز و قصور راهی دیگر درین وادی نمی تواند پیمود - پس درود نا محدود بر قایل لا احصی ثناء علیک انت کما اثفیت علی نفسک باد که حق حمد آن ذات مقدس تعالی شانه عما یقولون که در حقیقت اعتراف بعجز و قصور است بجا آورده سر

گرددانان این راهی را بشاهراه مستقیم آن مقصد انصافی راهنمایی فرموده - و بر آل آن سرور که وجود فایض الجود ایشان حمد یزدانست - و بر اصحاب آن فیض گستر که بساط فیض دین مهین بیاری آن یاران بر بسیط زمین گسترده گشته - و شکری که بازای این عطیۀ کبری نامتناهی و سپاسی که در برابر این نعمت عظمی آلهی زبید به هیچ زبانی و عنوانی ادا نمی تواند نمود - که بعد از غروب آفتاب عمر و دولت و انقضای ایام حیات و سلطنت عم جمجاء خلد آرامگاه جعل الجنة مثواه مثل آن کوکب عالم افروزی از افق دولت طالع و لامع گشته و مانند آن سزاوار تاج و تختی کر سرب دولت صفوی نشسته - امید از کرم و اهب بی منت آنست به این جلوس میمنت لزوم را بر آن صفوه دودمان صفوی و ثمره شجره مصطفوی و بر دوستان آن دودمان رفیع الشان مبارک گرداناد - چون از قدیم الایام الی الآن بعقصدای تعارف ازلی که مستتبع روابط لم یزلی است میانه خواقین این دودمان خلافت نشان و سلاطین آن خانواده عظیم الشان پیوسته رابطه مودت مستحکم و همواره علاقه محبت محکم بوده - و بمودای الحب يتوارث از سلف بخلف این عطیۀ کبری و از سابق بلاحق این موهبت عظمی وارث رسیده - لهذا میانه اعلی حضرت سلیمان حشمت جنت مکانی انار الله برهانه و آن شاه جمجاء رابطه دوستی بحد برادری مفهومی شده بود - و میان این نیازمند درگاه آلهی و آن شاه والا جاه خلد آرامگاه در ایام خجسته فرجام بادشاهزادگی نسبت محبت برترتبه انجامیده بود که آن جنت بارگاه را بمنزله عم بزرگوار خود می دانست - و آثار مجتبی و علامات مودتی که رشک علاقه ابوت و بنوت تواند شد از طرفین مشاهده عالمیان می گشت - و یوماً فیوماً این معنی در تزايد و آناً فاناً این نسبت در تضاعف بود - بحدی که از نسبت های سابقین بسیار و از روابط سالفین

بی شمار زیاده گردید - و پیوسته در خاطر دوستی گزین مهر آگین این معنی مذکور بود - که هرگاه واهب العطایا نوبت این خلافت کبری و سلطنت عظمی را باین نیازمند درگاه الهی رساند - بآن رضوان دستگاه دقیقۀ از دقائق دوستی نامرعی نگذاشته آنچنان مجتبی و رزد که خواقین زمان از تصور آن در بحر تأسف مستغرق و سلاطین معاصر از رشک آن در دریای تحقیر مستهلک گردند - و چون اعلیٰ حضرت سلیمان حشمت جنت مکانی که بحکم قضای الهی به تسخیر دارالملک بقا نهضت فرمودند - و نوبت این خلافت کبری باین نیازمند درگاه اله رسیده خار و خاشاک که از تموج امواج حوادث بر روی این بحر^(۱) [سلطنت عظمی] گرد گردیده بود بشعلۀ تیغ آتشبار سوخت - و عرصۀ مرز و بوم هندوستان را از لوٹ وجود مخالفان بآب شمشیر خونفشان پاک ساخت - و تمام ملک موروثی که قبل ازین چندین بادشاهان عظیم الشان داشته اند - و مساحان روی زمین قریب سه ربع ربع مسکون اندگشته اند - بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد - فحمداً لله ثم حمداً لله و شکراً لله ثم شکراً لله - میخواست که مراتب دوستی را که مرکوز خاطر مهر آگین بود از قوه بفعل آورده یکی از معتمدان آگاه و منتسبان درگاه آسمان جاه را بوسم سفارت و طریق رسالت بخدمت آن عم قدسی مفضلت روانه سازد - که درین اثنا خبر واقعۀ هایلۀ و حادثۀ نازلۀ رحلت آن شاه جمجاء از دار فنا بعالم بقا رسید - و جوارحت کلفت قصه پر غصه جنت مکانی را تازه ساخت - تا آنکه مزده جلوس میمنت مانوس آن عالی تبار گردون اقتدار بر سریر خلافت آن عم بزرگوار و استقرار آن شاه والا جاه بر مقرر دولت آن خلد آرامگاه غبار غم و الم را از گرد خاطر مهر آگین دور

گردانیده کلفت به بهجت و شدت بفرح و غم بشادی و الم و براحت مبدل گشت - رجای واثق و امید صادق از کرم کویم علی الاطلاق چنانست که همچنانکه این جلوس میمنت مانوس را برین نیازمند درگاه الهی مبارک گردانیده آن جلوس همایون نیز بر آن کامگار نامدار مبارک گرداند - و در وادی عدالت و انصاف و دوری از جور و اعتساف توفیق رفیق سازد - و در باب احقاق حقوق و ایفاء عهود و عفو زلات و ترک تعصبات و تکثیر خیرات و توفیر مبرات و تفقد حال ضعفا و رفع احتیاج فقرا و اعزاز علما و اكرام صلحا كه لشكر دعا و حافظان شریعت غرا اند باحقراز قضیات سابق از سالفین تأیید نماید - كه درین صورت بهره كامل از سلطنت و حظ و انرا از دولت یافته بطول عمر مبشر خواهد بود - و بوسیله دولت جهان فانی دولت باقی آنجهانی را حاصل خواهد نمود - چون شاه جمجاء را اعلی حضرت عرش آشیانی انار الله برهانه بمفرله فرزند و حضرت سكندر شوكت جنت مكاني بجای برادر می دانستند - و این نیازمند درگاه الهی آن رضوان دستگاه را عم بزرگوار میخواند - بمقتضای این نسبتها آن نور حدقه دودمان صفوی را بمفرله فرزند ارجمند دانسته آن مراتب دوستی را كه در خاطر دوستی گزین مركز داشت - كه در ایام سلطنت و خلافت نسبت بآن عم سلیمان جاه از قوه یفعل آورد - انشاء الله تعالی نسبت بآن فرزند كامگار نامدار به فعل خواهد آورد - چون اخلاص شعار بكری بیگ را از روی استعجال عم غفران مآل بجهت استخبار اوضاع و استعلام احوال فرستاده بودند او را بزودی رخصت نموده ما نیز سید صحیح النسب معتمد پسندیده حسب میسر بر كه را بر سبیل استعجال از برای استفسار احوال خیر مآل آن صفوه دودمان صفوی باتفاق او روانه آنصوب فرمودیم - كه بعد از اداى مراسم تهنیت و تعزیت و اظهار مراتب محبت و مودت

بنقدیم رساند - و هر گونه امری که باعث مزید اقتدار و هر نوع کاری که موجب زیادتیی استقرار آن شاه والا جاه در امر سلطنت آن دیار باشد - و این نیازمند درگاه الهی را باید نمود - اشاره نمایند که از قوه بفعل آورد - و بر عالمیان نسبت دوستی خود را بآن فرزند ظاهر سازد که در چه درجه است - و چون خاطر بدریافت احوال فرخنده مال بسیار متعلق است - هر چند آن معتمد را زودتر رخصت نمایند بهتر خواهد بود - و ازینجهت که همیشه گلشن خلت تازه باشد خواهش اینست که بعد از مراجعت آن سیادت مآب از اعیان دولت معلی شخصی را که بمزید قرب و افزونی اعتماد اختصاص داشته باشد برسم رسالت و طریق سفارت بخدمت آن فرزند والا رتبت روانه نماید - مناسب آنکه شیوه ستوده آبای عظام و سنت سنیّه اجداد کرام را در ادای دوستی این دودمان خلافت نشان همواره مرعی داشته بارسال مراسلات و ارجاع مهمات و اعلام مرغوبات که درین بلاد بهم می رسد گلشن محبت و چمن مودت را نصرت و خضرت بخشند - ایام سلطنت قرین کامرانی و موجب سعادت دو جهانی باد *

از سوانح این احیان سعادت بی پایان ملا فرید منجم که در تحصیل فن ریاضی باوجود مناسب طبیعی و موافقت طالعی بتوفیق الهی ریاضت تمام کشیده بود - چنانچه همانا بذایر فرط تتبع و وفور تطبع این فن را سلیقی و طبعی خود ساخته کتاب زیچ شاهجهانی که از توجه حضرت صاحبقران ثانی در اهتمام دستور اعظم آصف جاهی بهمراهی برادر خود ملا طیب و سایر ریاضی دانان روش هند و یونان باتمام رسانیده بود - از نظر انور شاهنشاه عالم و درم فیر اعظم گذرانید - و حسن سعی او بمحل تحسین و احسان و بتوقیع قبول و استحسان وصول یافت -

و چون اصول و ابواب این کتاب حسابی متضمن فوائد بیشمار و منافع بی حساب بود - و ضوابط و قواعد کلی که باعث سهولت استخراج و آسانی عمل باشد در طبع آن اندراج پذیرفته - چنانچه بالفعل اهل این فن از زیج الغ بیگی مستغنی شده استخراج تقویم ازین ^۱ [کرامت] نامۀ نامی می نمایند - حسب الامر اقدس بقصد تعمیم نفع آن وسهولت تفهم و تفهیم و تعلم و تعلیم منجمان هندی زبان رصد بندگان اقلیدس کشای و درجه پیمایان دقیقه رس عبارت آنرا بلغت هندی ترجمه نمودند - امید که تا زمین ثابت و آسمان سیار باشد - و امتداد جداول تقویم لیل و نهار چون مدت عمر خدیو روزگار ممتد و برقرار بود - ضوابط استوار و قواعد پایدار این نمودار دانش ^۲ [موجب استخراج و استنباط احکام نجومی باد] *^۳

دربین ایام مرتضی خان خلف میر جمال الدین حسین انجو صاحب صوبۀ تته بجوار عالم رحمت پیوست - و امیر خان صوبه دار ملتان به پاسبدانی صوبۀ مذکور و منصب سه هزاری دو هزار سوار از اصل و اضافه امتیاز یافت - روز جمعه بیست ششم آبان ماه مطابق سلخ ربیع الاول سنه هزار و سی و نه هجری بائین هر ساله جشن وزن قمری آذین پذیرفت - و سایر مراسم معهودۀ این روز سعادت اندوز بر طبق دستور مقرر بظهور آمد *

(۱) م [گرامی] ل

(۲) [مبدین مناط استخراج و استنباط احکام نجومی بوده بنیاد قوانین آن دستور العمل جهان تا بقای بناء عهد مستقیم و اساس احکام اصابت آئین صواب قرین حضرت صاحبقران ثانی ممتد و مشید باد] ل

بیان مکتوبات و رسوم بدعت که در میان طوایف افغانان کوه نشین سرحد کابل شیوع و وقوع یافته بود از توجه اشرف

چون پیوسته قوجه اشرف بادشاه شریعت پناه دیندار و خافان درع آئین
پرهیزگار بر آن مصروف است - که از آثار احتساب روزگار سلامت نصاب در
چار سوی گیتی ارکان اسلام رواج تمام پذیرد - و بمحض خاصیت نیت بل
بمقتضای حسن عهد مبارک قبح اعمال و سوء افعال خود بخود کناری
گیرد - لاجرم به نیروی بازوی جهد و اجتهاد اعلام معالم ملت زهرا بر افراخته
بجای آن شعار شریعت غرا آشکار ساختند - چنانچه آثار بدعت و ضلال
یکبار برافزاده ارباب بغی و عناد و اصحاب زندقه و الکاد که از زیر تیغ
سیاست جسته اند همگی به پیغولهای خمول در خزیده - و اهل صلاح
و سداد و اسلام و ایمان سالم و ایمن در وسعت آباد فراغ خاطر شاد دطن
گزیده اند - چون از مضمون عرضداشت لشکر خان صاحب صوبه کابل ظاهر
شد - که عموم قبایل افغانان تیره باطنی تیرا و نواحی آن خصوص قبیله
غوریه خیل که مریدان بایزید مخدول تاریک نهاد مجهول اند - که نزد ایشان
به ^۱ [یزدان شناسی] ^۲ معروف است - و بنابر پیروی آن گمراه شیطان
منش سامری و ش از راه رفته اند - و بدلالی آن غول وادی ضلالت بچاه
جهالت افتاده اصلا عمل باحکام شریعت غرا نمی کنند - و از روی جهل
مدار دینی و دنیوی بر عقاید باطله او که عین الکاد و اباحت و شبیه
باحکام جاهلیت است نهاده اند - از جمله بدون عقد نکاح مباشرت زناترا

مباح می دانند - چنانچه بمجود اینکه انجمنی آراسته و گاری را ذبح کرده جمعی را اطعام کنند - بی آنکه صیغه ایجاب و قبول بمیان آید - ازواج را در کفار تصرف در آرند - و در طلاق بهمین اکتفا کنند که سر سنگریزه گرفته بدست زن دهند - و زن را از جمله ارث متوفی محروم می شمارند - تا بدان غایت که ورثه در انواع تصرف در ایشان مختار اند - خواه خود بزنی نگاهدارند - خواه زری گرفته بدیگری باز گذارند - و درین باب ایشان و اولیای ایشان را قطعاً امتناع نمی رسد - چون فرزندی در خانه یکی از بیدیان تولد یابد - گوش خر را بریده قطره چند خون از آن جراحت بر زبان مولود چکانیده کامش بدان پردازند - تا در باب خونخواری و دراز گوش منشی هیچ جا پای کم نیارد - و بر هر بیگانه که به جبر دست یابد او را ملک یمین دست و خویشتن را مالک رقبه او دانسته خرید و فروخت او را روا دارند - و جمیع متروکات مخصوص اولاد ذکور را کور ساخته دختران را بی بهره مطلق گذارند - و در وقت خونخواری بر هر قبیله از قبایل که دست یابد بی ایستادگی از پا در آرند - و هم چنین اگر کسی از روی سرکشی و زبردستی از ادای حقوق آن بد اندیشان ابا کند - و چون مال دیگری از اهل قبیله بدست ایشان در آید دست از آن برندارند - و آنرا مطلقاً حق و ملک بل عین مال خود شمرده بیوجه حسابی بتصرف خود در آرند - و از جمله خرافات شذیعه ایشان است که بر هر که دست یابد اموال او را متصرف شده او را بقتل در آرند - و آنرا بر خود با این صیغه مباح گیرند که چون مقتول بوسیله ایشان از دریافت مرتبه شهادت بدرجات والا فایز گشته - در روز جزا با ایشان بهمین دقیقه در حساب دقت نکند و طلب مال ننماید - و باین شبهه سخیفه جز تهی دست کسی از زیر تیغ ایشان نجسته - و بهمین که تن به بندگی نهاده جان مفتی نه برده -

و امثال این شفاعات که شرح نتوان داد - چنانچه از غایت کثرت بشمار
در نیاید در میان ایشان استمرار دارد - لاجرم بعد از اشراف و اطلاع برین
مضمون بی توقف فرمان گیتی مطاع از موقوف خلافت شرف نفاذ
پذیرفت - که لشکر خان و سایر متصدیان مهمات صوبه کابل این ضلالت
پیشگان را از ارتکاب این امور نامواب که از طور خرد و طریقه شریعت دور
است باز دارند - و بانواع تحریف و تهدید از وخامت عاقبت این
اعتقادات واهی که شرعاً و عقلاً مذموم است بترسانند - و اگر ازین پس
کسی باین عملهای شنیع جرأت نماید او را تذبیه بلیغ نمایند - و حسب
الحکم شریعت غرا تازیانه و تیغ را برو حکم سازند - مجبلاً در عرض اندک
مدت بر طبق امر جهانمطاع حضرت خلافت پناهی که اوامر و نواهی
آنحضرت مانند قضاء آلهی مبرم است - و رد و دفع آن از امکان بامتناع
می گراید - مجموع آن بدعتهای واهی و امور منهیة مرفوع گشته مبتدعان
از آن ممنوع شدند - و در اعمال و معاملات به منهج قویم و طریق مستقیم
دین محمدی صلی الله علیه و سلم عمل نموده اجرای سایر احکام و حدود
بر معاری معهود ملت احمدی جاری و ساری گردید *

ارتقام رایات جاه و جلال و نهضت آنحضرت به

نفس نفیس برای گوشمال نظام الملک

و خانجهان بصوب دکن

چون بعنایت آلهی از مبادی ایام خیر انجام شاهزادگی تا هنگام
جلوس همایون و از آن روزگار سعادت آثار تا اکنون باوجود تمانی مدت
قطعاً برق تیغ شعله آمیغ سطوت و صولت اولیای دولت بی سبق اتمام

جعت برق خرمن سوز بخت سیاه هیچ تیره روزی نگشته - و در هیچ وقت کام کاین خواهی را به لذت انتقام و مذاق تشفی را بجاشغنی تلافی شیرین نه ساخته - مادام که کار بنامه و پیغام از پیش رود و معاملات به تیغ زبان فیصل یابد - قدم قلم خجسته مقدم را بر دم شمشیر مقدم داشته قطع و فصل مهمات را به زبان تیغ حوالت نمی نمایند - لاجرم فرمان عالی شان مشتمل بر نصایح خبرت بخش عبرت آموز بنام نظام الملک صادر فرمودند - و ازین جهت که مصلحت تقدیر بامری دیگر تعلق پذیر گشته بود - اصلاً آن پندهای سودمند فایده نداد - و از ته دل همچنان بر سر سرانجام قرار داد خاطر می بود - تا آنکه روزگار حریف آزار برین آمد که از آن تزویر اندیشه دغا پیشه انتقام کشیده کام خود از آن خود کام بستاند - و سینه از کینه دیرونده او پرداخته آن تیره روزگار را بروزگار خود نشاند - لاجرم غائبانه فنون حیل گوناگون بکار برده بساط مکر و فسون فرو چید - و هزار گونه بازیچه نیرنگ آمیز بر روی کار آورده رنگها بر آب زد - تا نقش شکست او منصوبه باخت آن سست رای بهمه وجه درست نشین ساخت - تبیین این ایهام آنکه چون خانجهان از پیش سپاه نصرت دستگاه رو گردان شده به نظام الملک پیوست - و او آن بد فرجام را در ولایت خود راه و بحماییت خود پناه داده در صدد مدد آن نفاق اندیش شد - ازین رو شعله غضب بادشاهی زبانه اشتعال و التهاب کشید - و فرمان قضا توأمان به پروانگی قهرمان قهر جهان سوز در باب تهیه سپاه نصرت پناه اصدار یافت - و اوایل ربیع الثانی سنه هزار و سی و نه هجری موافق بیست و پنجم دی ماه آهی بساعت مسعود و درخور نهضت همایون که سعادت برو مفنون و اقبال بدو مقرون باد ماهیچه مهر شعاع لوای والا بجهت تسخیر دکن بصوب مملکت جنوبی ارتفاع گرفت - و تفویض خدمت حراست

آن مصر عزت به مؤتمن الدوله اسلامخان سمت تخصیص پذیرفته
منصبش باضافه هزار سوار چهار هزاره سه هزار قرار یافت - و معتمد خان
از تغیر خان مذکور بخدمت بخشی گری دوم و میرزا شجاع ولد شاهرخ
بخطاب نجابتخان و فوجداری کول سرافراز گردید - و بعد از وزن
مقدس شمسی سال سی و نهم از عمر جاوید قرون و بوقوع پیوستن
مجمع آن روز سعادت اندوز کوچ در کوچ روانه شده روزی که ساحت
خطه خاندیس از جوش جیش منصور که یاد از غوغای نفخ صور میداد
روکش عرصه محشر شد - از هول سطوت و صولت اریای دولت سر تا سر
مملکت جنوبی خاصه سرزمین شورش خیز دکن رستخیز انگیز شده
در آن عرصه شور روز نشور بظهور پیوست - ارادتخان صوبه دار آنجا با تمام
کومکین سعادت ملازمت اشرف دریافته یاقوت خان حبشی بانعام هیکل
مصعف مرصع و دهب خاصه و یار مرصع و پنجاه هزار روپیه
نقد و کھیلوجی بانعام پنجاه هزار روپیه وارداجی رام بانعام چهل
هزار روپیه و مالوجی بعطای موازی این مبلغ و میفاجی
بمرحمت سی هزار روپیه و آتش خان بانعام بیست و پنجهزار روپیه
سر بلندی یافتند - و بتحریک همت والا و رسوخ نیت و عزم جزم و حکم
قهرمان قهر و سزایی نفاذ امر که پیشکاران امور جهانگیری و جهانبانی
اند سه فوج عمان موج از دلیران عرصه کارزار و فرسودگان روزگار بسرداری
سه اسپهد برگزیده مصاف دیده تعیین یافته بسر کردن این امر نامزد گشتند -
سردار اول ارادت خان - امرای عظام و ارباب مناصب بدین موجب بهمراهی
این فوج مقرر گشتند - ججهارسنگه بندیل - سید شجاعت خان باره -

رضویخان مشهدی - راو دودا - چندراوت - میر عبدالله - اکرام خان - شیخ زاده نورالدین قلی صفاهانی - احمد خان نیازی - ستر سال کچهواوه - راجه دوارکا داس - کرم سین راتهور - ملتفت خان ولد ارادت خان - بلبه در سنگهارت - مغولخان ولد زین خان - شیم سنگه سیسودی - اهتام خان قدیمی - رامچند هاده - ^۱ [اودیسنگه] راتهور - تلوک چند ولد رای منوهر - جگماته راتهور - مکندداس - جادون - و از دکنیان یاقوت خان حبشی - کهیلوجی بهونسله - میفاجی برادر مالوجی بهونسله - یسویخان جیدی - فخر الملک - پرسوجی - بسونت راو - شمار سپاهیان این فوج با سایر برقدازان و احدیان به بیست هزار سوار کشید - سردار دوم راجه گچ سنگه - درین فوج جمعی کثیر از اعظم امراء و منصبداران بدین تفصیل تعیین پذیرفتند - نصیری خان - بهادرخان روهیله - سردار خان - راجه بهارت بندیله - راجه بیتهداس کور - راجه منروپ کچهواوه - اندرای - صفدر خان - یوسف خان - جان نثار خان - پرتھی راج راتهور - احدات خان مهمند - راول پونجا - شریف خان قدیمی - جهان خان کاکر - راجه بیرنراین - پیرخان میانه - شادیخان اوزبک - خنجر خان - حبیب خان - میر فیض الله - رای هر چند - گوکل داس سیسودی - کریم داد قاوشال - جیرام - هرداس جهاله - محمد شریف قدیمی - محمد شاه قدیمی - حسینی قدیمی - و از دکنیان اوداجیرام و بیلاجی و شرزه خان - از منصبداران و احدیان و برق اندازان عدد این فوج از قرار ضابطه معهود پانزده هزار سوار مکمل مسلح خوش اسبه - و سردار سوم شایسته خان ولد آصف جاهی - تفصیل امرای این فوج بدین موجب - سپهدار خان

راجه جی سگه و راو سور بهورتیه و فدائی خان و پهاو سگه بندیل و الله
 ویردی خان و بهیم راتهور و مادمو سگه ولد راو رتن و راجه روز افزون
 و مرحمت خان و کشن سگه بهدوریه و امام قلمی و محمد حسین
 و شیر زاد و جعفر برادر باقر خان نجم ثانی و حیات خان ترین و جمعی از
 منصبداران - و از دکنیان آتش خان حبشی و راوت راو و سه هزار سوار
 تابینان یمین الدوله و پانصد سوار مردم رانا جگت سگه و شمار سپاهیان این
 فوج با احدیان و برقدازان پانزده هزار سوار بقلم در آمد - مجملا این سه
 دریای لشکر که فوج موج آنها از جوش تلاطم و تراکم از موج شور و شر
 بحر اکبر پای کم نمی آورد - و کثرت سوادش که ساحت کره خاک اغبر
 را فرو گرفته بود پهاو بر عظمت چرخ اطلس میزد - بتاریخ شانزدهم اسفندار
 مطابق بیستم شهر رجب سنه هزار و سی و نه هجری از کنار آب
 تپتی به تسخیر دکن رخصت یافته با عون و صون آلهی و همراهی
 اقبال بادشاهی بسمت بالا گهاٹ راهی شدند - و ارادت خان بخطاب
 اعظم خانی و سوداری کل سپاه سرافرازی یافت - و مقرز شد که
 راجه گج سگه و شایسته خان بصلاح دید او کار کرده از اندیشه صواب او
 در نگذردند - و روز دوشنبه بیست و دوم اسفندار در ساعتی سعادت آثار
 که انجم شفا سان اختر شمار بجهت دخول برهانپور اختیار نموده بودند -
 شاهنشاه جهان پناه بدولت و اقبال بر فیلی خجسته مظفر فرخ فرسوار
 گشته - اقبال در رکاب روان و نصرت در جلو روان - و سران سرافراز از اطراف
 پیاده رو برای نهاده - بآئین بادشاهانه روانه شدند - و برسم معهود از در
 سو دست زرباش گهر بار چون سحاب نیسان بدر پاشی در آمد - و مانند
 شاخ شگوفه در موسم بهار سیم افشانی و درم ریزی سر کرد - چنانچه
 سر تا سر دشت و در آب گوهر غلطان رو بسیلان آورد - و تمام آن سرزمین را

سکه نقره خام فرو گرفته روی زمین ملمع شد - و آن خطه پاک از ورود مسعود آبروی عالم آب و خاک آمده از یمن قدوم و فیض حضور آنحضرت دارالسرور خطاب یافت - دولتخانه آن دارالسلطنت که در ایام بادشاه زادگی نشیمن های دلفریب دلکش در فضایش اساس یافته بود - از نزول اشرف روکش خلد برین گشت - درینولا خواجه ابوالحسن که بتعاقب خانجهان تعیین یافته بود با سایر کومکیان و دریا خان از بکلانه آمده ملازمت نمودند *

سراغاز سال سوم از جلوس سلطان السلاطین روی زمین و بیان سوانح دیگر

مفت ایزد را که درین نوروز جهان افروز یعنی آغاز سال سوم از جلوس فرخنده فر همایون فال حضرت گیتی ستانی که در حقیقت فصل ربیع روزگار و سن شهاب لیل و نهار است - بهار عهد شاهنشاهی از وزش نسیم فصل آلهی گل کرده - و ترشح نیسان احسان آنسرور سر تا سر هفت کشور را سرشار افضال و تفضل نموده - روز پنجشنبه که ششم شهر عظمت بهر شعبان سنه هزار و سی و نه هجری است در آن ساعت که اورنگ افروز طارم چارم امنی نیر اعظم از تابخانه حوت بغرفه شرفخانه حمل تحویل نمود - دارای دارالسلطنت آدم خدیو عرصه عالم نیز از خلوت سرای محل اعظم بمركز حقیقی خلافت یعنی بارگاه خلائق پناه که محیط ماهی تا ماه است بدولت و اقبال انتقال فرمودند - و سحاب دست زرافشان را که همواره در صدد پاشیدن گرد آورد؛ صدف های عدن و عمان است بموج زدن در آورده دیگر بار زمین را گوهر نثار ساختند - و سالیانه نواب مهد علیا از اصل و اضافه دوازده لک روپیه قرار یافت - و هفت هزار سوار منصب دار

و احدی و برقنداز بسرداری راو رتن و وزیر خان بجهت تسخیر
 ملک تلنگ و انداز ترکناز اطراف و نواحی آن تعیین پذیرفتند - و امر
 فرمودند که چندی در بام که بسرجد ملک تلنگ پیوسته است اقامت
 نموده آن قدر قرار گیرند که به هیئت اجتماعی سرقا سر آن مملکت
 بدست آید - هراولئی فوج اعظم خان بعده اهتمام سید مظفرخان مقرر
 گشته روانه بالای گهاٹ گردید - بعضی از نفایس نوادر و ظرایف تحف
 از نواب مهد علیا و شاهزادهای کامگار و امرای نامدار به قیمت بیست
 لک روپیه بعنوان پیشکش از نظر اشرف گذشته پرتو نظر قبول برآن تافت -
 و همدین روز قاضی محمد سعید کهرودی وکیل عادلخان که بزیر فضایل
 نفسانی آراستگی داشت - داخل بغدادان درگاه گشته بانعام ده هزار روپیه
 و سی هزار روپیه سالیانه سرافرازی یافت - دریا خان روهیله از شور بختی
 و تیره اختری از سوابق عنایات بادشاهی قطع نظر نموده و از رعایت حقوق
 مراحم نامتناهی چشم پوشیده جنسیت و آشنائی خانجهان منظور داشته بدو
 پیوست - رحیم خان داماد عنبر حبشی و سرورخان از نظام الملک جدا شده
 بکار فرمائی سعادت روی امید باین دولت خانه آوردند - اولین به منصب
 پنجزاری ذات و دو هزار سوار و انعام خلعت و اسپ و فیل و دویمین بمنصب
 دو هزار سوار و ترکمان خان بمنایت نقاره سر بلند و بلند آوازه گشتند *

چهارم اردی بهشت موافق رمضان المبارک فرخنده اختری
 زهره پیکر در شبستان خلافت از مطلع مهد والا نواب ممتاز الزمائی
 طلوع نموده به حسن آرا بیگم موسوم گشت - شانزدهم ماه
 خواجه ابوالحسن باستخلاص ولایت ناسک ترنیک اختصاص یافته
 با شاهنواز خان و ظفر خان و سید دلیر خان و خواجه فاضل مخدوم زاده
 و کرم الله ولد علی مردانخان و خواجه عبدالله جمعی دیگر از منصب

داران و ^ع [راجپوتان] و بر قندازان مرخص شد - و حکم والا صادر گشت -
 که چون شیر خان صوبه دار گجرات با کومکیان آنولایت بدر ملحق شود - بعد از
 برسات بهم راهی بهر جی زمیندار بکلانه متوجه تسخیر ولایت مذکور گردد *
 بیست و سوم عبدالله خان بهادر فیروز جنگ از کالپی رسیده سعادت
 ملازمت افدرخت - چون در میان اعظم خان و شایسته خان نقش اتفاق
 درست نه نشسته بود عبدالله بسرداری آن فوج مقرر گشته حکم طلب
 شایسته خان بحضور صادر شد - بعد مقصدار جلو صد قبضه شمشیر
 و جمده و سپر و یراق طلا و مطلا و بهمین کیفیت و کمیت اسلحه مذکوره بعد
 مقصدار گرز دار از مغولان بهادر کار آزموده که بحسب مقرر همراه دو صد
 اخدی بگرزهای سیمین و زرین در دینار حاضر بوده بوقت سواری از
 ملازمت رکاب سعادت بهره یاب می باشند عاطفت فرمودند - و بدو صد
 تن از اخدیان گرز دار مذکور بیست قبضه شمشیر و جمده و سپر و یراق نقره
 مرحمت فرمودند - بنام احمد بیک انگه شاهزاده محمد شجاع خدمت
 ایصال فرمان قدر نشان و خلعت گرانمایه به محمد علی رسول دارای
 ایران که درینولا به لاهور رسیده بود رقم زدند از آنجا که اصابت عین
 الکمال فرع نهایت مرتبه کمال است - از شور چشمی های افلاک و تنگ
 نظریهای انجم در پنجم ماه تیر چشم زخم بموکب اقبال رسیده و نوع امری
 که متوقع نبود بچنداول فوج اعظم خان رسید - حقیقت این واقعه آنکه
 چون درین مدت افواج غنیم مقهور بغابر مکر مالشی بسزا یافته از بیم
 رژی اولیای دولت قاهره نه شده در اطراف سپاه ظفر پناه گاهی از
 دور مانند بخت تیره خویش سیاهی مینمودند - و اگر گاهی بانداز

اظهار تجلد و قهور در مقام دستبازی شدند - چون کار بسر بازي مي کشيد
 از قرار معهود باز بر سر کار خود رفته راه فرار مي سپردند - لاجرم انواع
 موکب اقبال بذاب فرط قهور ايشان را داخل هيچ باب نه شمرده از آن
 بداندیشان حسابی نمي گرفتند - اتفاقاً در روز مذکور که چنداول فوج
 اعظم خان به ملتفت خان پسر او و چندی از راجپوتان مثل راو دودا
 و ستر سال و راجه گرده و کرم سين و بلبدر و جمعی ديگر مقرر بود -
 و قول لختی پيشتر رفته دو گروه فاصله راه ميان اين دو گروه دست داد -
 خانجهان و دريا خان و مقرب خان و بهلول که در فوج آن مقهوری چند
 مخدول بودند - جمعی پريشان را پيش فرستادند - که مگر قابو يافته اندهاز
 فرصتی نمايند - و چون آن کوته اندیشان نزديک آمده بر حقيقت
 حال اطلاع يافتند همگنانرا آگاه ساختند - و ناگاه از اطراف شذفته و غافل
 کمين کشوده بيکباره راه بر چنداول بستند - اولیای دولت باوجود قات
 از بيشی اعداء که دوازده هزار تن بودند نيندیشيده با صولت شير در آمده
 بر ايشان حمله آور شدند - و از طرفين مردان فاموس جو داد مردی
 و مردانگی داده چندی تن از موافقان و مخالفان بے سر گشته و جمعی
 کثير زخمهای کاري برداشتند - از جمله دليران مغول امام قلي پسر
 جان سپار خان و رحمت الله پسر شجاعت خان عرب که از خانه زادان
 کار آمدني بودند احيای مراسم حق گذاري نموده بکار آمدند - و از نابينان
 ايشان نيز و جمعی از راجپوتان مثل راو ستر سال برادر زاده راجه مان سنگه
 با دو پسر خود در معرکه جان سپاري افتاده رايت نيکنامي بر افراختند -
 و ازین دست کرم سين راتهور و بلبدر سنگهاروت و راجه گردهر نيدر
 راجه جیمل جوهر مردی آشکارا نموده و چهره بزخم های کاري رنگين
 ساخته در ميدان جانشپاري افتادند - چون حقيقت بعرض اشرف

رسید - بادشاه حقایق آگاه رعایت حق سپاهیان جانشینان نمود - باز ماندگان ایشان را مشمول عنایت ساختند - و پسران ایشان را بمناصب والا نواخته وطن های راجپوتان را بجایگزین فرزندان ایشان دادند - و راجه دوارکا داس را که تردهای نمایان بجا آورده زخمهای کاری برداشته در میدان افتاده بود احترام و برداشت تمام فرموده بآبروی زخم که آیت دلیری و نشان مردانگی است رایت امتیازش باضافه پانصدی دو صد سوار بر افراخته بعنایت علم سر افراز ساختند - درین روز ملتفت خان سرگروه فوج چنداول با او دودا از رعایت مراسم ثبات قدم پهلو تهی کرده توفیق نیافتند که مصدر امری شوند *

از سوانح این ایام ترتیب یافتن عید گلابی است برسم معهود این دولتمخانه جاوید - چنانچه هر ساله در روز تیر از ماه تیر که نخستین روز است در موسم برسات هندی جشن فرخنده بآئین بادشاهانه ترتیب می یابد - و آنرا بهارسی عید ترکان می گویند - و ملوک عجم نیز از عهد قدیم باز پیوسته این روز را عید گرفتندی - مبعلا بآئین معهود شاهزادگهای والا قدر و امرای رفیع مقدار صراحیهای مرصع بنوادیر جواهر و سایر بندها صراحیهای مینا کار و زرین و سیمین از گلاب ناب سرشار ساخته گذاریدند - خان زمان و لهراسپ برادرش با سی لک روپیه از اکبر آباد رسیده در فوج خواجه ابوالحسن شرف تعیین اندوختند - و چهل دست خلعت بازاری مصعوب مکرمت خان که بجهت استعلام خصوصیات احوال موکب اقبال خصوص کمیت و کیفیت لشکر ظفر اثر بیلا گهاٹ تعیین شده بود برای امرای عظام مرحمت شده *

از اتفاقات حسنه که درین اوقات روی نموده مقبول شدن جادون رای است بفرموده نظام الملک - از آنجا که تخم بدکاری جز ادبار جاوید ثمره دیگر نیاورد - و نهال تبخ اعمال غیر از نکال دارین حاصلی ندارد - چنانچه جادونرای

مقهور مذکور که با پسران و پسر زادگان و خویشان و منتسبان خویش بمنصب بیست و چهار هزارگی ذات و بانزده هزار سوار درین دولت جاوید طراز سرافرازی داشته محال انقد بجاکیر ایشان تنخواه بود - از روی کافر نعمتی پشت بدولت جاوید کرده روی امید بسوی نظام الملک آورد - لاجرم مفتقم حقیقی انتظام او را به نظام الملک حواله نمود - تا بشعله تیغ بیدریغ دمار از روزگار آن بد کردار و فرزندان او بر آورد - تفصیل این واقعه آنکه چون این تیره انجام با اهل و اولاد از موکب اقبال بریده به نظام الملک پیوست - بذابر آنکه بے حقیقتی و کافر نعمتی ازو مکرر بوقوع پیوست - لاجرم نظام الملک باوجود کونه اندیشی از راه دور بینی خواست که او را بدست آورده چندی در زندان مکافات و بندیکخانه مجازات که بند خانه ناخردمندان است محبوس دارد - بذابری این راز مضمر و سر سر بسته مخمر را با چندی از محصرمان خود در میان نهاده مقرر کرد - که چون او بحضور بیاید همگنان از همه سودست یکی کرده او را دستگیر نمایند - بعد ازین قرار داد کس فرستاده او را طلمیدند - و بذابر آنکه او اصلا از حقیقت معامله آگاهی نداشت غافل با پسران خود بدان انجمن در آمد - آنکه آن گروه از کمین گاهها برآمده دست به بستی ایشان کشادند - و اینها دست به بند نداده تیغها از نیام کشیدند - و بمقام زد و خورد در آمده دست بمدافعه و ممانعه کشادند - و باوجود کشش و کوشش تمام بجای نرسیده کشاکش چاره نزول قضا سودی نداد - چنانچه در آخر کار از هجوم مردم نظام الملک با دو پسر کار آمدنی اجلا و راگهو و بسونت راو نبیره اش که بجانشینی او نامزد گشته بود کشته گشتند - و چون این واقعه شدنی وقوع یافته آن فرومایه دنی که بهمه مذهب کشتنی بود بجزای کردار ناسزای خود رسید - زن او که

۱ [گرجائی]^ع نام داشت و مدار کار بار بود - با جگدیو برادر و تمامی احفاد و خویشان و منتسبان از دولت آباد فرار نموده بقلعه^۲ [سند هگر]^ع وطن دیرینه خود که در نواحی جالفا پور واقع است تحصن جستند - و چون نظام الملک بر ایشان دست نداشت در صدد تفقد و داجوئی آن بد اندیشان شده خواست - که عهد و پیمان بمیان آورده ایشان را استمالت دهد - چون عهد آن بد عهد محل اعتماد نبود - بر قول او دل نهاده نشده متوجه درگاه گشتند - از آنجا که مقتضای عفو و صفح آنحضرت است رقم بخشایش بر جراید جرایم و مصکایف اعمال نا ملایم همگنان کشیده فرمان مرحمت عنوان بنام اعظم خان صادر فرمودند - خان مذکور تا سر اردو یا قوت خان و اوداجیرام و کپیلوجی و سایر سرداران دکنیان را به پذیرد ایشان فرستاد - جگدیو را و را حسب الحکم معلی تسلیم چهار هزار سی هزار سوار و غنایت خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و تلفگ را و نبیره اش را تسلیم سه هزار سی پانصد سوار و خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل غنایت فرموده یک لک و سی هزار روپیه نقد بر سبیل مدد خرج بهمه داد - و محال متعلقه زمیندارجی جادو فرای بر آنها ارزانی داشت *

از سوانح این ایام شکار شیر شاهنشاه شیر شکار است بروش بادر که عبارت از دامی است مخصوص بصید دد و دام در نهایت استحکام که طول آن ده هزار ذراع بادشاهی ست بارتغاف شش گز - آن سرپرده بستون های استوار بر پا کرده انواع بهایم و سباع را بدان احاطه

(۱) ع [گرجای] منتخب اللباب - حصه اول - صفحه ۴۲۷

(۲) ع [سند کپور] منتخب اللباب - حصه اول - صفحه ۴۲۸

می کنند - و رفته رفته از چار سو پیشتر آورده دایره آنرا تنگ می سازند تا بدان حد که مطلوب باشد نگاهداشته آنگاه بصید پردازند - چون آنله ویریدی خان بعرض رسانید - که در شکار گاه تفومند شیرینی چند آشکارا شده اند - و چند روز است که قراولان از دور آنها را نگاهبانی می نمایند و باحاطه نگاه نظر بند دارند - چنانچه همانا آن ددی چند اهرمن منظر در پرده زجاجی چشم مانند دیو در شیشه بند اند - بظاہر آنکه طبع مقدس بصید شیر بس مایل بود فی الحال حکم فرمودند - که شیران را بعنوان احاطه دام مذکور بدام احاطه در آرند - و بر وفق و مدار آنها را رانده بظاہر باغ زین آباد رسانند - چون فرموده بجا آمد آنحضرت فیل سوار به صیدگاه تشریف برده ده قلاده را به بدوق خاصه صید فرموده و چهار بچه شیر را گزداران شیر افغان که هر یک بباد صدمه گرز البرز شکن صد رخه در اساس سد سکندر و هزار شکاف در دل کوه قاف می افکندند - بضرب دست صید کرده زنده بقید در آوردند *

اشتعال یافتن نایره آشوب و شورش افغانه
 سرحد تیمراه و بنگش بشواره شوارت
 کمال الدین روهیله و انطفاء آن
 برشحه فشانئی تیغ آبدار
 دولت خواهان آن صوبه

خاصیت ادبار و لازم ماهیت زیرگی روزگار است که بهر برگشته بخت سرگشته اقبال رو آورده غبار هلاک و بوار بر روی روزگار و تارک اعتبار او افشانند - اگر بمنزل فنون چاره در باره او کار ابر طوفان بار کند - هر آینه گرد تیره بختی

که برو نشسته از و فرو نه شسته زنگ سیاه گلیمي ازو نزداید - و اگر بالفرض اهل روی زمین همدست شده بدست گیرې او برخیزند - و فزون سعی و تدابیر گوناگون با یکدیگر برآمیزند - لامحالہ این معنی در مادۀ بهبود او سودی نداده اصلاً اثری برین مراتب مترتب نگردد - چنانچه خانجہان کہ بخت و اقبال ازو رو گردانیدہ بحال تباہ بخاک سیاهش نشانده بود - چندانکہ دست و پا زد کہ آبی بر روی کار خود آورده گرد ادبار دور کزد - بیشتر بمغاک خاک تیره فرو رفت - درینولا کہ دریای لشکر خاقان بکمر و بر را از شش جهت محیط خود یافت - چو خس در گرداب و خر در خلاب پای بند و سرگردان مانده از هیچ رو راہ بدر شدن نداشت - لاجرم بخاطر آورد کہ بتحریریک نامہ و پیغام افغانان زیادہ سر آن سرحد را شورانیدہ از جا در آورد - و اینمعنی باعث شغل قلب دلاوران بلکہ علت نگرانی خاطر اولیای دولت جاودانی گردد - غافل ازآن کہ از غبار انگیزی شورش مشتی پشه مذش ذرہ نہاد کہ در جذب خیل سلیمان زمان وجود موری ندارد - چہ مایہ گرد بر دامن کبریا و جلال اولیای دولت ابدی اتصال نشیند زہی ابلہی *

* بیت *

از جا نرو کوه بتحریریک نسیم

دریای ز موج بیش و کم نشود

مجملاً بظاہرین اندیشہ بہ کمال الدین ولد شیخ رکن الدین روهیلہ کہ در عہد جغت مکانی بمنصب چہارہزاری و خطاب شیرخانی سرافرازی داشت - مکتوبی ابلہ فریب مشتمل برہزار گونه تطمیع و ترغیب نوشت - آن خود سر بغور معاملہ نرسیدہ بمعجود نوشتہ او از جا در آمد - و سایر افغانان را بامداد خود خواندہ درآن سرزمین سربہ فتنہ و فساد

برآورد - چون سعید خان که در آنولا در کوهها اقامت داشت - از نوشته شمشیر خان و داؤد گماشته لشکر خان بر این مضمون آگاهی یافت - که کمال الدین نافه نهاد که از آشفته مغزی پیوسته سودای خود کامی در سر بیهوش او در جوش بود - و همواره ریاست افغانان میخواست - از آب انگ گرفته تا نواحی کابل قبایل افغانان را بشورش در آورده با خود مخمر و مقور ساخته که از پیشاور فتنه سر کند - بغبور آن ذو القدر خان و علیخان بیگ بخشی آن تپانه را با شادمان پگهلی وال و خضر گهر و چندی از احدیان و تابیدان خود به نگاهبانی کوهها تعیین نموده خود در عرض یک نیم پهر به پیشاور رسید - و بصلاح دید دولتمخواهان نامه مشتمل بر نصایح هوش افزا فرستاده ابواب مواظ برو کشود - اگر چه بحسب ظاهر نخست از در طاعت و قبول اطاعت درآمده انقیاد گونه آشکارا نمود - لیکن در باطن لباس اظهار در موافقت کار خود ساخته به تشیید اساس مخالفت و تمهید قواعد محاربت پرداخت - زبان آوران چاپلوس را بدعوت سران سایر الوس افغانان خصوص عبد القادر ولد احدات بد نهاد و کریم داد کور پسر جلاله و محمد زمان پسر پیر داد فرستاد - و آنها جمیع لشکر تفرقه اثر دوز بدو نفر^۱ و کوهسار قیراه و بگش علیا و سفلی و سایر الوسات ختک و چارچی و توزی را فراهم آورده در یولم گذر هفت گروهی پیشاور به کمال الدین پیوستند - و او نیز نا رسیدن اینها افغانان نواحی پیشاور و اشغر و محمد زئی و ککیایی و خلیل و مهمند و داؤد زئی و یوسف زئی و ترکلانی و امثال ایشان از آن طایفه پریشان روزگار را جمع ساخته بود - بانفاق یکدیگر شعله افروز آتش عصیان شده

(۱) ممکن است که بنو نغرنام دیرین بنون باشد - در بادشاهنامه این

مقام به اسم و بنو نغرنام ذکر کرده شده [صفحه ۳۴ - حصه اول - جلد اول]

بدمدمه افسون ادبار هنگامه افسرده بغی و طغیان را گرم ساختند - و در سه شبه غره امرداد به پیشاور رسیده ظاهر آنرا بسپاهی سپاه چون باطن تازیکیان تیره درون تیراه بظلمت کفر و کفران فرو گرفتند - سعید خان و چندی از بندهای درگاه مثل شمشیر خان و شکر الله واد لشکر خان و جمال و جلال پسران دلاور خان کاکر و سید ماکهن و دیگر دلاوران راضی به تحصن نشده بر سر آن شدند که در بیرون بایشان روبرو شوند - ولیکن چون ملاحظه مصلحت وقت ضرور بود - و یکباره قطع نظر از مراعات لوازم حزم و دور اندیشی نمودن از طور خرد دور بود - ناچار از راه حزم و دور اندیشی قرار بدان دادند - که چندی از درون با مخالفان بمقام مدافعه درآمده چون خاطر از شکست و ریخت قلعه جمع کنند - یکباره به هیئت مجموعی برآمده در یکدم دمار از روزگار آن جماعت پریشان حال برآرند - سعید خان جا بجا مردم را بمحافظت تعیین نموده سپاهیان کار آزموده کارزار دیده را بنگهداشت مداخل و مخارج باز داشت - و خود با پسران و تابینان آرام حرام گرفته دمی از مراعات شرایط تحفظ و تیغ و مراسم سعی و تردد نیارمید - و در ایام محاصره هرگاه که مخالفان تباہ اندیش از راه تهور در آمده انداز یورش می نمودند - بهادران جلالت شعار بضرب توپ و تفنگ خاک وجود نابود آن خاکسارانرا بصرصر فنا بر می دادند - و اکثری از مردان کار محافظت مورچلها را به بندوقچیان گذاشته از حصار برآمده بشعله تیغ آبدار که هم خاصیت دعاء سیفی است - آتش در خورمن حیات آن منافقان می زدند - و بنگهبانانی اقبال حضرت جهانبانی از آنجا که توجه تائید یافتهای جذاب یزدانی کار حزب البکر و حرز یمانی میکند - بر اعدای دولت فایق آمده بی آسیب و گزند مخالفان سالم و غانم معاودت می نمودند - و در عرض این ایام

روزی آن فرقه تفرقه آثار پریشان روزگار به هیئت مجموعی به پناه تختها درآمده بر حصار یورش نمودند - سعید خان با اعتماد عون و صون الهی و اعتضاد و همراهی تأیید بادشاهی مورچلها را باهل توپخانه حواله نموده با دلوران کار آزموده از حصار بیرون تاخت - و آتش کین دشمنان دین برافروخته مانند بوق جهان سوز بر غنیم سیه گلیم تیره روز جلو انداخت - و بمحض امداد الهی باندک کشتش و کوشش برایشان غلبه نموده قتل و کشتن بسیار بظهور آورد - و بقیة السیف آن خیره سران چون بغت خویش مغلوب و مذکوب بودایی فرار شناختند - و بنابر آنکه جمعی انبوه از آن گروه برگشته روز در محلات محال بیرون شهر مانده تا غایت از شکست سران خود خبر نداشتند - و بیم آن بود که بهنگام تعاقب هزیمتدیان غنیم آن بد عاقبتان خبردار شده به تسخیر حصار روانند - لاجرم دولت خواهان صلاح در تعاقب ندیده نخست بدفع ایشان پرداختند - و جلوریز بر ایشان تاخته خلئی نامعدود را نیست و نابود و باقی را پریشان و متفرق ساختند - و جمعی کثیر که از بیم شمشیر بچار دیوارهای محکم و خانهای استوار پناه برده بودند - آتش در آن خانها زده بشعله انتقام دود از وجود و دمار از روزگار ایشان برآوردند - و چون خاطر را از آن جماعت پریشان روزگار جمع ساختند - بر سبیل تعاقب سر در دنبال گریختگان نهاده قریب شش کوه از عقب ایشان رفتند - و سر از تن خلئی بیشمار برداشته مظفر و منصور بشهر مراجعت نموده حقیقت واقعه را از قرار واقع در عرض فتحنامه عرضداشتند - بادشاه حق شناس سعید خان را غایبانه مشمول انواع عنایت ساخته بمرحمت خلعت فاخره و کمر شمشیر خاصه و اضافه هزاره ذوات و پانصد سوار برنواختند - و از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاره دو هزار پانصد سوار پایه اعتبارش افزودند *

چون بعرض رسید که دیانت خان دست بیاضی قلعه دار احمد نگر مراحل بادیه رحلت را پیموده آنجهانی شد - بذابرآن جان نثار خان را بعنایت خلعت و نقاره و منصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار از اصل و اضافه و انعام چهل هزار روپیه نقد اکرام بخشیده بتقدیم خدمت مذکور مختص و مرخص ساختند - سید نظام ولد سید صدر جهان بخطاب مرتضی خانى سعادت نصیب گشته از عنایات اشرف سر رشته نظم احوالش سمت انتظام پذیرفت - بعرض مقدس رسید که^۱ [نانا راوجی]^ع از عمده‌های نظام الملک با شیخ صوفی و سادات خان و شرزه خان از دکن خان دوران را آمده دیدند - منصب اولین سه هزاری دو هزار سوار و منصب هر کدام از آن سه نفر هزار و پانصدی سوار به تجویز خان مذکور قرار یافته از محال مفتوح تلنگانه جاگیر تفخواه گردید - حکیم صادق که از رسالت توران زمین مراجعت نموده بود به پرتو سجدۀ این آستان عرش نشان فاصیۀ بخت را فروغ سعادت بخشید - چون درین ایام سید مظفر خان سردار فوج هراول اعظم خان را ورمی در حوالی نافش بهم رسیده از کار باز داشت - حسب الامر عالی متوجه درگاه والا گشته راجه جی سنگه بجای او مقرر شد *

از سوانح این اوقات غلبۀ موکب اقبال است بر غنیم در سرحد ناسک - و صورت اینمعنی مبهم آنکه چون خواجه ابوالحسن بعد از انقضای موسم برسات باتفاق خان زمان و غیره بندها روانۀ مقصد شد - افواج منصوره را سه بخش نموده خان زمان و شیر خان و ظفر خان را بسرداري این قشونها نامزد ساخت - و مقرر نمود که ازین افواج ثلثه هر روز در وقت کوچ

(۱) ع [تاوجی] ل - در باب شاهنامه نادجی آمده [صفحه ۳۱۵]

بذوبت فوجی بهراوی و فوجی به چنداوی تا بآن منزل قیام نماید - چون گماشتهای نظم الملک رعایای آن ولایت را کوچانیده بکوهسار و جنگل‌های دشوار گذار فرستاده بودند - چنانچه در آن نواحی بلکه تا اطراف محال دزد دست نیز از آبادانی نام و نشان نموده بود - و از رهگذر قلت غله و کثرت سپاه و عمله و فعله اردو غلاء آذوقه بل قحط خوراک بجای رسید - به نزدیک بود محل توقف در آن محال دور نما بل محال باشد - لاجرم باشا را خواجہ لشکر ظفر اثر بهر طرف تاخت آورده دست بتاراج و نهب و غارت کشاده در هر تاخت آذوقه بیشمار بدست آوردند - و گرانی و نایابی آذوقه لختی کمی پذیرفت - در انقای این حال خبر رسید که نظام الملک گروهی انبوه را از سوار و پیاده بسرداری محکدار خان و عمر افغان و غیره تعیین نموده - که اطراف معسکر اقبال را از دور احاطه نموده شبها به بان اندازی و روزها بدستبازی در آیند - خان زمان و ظفر خان با موکب نصرت شعار در شب ایلغار نموده متصل صبح چون قضای ناگهان بر سر ایشان نازل شده جمعی کثیر را مقتول ساختند - و چندی را اسیر و دستگیر نموده اسباب و اموال و احوال ایشان را بالکل متصرف شده قرین ظفر معاودت نمودند *

بیان سبب تفویض سرداری کل بدستور اعظم عضد الخلفه الکبریٰ آصف خان و روانه شدن خان عظیم الشان به بالا گهاٹ در مرتبه اول

چون میان اعظم خان سردار کل و سرداران دیگر که در مراتب و مفاصل پایۀ اعتبار ازو کم نداشتند - نقش موافقت درست نه

نشست - چه سایر ایشان که در پیکر عسکر بمتابعت اعضای رئیس بودند - کما ینبغی متابعت او نمی نمودند - و در آخر او نیز بایشان معاش پسندیده که سرلوازم سرداری است بظهور نمی آورد - و ازین رو میان او و شایسته خان معنی حسن وفاق به شایستگی تمام صورت نه بست چنانچه مذکور شد - و مکرر در عرض این مدت حقیقت واقعه معروض پایه سریر والا گردید - رای صواب آرای حضرت شاهنشاهی بمقتضای وقت اقتضای آن نمود - که سرداری تعیین فرمایند که کل عسکر را از دقایق بیم و امید در درجه اعلی باشد - و سرداران دیگر را با او خیال برابری در خاطر نقش نتواند بست - و همگنانو از متابعت صلاح دید و عمل بمقتضای تدابیر او گریزی نبود - لاجرم دریغلا سرداری کل سپاه به یمین الدوله امین الملت نامزد فرموده در وقت رخصت خلعت فاخره با چارقب زرد رزی و خنجر و شمشیر مرصع و دو اسپ عربی و عراقی مرزین بزرین مرصع و فیل خاصه با ساز نقره مرحمت فرمودند - و شایسته خان خلف آنوالا شان جیغۀ مرصع با خلعت و اسپ و الله و یروی خان بخدمت بخششگرعی فوج مذکوره خلعت و اسپ یافته رخصت گردیدند *

چون عبد الله خان بهمان عارضۀ سید مظفر خان مبتلا شده بود حسب الامر انور متوجه حضور گشته بمعالجۀ حکیم جگجیون صحبت یافت - بولاجی کوبی از اعیان نظام الملک داخل عسکر منصور گشته بموجب التماس نصیربخان بمذصب سه هزاری دو هزار سوار سرافرازی یافت *

چهاردهم آبان ماه موافق سه شنبه سال ربيع الاول سنه هزار و چهل هجری جشن وزن قمری سال چهل و یکم از عمر ابد مقرون که از حساب افزون و از شمار بیرون باد ترتیب یافت - و انجمنی فردوس آئین آذین و تزئین پذیرفت - که نظیر آن در نظایر -

این روز بنظر روزگار در آمده باشد - لوازم عیش و نشاط و مراسم طرب و انبساط و آئین داد و دهش بظهور آمده درهای ضیق معاش و طرق تغک عیشی بر محتاجان مسدود نمود *

از سوانح دولت ابدی اندها که درین ایام چهره نما گشت ترکناز فوج ظفر اثر اعظم خان است برخانجهان و فیروزی یافتن اولیای دولت نصرت روزی بر آن برگشته روزگار - چون بعد از انقضای موسم برسات عسکر قیامت اثر از جا در آمده مستعد کار شد - و مقارن آنکال نوشنه آصف خان سردار کل به اعظم خان رسید - لاجرم سیلاب افواج بحر امواج که شعبه از دریای لشکر قلزم تلاطم است بطفیان در آمده بآهنگ استیصال و گوشمال مردم بی نظام و خانجهان تیره انجام متوجه شد - از جوش آن جیش شورش انگیز سرتا سراساحت دکن بل روی زمین آشوب خیز گشته آثار روز معشر و شور رستخیز بعرضه ظهور آمد - بهلول و مقربخان و سایر مردم نظام الملک که در جالناپور برسات گذرانیده بودند - از آوازه نهضت موبک منصور بی پا و بی جا شده بسوی پاتهری^۱ فرار شدند - اعظم خان در همان گرمی بر خانجهان که در نواحی^۲ بیر^۳ موسم برسات گذرانیده انتظار اجتماع سرداران داشت جلو ریز کرده تاخت آورد - و بصف شکن خان نوشت که با مردم خود از قلعه برآمده تا رسیدن لشکر او را مشغول سازد - و در هنگامی که خانجهان در موضع راجوری اسباب سوداگرانرا که بدست آورده بود بر افغانان قسمت می نمود - اردوی جهانپوی را در موضع مچھلیکانو که از راجوری بیست چهار کوه است باهتنام یاقوت خان و مالوجی و اکرامخان و میر عبد الله و رعایتخان گذاشت که از دنبال بآهستگی روانه شوند - و خود

(۱) وضعیست که درمیان دو آب پورنا و گوداوری واقع است *

(۲) قریب به چهل کوه در سمت شمال و شرقی احمد نگر واقع است *

باتفاق سپه دار خان و راجه ججهار سنگه و بهادر خان و راو سور و سرافراز خان و خواصخان و جان نثار خان و راجه بیتهداس و راجه بهار سنگه و انوپ سنگه و ارچن برادر رانا کون و مرحمت خان و چندر من بنديله و اهتمام خان و کھیلوجي و ارداجیروم و جگدیو راو و سایر اموی دکنی و منصبداران و احدیان خوش اسپه یک پھر شب گذشته راهی گشته هنگام صبح اطراف خانجهان را فرو گرفت - چون صف شکن خان بموجب نوشته اعظم خان فوج خود را توک کرده بر فراز پشتۀ بغاصلۀ یک کوه برابر مقابله که چهار کوه از بیر گذشته در دامن کوهی اقامت داشتند ایستاده - عزیز پسر آن ذلیل بمقابلۀ صف شکن خان شتافت - درین اثناء اعظم خان با لشکر ظفر اثر جلو ریز رسید - عزیز از وصول افواج قاهره پای ثبات از دست داده باضطراب نزد پدر برگشت - و برگزارد که لشکر نصرت اثر بسرعت هرچه تمام تر رسید - و جمعی که پیشتر نمودار شده بودند فوج صف شکن خان بود - آن خیره سر تیره اختر را از دست نشستن این منصوبه که باعث شکست اصلی و استیصال کلی او بود - غریب از جان برخاست - ناچار به بیقراری سپید بروی آتش بخانۀ زمین سمند باد پا برنشسته از راه اضطراب و بروی چندین هزار شعلۀ سرکش گشت - و بباد حملۀ ناقص نیران قتال را چون شعله زود میرخس اشتعال داده هنگامۀ افسردۀ خود را نیمگرم ساخت - افواج منصوره متعاقب یکدیگر رو بدو نهادند - نخست راجه جی سنگه سردار فوج هراول با راجه بیتهداس و انیرای و سایر راجپوتان حمله آور شد - بعد از آن سپهدار خان سرآمد فوج برانغار با بهادر خان ولد دریا که برعکس پدر خلاف منش هرگز در آئینۀ عقیدت و مرات ارادتش جز صورت صفای اخلاص و نقش وفا و وفای مصور نشده جلو انداخت - آنگاه خواصخان

و سردار خان و مرحمت خان بخشی اعدیان و اهتمام خان داروغه توپخانه و سایر بوقصدان از دنبال ایشان سهیل بنگاه و برق خرمی آن سیاه بخت شده سلسله جمیعت ایشانرا چون روزگار بتر بداندیشان پریشان ساختند - چنانچه آن مقاهیر جمیع پرتال و اسباب و اموال خصوص قماشهای تجار را که تاراج کرده به تقسیم آن اشتغال داشتند بجا گذاشته رو بهزیمت و پاکوه نهادند - چون اکثر تابیدگان امرا و اعدیان تاراج غنایم غنیم را فوزی عظیم دانسته دست به یغما برگشوده بودند - توزک موکب اقبال از هم پاشیده برقرار اول نماند - چنانچه با اکثر سرداران مسلمانان و راجپوت اندک مایه مردمی که اغتنام ناموس و نام را غنیمت می شمردند اقدام ثبات افشردند - چون بیم آن بود که تا فراهم آمدن جمیع عسکر غنیم پریشان روزگار در عین مساعدت فرصت وقت غنیمت اندیش گشته از پیش بدر رود - ناچار امرای نامدار با اعتماد همراهی اقبال و اعتضاد کارگری دولت ابدی اتصال از دنبال ایشان ببالای کوه روانه شدند - نخست بهادر خان و اهتمام خان و نرهداس جهاله بسرداری عنایت آلهی و حمایت اقبال بادشاهی به تیغه کوه برآمده رو بسوی آن تیره رای نهادند - و چون خان جهان دید که چندی از بندهای درگاه خدیو زمین و زمان که مانع نزول قضای آسمانی بلندی و پستی و نشیب و فراز پیش ایشان یکسان است ببالای کوهسار برآمدند - و دیگر دلوران نیز فوج فوج بشتاب سیلاب سر در نشیب رو بفراز کوه آورده اند - ازین رو اضطراب تمام بخود راه داده سر رشته خویشتن داری از کف گذاشت - خصوص از نزدیک رسیدن بهادران مذکور که اگر فی المثل هنگام گرمی هنگامه گیر و دار آفتاب وار با تیغ و سپر روی بکوه ثابت قدم آرند - بی توقف از جای بلکه از پای در آید - چنانچه

مضمون این منظوم همانا حسب حال ایشان است - * بیت *

نشود تیغ پیش حملۀ او * گر نهی تیغ بر سر کوهسار

درینحال قتل در بنای قرار و تحمل او راه یافته بی دست و پا شد - ناچار از روی اضطرار عمارتی فیلی را که عیال باقی مانده او بر آن سوار بود برای شیوگانو راهی ساخته خود ثبات قدم ورزید - و برادرزاده خود را که بهادر نامی بود - و سابق بمنصب چهار هزار سوار سرافراز بود - و وثوق کلی بر تهور و بهادری او داشت - بانداز مقابله بهادر خان و دیگر دلاوران باز داشت - و بهادر خان و همراهان او که اندک مایه مردمی پیش نبودند - ناچار پیاده شده روبروی ایشان آماده کارزار گشتند - و باوجود قتل اولیاء جمعی کثیر از اعدای دولت را بدرک اسفل جهنم راهی ساختند - مجمل در آن روز دلیران عسکر جاوید فر کارستانی در عرصه کارزار بروی کار آورده روکش کارنامه رستم و اسفندیار ساختند - که روزگاران مضمون آن در ضمن صحایف بادشاه نامه نامی مانند شاهنامه بر صفحه روزگار خواهد ماند - خصوص بهادر خان روهیله که به نیروی دلیری ذاتی و بهادری جبلی چون کوه پا برجا قدم ثبات و قرار استوار ساخته بزد و خورد در آمد - چندانکه چندین تن را بی سر ساخته جمعی کثیر را زخمدار از پای در انداخت - و خود نیز دو زخم تیر یکی بر رو و دیگری بر پهلو برداشته از پرتو زخم رو همانا روی تازه یافت - و نرهر داس جهاله نیز چون تیغ آبدار بکارزار در آمده چندی را از پا در آورد - و با جمعی از راجپوتان آخر بکار آمد - و سپهدار خان و خواصخان و مرحمت خان عرصه کارزار را تذک دیده دیوار سنگ بستی را که بر یکدست آن کمر واقع بود - سرمایه استظهار ساخته در پناه آن به تیراندازی در آمدند - و راجه بهار سنگه بزدیله که داخل فوج برانگار بود خود را به بهادر خان رسانیده ترددات شایسته

بجای آورد - و راجه جی سنگه و راجه بیتهلداس و راجه انوپ سنگه و غیره
 که از سمت دیگر بکوه در آمده بودند - درینوقت بوقت رسیده خود را
 بمدد یاران رسانیدند - اعظم خان با شتاب باد و سحاب خود را بدامان
 کوه رسانیده ملتفت خان و راز سوز بهورتیه و چند درمن بزدلیه و غیره
 دلاورانرا بمبالغه و تاکید تمام بکوه برآورده همگنانرا از همه رو دل داده قوت
 و نیرو افزود - مقارن اینحال که داعیان دولت ابد اتصال در عرصه
 دار و گیر داد مردانگی و مرد افکنی داده مانند کمند بازو بعد و بزدلی
 و کمین کشائی برکشاده بودند - دلاوران طرف مخالف نیز در معرکه زد
 و خورد چون تیغ تیز و خنجر خونریز دم از ستیزه زده زخمهای کاری
 میخورند - و از آنجا که مددگاری توفیق در همه وقت و همه حال قرین
 و رفیق طریق هواخواهان اینحضرت است - از صولت کوبه موب اقبال
 بادشاهی که مانند فوج لشکر امواج بی دری رسیده ماه تا ماهی را
 فرو گرفتند - خیل رعب و هراس هجوم آورده پای ثبات و قرار بهادر
 مذکور از جا رفته بودایی فرار شدافت - چون آن مخدول که خانجهان از
 روی استظهار او پشت گرم و به نیروی اعتضاد او قوی بازو بود روگردان
 شد - افغانان زیاده سر از راه بی سردازی فراری گردیده سر خود گرفتند -
 و بباد حمله مصرصر اثر بهادران نامدار بی پای شده راه پویه سر کرده
 بیابان کوه راهی شدند - عساکر منصوره قاهره چون قضای نازل از فراز
 کوه شعله افروز آتش جان سوز کین گشته بدین آئین سر دری آن
 مقهوران نهادند - و کمانداران قدر انداز آغاز گیر و دار نموده آن اجل
 رسیدگان خدا گیر را در آن سر آشوب بباد شیبۀ تیر گرفته مرغ روح چندین
 خون گرفته را از آشیان تن پرواز دادند - بر سبیل اتفاق ناگهانی بل از قبل
 لطایف آسمانی که اکثر اوقات بغابر قدر اندازیهای قضا سهام غیبی به

نشانهای دل نشین بجای بر میخورد - در آن گرمی هنگامه رزم که برقندازان
 از شرارهٔ قتیلهٔ بددوق آتش فنا در خرمن بد اندیشان می زدند - تیر تفتگی
 به بهادر مذکور رسیده از پا انداخت - و پرسرام نام راجپوتی از مردم
 بهار سنگه مانند قضای میرم بر سر او رسیده خواست که آن نیم بسمل
 تیغ قضای نازل را تمام کش کند - قضا را بهادر از باب حرکت المذبح
 بدست و پا زدن درآمده جمدهری بر ران او انداخت - چون انداز آن
 از کار افتاده زخم کاری کارگر نیفتاد - پرسرام از سر قدرت و قوت تمام
 جمدهری بر گلوگاه او زده کاش را باتمام رسانید - و سر آن زیاده سر
 بد اختر را جدا کرده با سلاح و اسب و انگشتر مهر آن گم گشته اثر بجهت
 علامت تصدیق قتل نزد اعظم خان آورد - خان مذکور آنها را بالتمام به
 پرسرام داده همان خاتم بد خاتمت را بجهت نشانی قتل او بدرگاه
 فرستاده سرسرای شرش را بدروازه قلعهٔ بیر آویخت - و بهادران موکب
 اقبال تا سه کوه از دنبال آن گروه ادبار مآل تاخته جمعی انبوه را در
 طی راه مسافر دار البوار ساختند - چون اعظم خان از لوازم تعاقب باز
 پرداخت - بنابر آنکه از یک پهر شب تا آخر آن روز زیاده از سی کوه
 مسافت طی کرده اکثر اوقات بتلاش و تردد و چپقلش گذرانیده بود -
 ناچار مصلحت وقت در آن دید - که سعادت‌مندان میدان و یک تازان
 مضمار جد و اجتهاد را چندان زمان توقف دهد - که ستوران نعل انداخته
 و اسپان سم فرسودهٔ کوبهٔ اقبال که جرم هلال جوهر نعل میزید - و گوهر
 سیارهٔ بل گل میخهای سایر سناره بجای میخ می ارزند - بزودی آسوده
 شوند - و شاید که در عرض اینکالت دنبالهٔ لشکر ظفر اثر نیز برسد -
 چون خانجهان با بقیهٔ السیف همین قدر توقف لشکر ظفر اثر از مساعدت
 وقت یافت - لاجرم آن را بخود بحساب سعادت بزرگ گرفته اینمیه

فرصت را غنیمت عظیمه انگاشت - و بقدر قدرت و قوت به تکاپو درآمده با سرعت مرموز و تندروی تندر را فرار سر کرده تا توان در خود و نیرو در چاربايان ناتوان يافت يکسر شتافته به تگ پا رفته جان بدر برد - درينحال اعظم خان درویش محمد دکني را با چندی از مردم جگديو راو و جمعی دیگر از بندهای بادشاهی بتعاقب او فرستاد - و خود نیز با وجود فروماندگي مراکب با حاضران موکب اقبال از عقب شتافت - درین تعاقب سید صد تن از افغانان دیوسار اسیر و دستگیر گشته اکثر اهل و عیال ایشان بدست افتاد - بیشتر مردم کارآمدني آن نابکار سوای آنانکه بنابر آزار زخم کاری از کار رفته بودند - با لباسی که در بر و اسپی که در زیران داشتند سر بدر برده باقی اسبان کوتل و اسباب جا بجا گذاشتند - و خانجهان جریده و سبکبار باندک مایه مردمی پریشان حال نیم جانی از میان بکران برد - چنانچه عیال خود را بر اسبان سوار کرده عماري را با فیل از روی ناچاری گذاشت - و با کمال خواری و بی اعتداری سپس از آن پایۀ عزت و آن مایۀ رفعت و کامگاری که همه را بغاسپاسی و حق ناشناسی در باخته بود خود را بدرون کوهستان آن حدود کشید - و آن فیل را با عماري درویش محمد نزد اعظم خان فرستاده با سپاه نصرت دستگاه تا شامگاه چون پاداش اعمال سر در پی آن نامه سیاهان نهاد - و در آنوقت که ظلمت بمیان جان آن تیره روزان رسیده بزینهار شب تار در آمدند - افواج لشکر عمان امواج را در ساحل رودی که در آن نزدیکی بود دستوری فرود آمدن داد - چون شب بروز رسید بنابر آنکه آن بدکیش از پیش بدر رفته چندان اثری بر پیروی او مترتب نمی شد - مع هذا از جهت یاقوت خان و اردو که بمچهلیگانو تغزل داشتند خاطر اعظم خان منرد بود - لاجرم بحکم مشورت مشیر تدبیر و دستوری دستور خرد پیر از اراده تعاقب خانجهان تقاعد

ورزیده باز گشت بسوی بیر قرار داد اندیشه صواب پیشه نمود - و در همانروز که اعظم خان داخل بیر شد - یاقوت خان نیز باردروی ظفر قرین رسید - و چون حقیقت واقعه از قرار واقع معروض خلافت گشت - بادشاه حق شناس از روی قدردانی بجلدوی این خدمت شایسته بهریک از سرداران و ارباب مناصب رعایتی مناسب پایه و حال نموده بعزایت خلعت و اسب و فیل و اضافه منصب سرافراز فرمودند - چون خانجهان و دریا از شیوگانوبه بیضا پور^۱ و بهونسله از پرگنات ولایت بی نظام که بوزد افواج در آن اثر آبادی نموده بود بقصد رفتن دولت آباد رو نهادند - اعظم خان آگاهی یافته از بیر با بیست هزار سوار بصوب شیوگانو کوچ نمود *

از سوانح این ایام چون ساهو جی بهونسله بعد از کشته شدن جادون رای پدرزنش از نظام الملک رمیده خاطر گشته در جاگیر خود پونه و چاکنه که دست نظام الملک در آنمقام بار نمی رسید جا گرفته بخاطر جمع آرمیده بود - همدران ایام با اعظم خان نوشت که چون این کمینه غلام را سعادت رهنما و بخت کار فرما گشته اراده بندوقی درگاه دارد - اگر از راه خیر خواهی بدرگاه عرضداشت نموده فرمان عاطفت عنوان که در معنی امان نامه مشتمل بر استمالت باشد درخواست نمایند - هرآینه در آن حالت با کمال جمعیت بدرگاه می شتابد - بنابراین اعظم خان حقیقت بدرگاه معلی معروضداشت - و فرمان قضا نشان بر طبق انجاح التماس او طغرای صدور یافت - لاجرم باتفاق خویشان و منتسبان با دو هزار سوار آمده باعظم خان پیوست - و حسب الامر اشرف ساهوجی بمنصب

(۱) قریب به بست و پنج کوه در غرب اورنگ آباد واقع است *

شش هزاری ذات و سوار و انعام خلعت و خنجر مرصع و شمشیر و علم و نقاره و اسب و فیل و دولک و روبیه نقد سرافرازی و بلند آوازی یافت - و میفاجی برادر زاده او بمنصب سه هزاری ذات و هزار و پانصد سوار و خلعت و خنجر مرصع و اسب و [رتی راو ساتیه]^ع بمنصب دو هزاری ذات و دو هزار سوار و خلعت و خنجر و اسب و ساماجی پسر ساموجی بهمین منصب و خلعت و خنجر و اسب و مالوجی و هیلوجی و هاباجی هر یک بمنصب هزار و پانصدی ذات و هفت صد و پنجاه سوار و انعام مبلغ هشتاد هزار روبیه نقد سرافرازی یافتند *

چون درین ایام خبر رسید که خانجهان و دریا خان با یکجهان ادبار بیک جا پیوسته نخست ساحت شیوگانو را باین نسبت مجمع قران نکسین ساخته بعد از آن متوجه بیضا پور شده میخواستند دولت آباد را نیز نکبت آباد سازند - لهذا اعظم خان با هفده هزار سوار از بیربدان سوراہی شد - بمجرد استماع آوازه نهضت عساکر قاهره بدانصوب نظام الملک نظام آباد را که در نزدیکی قلعه دولت آباد احداث نموده او بود خالی کرده پناه بقلعه برد - و ازین جهت که از نکوست قدم افغانان در آن سال در آن نواحی قطعاً بارش نشده خشکی بمرتبّه رسیده بود - که در سائر آن زمین گیاه از بالاش افتاد - بلکه اصلاً نبات نرست چه جای حبوب و نضج یافتن آن - و باین علت قلت غله و کثرت غلا بدرجّه رسید - که عبور عسکر چه جای اقامت در آن مکان متعسر و متعذر بود - ناچار اعظم خان استیصال آن بد اندیشان را بوقت خود حواله نموده بالفعل تنبیه و تادیب مقرب خان و بهلول را که در آن آوان در دهارور نزول نا مبارک داشتند - پیش نهاد همت نموده متوجه سمت مذکور گردید - چون موکب اقبال بپای آن

(۱) ع [ربی راو ساتیه] بادشاهنامه - صفحه ۳۲۸ - حصه اول - جلد اول *

گهاگ رسیده اراده بر آمدن نمودند - جمعی از مردم مقهور که از بیم عسکر منصور محافظت سر کربوه بعده ایشان بوده راه بر سپاه ظفر پناه بستند - اهتمام خان میر آتش با جمعی از برق اندازان که پیشتر از سایر لشکر اراده بر آمدن کوتل نموده بود با ایشان برخورد آن خاک ساران را بباد بدوق گرفته شعله فنا در خرمن بقای شان زد - و در اندک فرصتی جمعی کثیر را از کوچه راه تنگ تفنگ به فسحت آباد ساحت بدس المصیر راهی ساخته راه عبور بر عسکر بادشاهی کشود - و همدران روز تمامی لشکر از تنگنای کربوه بآسانی گذار نموده چندی از سرداران غنیم را در عین ستیز و آویز بچنگ آورده در موضع دارمگانو بیست گروهی از احمد نگر قرار نزول دادند - روز دیگر اعظم خان در قصبه جامکپیر^۱ از محال ولایت نظام الملک نزول نموده آن پرگنه را در وجه طلب دلاور خان تخواه داد - گماشتهای او از روی استقلال اعمال آن را متصرف شده به ضبط در آوردند - روز دیگر که نواحی قلعه تلنگی معسکر اقبال شد - نگاهبانان آن قلعه باستظهار حصانت حصار باقدام تجلد پیش آمده از راه اظهار جلالت بتقدیم پیش دستی اقدام نمودند - و به برج و باره برآمده دست به بدوق افگنی و بان اندازی کشودند - اعظم خان بسبب این حرکت ناهنجار که بيموجب از آن زیاده سران سرزد - بمجرب رسیدن از راه همت به تادیب متحصنان و تسخیر آن حصن حصین گماشت - و بی نصب ملچار و ضم اسباب قلعه گیری برقدازان و کمانداران را بمحض یورش مجبور نمود - همگنان از راه کمال دلاوری طبعی و قهر ذاتی بی مبالات راهی شده روی بپای حصار نهادند - با آنکه از درون و بیرون جنگ در پیوسته متحصنان مردانه در مدافعه و مواجهه کوشیده

(۱) سی گروهی از اورنگ آباد واقع است *

دست و بازو بسربازي و جانفشاني برکشودند - ليکن بدستيارجي عون و عون
 آلهي بهادران بمثابۀ باد صرصر که بی محابا خود را بر آب و آتش زند -
 روبروی توپ و قفنگ شده در عرض یک پهربي آنکه معامله يورش بطول
 کشد - حصاری بآن استواري در حوزه تصرف در آوردند، - و جمعی کثیر
 بقتل رسیده بقیة السيف که زیاده از پانصد کس بودند - تن به قید دادند *

سوانح این ایام سعادت انجام بیست و پنجم آذر ماه آلهي کشش
 خاطر اقدس بنظارۀ نزهت گاه کراره و شکار آن اطراف رو نموده نزول
 همایون بدآن فرخنده منزل اتفاق افتاد - و سه روز در آن منبع عیش
 و شادي به نشاط صید و صید نشاط بیغمي طرب اندوز بوده چهارم روز
 معاودت فرمودند - بحکم آنکه سامعه از شنیدن اوصاف مرغوب آنمايه
 لذت مي يابد که دیده از دیدن - و ازینجاست که اهل حکمت انبساط
 گوش را که لذیذترین ملایمات طبع و مشتهیات نفس است بی بهره
 ندانسته اند - لاجرم درین مقام به تقریب ذکر کیفیت آن نزهت کده
 غریب نظارة فریب این حس شریف را حرمان نصیب نه پسندیده
 بتعریف مجملی از خصوصیات آن سامعه افروز مستمعان میگردد - این
 گل زمین بدایع آئین که همانا سوادش خال صفحۀ چین بل سرتا سر
 متغزها ت روی زمین است باسم کراره (نام دهکده ایست واقع در سه
 کروهی برهانپور که این جلوه گاه شاهد نظر بر ظاهر آن واقعه است)
 اشتها دارد - قبل از آنکه بالقوة این نزهت آباد عشرت بنیاد از توجه این بانبي
 مباني جهانباني بفعل آید - پیشینیان بندی بطول صد ذراع و ارتفاع
 دو ذراع بر پیش رودی که در نزدیکی آن جاریست بسته بودند و از آن
 احداث آبشاری نموده - چون در ایام شاهزادگی نهضت والا به تسخیر دکن
 روی نموده بود - در اثناء سیر و شکار که از موکب اقبال بر آن سرزمین

گذراشرف افتاد - و جوهر قابلیت آن آشکار گردید - حسب الامر قضا نفاذ آن عمارت گر معموره هفت کشریه نیز دستی معماران جادوکار در عرض اندک روزگار بندی دیگر بفاصله هشتاد ذراع پیشتر از بند سابق بر آن رود مترتب شد - چنانچه بین السدین دریاچه بطول صد ذراع و عرض هشتاد ذراع بهم رسیده از دو طرف ریزشگاه آب آن در بند خاخر پسند و آبشار دلاویز صورت وجود بست - و بنابر امر ارفع بر اطراف آن سراپستانی نیز با عمارات عالی و نشیمن های دل نشین بوضع بدیع و هندسه غریب ترتیب پذیرفت - بلطفی و زینتی که مشاهده اطراف آن دریاچه که از روی فسحت منظر و صفای نظر از دل کشمیر و تال صفا پر طرب افزا تر است - و باعتبار فرهت باغ و صفای آب باغ زاغان و نهر انجیر هری از یاد برد بلکه از روضه رضوان و جوی شیر بهشت یاد می دهد - خاصه در موسم زمستان که آب رود بافراط و تفریط فصل برشکال و تابستان نیست و در کمال اعتدال می باشد *

* بیت *

چنین نزهت کده اندر جهان نیست
مگر باغ جنان گرچه چنان نیست
زلطف آبشارش فیض در جوش
رود از دیدن آن هوش از هوش

از سوانح اقبال این دولت ابدی انما که در صوبه اودیسه چهره نما گشت کسر لشکر تفرقه اثر تلنگانه است و فتح قلعه منصور گده - توضیح این ابهام آنکه بر طبق فرمان قضا امضا باقر خان متوجه تسخیر منصور گده که بنام باذی آن منصور نام غلام قطب الملک اشتها دارد - متوجه شده چون نزدیک رسید - شیر محمد خان گماشته قطب الملک بنابر آنکه بسامان قلعه و سرانجام قلعه داری خصوص استحکام برج و باره و سد

مداخل و مخارج آن پرداخته درین باب کما یذبحی سعی بلیغ بجا آورده بود - بخاطر جمع با جمیعت تفرقه اثر خود که در آنولایت قریب به سه هزار سوار و [دوازده هزار]^ع پیاده جلد و جرار بود - بکار فرمائی ادبار مستعد مواجهه و مقابله و آمادۀ مدافعه و مقنانه موکب اقبال گشت - و اکتفاء بتحصین حصار ننموده چهاردهم دی ماه بآهنگ جنگ صف در میدانگاه میانۀ سمت شمال و شرقی قلعه تسویه صفوف نموده از روی تهور و تجلد بسلاحشوری در آمد - باقر خان با سایر تابندگان و بندهای بادشاهی و جمعی از زمینداران آنحدود بتوزک تمام صف نبرد و یسال قتال آراسته رو بدفع ایشان آورد - و قبل از آنکه دایران از هر دو سو باهم برآمیخته در یکدیگر آویزند - پیادگان سپاه دکن برسم معهود نخست بازو به بان اندازی برکشوده از برج و باره قلعه نیز از رگ ابر شعله بار توپ و تفنگ ژاله آتشین بر اولیای دولت ابد قرین باران ساختند - درینحال باقر خان فوج هراول را که بسالاری محمد شویف خویش خود مقرر داشته بود - بمدافعه هراول مخالفان نامزد ساخته خود رخ بقول آن گروه ادبار پژوه نهاد - و هر دو به یکبار بارگی برانگیخته بر قلب ایشان که مشتمل بر چهار صف پی در پی از سوار و پیاده جرار بود تاختند - و آن تیره بخنانرا که تاب صدمه اولیای دولت برق صولت نداشتند در حمله اول از یکدیگر متفرق ساختند - چنانچه جمعی کثیر از ایشان کشته گشته خلقی بیشمار گرفتار شدند - و باقی ایشان پراکنده و پربشان گردیده پناه بجنگل و کپسار بردند - و غنیمت بسیار بدست ارباب نهب و تاراج افتاد - باقر خان از آنجا که راه سرداری است نگذاشت که خاطر

متخصصان قرار گرفته آرام پذیرد - بنابراین بهمان پا تا پائین دیوار قلعه یک جلو تاخت - و دلاوران عسکر فیروز نردبانها که بجبهت آن روز ترتیب داده بودند بر گردن گرفته بهای حصار رسانیدند - و بمجرد رسیدن قدم بر آنها گذاشته رو به برآمدن برج و باره آوردند - نگاهبانان قلعه که مردم دکن ایشانرا نایکواری گویند - بمحض ملاحظه ایفکال از کار رفته یکبارگی دست و پاگم کردند - و چاره کار خود در زینهار طلبی دیده ناچار برسم معهود دکن که در وقت تنگی عرصه کار زار از روی بیچارگی کاه برگی بدندان گرفته درینصورت طلب امان می نمایند - عمل نموده به تسلیم کلید قلعه دارالغناجه سلامت و امن آباد عافیت بر روی روزگار خود کشودند - باقر خان بعد از فتح قلعه را به میر علی اکبر نام ملازم خود سپرده فوجداری آن ولایت را به صفی قلی منصبدار باز گذاشت *

نومید شدن خانجهان و دریا خان و رفتن

بسوی مالوه با هزار شورش انگیزی

از آنجا خیانت و خوف و غدر و حذر برطبق حقیقت قضیه الخائن خائف و الغادر حاضر متلازم یکدیگر اند بمثابه که در یک ماده مطلقا از هم تخلف ندارند - درینولا بنابراینکه از شامت آن دو شور بخت بد فرجام که بسر وقت بی نظام افتاده بودند و سلسله نظم احوالش از انتظام رفته بود چنانچه سر تا سر زمین دکن شورش خیز و آشوب انگیز گشته کار بدان کشید که ملک و مال دیرینه سال آن سلسله یکبارگی بمعرض تلف در آمد - لاجرم آن دو بدنهاد چون بر نظام الملک اعتماد نداشتند از راه دور بینی بخاطر آوردند - که مبادا خلاص خویش در گرفتاری

ایشان دیده سلامت خود در تسلیم آن بداندیشان اندیشد - ناچار صلاح کار فاسد خود را در آن دیدند که از راه مالوه بولایت پنجاب شتافته از افغانان آن سرحد استمداد نمایند - محملاً باین اندیشه فاقص با صدر و ایمل و سایر افغانان از نواحی دولت آباد تا تفتور شتافته از آنجا برای دهرن گانو و جویره^۱ و انبه و پاتر روانه سمت مالوه گردیدند - چون در علم قدیم تقدیم این امر که عبارت است از استیصال آن گروه خدلان مآل بحسن سعی این دو سردار نامدار یعنی عبد الله خان و سید مظفر خان حواله رفته بود - لاجرم در باطن این معنی علت شده بظاهر آن عارضه که سبق ذکر یافت سبب گشته حسب الحکم اشرف سید مظفر خان از بالا گهاٹ بدرگاه معلی آمده بود - بعد از اطلاع بر کماهی حقیقت حال خانجهان سید مظفر خان از حضور اقدس و عبد الله خان از پائین گهاٹ بتعقب او معمور گشته حکم معلی شرف نغان یافت - که از هر جا که این دو سردار بیکدیگر پیوندند - استیصال آن بد نهاد را پیش نهاد سازند - و به نیروی اتفاق که بالخاصیت موجب موافقت تائید آسمانی ست اصل وجود آن بدگهر را از بیخ و بنیاد بر آرند - و آنحضرت از غایت اهتمام درین مهم متوجه تجهیز عسکر ظفر اثر و سرانجام سپاه نصرت پناه شده بی استفسار از اختر شناسان ساعتی مسعود بجهت شروع این مهم خود اختیار نموده روز نهم دیمه چندی از امرای عظام و سایر منصبداران مثل سرافراز خان و دوارکا داس و مادهو سنگه ولد راورتن و بکه تاز خان و شیرزاد و اوگرسین و شیام سنگه و جگننا ته راتهور و امیر بیگ با صد تن از گرز داران شیر افکن که همانا تن اسغندیار و دل تهمتن داشتند - درین فوج

(۱) در منتخب اللباب این مقام را جویره و چونپره نوشته - [صفحه ۴۳۷ -

متعین ساختند و مقرر فرمودند که براى بیجاگذاشته متوجه ماندو گردند . و همه جا از مخالفان خبردار بوده بر اثر آن گروه ادبار پزوه روانه شوند - چون سردار مذکور در کمال استعجال مرحله پدما گشته در قصبه تالکانو بعبد الله خان پیوست - فى الحال از آن مقام طبل رحیل بر سبیل استعجال کوفته بشتاب باد و سحاب از دنبال شتافته بیست و هفتم دیماه چون بسرونج رسیدند خبر یافتند - که آن سیاه روزان دو روز قبل از نزول عسکر اقبال در آنجا رسیده اراده تاخت شهر داشته اند - و بحسب اتفاق خواجه عبد الهادی ولد صفدر خان که از جانب پدر حاکم آن محال بود با خواجه بابا و گروهی دیگر چهار گهری قبل از وصول آن گسسته امید داخل سرونج شده توفیق حراست شهر یافته بود - آن مخدول جاوید از دریافت پیشنهاد خاطر نموده شده ناچار با یک جهان حرمان از آنجا رو تافته دو حلقه فیل سرکار خاصه شریفه که مشتمل بر پنجاه و شش^۱ زنجیر بود بدست آورده رو بوادی فرار و ادبار نهاد *

روز چهارشنبه بست و پنجم دی ماه موافق پانزدهم جمادی الثانیه سنه هزار و چهل هجری بساعت همایون که سعود آسمانی انواع انظار سعادت نثار مجلس مقدس نموده بودند - و کف الخضیب دستها بدعاى دوات جاوید مقرون بر کشوده بزم قدسی وزن شمسی از سال چهلم عمر ابد طراز آنحضرت که تا بقای بقا امتداد و مد مدت آن بر صفحه روزگار و افراد دفاتر لیل و نهار باقی باد زینت و ترتیب یافته - خدیو روزگار خورشید وار به برج کفه میزان تحریل نموده و پله برابر را برز و گوهر آمده خویشتن را بنابر انجاء حوایج نیازمندان نوع بشر برسم معهود با سایر اجناس و نقود دیگر سنجیده بر اهل استحقاق هفت کشور قسمت فرمودند *

(۱) در بادشاهنامه پنجاه مذکور شده - صفحه ۳۳۸ - حصه اول جلد اول *

کشته شدن دریا خان بدست اولیای دولت

کشد آدمی را در جاذبه بزور یکی آب روزی دگر خاک گور
 کشایش این دو کشش که همانا از یکدست است اجل رسیده
 و قسمت دریافته را از جا در آورده تا آنجا که میخواهد می کشد و در
 هیچ مقام قرار و آرام نداده کسان کسان تا بمقصد می دواند - چنانچه
 خانجهان کافر نعمت و دریا ناسپاس را که جاذبه خاک ولایت کالنجر
 و بندیده بل کشش زبانه شعله سعیر و جحیم و آبشخور سرچشمه مدید
 و حمیم از راه این دو سرزمین بجانب خود می کشید - همانا بدین وجه
 بی خویشتن داری از دولت آباد راهی شده بدون آنکه مقصد مشخص
 و سرنمزل معینی داشته باشند هایم و سرگردان می گشتند - تا آنکه دریا
 شوریده سر که پیمانه عمرش چند روزی پیشتر از خان جهان پر شده بود
 درینولا در سرزمین بندیده سر نهاد - و خانجهان یکدو گام آنسو تر در نواحی
 کالنجر گردن از بار سر آزاد ساخت - تفصیل بیان و کیفیت قتل دریا
 بد سرانجام آنکه چون سابقاً گذار خانجهان بر ملک بندیده افتاده بود
 بکرماجیت پسر ججهار سنگه اتماض عین نموده سر راه برو نگرفت
 و ازینوجه او و پدرش در معرض عتاب و خطاب پادشاهی در آمده همواره
 خایب و خجل میزیستند و پیوسته در عدد آن بودند که از هروجه که رو
 دهد باقدام عذر خواهی پیش آمده بتقدیم خدمت راه خود پاک سازند -
 درین ولا که خانجهان و دریا قدم بملک ایشان نهاده خواستند که از کالپی
 سر بر آرند بکرماجیت اینمعنی را که پیوسته از خدا میخواست از لطایف
 نییبهی شمرده بافواج آراسته خویش ذره بهمن ماه به نگار در آمده سر راه
 بر ایشان گرفت - و نخست بدینا که چنداول بود بر خورده بزد و خورد

در آمد - آن سرمست بادۀ غرور نیز که رسانیی این نشاء هوش ربای در کاسه
 سرتیپی مغوش سرشار افتاده بود بی محابا بر فوج بکرمالجیت حمله آور
 گردید - و درین حال که او سرگرم جانبازی شده در پی حریف اندازی بود
 قضا را تغذگی که از بس درین مقام بجا افتاده آنرا لطیفه غیبی توان خواند
 بر سر او خورده از پا در آمد - چون دریا باد بیما را سفینه عمر در گرداب فنا
 افتاد و از زیاده سری ها حباب آسا کاسه سر بباد هوا برداد افواج بندیده
 به گمان آنکه سردار این فوج خانجهان بود از اطراف بر سر او ریختند -
 و خانجهان درین میانه فرجه فراریافته بر یک کنار عرصه زده جان مفت از
 میان بود - در آن چپقلش و تعاقب که بعد از ظهور فرار خانجهان رو نمود
 قریب بچهار صد افغانان با یک پسر دریا بی سر شده - و دیست بندیده
 در عرصه کارزار بمقام جانسپاری در آمده مراسم سپاس گذاری حقوق نعمت
 بیقیاس ولی نعمت جاوید بجا آوردند - چون این قضیه که از اتفاقات
 حسنه روزگار بود بکرمالجیت بدرگاه معروض داشته سر دریا با پسرش ارسال
 داشت هفدهم بهمن ماه بدرگاه رسیده چندی بر سر راهها افتاده از لحد کوب
 حوادث پاداش بی طریقی و بی راهی می یافت - بکرمالجیت بخطاب
 جگراج نامور گردیده بمرحمت خلعت و شمشیر مرصع و نقاره بلند آوازی
 انداخت - چون شرارت وجود نابود دریا مردود از شراره آتش باروت
 فرو نشست خانجهان وداع صبر و قرار کرده مدهوش وار زمام اختیار خویشترن
 داری از دست داده هر روز مسافتی بی سپر میکرد - و موکب اقبال از
 دنبال آن ادبار مآل بر سبیل استعجال مراحل پیموده سیزدهم بهمن بموضع
 نیمیی از اعمال بمنذور^۱ بافرده کروهی سپهنده^۲ رسیدند - و بندهای

(۱) در شمال و شرق جهانی واقع است *

(۲) در شمال کافجور واقع است *

بادشاهی خبر یافتند که مسافت میانه ایشان و آن سرگروه کوتاه اندیشان زیاد از ده کوه نه مانده بذابرآن بیدرنگ بآهنگ یکتو کردن معامله او از روی عجلت تمام رو براه سرعت نهادند - چون خانجهان از وقوع پاداش کردار لکدکوب هجوم حوادث روزگار و پیل مال دست برد آفات لیل و نهار شده از ایلغارهای پی در پی نیز کوفته گشته - چنانچه سواران از کار مانده در چهار پایان قوت رفتار ننمادند مع هذا از زخمی بسیار همراه داشت بذابر آن در آن روز دیر تر راهی شده - ازین راه جمعی از افواج قاهره خود را زود بدر رسانیدند - و از همه پیشتر مقدمه جفود فتح و ظفر سید مظفر خان که همه جا مانند طلوع بخت بلند پیش موکب می شتانت دنبال آن برگشته بخت را دریافت - و چون خبر رسیدن مقدمه لشکر ظفر اثر بار رسید سراسیمه شده یکباره از جا رفت - و باوجود عدم ثبات قدم با پانصد سوار کار آزموده جانشینار بر سر راه سپاه ظفر پناه ناچار پای قرار بر جا و استوار داشت - و زخمیانرا باندک مایه خزانه که از دست برد تاراج حوادث زمانه باز مانده بود با چندی از افغانان زبون اسپه پیش فرستاد - خان فیروز جنگ در آنروز شهابت هاشمی را بکار برده با صدمه سیل و صولت برق بر خیل لشکر آن خرمن سوخته حمله آور گشت - و از آن طرف خانجهان با افغانان حمیت سرشت ناموس دوست بر سر جان پا محکم نهاده سپر صدمه آن قضای مجرم شد و دست از جان شسته بی محابا بزد و خورد در آمد - کوتاهی سخن در آنمقام که زبان آتش حوب بلندی گوی گشته معامله بداد و ستد جانها افتاد - و صفدران تهور منش مانند نهنگان خشمگین با تندی شیر و تیزی شمشیر بر اعدای هم تاخته آتش کین هنگامه رزم را گرمی دیگر دادند - از هر دو صف رزم جوانان تند خو و بروی هم شده از فرط پردلی چندین خانه زمین تهی ساختند - و چون پروانه

بی پروا خود را بر آتش زده در دست برد شجاعت دست از رستم
دستان بردند * * مثنوی *

بنای جدل سخت بنیاد شد تن از آهن و دل ز فولاد شد
چوسیل آن دو خیل خرابی پرست بویرانی هم کشادند دست
دویدند برهم یلان بی—دریغ چو جوهر بدنشان گرفتند تیغ
چو برق از رگ ابر بهر مصاف برون جست شمشیر خود از غلاف
چنان گشت دست و بغل کارزار که شد تیغها جفت مقراض وار

در آخر کار بیمن چهره کشائی توجه آن نظریافته تأیید خدائی شاهد
فتح در آئینه تیغ مجاهدان نصرت انما صورت نما گردید - چنانچه
در اندک مایه مدتی به نیروی کارگری اقبال خدیو روزگار کار اکثر آن زیاده
سران رزم ساز از دست بازی بسر بازی کشید - و از جمله نامداران عسکر ظفر
اثر شیرزاد خویش خانعالم مردانه تلاش نمایان بظهور آورده خود نیز
در عرصه جلالت نقد جان باخت - و هم چنین راجه دوارکا داس نبیره رای
سترسال در باره کشش و کوشش پای کم نیاروده تنی چند از آن زیاده سران
را مسافر ملک عدم ساخت و خود نیز سر بسر حق گذاری نهاده بکار آمد -
چون خانجهان اکثر مردم خود را قتل و مجروح دید - خصوص محمود نام
پسر او و صدر روهیله که نیروی بازو و گرمی پشت او بدیشان بود بکار آمدند
و خانجهان نام پسر دیگرش را از تغذگ زخمی منکر بر روی ران رسید - و بدو
نیز چند زخم نمایان رسید ناچار ثبات قدم را خیر باد گفته راه فرار سر کرد -
و مطلقاً بهیچ چیز مقید نه گشته قطع طریق فرار اگرچه فی المثل گام واری
باشد غنیمت می شمرد - چنانچه فیلان کوه پیکر که همراه داشت
بحساب کاهی برداشته جا بجا گذاشت - بلکه منصوبه خود در آن دانست
که شاید دمی چند بهادران غنیمت گیر را بدان مشغول ساخته خود در آن

فرجه فرصت هزیمت بیابد - از جمله فیضان بیست زنجیر بدست دلاوران شیر افکن فیل گیر افتاد - باقی راجه امر سکه زمیگذار بهاندور گرفته بموکب اقبال فرستاد - چون خانجهان گیران گشته افتان و خیزان خود را بنواحی کالنجبر رسانید سید احمد قلعه دار کالنجبر سر راه بر آن گمراه گرفته جمعی کثیر از همراهان او را به تیغ گذرانید - و چندی دیگر را با [حسین] ۴ نام پسر و تومان و طوغ و علم و بیست و دو زنجیر فیل بدست آورده بدرگاه عالم پناه ارسال داشت و بجلدوی این تلاش مردانه ب خطاب جانباز خان سرافراز شد - و خانجهان بکار فرمانی اضطراب عذاب بشتاب سپرده تا گذار تالاب سیهنده که بیست کوه مسافت درمیانه بود هیچ جا عذاب یکران خدلان مثنی نه ساخته یک جلو تاخت - و عذاب اختیار از دست فروهشته درین مقام که خاک دامگیرش گردیدن گیر کردیده بود قرار اقامت داده از سر کوچ در گذشت - و از ته دل همراهان خود را میان مرافقت و مفارقت مختار ساخته اکثر را بجذائی گزیدن تکلیف داد - در آن میانه جمعی را که ملاحظه حمیت افغانی بل رعایت حق نمکدانی ملحوظ بود ازین رو تا همه جا همراه بودند درینجا نیز همراهی گزیدند و باقی سرخویش گرفته برآه خود شتافتند - و ازینجانب دولتخواهان در روز دوشنبه چهاردهم بهمن ماه موافق غره رجب پیشنهاد همت ساختند که بهر صورت که رو دهد امروز معامله او را یکرو سازند - و بحکم این قرار داد از عقب او فوج فوج از دریای لشکر طوفان اثر بشتاب موج گرداب پی در پی شتافتند - نخست سید مظفر خان با مادهو سکه و دو صد سوار گرز دار و چندی دیگر از بهادران عسکر ظفر اثر بر آن فلک زده برخوردند - و آن برگشته بخت با عزیز نام پسر که اعز اولاد او بود و ایمل و جمعی دیگر

از افغانان از عده‌های سرداران او که باو پایداری نموده بودند بذاير آنکه دل بر هلاک نهاده دست از جان شسته بودند فیل را پیش رو نهاده بروش راجپوتان همکي از اسب پداده شدند و رخ بعرضه پیکار نهاده با فوج شاهي روبرو گشتند - پیش از همه مادهو سَنگه با چندی از گرز داران پیشدستي نموده با ایشان بدار و گیر در آمد و از غایت جرأت و جلالت در عرصه کارزار چون کمان سیننه به تیر داده مردم هر دو صف چون مژده درهم آویختند *

نهنگان ز دریا بدشت آمدند خرامنده شیوان بکشت آمدند
 در آن عرصه شوری بر انگیختند که در چشم محشر نمک ریختند
 ز بُردگیهای شمشیر کُسن بُب زخم بر تیغ گفت آفرین
 ز هنگامه دست برد یلان نجستی کسی جز خدنگ کمان
 ز مغز دلبران در آن دشت کین سری بود پر مغز گوئی زمین
 اگرچه درین رزمگاه افغانان بحکم آنکه پای گریز نداشتند ناگزیر
 شمشیر تیز گرفته بمبارت در آمده بودند اما داد کشش و کوشش
 داده با وجود کمی عدد مردانه وار با دمی پُرکین و جبینی سراسر چین
 روبروی بهادران پر دل چنانچه باید گشتند - و آن سرگشته خون گرفته نیز
 چون کارش بر سر افتاده بود و روزگارش بیایان رسیده در عرصه پیکار به هیچ
 وجه من الوجوه پای کم نیارده دست و پای بسیار زده تلاش و تردد
 بیشمار بر روی کار آورد - و باوجود آنکه چاره گری سعي سودی نداشت
 و اصلا امید بهبودي نبود بقضای خدا بمبارت در آمده مشقت برنشت
 و پهلوی بر نوک خنجر می زد تا آنکه از اطراف عرصه مصاف زخم‌های
 نمایان خورده - خصوص از زخم برچپه مادهو سَنگه که پیشتر از همه بر زده
 بیشتر از همه کاری افتاده بود - باوجود اینحال تا تاب و توان خویشتن

داري داشت از خود نفرت و از پای در نیامد - آنگاه اکثر دالوران که چون دشنه بخونش تشنه بودند تا رسیدن سید مظفر خان امانش نداده بزخم‌های پیاپی سیوف خاک وجودش را بصرفه فدا دادند - در آن میانه قریب بسی سوار از همراهان او خود را بیک کفاره زده بتگ و تاسر بدر برده پی کار خود رفتند - و دیگران قریب بصد کس که عار فرار بخود قرار ندادند پا محکم نموده قطعاً نه لغزیدند و بر سر جان نه لرزیده در پای تیغ تیز نیز ثبات قدم ورزیدند - مثل عزیز و ایمل و چندی دیگر که از کشتن و مردن ابا و پروا نکرده پروانه وار خود را بیدریغ بر شعله تیغ آتش آمیغ زدند - و از موکب اقبال درین جدال سید ماکین و سید عبد الله نبیره سید مظفر خان با بیست و هفت تن دیگر سر در راه جانبازی داده سرافرازی جاوید خون بها گرفتند - و چندی دیگر محضر دایری را بخط زخم نمایان رسانیده رایت مودی بر افراشتند - در آن وقت که گرز برداران سرهای آن زیاده سران از تن جدا ساخته بر سر نیزه کرده بودند عبد الله خان بهادر فیروز جنگ با سایر سرداران عسکر ظفر اثر از دنبال رسیده بشکرانگه این فیروزی که بتازگی روزی اولیای دولت ابد طراز شده بود از روی نیاز شکر کارساز حقیقی بجا آورد - و سر خانجهان و عزیز و ایمل را همراه خواجه کامگار برادر زاده خود بدرگاه عالم پناه فرستاد - و فرید نام پسر خانجهان که زنده گرفتار شده بود با جان جهان که زخم‌دار پناه بزن دریا برده بود با جلال برادر خورد بهادر خان مقید نموده بیکه تاز خان سپرده روانه حضور پر نور ساخت *

* ابیات *

کجا این سرو اعتبار^۱ [سنان]^ع مگر از پی عبرت دیگران

سری را که بودی ز صندل بدرد ' [سنانش بپازی پیراز کاه کرد] ع
سرش آمد آخر اگر رفت تن بود عذر آن رفتن این آمدن

بامداد روز دوشنبه بیست و دویم ماه مذکور موافق اواسط رجب که عید الفتح اولیای دولت جاوید نصرت بود خواجه کامگار سر آن تیره روزگار را بدربار سپهر مدار رسانید - و معتمد خان ازینمعنی خبردار گشته بآهنگ مژده رسانی پیشتر شناخت - و بهنگامی که خدیو روزگار در آب تپتی کشتی سوار از شکار مرغابی عید خوشوقتی و کامیابی می فرمودند ادای نوید فتح و بشارت نصرت نمود - آنحضرت شکر و سپاس بیقیاس و مفتیهای بی منتیاه واهب متعال بجا آورده از روی شگون برسم معهود امر بنوازش نقاره شادیانه فرمودند - و ارکان دولت و اعیان حضرت مراسم تهذیب بجا آوردند - و فتح نامها متضمن به بشارت استیصال آن خسران مآل بجبهت یمین الدوله آصف خان و مهابت خان خاننخانان و سایر صوبه داران و امرای سرحد ارسال داشتند - و عبد الله خان بهادر و سید مظفر خان را از روی عنایت بی غایت به فرمانهای عاطفت عنوان اختصاص داده مصحوب عبد الله بیگ با خلعت های فاخره فرستادند - و معتمد خان برسم مژدگانی از عنایت خلعت خاص تشریف یافته - و خواجه کامگار باضائه منصب و مرحمت خلعت خاص و اسپ سرمایه اعتبار اندوخته بخطاب عزت خانی نامور گشت - و بکار فرائی مصلح ملکی برای اعتبار خیره چشمان سرهای پر شور و شر آن خیره سران آویزه گوش دروازه قلعه برهانپور شد - و چندی راس المال عبرت ارباب خبرت و سرمایه بصارت ارباب شرارت بود - درینوقت که سر پیر خان مخاطب

(۱) ع [زمانش بیازی پیراز کاه و گرد] صفحه ۴۴۳ - حصه اول منتخب اللباب -

در نسخه کتبخانه آصفیه حیدرآباد بجای سنانش زمانش رقم شده *

به خانجهان بعد از سر دریا بدرگاه والا رسید شاعر جادو بیان طالب کلیم
این دریتیم در رشته نظم انتظام داده بعرض اعلی رسانید و صلح سرشار
یافت *

این مؤده فتح از پی هم زیبا بود این کیف دو بالا چه نشاط افزا بود
از رفتن دریا سر پیرا هم رفت گویا سر او حباب این دریا بود

چهره نمائی شاهد مراد عسکر منصور که

عبادت است از فتح قلعه دهارور

بنقاب کشائی اقبال این تائید

پرورد عنایت ذو الجلال

چون سایر مهمات این دولت خدا داد خدا ساز است و از مزید
سعی کار گذاران و میانجی کوشش مددکاران بی نیاز الجرم همه وقت
و همه حال بموافقت توفیق نقش مراد خداوندان بخت و اقبال بروفق
دلخواه درست می نشیند و اسباب پیشرفت کار اصحاب سهم السعادت
خود بخود آماده و مهیا گردد - شاهد صدق این مقدمه فتح قلعه محال
کشاد دهارورا است که به کمال حصانت و استحکام بر روی پشته مرتفع
اساس یافته بر اکثر اطراف آبکندهای ژرف و شکستهای سهمگین هولناک
و جره های عمیق دارد - و تا حال تصور فتح آن در آئینه خیال هیچ کشور
گیری صورت نه بسته بود از سلسله جذباتیهای اقبال کار ساز فتح آن در ابداس
توکناز روی نمود - و حقیقت این واقعه آنکه چون اعظم خان از راست رودیهای
(۱) این قلعه در جنوب و شرق بیر بغامله بیست و هشت میل انگلیسی واقع

است *

اندیشه درست بخاطر آورد که نخست به قصبه دهارور و پیخته که بلغت دکن عبارت از بازار گاهی است که اهل نواحی آنجا هر هفته یکروز معین بجهت خرید و فروخت آنجا فراهم می آیند بتازد - و آنگاه بر سر قرار داد معهود آمده تعاقب بهلول و مقرب خان پیش نهاد همت سازد - لهذا بانصرام ما فی الضمیر بی محابا از قصبه گذشته در چار دیوار توپ رس حصارى پای ثبات و قرار مستحکم نموده خبر یانت که مخالفان چندین زنجیر فیل و اسباب و اموال مردم قصبه بخندق در آورده و پشت به پناه قلعه داده رو بمداغه سپاه نصرت دستگاه نهاده اند - از آنجا که راه سردارپها است و شرط کار گزاری خود با سایر بندهای درگاه سوار شده بکنار خندق آمد و اهل قصبه را که از روی خیره چشمی بچیره دستی در آمده گرم بان اندازی بودند بباد تفنگ گرفته از آنجا بضرب زور بیجا ساخت - و ارباب تهو اسباب ذهب و نجات هزیمت آنها را مفت خود دانسته بی محابا بدرون خندق ریخته غنایم بسیار و اسباب و اموال بیشمار به یغما بردند - بعد آن بموجب فرموده خان مذکور پیادهای راجه چهار سنگه در صدد سربازی شده بخندق در آمدند - و آن پیادهای جلد و جرار که هنگام گیسو دار پای کم از سوار نمی آوردند و در مقام سرعت سیر بر تگوران باد پیما پیشی می جستند از سر جان گذشته با اجل دست و گریبان شدند - و به تنگنای عرصه خندق در آمده چندی از تیر و تفنگ کمین کشایان بروج قلعه جان باختند - و چندی باوجود زخم های کاری چهار زنجیر فیل و بیست و هفت اسب و شتر و گاو بسیار و دیگر اموال و اسباب از خندق بر آوردند - از تهو ایشان اکثر دلیران و یغما ییان لشکر دل یافته بخندق در آمدند و آنچه از عامت و ناطق یافتند متصرف شدند - و درین مرتبه نیز پیادهای بنذیله سه زنجیر فیل و پنجاه اسب بدست آوردند -

اعظم خان بجلدوی تجلد سایر غنائیم را بارباب تاراج باز گذاشته بجهت سرکار خاصه بر فیلان رقم اختصاص کشید - و چون شب در آمد بمقتضای شرط سرداری در خندق پیاده پا برای نهاده اطراف چار دیوار حصار بنظر در آورده درباره جست و جوی مداخل و مخارج قلعه دقیقه از دقائق فکر و تدبیر فامرعی نگذاشته - و در عین تعمق نظر در پیچه بکی و سنگ مسدود نموده دید که ممکن بود که از آن راه فرجه یافته نهفته بقلعه در آیند - بذابر آن در حال بیلداران و سایر عمله و نعل - این کار را طلب فرموده بانعام گرانمند دل داده نیرو افزود - و بدین طریق سرگرم این کار نموده بجد کای و اهتمام تمام بشگفتن آن باز داشت - و در آن سمت ملچپارها قرار داده جا بجا نگهبانان برگماشت - و چون متخصصان مثل سیدی سالم حبشی و پدر اعتبار راو و برادران او از قسمت یافتن ملچپارها خبردار شده در محافظت حصار مبالغه بیشتر نموده سرگرم بان اندازی و بندوق افگنی و توپ کشانی شدند - درین اثنا بذابر آنکه کار اصحاب سهم السعادت خود بخود مهیا و آماده میگردد قضا را از نقاب حجاب غیب شاهد لطیفه شریفه روی نمود که در حقیقت همان موجب فتح اولیای دولت و علت کسر قلب اعدا شد - چه توپ کلانی که سرمایه پشت گرمی اهل حصار بوده و آنرا بصد جرثقیل بالا برده بر دروازه قلعه نصب نموده روی لشکر را بان نگاه می داشتند ارایه آن توپ در انداختن نخستین از مدمنه آن شکست و توپ غلطان بر روی برج افتاده از کار باز ماند - و اعظم خان در آن میانه بمثابه کار برایشان دشوار ساخته عرصه بر همکنان تنگ گرفت که فرصت پرداختن و مجال اشتغال بساختن ارایه و رفع توپ که بآسانی دست بهم نمی داد نیافتند - چنانچه خان مذکور بعد از وقوع انواقعه روزی دروازه منصوبهای فتح فرو چیده در همان گرمی مرحمت خان و میر غیاث

را با جمعی از بندوقچیان فرستاد که بر کنار خندق قرار گیرند و در پناه چبوتره کوتوالی ملجأ ساخته کار بر اهل حصار تنگ و دشوار سازند - بالجمله با آنکه اکثر بندهای دولت خواه بادشاهی خصوص امرای دکن بذایر دشواری کار و حصانت حصار صلاح در محاصره ندیده باتفاق می گفتند که صرف وقت درین راه نقد فرصت بخاک ریختن است و درین معامله پافشاردن سر رشته کار خود از دست دادن است - لیکن از آنجا که اعظم خان را بخت کار فرما و اقبال راه نما بود مطلقاً این سخنان را بسمع رضا اصغا ننموده در خاطر راه نداد بلکه همچنان بر سر کار خود بوده مرتبه بر مرتبه مراتب جد و جهد می افزود - در آن چند روز جمعی از پراگنده گویان را که خلل در رسوخ عزیمت می انداختند بهر گوشه متفرق ساخته خود با مردم یدله سرانجام کار وای نعمت جاوید را وجه همت بلند نهمت ساخت - و از صفحات محایف اعمال و جرأید مساعی اهل قلعه که عنوان تهاون و تکاسل داشت آیات وهنی و ضعف مطالعه نموده یکبارگی در پی کار سازی یورش شد - و بامداد روز دوشنبه هشتم ماه بهمن به عون و صون ایزدی مستظهر و معتضد گشته رو بسوی قلعه آورد - و سایر دلبران لشکر به هیئت مجموعی از جانب دروازه دیگر که آبکند و جر نداشت انداز یورش نموده متوجه شدند - و از اطراف دالوران فراز دشمن بیکدیگر پیوسته و زین ها بر دوش نهاده تکبیر گویان پای براه حصار برداشتند - و بمجرد رسیدن نردبانها باطراف برج و باره بر افراشته و پا بر مدارج آن گذاشته بیلا بر آمدند - و برخی بدست آویز کمند بر کنگرهایی بروج عروج نموده کار نامه این نوع قلعه کشائی که از آن روز باز در بند ایشان است بر طاق بلند نهادند - و مرحمت خان نیز از جانب دیگر در آمده در پیچه دروازه را از طرف درون کشاده و اعظم خان با سایر امرا از آن راه داخل قلعه شد -

تا آنوقت قریب ^۱ [دو] ^۲ هزار کس از راه برج و باره بقلعه در آمده دست بغارت و تاراج برکشادند - و اسباب بسیار و اموال بیشمار از نفایس اقمشه و امتعه و نوادر جواهر و مرصع آلات و زیور گران مایه و ظروف طلا و نقره و ستور و مواشی و امثال اینها بحوزه تصرف سپاهیان در آمد - و سر تا سر قلعه از باب صامت و ناطق بظاہر دست انداز ارباب یغما بباد نهب و تاراج رفته آنچه نام مال بر آن توان نهاد گرد از بنیاد آن بر آمده بوم و برو دیوار و در حصار بجاروب غارت پاکروب گردید - چنانچه مبلغهای کلي از میان رفته برنده آن معلوم نشد - و مستحفظان حصار از سرداران گرفته تا سایر عمله و فعله قلعه با اهل و عیال دستگیر شدند - سیدی سالم قلعه دار و پدر و برادران و اهل و عیال اعتبار را و اهل بیت شمن عم ملک بدن و جدۀ مادر بی نظام الملک بدست در آمدند - اعظم خان چندی از ایشان را که نگاهداشت آن ضرور بود نگاهداشته دیگرانرا بظاہر در خواصه امراء دکنی بصیغه صدقۀ فرق فرقدسای آزاد ساخت - بعد از آن بسر انجام ما یحتاج قلعه پرداخته سامان آذوقه و اسباب توپخانه نمود - و هفت صد تفنگچی و بانددار و توپچیان ماهر حکم انداز با صد سوار و چندی از منصبداران را در قلعه باز داشته نگاهبانی حصار بسرداری میر عبد الله رضوی مقرر ساخت - و بعد از فراغ خاطر فتح نامه بدرگاه والا ارسال داشت - چون بعرض اشرف رسید آنخدمت شایان موقع استحسن نمایان یافت و خدمت گذاران محل تحسین و احسان بی پایان گشتند - اعظم خان بعنایت خلعت خاصه و اضافۀ هزاری ذات و هزار سوار بمنصب شش هزاری شش هزار سوار و دو اسپ از طویلۀ خاصه با زین مطلا و راجه جبهار سنگه بندیده بخلعت و اسپ و مرحمت خان از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی

ذات و هزار سوار و خلعت نوازش یافتند - افواج نظام الملک که بیست گروهی قلعه ده‌روز اقامت داشتند بمجرد استماع این خبر آنجا کوچ نموده بنواحی قلعه قندهار که در آن آوان بمضیق محاصره افواج پادشاهی در آمده مشرف برگیراگیر تسخیر شده بود شتافتند که شاید باتفاق دستبردی نمایند و باین حرکات ناقص باعث شغل قلب و پراگندگی خاطر دولت خواهان شوند - خان مذکور بیدرنگ آهنگ قادیب آن گروه نموده از آنجا کوچ کرد - در اثنای این حال خبر رسیدن رندوله خان سر لشکر عادلخان که در آن نزدیکی از اعظم خان درخواست رخصت ملاقات نموده دستوری یافته بود بدان خان عظمت نشان رسید - خان مذکور همان جا توقف نموده بجهت مزید تفقد و دلجوئی او یاقوت خان و اوداجیرام و کیملوجی و جمیع امرای دکنی و حبشی را بهمراهی ملتفت خان خلف خود و چندی از اولیای دولت بر سبیل استقبال فرستاده او را بدین مایه احترام بلند پایه ساخت - و باعث آمدن رندوله خان آن بود که عادل خان ده هزار سوار بسردارچی او و پدرش فرهاد خان بحراست محال متعلقه خود که در سمت سرحد نظام الملک واقع است فرستاده بود که آن سرزمین را از آسیب تعرض ایشان محفوظ داشته در باره تسخیر و تصرف قلاع و پرگنات متعلقه نظام الملک که شاهنشاه مالک رقاب بجهت تالیف قلب عادلخان بدو مرحمت فرموده بودند کوشش کند - بعد از آمدن باعظم خان نوشت که چون عادلخان درینولا بتازگی در سلک دولتخواهان درگاه والا انتظام یافته این قلیل جمیعت سپاه را که در جنب کثرت موکب اقبال حضرت سلیمان مکانی قدر و مکانت خیل موری ندارد بنخدمت ارسال داشته که بتقدیم خدمتی از خدمات این دولت ابد طراز سرافراز گردد - الحال این بند درگاه در خواه آندارد که باذن دریافت حضور امتیاز یافته

در آنچه مقتضای وقت و علاج حال باشد باستصواب رای صواب آنخان کامیاب بعمل آرد - چون اعظم خان برین مضمون توقف یافت با آنکه میدانست که او بظاهر اظهار وفا و وفای می نماید و بطناً از راه نفاق با نظام الملک اتفاق تمام دارد و باستیصال کلی او راضی نیست بذایر اغماض عین و مدارا که از ستوده آئینهای دل پسند ارباب خرد ارجمند است و سر همه خصایل محمودة و سایر شیوههای ستوده سرداران از مکفون ضمیر او قطع نظر کرده با او بمقتضای نحن نحکم علی الظاهر عمل نموده به تقریر دلپذیر حکیمانه جواب بر طبق مصلحت باز داد - که چون درینحال عزیمت تنبیه غنیم سمت تصمیم یافته مزید توقف که صورت تقاعد از انصرام قرار داد خاطر دارد موافق مصلحت دولت نیست لاجرم این اراده که ازو بغایت خرد پسند افتاده هر چند زود تر بحلیه وقوع و زیور تعجیل زینت پذیر گردد نظر بمقتضای وقت اولی و انطباق میدنماید - بالجمله چون ردوله خان از راه استنبال اعیان مرکب اقبال و پذیره وجوه خیل دولت پذیرای امتیاز و اختصاص شده باردی جهانبوی رسید بحکم وحشی منشی و ضعف نفس و بیدلی از غلبه وهم و هراس بیقیاس که ناشی از کمال شکوه و شان و صولت اولیای دولت شده با پانصد سلاحدار به مجلس اعظم خان که در آنروز بزمی خوش مرتب ساخته و جشنی دلکش مزین نموده بود در آمد - و اعظم خان بذایر آنکه منع همراهان او باعث مزید توحش و تغرر همگان می شد ازین معنی که مدافعی روش آداب بوده اغماض عین نمود - معهدا از روی مهربانی بمقام دلاسا و استمالت او و پدرش آمده سخنان عطفوت آمیز که مناسب وقت و مقتضای مقام بود بر زبان آورد چندانکه وحشت ایشان بانس مبدل شد - آنگاه از سر نو بر سر دلدھی ایشان رفته بیست دست خلعت فراخور

قدر و حالت بایشان داد - و چون از شکفته جبینی اعظم خان رو و نیرو یافته راه سخن و زبان التماس پیدا کردند از روی تصرع بزبان نیاز درخواست کردند که چون خاقان ملک بخش کشورستان عادلخان را بشمول انواع عواطف از سایر دنیا داران دکن امتیاز داده بمراحم نامتناهی مفتخر و مباهیه ساخته اند - چنانچه محال متعلقه بدو باز گذاشته از روی مزید مرحمت پنج قلعه از قلاع نظام الملک که از آنجمله قلعه دهارور است بدو عنایت فرموده اند - اکنون که فتح قلعه مذکوره نصیب دولتخواهان شده اگر عادلخان را بوفای وعده سرفراز نه سازند اینمعنی باعث نومیدی و حرمان نصیبی او از عنایت بادشاهی خواهد شد - اعظم خان گفت که فرمان عالی شان برینجمله صادر شد که هرگاه عادلخان در باب استیصال کلیم نظام الملک با دولتخواهان دم از وفا و وفای زده بایشان در قلع بنیان بغی و طغیان آن نفاق نهاد اتفاق نماید بجلدوی تقدیم این شایسته خدمت اولیای دولت بمقام امداد او در آیند - و در باب تسخیر قلاع معهوده بکومک مردم او اقدام نموده بعد از فتح باو باز گذارند - و در عرض این مدت که عساکر نصرت مآثر دروادی تعاقب غنیمتگاپو نموده بر اثر ایشان تاختند و مکرر طول و عرض این کشور را پی سپر ساخته آن گروه بد فرجام را در یک مقام فرصت قرار و آرام ندادند مطلقاً عادلخان درین ابواب مقید همراهی نشده به هیچ باب از در موافقت در نیامد - معیناً از روی مزید برو امتنان که گزیده شیوه بندگان این آستان است مکرر اعلام رفت که درین اثنا که مخالفان بخود در مانده اند انسب آنست که بمحاصره قلاع بپردازد مطلقاً اثری برین مراتب مترتب نه شد - اکنون که فتح قلعه دهارور بقصد مد گونه منصوبه اولیای دولت شده و از شما خدمتی پسندیده بتقدیم نرسیده اینمعنی بیوجه

که عبارت است از التماس قلعه مفتوحه درین وقت صورت ندارد - مناسب آنست که دریغولا چون عساکر منصوره باراده تنبیه بقیه السیف غنیم به پائین گهات متوجه اند شما درین حوالی اقامت نموده و مردم خود را فراهم آورده مترصد باشید که هرگاه آن گروه ادبار آثار از مقابله رو تافته آهنگ بر آمدن بالا گهات نمایند سر راه بر آن بد اندیشان بگیرید - تا افواج قاهره خود را از عقب ایشان برسانند و باتفاق همگنان را در میان گرفته از میانه برداریم - آنگاه که شما مصدر اینگونه هوا خواهی شده باشید درین باب دولتخواهان بدرگاه والا عرضداشت نموده درخواست قلعه دهارور نمایند - و بنابر آنکه در نظر انور آن جهانبان جهان بخش محیط هفت کشور بل محاط چار دیوار ربع مسکون وقعت نقطه موهوم ندارد تا باین یک کف دست زمین محقر چه رسد یقین که این التماس بموقع قبول خواهد رسید - مجماً اعظم خان فوج عادلخان را به قصبه ماندوه^۱ مرخص نموده عسکر قیامت اثر را از مقام دهارور کوچ فرموده بر اثر مردم نظام الملک به سمت قندهار^۲ شتافت - و نظام الملک از جا در آمده ناچار صلاح در آن دید که بافواج عادلخان از در مصالحه در آمده قلعه شولا پور را باز بتصرف ایشان داده عهد و پیمان بایمان در میان در آورد که باتفاق یکدیگر بمقتضای مصلحت وقت کار کنند *

بیان مجملی از خصوصیات شدت

قحط و غلا و طاعون و وبا

چون نظام الملک از تیره سرانجامی و بد فرجامی قطعاً رعایت

(۱) این مقام در جنوب و غرب دهارور بمفاصله بیست و پنج میل انگلیسی واقع است *

(۲) این قلعه در جنوب و غرب فاندیق بمفاصله بیست و پنج میل انگلیسی واقع

است و از دهارور هفتاد و پنج میل مسافت دارد *

به جانب بندگان بادشاهی بجای نیارده برخلاف سیر مرضیه ملوک عهد
ماضی سلوک می نمود - و مجاری اوضاع و اطوار بر منهج مستقیم عدل
و داد قرار نداده هنجار مرضی حضرت پروردگار نمی پیمود - و باین نیز
کفایت نکرده افغانه را که خمیر مایه فتنه و فساد بلاد و عباد بودند در
ولایت خود پناه داده در تقویت آن فتنه باغیه که اخلاط فاسده بل مواد
مفسده کالبد روزگار و علت تامه سوء المزاج لیل و نهار بودند بقدر امکان
کوشیده ازین چند ماده خود را مستعد بلا و آماده ابتلا ساخت - لاجرم
حضرت جبار منتقم انواع بلایا بروی او و رعایای بلاد او کشاد - چنانچه
نخست دایه سیاه پستان ابر بهاری و سحاب آذاری شیر باران از اطفال نبات
باز گرفت - و تا اذقطاع موسم بهسات کشت خزان زمین که پیوسته از افضال
ابر مطیر زکوة گیر بود بر شعله واری نم بل به نیم قطره شبدم نرسید - بدان سان
که گویی در آن سال بخارها طبع دخان آتشی گرفته بود یا ستای سحاب
سراب از چشمه سیراب آب برداشته - و ازین رو رفته رفته گونه زنگاری سبزه
کاهی گشته و در صحرا و مرغزار و هامون و کهسار از فوط بی آبی سیمای
گیاه سیمایی گردید - چنانچه میزبان تهی چشمان مایده کلام ابوطالب
کلیم درین باب میگوید *

نشان از ابر و باران آنچنان رفت که گفتی برج آبی ز آسمان رفت
هوا گر قطعه ابری جلوه میداد بدی بی آب همچون کاغذ باد
اگر یک قطره آب آتشین بود چو آب آبله پرده نشین بود
مجملاً باین علت قلت غله و کثرت غلا بجای کشید که عاقبت الامر
به قحط منجر شد - و آن بلا بمقامی انجامید که کار از شمار و تعداد اصوات
در گذشته اسم مویه و نوحه و کفن و دفن از میانه برخواست - بل بنابر
آنکه موت عزیزان نیز علت قلت مؤنت میشد لوازم تهنیت بجای

تعزیت بجا می آوردند - و باوجود آنکه فرط وبا فراخندای ساحت عدم را بر مردم تنگ فضا ساخته بود از کوچۀ راه باریک تیغ تیز که در آنوا این قضای سریع الامضا نیز بر اهل دکن نازل گشته بود هرروز قافله در قافله بمراحل والدی نیستی می شتافتند - چنانچه گروهی که از زیر شمشیر می جستند آنرا که قوت رفتار و پای فرار از وبا و غلا بود بعضی از اوطان بغربت و برخی از دنیا بآخرت جلا وطن می بودند - و ازین ورطه کسی کشتی جان بدر برد که از کمال ناتوانی یاری قطع مسافت آنچپانی نیز نداشت *

فلک ماند از پی هفگامۀ غم بهر گوشه کفی از تخم آدم
ز بس در کوچه فروش مرده افتاد نشان از کوچۀ تابوت میداد
بسان شیشۀ ساعت دو دنیا پر و خالی شد از موتی و احیا
بذایر آنکه نزول عذاب جباری غالب اوقات از نوع شمویی خالی
نمی باشد سال دیگر از شامت قرب جوار آفت خشکی و غلا و بلای قحط
و وبا در سایر اطراف دکن مثل خاندیس و گجرات و برار سرایت نموده
همانا اهل سر تا سر این ولایت بهمان گونه بلا مبتلا شدند - چنانچه مردم
این شهر و سایر پرگنات بعد از فقدان آذوقه و انواع خوراک چندی مانند
انعام و دواب از خس و خاشاک کامیاب بودند - و چون این خوردنی که
در آنوا بود نیز از بین و بنیاد بر افتاد مدتی مدید عموم عوام از عدم قوت
و قوت چون هوام خاک خوار از غذای خاک آب بر التهاب زبانۀ آتش
جوع می زدند - بنحوی که هرآنچه درین مدت زیاده از هفت هزار ساله
گردش چرخ دوار خاک مردم خوار بآدمی کوده بود بکمتر از هفته آدمی
در هفته خوردن خاک تلفی بجا آورد *

ز تنگی گرفتار و گرفتاری بود بخوان رزق او غم خوردنی بود

نظرها قرص مه را کرده تاراج بغان شب فلک هم گشته محتاج پس از آن هم بی مبالغه شاعرانه و اغراقات منشیانه کار مردم چون سباع مردم خوار بآدم خوردن افتاد - چنانچه اگر زبردستی نهانی بر ناتوانی دست می یافت از سراو در نمیکدشت - و پدر و مادر نیز فرزندان عزیز و جگر گوشگان ناز پرورد خود را زنده از یکدیگر [دیده] ^ع خام می خوردند - و درین باب از ستوده اطواری که درستی کردار بر راستی گفتارش شهادت صادق میداد استماع رفت که در عین گرمی هنگامه قحط زنی در جوار محله سر پوشیده از مردم رو شناس روی و مو کشاده بر سر کوی و برزن داد داد خواهی داده بنیاد مویه و شیون نمود - چون حقیقت حال استکشاف رفت ظاهر شد که از جور جارات خود و عدم انصاف و مروت ایشان تظلم می نماید که تطاول ایشان در حق من باین غایت تعدی تجاوز نموده که جگر پاره مرا درست بکار برده مرا بنحوی بی بهره مطلق ساختند که استخوان ریزه نیز در کار من نکردند - الحاصل کار بسرحدی کشید که چون این صیدها بدست نمی افتاد اکثر مردم مانند کرگسان جیفه خوار از شکار مردار روزگاری بسربردند - و چون روی زمین را از پشتهای جیفه و اموات که تا بسمک و سماک بر روی هم افتاده این روی خاک را روکش آن روی خاک کرده بود پرداختند کار به نیش قبور و کاوش گور رسید تا آنکه مردم مطلقا بدفن موتی مقید نمی شدند - و اگر حیانا کسی احیای مراسم دین و آئین شرع متین نموده نهانی مرده را بخاک سپردی سوختگان آتش جوع پی بدان برده بر سر قسمت آن یکدیگر را هلاک ساختندی - و اگر از روی خطا راه بدو نیافتندی مردهای خشک شده دیرینه را از گور برآورده از باب کباب آهو و گور بکار بردندی - و اهل بازار نیز استخوانهای آسودگان

مزار را که از طول انقضای روزگار فرسوده گردیده بود سوده با آرد که نامی از آن بر زبان و نشانی در میان بود برآمیخته می پختند - و اسم سامی نان بر آن نهاده بجان گرامی می فروختند - و گوشت حیوانات غیر ماکول اگر بغرض محال بدست می افتاد آنرا بسان بره شیر مست سان نموده بسان تحفه گرانمایه نهانی در معرض بیع می آوردند - و مردم شکم پرست که از گرسنه چشمی شره پیوسته بیک سیر آهنگ نظر ننگ شان از پی گمان گوشت چون تیر پرتابی از کمان میدوید آنرا باندازه دسترس خرید می نمودند - چون معامله بیاعان آن متاع گرانمایه و فروشندگان این کالای ارجمند والا برسوانی کشید بعد از تحقیق این حقیقت ایشان را بازخواست شحنه سیاست بیاسا رسانید - ملخص سخن از حیص بیص این مخصصه مخوفه و تهلکه مهلکه جمعی که قوت حرکت داشتند به فسحت آباد هندوستان که ارض الله واسعه عبارت از آنست پناه بردند - و اکثر مردم شهر و جمعی کثیر از اهل اعمال خاندیس و هم چنین اهل گجرات و مضافات آن بمحض عنایت و عاطفت شهنشاه که مظهر لطف سرمدی و عنایت ازای و ابدی حضرت ایزدی است ازین بلیه جلیه عظمی و طامه عامه کبری نجات یافتند - چه حسب الامر آنحضرت در سایر شهرها عموماً و در شهر برهانپور خصوصاً لنگرها و آتش خانه ها برای اطعام فقرا و مساکین مرتب و مقرر شد - و هر روز از سرکار خاصه شریفه انواع خوردنی مهیا ساخته عموم مردم را بار عام می دادند - و سوای این روز دوشنبه که باعتبار جلوس مقدس نوروز روزگار بل عید ابدی هفتهای دهر و ایام عام و شهر است پنج هزار روپیه سوای صدقات و وظایف مقرر بر سایر سکنه شهر برهانپور قسمت می نمودند - و فرمان همایون شد که بجهت رعایت رعیت در خراج تخفیف کلی از باج مقرری داده

پنججاه لک روپيه معاف شناسند - و آنچه حسب الحكم اقدس ساير امرا و ارباب مناصب بصيغه تخفيف باز گذاشتند از حيز شمار بيرون است *

درين ايام آقا حيدر غلام ترك نژاد كه بخطاب خواصخاني و كمال محروميت و اعتبار نزد نظام الملك امتياز داشت از رهنموني بخت بدرگاه فلک جاه رسیده بمنصب دوهزارمي ذات و سوار و غنايت خلعت و اسب سرافرازي يافت *

درينوقت كه مقرب خان و بهلول را از بيم سطوت و صولت اولياي دولت يكبارگي پاي استقرار از جا رفته قرار مصالحت به عادل خانيه دادند - اعظم خان برندوله خان نوشت كه درينولا مخالفت سر بر آمدن ببالا گهايت دارند سبيل دولتخواهي آنست كه حسب المقرر دهانه كويوه را نگاهداشته سر راه فرار بر سر آن مطرودان تا رسيدن موكب مسعود از دنبال مسدود سازند و بتقديم اين خدمت شايسته باعث آبروي خود شوند - آن نفاق آئين در جواب نوشت كه چون درينولا اكثر مردم ما پراكنده شده اند درين باب از عادلخان استمراج نموده باستصواب ايشان عمل مي نمايم - مقرب خان فوط اهتمام اعظم خان در باب استيصال نظام الملك ملاحظه نموده بتازگي از در چاره گيري در آمده راه صلاح بارندوله كشوده بطريق نامه و پيغام در اباس اظهار تملق و چاپلوسي تمام باو اعلام نمود - كه تا دولت اين خانواده از بنياد نيفتاده صلاح آنست كه فرصت تدارك از دست نداده تلافوي اوقات ماضي در مستقبل احوال به عمل آيد - و پيش از آن كه فويت آسيابي حوادث روزگار بشما رسد و بمقتضاي ادوار چرخ دوار شما نيز نقطه وار مركز دواير حرب عريض الذيل گرديد اگر دولت خواهانه ترك نفاق نموده پيوند اتفاق بروابط وفا و وفاء استحكام يابد و سر رشته عهد و پيمان بعقد غلاظ ايمان توثيق تمام پذيرد در نگاهداشت اين

دودمان مساعی جمیله مبدول افتد - خصوص درینوقت که نظام الملک بذابر درخواه هواخواهان بدین معنی راضی شده که بذای مصالحه و معاهده براساس تسلیم قلعه شولا پور بعدال خان گزارد - و الحال چون حقوق نمک تربیت نظام الملک نیز بر ذمه همت شما ثابت است چه در حقیقت بادی اعتبار شما در مبادی حال ایشانید - بالجمله این تقریر دلیذیر در رندوله تاثیر نموده بتازگی دل بر اتفاق مقرب خان گذاشت - اعظم خان حقیقت این واقعه بموقف عرض اشرف معروضداشت و بی توقف فرمان شد که سید دلیر خان و سایر احدیان از فوج ابوالحسن جدائی گزیده بکومک اعظم خان متوجه شوند - و سردار خان و خواصخان ورشید خان و چندی دیگر از بندهای درگاه با سه هزار سوار از حضور بامداد عسکر ظفر آئین تعیین فرمودند - خان مذکور بمجرد رسیدن خبر آمدن کومک روانه شده بانداز تاخت و تاراج قصبه و بازارگاه پرنده متوجه گشت - و بناخت و تاراج قصبه و بازارگاه پرداخته سر تا سر آنرا بپای ستور غازیان پی سپر ساخت - آنگاه بر سر قلعهچاه خام که بقعه پیوسته استحکام تمام داشت و خندقی بعرض سه ذراع اطراف آنرا فرو گرفته بود تاخته بصدمه فیل دیوار آنرا که سه ذراع پهنا و پنج ذراع ارتفاع داشت انداخته داخل قلعهچاه شد - درین حال متحصنان دو توپ کلان را که وزن گلوله هریک یک و نیم من بادشاهی باشد آتش دادند - حسب الاقتضای قدر یکی از آن دو قضای نازل بر زمین رسیده از آن زمین سنگ لاج پاره سنگها بصدمه آن جدا شده و بچندین تن زخم هلی کاری رسانید - از آنجمله سه سوار با اسب و چهار پیاده بیک زخم جان دادند - و بفرموده اعظم خان دلاوران متهور در همان گرمی دست از جان شسته

بخندق در آمدند - و هفت زنجیر فیل سرمست با غنایم بیشتر از آن گونه
 فرزین بندی که تصور آن عقدۀ دشوار کشا خورد را مات تحیر داد بر آوردند -
 اعظم خان باوجود عین انتظار کومک و خزانه بشرايط معاصره نیز پرداخته
 از سه طرف ملچارها ترتیب داده سیدها پیش برد - و از سمتی که باهتنام
 راجه جی سنگه و اهتنام خان مقرر بود کوچۀ سلامت نزدیک تر برده
 آنجا حوالت گاه پرداختند - و دمدمه بر فراز آن بر افراخته متحصنان را
 بیاد تیر و تفنگ گرفتند - و بضرب توپ دیوارهای مقابل خود را بخاک
 برابر ساخته اگرچه کار بر مترددین درون حصار تنگ ساختند - خصوصاً اهل
 بارۀ شیر حاجی از دست سرکوب اهل جواله یارای سر بر آوردن نداشتند
 لیکن از راه فقدان هیزم و گاه و علیق دواب ساحت مقابله آنچنان بر بیرونیان
 از فضای حوصلۀ درونیان تنگ میدان تر شده بود که برگ کاهی در نظر
 وقع کوهی داشت و خوشه از بس که جای انباری میگرفت در حوصلۀ
 ستوران جوی همسنگ خرمنی بود - بذابر آنکه در آن نواحی بینج گیاه از
 زیر زمین چون برگ کاه از روی زمین بر افتاد ناچار چارپایان که در آنوا از
 فرط ترصد علیق چار چشم شده دیدۀ انتظار در راه جو و کاه سپید کرده بودند
 نظر بر خوشۀ سنبله و خرمن ماله که از دور سیاهی میکرد دوختند - و بنظر آه
 کاه دان کهکشان که گاهی کاه کهنه بیاد بر می داد ساخته بیاد علف تسلی
 می اندوختند - یاقوت خان و ملتفت خان که با فوجی جرار از موکب ظفر آثار
 بجهت آوردن کاه و هیمه بمحال دور دست رفته بودند بهزار جر ثقیل بطریق
 زمین کاری و چاه کنی علف دوسه روزه چهارپایان در جمیع جهات و اطراف
 اخذ و جر نمودند - و باوجود آنمایه سعی سودی نداده اثری بر مراتب
 کوشش مترتب نشد - فی الواقع مثنی خس یا پشتارۀ چند گیاه بخوراک
 دواب و چارپایان آن لشکر بی پایان چگونه کفایت کند و انباری یا خرمنی

جوباستوران کوه کوه سپاه قاف شکوه کجا بس آید - ناچار اعظم خان صلاح وقت در آن دید که بالفعل دست از قلعه باز داشته از پای حصار برخاست و از سر اکراه رو بقلعه دهاور آورده در موضع پاتره^۱ منزل گزید *

از سوانح این ایام فرخنده فرجام که در دیار سپهر مدار روی داده مرقوم می گردد - چون درینفلا محمد علی بیگ رسول دارای ایران حسب الامر اعلی از دارالخلافه اکبرآباد متوجه درگاه والا شده بود بخاطر مبارک آوردند که مشار الیه را بنوازش بادشاهانه امتیاز داده عجله بخلفت فاخره سرافراز سازند - بنابر آن مکرمات خان را بتقدیم این خدمت نامزد فرموده مقرر ساختند که از راه سرعت خود را باورسانیده از تشریف خلعت سعادت اندوز سازد و تا مالوه همراه بوده از آنجا بر سبیل استعجال معاودت نماید - و معتقد خان صوبه دار آنولایت تا بدرگاه گیتی پناه همراه بیاید *

بسیست و سیوم اسفندار یمین الدوله آصف خان با سایر سرداران از بالاگهات مراجعت نموده چون نزدیک به شهر رسید خدیو روزگار بقصد مزید اعتبار آن خان والا مقدار بادشاهزادهای نامدار را تا بظاهر شهر باستقبال خان مذکور مامور ساختند - و آن ادب اندیشان عقیدتمند فرموده بجا آورده تا آنجا که حکم اشرف صدور یافته بود پیش باز فرمودند - خان حق شناس بشکر دریافت این عطیه والا بر کام دل فیروز شده سجدهات نیاز بجا آورده بنابر رسم معهود هزار مهر و هزار رویه بصیغه نذر گذرانید و مشمول عنایت بسیار شده مرحمت خلعت خاصه ضمیمه دیگر عواطف عمیمه گردید - آنگاه امرای دیگر

(۱) این موضع در جنوب دهاور بمفاصله چهارده میل انگلیسی واقع است *

به ترتیب مناصب و مراتب از زمین بوس درگاه مباهي و مفتخر گشتند -
 عبد الله خان و سيد مظفر خان که در باب استیصال خان جهان سعي ايشان
 مشکور افتاده بود شرف ملازمت حاصل نموده هریک پانصد مهر بر سبیل
 نذر گذرانید - نخست عبدالله خان بعنایت خلعت و جمده و شمشیر
 مرصع و جیغۀ مرصع و اسب و فیل خاصگی معزز گردیده بافزایش هزاري
 ذات و سوار و خطاب فیروز جنگ سرافرازي یافت - بعد آن سيد مظفر خان
 که چار هزاري ذات و سوار بود خلعت و غیره و اضافه هزاري هزار سوار
 و خطاب خانجہاني یافته محسود اقران گردید - پس از آن سایر
 منصبداران که مصدر خدمت نمایان شده بودند در خور مراتب باضافه
 مناصب و سایر عنایات صوري و معنوي امتیاز یافتند - در همین ایام
 مکرمات خان بعد از تقدیم خدمت مرجوعه مراجعت نموده سعادت
 ملازمت دریافت *

چهاردهم شعبان شہنشاہ دین پرور بذابر آئین مقرر حکم به افروختن
 چراغان فرمودند - پرتو چراغان در دل آن شب که روکش روز شده بود داغ
 رشک بردل مهر جهان افروز نهاد - و در آن شب قدر مایه بدر که مقدر
 نور شمعی و اعتبار فروغ چراغی نداشت از پرتو روشنائی چراغان بدان مثابه
 اکتساب انوار نمود که از آن ذخیرۀ باقي روزگار تا بابد اندوخت و وام آفتاب
 تابان نیز از فاضل زلف جاوید ادا نمود *

آغاز چارمین سال فرخ فال از جلوس مبارک حضرت صاحب قران ثانی

کشور خدای فلک چهارم یعنی نیر اعظم بعد از انقضای بیست و سه
 گہزری و چهل و هفت دقیقه از شب جمعه ہفدهم شعبان المعظم سنہ هزار

و چهل هجری بدولت محل حمل تحویل نموده آب و رنگی بر روی کار عالم آب و خاک آورد - مبداء سال چهارم از سنین جلوس اید قرین خدیو زمان خلیفه روی زمین نوید نوروزی نو بعالمیان رسانیده ضعیف حالان گسسته امید را قوی دلی بخشید - و به برکت حسن عهد آنحضرت که ثمره عدل و احسان بل خاصیت نیت خیر است ابدی زمانه بتازگی منظور نظر مهر پدران آباء علوی گشته بقیه السیف قتل عام مصائب گیتی و ترکناز حوادث روزگار از زیر تیغ بیدریغ طاعون و وبا جسته بازماندگان شبیخون طوارق لیل و نهار از مخمصه بلای قحط و غلا رستند - و بیمن عنایت خوان سالار مایده احسان حضرت رزاق یعنی مهر مغیر ابواب فتوحات آسمانی بمفاتیح عنایت ربانی بر روی زمین و زمان مفتوح گشته پشمرگان صحرا و چمن چون گرسنه چشمان قحط دکن از عطای بی منتهای آهی سیر چشم نیل تمنا گشتند - چون گذارش مراتب عطایای عمیمه و عنایات عظیمه ایزدی نه در درجه ایست که بار تفصیل برتابد ناچار خود را از آن باز داشته بنگارش مجمل واقعات این ایام خیر فرجام می پردازد *

دوم فروردی ماه محمد علی بیگ رسول دارای ایران شاه صفی همراه افضل خان و صادق خان که حسب الامر اعلی به پذیره او شتافته بودند سعادت پذیر آستان بوس درگاه گیتی پناه شده از روی کمال ادب نامه شاه صفی را که عمده مضمون آن تهنیت جلوس همایون بود گذرانید - حضرت شاهنشاهی نامه ازو بر گرفته بدستور اعظم افضل خان سپردند - بعد از آن زبانی دعای شاه را با پیغامهای صداقت آئین که مشتمل بر اظهار محبت بود ابلاغ نمود - آنکه بوسیله اعیان درگاه در باب تعیین وقت گذرانیدن ارمغان شاه درخواست نمود - حسب الامر اقدس ششم فروردی

ماه قرار یافت - و آن رسول قاعده دان ادب شناس را بعنایت صوری از مرحمت دست خلعت و تاج قزلباشی و جیغه مرصع و خنجر مرصع گرانمایه سرافرازی بخشیده مرحمت دو خوان طلا و یک پاندان مرصع و یک تقوز پیاله زرین سرپوش دار که بیست هزار روپیه قیمت داشت پر از ارگجه خاصه که بذابر رسم معهود در ایام جشن ها و عیدها عنایت می فرمایند ضمیمه آن مراسم عمیمه شد - عبد الحق برادر افضل خان مخاطب بامانت خان که بر طبق فرمان همایون بادشاهی بجهت تقدیم خدمت مهمانداری و همراهی محمد علی ایلچی از دارالخلافه تا پانی پت شتافته و از آنجا تا برهانپور بشایستگی تمام بمراسم این امر اقدام نموده ضیافت های نمایان بجا آورده بود از زمین بوس آستان آسمان نشان پیشانی بخت را فروغ سعادت جاودانی داد *

ششم ماه ایلچی مدکور حسب الامر سوغات شاه را که از آنجمله سه تقوز اسپ عراقی زاد صرصر تگ شعله نهاد و نفایس امتعه ایران و نوادر تحف و بدایع هدایای آن بلاد بود و بهای آن سه لک روپیه می شد بنظر انور در آورد - و پنچ اسپ عراقی و پانزده شتر بختی نرو ماده با پنچ استر و اقمشه آن دیار از خود و پنچ اسپ از بابت محمد تقی تحویلدار تنسوقات برسم پیشکش گذرانید - چهاردهم ماه پیشکش نمایان از نوادر و جواهر و مرصع آلات و زر نقد و فیلان نذومند و سایر امتعه نفیسه که قطب الملک مصحوب شیخ محی الدین رسول درگاه و فاختان نامی کس خود ارسال داشته بود از نظر اشرف گذشت - و شیخ مذکور یک لک روپیه را جواهر و اجناس از جمله چهار لک روپیه داده قطب الملک بر سبیل پیشکش از جانب خود گذرانید *

بیان برخی فتوحات آسمانی که بحسن سعی قلیچ خان در آله آباد روی نمود و شرح مجملی از سوانح عهد دولت

چون سابقاً بمسامع علیّه خدیو هفت کشور رسیده بود که ^۱ [عبدل] ع نام فساد پیشه کوتاه اندیشه بنابر استظهار حصانت حصارهای استوار که در وسط جنگل انبوه اتفاق افتاده بود سر بتمرد و خود سری بر آورده و رعایای متروک آن دیار از دست تطاول او بجان آمده اند - لاجرم بحکم آنکه تنبیه ارباب فتنه و فساد در شریعت جهانداري فرض عین است حکم معلی صادر شد که قلیچ خان بیدرنگ استیصال آن ادبار مآل نماید - خان مذکور بانواج قاهره بتوزک و تهیه تمام راهی شده قلعه اول هرگانو نام قصبه را که سه حصن حصین داشت و اکثر مردم کار آمدنی عبدل باعیال خود آنجا را مامون ساخته بودند محاصره نمود - و در همان گرمی از دو طرف بنابر آنکه مبنی بر دو دروازه بود یورش کرده - بهادران متهور از توپ و تفنگ متخصصان که بر سر جان و ناموس ثبات قدم ورزیده داد مواجهه و مجادله میدادند پای کم نیاروده خود را بیائین حصار رسانیدند - و چندانکه مخالفان بمیانجی شعله توپ و تفنگ و انواع آلات آتشبازی هنگام مدافعه و ممانعه گرم ساخته کوشش نمودند که دلاورانرا از جد و جهد یورش باز دارند فایده نداد و سرگرمی مجاهدان میدان دین درین ماده زیاده شد - چندی پردلان کم هراس بنردبانها که همراه داشتند و برخی دیگر بکمند از اطراف برج و باره برآمدند و جمعی از متخصصان پای قرار استوار داشته چندی بمقابله پرداختند - چون اثری مترتب نشد ناچار پناه بحصار دوم بردند -

و قلیچ خان آنرا نیز محاصره کرده در اندک مدتی بدستیاری تائید آهی و همراهی اقبال بادشاهی جبرا و قهراً دست بر آن یافت - و مردم غنیم مغلوب و مقهور بحصار سیومین که از همه منیع تر بود فرار نمودند - و اولیای دولت که پیوسته بتائید نصرت ایزدی مظفر و منصور اند نه به نیروی کثرت عدد و وفور عدت در کمتر مدتی آن قلعه را نیز مشرف بر تسخیر ساختند - و بهادران عدو بند کشور کشای در باره یورش مراسم کوشش بوجه اتم بجا آورده بگیراگیر مفتوح گردانیدند - درینحال مردم غنیم مخدول دست از جان شسته بر سر ناموس پا محکم نمودند و بتحریک عرق حمیت جاهلیت گوهر بد اصلی را بکار فرموده جوهر غیرت بیجا را آشکار کردند - و رسم جوهر که بهندی زبان عبارت است از کشتن عیال و اطفال در امثال این احوال بعمل آوردند - و قریب هزار کس اهل خود را به تیغ بیدریغ گذرانیده رو بعرضه پیکار نهادند - و با هزار تن دیگر از مردان کار کار مردان کرده بدار البوار شتافتند - و ازینجانب نیز جمعی در اقامت وظایف جهاد دقایق جد و اجتهاد بظهور رسانیده درجه شهادت یافتند - و جمیع مفسدان آن سرزمین و متمردان اطراف و فواحی از سطوت و صولت اولیای دولت بیجا و بی پا گشتند - و قلعه های مستحکم را که از اسباب قلعه داری پر بود خالی کردند و از عدم ثبات قدم بولایات دور دست رو نهاده پراکنده شدند - و عبدل مدبر نیز از وطن خود هزیمت اختیار نموده خود را بجنگل های دشوار گذار رسانید - قلیچ خان وطن گاه آن سیاه رو تباہ رای را خراب کرده آتش فیهب و تاراج در خشک و تر آن سرحد زد - و بتخانهای آن سرزمین که سر بفلک رسانده بود بتحاک برابر ساخته بتها را سوخت - و اعلام معالم اسلام در آن معابد اصنام بر افراخته روی زمین آن کفر آباد را که ظلمت شرک فرو گرفته بود بنور ظهور دین بر افروخت - و بجای بتخانها مساجد و معابد

بنیاد نهاده عیت اسلام و ایمان و صوت اذان که هرگز بگوش کر گشته اهل آن سرزمین نرسیده بود بمثابة بلند آوازه گردید که بمسامع کروییان عالم بالا و صوامع ملاء اعلی رسید - آنگاه همعنان ظفر و نصرت عذنان انصراف را به اله آباد انعطاف داد *

از جمله فتوحات آسمانی که در مقدمه این عنوان اشاره اجمالی بدان رفت فتح حصار استوار تلتم است باین کیفیت که چون سپهدار خان مدتی مدید آن قلعه را محاصره نموده دقایق سعی و تلاش به نهایت درجات امکان رسانید و قطعاً اثری بر آن مراتب مترتب نشده معامله بفسون دم شمشیر و فنون تدبیر از پیش نرفت درینحال که کار بکار کشائی توفیق افتاد و استخلاص آن حصار در کار گریخت و بخت و چاره گریخت اقبال انحصار داشت قضا را حشم قلعه بجمعی از اعراب که کشاد و بست بعضی از ابواب بدست ایشان بود و در نگاهداشت مداخل و مخارج حصار دخل تمام داشتند نظر بحصول منافع انداخته و بچشمداشت ادراک مراتب و مناصب دیده طمع بر انعام و احسان بندگان درگاه والا دوخته درین باب باهم همدستان شدند و بامردم سپهدار خان زبان یکی کردند - و آن عمده دولت خواهان که پیوسته در پی دولت خواهی بوده درین گرمی جمعی از بهادران کار طلب را نهانی فرستاد که برهنموننی ایشان بحصار در آمده کرنای بنوازش در آرند - درینوقت که غیو کرنای بلند شد نگاهبانان قلعه ازین قصه ناگهان آگهی یافته از جا رفته بدست و پا زدن در آمدند و لیکن چون حصار بحوزه تصرف و حیز تسخیر دلاوران کشور گیر در آمده بود و کار از چاره گریخت سعی و تدبیر گذشته ناچار از بیم سرتن باسیری در داده دستگیر شدند *

درینفولا که خبر فوت شیرخان صوبه دار گجرات رسید اسلامخان که حراست اکبرآباد در عهده او بود بمرحمت خلعت و اضافه هزاره سوار

بر منصب املش که چهار هزار و سه هزار سوار بود سرافرازی یافته بصوبه داری احمدآباد تعیین شد - و حکومت اکبرآباد به صفدر خان و حراست قلعه به مکرم خان مقرر گشت - بیست و پنجم اردیبهشت ماه الهی راجه بیتلداس به نگاهبانی قلعه رنتنبور از تغیر قلعه دار خان سرافرازی یافته رخصت شد - و سبب این امتیاز آن بود که چون در جنگ خانجهان جانفشانیها بکار آورده تازه بپایه راجگی رسیده بود و آئین معهود راجپوتان آنست که هرچند شخصی بمرتبه والا برسد تا قلعه نامور نداشته باشد بپایه اعتبار نمی رسد - بنابراین شاهنشاه حق گذار ادای حقوق جان سپاری او نموده بحراست قلعه رنتنبور که از قلاع مشهور هندوستان است سرافراز فرمودند *

از جمله فتوحات معهود مذکور که شرح آن موعود شد فتح قلعه ستونده^۱ است - چگونگی این قضیه آنکه سپهدار خان بعد از فتح قلعه تلتم حسب الحکم اقدس همت به تسخیر آن برگماشته محیطش را نقطه وار مرکز دایره احاطه نموده و بر اطراف و جوانب ملچارها قرار داده کار بر متحصنان بغایت تنگ ساخت - و چون آثار عجز و انکسار از اوضاع و اطوار قلعه دار بظهور پیوست سپهدار خان باو نوشت که عنقریب این قلعه نیز بمیامی اقبال کشور کشا بکشایش خواهد گرائید - بهتر آنست که پیش از فتح حصار عرض و ناموس خود برباد نداده خود را و اولاد منتسبان و متعلقان خویش را از مناصب و عزت حرمان نصیب نسازی - سیدی جمال قلعه دار استحصال رفع مراتب و سلامت جان و مال در نظر داشته و در صدد به اندیشی و سعادت طلبی خود شده بمقام تسلیم حصار در آمد -

(۱) قریب به پنجاه کوه در سمت شمال و شرق اورنگ آباد واقع است *

سپهدارخان پیمان نامه موکد بایمان شداد نوشته نزد او فرستاد - او بمجرد رسیدن عهد نامه با سایر اهل و عیال و متعلقان خویش و ملازمان با اسباب و اموال برآمده قلعه را به مردم بادشاهی سپرد - سپهدار خان مقدمش را مکرم داشته از سرکار خاصه شریفه بخلعت و فیل و اسب اختصاص داد - و غائبانه تسلیم بمنصب سه هزاره فرمود - و سیدی میران پسرش را بخلعت و اسب و تجویز منصب هزاره و سیدی سرور دامادش را بخلعت و اسب و تجویز منصب پانصدی سرافرازی بخشید - و روز دیگر داخل قلعه شده مداخل و مخارج آنرا بنظر دقت نگر در آورده خاطر از همه رهگذر جمع ساخت - و سرانجام سامان و ما یحتاج آن نموده سیصد تن از سپاهیان کار آزموده را بسرداری مرزا محمد خویش خود در قلعه باز داشته خود مظفر و منصور عدنان باز گشت معطوف نمود *

چهاردهم اردی بهشت ماه به عید رمضان مطابق افتاده هلال فرخنده همایون فال غره شوال از راه کمال سرعت برادهم گیتی نورد گردون برآمده بطریق یام مژده فتوحات بی اندازه که درین ایام تازه رو نموده بود باولیای دولت جاوید پیوند رسانید و عالمی را بنفوذ قدم این دو عید سعید سرشار خورمی و بیغمی گردانید - و بشارت غلبه موکب ظفر قرین صاحبقران دوم غلغل صدای قهقهه شادی و نوای شادبانه مبارکبادی در گنبد سپهرنهم پیچید - در آنروز نشاط آموز خدیو روزگار ظل انوار حضرت آفریدگار که منظر فیض انوارش عید عالم و نوروز دویم است ماندد خورشید جهان افروز از مشرق جبروکه درشن طلوع فرموده عالمی را از میامن نور حضور که نمونه ظهور تجلی طور است نمودار انوار وادی ایمن ساخت - و مراسم معهوده این فرخنده روز بظهور آورده آنگاه بقصد ادای نماز قرین دولت

و سعادت فیل سوار متوجه عیدگاه شدند - و فروغ انوار طلعت انور ساحت
مصلّا را آذین نور بسته روی زمین آن عرصه را بحلیه جلال و جمال و زبور
دولت و اقبال مزین و محلی ساخت - و بعد از فراغ وظیفه مقرر
این روز مبارک در هنگام مراجعت نیز از دو سو خلیق کوی و بازار
بافشاندن دره و دیوار تصدق و نثار زر ریز گشتند - درین روز نجابت خان
ولد شاهرخ میرزا را بخدمت فوجداری ملتان که در آنوا
جاگیریمین الدوله بود از تغیر احمد بیگ خان مختص و مرخص
ساختند *

از سوانح اودیسه که درینولا بعرض اعلی رسید غلبه باقر خان است
بر سر لشکر تلنگانه و جرمانه گرفتن به سبب صدور حرکت بی ادبانه ازیشان -
چون خان مذکور ولایت کهیرا پاره و حصن حصین منصورگده را از
گماشتگان قطب الملک مستخلص ساخت چنانچه سابقاً گذارش یافت
زمینداران آن نواحی قریب بیست هزار تن فراهم آورده در مهدی پور نام
موضعی بغایت منیع در دوازده گروهی کهیرا پاره خیره چشمی بل چیره
دستی آغاز کردند - باقر خان دیگر باره از کهیرا پاره بانداز گوشمال ایشان
بر آمده رو بره نهاد - و بحسب اتفاق بعد از طی چند کروه جنگلی انبوه
پیش آمد که در آن سرزمین باعتبار دشواری و بی پایانی مورد ضرب المثل
بود - چنانچه قاصد نسیم تند رو بل سفیر سریع السیر مصررا از کنار آن
جنگل محال گذار چه جای میان مجال گذر نبود - و مسرع شعله سرکش
ز پیوه آن پا کشیده سالک شتابنده سیلاب از سر مضیق نای اشجار
سرافرازش سر باز زد - بی تکلف فوط تراکم درختان بی پایانش بمثابه بود
که برید لا مکان سیر نظر که در نیم لمحّه البصر هفت سپهر اخضر را پی سپر
میکند پیوند امید از قطع طریق آن مسلک بیره بریدی - و وفور تشابک اغصان

اشجار آن بیشه دور و دراز در پایه که پیک سبک پی تیزتگ یعنی اندیشه
 نیرنگ پرداز مرد مهندس پیشه که در یک چشم زدن بیدرنگ پرکار احاطه
 گردا گرد مرکز نا محیط چرخ دوار بر می آرد خیال دخول در آن نبستی -
 مجملأ بهادران سراپا تهور از کار گری نفوذ عزیمت راسخ که موید بفاذ حکم
 همت نافذ شده بود رفته رفته بدان جنگل در آمدند و اکثر بریده و بعضی جا
 سوخته راه در آمد پیدا نمودند - و افواج غنیم تیره گلیم که راه احتمال گذشتن
 از آن محال محال گذار نمی دادند و بآن پشت گرمی پای از سرحد
 اندازه خویش فرا پیش نهادند چون باین طریق تجلیدی از ارباب جلادت
 مشاهده نمودند بیدست و پا شده قطع امید از خود کردند - و از بیم توجه
 موکب اقبال رو گردان شده تا بسدی چوب بست که در مضیق میان دو
 کوه بر آورده بودند و آنرا بخندقی بسیار پهناور عمیق استوار کرده هیچ
 جا ثبات نه ورزیدند و آنرا پیش رو داده در پس آن بجنگ پیش آمدند
 و آتش کین بر افروخته هنگامه انداختن بان و توپ و تفنگ را گرم ساختند -
 و از یغجاب اصحاب تهور یعنی بهادران پر دل کم هراس که از برابری شعله
 سرکش پای کم نمی آوردند بلکه خود را مانند باد صرصر بر آب و آتش
 می زدند از ژاله آتشین بدوق و آب بی پایاب آن ژرف خندق باکی نداشته
 خود را بی ابا و محابا بیای آن دیوار بست چوبین رسانیدند - و بگرمی
 شعله سرافراز که بر قلب خاشاک زند در یکدم سر بر فراز آن سد مذکور
 بر آورده آن آتشی نهادان خاکسار را بباد تیغ شعله آمیغ گرفتند -
 چنانچه به کم تر فرصتی خلقی بی پایان از آن کم فرصتان بی سر شده
 بقیه طعمه شمشیر فنا و جمعی کثیر اسیر و گروهی انبوه هزیمت پذیر
 گشتند *

بیان چگونگی کشایش قلعه قندهار دکن بکلید تائید این برگزیده عنایت ایزدی

چون نصیرخان قبل ازین حسب الامر اعلیٰ با موکب اقبال قلعه قندهار را قبل نموده داد شرایط کشش و کوشش داده بود درینولا بمحض همراهی اقبال بادشاهی یعنی تائیدات الهی در باب فتح قلعه کامیاب و مقضی المرام گشته بر کام خاطر فیروز گشت - تفصیل این قضیه آنکه در سال گذشته خان مذکور بیک گروهی قندهار رسیده با فوج عملی موج اراده تسخیر پیش نهاد همت ساخت - اول با سایر سرداران مثل شهباز خان و سردار خان و راجه بهارت و جمیع بندهای درگاه بانداز ترکان؛ قصبه که پیوسته قلعه بود همت کار کشا بر بسته روی توجه بدان سو نهاد - و سرافراز خان نامی سرگروه لشکر کومکي آن حدود که در میدان گاه میان قلعه و قصبه در پی پیکار شده آلات آتشبازی پیش روی خود نصب نموده بود بمجرد رسیدن موکب اقبال روبرو گشت - و صادق داماد یاقوت خان که نگاهیانی قلعه بدو تعلق داشت و جمیع بروج علی الخصوص برجهای سمت میدان را به توپ و تفنگ و سایر ادوات و آلات جنگ آراسته بود او نیز آماده مدافعه و مجادله شد - درینحال بهادران ناموس جو از آن دریای آتش که در پیش صف و از بالای قلعه زبانه کش شده بود ملاحظه نه نموده سمندر وار غوطه در میان صفوف خوردند - و بباد حمله قلب شکن و صدمه باد پایان مرد افکن مصرع بنیاد بر انداز ریشه کن برانگیخته آن تباہ اندیشان را مانند اندیشه ایشان پاشان و پریشان ساختند - و سمندر خان حاکم قصبه و سیدی سرور میر آخور

طوبله اسپان بار گیر که بجهت سوارویی تفنگچیان کومک مقرر بود درین دار و گیر با دوپست تن بی سر شدند - و قصبه بحوزه تسخیر در آمده قریب شش هزار کس از مرد وزن اسیر و دستگیر شدند - و پانصد اسپ و صد شتر و اموال بیشمار بمعض تاراج در آمد سوای آنچه سپاهیان یغمائی بقلم عرض نداده از میان بردند - و سرافراز خان با جمعی پریشان حال که از زیر تیغ جسته بودند به تگپوی تمام شباشب خسته و دل شکسته باردوی نظام الملک پیوست - و نصیریخان سایر اسیران را بشکرانگه روزی شدن عطیه فتح و فیروزی تصدق فرق فرقد سالی خدیو زمان نامیده آزادی بخشید - آنگاه باهتمام تمام همت بر اتمام کار برگماشته سرانجام لوازم قلعه گیری پیش گرفت - و ملچارها به بهادران کار آزموده بخشش نموده در پی سببه پیش بردن و نقب زدن شد - چون تهیه این کارها ساخته و کوچه سلامت پرداخته گشت و جوالها مرتفع و آماده کرده توپها بوسیله حیل جراثقال بغراز آنها بر آوردند - و همین که در اندک فرصتی از ملچار نصیریخان کوچه سلامت بکنار خندق رسید جمعی که در پناه دیوار بست کنار خندق بودند از واهمه راه هزیمت پیش گرفته جای خود را خالی گذاشتند و مردم ملچار مذکور در آن مقام قایم شده قرار گرفتند - چون در فضای آن خندق که چهل و هشت ذراع پهنا دارد گنبد مقبره قاضی قوام واقع بود اکثر اوقات چندی از آن فرقه تفرقه آئین در پناه آن در آمده به تفنگ افگنی و بان اندازی باعث تفرقه خاطر و شغل قلب دلاوران می شدند - بنابراین از ملچار نصیریخان ته آن مقبره خالی نموده و آنرا بباروت انپاشته آتش در دادند و از صدمه آتش بنیاد آن بنا را بخاک وجود صد تن از آن مردم بباد فنا در دادند - و جمعی از سپاهیان در آن موضع ملچار ساخته جا گرفتند - درینوقت رندوله و بهلول و جمیع اهل نفاق و شقاق از مردم نظام الملک

و عادل خان باتفاق یکدیگر خود را بکومک متخصصان رسانیده بر سر ملچار نصیریخان ریختند - اهل قلعه نیز در مدد ایشان شده بیکبار سایر آلات آتشباری را کار فرموده از رگ تیره ابرشعله بار توپ و تفنگ طوفان آتش انداختند - سردار نامدار با سایر سرداران و بهادران دلاور مردانه پای ثبات و قرار برجا استوار داشته در آن قسم نبرد مرد آزمای دل از دست نداده سر پنجه قدرت بدشمن مالی و عدو بذی بر کشاد - و با اعتماد کار گری اقبال و اعتضاد دولت بی زوال نیرو و زور بازو یافته جمعی را جریح و قتل و باقی را مغلوب و منکوب ساخت - و عسکر ظفر از ظهور این فتح آسمانی استظهار دیگر یافته زیاده بر سابق در پی پیشرفت کار شدند *

چون شش نقب از جمله بیست و یک نقب که درین مدت سر کرده پیش برده بودند باتمام رسید نصیریخان صلاح وقت در آن دید که سه نقب را باروت انباشته باقی را از روی احتیاط موقوف دارند - اتفاقاً پیش از آنکه قرار داد بوقوع انجامد خبر نزدیک رسیدن اعظم خان که حسب الحکم اشرف بامداد آن شهامت آثار متوجه شده بود رسید - خانمذکور مراسم استقبال بجا آورده اعظم خان را هم از راه بر سر ملچار آورد - و چون در حضورش هر سه نقب را آتش دادند قضا را آتش بیکی در نه گرفته بدو نقب دیگر کار گرفتاده دیوار شیر حاجی را با نصف برج کلان انداخت - و جمعی ستاره سوخته تیره روز از آن فرقه تفرقه اندوز را تف باروت سوخته چندی دیگر را صدمه افتادن دیوار بخاک برابر کرده ازین دو راه بعدم آباد راهی ساخت - درینحال نصیریخان و همراهان یورش کرده از راه دیوار افتاده اراده در آمدن نمودند - درونیان بمقام ممانعت و مدافعت در آمده سرگرم انداختن بان و تفنگ شده مشکهای پر باروت را آتش زده انداختند - مجملأ از دو پهر تا هنگام نشستن آفتاب معرکه زد و خورد قایم

بوده هنگامی گیر و دار از طرفین گرم بازار بود - چون آتش حسب المدعا کارگر نیفتاده دیوار را چنانچه باید نینداخته بود و بی مبالغه متخصصان نیز مردانه کوشیده حق ستیز و آویز بجا آوردند - و آخر بسبب درمیان آمدن ظلمت شب عرصه کارزار بقایمی از یکدگر ریخته مردم طرفین رو بسوی قرارگاه خویش آوردند - و بهادران در همان نزدیکی اقامت نموده بانباشتن دیگر نقب ها در آمدند - متخصصان از روی قیاس چگونگی حال استقبال را در آینده مشاهده احوال معائنه دیده دانستند که عنقریب جبراً و قهراً قلعه بحوزة تصرف اولیای دولت در آید و همگی اسیر و دستگیر میشوند - ناچار از روی اضطراب در مصالحه زده ابواب آشتی که جای آن از کمال اصرار بر مجادله و مقابله نگذاشته بودند بوسیله راجه بهارت کشوده در خواة پیمان نامه نمودند - نصیریخان حسب المدعی ایشان عهدنامه نوشته همراه معتمدان راجه نزد قلعه دار فرستاد - او با هفت کس از اعیان آن حصار برآمده بر راجه ملاقات کرد و کلید قلعه تسلیم نموده در فتح بر روی دولتخواهان بل ابواب امن و امان بر روی روزگار خویش کشود - روز دیگر با راجه نصیریخان را دیده ده فیل پیشکش بادشاهی گذرانید و از نوید مراسم نامتناهی خلافت پناهی مستظهر و مستمال گشت - نصیریخان در همان روز داخل قلعه مذکور که بیست و هفتم اردی بهشت بعد از چهار ماه و نوزده روز بکشایش گرانیده بود گردیده خصوصیاتش بنظر دقت نگر در آورد - و جمله اسباب قلعداری یکصد و شانزده توپ خورد و کلان که توپ غنبری کلان و غنبری خورد^۱ و ملک ضبط و بجای آن توپهای نامی است بتصرف در آمد *

(۱) در منتخب اللباب این دو توپ با سماء غنبری کلان و غنبری خود و غنبری کلان و غنبری خورد نوشته شده - لکن غنبری کلان و غنبری خورد چنانکه درین کتاب مذکور شد صحیح معلوم می شود - منتخب اللباب - حصه اول - صفحه ۴۵۷ *

از سوانح دولت جاوید انتما که درینفولا بنابر نیرنگسازیهایی بخت و منصوبه بازیهای اقبال از عالم غیب چهره نما گشته علت افندام بنیان دولت نظام الملک شد آنکه چون اراده ازلی باستیصال کلی او تعلق پذیر گردیده بود لاجرم بدست خود اسباب عذاب و نکال خود مهیا و آماده ساخته در تخریب بنیاد دولت خویش کوشید - چنانچه وکیل و سپه سالار خود فتح خان پسر کلان ملک عذیر را که چندی ازین پیش بنابر سوء ظن و بدگمانی زندانی ساخته بجای او مقربخان را که از غلامان بزرگ و معتبر او بود بسپه سالاری و اخلاص خان حبشی را بوکالت برداشته بود چون از مقربخان و اقربان او کاری بر نیامد درینفولا از حبس بر آورده بخدمات سابق نصب نمود - بنابر اینمعنی مقرب خان از نظام الملک نومید گشته در مقام بندگی درگاه گیتی پناه شده بوسیله رسل و رسائل از اعظم خان درخواست امان نامه نمود - آن خان والا شان حقیقت را بدرگاه عرض داشت نمود و حسب الاستدعا فرمان استمالت آمیز بنام مقربخان عز صدور یافت - بعد از ورود آن فرمان نوازش عنوان اعظم خان تاناجی دوریه ' را که از معتمدان نظام الملک و پیش دست مقربخان بود و با دوازده کس دیگر از جانب او بقصد مهم سازی آمده بحضور خود طلبیده فرمان جهان مطاع را نمود - مقربخان از تقریر او امیدوار مرحمت خدیو روزگار و دلنهاد بندگی درگاه گیتی پناه گشته و از همه جهت جمیعت خاطر اندوخته روز دیگر با سایر همراهان متوجه اردوی ظفر قرین گردید - اعظم خان بجهت مزید امید و تمهید مقدمات دلجوئی و تفقد خاطر او از راه اعزاز و احترام جانبش در آمده ملتفت خان را با چندی از بندهای درگاه والا باستقبال ارسالداشت و خود نیز از روی ازیاد مواد استمالت تا کنار معسکر اقبال برسم استقبال

شکافت - و او را معزز و مکرم از راه بمنزل خود آورده در تمهید مبایعی احترام و اکرام او کوشیده نخست او را به تشریف خلعت و خنجر مرصع و چهار اسپ و دو فیل و یک لک روپیه از سرکار خاصه شریفه امتیاز بخشید - آنگاه به تسلیم منصب شش هزاره شش هزار سوار سرافراز فرموده صد دست خلعت و صد شال و هفتاد اسپ بهمراهان او داد - و دو صد و چهل کس از ایشان را در خور پایه و مقدار بتجویز مناصب و انعام و مدد خرج نوازش فرمود *

درین اثنا رندوله سر لشکر عادلخان بذایر مقتضای وقت باعظم خان پیغام داد که چون مصلحت بلاد و عباد در ضمن صلح و صلاح مندرج است - اگر اولیای دولت ابد قرین بادشاهی از راه خیر خواهی رعیت و سپاهی در آمده از درگاه والا در خواه عفو زلات و محو تقصیرات عادلخان نمایند - من بعد من متعهد تطوع و تعبد عادل خان میشوم که بدستور معروف در مقام بندگی و خدمتگاری بوده دقیقه از دقائق فرمانبرداری نامرعی نگذارد - و علامت انقیاد بالقوه او اینکه بالفعل شیخ معین الدین ایلچی را که پیش ازین با پیشکش روانه درگاه نموده ثانیاً در بیدر باز داشته بود روانه نماید - اعظم خان بعد از رسیدن این پیغام حسب الصلاح دولتخواهان بجانب برگذنه بهالکی و چیت کوبه^۱ از توابع بیدر راهی شد که تا رسیدن موسم برشکال آنجا اقامت گزیده بمقتضای وقت عمل نماید - چنانچه اگر مردم عادل خان بر سر عهد خود باشند بدرگاه والا عرضداشت در باب فرو گذاشت لغزشهای عادل خان که بذایر عدم اختیار رو داده التماس نماید - و اگر معامله صورت دیگر برگذنه و اینمغنی از روی تزویر و فریب باشد جزای آن بد عهدان چنانچه سزاوار آن باشد در گذار روزگار

(۱) در نسخه تبقخانه آصفیه این مقام باسم جیت کوتاه مذکور شده *

ایشان گذارد - و بذابری عزیمت صائب کوچ کرده در سه گروهی منزل سابق بر گذار آب و نجره قرار نزول داد - و بموجب قرار داد معهود که در هر منزل سرتاسر افواج اربعه همچنان سوار ایستاده می بودند تا همگی اردو فرود می آمد - و بعد از آن از هر فوجی چند سردار بنوبت یک گروه دور از معسکر رفته می نشستند تا مردم اردو گاه و هیمه بفراموشی می آوردند - درین منزل نیز دستور العمل مقرر معمول شد - چون نخست نوبت درین روز به تقدیم امور معهوده بعد از بهادر خان روهیله و شهباز خان و رشید خان انصاری و یوسف خان تاشکندی بود و غنیم درین ایام کمتر خود نمایی می نمود لاجرم ازین راه خاطر جمع داشتند و بذابری آن رعایت حزم و احتیاط بجا نیآورده تمام جمیعت همراه نیآورده بودند - قضا را از آنجا که بمقتضای قدر نمایه های قدرت است قضیه ناگهانی شبیه بقضای اتفاقی رو داد که سرداران ناچار قطع نظر از نگرهبانی عملی که می نموده بچاره گری آن توجه نمودند - درین میانه چشم زخمی بایشان رسیده باعث کسرشان خیل اقبال گردید - تبیین اینمقال آنکه فوجی از راجپوتان قبل از نزول موکب اقبال دهی را که سه گروهی معسکر اقبال واقع بود بارادۀ تاراج و تحصیل ما یحتاج دیوار در قبل داشتند - و اهل آن ده باستظهار کثرت عدد و عدت در پناه دیوار بست قصبه بمقام مدافعه و مقابله در آمده دست مجادله و مقاتله بر کشوده بودند - درینحال خبر به بهادر خان رسید که راجپوتان در بارۀ کشایش آن دیوار بند فرو مانده در بند نام و ننگ افتاده اند و نه راه ایستادن و نه روی برگشتن دارند - ناچار با همراهان بصدد مدد ایشان شتافت و بهمان پابر سر قصبه رفته بزودی دست بر آن یافت - و همگان باستظهار یکدیگر در آن معموره بر وفق دلخواه مراسم تاخت و تاراج بجا آورده اکثر سپاهیان ایشان نیز از آنجا گرانبار روی بسوی اردو نهادند - بذابری این با ایشان

معدودی چند که عدد ایشان بهچار صد سوار نمی رسید ماندند - درین اثنا افواج مخالفان که بفاصله ده کوه از اردو بوده بانداز ترکناز فوجی از سواران کار آمدنی جدا کرده پیشتر فرستاده بودند - قضا را فرستادگان در نزدیکی ده از حقیقت حال خبردار شده مسرعی بجهت اعلام خبر فرستاده خود به نزدیک ده آمدند - بهادر خان و همراهان که بحسب عدد کمتر از ایشان بودند تکیه بر کارگری اقبال بی زوال کرده خاطر به قلت عدد و عدت که در اکثر اوقات بحکم کریمه کم من فئة قليلة غلبت علی فئة کثیرة جمع ساختند - و بصولت شیر و ببر و سرعت باد و ابربر ایشان تاخته در حمله اول آن بد اندیشان را از یکدگر پریشان ساختند - و آنها راه فرار پیش گرفته رفته رفته بهادر خان و بهادرانرا بسمت فوج کلان کشیدند - و چون همگی لشکر غنیم مثل رندوله خان و سرافراز خان و بهلول و سایر سرداران عادلخان و نظام الملک که اطلاع بر حقیقت حال یافته اینمعنی را فوزی بزرگ و غنیمتی عظیم شمرده بودند با پنج شش هزار سوار جرار بطریق عجلت سر راه پیش گرفته راهی شده بودند اتفاقاً درینوقت رسیده اطراف ایشان را احاطه نمودند - و چون دلاوران عرصه ساحت کار بر خود از عرصه کارزار تنگ تر دیدند ناچار از مرکبان فرود آمده کشاده ابرو به پرخاش جوئی و کین کشائی در آمدند - بنابر آنکه بسبب تنگی فضا کار از نیزه و تیر پیش نمی رفت دست از کمان کشی کشیده و از سنان گذاری سر پنجه کوتاه ساخته کوتاه سلاح پیکار دشمن پیش گرفتند - و باین روش باعدا آمیخته به شمشیر و خنجر و جمدهر در یکدگر آویختند - مجملأ آن شیر مردان که هریک یک سوار عرصه مردمی و یک تاز معرکه مرد افگنی بود بمقتضای مقام پیاده در عرصه پیکار رخ کاری بروزگار نمودند که داستان رستم داستان در جنگ یازده رخ و قصه سام سوار از صفحه روزگار محو شد - و آخر کار شهباز خان با پسر

نقد جان نثار راه خدیو روزگار کرد - و برادران رشید خان و خویشانش کارزار نمایان کرده عاقبت بکار آمدند - و رشید خان زخمی از عرصه پیکار بر آمده بیخوابی خود را باردو رسانید - و بهادر خان و یوسف خان که زخم های منکر برداشته بودند چندان تردد و تلاش بجای آوردند که از هوش رفته در معرکه افتادند - و قریب شصت تن از برادران و خویشان نزدیک بهادر خان و غیره در جان بازی تقصیر نه کرده گوی سعادت جارید یعنی شهادت از عرصه بیرون بردند - و جمعی کثیر زخمی گشته جراحت های کاری برداشتند - و چون اعظم خان ازین قضیه اتفاقی خبر یافت عذر بشتاب داده متوجه رزمگاه شد - و افواج غنیم بعد از غلبه چون بهادر خان و یوسف خان را زخمی بدست آورده بودند آنرا غنیمتی شمرده از بیم اعظم خان سرخود گرفته بسرعت تمام گریزان شدند - و آن خان عظمت نشان بعد از فرو نشستن آفتاب بناوردگاه رسیده چون معرکه را از دوست و دشمن خالی دید پس از نگاپوی بسیار اثری از غنیم نیافت - ناچار بمعادوت نموده عذر انصراف به معسکر اقبال بر تافت - و روز دیگر از آن مقام کوچ کرده بانداز تاخت و تاراج پرگنه بهالکی و چیت کوبه متوجه شد که شاید در اثنای راه خبری از مخالفان یافته تدارک آن جرات نماید - بنا بر آنکه در آن اطراف از فرط ویرانی نشانی از آذوقه سپاه و علیق دواب نایاب بود و تا محال دور دست غله و کاه بدست نمی آمد بقصد قصبه کلپره که آبادانی تمام داشت راهی شد - معموری آن معموره بمرتبه بود که با آنکه پیشتر از رسیدن لشکر ظفر اثر افواج غنیم در آنجا رسیده بقدر احتیاج غله برداشته از بیم گریزان شده بودند هنوز آنقدر باقی مانده بود که چندگاه لشکری را بسند باشد - چنانچه آنقدر آذوقه که تا رسیدن قندهار کفایت کند برداشته بقایای آنرا سپاهیان بوالفضول آتش زده

سوختند - و از آنجا روانه شده در موضع سدهیر که ریگ بوم است و درخور اقامت موسم برسات کاه و غله فراوان دارد منزل اقامت برشکال اختیار نمودند *

از جمله عنایات بیغایات حضرت بادشاهی ظل آلهی که درینولا پرتو به نزدیک و دور انداخته و خبر آن چون اثر خورشید انور به هفت کشور دویده بخشش و بخشایش سکندر دوتانیست که از کوتاه نظریهای اندیشه تباه سابقاً خویشی نزدیک خان جهان را منظور داشته و از سعادت جاودانی دوری بسته بآن مقهور پیوسته بود چون درینولا کثرت تقصیرات را که در شریعت کرم و طریقت کرام شفیعی از آن وحیه تر نمی باشد بشفاعت آورد لاجرم حضرت ظل آلهی از آنجا که سایه من جمیع الوجوه تابع ذات می باشد رقم عفو بر جریده جرمه بی حساب او که جز مغفرت آلهی محو آن نمی تواند نمود کشیده زلات او را بخشیدند و بتازگی در سلک بندهای درگاه انتظام دادند *

خرامش نواب قدسی القاب ممتاز زمان و مریم دوران بآهنگ گلگشت ریاض رضوان ازین دار ملال

بهشتی است گیتی بسی دلپسند * ولی گلستانیست در خار بند
بجز خار محنت که در دل خلید * گلی عیش زین بوستان کس نه چید

چون مشیت آلهی بسرانجام مصالح کار خانه عالم و انتظام دار الخلافه آدم تعلق پذیرفت - حکمت کامله ربانی اقتضای آن نمود

که جمعی در هر روزگاری از نهانخانه عدم به ^ع [قصر] وجود شتافته تا وقت فرصت دهد و روزگار مساعدت نماید از نیل انواع سعادت و شقاوت به نهایت مراتب کمال و مرام رسیده متوجه عالم بقا شوند - پس از آن زمرة دیگر بر روی کار آمده و چندی مانند پرگار سرگردان این وادی بوده هرگاه وقت آن رسد بهمان دستور بی توقف ازین عاریت سراخت هستی بربندند - پس خردمند سعادت یار آنست که درین پیغوله ناپائدار پای ثبات و قرار نیفشارد و فرشته سرشت آنکه این دیو لاج را وطن گاه اصلی نه پندارد - زیرا که سر منزل حسن عاقبت و دار الامان عاقبت مالمی دیگر است و امن آباد روح و راحت جای دیگر - لاجرم نعمتش پایدار نیست و راحتش برقرار نه - درینصورت سایر کائنات از ذره گرفته تا خورشید در معرض سرایت آفت فنا و زوال اند و سر تا سراعیان وجود را آسیب اصابت عین الکمال عدم در دنبال * * مثنوی *

کسی کم درین دار دارد بیاد * که بیش از دمی بود خندان و شاد
شمار الم بیش و راحت کم است * بلی عمر شادی همین یکدم است
چو بلبل برین باغ باید گریست * که جز در خور یکدهن خنده نیست
ازینجاست که همه خیر این مکان دلفریب اعتماد را نشاید و نعمت
و راحت این فنا کده بی بقا جاودان نیاید - لذتش از آن رهین اندوه و الم
است و شور و سرورش از آن آمیخته بهزار گونه محنت و غم - که بهرچه
علاقه خاطر آدمی زاد بیشتر فنا و زوال پیشتر بدان تعلق پذیرد - و بدانچه
ماده دل بستگی انسان زیاده تر بود راه نزول حوادث بآن کشاده تر گردد -
شاهد حال حادثه ملالت زای و واقعه کدورت افزای نواب قدسی القاب
ملکه حمیده صفات و فیء وافی برکات مرم زمان رابعه دوران ممتاز محل بیگم

است در عین اینحال که شاهد دولت و اقبال سعادت چهره افروخته روزگار بکام و مقاصد حسب المرام هوا خواهان شده - و گردش چرخ دوار بر طبق آرزوی خاطر و وفق مدعی دل موافقان گشته - چشم بد ایام از روی بخت بیدار نیکخواهان این دولت دور بود و آسیب دستبرد حوادث گیتی بر بد اندیشان ایشان مقصور - روی نموده عیش مقدس را مکدر و منغص ساخت و کوه کوه الم و اندوه به قبله روزگار پیش آمد - و غبار کلفت و گرد وحشت از رهگذر انس و الفتی که بدان بانوی بانوان جهان داشتند در آینده خانه خاطر که نورستان قدس و صفوت کده انس بود راه یافت - و کیفیت این معنی غم اندوز که در آخرهای شب چهارشنبه هفدهم ذی قعدة سنه هزار و چهل هجری بیست و ششم خورداد اتفاق افتاد آنکه چون هنگام وقوع واقعه معهود که ناگزیر مقتضای بشری هست در رسیده بود بذایر نزدیک شدن وقت وضع حمل از روز سه شنبه تا نیمه شب چهارشنبه عسر ولادت کشیده بمجرد تولد صبیبه حال بر آن بانوی خجسته سرشت تغیر یافته ضعف بمرتبه کمال استیلا یافت - و رفته رفته آثار رحلت بمیان آمده فی الحال بوساطت بادشاهزاده جهان و جهانیان پناه بیگم صاحب در خواست تشریف اعلی حضرت نمود - آنحضرت بمجرد استماع این خبر ملالت اثر بی اختیار از جا درآمده به کمال اضطراب و بیتابی ببالین همدم و همراز دیرینه خود رسیده از دیدار آخرین و ملاقات واپسین ذخیره مدت دوری اندوخته - و آن ملکه والا نژاد با دلی درد آگین و خاطر حسرت گزین گریان گریان مراسم وصیت و وداع بجا آورده تا دم آخر در خواست مهربانی و عنایت در حق شاهزاده و مراعات جانب والدین خود نمود - و سه گهمری از شب مذکور باقی مانده دعوت داعی ارجعی بگوش تسلیم و رضا نیوشیده برحمت حق پیوست - و در روضه دارالسلام با مقصورات فی الخیام بخرام

آمده در قصور جنات عدن با حور عین آرام گرفت - سایر مسند گزینان حرم سرای خلافت به مراسم تعزیت قیام نموده زمین و زمان از جا در آوردند - و بنوحه جان گداز و مویه غم پرداز کلفت افزا و ملالت پیرای عالم گشته عشرت کده گیتی را مصیبت کده غم و الم ساختند - و فتور کلی و خلل عظیم به جمیعت خاطر اقدس راه یافته چند روز از پرداخت شغل خطیر خلافت باز داشت - و غبار کدورت و کلفت مزاج مبارک را بنوعی متغیر ساخت که سالهای دراز از لباس رنگین و نغمه و عطریات نو آئین و مجلس آرائی به جشن عیدین و وزن و غیره اصلاً معظوظ نبوده بی اختیار اشک از چشم مبارک روان بود - و ازین جهت میان دیده بی دیدار آن غمگسار غبار کدورت بهم رسیده ابواب عیش ظاهر و باطن مسدود شد - مجمالاً نعلش آن عصمت قباب در باغ زمین آباد آنروی آب امانت بخاک سپرده آخر روز پنجشنبه آنحضرت بر مرقع منور آن زینت افزای صدر جنت تشریف برده دریا دریا جواهر آبدار اشک بر آن تربت مقدسه ریختند - و بعد از قرأت فاتحه و ایصال خیرات و مبرات قرین سعادت معاودت فرموده مقرر نمودند که هر شب جمعه بهمین دستور بزیارت حظیرة آن خاتون والا مرتبت تشریف می برده باشند *

بی شایبه تکلف از وقوع این واقعه الم اندوز شکیب و آرام از آن سرمایه آرام جهان رفته باین مرتبه بیقراری انداخت که آثار تأسف و تحسر آنحضرت در جهانیان اثر کرده - و بی طاقتی و بی تابیی آن باعث تمکین کون و مکان زمین و زمان را از جا در آورده بعموم قدسیان نیز سرایت نمود - و خرمن صبر و قرار عالمی در وزش گاه صرصر بیطاقتی و بیقراری قدر جوی پایداری نکرد *

* ابیات *

غم بادشاهان غم کشورست * بهر تن جداگانه آنرا سرست
 جهان را برنج آورد رنج شاه * بگیتی کند روز روشن سیاه
 یکی کالبد دان جهان سربسر * که دارد درو تاجور حکم سر
 چو از رنج پاتن دگرگون شود * نگه کن که از درد سرچون شود
 بی مبالغه و اغراق که هیچ محب صادق العقیده حقیقت شعار بعد
 از رحلت محبوب ارجمند دل پسند وفادار باین مرتبه در تقدیم مراسم تعزیت
 و سوگ نکوشیده باشد که از آنحضرت در پاس جمیع آداب ماتم آن حبیبه
 عزیزه مراتب سوز و گداز بوقوع آمد - چه از تاریخ رحلت آن بانوی والا
 مقدار دست از تمامی مستلذات نفسانی باز داشته در شبانروز یک نفس
 از حزن و اندوه فارغ نبودند - و هنگام تعزیت روز مذکور علی الخصوص
 در ایام طوی و جشن و عیدها و غیره چون دولت خانه معلی زینت آرایش
 یافته جلی آن غمگسار خالی بنظر مبارک در می آمد بی اختیار دیده
 مبارک اشکبار شده چندین بی تابی و بی طاقتی می نمودند که اهل
 مجلس و حاضران وقت از مشاهده این حال بیقرار از جا رفته نوحه و زاری
 آغاز می نهادند - و بارها می فرمودند که سلطنت دنیا و لذت بادشاهی
 که با وجود او میخواستم اکنون بی او سبب افزایش کلفت و کدورت گشته
 دیدن روی هیچکس خوش نمی آید - و کثرت آلام جدائی در بطن کارگر
 شده از مشاهده مجلس روزگار و اسباب دولت و عشرت جز وحشت
 و کربت نتیجه دیگر مرتب وقت نمی گردد - چنانچه سالهای دراز در هرماه
 نمی قعده مانند صبح لباس کافوری اختیار نموده از اقامت مراسم سوگ
 و عزاییزی بافی نمی گذاشتند - و از حاضران مجلس نیز کسی را قدرت
 آن نبود که خلاف متابعت آنحضرت نموده تن بلباس دیگر دهد - الحق

جای آن داشت که در ماتم آن صاحب روزگار که در مکارم ذات و صفات بالذات اقتضای خیر داشت زیاده ازین مراسم تعزیه بوقوع آید - و رابطه انس و الفت که بحسب تعارف و تناسب عهد الست حوادث و ثاق آن دست بهم داده درین عالم باعث کشش شده پیوند ارتباط استوار و محکم ساخته با دیگر ازواج مثل صبیغه صغیه مظفر حسین میرزا صفوی و کریمه شاهنواز خان خلف خانخانان چنین درمیان نبود که این مایه غم و الم پیرامون خاطر عاطر گردد - و قطع نظر از وثیقه دلبستگی و تعلق آن خاتون پاکیزه اطوار همه وقت در صدد دلجوئی و خوشنودی آنحضرت بوده در هر حال کمال خدمتگاری و نهایت پرستاری بجای می آورد - و در شادی و غم و عافیت و الم دمساز و همدم بوده دقیقه از دقایق مراتب رضاجوئی فرو گذاشت نمی کرد - و معهذا از خدیو روزگار چهارده نوبت متکفل حمل با امانت گشته از آنجمله چهار پسر و سه دختر انجمن آرای خلد برین و هم نشین حور عین آمده - و چهار پسر و سه دختر که هفت اختر سپهر اقبال اند و هر هفت جمال شاهد جاه و جلال تا روز قیامت زینت دیباچه روزگار هفته و ماه و سال خواهند بود - نخستین ثمره پیش رس نهال دولت آب گوهر عصمت و عفت جهان آرا بیگم صاحب - دوم فرخنده اختر سپهر کامرانی شایسته گوهر درج جهانبانی والا فطرت سعادت پرتوه شاهزاده محمد دارا شکوه - سوم زیور افسر دولت و اقبال زینت انجمن عز و جلال طغرای منشور ابداع شاه شجاع - چهارم ثمره شجره دولت درج گرانمایه عصمت روشن آرا بیگم - پنجم سیومین رکن رکن خلافت اختر اوج عزت و کرامت منظور نظر سعود گردون صاحب بخت همایون و فر فریدون بادشاهزاده کامل النصاب تام النصیب سلطان محمد اورنگ زیب ششم تازه گل گلشن آدم نقش مراد جهان مراد بخش عالم - هفتم

آخرین نتیجه مهد علیا گوهر آرا بیگم - امید که تا جهان برقرار باشد و فلک پایدار مدار زیب و زینت روزگار برین هفت کوکب اوج عزت و اعتبار باد *

در آنوقت که این حادثه عالم سوز وقوع یافت از سن شریف آن غفران مآب سی و هشت سال و دو ماه شمسی و سی و نه سال و چهار ماه و چهار روز قمری سپری گشته بود - ولادت با سعادتش چهاردهم رجب سنه هزار و یک موافق بیست و هشتم فروردی ماه و در سن بیست سالگی بشرف ازدواج این زبور بخش تاج و تخت تشریف سعادت یافته نوزده سال و هشتماه و نه روز قمری و نوزده سال و یکماه و شش روز شمسی شمسه ایوان سلطنت و شمع انجمن خلافت بوده - تاریخ ارتحال آن بانوی روزگار بی بدل خان موافق حق و حساب چنین یافته *

* مصراع *

جای ممتاز محل جنت باد

چون مدت شش ماه ازین قضیه غم اندوز منقضی گشت بادشاهزاده محمد شجاع بجهت رسانیدن نعرش اقدس آن ملکه قدسی خصال به دارالخلافه اکبر آباد مقرر شده وزیر خان دیرین بنده معتمد درگاه والا و زبده نسوان سنی خانم که خدمت وکالت و پیشدستی آن حمیده خصال داشت بهمراهی محفّه محفوفه مغفرت نامتناهی مباهات اندوختند - و همه راه باطعام و انعام فقرا پرداخته بعد از رسیدن اکبرآباد در سرزمین بهشت آئین واقع جنوب رویه دارالخلافه مشرف بر دریای جون که متعلق بر اجه مان سنگه بود و در عوض حضرت خلافت مرتبت منزلی عالی بنا تر از منزل مذکور بر اجه جی سنگه نبیره اش برلی تحصیل آن داده بودند بخاک سپردند - و بر سر آن مرقد منور نخست از روی تعجیل گنبدی مختصر اساس نهادند که نظر نامحرم بر حرم مرقد آن محتجبه جلباب عصمت نیفتد - آنگاه در آن سرزمین فیض آئین آسمان اساس

روضه عالی بنیان که بمتانت رفعت و علو قدر و عظمت شان آبروی عالم خاک است سراسر از الواح سنگ مرمر طرح انداخته بر دورش باغی دلنشین فردوس نشان ترتیب دادند - و بر یک جانبش مسجدی رفیع بنیاد و جانب دیگر قرینه آن مهمانخانه عالی فضا و اطرافش حجرها و ایوانهای دلکشا و پیش دروازه اش چندین چوک نو آئین و سراهای فرح افزا که به فسحت ساحت و ندرت هیئت بر روی زمین مثل و قرین ندارد بنیاد پذیرفته - در مدت بیست سال تمام آن عمارت که بنیادش زمین را طبقه ایست هشتمین و کلاهش آسمان را طارم دهمین بصرف پنجاه لک روپیه باتمام رسیده به نهایت بلندی قدر و منزلت و ارجمندی زیب و زینت آبروی کهن طارم چرخ کبود گردید - حضرت ظل سبحانی تمامی متروکات آن مغفوره مرحومه را که از اشرافی و زیور و جواهر و غیره از یک کرور روپیه زیاده بود نصف به بیگم صاحب و نصف به شاهزادهای دیگر مرحمت فرمودند - و چهار لک روپیه نصف نقد و نصف جاگیر بر سالیانه مقرره آن تقدس نقاب که سابق شش لک روپیه بود افزوده سایر مهمات دولت که به مهد علیا مقرر بود باین صاحبه زمان مغوض گشته دیوانی و میرسامانی باسحق بیگ یزدی که متصدی سرکار آن مرحومه بود مرجوع شده خدمت پیش دستی و سرانجام خدمت محل بدستور سابق بستنی خانم مقرر گردید *

مقرب خان دکنی که بسیار کار طلب و جوان تنومند مردانه و در خانه نظام الملک عمده تری ازو نبود از سعادت منشی بندگان درگاه اختیار نموده از دکن متوجه آستانبوس اقدس گشته بود بیست و یکم ماه مذکور رسیده بمراد خاطر فیروز گشت - و پانصد مهر بر سبیل نذر گذرانیده بمرحمت خلعت و جمدهرو و شمشر با پرده مرصع و اسپ تبجاق و انعام چهل هزار

روپیه نوازش یافت - و همدرین ولا اعظم خان که حسب الحکم جریده از بالا گهات متوجه شده بود بملازمت فایز گشته هزار مهر و هزار روپیه برسم نذر گذرانید و خدمات پسندیده او خصوص فتح قلعه دهارور و تاخت برسر خان جهان و شکست او که سرمایه آوارگی آن تباه رای بود مورد استحسان و موقع تحسین گشت - آنگاه مرشد حقیقی که خدای مجازی بندهای درگاه اند برای ارشاد در آمده خان مذکور را از لغزشی چند بی روش که از سرزده بود و از راه تدبیر و طریق کنگاش دور بود آگاه ساختند - از جمله محاصره حصار دشوار کشای پریزده باوجود عدم وجدان آذوقه سپاه و فقدان علف دواب - و هم چنین ترکناز سرحد ملک عادلخان با قرب موسم برشکال که در حقیقت عین انحراف بود از شاهراه نمایان تدبیر درست - چه باوجود مقتضای وقت و فصل تا انقضای موسم بارش حال نیز مقتضای اقامت در موضعی بود که در بایست سپاه آنجا فراوان یافته شود - اعظم خان به ناهنجاری حرکت خود اعتراف و اقرار نموده مریدانه عذر بیطریق خویشتن بهمه طریق از رهگذر معذرت خواهی خواست *

همدرین تاریخ از نتایج اقبال نامتناهی بعون الهی امری که ثمره آن قهر بدخواهان دولت جاودان بود بظهور آمد چنانچه در ضمن عرضداشت سپهدار خان بوضوح پیوست - که چون نظام الملک از روی نادانی و بدکنگشی فتح خان پسر عزیز حبشی را که مدتی محبوس داشت از قید برآورد بنحویکه سبق ذکر یافت آن بزرگ بذابر آنکه میدانست که نظام الملک از راه اضطراب او را نجات داده بعد از رفع ضروریات باز زندانی خواهد ساخت - لاجرم از روی پیشدستی بی نظام را گرفته در مطموره زندان مکافات اعمال ناشایست مقید نگهداشت - و ظهور این لطیفه غیبی بذابر آن بود که حضرت صاحب قران ثانی ناهنجاری و بی روشی او را بروزگار که از

دستیاران این دولت پایدار بل از پیشکاران این کار خانۀ سلطنت جاردانه است حوالت فرمودند تا از پاداش دهی و انتقام کشی او به بهترین وجه سزای که دار نابکار خود بیاید - لاجرم باغرای روزگار دشمن دیرینه کینه جوی خویش را بر سر خویش گماشته همانا بدست خود تیشه بر پای خود زد و به نیروی سعی خویش پهلو به نوک خنجر سپرد *

پنجم شهرپور منزل یمین الدوله آصف خان که بعلت عروض عارضۀ جسمانی صاحب فراش بود از فروغ انوار قدوم آفتاب اوج خلافت غیرت منازل قمر گردید - و خان والا مکان سپاس گزار این عنایت بی اندازه شده از فیض قدوم آن عیسی دم مسیحا نفس شفای کلی یافته سرمایۀ صحت ابدی بدان اندوخت *

از سوانح این اوقات که در لشکر خواجه ابوالحسن اتفاق افتاده درینفولا معروض اقدس گشت آنکه چون خواجه مذکور بعد از فتح قندهار پاتر شیخ مالو برای بسر آمدن موسم برشکال پسندیده در دامی کوهی بر کنار رود خانۀ بغایت کم آب فرود آمد - قضا را نهم شهرپور بارش عظیم واقع شده رفته رفته رو به شدت گذاشت - چنانچه دو پهر و دو گهزی گذشته آب رود طغیان عظیم گرفت و از کوهسار نیز سیلی شور انگیز بغایت تند و تیز فرود آمد و از در راه آب رود و سیل کوه که نمودار طوفان نوح بود از دو سوی درمیان گرفت - و سرتاسر مردم اردو که از وحشت ظلمت شب و شدت بارش سحاب نه روی مقرونه راه مفر داشتند مضطرب شده از جا در آمدند و بی پا و بی جا شدند - چنانچه خواجه و اکثر سپاهیان بر اسپهای بی زین سوار شده بهایمردی شناوری بادپایان از مهلکۀ مهلکۀ آن سیلاب بی پایان جان مفتی بیرون بردند - و قریب هزار تن از سپاهی و سوداگر رخت حیات به سیلاب فدا دادند - و اموال و اسباب بسیار و چار پایان بی شمار از

اسپ و شتر و امثال آن تلف شد - چنانچه از سرکار خواجه هفت هزار اشرفی و ده هزار روپیه و مجموع کارخانجات از توشکخانه و قورخانه و فراشخانه و امثال آنها آب برده تا بمردم دیگر چه رسد - بعد از رفع طغیان چندانکه در سیل آن جوئبار لوازم جست و جو بجا آوردند که شاید از آنجمله چیزی بدست افتد سودی نداد و پیشیزی بچنگ پژوهندگان نیفتاد - اگرچه در برخوردن بدان نقود جمعی تهمت زده و بهتان آلود شدند لیکن داندۀ نهان و آشکار و مرسل ریا و منزل باران دانا است که آن گنج روان آب برده که پای کمی از گنج باد آورد نداشت بدست باد دستی چند افتاد یا خاک امانت دار عالم سایر گنج خانها آنها را نیز در زیر دامن پنهان ساخته تا پیدا شدن صاحبش دیانت بکار برد - و همدین تاریخ مرحمت خان بخشی احدیان که ابراهیم نام داشت و اسد خان معموری در لاهور در لباس تقاضای اجل طبیعی خلع خلعت مستعار نمودند - و راو سور بهورتیه نیز بدین دستور از ماتم سرای دهر فنا گرای گشته بسوی مصر خویش باز گشت - و همدین تاریخ از وقایع صوبه اودیسه بمعرض عرض در آمد که در همسائگی خانه سید پرورش خان بارهه انباری پر باروت واقع بود و آتشی از غیب بدان رسیده از عالم سایر آفت های روزگار که مأخذ الجار بالجار صفات اوست سرایت به نشیمن آن سید مرحوم نموده او با دوازده تن از همشیزان بآتش همسایگی آن انبار خانه سوخت - هفتم ماه محمد علی بیگ ایلمچی را بعزایت خلعت فاخره و یک زنجیر فیل با حوضه سیمین و انعام شصت هزار روپیه نقد نوازش فرموده معزز و مکرم رخصت دار الخلافه اکبر آباد نمودند - و خلعت و پنج هزار روپیه نقد به محمد تقی تحویلدار اسباب سوغات مرحمت فرموده نور محمد عرب را حکم شد که تا اکبر آباد همراهی گزیند *

بیست و چهارم موافق دوشنبه سلخ ربیع الاول سنه هزار و چهل
هجری انجمن وزن اقدس قمری سال چهل و دوم از عمر اید مقرون
به فرخی و خجستگی آذین سپهر هشتمین و تزئین فردوس برین پذیرفت -
و سایر مراسم و لوازم این روز که درین بزم مسعود معهود است از وزن
آنحضرت با سایر اجناس فقود و وظایف مقرر و آئین عیش و عشرت و داد
و دهش که مانند دولت روز افزون سال بسال در افزایش است به بهترین
وجه صورت بست - درین ایام افواج بحر مواج مرحمت بادشاهی که
پیوسته مانند دریای رحمت نامتناهی در جوش است و فیض سرشارش
که موج طوفان بر اوج می زند چنانچه ذره تا خورشید و ماه تا ماهی را
فرو گرفته بساحت ساحل امیدواری نصیربخان رسیده ماهی مراتب
که در دکن نشان کمال عظمت مکانست و رفعت مکانست و والیان ولایت
مذکور کسی را که شایان رعایت نمایان دانند باین مرتبه می رسانند
مرحمت شد - درین روز سعید خان بصوبه داری کابل از تغیر لشکر خان
سعادت اندوز شده منصبش از اصل و اضافه چهار هزار و چهل هزار
سوار قرار یافته - و شمشیر خان بعنایت خلعت و نقاره و منصب سه هزار
ذات و سوار سرافراز گشته بجای سعید خان تپانه دار هر دو بنگش شد -
و لشکر خان مذکور با آنکه پیری او را سخت دریافته لختی به سستی
عقیده و نسبت رفض منہم بود بنابراین معنی ازین منصب معزول شد -
و چون خبر آن جهان شدن را و رتن که از بندهای عمده و شایسته درگاه
گیتی پناه بود بمسامع والا رسید سترسال نبیره اش را جانشین او نموده
بخطاب راو و منصب سه هزار و دو هزار سوار و مرحمت جاگیر در وطن
که بوندی و پرگنات آن حدود باشد سرافرازی بخشیدند - و مادهو سنگه
پسر راو رتن را به منصب دو هزار و چهل هزار و پانصد سوار از اصل

و اضافه سر بلند گردانیدند - درین مقام بنابر تقریب مذکور اسم ستر سال
بایراد امری چند بدیع که از گویی ناتمام پدر او باوجود خوردنی جبه
و اختصار بنیه سرمی زد سخن را رنگین می سازد - از جمله آنکه خود
را در میان در شاخ درخت که هر کدام به سطرعی ستون شامیانهای باشد
جا می داد و پشت بر شاخی داده و پایها بر شاخ دیگر نهاده باندک
زوری از یکدیگر جدا میساخت - و شاخ آهوان هندوستان را که بغایت
استوار و ضخیم می باشد چنانچه نیرومندان عظیم هیکل و تنواران سطر
پنجه قوی بازو نشسته کله او را در میالی دوران گرفته بزور تمام می شکستند
او بر پا ایستاده بدست می شکست - و در چابکی و جلدی و تیزی
و سبک خیزی بدان مثابه بود که هر دو پا را جفت کرده خود را بر سر
دیواری که سه ذراع ارتفاع داشته باشد میگرفت *

از سوانح این ایام رسیدن عرضداشت فتح خان پسر عنبر است
بدربار سپهر مدار - و سبب ارسال عرضداشت آنکه چون قبل ازین اوقات
چند مرتبه آن حبشی نژاد بعد از حبس نظام الملک عرضداشته بود که
این فدوی غلام بنابر هوا خواهی بندگان حضرت خلافت پناهی بی نظام
تیره ایام را که پیوسته در پی اعلان نافرمانی و عصیان شده همه جا
در مقام اظهار بغی و طغیان بود بدست آورده در زندان پاداش اعمال بد
به روز خودش نشانده اگر پرتو عنایت بندگان حضرت سلیمان مکان
بر ساحت رعایت احوال این بنده افتد از سر نو جبهه بندگی را بتمغای
داغ عبودیت هلال وار فروغ بخشد - و این کمترین نیز هلال وار تا زنده
باشد بنده بوده در مقام اقامت بندگی مراسم اطاعت و انقیاد را التزام
خواهد نمود و لوازم سر افکندگی بجا آورده از ته دل کمر عبودیت
بر میان خواهد بست - و بقدر دسترس سر پنجه سعی و کوشش

در دولتخواهی و همراهی هواخواهان بدفع بدسگالان دولت ابد پایان خواهد کشود - و چون از موقف خلافت فرمان جهان مطاع مشتمل بر استظهار عنایت و استمالت در جواب صادر شد لاجرم قتل آن واجب الدفع را که عقلاً و شرعاً واجب می دانست از مرضی آنحضرت انگاشته همت بر امر آن مبهم گذاشت - و بلا توقف بهانه دست برد اجل طبیعی را دست پیچ ساخته آن گران جان خفیف العقل را خفه ساخت - و پسرده ساله او را که حسین نام داشت جانشین پدر و دست نشان خود نموده جمیع عمدهای در خانه او را از میان برداشت - مثل خواصخان که نظام الملک جای فتح خان باو داده بود و شیخ عبد الله معلم او که در جزئیات امور ملکی و مالی مدخلی کلی داشت و سید خلیفه قلعه دار سابق دولت آباد و سادات خان و سیدی بلال مخاطب به شمشیر خان و اعتماد راو و دیانت راو که معتمد او بودند - چون این گروه را آنجهانی ساخته خاطر جمع نمود و جمعی دیگر از نزدیکان او را زندانی نموده از سایر مواد جمیعت حواس اندوخت آنگاه حقیقت اینواقع را که از روی بی حقیقتی تمام از آن ناسپاس ناحق شناس سر زده بود بدربار سپهر مدار عرضداشت نمود - و اینمعنی با آنکه چندان مرضی طبع مبارک نبود باوجود کمال اقتدار بر استیصال او از تقصیرش در گذشتند و ملک او که مشرف بر تسخیر شده بود بدو باز گذاشتند - بذابر آنکه بی سعی امر آنحضرت بدسگال دولت ابد اتصال دفع شده با او درین باب عتابی که خلاف مقتضای وقت بوده باشد نه فرمودند - و فرمان قضا نشان متضمن اظهار عنایت بدو نوشته نوادر جواهر و فیلان نامور آن سلسله را که از دیرگاه باز فراهم آمده بیجا در دست او بود طلب فرمودند - و بواسطت فرستاده او پیغام دادند که هرگاه اشیای مذکوره با پسر خود بدرگاه والا ارسال

دارد ملتسمات او برطبق خاطرخواه و وفق توقع بموقع و نوع خواهد پیوست - و فرمان گیتی مطاع مصحوب شکر الله عب و کس فرستاده او با کپوره مرصع و یک راس اسپ عراقی صرصرنگ مزین به زین زر دوز و اسپ راهوار صبارفتار از راه سرافرازی او ارسال داشتند *

باعث ارسال یمین الدوله آصف خان به سرداری عساکر قاهره به بالاکهاک نوبت دوم

چون در وقت تعیین موکب اقبال بجهت تنبیه و تادیب نظام الملک عادلخان باو دم موافقت زده قلعه شولاپور ازو گرفته ابواب مصالحه و معاهده باو مفتوح داشت و ازین راه طریقه بیروشی و بیراه روی فرا پیش گرفته همه وقت معارفت او می کرد لاجرم بحکم وجوب گوشمال آن گردن کش سرتاب درینولا چند سردار معظم با خیل و حشمت عظیم بسرداری سپه سالار جم اقتدار یمین الدوله آصف خان بناراج و تخریب ولایت بیجاپور و تنبیه و تادیب اهل آن دیار تعیین نمودند - و بفارسم دیرینه این کشور که در مبادی اختیار سفر اگر مقصد در سمت مشرق باشد بر فیل روان و پالکی و بجانب جنوب بر رتبه چنانچه سابق سمت گذارش پذیرفته - چون سفر یمین الدوله جنوب رویه بود لاجرم حضرت جهانبانی از روی کمال مهربانی هفدهم آذر دستور اعظم را بمرحمت خلعت خاصه و چاروب طلا دوزی و شمشیر مرصع و دو اسپ دیو زاد پرمی پیکر و فیل اهرمن نژاد خجسته منظر بایراق نقره و پوشش مخمل زربفت و ماده فیل

دیگر بتازگی ارجمندی و سربلندی بخشیده - و مرحمت یک منزل رتبه را ضمیمه آن مراحم عمیمه فرموده مرخص آن صوب ساختند - و سرداران عظام از حضور پر نور درین فوج عمان موج بدین موجب سعادت تعین پذیرفتند - اعظم خان و راجه گج سنگه و سید خان جهان بارهه و شایسته خان خلف آصف خان و خان زمان ولد مهابت خان و راجه جی سنگه و معتمد خان و سردار خان و الله ویردی خان و راجه بهار سنگه و میر عبد الهادی باصالتخان و جمعی دیگر از ارباب مناصب والا - و از جمله دکنیان یاقوت خان و خداوند خان و اوداجیرام و کپیلوجی بهونسله و بهادرجی و امثال ایشان - و هریک از امرا و سرداران در خور مرتبه قدر و مقدار بانواع عنایات نامتذاهی حضرت ظل آلهی از خلعت و خنجر و شمشیر و اسپ و فیل و انعام نقد که ضیق مقام مقتضی به تفصیل مراتب آن نیست اعزاز و اکرام یافتند - و هزار سوار از احدیان تیرانداز با هزار سوار بندوقچی و چهار هزار پیاده بندوقچی نیز بارابهی توپ و فیلان با ضرب زنها که آنرا در هندی هتفال خوانند از دربار بهم راهی این فوج متعین شدند - و فرمان شد که چون سپه سالار اعظم ببالا گهات رسد خواجه ابوالحسن و راجه ججهار سنگه بندبیله و سایر همراهان و هم چنین عبد الله خان بهادر فیروز جنگ با کومکیان خودش و نصیریخان و راجه بهارت و جمیع لشکر کومکی تلنگانه بیدرنگ به فوج اعظم پیوندند - و آن سرور هم در حضور انور توزک و ترتیب افواج لشکر منصور بروشی شایان و دستوری نمایان که دستور العمل اعیان سلاطین در جمیع احیان شاید برین موجب مقرر فرمودند - که یاقوت خان با جمیع دکنیان و نصیریخان و راجه بهارت با یکصد و هفتاد نامور از ارباب مناصب بطریق منقلا پیوسته عنان بر عنان افواج فتح و ظفر آسمانی که همواره طلیعه لشکر نصرت اثر می باشند پیش پیش راهی

شوند - اگرچه بحسب ظاهر سرداري فوج طليعه مذکور نامزد ياقوت خان شده ليکن بحکم آنکه اهل دکن که حريفان دغا پيشه پرفن اند به هيچ وجه در خور اعتماد نيستند لاجرم بمقتضای احتياط و حزم عاقبت بين دوراندیش بلطفا امر و نهي اين فوج عمده بعهده تکفل و تعهد نصيربخان قرار يافت - و قول بوجود تمکين آمود يمين الدوله متانت و شکوه کوه پذيرفت - و معتمد خان که بخشي گري کل افواج بد، تفريض داشت باجمعی ديگر از منصبداران همراه فوج قول مقرر گرديد - و راجه گچ سنگه و راجه بهار سنگه بنديله با گروهی انبوه از راجپوتان و هم چنين اصالت خان با پانصد سوار تفنگچي بهراول مخصوص گشتند - و فوج برانغار بسرداري اعظم خان و همراهي راجه انوپ سنگه و راو دودا و کش سنگه بهدوريه و جمعی کثير از اصحاب مناصب عاليه تعيين يافت - و خواجه ابو الحسن با خان زمان و ظفر خان و جمعی ديگر از منصبداران بکار فومائي فوج جرانغار نامزد گرديده اهتمام اين تشون در عهده او شد - و سيد خان جهان با گروهی تمام شکوه پر دل کارطلب از سادات باره و امروزه در التمش متعين گرديد - عبد الله خان بهادر فيروز جنگ ورشيد خان انصاري و راجه روز افزون و ديگر منصبداران و جوتی از سواران تفنگچي طرح دست راست مقرر شدند - و شايسته خان و راجه جی سنگه و جماعتی از منصبداران طرح دست چپ - و راجه ججهار سنگه بنديله با پانصد سوار احدي چنداول - بالجمله افواج بحر امواج باين توزک خاص عف آرا گشته در همان روز بهمراهي عون و مون آهي و اقبال روز افزون حضرت ظل آهي با سرعت سيلاب سر در نشيب ببالا گهات روان شدند *

چون مهر مهر تاثير اوزک پيوسته نزد نواب غفران مآب مهدي عليا مي بود بعد از جلوس همايون که يمين الدوله از لاهور رسیده فيض سعادت حضور

دریافت بنابر التماس آن مهین بانو بدست دستور اعظم دادند - و در نوبت اول که بسرداري بالا گهات تعیین یافت آن مهر انور را بمسند آرای حرم خلافت سپرده بعد از معاودت بر طبق دستور سابق باز باو تفویض یافت - درینولا که آن عمده امرای ایشان بسرداري بالا گهات متعین می شد یکروز قبل از رخصت آن خاتم اسم اعظم و نگین سعادت جم را بخدمت حضرت سلیمان زمان آورد و بندگان حضرت آنرا بنواب تقدس نقاب بیگم صاحب سپردند - و از آنوقت باز آن مهر معظم که بحسب آثار نمودار نیر اعظم بل رشک فرمای انوار مهر انور است نزد آن صاحب روزگار است و فرامین مطاعه بمعرفت ایشان مهر میشود *

درینولا خواجه جهان و حکیم مسیح الزمان التماس رخصت طواف حرمین مکرمین زید قدرآ و شرفاً نمودند و درخواست ایشان زیور اجابت پذیرفت - چون شمول فیض و عموم جود آنحضرت بنابر خاصیت مرتبه ظل آلهی مانند آثار عطای جواد حقیقی همه کس یاب و همه جا رس است - لاجرم بعد از جلوس اقدس بطریق نذر شرعی التزام فرموده بودند که مبلغ پنچ لک روپیه بارباب استحقاق آن متبرک بقعه شریفه رسانند - درینولا که خواجه جهان از دیرین بندهای معتمد و امین دیانت آئین این دربار سپهر مدار متوجه آن دیار مقدس بود بمتصدیان صوبه گجرات امر عالی زیور صدور یافت که از آنجمله مبلغ دو لک روپیه را در احمدآباد و بنادر آنصوبه متاع سایر عرب خریداري نموده تسلیم خواجه مذکور نمایند که اصل را بامناف بمعرفت مسیح الزمان واصل حاجت مندان آن مکان مقدس سازد - چون خدمت عرض مکرر به مسیح الزمان بود تقدیم آن خدمت نازک را که بحسن تقریر و لطف گفتار حکیمانه محتاج است بحکیم [صادق] ع

تفویض فرمودند - و دیوانی پنجاب به حکیم جمالا مخاطب بدیانت خان از تغیر عبد الکریم مرحمت شد *

از سوانح حضور انور در ماه ذی حجه بیست و پنجم ماه مذکور جشن وزن قدسی شمسی از سال چهل و یکم عمر جاوید قرین حضرت صاحب قران ثانی انعقاد پذیرفت - و ستف و جدار آن فرخنده مجلس بآئین هر ساله بل تزئین هرروزه زینت یافت - چنانچه رشک فرمای زبانی طارم سپهر میثائی و بام گنبد فیروزه نام چرخ زمردین اخضر که به در کوب دری مکرل شده و از یاقوت خور و الماس قمر مرصع گردیده است گردید - و سر تا سر روی زمین آی از فرش دیبای منقش بنقوش بوقلمون و پرنیان مصور بصور گوناگون که مانند عتبه سدره مرتبه این بزم دلنشین از عکس جبین سران روی زمین روکش کار نامه ارزنگ و کار خانه چین شده بود غیرت سپهر و بهشت برین گشت - و سایر رسوم این روز طرب اندوز از وزن و نثار و داد دهی و کام بخشی خواص و عوام بظهور پیوست - و جمیع ارباب حاجت و اهل آرزو این کشور بدریافت مدعا و ادراک مقصود زیاده هر آنچه در خاطر قرار داده و پیش از آنچه پیشنهاد خود نموده بودند کامروا گشتند - علامی افضل خان از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری ذات و سه هزار سوار و موسویخان صدر الصدور بمنصب چهار هزار و هفتصد و پنجاه سوار سرافرازی یافته پایه افتخار بسپهر دوار رسانیدند - جعفر خان از اصل و اضافه بمنصب ' [دو هزار و شش صد سوار] و ملتفت خان نیز بهمین منصب سربلندی یافتند - مقرب خان دکنی از مرحمت ماهی مراتب که نشان عظمت شان دکنیانست معزز گردید - و دیوانی

(۱) م [دو هزار و پانصدی ذات و هزار و دو بیست سوار] بادشاه نامه - جلد اول -

و امینی سهرند برای کاشی داس تفویض یافت. و بمنصب هشت صدی چهار صد سوار نوازش پذیرفته بدان صوب مرخص شد - و همدرین روز فرخنده پیشکش قاسم خان صاحب صوبه بنگاله مشتمل بر سی و سه زنجیر فیل تفومند و بیست و هفت راس اسب کونت و صد دست سپر و چهل من عود با بسی نوادر و نفایس امتعه آن بلاد از نظر انور گذشت - و مجموع آنها بدو لک روپیه مرقوم شد - درین ایام خبر ارتحال جهانگیر قلی خان ولد خان اعظم فوجدار جونا گده بعرض اعلی رسید - عنایت حضرت بمقتضای خانه زاد نوازی بهرام پسرش را از منصب دو هزار و دو هزار سوار سرافرازی داده جانشینی پدر ضمیمه الطاف عمیمه نمودند *

نگارش خصوصیات احوال موکب اقبال که ببالا گهات ارسال یافت

چون یمین الدوله از حضرت اقدس مرخص شده متوجه مقصد گردید و کوچ در کوچ بحوالی بالا پور رسید خواجه ابوالحسن با راجه ججهار سنگه بندیل و لشکر کومکمی او استقبال خیل اقبال نموده باردوی اعظم پیوست - و در مقام باسم عبد الله خان نیز با همراهان ملحق شده - سپه سالار اعظم دو روز در مقام مذکور اقامت گزید و سایر سپاه منصور را بگذاشتن احمال و اثقال زیاده از قدر ضرورت مامور ساخت - و چون همگنان عمل بفرموده نموده سبکبار و جریده شدند از آن مقام کوچ کرده شب در میان به قندهار شتافت - و بمجرد رسیدن از راه بنابر مقتضای حزم و احتیاط داخل قلعه مذکور شد - و سر تا سر خصوصیات آنرا بنظر دقت نگر در آورده در صدد انسداد مداخل و مخارج آن شده بمقام سامان و سر انجام اسباب

و ما یحتاج قلعداری در آمده - بعد از فراغ حسب الامر اشرف رومی خان را استقلال تمام داده به نگهبانی آن حصار باز داشت و خود رو بسوی مقصد آورده کوچ در کوچ متوجه شد - و چون عبور عسکر منصور بر قلعه بهالکی^۱ شد و بنواحی آن حصار رسید یمین الدوله پیشتر قور یساول را ارسال داشت که به نزدیکی قلعه رفته از کیفیات اوضاع و خصوصیات اطوار اهل آن مقام اطاعت و عدم آنرا استعلام نماید - هنوز اردو در عین قطع مسافت بود که مشار الیه حقیقت آنها نمود که این طبقه خیره چشم از کوتاه نظریها و خود سرپها در حصار بر روی مرکب اقبال بسته منتظر جنگ نشسته اند - بنابراین یمین الدوله بمجرد وصول خبر فوج منقلا را درباره احاطه قلعه مامور ساخت - و بخشی الملکی معتمد خان را با چندی از بندهای بادشاهی بامداد آن فوج فرستاد - دلاوران قلعه کشا همت بر فتح آن حصن حصین بسته شروع در پیش بردن ملچار نمودند - و آنروز در کارسازی مقدمات فتح قلعه و کسر اعدا گذرانیده در ظلمت شب قرار بر آن دادند که بهادران کار طلب از پایمردمی زینه پایه و دست آویز کمند فراز برج و باره رفته باین روش بر قلعه دست یابند - قضا را متحصنان برین پیشنهاد پیش از وقوع آن اطلاع یافته در چاره کار خود کوشیدند - چنانچه از طرفی که ملچار کمتر پیش رفته بود راه کشوده رو بودایی هزیمت نهادند و رعایای بیگناه را بچنگال عذاب و نکال سپرده خود جان مفت بیرون بردند - و ارباب شهامت به برج و باره بر آمده قلعه را بی مزاحمت مانعی بدست آوردند - چون قلعه از اسباب و اموال و دراب مالا مال بود غارتیان سپاه و لوث مآلان گرسنه چشم که به طمع غنایم چشم سیاه کرده طفیلی لشکر

(۱) قریب به بیست و پنج میل انگلیسی در شمال و غرب بدر واقع است *

می باشند دست بتاراج اموال برکشوده از آن خوان یغما زلها بستند و غنیمت بیشمار از نقد و جنس و صامت و ناطق بچنگ آورده از میان بیرون بردند *

از غرایب اتفاقات حسنه سلامتی سلاله دودمان سیادت و نجابت اصالت خان است بعد از اشراف برهلاک - و صورت اینمعنی مبهم آنکه مشار الیه بذابر مقتضای شجاعت علوی و شهامت هاشمی پیش از همه خود را بغراز حصار رسانید و قضا را بر بالای تختی چوبینه که لختی باروت و حقه آتشبازی در زیر آن بود ایستاده شد - درین اثنا آتش بدانها رسیده تخت بان سید بخت مند بهوا بلند شد و به نگهبانی حراست جناب ربانی و حمایت توجه حضرت جهانبانی آفتی از آتش نیافت جز آنکه اندکی روی و دستش از تف باروت متاثر شده بود - و غریب نما تر آنکه در درون قلعه بر روی انبار گاهی افتاده بذابر آن از رهگذر افتادن نیز بدو آسیبی نرسید - و در طی اینحال مسجدی را که آن سست دیوان انبار خانه باروت کرده بودند همانا از شعله غضب آهی اشتعال پذیرفته بذابر شمول و عموم نزول عذاب مسجد نیز با جمعی کثیر سوخت - بالجمله چون آن حصار باندک کوششی کشایش پذیر شد حسب الامر اشرف آنرا به گماشتهای فتح خان پسر عنبر که در قلعه اودگیر می بودند از راه قرب جوار سپردند - این معنی بذابر آن بود که چون فتح خان درینولا از راه اظهار بندگی در آمده بود چنانچه مذکور شد لاجرم بر طبق مقتضای استمالت و دلدهی آن حبشی نژاد وحشی نهاد حکم جهانمطاع صادر شده بود که عسکر منصور از جمله محال متعلقه عادلخان هرجا را که در تحت تصرف دارند بمردم فتح خان باز گذارند - بعد از فراغ اینمعنی موکب اقبال مظفر و منصور کوچ نموده بسوی

قصبه کملاپور^۱ از جمله محال عادل خان که کمال معموری و آبادانی داشته رو آوردند - درین اثنا رزق الله نام مردی از مردم عادل خان نوشته او و اعیان در خانه آن خان نا عاقبت بین خصوص خواص خان مذکور متضمن کمال اظهار ندامت و نهایت خجالت و انفعال و عذر خواهی انواع تقصیر و کوتاهی ایام گذشته رسانید - و اگرچه او التماس مصالحه و معاهده نموده بود و ارسال پیشکش نیز پذیرفته لیکن چون فرستاده از مردم روشناس آن ملک نبود یمین الدوله بمیانجی او و صلحی که بانی و بادی آن ازین دست مردم گمنام و کم قدر باشد راضی نشد و او را بدون مهم سازی رخصت باز گشت داد *

چون از آن مقام کوچ نموده ظاهر قصبه سلطانپور که بشهر گلبرگه پیوسته معسکر سعادت گشت ظاهر شد که متصدیان آن ولایت سایر اعیان و اهل ثروت را در قلعه و جمعی دیگر را باموال و مواشی در خندق و حوالی و حواشی حصار راه و پناه داده اند و برج و باره قلعه را بآلات و ادوات قلعداری آراسته - و اندک مایه مردم فرومایه در شهر مانده اند و جمعی را به نگاهبانی حصار شهر باز داشته - روز دیگر اعظم خان و عبد الله خان و خان زمان و راجه جی سنگه و الله و یردی خان و ظفر خان و معتمد خان حسب الصلاح یمین الدوله روی به قلعه و شهر نهادند - و چون نگاهبانان از روی کوتاه نظری و بی بصری این گمان بردند که بچاره گری کشش و کوشش رد حمله و دفع صولت اولیای دولت نامتنهایی که بنابر عون و صون آهی از قضای آسمانی پای کم نمی آرد امکان دارد لاجرم اهل قلعه بممانعه و مدافعه کوشیده بیکبار از برج و باره هر دو موضع توپ و تفنگ و سایر آلات آتشبازی را کار

فرمودند - و باوجود آن مرتبه مقابله و مقاتله مخالفان سایر دلیران عرصه پیکار توپ و تفنگ ایشانرا وجودی ننهاده داد دلآوری دادند و بی محابا پای حصار شهر تاخته هم بر سر سواری آنها مستخر ساختند - و غنیمتیان یغمائی در سایر آن شهر از قتل و اسر و نهب و تاراج چیزی نه گذاشتند - بالجمله چون یمین الدوله بذابر مقتضای وقت و حال صلاح در اشتغال به تسخیر قلعه ندید فی الحال امرای عظام را طلبیده لشکرا دستوری کوچ داد و شباشب راهی شده در کنار رودبار بهیمرآ فرود آمد - روز دیگر شان لشکر دید و سی هزار سوار بشمار رسید - آنگاه از آنجا کوچ کرده بر سر بیجاپور که نشیمن ولات آنولایت است راهی شد *

از سوانح حضور اقدس ششم بهمین ماه بادشاهزاده والا اختر سلطان شجاع که در بیست و ششم آذر برسانیدن نعش مطهر نواب غفران مآب مهد علیا متوجه دار الخلافه اکبرآباد شده بود بعد از تقدیم آن امر عظیم باتفاق عمده الملك وزیر خان و مخدیره مکرمه ستي خانم معاودت نموده استلام رکن و مقام کعبه جاه و جلال بجا آورد - و بیست و ششم وزیرخان به تنبیه فتح خان حبشی که از عدم استقامت احوال تهاون در ارسال وجوه مقرر پیشکش و سرکشی او بظهور پیوسته بود نامزد گردید - و همدرین روز از مرحمت خلعت و اسپ خاصه و فیل نامی نامور شده بسرداری ده هزار سوار جرار آماده پیکار مرخص گشت - و جان نثار خان و راجه بیتلدااس و مادهو سنگهه و راو کرن و پرتھی راج راتهور و مبارز خان نیز بدین مکرمت والا سعادت پذیر گردیدند - و چون مقرب خان دکنی ماهیت دان آن سرزمین بود و میانه او و فتح خان کینه دیرینه بود او را نیز درین فوج تعیین فرموده بعنایت خلعت و جیفه مرصع و اسپ و انعام چهل هزار روپیه نقد نوازش فرمودند *

تتمه سوانح دولت در موکب سعادت چون نواحی بیجاپور مورد
 عسکر ظفر اثر شد و گذار تالاب مشهور واقع میانه فورسپور و شاهپور مضرب
 سراق سرداران آمده حدود اطراف آن مخیم سپاهیان گشت سپه سالار اعظم
 بذابر استصواب رای صواب پیرای و صلاح دید امرای عظام بمقام
 سرانجام اسباب محاصره بیجاپور در آمده بر سر قرارداد ملچار و پیش
 بردن آن و سرکردن نقب و ساختن کوچه سلامت و رفع جواله و نصب
 دمدمه و سرکوب و امثال اینها رفت - درین اثنا فوج مقهوره غنیم که در
 آن سوی خندق خود را به پناه حصار کشیده آنجا قرار گرفته بودند گاه گاه از
 خندق عبور نموده در میدان گاه پای قلعه صف آرا و سلاحشور می گشتند
 و بمقام دستبازی در آمده انداز بلن اندازی که شیوه دکنیان است می نمودند -
 و چون قوشونی خلیج آسا از قلم مواج یعنی دریای لشکر طوفان
 اثر جدا شده بسوی ایشان روانه می شد مانند مشتی خاک که از پیش
 صدمه سیلاب باشتاب تمام راهی شود یکسر تاپای حصار گریزان گشته خود را
 بحمایت توپ و تفنگ اهل قلعه می رسانیدند - و باوجود آنکه بهادران
 جان فشان از سر گذشته تهور شعار از سر تیر و بندوق در می گذشتند
 و در عرصه کارزار یکه تازی و جلو اندازی بجا می آوردند بسرداری
 حمایت حضرت باری و نگهبانی تأیید ربانی که همواره همراه موکب
 اقبال شاهجهانی است مطلقاً آسیبی بدیشان نمی رسید - مجمله
 اکثر روزها دستبازی از طرفین واقع میشد و از اولیا دستبرد و از اعدا
 سربازی بظهور می رسید - و درین مدت چهار مرتبه جنگ نمایان بوقوع
 آمد و اکثر سرداران رزم طلب پرخاش جو تلاش و تردد شایسته بجا
 می آوردند - و از موکب نصرت شعار نامداری را آسیبی نرسیده از مخالفان
 سکندر علی پسران عم رندوله خان که داخل اعیان بیجاپور بل سر شمشیر

غنیم مقهور بود با چندی دیگر از شاهراه مستقیم تیغ بی دریغ راه سرمزول
عدم پیش گرفتند - سرافراز خان نامی از سرداران نظام الملک که سابقا
التماس عهد نامه نموده و فرمان عاطفت عنوان متضمن استمال او صدور
یافته بود درینولا مستظهر و مستمال داخل موکب اقبال شد و به منصب
چهار هزاره ذات و سه هزار سوار سرافراز حقیقی شد *

چون درین ایام کمال عسرت باحوال عساکر نصرت متأثر بهمه وجه
خصوص از رهگذر کمی گاه و هیمه راه یافت باوجود آنکه هرروز جمعی
برای تحصیل علیق دواب و هیزم تا محال دور دست می رفتند و یکی
از سرداران بنوبت در باب محافظت و حراست ایشان قیام می نمود
معهدا از کثرت ستور و عظمت اردو کفایت نمی کرد و گاه گاهی غنیم هم
فرصت یافته دستبرد می نمود - چون در عرض این ایام محاصره نهانی
مراسلات محمد امین داماد ملا محمد لاری از عمدهای عادل خان که
خطاب مصطفی خانی داشت به یمین الدوله می رسید مشتمل بر آنکه
عقرب قلع را تسلیم اولیای دولت می نمایم - و مکرر وعده کرد که فلان وقت
از راه رخنه و برجی که حراست آن بعهده من است بهادرانرا در حصار راه
می دهم - و موید اینمعنی برسالت علی رضا نامی که فرزند خوانده او
بود مکرر پیغام فرستاد و درین باب سوگندهای غلاظ و شداد در نوشتجات یاد
می کرد و هم چنین فرستاده مذکور نیز از زبان او بر طبق صدق وفای وعده
قسم های عظیم میخورد - و با این معانی چون مواعید و عهود معهود بویا
نمی رسید هر کدام را به بهانه و عذر تمسک می جست تا آنکه در آخر کار
بخیه حيله سازي و دغا بازی او که غرض ازین دفع الوقت و گذرانیدن
روزگار بود بر روی کار افتاد - و درین ضمن بظاهر شیخ دبیر که به
محرمیت و راز داری خواص خان اختصاص داشت از مبداء محاصره باز

درمیانہ آمد و شد می نمود و بتکرار نوشته و پیغام آن غدار نابکار در باب التماس صلح می رسانید - چون ازین هم کاری کشوده نشد و عدم صدق وعده مصطفی خان خود پیشتر ظهور یافته بود لاجرم بار دیگر یمین الدوله درباره تنگ گیری محاصره حصار بجد شده آن عزم صائب را پیرایه جزم داد - از بیم این قرار داد متحصنان قرار دادند که مصطفی خان و خیریت خان حبشی نزد یمین الدوله آمده قواعد معاهده به تمهید مبانی پذیرش احکام مطاعه خصوص ارسال پیشکش مہمہد و مشید سازند - و چون اثر قرار داد مذکور از بر آمدن آن دو عمده بیجاپور به ظهور پیوست بذابر استمالت و اعزاز فرستادگان نصیربخان را تا ظاهر اردو پیش باز فرستاد - و خان مذکور ایشان را ازین پذیره پذیرای اعظام و احترام ساخته مستظہر و مستمال بہ مجلس سپہ سالار اعظم در آورد - چون انجمن کنگاش مصالحہ از حضور خواجہ ابوالحسن و اعظم خان و شایستہ خان و چندی دیگر از امرا و اعیان لشکر ظفر اثر آرایش پذیرفت و بعد از گفتگوی بسیار در آخر کار بدر خواہ ایشان یمین الدولہ قبول معاهده برین جملہ نمود - کہ من بعد بدستور عہد پیش ہموارہ فرمان بردار و پیشکش گزار باشم - دوم نقد چہل لک روپیہ از نقد و جنس سرانجام نمودہ بدرگاہ والا ارسال دارند - چون بر طبق پذیرش اینمعمنی عہدنامہ نوشتند و این انجمن بانجام رسید بہادر خان و یوسف خان را کہ سابقا در معرکہ زخمی و بیہوش بدست ایشان افتادہ بودند چنانچہ در احوال گذشتہ بہ تفصیل نگاشتہ شدہ معزز و مکرم آوردہ سپردند - و مرخص شدہ شینہ عبد الرحیم خیر آبادی معتمد یمین الدولہ را با خود بردند کہ عہد نامہ را بہر عادل خان رسانیدہ مصحوب او ارسال دارند - و بعد از دو روز کہ او را نگاہداشتند سیوم روز پیغام دادہ وداع نمودند کہ عہد نامہ را متعاقب می فرستیم - و روز دیگر کہ فرستادگان ایشان بخدمت

رسیده بعضی متوقعات که داشتند بزبانی استدعا نمودند همه مستدعیات ایشان را بذابر این معنی که بزیر صورت معقولی آراستگی داشت یمین الدوله بتن برداشته پذیرفت - و بهنگام رخصت یکی از همراهان که صاحب سر مصطفی خان بود نوشته بخط خان مذکور پنهانی از رفقا در زیر مسند آن آراینده صدر عظمت گذاشت - و مضمون آن نوشته این بود که چون خواصخان بر عسرت لشکر نصرت اثر و قلت غله آگاهی یافته لاجرم باین پشت گرمی که عنقریب اردو ازین مقام ناچار کوچ کرده معاودت خواهد نمود بمقام مکر و تزویر در آمده در لباس تعویق و تاخیر روزگار بسر می برد - بذابراین اگر درنگی در قبول معاهده رو نماید ملالت بدین خیر اندیش باز نه گردد *

کوتاهی سخن چون مدت محاصره بطول کشیده در عرض این ایام از هیچ طرف رعایا آذوقه به فروختن نمی آورد - و پیشتر غنیم بمجرد استماع خبر توجه موکب اقبال اطراف شهر را ویران ساخته بود و غلات آن محال را باندازه دسترس نقل محال دور دست نموده باقی را سوخته - و آذوقه که عسکر ظفر پناه همراه آورده بود بیش ازین مدت کفایت نمی کرد - ازین راه تنگی دستگاه کار بر مردم بجای کشید که نرخ سیری غله به یک روپیه کشید و از آن هم مجرد نامی در میان بود - قطع نظر از احوال سپاهی یکسر چار پایان احاد عسکر اقبال به علت لاغر می و زبونی از دست رفتند مگر ستوری که از غایت ناتوانی و مندبوری و کمزوری بر طبعی مراحل عدم باوجود آنکه دمی بیش نیست قوت و قدرت نداشت ناچار مانده بود - درین قسم حالی دستور العمل دیوان خلافت یمین الدوله صلاح وقت در آن دید که چون افواج قاهره را قوت عدو بندی و قلعه کشائی نمانده انساب آنست که بالفعل دست از محاصره باز داشته خود را بسرحد محال

معموره ملک غنیم کشند و چندی آنجا گذرانیده چندان توقف نمایند که احاد سپاهیان مرکبان خود را آسوده ساخته خود نیز بر آسایند و درین ضمن بترکناژ نواحی و اطراف پرداخته ملک را خراب سازند - و پس از تخریب محال اعدا و مرمت اولیا مطلب پیشینه فرایش گرفته بهادران کار طلب را کار فرمایند - تمامی سرداران رای صواب آزایی را استصواب نموده از آن مقام کوچ نمودند و بسمت کنار دریا کشن گنگا^۱ روان شده ساحل آب را پیش گرفتند خصوص طف رای باغ و مرغ^۲ را که از پرگنات معمور آن حدود است تاخته هر جا از آبادانی نشانی می یافتند همگی زمین کشته و ناکشته و خانمان اهل قصبات و قری را پی سپرسم ستور یغما و تاراج ساخته نشانی از آن باقی نمی گذاشتند و آنگاه از آنجا راهی شده همت بر تخریب محال دیگر می گماشتند و مزرعه آنرا نیز تاخته و خراب ساخته بمساکن رعایا می پرداختند - و خانه را ویران و خانگی را روانه خراب آباد می ساختند - مجملأ درین مدت انواع خرابی از اسرو قتل و نهب و غارت و تخریب بمحال متعلقه عادل خان رسانیدند - و چون موسم برشکال نزدیک رسید و تنگی و عسرت سپاه بوسعت و عشرت گرائید و خرابی غنیم که بالفعل مقصد افتاده بود بظهور رسید و بیش از آن مجال توقف در آن محال محال نما بود لاجرم از پای قلعه شولاپور گذشته داخل حدود متعلقه بادشاهی شدند *

سوانح حضور پرنور سید ابو الفتح فرستاده فتح خان پسر عنبر که مکرر عنبر نیز او را بجهت مهم سازی خود بدرگاه والا فرستاده بود سعادت اندوز زمین بوس اقدس گردید - و عرضداشت آن تباہ رای را که متضمن اظهار

(۱) اکفون باسم کستفا یا کوشفا مشهور است *

(۲) دکنار عربی آب کستفا وقع است و از شولاپور قریب بی کوره فاصله دارد *

عجز و نیاز بود گذرانیده زبانی معروض داشت که متعاقب پسر فتح خان با فیلان نامی و جواهر و مرصع آلاتی که در سرکار نظام الملک بود بملازمت ارفع می رسد - بمذابر آن تقصیر و کوتاهی آن مصدر افعال ناقصه به عفو جرم بخشش بادشاهی معاف شده وزیر خان بیاز گشت مامور گشت - نوزدهم ماه چون خبر نزدیک رسیدن عبد الرسول پسر کلان فتح خان بعرض اشرف رسید از راه مرزید استمالت و استظهار پدرش جعفر خان را باستقبال او فرستادند - و چون مشار الیه بدریافت سعادت آستان بوس درگاه والا سر رفعت از اوج طارم آبنوس در گذرانید نخست در انجمن حضور پرنور آداب معهوده بتقدیم رسانید آنگاه پیشکش را که مشتمل بر سی زنجیر فیل کوه پیکرو نه راس اسپ صبارفتار صرصر آثار و انواع نوادر و جواهر و مرصع آلات بسیار بود و هشت لک روپیه قیمت داشت بنظر انور در آورده موقع قبول یافت - و از عنایات آنحضرت عبد الرسول مذکور مشمول انواع عواطف عمیمه شده مرحمت صوری خلعت و اسپ و کپپوه مرصع با پهلکذاره و یک زنجیر فیل درباره او ضمیمه مراحم معنوی گشت - و هم درینغلا راو سترسال نبیره راو رتن بتازگی سعادت ملازمت اندوخته فیلان جد خود را که چهل زنجیر بود بر سیل پیشکش از نظر انور گذرانید - از آنجمله هژده زنجیر فیل که در نوع خود نفاست داشت بدو لک و پنجاه هزار روپیه مقوم شده - آنحضرت از آنجمله هشت زنجیر اختیار فرموده باقی را بدو مرحمت نمودند - و آن شایسته تربیت را بعنایت خلعت و اسپ و نقاره و علم سرافراز و سر بلند ساختند *

از واقعه صوبه کابل بعرض اعلی رسید که شمشیر خان تهاذه دار بنگش بدار البقا پیوست - از حوادث این ایام مقتول شدن نور الدین قلی است و علت واقعی این واقعه آنکه چون جسونت را تهور را سابق مردم نور الدین قلی

کشته بودند درینولا کشتن سنگیه پسرش را تهور راجپوتی بر آن داشت که بهر طور که ممکن باشد و از هر راه که رو دهد خون پدر ازو بخواند - بنابراین پیشفهاد در پی یافتن وقت بوده انتهاز فرصت می نمود - تا آنکه درینولا بحسب اقتضای قضا کاتبان دار الانشاء قدر نامش را از روز نامیچۀ بنا بکزک فذا حک نموده بودند از مساعدت روزگار وقت یافته قضا را در شبی که نور الدین قلی باندک مایه مردمی از غسلسخانه بر آمده متوجه منزل خود بود از کمین گاه بیرون آمده سر راه برو گرفت و در همان گرمی چند زخم کاری برو زده کارش تمام ساخت - آنگاه زینهار پی شب تار شده خود را بگوشه کشید و در پناه پوده ظلام راه فرار سر کرده بتگ و تا سر بدر برد *

آغاز سال پنجم از جلوس میمنت مانوس صاحب قران ثانی

درین ایام سعادت انجام یعنی سر آغاز سال پنجم از جلوس ابد مقرون حضرت صاحب قران ثانی پس از سپری گشتن هشت گهزی از روز شنبه بیست و هشتم شهر شعبان سال هزار و چهل و یک هجری عقیق قلۀ چرخ چارم از آشیانۀ آبگون طارم دلگیر حوت هوا گرفته بانداز فضای دلکشی دولت سرای حمل پرواز نمود و بظلال بال همایون فال بر قاف تا قاف آفاق سایه گستر گشته در شرفات غرفۀ شرف خانه نشیمن ساخت - و از روی مهر پرتو نظر عنایت و فروغ انوار شاهپیر انور در کار ذرات کائنات کرده سر تا سر گیتی را از سر نو بانواع بهجت و سرور آمود - مقارن اینحال سعادت اشتغال شهباز نشیمن خلافت و همای اوج سعادت اعنی

حضرت ظل سبغانی صاحب قرآن ثانی سایه دولت بر سریر عظمت و روی تخت رفعت گسترده بانداز بال افشانی همت عرش آهنگ بلند پرواز باز در صدد صید دل‌های خاص و عام شده از فرط بخشش و بخشایش تازه خواطر اصحاب قلوب بدست آورد - و در آن روز طرب افروز که بارگاه چهل ستون خاص و عام که بهزار گونه زیب و زینت هوش ربا و دلفریب گشته بود و رسم طرب در آن محفل خاص عام شده قبله نیاز عالم که کامرانی را منحصراً در کام بخشی می دانند در مقام برآمد مرادات عالمیان در آمده باشاره سر انگشت خود جهانی از ارباب نیاز را بر مراد خاطر فیروز ساختند - از جمله عواطف این روز فدائی خان بجاگیر داری جونپور از مرحمت خلعت و اسب مختص گشته مرخص شد - و میرزا عیسی ترخان بعنایت خلعت و اسب و جاگیر داری ایلچ‌پور امتیاز پذیرفت - عبد الرسول ولد فتح خان مشمول نظر اقبال و قبول آمده از عاطفت طره مرصع تارک اعتبارش بطراز سرافرازی رسید - حکیم جمالی کاشی چون دیوانی^۱ [پنجاب] ع از روی تدبیر تمام بتقدیم رسانیده بود بخطاب دیانت خان سرافراز گردید - بهرجی زمیندار بکلانه با پسر و برادران از زمین بوس آستانه درگاه سپهر اشتباه سر اعتبار باوج طارم آبنوسی سود - و از غبار آن سرزمین آسمان نشان جبهه افتخار به صندل اعتبار اندود - و پیشکشی مشتمل بر مرصع آلات گران بها و نه راس اسب مبارقتار و سه زنجیر فیل تنومند کشیده منظور نظر اقبال افتاد *

از سوانح پناه آوردن شیرخان ترین زمیندار قوشنج^۲ قندهار است که پدرانیش از دیر باز داخل هواخواهان این دولت ابد طراز بودند بدین

(۱) ع [سهرند] ل *

(۲) در بادشاه نامه قوشنج نوشته شده [جلد اول - حصه اول - صفحه ۱۴۹] *

درگاه گیتی پناه و انتظام یافتن در سلک بندهای آستان سپهر مکانت کرسی مکان - سبب استسعاد او بدین سعادت عظمی آنکه چون در اواخر عهد دولت حضرت جنت مکانی بحکم تقلبات روزگار و گردشهای لیل و نهار که مقتضای دستبرد قضا و قدر است شاه عباس دارای ایران برکشاد و بست قلعه قندهار و حکومت مضافات آن دیار دست یافت نگاهبانی قلعه قوشنچ و ریاست سرتاسر قبایل افغانان آن سرحد را بشیر خان مذکور که در صغر سن با پدرش حسن خان از حاکم قندهار شاه بیگ خان که در عهد حضرت عرش آشیانی بآن خدمت مامور بود رنجیده بعراق رفته بود و در آنجا نشو و نما یافته تفویض نمود - و در اندک زمانی از تمکین بخت و اقبال در آن مکان تمکن و استقلال بسیار یافته سایر الوسات افغانان اهرمن سیر را با فسون فنون تدبیر ناقد و عزایم عزیمت راسخ مستخر ساخت - و چون روزگار شاه بسر آمده مدت سلطنتش به پایان رسید و شاه صفی بدستیاری بخت پای بر سر تخت دارائی ایران نهاد شیر خان بدست آویز فرستادن هدایا و تحف و از ارسال رسل و رسایل و پایمردی و وسایط و وسایل غائبانه نسبت خویش را در خانه قوی ساخت - و چون باستظهار آن نسبت مستظهر گشت و اینمعنی برزیاده سری و خود رائی که لازمه سرحد پروریست سرباز شد یکباره عنان خود سری و خود رائی و خویشتن شناسی از دست داد - بذاهر آن با علی مردان خان خلف گنج علی خان ازبک از عمدهای دولت صفویه که بعد از پدر ایالت قندهار بدستور برو مقرر بود تملق و فروتنی که وظیفه کومک با سردار است نیکو بجا نیارد و رفته رفته سرکشی آغاز نهاده داد ستم و بیداد می داد - چون جور و تعدی او از حد تجاوز نمود علی مردان خان این معنی را دست آویز ساخته مکرر درین باب عریض

شکایت آمیز بدرگاه ارسالداشت - تا آنکه بعد از چندی دربارهٔ استیصال او دستوری گونه در لباس تحصیل نموده انتظار وقت و انتهاز فرصت میداشت - و بحسب اتفاق در همان اثنا شیرخان حشری از اهل شور و شر یعنی افغانان دد نهاد آن سحد فراهم آورده بانداز ترکناز نواحی سیوی و کیخابه توجه سمت آن سرزمین پیش نهاد نمود و علی مردان خان اطلاع این معنی را از همرائیهای روزگار مساعد و بخت موافق شمرده با چهار هزار از نوکران خود و سایر تعیناتیان و زمین داران آن سرزمین بر سبیل ایلغار از قندهار راهی شد - و بهنگام طلوع سپیدهٔ بامداد اطراف حصار قوشنج را بسیاهی سپاه فرو گرفت - و بنابر اینکه در قلعه اندک مایه مردمی بیش نبودند هم بر سر سواری بکشایش گرائید - چون قلعه و سایر اندوختههای دیرینه سال و اسباب و اموالش از همه باب بدست در آورد اهل و عیال او را اسیر ساخته بقندهار ارسال داشت و خود در آنجا توقف نمود - و چون شیرخان از مضمون نوشتهٔ بعضی هواخواهان بر حقیقت معامله کماهی آگاهی یافت نامه آسا بر خویش پیچیده در همان گرمی بشتاب طومار باز گردیده بجای خویش بازگشت - درینوقت نیز جمعی انبوه از سوار و پیادهٔ آن گروه را تطمیع نموده بر سر خویش جمع آورده - و بمقام انتهاز فرصت بر آمده در نواحی قوشنج سرگردان و در یک مقام قرار و آرام نگرفته هرروز در موضعی بسر می برد و هرشب جای را ملجای خود می ساخت - تا آنکه جاسوسان علی مردان خان که پیوسته سربه پی آن ادبار اثر داشتند پی بر سر او برده بعد از تحقیق خان را از آن جایگاه آگاه ساختند - و شب هنگام بر سر آن تیره سرانجام تاخت برده بامدادان باورسیدند - او نیز فوج خود را توزک نموده بی محابا بجنگ صف در آمد - و بالجمله از نخستین حملهٔ افغانان

به هراول قزلباش شکست درست رو داده نزدیک بود که پشت بنمایند درینحال علی مردان خان مردانه اسپ انداخته جلوریز بعرضه ستیز تاخت - قضارا از آنجا که قدر اندازهای تقدیر است درین اثنا زخم تفنگی برپاشند او رسید - لیکن آن شیر بیشه مردی قطعاً از آن جراحت منکر پروا نه کرده پیشتر تاخت - و بمجرد این تجلد و جلادت افغانان جهالت کیش را از پیش برداشته شکست فاحش داد - چنانچه شیر خان تا موضع دوکی یک جلو تاخته هیچ جا عذر توقف را مثنی نساخت - و چندی آنجا اقامت نموده چندانکه کوشید و اندیشه‌ها اندیشید نمودمند نیفتاد - چون چاره کارش در التجای این درگاه جهان پناه که مغر و مقرر جهانیان و ملجا و مرجع عالمیان است انحصار داشت ناچار بقلعه مقرر که درینولا مردم یلنگتوش اوزبک برآن استیلا داشتند رفته در ظاهر آن قرار گرفت - و از روی اظهار عبودیت و بندگی عرضداشتی متضمن بر کمال عجز و نیاز نوشته و نامه دیگر مشتمل بر اظهار اراده التجا بخاک آستان سپهر نشان با احمد بیگ خان صوبه دار ملتان بقلم آورده توقع ارسال آن بدربار و استدعای نامه استمالت نمود - و چون آن عرضداشت بدرگاه آسمان جاه که جای التجا و ملاذ و ملجاء خلایق است رسید از آنجا که راه دادن ملتجیان از شیمه کریمه این آستان ملایک پاسبان است التماس او پایه قبول یافته درین باب فرمان عاطفت نشان به توقیع صدور رسید - و او مستظهر و مستمال روی امیدواری بسوی این قبله امیدواران آورده چون تارک بختش از زمین بوس عتبه سدره مرتبه بمراتب از رفعت درجات آسمان در گذشت بعنایات بادشاهی مفتخر و مباهی گشته از عواطف خدیو زمانه اعتبار جاودانه اندوخت - و نه راس اسپ تبجاق پیشکش کرده پرتو قبول برآن یافت - و همدربن

مجلس همایون بمحمت خلعت فاخره و انعام سی هزار روپیه نقد و منصب دو هزاره سوار نوازش پذیرفته از انقد محال صوبه پنجاب جاگیر یافت *

نوزدهم ماه که شرف آفتاب بود خورشید روی زمین یعنی سایه آفتاب مرحمت جهان آفرین نشیمن سرپر خلافت مصیر را از پرتو تحویل مبارک روکش شرف محل حمل ساخت - و بذابر رسم معهود مراسم داد و دهش و بخشش و بخشایش کمال ظهور یافته بمقتضای عدل و احسان آن دادگرفیض رسان بر پرداخت احوال عالمی پرداخت - چنانچه صغیر و کبیر و غنی و فقیر از فرط استغنا نقش بی نیازی جاودان در خاطر بستند - و بکام دل در عنایت کده خوشحالی و عیش آباد فارغ بالی از منت تمنا و آرزوی نیاز نشستند - درین روز شرافت اندوز پیشکش اسلام خان که در آنولا صوبه دار گجرات بود مشتمل بر اقسام جواهر ثمینه و مرصع آلات نفیسه و هشتاد راس اسپ و دیگر نفایس و نوادر آن دیار از نظر مهر آثار گذشت - و امیر بیگ فرستاده محمد علی ایلچی ایران بدرگاه والا جاه رسید - و پنجاه اسپ صرصر تگ برق رگ عراق زاد عرب نژاد و دیگر تحف آن بلاد از نفایس اقمشه و نوادر امتعه که درینولا وکلای او از ایران فرستاده بودند و همگی را بجنس برسیدل پیشکش ارسال داشته بود رسانیده از نظر انور گذرانید - بذابر نهایت رعایت عنایت که نسبت باو سمت وقوع داشت بموقع استحسان وصول یافته پرتو خورشید قبول بر آن تافت - و از سر کمال مرحمت خلعت خاص با هفت سپر مصور و یراق زرین میناکار از جمله مرسولات موتمن الدوله اسلام خان همراه فرستاده مذکور برای مشار الیه فرستادند - و مبلغ چهار هزار روپیه بصیغه انعام بدو و همراهان او عنایت فرمودند *

از امور بدیع انتما که صدور امثال آن ازین حضرت قطعاً غرابتی و استبعادی ندارد اگرچه در نظر مردم ظاهر نگر غریب نما است و نظر بضعف عقول این گروه از خوارق عادات معدود میتواند شد آنکه در وقت عرض اسپان مذکور قبل ازین که بمعرض بیع در آید بزدگان حضرت بنظر اجمال ملاحظه نموده از راه کمال خبرت و بصارت که در همه باب دارند خصوص در تشخیص گوهر و شرافت جوهر اسپ و تحقیق مبلغ ارزش افراد این نوع اصیل که دلیل کمال فراست و نهایت آگاهی بر کیفیت و کمیت کماهی حقایق اعیان وجود است فرمودند که قیمت این جمیع اسپان همانا که از شصت و پنج هزار روپیه در نگردد - چون مقومان قرار بهای هر یک داده جمیع قیمت مجموع نمودند قطعاً از آنچه فرمودند بیش و کمی ظاهر نه شد - و در امثال این صور از معنی مذکور چه شگفت چه عموم این طبقه والا که دست پرورد عزایت و تربیت یافته تائیدات عالم بالا هستند قیاس ایشان همانا کار مقیاس می کند و تخمین و تقدیر ایشان از تحقیق مکیال و میزان پای کم ندارد - خصوص این جوهر شناس گوهر آدمی و صاحب عیار نقد مردمی که نظر حقایق نگر آن سرور به کحل الجواهر فیض محتحل است و چگونه چنین نباشد که آن برگزیده حضرت ربانی به نیروی تعلیم یزدانی و الهام آسمانی حل ما لا ینحل سایر رازهای نهانی نموده از زایچه جبهه انسانی مستقبل احوال از قرار واقع استنباط و استخراج می نمایند - و بمقتضای همه بینی و همه دانایی از صفای تقویم جبین و ناصیه و جداول خطوط پیشانی سر تا سر رقوم سرفروشت روز نخست خوانده همگی پیشنهاد خاطر همگان می دانند - مجماً از پیشکش سایر شاهزادهای نامدار و امرای عالی مقدار که از نوروز تا این فرخنده روز بنظر اشرف گذشت موازی پنج لک روپیه از همه باب موقع قبول یافت *

معاودت موکب سعادت قرین فتح و نصرت از دکن بصوب دارالخلافت اکبر آباد

از آنجا که انجام مهمام جهانبانی با سودگی و تن آسانی بر نتابد و پیشرفت معاملات، کشورستانی با تهاون و تانی راست نیاید - آئین جهاندار کامل افتدار آنست که چون بآهنگ تسخیر کشوری یا تادیب دشمنی نهضت نماید و به نیروی کار پردازیهای تأیید آن مهم پرداخت بسزا یافته مدعا حسب الاستدعا بر آید لاجرم لامعاله نیم لمحک تجویز اقامت در آن مقام نموده بیدرنگ بآهنگ اقلیمی دیگر مراحل جد و اجتهاد پیماید - چنانچه شاه شرقی انتساب یعنی آفتاب جهانتاب در روز در یک منزل نیاید و هر عبکدم از تخت گاه خاور بر آمده آهنگ تسخیر قطری از اقطار باختر نماید - و تا هفگام شام آن سرزمین را بر زیر تیغ و نگین در آورده شب هفگام بمقر سعادت خویش معاودت نماید - و بر این دستور باز انداز ناحیتی دیگر پیش نهاد ساخته پیش از بامداد روی توجه بدآنصوب آرد - شاهد حال انعطاف عذاب انصراف، موکب اقبال است از کشور دکن بسوی مستقر سریر جاه و جلال - و سبب موری این معنی سواى مقتضای قضا و قدر آنکه چون درین احوال همه کام هوا خواهان دولت بی پایان بتائید دستیاران اقبال جاوید حسب المرام بر آمد - و غرض اصلی درین نهضت والا استیصال خان جهان و تنبیه نظام الملک بود که او را در ولایت و حمایت خود راه و پناذ داده - آن خود به بهترین وجهی بامداد کار پردازان عالم بالا از قوه به فعل آمد - چنانچه خان جهان مستاصل مطلق گشته نظام الملک نیز از نحوست سفاهت کیشی و ناعاقبت اندیشی زبان زده خدایان سرمد و خسران جاوید گردیده باعث استیصال بنیاد

ملک و دولت دیرینه سال سلسله خویش شده عاقبت سر در سر این کار کرد - و همچنین ولایت آباد عادلخان بشامت موافقت نظام الملک خصوص بیجاپور که دارالملک بلاد مذکور است و در مدت ایالت آن خانواده از دست برد حوادث زمان در کشف امن و امان بوده هرگز قدم بیگانه در آن سرزمین نه رسیده بود درینولا پایمال فعال مراکب موکب اقبال شد - و با این معانی بذایر آنکه واقعه ناگهانی نواب ممتاز الزمانی در برهانپور اتفاق افتاده بود زیاده بر آن توقف درین خطه مرضی خاطر عاظر نیامد - لاجرم بتاریخ بیست و یکم فروردی ماه مطابق بیست و چهارم شهر رمضان المبارک سال هزار و چهل و یک هجری روز پنجشنبه بعد از انقضای ده گمتری روز ماهچه رایت ظفر آیت بسعدت سعد اکبر و طلعت مهر انور از افق دار السور برهانپور طلوع میمنت نموده بسوی مرکز محیط خلافت ارتفاع گرای گردید - درین روز برکت اندوز شاه سوار عالم امکان ثانی حضرت صاحبقران قرین تائید آسمانی و تمکین صاحب قرانی بر فراز فیل گردون نظیر تمکن پذیر گشته با شاهزاده نامدار سعادت پزوه محمد دارا شکوه را در عقب تخت فیل جا دادند - و از تودهای دینار و درهم که در حوضه فیل بر سر هم ریخته همانا آن کوه توان را معدن سیم و کن زر ساخته بودند بر سبیل معهود از یمین و یسار نثار راه خدیو روزگار می نمودند - کوتاهی سخن باین دستور از دولت خانه برهانپور تا دو گروهی شهر که مضرب خیام دولت شده بود از بالای فیل چندان فیل بالا زر افشاندند که خرمن های درهم و دینار بآن پایه قدر و مقدار بخاک راه گذار برابر گردید - و باقی آنها که از سیر چشمی نثار چینان فاضل آمده بود بمثابه پایمال آمد که صفحه روی زمین را ملمع طلا و نقره ساخت - درین روز عبد الرسول پسر فتح خان را مشمول نظر عنایت ساخته و بسرافرازی

مرحمت خلعت و سرپیچ مرصع و اسپ و فیل تارک امتیاز افراخته بمعادلت دولت آباد دستوری دادند - و فتح خان را غائبانه مشمول عواطف بادشاهانه نموده ارسال خلعت و شمشیر مرصع و فیل خاصه با ماده فیل همراهه عبد الرسول ضمیمه آن مراحم عمیمه فرمودند - و صوبه دکن باعظم خان بحال داشته حکیم خوشحال را بخدمت بخشی گری و واقعه نویسی آنصوبه سرافراز فرمودند - و چون اعظم خان در بالاگهات بود ملتفت خان پسرش را بخلعت و اسپ نواخته در برهانپور گذاشتند *

دوم اردی بهشت ماه شاهد کمان ابروی هلال شوال طلعت فرخنده فال از پیش طاق طارم مقرنس یعنی سپهر مقوس نمودار ساخته روزه داران پرهیزگار را آشکارا صلاهی افطار داده باده خواران پیاله کش را بفایز احتساب نهی خدیو روزگار از ایماء گوشه ابرو بعیش و عشرت نهانی و کشیدن رطل گران دوستکامی خواند - درین روز حسب الامر اعظم بادشاه اسلام پرور دیندار امرای عظام در عقب علماء علام نماز عید ادا نموده دعای ازدیاد دولت جاوید بجا آوردند - هفتم ماه ظاهر کالی بهیت از ورود موکب مسعود این قبله مقبولان چون باطن زنده دلان مهبط نور ظهور گردید - بیست و دوم بهادر خان و یوسف خان از مرکز رایات ظفر آیات عساکر بالاگهات بدرگاه والا رسیده پیشانی بخت را سجده رسان سده سفیه و فروغ اندوز سعادت جاودانی ساختند - چون در جنگ دکنیان تردد بهادرانه و تلاش رستمانه بظهور آورده بودند و پس از زد و خورد بسیار زخم دار در معرکه افتاده گرفتار شده بودند چنانچه سابقاً بتفصیل زبور نگارش پذیرفت - از آنجا که دیرینه عادت بندگان حضرت بادشاه حقایق آگاه خدمت ارباب ارادت است کمال عنایت و مرحمت در حق ایشان مبذول نموده بهادر خان را بمنصب چهار هزار و پانصد سوار و خلعت و شمشیر و سپر و اسپ

و فیل و بیست و پنج هزار روپیه نقد سرافراز فرمودند - و یوسف خان را از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و شمشیر و سپر و نقاره و اسب و فیل و بیست هزار روپیه نقد امتیاز بخشیدند - و چون اعظم خان یساق دکن و صاحب صوبگی آن کشور را بروفق مرضیات اشرف نکرده بود و این مهم شایان را چنانچه باید بپایان نبرده بود لاجرم بذابر جرم این معنی او را ازین خدمت معاف داشته نخست نامزد یمین الدوله نمودند - چون آن مختار الملت عین حرمان ملازمت بر خویشتن نه پسندیده همراهی رکاب سعادت که عمرها بدعای شام و سحر از خدا خواسته بود درخواست نمود لهذا آن خان والا مکن را معاف داشته ارجاع این خدمت بنام خانخانان مهابت خان رقم یافت - و در طی فرمان گیتی مطاع مامور شد که مقارن ورود فرمان قدر توامان از دار الملک دهلی متوجه درگاه جهان پناه گشته بعد از دریافت سعادت حضور روانه برهانپور شود - و بنام یمین الملت از موقف خلافت عظمی فرمان قضا نشان زیور ارسال یافت که خان زمان را با سایر بندهای درگاه که داخل کومکیان بالاگهات اند در برهانپور باز داشته خود با اعظم خان و جمیع کومکیان دیگر روانه درگاه گردد *

نصیریخان بصوبه داری مالوه از تغیر معتقد خان و خان مذکور به فوجداری پرگنات اکبرآباد و وزیر خان بصاحب صوبگی پنجاب سرافراز گردیدند - و باعث اینمعنی آن شد که چون انتظام معاملات آن صوبه عظمت نشان از دست عنایت الله یزدی گماشته آصف خان کما یفبعی بر نمی آمد خاصه در عمل اعمال خالصه شریفه چنانچه مرضی خاطر عاطر بود بوقوع نرسیده بذابر آن صوبه داری آن حدود را از خان والا مکن تغیر نموده به وزیر خان مرجوع نمودند - هفتم ماه مذکور بعنایت خلعت خاص و مرحمت فیل و تفویض منصب پنجهازاری ذات و سوار از آنجمله هزار سوار دو اسبه سه اسبه اختصاص

پذیرفته بدان عوب مرخص شد - مقرب خان دکنی بمرحمت خلعت و اسب امتیاز یافته رخصت سفینل یافت *

یازدهم ماه مذکور چون خارج حصار بند گوالیار مرکز اعلام منصور شد خدیو اعظم و شاهنشاه عالم دیگر باره برسم تفرج داخل قلعه شده ماندند نیز اعظم از دروازه بروج آن باره گردون عروج طلوع سعادت فرمودند - و سرتاسر ساحت آنرا پی سپر نظر دقت نگر ساخته مسالک و مذاهیج و مداخل و مخارج آنرا از سر تحقیق و تدقیق بخاطر انور در آوردند - چون خصوصیات عمارات عالییه که اساس نهاده حضرت عرش آشیانی و جنت مکانی بود منظور نظر سعادت شد بخاطر عاطر خطور نمود که آنحضرت نیز درین سرزمین عمارتی خوش و نشیمنی دلکش احداث نمایند - بنابر آن امر ارفع به تشیید مبانی بدیع منزلی رفیع بنیان مشتمل بر وضع و طرح غریب و هندسه دل پسند خاطر فریب صدور یافت - و صاحب فطرتی از بندهای درگاه والا باهتمام آن و مرمت شکست و ریخت تمام چار دیوار حصار مأمور شد - و چون امر اعلی علی العموم زیور صدور یافت که در امثال این احوال خصوصیات جرایم و جذایات ارباب عصیان از زندانیان بعرض اعلی رسد لاجرم حقیقت جرم محبوسان این حصار معروض واقفان پایه سریر سپهر مدار گردید - از آنجمله یازده تن بتصدق سرافرازی و فدیة تارک مبارک و فرق فرقد سای آن سایه عنایت خدائی از بند زندان ابد رهایی یافتند - در اثنا ای اقامت گوالیار سید خانجهان و عبد الله خان از دکن رسیده از استلام رکن و مقام درگاه گیتی پناه که قبله مقصود و مرام خاص و عام است ابواب دار السلام سعادت بر روی روزگار خویش کشادند - و هر دو مشمول اقسام مراحم گشته عبد الله خان از مرحمت صوبه بهار در اواخر خریف فصل چهار گانه عمر

یعنی سن کهولت فیض موسم شباب که فی الحقیقت بهار زندگانی است دریافتہ از میامن آن سرمایہ جوانی نو اندوخت - و سیف خان صوبہ دار بہار بحراست الہ آباد از تغیر قلیح خان و ابوصاحب صوبگی ملتان از تغیر فجاہتخان سعادت پذیر گردیدند *

ہژدہم ماہ چون نواحی دار الخلافہ عظمی از پرتو انوار مہرچہ لوامی والا کہ همانا نیر اعظم روی زمین است سررہفت بہ فلک اعلی رسانید محمد علی بیگ ایلچی کہ حسب الصدور امر جہان مطاع از برہانپور رخصت یافتہ چندی در دار الخلافہ بود از پذیرہ موکب اقبال پذیرای سعادت دوجہانی گشت - و ہم درین روز مہابتخان خان خاندان کہ از دہلی روانہ دربار سپہر مدار شدہ بود احراز شرف ملازمت نمودہ ہزار اشرفی بصیغہ نذر و نہ زنجیر فیل پیشکش کشید - از آنچملہ دو زنجیر نیل پایہ قبول یافتہ مابقی بدو مرحمت شد - صفدر خان حاکم دار الخلافہ و معتمد خان فوجدار پرگفت و مظفر خان معموری و مکرمات خان و عبد الحق برادر افضل خان و سلاح خان و بی بدلتخان و خان عالم و مقرب خان بسعادت آستانبوسی درگاہ جہان پناہ رسیدہ بعفایت شاہنشاهی مہابی گشتند *

بیست و دویم ساحت باغ دہرہ از پرتو ورود موکب مسعود زبور روی زمین و زیفت صفحہ دہر گردید - و در آن فرخندہ منزل کہ از برہانپور تا آنجا بہ پنجاہ کوچ و ہشت مقام طی مسافت راہ شدہ بود بذابر انتظار در آمد ساعت مختار ہشت روز اقامت قرار یافت - درین آوان یمین الدولہ آصف خان با خواجہ ابوالحسن و شایستہ خان و دیگر امرا از بالا گہات رسیدہ ہزار مہر و ہزار روپیہ بصیغہ نذر گذرانیدہ از فیض نظر قبول چہرہ اقبال بر افروخت - و از پایبوس حضرت سلیمان زمانہ پایہ قدر

و مرتبه مقدار فراز مراتب آصفی نهاده بتازگی عظمت مکانت و رفعت مکان اندوخت - آنگاه امرای دیگر فراخور قدر و منزلت ندور از نظر اشرف گذرانیدند - و همدرین روز قلیچ خان از اله آباد خود را بدریافت سعادت ملازمت رسانیده بمرحمت خلعت خاصه و جیغ مرصع اختصاص پذیرفته به تفویض صوبه داری ملتان و عنایت پنجاه هزار روپیه نقد نوازش یافت - و همدرین روز مهابتخان خانخانان را خلعت خاصه با چار قب طلا دوزی و جمدهر مرصع با پمولکتاره و دو اسپ و دلیر همت و گرشاسپ و افراسیاب پسران او را و نبیره اش شکر الله پسر خان زمان را بمرحمت خلعت و اسپ مباهی گردانیده همراه او دستوری دادند *

روز ۱ [یکشنبه] ع سی و یکم ماه مذکور غره ذی الحجه سنه هزار و چهل و یک هجری که افق شرقی دار الخلافه عظمی از پرتو اشراق ماه رایت والا در آنروز مطلع خورشید گیتی افروز گشته هفت کشور روی زمین را روکش چرخ چارمین ساخت شاهسوار عرصه وجود با طالع فیروز و بخت مسعود بفراز تخت بر فیل برآمده برین سر سریرا سپهر نظیر و فیل را کوه شکوه نمودند - و بدان آئین شایان و توزک نمایان رخ بسوی مرکز محیط خلافت نهادند که از سر آغاز روزگار تا حال هیچ سرافرازی را این پایه جاه و جلال دست نداده باشد - بالجمله ذره تا خورشید بر سر راه موکب اقبال از روی نیاز بر خاک راه گذار افتاده و ماه تا ماهی از سر هوا خواهی در رکاب سعادت پیاده رو بر راه نهاده - کیوان بلند ایوان فلک فرود آمده بطریق چاوشان طوقو گو در رکاب ظفر انتساب روان و مبارز انجم از طارم پنجم ملازمت گزین گشته ابلق روزگار را بزیر زین سیمین هلال

و جلاجل زرین مجره کشیده برسم جنیت کشان پیش پیش دوان متوجه شهر شدند - و بدستور مقرر شاهزاده محمد دارا شکوه در عقب حوضه فیل با تمکین کوه متمکن گشته از دو سو بحرین کف گوهرپاش بریزش سیم و زر درآورده نثار رهگذر خدیو بحر و بر می نمودند - و تا رسیدن دربار سپهر مدار پریشان روزگاران را ماده جمیعت خاطر آماده گشته بل یک جهان بی برگ و ساز را که بجوی نیازمند بودند خرمن های درم و انبارهای دینار ذخیره شد *

از سوانح این روز سعادت اندوز یکه تاز خان بمنصب ^۱ [دو هزار و پانصدی سیصد سوار] ع و مکرمت خان بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و عبدالحق بمنصب نه صدی دو صد سوار از اصل و افاضه و خطاب امانت خان سعادت نصیب و کامل نصاب گشتند - و شیر خان ترین بانعام بیست هزار روپیه و محمد علی ایلچی بمرحمت خلعت فاخره و خنجر مرصع و شصت هزار روپیه نقد مفتخر و مباهیه گردیدند - و محمد علی و محمد تقی از همراهان ایلچی مذکور بانعام یازده هزار روپیه اکرام یافتند - و در همین روز میرصابر که به دولت آباد رفته پایه منبر و چهره زر آن بلاد را از القاب گرامی و نام نامی آنحضرت درجه والا و رتبه اعلی داده معاودت نموده بود بسعادت ملازمت رسید - و اشرفی و روپیه چند که ازین رو ارجمند شده فتح خان بر سبیل نمودار ارسال داشته بود از نظر انور گذرانید *

از وقایع این آوان انعقاد یافتن مجلس اطعام عام و اتفاق تمام است بجهت ترویج روح و روان و استزاد سرور و فرحت بانوی بانوان جنان و سرور نسلان جهان - چون درینولا دار الخلافه والا بالای فیض مقدم و برکت قدم آن کلیم

دست مسیح دم روکش چرخ چارم بل رشک سپهر اعلی و بالاتر از آن شد
 قضا را مدت یکسال از وقوع قضیه ناگهانی ممتاز الزمانی انقضا یافته وقت
 اقامت رسمی معهود که درین کشور بعرض مشهور است شده بود -
 چنانچه در هر سال از وقت رحلت موتی یک شبانروز باحیای مراسم
 معهوده که باعث مزید روح و راحت جارید گزینان جوار رحمت است
 مثل احیای شب و ذکر و تلاوت و قرأت فاتحه و دعا و استغفار و اطعام فقرا
 و اعطاء مساکین میگذرانند - لاجرم بذایر مقتضای طبع فیاض که همواره در
 باب ایصال نفع و انفاق مال بعموم ارباب فقر و فاقه بهانه جو است خصوص
 درینوقت که وقت و حال مقتضی آن بود کار گذاران دولت و سامان طرازان
 کارخانجات سلطنت را بسرانجام در بایست وقت مامور ساختند - و همگان
 بر حسب فرموده در صحن روضه متبرکه اسپکهای سپهر مثال که هر یک
 نعم البدل دلبال تواند شد بر سر پا کردند و بر اطراف و حواشی آن شامیانهای
 مخمل زربفت منقش که هر کدام در پهنای رنگینی دم از برابری سپیده
 صبحدم و رنگ آمیزی شفق می تواند زد زدند - و صحن آن انجمن
 فرخنده را بانواع گستردنیهای گوناگون و فرش بوقلمون مفروش نموده
 روکش بسیط آسمان و روپوش بساط خاک و صفحه روی زمین ساختند -
 و بر دور آن سراچهای و شاد روانهای رنگارنگ که مدار هریک از دایره افق
 پای کم ندارد ایستاده کردند - و مجموع امرای عظام و ارباب مناصب والا
 و اعیان اکبر و اعالی و اهالی دار الخلافه و سایر اشراف و اعظم و موالی
 اطراف که بذایر ادای تهنیت درجات فتوحات بی پایان و مبارکباد قدوم
 اقدس باکبر آباد آمده بودند درین انجمن خاص بار یافتند - و جمیع
 علما و فضلا و ارباب ورع و تقوی و اصحاب عمایم خوانده و نا خوانده درین
 محضر عام شرف حضور پذیرفتند - و حضرت خلافت پگاهی خود بنفس

اقدس در خلوت مقدس عزلت گزین شده آن شب را با حیا و عبادت و طلب آمرزش آن مغفرت مآب گذرانیدند - و صدر محفل مذکور از حضور یمین الدوله و محمد علی بیگ ایلاچی و اعیان دولت و ارکان سلطنت آراستگی یافت - و باقی اعظم و اعالی و سایر اهالی مجلس بتفاوت درجات و مراتب جای گرفتند - آنگاه پیش کاران کار خانه دولت و سالاران خوان نعمت سماط نوال گسترده و اقسام طعام و انواع شربت و الوان نقل و شیرینی و فواکه و خوشبوها و پان بترتیب چیدند و همگان را به تناول نعمت های خاص صلامی عام در دادند - چنانچه غنی و فقیر ازین خوان احسان بهره ور و زله برگشتند - و پنجاه هزار روپیه باصحاب استحقاق برسیل خیرات عنایت فرمودند - و چون این انجمن عالی پایه انجام یافت سایر بیگمان و مسند آرایان حرم خلافت و پردگیان شبستان سلطنت بطواف مرقه مقدس آن انسیه حورا سرشت قدسی طینت آمده در آن روضه منوره محفل آرا شدند - و بهمان وتیره و همان کیفیت و کمیت فردای آن مجلس خاص زنانه منعقد شد و همگی زنان را عمومأ و مستحقات را خصوصاً بار عام دادند و پنجاه هزار روپیه دیگر به عفا یف و عجا یز انفاق شد - و امر اعلی علی العموم بدین دستور زیور صدور یافت که متصدیان عظام هر ساله روز عرس آن مغفور همین مبلغ صرف مصارف خیرات گردانند - مشروط بدین که دار الخلافه به تشریف نور حضور آنحضرت نمودار ساحت طور باشد و الا نصف مبلغ مذکور بر طبقات خداوندان استحقاق قسمت نمایند *

هشتم تیر که روز عید قربان فیض قدوم سعید مبدول داشت بتازگی مؤده قرب فتح های جدید و نوید مزید دولت جاوید باولایی آن رسانید - حضرت خلافت پناهی بنابر احیای مراسم سنن حضرت خاتم النبیین صلوات الله و سلامه علیه و علی آله و اصحابه که از ستوده

آیینهای این مهین جانشین حضرت خلیفای راشدین است ساحت عیدگاه را از نور حضور اقدس بر روی مطلع مهر و ماه کشیدند - و بعد از ادای نماز بدولت و سعادت بازگشت نموده در معاودت نیز جیب و کنار یک جهان نیازمندان را از زر نثار معهود درم ریز فرمودند *

چهاردهم ماه عین اعیان خلافت شاهزاده مراد بخش در ساعتی مسعود مختار که انواع سعادت قرین و انظار انجم و اوضاع افلاک رهین آن بود حسب الامر اعلی دست نشین ید قدرت گیتی آفرین بمقتضای احیای مراسم سنت در باب تحصیل آداب دین و سفر و فرایض شریعت خاتم انبیا و مرسلین که بذات حفظ مرتبه ظاهر و پاس طریقه صورت عقلاً و شرعاً ضرور است صدر نشین دبستان تعلیم گردید - و فاضل دیندار ملا میرک هروی حسب الاختیار خدیو رزگار بخلعت فاخره مخاع و از انعام هزار روپیه متمتع گشته آموزگار شاهزاده والا تبار شد - معتقد خان بصوبه داربی اودیسه از تغیر باقر خان و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسب و منصب چار هزاری سه هزار سوار سر افزای یافته روانه آن صوب گردید *

نوزدهم ماه میر برکه از رسالت ایران معاودت نموده پذیرای سعادت ملازمت شد - و نه راس اسب عراقی با نوادر امتعه آن کشور بطریق پیشکش گذرانید - بیست و هشتم حاجی وقاص ملازم نذر محمد خان والی بلخ که او را بعنوان رسالت بدرگاه عظمت و جلالت ارسال داشته بود تا نواحی دارالخلافه رسیده همراه معتمد خان که حسب الحکم اشرف او را استقبال نموده بود خود را بآستانه بارگاه سلطانی که کعبه آمال و آمانی اقصی و ادانی است و قبله مرادات انسی و جانی رسانیده در تقبیل عتبه درگاه والا آداب معهود این عالی مقام بجا آورده لوازم کورنش و تسلیم تقدیم نمود - و بعد از اقامت مراسم زمین بوس از روی آداب و اندام تمام

بگذرانیدن نامۀ نذر محمد خان اقدام جست - آنگاه ارمغان آن خان والا مکان را که مشتمل بر اسپ و شتر و امتعۀ باغ بود و مبلغ پانزده هزار روپیہ قیمت همگی آنها می شد بنظر انور در آورده از مرحمت خلعت فاخره و کمر خنجر مرصع که چهار هزار روپیہ بها داشت نوازش پذیرفت - و در همان نزدیکی سی و پنج راس اسپ و سه زره و ده شتر بختی نرو ماده از جانب خود و هژده اسپ و پنج شتر بنام محمد مومن پسر خود بطریق پیشکش گذرانید - و مبلغ سی هزار روپیہ بار و خلعت و ده هزار روپیہ نقد به پسرش مرحمت نمودند - صادق خان میر بخشی که در برهانپور بذایر عروض بیماری از سعادت همراهی تسکیر منصور اختیار حرمیان اضطراری نموده بود بعزایت جناب آلهی شفای عاجل یافته بملازمت رسید و منظور نظر مرحمت آمده از برکت این مکرمات شامل صحت کامل یافت - درینولا راجی جی سگه به برکت حسن عبودیت مشمول عواطف سرشار مالک رقاب آزادگان شد - و از عزایت دو جوړه مروارید شاهوار بی عیب پرآب بسیار قیمت کمیاب که برسم معهود هژود آویزه گوش می سازند از سر نو در زمره بندگان در آمده سر حلقه حلقه بگوشان گشت - صوبه دار عی کشمیر از تغیر اعتقاد خان بخواجه ابوالحسن مرحمت شده ظفر خان پسرش به نیابت او رخصت یافت - و ملا حیدر خصالی که باوجود کاردانی در فن شعر ید طولی و طبع عالی دارد بخدمت دیوانی صوبه مذکور معزز گردید *

بیان فتح هوگلی بندر باحسن سعی بهادر کنبو مدار علیہ قاسم خان

امین پسندیده برگزیده که در روز نخست افسر سروری بر تارک مبارکش گذاشته هم در عهد الست زمام مهمان جمهور انام بدست اختیار و قبضه

اقتدار او سپرده باشند - آن باشد که علی الدوام نظر حقیقت نگر بر سر انجام مصالح معاش و معاد عباد که مغوط به تمهید قواعد عدل و داد است مقصود دارد - چنانچه نخست رای صائب و تدبیر درست بر تعمیر دولت آباد دین و تحصیل امن و امان دارالسلام ایمان مصروف داشته همگی همت والا برین معنی که مصرف حقیقی سعی جمیل و جهد بلیغ است برگمارد - و همواره لوازم جد و اجتهاد در کار فرمائی شمشیر غزا و جهاد بکار برده در باب استیصال ارباب دول جابره و اصحاب ملل غلویه و تسخیر مدن ضاله و تخریب معابد باطله ایشان کما یذبغی حق کوشش مبذول دارد - چندانکه صنم خانها و بران ساخته و صمها سوخته بنیاد آتش کدها بباد دهد و بآب تیغ بران اشتعال زبانه زار مغان و نیران ^۱ [پرستان] ع فرو نشاند *

لله الحمد و المنة که والا حضرت خلافت پناهی این شیوه ستوده و خصلت محمودة را از جمله ملکات راسته خویشتن نموده اند - و بدانسان که دست جواد را در بذل مال کشاده داشته اند بهمان وتیره تیغ جهاد در باب قطع مواد فتنه و فساد و قلع خار بن زندقه و الحاد کشیده دارند - شاهد این معنی درین صورت استخلاص هوگلی بندر است و انتزاع آن سرزمین از استیلای مشرکان فرنگ و نصرانیان مسیحا پرست بدستیارچی تأیید حضرت باری و بیان چگونگی خصوصیات این فتح مبین که مستلزم کسر اصنام و سبب نصب اعلام اسلام و دفع استیلای مشرکین و رفع لوای مومنین و علت وهن صولت کفر و موجب تقویت دولت دین گردید - هم اکنون علی التفصیل با شرح و بسط تمام مسبوق بتعریف ماهیت و تبیین خواص و مزایای آن بر سبیل اجمال نگارش می یابد -

نخست خامهٔ تحریر در تصویر نموداری از کیفیت و کمیت و تعیین موضع
بنا و سبب احداث این بندر که هر خانه از آن قلعه ایست دشوارکشا
بدین صورت معنی طراز میگردد که در بیست گروهی راج محل و یک
گروهی بندر ساتگانو از کشور بنگاله فرضه از دریای شور که بهندی زبان ناله
و بتازی خور نیز خوانند منشعب شده به سمت راج محل کشیده -
چنانچه آب رودبار گنگ که بر کنار شهر راج محل جاریست به خور مذکور
می پیوندد - و بندر هوگلی در یک گروهی ساتگانو به ربع کروه از
محل اتصال گنگ و آن خور بر ساحل شعبه از آب گنگ اساس یافته -
و سبب احداث آن ضلالت آباد که از حوادث عظیمهٔ عالم کون و فساد بود
اینست که در هنگام عمل بنگالیان چندی از سوداگران فرنگی که پیشتر در
بندر سونندیب اقامت داشتند بوسیلهٔ سود و سودا بساتگانو آمد و شد
می نمودند - و همواره هوای پختن این مایه سودای خام در سرجا داده
بودند که در آن سرزمین ناحیتی پیدا کند - چنانچه اگر فی المثل بقدر
کف دستی باشد جای در خور مفر و مقربچنگ آرند - و مشتی مردم
صاحب نیروی قوی بازو با سوداگران بلباس سوداگری در آمده دست
در کار داشته باشند - اگر در آن میانه شاهد مقصود یعنی تصرف سایر دریای
کنار بنگاله در بر آید فهو المطلب - و الا زیانی به تجارت و خسروانی بسود
و سودا ندارد - بنابر این اندیشهٔ فاسد چون کنار خور مذکور را در خور قرارداد
ضمیر خویشتن دیدند - انواع لطایف حیل انگیزته از حکام آنولایت
اذن اقامت در آن مقام تحصیل نموده نخست در آنجا خانه چند
مانند اندیشه‌های پراگندهٔ خویشتن سهل و سست اساس نهادند - و رفته
رفته فرنگیان سرمایه دار آنرا دار القرار جاوید انگاشته رخت ارتحال بد آنجا
کشیدند و رحل اقامت افکنده خانها ساختند - و بتدریج بر گرداگرد

نشیمن های خود چار دیوارهای متین بنیاد افکنده باستحکام تمام باتمام رسانیدند - چنانچه هر منزلی معقلی و هر چهار دیواری باره استواری شده برجهای آنها مانند بروج ناری بانواع آلات آتشبازی از توپ و تفنگ و امثال آن آراستند - و اطراف ثلثه آن بندر را بخندقهای عریض و عمیق محاط ساخته روکش مثلثه آبی فلک نمودند - و قطع نظر از تکلف سخن سازی طرف رابع نیز که در خور دریای شور بود در استحکام از دیگر جهات قطعاً پای کمی نداشت - و رفته رفته از آمد و شد جهازهای فرنگ و کشتی های مسلمانان نیز که بانداز تجارت بدانجا تردد می نمودند هنگامه سانگاف افسرده شد و بندر هوگلی رواج تمام و رونق کلی یافت - آنگاه چندی از اعیان فرنگ که در آن بندر قرار توطن داده بودند قری و پرگنات جوار را از حکام ولات آنولایت بر سبیل اجاره بدست آورده بر طبق خاطر خواهه عمل می نمودند - و رعایای آن محال و نواحی آنها تا جایی که دست تطاول آنها بداندیشان می رسید از روی تعدی خواه فاخته تکلیف ترسانی نموده نصرانی می ساختند و بزور از راه دریای شور روانه پرنال فرنگ می نمودند - و در ضمن این رای ناصواب متوقع اجرو ثواب بوده جبر نقصان زراعت که علت آن قلت رعایا بود از رباح تجارت که اضعاف مضاعف آنها می شد می نمودند - ملخص سخن در ایام بادشاهزادگی که آنولا لوی والا ظل وزود بر سرزمین بنگاله گسترده بود رای جهان آرای بر کماهی گمراهی بل دقایق بیراهی آنها ضلالت پیشگان جهانت اندیش که بدرجه اعلی رسیده بود آگاهی یافت - و سخت کوشی آنها سست کیشان در باب اضرار و آزار مسلمانان گوش زد معلی گردید - لاجرم اینمعنی مرکوز خاطر عاطر بود که بهر صورت که رود دهد درباره استیصال مطلق ایشان مستعد شوند - چون بحسب اقتضای

قدر و قضا درین مدت از عدم مساعدت وقت مجال پرداخت قرار داد ضمیر منیر نیافتند چنانچه هم اکنون مذکور شد درین محل که نقش مراد داد و دین از جلوس اقدس درست نشست قاسم خان صاحب صوبه بنگاله را در وقت رخصت آنصوب بانصرام این مهم مامور فرمودند - و بر سیل ارشاد طریق تسخیر آن ضلالت آباد و روش استیصال آن بد نهادان بآن خان اخلاص نشان تلقین فرمودند - چنانچه ابواب تدبیرات صائبه که درین باب ظهور یافت خصوص تعیین عسکر ظفر اثر از جانب بحر و بر همگی بمحض تعلیم آنحضرت بود - بالجمله قاسم خان درین باب از در مقتضای حزم و احتیاط در آمده این راز مضمرا با هیچکس در میان نهاد - و تسخیر آن بندر را هر چند در بند وقت بود چندی در حیز تاخیر داشته چندان صبر نمود که بر جمیع خصوصیات آنولایت خاصه کیفیت احوال بندر و کمیت سپاهی و رعیت آنجا تحصیل اطلاع و اشراق نماید - چون استیفای حقایق کلی و دقائق جزئی امور ملکی و مالی اهالی و موالی آن ملک به عمل آورد درین حال عزم جزم نموده در ماه اسفندار سال گذشته حسب الحکم اشرف در مقام تجهیز عساکر و تهیه نواره در آمده - و آن عبارت است از جهازات حربی مشتمل بر سپاهی و آلات جنگ و توپ و تفنگ و امثال آنها - از آنجا که داب ارباب خرد و آئین است بر طبق منظومه *

سکندر که با شرتیان حرب داشت   رخ خیمه گویند در غرب داشت

باین عنوان بر زبانها افگند که غرض از ارسال عسکر منصور استیصال گروه هجلی وال است - و لهذا فوجی از تابینان خود و بندهای بادشاهی بهمراهی عزایت الله پسرش و امرا و ارباب مناصب والا به تسخیر آن سرزمین تعیین نمود - و مقرر و مخمر ساخت که بسمت هجلی وال

روان شده چندی در موضع بردوان که در آن جهت واقع است اقامت گزینند - چندانکه خواجه شیر و معصوم زمیندار کل بنگاله و محمد صالح کذب و همراهان او بانواره از راه بندر [سری پور] ^۱ روانه شده تا دهان خور هوگلی بندر که بموهانه مشهور است فرارسند - و ایدمعنی بنابر آن بود که مبادا مقهوران فرنگ از سهم صولت اولیای دولت قاهره خود را به کشتیها رسانیده از راه دریا طریقه فرار اختیار کنند - آنگاه بهادر برادر ابو محمد کذب را که مدار علیه او بود به بهانه نظم و نسق امور محال خاصه شریفه روانه مخصوص آباد ساخته با او مواظ نمود که چون فوج عنایت الله بعد از شنیدن خبر لشکر موهانه متوجه هوگلی شود او نیز خود را باصحاب خود بشتاب باد و سحاب باز رساند - چون عنایت الله بعد از وصول خواجه شیر بموهانه رونموده از مقام بردوان کوچ کرد - در عرض یک شبان روز بر سبیل ایلغار خود را تا قصبه هلدی پور رسانید که در وسط ساتگان و هوگلی واقع است درین اثنا بهادر نیز با پانصد سوار از مخصوص آباد رسیده بدیشان پیوست - و تا رسیدن مردم توقف نه نموده روانه موهانه شد که باتفاق خواجه شیر و سایر دولتمخواهان از کشتی سدی استوار بسته دهانه خور را مسدود سازد - که مبادا مقهوران فرنگ از مضیق محاصره به تنگ آمده خود را از راه خور بدریای شور اندازند - بهادر بدانجا پیوسته با دیگر بهادران در اندک فرصتی راه از نارهای نواره مضبوط ساخته - دوم ذی حجه سنه هزار و چهل و یک هفگامی که عنایت الله و سایر افواج منصوره بانداز ترکناز معمره که در بیرون خندق بندر واقع بود توجه نمود ایشان نیز از طرف خور جلوریز تاختند - و در حمله نخستین معمره مذکور را که ببالی معروف بود مسخر ساخته نخست خاطر از قتل نفوس

و غارت اموال اهالی آن پرداختند و آتش یغما در آن عرصه افروخته خشک و تر را در یکدیگر سوختند - آنگاه همت بر تخریب عمارات و منازل کفار گماشته نشانی از آبادانی نگذاشتند - و چون از لوازم قتل و اسر باز پرداختند اطراف بندر را احاطه نموده ملجأها ساختند - و باهتمام تمام متوجه پیشرفت کار و پیش برد ملجأ شده بکار فرمائی همت عالی و تصویب رای صائب عزم راسخ و جد ناهد را پیش کار خود نمودند - و در اثنای این حال صواب اندیشان صلاح وقت در آن دیدند که فوجی جرار از مردم کردان کارگذار در محال اطراف خور پراکنده سازند - که اگر از راه اتفاق بجمعی از آن بداندیشان که اعمال آنحدود باجاره ایشان بود برخوردی بی توقف به قتل رسانند - و اهل و عیال ملحان بنگالی نواره فرنگیان که ایشان را غرابی گویند بقید و اسر در آرند - تا چون این طایفه از روی دلبستگی متعلقان خود را از آن گروه ادبار مآل بریده به معسکر اقبال پیوندند این معنی باعث وهن و ضعف مخالفان گردد - بسبب این تدبیر درست قریب چهار هزار تن این طایفه از کفار جدائی اضطراری گزیده زینهار بی عسکر اسلام گشتند و از این حرکت فتور کلی بحال اهل هوگلی راه یافت - بالجمله تا مدت سه ماه و نیم مقهوران فرنگ در مضیق محاصره روزگار گذرانیدند - و اولیای دولت قاهره بفحوی کار بر ایشان تذگ ساختند که آن بد اندیشان را از آن بیش مجال امکان مقاومت نماند و در آن مقام توقف محال شد - و در عرض این مدت هرگاه باستظهار رسیدن کومک لشکر پرتغال دل گرم می شدند نیران جنگ و جدال افروخته داد مقابله و مقاتله می دادند - و احیاناً که در هجوم افواج یاس غالب مغلوب نومیدی تام می گشتند از در درخواست امان در آمده ابواب مصالحه می کشادند - باوجود آنکه متحصنان قریب شش و هفت هزار تفنگچی قدر انداز

که اندازه‌های درست شان از اصابت نازک قضا پای کم نداشت داشتند - از دست برد بهادران موکب اقبال این تأیید پرورد حضرت ذوالجلال پای برای تملق و فروتنی گذاشته از سرگردن کشی و زیاده سرب در گذشتند - و دست توسل به حبل المتین استشفاع در زده حلقه استیمان بر در امن آباد امان زدن گرفتند - و درین میانه قریب یک روپیه بر سبیل حق الامان ارسال داشته بذا برین گمان آن شفیع روشناس کار گذار را وسیله طلب زهار ساختند که شاید بمیانجی او جان مفتی بیرون برند - چون اولیای دولت نامتناهی ازیمعنی آگاهی یافتند که متحصنان تیره درون بظاهر اظهار اطاعت و انقیاد نموده در باطن انتظار رسیدن کومک دارند لاجرم زیاده بر آن اهمال تسخیر حصار و امهال حصاریان تجویز نموده از سرنو تضییق عرصه محاصره فرا پیش گرفتند - و نخست خندق سمت کلیسا را که از رهگذر کمی عرض و علت قلت عمق نسبت بسایر اطراف کم آب تربود شکستند - و آب را بخندق دیگر که برای این کار پیشتر کنده و آماده ساخته بودند سر داده از آب خالی ساختند - و از ملچارهای این سمت که در عهده نگهبانی بهادر کنبو والله یار خان و سید حسن کمونه بود نقب ها سر کرده رفته رفته به نزدیکی مقصد رسانیدند - قضا را درین اثنا فرنگیان که پیوسته بر سر جست و جوی امثال این امور تگاو داشتند راه بدو نقب برده هر دو را بخاک انباشتند - و نقب سوم که از طرف ملچار بهادر کنبو پیش برده بودند اصلاً بو بدان نبرده پی بآن نیافتند - و چون سر آن نقب بپای دیوار منزلی از منازل آن بی دیدن که در حقیقت حصنی حصین و معقلی متین بود رسید آنرا بباروت انباشتند - و بذا بر آنکه آن بنیان راسخ عمده ترین معادل و حصون ایشان بود و اکثر سرداران آن گروه نابکار آنجا انجم میساختند - صواب اندیشان اصابت کیش از راه پیش بینی ها بخاطر

آوردند که نخست بهادران موکب اقبال و یک تازان عرصه جلادت و جدال برسبیل تهیه یورش از اسپها پیاده شده بهیئت اجتماعی رخ بسوی آن فیل بند دشوار کشا و طلسم پیوند آرند - تا چون سایر مردم کار طلب مردانه آن نابکاران بمدد سرداران خود و بمدافعه اولیای دولت پایدار آنجا فراهم آیند نقب را آتش داده بدین طریق آن بدکیشان سرکش را از کوچه نار بدارالبوار فرستند - مجمل از آنجا که همواره سهام تدابیر صائبه موافقان بروفق مقتضای تقدیر بهدف اجابت می رسید درین باب نیز نقش انگیزنده رای صواب آرای شان درست نشین افتاد - چنانچه وقتی که آرایش صفوف مجاهدین میدان دین زبور صفحه روی زمین مصاف شده بود و از طرف دشمن رزم جویان آرم دوست را حمیت دین ترسائی و پلس ناموس کلیسا و ناقوس سرگرم جانبازی ساخته عرصه قتال را باشتعال نیران جنگ و جدال آتش کده مجوسیه نموده بودند در همان گرمی نقب را آتش دادند - و بمجرد موشک دوانی آتش بازان هر ذره از اجزای آن عالی بنیان کوه شکوه که اساس آنرا چنانچه گذارش یافت خالی ساخته از باروت پر کرده بودند خال خال از هم جدا افتاده ازین رو ادیم زمین معرکه جنگ نمونه نطع پلنگ گشت - و احجار آن سنگین حصار لغت لغت مانند صخره جنی از آن کوره آتش تنوره باده هوا گرفته بمرجع اصلی خویش یعنی کوه نار باز گشت نمود - و هر تن از آتشی نهادان اهرمن نژاد فرنگ که از جادوگری تدبیر دیو را در شیشه تسخیر داشتند از دمدمه افسون زبانه آتش دود افکن پری وار به پرواز آمدند - چنانچه گوئی از سورت آتش و شدت و حدت باروت پناه بکوه اثر برده از آن راه به جوار درکات سعیر و طبقات بدس المصیر شتافتند - و جمله بقیه سپاه تیره روز مخالف که شعله جهانسوز باروت برق خرمن بخت ایشان نشده بود برخی خود را

به جهازات رسانیده جمعی در آب افتادند - و در میان آب و آتش جان داده از زیاده سرپها تن به شمشیر شعله تاثیر بهادران عدو بند آفاق گیر که آب آن تا بگلو است در ندادند - چون جمعی از جهالت پیشگان سفاهت کیش فرنگ در یکی از جهازات عمده ایشان که مشتمل بر نفایس اسباب و اموال و اکثر اهل و عیال آن بدان پیشان بود مشغول حراست بودند پیش از آنکه بدست مسلمانان افتد در همان گرمی انبار باروت کشتی را آتش زدند - و از شراره شرارت ذاتی آن آتش زنفدگان بیکدم دود از نهاد جمعی بیگناهان برآمده قریب هزار و پانصد تن که اکثر کودکان و زنان بودند با کشتی و مال و منزل در هم سوختند - و اهل چند غراب دیگر نیز پیروی ایشان نموده براهبری غراب تیره اختری در تبه هلاکت ابد افتادند - و از سفائی جنگی طرز فرنگ شصت و چهار دنگه کلان و پنجاه و شش غراب و یک صد و نود و هشت جلیه داخل غنایم لشکر ظفر اثر خدیو هفت کشور و خدایگان بحر و بر شد - و یک غراب و دو جلیه از فرنگان بندر گوه خود را بسد موهانه رسانیدند - چون از شرارت آتش سفائی مذکوره چند کشتی آن بندر درین اثنا سوخته بود ازان راه فرجه بدر رفتن یافته در همان گرمی فرصت فرار فوت نکردند و با شتاب باد و سحاب بر آب و آتش زده بدر رفتند - و درین غزوه قریب ده هزار تن از خورد و بزرگ و نساء و رجال قتیل و غریق و حریق گشتند - و چهار هزار و چهار صد کس از ذکور و اناث فرنگی اصیل و عبید و جوارمی و سایر اصناف دیگر که طوعاً و کرهاً مذهب تسائی اختیار کرده بودند بقید گرفتاری در آمدند - و قریب ده هزار تن از رعایای پرگنات و نواحی آن که بیگناه به بند فرنگ افتاده بودند از حبس آزاد گشتند - و درین ایام از آغاز تا انجام هزار سعادت مند از اهل اسلام درجه شهادت یافته بروضه دارالسلام خرامیدند *

از سوانح این ایام سید شجاعت خان بارهه که انظار سعادت نجوم طالع مسعود فیض نظر عنایت ازو دریغ داشته بود و بذابر آن در وطن خود شیوهٔ خمول گزیده بگوشهٔ عزلت خزیده بود - دریغولا که تحریک بخت و تحریرص اقبال محرک و مرغب آمد خود را بدرگاه آسمان جاه رسانید - و بنازگی منظور نظر سعادت سعد اکبر و مهر انور روی زمین شده بوساطت ترقی بمرتبهٔ عالی منصب چهار هزاره ذات و دو هزار سوار کوب طالعهش از وبال کدهٔ خمول بشرف خانهٔ اقبال انتقال گزید - و هم در آن آوان این سانحهٔ بدیعه که از بدایع افعال طبایع بل از ودایع لطایف ابداع در مشیمهٔ مشیت است بذابر اخبار مذهبان صوبهٔ گجرات معروض واقفان موقف خلافت افتاد - که در موضع بروده از مضافات صوبهٔ مذکور گوسالهٔ بعرضهٔ شهود آمد که سه سر داشت یکی بصورت سر اسب و باقی به هیئت سر گاوران بدیع الوجود - همدران ساعت جانندهٔ پیکر بهیمی را از ننگ قبیح منظر کریم خویشتن پرداخت - و نیز از واقعات صوبهٔ احمد نگر بظهور پیوست که درین حدود بزغال که دو سر چهار دست و دو پا و چهار چشم و چهار گوش داشت بوجود آمده باعث حیات نظرگیان گردید - و در همان دم همراه مادر راه عدم پیش گرفت - درین اوقات منزل یمین الدوله آصف خان فیض قدوم اسعد در یافته صاحب منزل سعادت عیادت استسعاد پذیرفت - و آن آصف زمان بشکرانگهٔ ورود مسعود حضرت سلیمان مکان که باعث ظهور نور و صفا و موجب وقوع عافیت و شفاست رسم پا انداز و نثار و پیشکش بتقدیم رسانید - نیز لشکر خان از صوبهٔ کابل که درین اوقات بمقتضای وقت ازو تغیر پذیر گشته سعید خان بتفویض آن سعادت جاوید یافته بود رسید - و خود را از سر نو بدریافت شرف ملازمت اشرف که سرمایهٔ سعادت دوجاهانی است رسانید - و [چهار هزار] ^۱ اشرفی بصیغه

نذر و یک لک روپیه و سی اسپ موصرتگ بر سبیل پیشکش گذرانید -
و بخدومت صاحب صوبگی دار الملک دهلی از تغیر خانخانان صوبه دار دکن
مختص شد - و پسرانش سزاوار خان و لطف الله خان با او مرخص گشتند *
بیست و سیوم شهریور ماه از پنجمین سال جلوس مبارک روز جمعه
سلخ ربیع الاول^۱ سنه هزار و چهل و سه هجری جشن وزن قمری سال
چهل و سوم عمر جاوید پیوند بفروخی و فیروز مندی بر آئین هر ساله
آذین پذیرفت - و سر تا سر رسوم این روز سعادت اثر از عیش و عشرت
داد و دهش برفق کام محتاجان و حسب مرام نیازمندان بپایان رسیده
وقت بخوشی و انجمن بدل کشی انجام یافت - و کامرانی حضرت
گیتی ستانی که اکثر آوان در لباس کام بخششی و داد دهی جلوه گر
میگردد درین روز نیز به بهترین وجهی صورت بست - و در همین روز
شرف اندوز محمد علی بیگ ایلچی ایران را بسعادت رخصت معاودت
و مرحمت خلعت زر دوزی و کمر مرصع و فیل خاصگی با ماده فیل
و حوضه سیمین نواخته بر مراد خاطر فیروز و شادمان نمودند -
و چهار اشرفی کلان که مجموع وزن همه هزار توله بود چنانچه یکی چهار صد
توله وزن داشت و باقی هر یک بصد توله از دیگران کمتر - و همچنین
چهار روپیه بوزن و ترتیب مذکور - چون همگی بسکه مبارک مسکوک
بود نابار میمنت و برکت عنایت فرمودند - و مجموع الغاماتی که از
آغاز روز سعادت افروز ملازمت اشرف تا هنگام ادراک شرف رخصت
در باره او ظهور یافت سواى اجناس بچهار لک و بیست هزار روپیه کشید -
هم درین روز حکیم رکذای کاشی مسیح تخلص از انعام پنج هزار روپیه
نوازش پذیرفته حسب التماس برخست زیارت مشهد مقدس کامروا گردید *

(۱) در بادشاهنامه هشتم ربیع الثانی و شته شده [جلد اول - حصه اول - صفحه ۴۰۰]

کشایش پذیرفتن قلعه کالنه بکلید تائید دولت و سوانح دیگر

هر صاحب سعادتى را که تفویض حضرت رزاق علي الاطلاق جلّت حضرت از پنج انگشت مفتاح رزق روزي خواران درگاه احدیت در مشّت دست او گذارد اگر بدان فیض رساى او که کشاد کار عالمى بدان وابسته و سر رشته وسایل عطیات حضرت وهاب بى ضمت بآن پیوسته باشد بمحض اشارتى هر ماه هلال سان حصنى حصین کشاید شگفت نباشد - و اگر روز بروز دست زر افشانش چون پنجه آفتاب کشوری از اقالیم شرق و غرب مفتوح نماید دور نما نبود - شاهد حال فتح قلعه کالنه است از حصون منیع دکن که نوید آن در ضمن عرضداشت خان زمان دوم ماه آبان گوش زد کامل نصایب سعادت که شرف یافتگان حضور انجمن پر نور هستند گردید - و کیفیت معنی مذکور این صورت دارد که چون سر رشته نظام کار نظام الملک از کشاکش فتح خان پسر عزیز بآن مقام کشید که محمود خان قلعه بان کالنه بنابر بد عهدی و پیمان شکنی فتح خان که علت رنجش و رمیدگی سایر امرای دکن شده بود ازو اندیشیده قلعه را باو نداد - و چون از مواخذ او مطمئن نبود و میدانست که اگر از مساعدت روزگار وقت یابد در انتقام کشی و کینه توزی او فرصت طلب فوت نمی کند - لاجرم بمقام اندیشه کار و مال روزگار خود در آمده در مدد آن شد که بممد ساهوجی بهونسله توسل جسته شاید که بدین وسیله خود را از شر بازخواست او نگاهدارد - و با خود قرار داد که تسلیم قلعه مذکوره دست آویز سازش با ساهو ساخته درین ضمن کار خود بسازد - چه آن بد فرجام دریغوا از شقاوت منشی و تباہ اندیشی روی از بندگی درگاه جهان پناه بر تافته بر ممالک ناسک و ترنیک و سنگمیر و جنیرو سر تا سر محال کوکن به جبر دست یافته یکی

از منسوبان سلسله نظام الملک را که در قلعه محبوس بود بر آورده دست آویزی بچنگ آورده بود و حلقه استبداد و خود رائي در پناه نام این نامزد بر در استقلال میزد - خان زمان که در آن آوان به نیابت خان خانان پدرش صوبه دار کل دکن و خاندیس و برار بود برینمعنی وقوف یافت - و بی توقف به میر قاسم قلعدار^۱ اللک که در نواحی کالنه واقع است نوشت که از هر راه که رو دهد در آمده محمود خان را بشاهراه عبودیت و ارادت که صراط مستقیم و جاده راست سر منزل سعادت است راه نمائی نماید - و از پایان کار روزگار و سرانجام مهم عالم ترسیده از انصرام قرار داد خاطر باز دارد - چون میر قاسم نخست از در استمزاج اینمعنی در آمد محمود خان این مراد خاطر خواه را از خدا خواسته بمقتضای عدم اعتماد برنامه و پیغام توقع حضور میر مذکور بکالنه نمود - او بذابر صلاح وقت در ساعت راهی شده با محمود خان ملاقات کرده بعد از گفت و گوی بسیار و ترغیب و ترهیب بیشمار او را از آن اراده دور از کار باز داشت - و پس از تحصیل جمیعت خاطر ابلاغ حقیقت بغخان زمان نمود - خان مشار الیه نامه استمالتی در کمال ملایمت و همواری متضمن هزار گونه نوید و امید و مشتمل بر انواع وعد خالی از وعید باو نوشته همراه عجم منصبدار راهی ساخت - محمود خان از مطالعه آن عهد نامه مستظهر و مستمال گشته فرستادگان ساهورا محروم باز فرستاد - و اول بامیدواری تمام پسران رشید خود را که منصور و مظفر نام داشتند با قاضی ابو الفضل وکیل خود در صحبت عجم و معصوم ولد میر قاسم روانه خدمت خان زمان نمود و خود قلعه را خالی ساخته التماس صدور فرمان عالی شان کرد - از آنجا که مقتضای طبع اقدس بندگان حضرت همواره بنده نوازی و ذره پروری ست نشان کف دست

مبارک که همانا نمونهٔ ید بیضاست و پنجهٔ تاب پنجهٔ آفتاب بر عنوان فرمان عاطفت نشان گذاشته با خلعت و شمشیر مرصع و اسپ از روی عنایت مصحوب جعفر بیگ بلوچ فرستادند - محمود خان باقدام اطاعت و انقیاد دو کروه پیش آمده از روی کمال ادب مراسم معهوده از زمین بوس و تسلیمات بتقدیم رسانیده فرمان قدر نشان عظیم الشان را از روی تعظیم و تکریم تمام گرفته بر سر نهاد - و از برکت تبرکات خاص که بسرافرازی ارسال آن اختصاص یافته بود فرق تفاخر سرمد از فرقد در گذرانید - و شب یکشنبه بیست و پنجم مهر ماه قلعه را با هشت پرگنه از مضافات و متعلقات آن که مبلغ شش لک روپیه حال حاصل آن بود و برین تقدیر دو کور و چهل لک دام جمع مجموع آن ولایت می شد بتحت تصرف دولتخواهان داد - و همراه میر قاسم و عجم و معصوم خود نیز به برهانپور رسیده از مرحمت خلعت فاخره و تفویض منصب والی چهار هزاره ذات و دو هزار سوار و انعام پنجاه هزار روپیه نقد تارک افتخار بذروه عالم بالا رسانید - و منصور نخستین پسر او بمنصب دو هزاره پانصد سوار و خلعت و اسپ و فیل و مظفر دومین پسرش بمنصب هزاره پانصد سوار و خلعت و اسپ و انعام ده هزار روپیه بر هر دو و قاضی ابو الفضل بمنصب پانصدی دو صد سوار سربلندی یافته تسلیمات نیاز بجا آوردند *

از وقایع این اوقات آنکه از وقایع صوبه بنگاله بعرض رسید که قاسم خان صوبه دار آنجا بعد از انقضای سه روز از فتح هگلی بندر بنابر مقتضای قضای ماضی و قدر نافذ بجوار عالم رحمت و رضوان آنحضرت شتافت - و از کمال سعادت مندی و قابلیت و نهایت اخلاص و ارادت فوت او موقع تاسف و تحسر بندگان حضرت که گوهر شناس جوهر وفا و اخلاص ارباب حقیقت و اصحاب عقیدت اند گردید - ای خوشا حال بنده که رضامندی

ولی نعمت حقیقی او درین مرتبه باشد - چه فی الحقیقت این مرتبه در هر در نشأ موجب خوشنودی و خورسندی حضرت خداوندی است - و لهذا درینوقت زبان حق سگال بمناسب خوانی این بیت حق مقام ادا نمود *

بود رضای تو چون موجب رضای خدا زهی سعادت آنکس کزوشوی راضی
اعظم خان از موقف خلافت بتقدیم این امر جلیل القدر عظیم الشان
یعنی صوبه دارئی بنگاله مامور گشت و بمرحمت خلعت فاخر و دو
راس اسپ مختص گردیده مرخص شد - و در همین ایام شاعر نادر فن
جادو کلام حاجی محمد جان قدسی تخلص از اهل مشهد مقدس که به
نهایت مرتبه تقدس ذات و تفرقه صفات و غایت ورع و پرهیزگاری
با کمال تفرد در فن شاعری و سخنوری که اجتماع این مراتب در یک ذات
کمتر دست بهم داده اتصاف دارد از وطن احرام طواف رکن و مقام این
قبله امانی و آمال محتاجان و کعبه جاه و جلال انس و جان از ته دل
بر میان جان بسته خود را با ادراک این سعادت عظمی رسانید - و قصیده
غرا که در ستایش بندگان درگاه جهان پناه بطریق ره آورد انشا کرده بود در
حضور پرنور انشاد نمود - و از مرحمت خلعت فاخر سرمایه مفاخرت
سرمد اندوخته دو هزار روپیه برسم صله یافت - و از راه تحریک بخت
کار فرما که او را بدین قبله ارباب طریقت راهنما شده بود در حلقه ثنا طرازان
بارگاه خدیو زمین و زمان در آمده به سلک بندهای درگاه والا شرف
انتظام یافت - و این چندی بیت از آن قصیده است *

ای قلم بر خود ببال از شادی و بکشا زبان
در ثنای قبله^۱ [اقبال خاقان زمان]^ع

جوهر اول شهاب الدین محمد کز ازل
 از برای خدمتش زد چرخ دامن بر میان
 اختر برج کرامت مظهر لطف اله
 جوهر تیغ شجاعت مصدر امن و امان
 آنکه از آغاز فطرت بسته شهباز ظفر
 چون عقاب تیر بر شاخ کمانش آشیان
 گر مخالف در موافق از ولایش دم زند
 بابد و نیک است چون خورشید گرم و مهریان
 سرمه چشم غزالان سازد از دانع پلنگ
 سازگارهای عدلش چون نهد پا در میان
 شهرت آثار عدلش زود بر خواهد گرفت
 تهمت زنجیر عدل از گردن نوشیروان
 خوش نشست از نقش پایش نقش هفت اقلیم را
 ربع مسکون گو دگر بفشیرن بعیش جاودان
 آفتابی اینچنین طالع نه شد در هیچ قرن
 از زمان حضرت صاحبقران تا این زمان
 جای حیوت کی بود گر کامل آمد از ازل
 مهر در حد کمال آید پدید از خاوران
 سر غیبی بر ضمیر روشنت پوشیده نیست
 راز خود تقدیر با رای تو دارد در میان
 حذا دولت که بیند با تو خود را در رکاب
 مرحبا نصرت که باشد با تو دایم همعنان

خواستگاری صبیۀ حورا سیر سلطان پرویز به بادشاه زاده فرشته محض خورشید منظر دارا شکوه و ارسال رسم معهودۀ ساجق

ارجمندترین نعمتی از نعماء جزیلۀ الهی و شریف ترین عطیه از عطایاء جلیلۀ نامتناهی حکمت کاملۀ توالد و تناسل است که مناط پایدگی نوع عالی انسان و سرحلقۀ ارتباط سلسلۀ نظام کار جهان و انتظام روزگار جهانیانست - و پیدا ست که تعداد اولاد و تکثیر اسباط و احفاد که بالا ترین مواهب و والا ترین مکارم است قیاس بعموم احاد الناس موهبتی دیگر و مکرمتی غیر مکرر است علی الخصوص نسبت بسلاطین عدالت آئین که برومندی شجرۀ کمال عالم ثمرۀ بقای ذریت شریف و نتیجۀ کثرت نسل کریم ایشان است - و باروری نهال استکمال بنی آدم فرع وفور نشو و نمای اصل دوحۀ وجود این جمع ذی شان - لاجرم برین طبقۀ والا که مانند ارباب عالم بالا بمنزله آبای مهربان ابتدای زمان اند واجب عینی و لازم عقلی است که در استحصال و استعجال اعطای این مکرمات عظمی از عطا کدۀ مبداء فیاض مساعی جمیل مبذول دارند - یعنی تجویز افعال و امهال در تزویج اولاد سعادت نژاد که فی الحقیقت ترویج کسب و اصلاح فاسد عالم کون و فساد است نمودۀ هر بالغ نصیبی کامل نصاب را از اولاد امجاد با عقیلۀ از قبیلۀ کرامت ذات و شرافت صفات در سلک ازدواج انتظام دهند - و از نتایج این مقدمۀ حکمت بنیاد خرد نژاد نامزد ساختن دختر والا اختر سلطان پرویز است ببادشاهزادۀ جوان بخت سعادت یار سلطان دارا شکوه و تهیه سامان طوی و توطیه مقدمات آن - و سبب صوری اینمغنی آنکه همدرا آنولا که ولایت خاندیس از پرتو اشعه

ماهچۀ لوائی مهرضیای این قایم مقام نیر اعظم غیرت فلک برجیس بود و هندوز خطۀ پاک مرکز خاک از نزول مقدس آسیۀ وقت و مریم عهد اعنی نواب غفران مآب ممتاز الزمانی روکش محیط افلاک نه گشته بود از آنجا که شفقت امهات بمقتضای فطرت قلب بر عطوفت آبا سمت سبق دارد آن قدسی سرشت عرشی طینت بعرض اقدس رسانیدند که چون شاهزاده‌های والا نژاد سلطان دارا شکوه و سلطان محمد شجاع بمرتبۀ تکلیف شرعی رسیده اذد و وقت تاهل ایشان شده اگر رای جهان آرای اقتضا فرماید کریمۀ سلطان پرویز که بحلیۀ جمال صوری و معنوی و حلۀ کمال نسب و حسب آراسته و پیراسته است و والد مرحومش گرامی فرزند حضرت جنت مکانی و والدۀ ماجدۀ اش نبیرۀ حضرت عرش آشیانی اند بانوی حرم محترم مهین شاهزادۀ اعظم گردد بسیار بجا و بموقع است - حضرت خلافت پناهی تصویب این رای صائب نموده آن گرانمایه گوهر محیط مکرمت را بجهت انتظام در سلک ازدواج درۀ التاج خلافت عظمی نامزد فرمودند - و ثمرۀ شجرۀ سیادت و امامت و نوبادۀ حدیقۀ ولایت و کرامت اعنی صبیۀ رضیۀ رستم میرزا که سلالۀ سلسلۀ صفیۀ صفویه است سزاوار پیوند نوزال بوستان شاهي فرع اصل دوحۀ خلافت ظل الہی شاه شجاع شمرده درین باب قرار داد خاطر عاطر را زبان زد نیز فرمودند - و بمقتضای پیشنهاد مذکور در پی تهیه مقدمات کار خیر شدۀ سامان طرازان مهمات بادشاهی را بسرانجام مایحتاج این امور مامور ساختند - و بذایران بسرکاری متغفلان بیوتات سلطنت عملۀ کارخانجات سرکار خاصہ دارالخلافہ اکبر آباد و دار السلطنت لاهور سرگرم کار گشته بسرانجام در بایست این امر سامی پرداختند - و در ساختن زیور و مرصع آلات و ظروف زرین و سیمین و اثواب مطرز بتار زر و نقره و سایر اسباب و اثاث بیوتات فراخور

مقتضای حال و وقت بذل جهد نمودند - و هنروران صاحب بصیرت در گجرات و بنارس و مالدۀ و ساتگانو و سناگانو و سایر بنادر خصوص سورت بندر که منبع نفایس و نوادر بل همانا مغاص لآئی و معدن جواهر است حسب الامر عالی در ساختن و پرداختن انواع حلّی و حلل اهتمام تمام نموده همگی را باتمام رسانیدند - ناگاه از آنجا که رسم معهود روزگار است مقتضای تقدیر بوقوع قضیۀ ناگزیر نواب رضوان مآب مہد علیا تعلق پذیر گشته سرانجام این کار خیر چندی در بند تعویق و حیز تاخیر ماند - و چون موکب سعادت از خطہ برہانپور بمركز محیط خلافت معاودت نموده یکسال تمام از ہنگام ارتحال آن بانوی فرشتہ خصال منقضي شد و سایر رسوم این روز کہ درین کشور بعرض مشہور است چنانچہ مذکور شد ظہور پذیر آمد - و در آن حالت حضرت شاہدشاہی از کمال کلفت و ملال این حادثہ اندوہ زای نشاط زدای سر و برگ عیش و عشرت و دماغ سور و سرور نداشتند - چون یکسال و ہشت ماہ از ارتحال آن محفوفہ رضوان الہی بسر آمد و ہموارہ در خاطر آن مسند نشین صدر محفل جہان چنان بود کہ شادی ازدواج شاہزادہای عظام کرام خصوص گرامی شاہزادہ اعظم بآئینی کہ باید و شاید سرانجام یابد و بذکوی از عہدہ زیب و زینت آن جشن شایان بر آید کہ تا بقای گیتی سرانجام آن مورد ضرب المثل باشد - لاجرم بخاطر اشرف رسید کہ مکثون ضمیر مغیر آن انسیتہ جزا نظیر در صورت ظہور زیور پذیر گردد - بذابر آن یازدہ گہڑی از روز یکشنبہ دوازدم آبان ماہ موافق ہشتم جمادی الاول از شہور سال ہزار و چہل و دو ہجری سپری گشتہ ساجق لایق مشتمل بر یک لک روپیہ نقد و موازی این مبلغ جنس از انواع جواهر گرانیامہ و نوادر اقمشہ ثمینہ مصحوب دستور اعظم علامی افضل خان و صادق خان میربخشی

و میر جمله خانسامان و موسویخان صدر الصدور و مخدرات حجب عصمت والدۀ ماجدۀ حضرت مهد علیا و همشیرۀ کلان آن مرحومۀ مغفورۀ و عمت ایشان و ستی النساء خانم بآئین شایان و روش نمایان بمنزل سلطان پرویز مرحوم ارسال داشتند - و صدر آرای حرم محترم جهان بانو بیگم از روی کمال ادب دانی و قاعدۀ شناسی سایر رسوم این روز طرب افروز بر طبق مقتضای مقام بجا آورده - و چندین تقوی پارچۀ درست از نفایس اقمشۀ هر دیار که قطعاً با مقراض طرح همدمی نینداخته و نظر بر آشنائی سوزن ندوخته بود جداگانه نامزد هریک از آن امرای عظام نموده بیرون فرستاد - آنگاه مراعات نهایت مراتب تعظیم و اعظام فرستادگان بجا آورده رخصت فرمود *

از سوانح دیگر اعتماد خان ترکمان که از عادل خان رنجیدۀ خود را بدرگاه گیتی پناه رسانیدۀ بود بانعام بیست هزار روپیۀ و خطاب قزلباش خان کامیاب گردید - ذو القرنین فرنگی که از خوردی باز احراز سعادت ملازمت نموده و در بندگی درگاه بدان معنی کلان شدۀ و بالفعل بنابر آنکه در فن موسیقی روش هندی و تالیف نغمات مهارت تمام دارد منظور نظر انور است از بهر این که به فوجداری او متعلق است رسیدۀ سعادت ملازمت دریافت و پنچ فیل برسم پیشکش گذرانید - چون بندگان حضرت از کمال دیدناری در صدد آن اند که سایر متصدیان اشغال و اعمال دیوانی مسلمانان دیانت دار کفایت شعار باشند - و حسب المقدور امور ملکی و مالی خاصۀ مهمات عمدۀ به هندوان مرجوع نباشد تا عموم اهل اسلام خصوص سادات و مشایخ و ارباب فضل و تقوی را بایشان باز گشتی و رجوعی نبودۀ متحمل خفت نشوند - بنابر آن دفتر تن از رای مائیداس گرفته به ملا عبد اللطیف لشکر خانی که معامله دانی و پاک

دینیی با عملداری و وقوف سیاق بقدر احتیاج جمع نموده بود تفویض فرمودند *

چهارم آذر که محفل ارم آئین بوجود دانشوران هر کشور محفوف بود و هر یک بقدر مبلغ علم خود در سایر ابواب هر فن سخنی می گفت - و بادشاه حکیم مشرب حکمت پژوه که پیوسته در پی تحقیق و تفتیش لواجم حکم و جوامع کلم اند در هر باب مدخل نموده از هر در گفتگو می فرمودند تا سر رشته سخن باحوال ملوک حکما و اوضاع حکماء ملوک کشید - درین اثنا یمین الدوله که ارسطوی عهد و آصف سلیمان زمان است مبالغه ستایش و ثنای سکندر بدین مبلغ رسانید که درین مدت متمادی هیچ فردی از افراد ذوی العقول بر قول و فعل آن بادشاه راست گفتار درست کردار گرفت نموده بل مبادی راه دخل نه پیموده - حضرت خلافت مرتبت فرمودند که چون نبوت سکندر فلیقوس رومی بدرجه ثبوت نرسیده و بنابر قول محققین ایمنه تاریخ اسکندر ذوی القرنین دیگر است ما را بدستوری ادب در سخن برگفتار و کردار اوست - نخست آنکه بجواب رسول دارا در باب طلب بیضهای طلا که پدرش فیلقوس هر ساله برسم خراج می داد چنین گفت -

شد آن مرغ کو خایه زین نهاد

چنانچه در تواریخ معتبره و کتب اخبار و سیر مذکور است و در افواه و السنه بر سبیل تواتر مشهور - و این سخن نسبت به پدر کمال سوء ادب

(۱) در بادشاه نامه آمده - چون درین ولا رای مانی داس را که بخدمت دققر تن قیام می نمود کبر سن در یافته بود بنابر آن خدمت مسطور بملا عبد اللطیف گجراتی تفویض فرمودند | جلد اول - حصه اول صفحه ۱۴۶۶ *

دارد - چه ماکیان جانوریست بغایت فرومایه و معبدا بیضه نهادن مستلزم انوثیت - دومین ترک طریقه حزم و احتیاط نمودن و در لباس رسالت به مجلس نوشابه رفتن - و این شیوه از طریقه خردمندان دور است چه دانا ارتکاب امری که پشیمانی بار آورده چاره پذیر نباشد هرگز نمی نماید - حاضران مجلس بشکرانه اتفاق پوشیدن خلعت وجود در عهد سعادت مهد این بادشاه زبان بسپاس جهان آفرین گشوده آنگاه فراخور فسحت دستگاه سخن ستایش این سخنان حکمت آمیز در طی دعای ازدیاد دین و دولت بجا آوردند *

سعید خان صوبه دار کابل باضافه هزار سوار دو اسپه منصب چهار هزاره چهار هزار سوار بالنصف دو اسپه و سه اسپه اعتبار یافت - اعتقاد خان صوبه دار کشمیر بعد از تغییر بسعادت ملازمت رسیده هزار مهر و هزار روبیه بصیغه نذر و پیشکشی مشتمل بر اقسام جواهر و مرصع آلات و نفایس و نوادر کشمیر از نظر اشرف گذرانید - از جمله چندین کلکی پر قاز که مشکین پرچم پرخم سلسله مویان و کله کاکل ماه رویان را بیتابی رشکش چون موی روی آتش سر گرم پیچ و تاب دارد - و همچنین انواع پشمینه از شال و جامه وار و کمر بند طرح دار که همانا مصوران را بقلم مواز آن دست نقش و نگار بدان گونه تردستی دست ندهد - و ازین عالم شال و کرته وار و گوش پیچ پشم کرگ که جانوریست وحشی ماکول اللحم در ولایت تبت بهم می رسد و نرمی پوست آن در پایله ایست که شکم قائم به پشت گرمی آن مایه ملایمت حرف درشت دعوی برابری بر روی آن نمی تواند آورد - و ازین دست قالی خوش قماش خوش طرح و جای نمازهای قالی باف از جنس پشم مذکور که درینولا بیمین و برکت هنر پوری و هنر نوازی و دقت تصرفات طبع اقدس دقیقه رس

نزاکت آن بجای رسیده که از آن بالا تر فوق مراتب توهم خرد والا است - چنانچه از کارخانه‌های سرکار خاصه شریفه گزی قالی به نود روپیه تمام می شود - و از همان جنس پشم حسب الامر اعلی در کارخانجات سرکار عالی دارالسلطنت لاهور نیز قالی می بافند که از کار کشمیر پای کم نمی آرد - بعد از دوازده روز از شکار گله باری به دارالخلافه معاودت فرمودند و در طی این ایام بیست و پنج نیل گاو و چهارده آهو به تغذی و یک صد و سی و شش دراج و یازده کاروانک و غیره شکار شد - درین وقت بادشاه مهربان قدردان خواجه ابوالحسن را که از بندهای معمر و معتبر درگاه است مشمول عنایت ساخته منزل او را از نور قدم انور رشک باطن صاحب‌دلان صائب نظر فرمودند - و او را از برکت عیادت شفا بخش باوجود عارضه مخوفه مهملگی که داشت امیدوار زندگی جاوید نمودند *

از سوانح نمایان که درین احوال فتوح روزگار سعادت آثار اولیای دولت پایدار آمده فتح حصار بند کباتا کهیری^۱ است از مضافات صوبه مالوه و بسط مقال و شرح کیفیت احوال آن علی الاجمال برین نمط است که بهاگیرت نام متمرودی از قبیله بهیل که سرگروه آن جماعت شور انگیز و زمینداران آن سرزمین آشوب خیز بود باستظهار حصانت حصار مذکور سرمایه استکبار اندوخته از فرط پیش پا نگرها عاقبت اندیشی را پی سپر ساخته بود و تن به تملق نداده سربه فروتنی در نمی آورد - بلکه هیچ یک از حکام آن حدود را واقعی ننهاده بنظر در نمی آورد - تا در مبادی جلوس همایون حضرت ظل سبحانی که به نیروی تأیید

(۱) در نقشه وسط هند ملکم صاحب باسم کفتار کهیرا مذکور شده - بکنار

آب کالی سند واقع است و از اجین سی کره فاصله دارد *

آسمانی گردن کشان و دراز دستان هر سرزمین سرها به گریبان کشیدند و دست ها در آستین در دیده پایها بدامان پیچیدند - آن ناقص بصیرت چون در آن مدت از هیچ سوبه هیچ رو چشم نمائی ندیده بود و همگی را بیک چشم دیده همچنان بر مخالفت اصرار ورزیده - درینولا که نصیربخان به تفویض صوبه داری مالوه منظور نظر عنایت شد آن خیره چشم رو از اطاعت و انقیاد تافته بهیچ وجهه توفیق اظهار موافقت نیانت - لاجرم خان شجاعت نشان گوشمال آن کوتاه نظر را با خود مخمر ساخته رو بدان سمت آورد - از آنجا که همت عالی عزیمتی است که دیو به شیشه در آورده شیراز بیشه بر آورد - و عزم راسخ افسونی است دیویند که بزد عقدهای طلسم پیوند بکشاید و قفلهای زنگار بسته که کلید از فتح دندان امید کنده باشد بذابر تاثیر دمدمه آن بکشایش گراید - بمحض توجه آن سردار شهابت شعار فتح آن حصار دست داده حصاری زینهارمی گشت - و سبب صوری اینمعنی آنکه چون آراستگی صفوف نمایان و تورک آئین شایان آن سپهدار رزم جو مسموع سایرزمینداران چار سوی آن سرزمین شده کثرت عدد و عدت و فرط سطوت و شدت آن خان عالی شان بدیشان رسید باینمعنی از آوازه تردد نمایان خان که پیشتر گوش زد همگنان شده هوش از دلهای ارباب طغیان و اصحاب تمرد ربوده بود - پای ثبات و تمکن آن مخذول از جا رفته اساس قرارش را آن پایه استحکام و آنمایه استقرار نماند - لاجرم از راه عجز و نیاز در آمده ابواب مصالحه و معاهده کشود و بمیانجی سنگرام زمیندار کنور پیغام داده دم نقد تعهد ادای پیشکش نمود - و تقبل اینمعنی کرده که مجموع جمیعت خود را بایکی از خویشان خود بفرستد که در همه جا همراه بوده همیشه یساق کش باشد و جز اطاعت کاری نداشته سلوک بیداهه بغی و فساد پیش نهاد نسازد

مشروط بآنکه در باب تکلیف ملازمت بزور مکلف نبود و در باب تسلیم قلعه مذکور که مفرو و مقر پذیرفته اوست مجبور نباشد - و چون نصیریخان را بر عهد و موثیق آن بد نهاد چندان اعتماد نبود و خوشنودی و خورسندی بندگان حضرت استیصال اهل بغی و طغیان می دانست لاجرم قبول این معنی ننموده سردارانه باصحاب خود بشتاب باد و سحاب بادیه گرد و مرحله نورد شده چهار گروهی قلعه را معسکر ساخت - و آن سرگروه اهل تهر از تهور و تجلد ارباب شهامت دل باخته از سرقتال و جدال یکبارگی در گذشت و از در طلب امان در آمده طاعت و بندگی بادشاه اسلام و تسلیم کلید قلعه را مفتاح ابواب دارالنجات سلامت و عافیت شمرد - سردار مروت شعار این بار درخواستش را پذیرفته اورا بجان و ناموس امان داد - چهاردهم ماه خان مذکور داخل حصار شده در آن ضلالت کده باعلاء کلمه اسلام و اعلان اذان اقامت مراسم مسلمانی نمود - و در آن مقام که هرگز نام معالم دین زبانزد کسی نه شده بود با سایر اهل مواکب و کتاب عساکر قاهره صلوات مکتوبه بر وفق طریقه اهل سنت و جماعت بجا آورد *

از وقایع این ایام دست یافتن بهادر خان روهیله است برگوشمال گردن کشان ملکوسه که گروهی از باغیان این کشور اند که در فرط شدت و کثرت عدد و عدت از سایر سرکشان این ملک بیش در بیش اند - این طایفه از رعیت گرفته تا سپاهی در هیچ حالی وقتی بی سلاح نمی باشند - چنانچه کشت و رزان این طایفه بهنگام شیار کردن تفنگ پر کرده روشن فتیله بر قلبه بسته بشغل خویش می پردازند - و ازین رو فراغبال و ثبات قلب اندرخته رعایت لوازم رعیتی را بی سر می اندازند - درینولا که جاگیرداری کالپی و قنوج و مضافات آن محال به بهادر خان

مذکور تفویض یافت قریب بیست هزار تن از آن گروه نابکار که اندیش
 که اکثر تغنگچیان درست انداز بودند - در مقام سرگانوا از محکم جاهای آن
 حدود به یکجا شده بذابر غایت زیاده سری ابواب شورش انگیزی و فتنه گری
 کشوده در عاقبت بر روی روزگار خود فراز کردند - و در ادای بالواجب
 و حقوق دیوانی تعلل ورزیده یکبارگی از رعیتی سر باز زدند - لاجرم خان مذکور
 بحکم وجوب تنبیه اهل فتنه و فساد و لزوم حفظ صورت شکوه دولت
 و مهابت سلطنت با فوجی آراسته بهراولیی اقبال بادشاهی و چنداولیی
 حفظ و حمایت آلهی انداز فرو نشاندن غبار شورش و آشوب اهل کفر
 و کفران نمود - و بآهنگ اطفاء شعله بغی و طغیان برخاسته بر سر آن
 بد اندیشان راه ترکناز پیمود - و آن یاجوج مغشان وقتی خبردار شدند که
 احاطه بهادران سخت کوش پولاد جوش آهن پوش چار دیواری صد باره
 استوار تر و محکم تر از هفتخوان رستم و سد روئین سکندر بر چار سوی
 ایشان کشیده شد - و چون راه فرار خویشتن از همه جهت مسدود
 دیدند ناچار بذابر کار فرمائی اضطراب دست و پا زدن در آمده تیر و تفنگ
 و سایر آلات جنگ را کار فرمودند - و باوجود جد و جهد مجاهدان دین
 در کار جهاد و پیکار اهل بغی سرشته عذاک از دست نداده دست از کار باز
 نداشتند - و باستظهار حصانت حصار و اعتضاد تغنگچیان قدر انداز از سر نو
 نیرو و زور بازو یافته کوشش مردانه می نمودند - و از طرف عسکر اسلام
 دلاوران کار طلب آهنین سلب سپر حفظ ایزدی بر سر کشیده پیاده روی
 یورش بسوی حصار آوردند - مجمل متهوران آن گروه زیاده سر از حمله های
 متواتر آن سردار شهامت شعار و صدمهای پی در پی دلیران نامدار دلیراند
 پای کم نیاورده تا دوپهر داد مجادله و مقابله دادند - و در برابر بهادران

بهرام صولت کیوان شکوه با ثبات قدم کوه قدم ثبات افشردند - باوجود آنکه دیوار باره از خنجر و کتاره هیران پولاد پنجه عسکر منصور که مانند زبانه آتش جای در سنگ خاره می کند هزار باره از خانه زنبور رخنه دار تر شده بود - و در هر سو ارباب تهور و تجلد از روی جلالت سعادت طلب و شهادت جوی آمده مانند فروغ آفتاب تابان که از روزن بکاشانه می افتد تند و تیز خود را از راه رخنه های دیوار بکسار افکنده بودند - آن مقهوران مانند زنبوران خشم آگین خاک آلود جای خود را از دست نداده و مردانه پیش آمده یک گام وار قدم باز پس نگذاشتند - چند آنکه عاقبت کار دست و گریبان شده بهم در آویختند - و در آن گونه وقت تنگی دلاوران کشاده دست از هر دو سو دم آب دشنه و خنجر از گلولی تشنه یکدیگر دریغ نداشتند - و درین دار و گیر چندی از دلیران دیندار دم نقد نیکنامی دارین از میان بردند و برای ذخیره عقبی از گنج خانه سعادت سرمایه سعادت سرمد بدست آوردند - و از آن مخدولان جمعی کثیر بدست برد دلاوری بهادران سر باختند - و بقیة السیف چون دیدند که کار بجای نمی رسد و جز یکجا کشته گشتن همه مردم کار آمدنی ثمره دیگر ندارد باوجود کمال سفاهت عاقبت امر در پرده ظلمت شب جان بدر برده راه فرار پیش گرفتند - روز دیگر بهادر خان به تخریب آن باره استوار پرداخته همعنان فتح و ظفر بمقر خود باز گشت نمود - چون بمحض همراهی اقبال حضرت ظل سبحانی و سلسله جنبانی عواطف ربانی که در حقیقت خاصیت خلوص اخلاص و صفای ارادت نسبت بولی نعمت حقیقی است این گونه فتح آسمانی که در آن سر زمین نصیب هیچکس از اولیای دولت ابد قرین نه شده بود روزی او گشت از قرار واقع در اعمال آن ولایت عمل نموده نقش کارش بر وفق دلخواه درست نشین گردید -

چنانچه جز عبد الله خان بهادر فیروز جنگ دیگری در آن سرزمین این رنگ فیروزی نیافته بدان گونه عمل نکرده *

بیست و پنجم دی ماه مطابق سوم شهر رجب سال هزار و چهل و دو هجری قدسی وزن شمسی اثنین و اربعین از سنین عمر بی شمار خدیو روزگار بمبارکی و آراستگی تمام زیور انعقاد پذیرفت - و سایر رسوم معهوده این روز از داد و دهش و افزایش مناصب و وظایف ارباب رواتب بظهور آمده خاص و عام برکام دل و مراد خاطر فیروز گشتند - از جمله سید خان جهان از اصل و اضافه بمنصب پنج هزار و پنج هزار سوار سه هزار دو اسپه سه اسپه و جعفر خان بمنصب سه هزار و هشتاد و هزار و پانصد سوار و خلیل الله خان^۱ [بمنصب هزار و] * پانصدی پانصد سوار و معصوم کابلی بخطاب اسد خان و عنایت علم و منصب هزار و پانصدی هزار سوار سرافرازی یافته از اصل و اضافه بلندی قدر شان نصاب کمال یافت - عوض خان قاقشال بمنصب هزار و هشتصد سوار از اصل و اضافه بلند پایه گشته نعم البدل و بهین عوض عمر گرانمایه یافت - وقاص حاجی ایلچی بلخ بعنایت خلعت و انعام بیست هزار روپیه مرحمت پذیر شده اعطاء خلعت و پنج هزار روپیه نقد بمومن پسرش ضمیمه این عاطفت عمیمه گردید - عطای این روز برکت اندوز سوای منصب هشتاد هزار روپیه بشمار در آمد - و همدین روز باقر خان صوبه دار معزول اودیس به سعادت ملازمت رسیده پیشکش نمایان از جواهر و مرصع آلات و ظروف زرین و سیمین که قیمت آن دو لک روپیه بود از نظر اشرف گذرانید *

در همین اوقات در طبع وقایع صوبهٔ الہ آباد بعرض اشرف رسید کہ حسب الامر جهان مطاع در بلدۂ بنارس اساس ہفتاد و شش بتخانہ از اعظم صنمکدہای آن گروہ آتشی نہاد بآب رسیدہ گرد از بنیاد آنها برخاستہ خاکشان بباد فنا رفت - و ایضاً بر آن بود کہ چندی قبل ازین فرمان قضا نشان حسب الفتوی علماء اسلام زیب صدور یافتہ بود کہ حکام و متصدیان مہمات شرعی و عرفی در سایر ممالک محروسہ حرسہا اللہ تعالیٰ عن حوادث الزمان و طوارق الحدیث شرایط نہایت تفحص و تجسس بجا آورده در ہر جا کہ تازہ صنم خانۂ اساس یافتہ باشد آنرا بخاک رھگذر برابر ساختہ از مصالح عمارت آن ضلالت کدہا کہ ماندن آنها سرمایۂ مفاسد است مساجد و معابد بچہت تشدید مبانی مصلحت دین بنا نہند و اصلاً متعرض بیوت الاصلام کہ سابق برین عہد بنیاد یافتہ باشد نگردند *

انتظام یافتن گرامی گوہر شاہوار محیط شرافت
و کرامت اعنی کریمہ بادشاہزادہ پرویز
در عقد پیوند و سلک ازدواج درۃ التاج
خلافت کبریٰ مرسلۃ الصدر سلطنت
عظمیٰ محمد دارا شکوہ

بحکم نتیجۂ مقدمۂ سابقہ یعنی وجوب بذل مساعی جمیلۂ عموم سلاطین دادگر در تکثیر نسل و تفریع اصل خویش و خصوص سعی مشکور اعیان این دولت کدۂ والا کہ اخیار اولاد ابوالبشر

اند دربارهٔ تزویج اولاد اختیار خود که تا قیام قیامت منتجع مقدمات قوام احوال و اوضاع بنی آدم و باعث استقامت قوایم ارکان نظام عالم خواهد بود - حسب الامر اعلیٰ پیشکاران سامان پرداز کارخانجات این دولت ابد طراز که از کمال فسحت دستگاه حشمت و جاه هیچ چیزش در نمی یابد از آغاز فرخنده روز خواستگاری مذکور باز تا الحال بتهیه در بایست وقت و ناگزیر حال پرداختند - و کارکنان کارخانه کن و عمل بیوتات سرکار ابداع که از مبداء روز نخست تا این غایت در عالم بالا بمقام سرانجام مصالح و مایحتاج این فرخنده ازدواج همایون در آمده بودند بتازگی در صدد انتظام و انصراف سر تا سر آن مهم شدند - و چون لوازم این کار خیر بخیریت و خوبی ساخته و پرداخته گشت و فروغ فراغ همگنان بر پیشگاه ضمیر آنها تافت و از هیچ راه بهیچ رو حالت منتظره باقی نمانده همه کامها حسب المرام سرانجام یافت - چندانکه وقوع این امر مسعود و کار عاقبت محمود از رهن تاخیر وقت برآمده معهذا اوضاع افلاک و انظار انجم که بسی قرن و ادوار انتظار درآمد این وقت موعود و عهد معهود داشتند بر طبق مرام و مراد گشته بحکرات موافقه و دررات متناسبه ناظر بسوی انواع استسعاد در آمده بودند اقتران این دو فرخنده کوکب سعید در برج مقارنت جاوید بساعتی مختار در کمال نیک اختری که از سایر نحوس و نقایص بری و سعود کواکب مسعودش بجان مشتری بود سمت وقوع یافت - و بسط مقال در تفصیل اجمال این سانحهٔ سعادت اشتمال آنکه چون صبیحه مکرمه سلطان پرویز مرحوم بخطبهٔ مهین بادشاهزادهٔ سامی نامی سلطان دارا شکوه کامگار نامدار گرامی گشت و مبلغ دو لک روپیه از نقد و جنس برسم ساجق چنانچه در سوانح سابق گذارش پذیرفته ارسال یافت -

درینفولا که وقت زفاف نزدیک شده بود مبلغ شانزده لک روپیه بموجب
تفصیل ذیل در مصارف سرانجام ، سامان کدخدائی بادشاهزاده زمین
و زمان صرف شد - و از جمله این اسباب و اثاث که تصور مراتب آن
بچندین مرتبه بالا تر از مراتب خرد است بعضی بکار فرمائی مهین
بانوی آداب دان مشکوی خلافت نواب غفران مآب مهد علیا شده -
و باقی بعد از آن که صدور قصوررضوان به محفل پیرائی آن همذشین
حور عین آرایش پذیرگشت بذابر فرمایش بادشاهزاده عالم و عالیشان
بیگم صاحب که اکنون مسند آرائی محفل همایون خلافت بوجود مسعود
ایشانست زینت تمام پذیرفته بود - مجملی از تفصیل جهاز مذکور برین
دستور است - زیور و اقسام نوادر جواهر گرانمایه و آلات مرصع نفیس
موازی هفت لک و پنجاه هزار روپیه - اسباب پیشکش بندگان آنحضرت
اعلی یک لک و پنجاه هزار روپیه - از آنجمله حوضه فیل از طلای ناب
با چتری مسلسل مروارید که مبلغ هفتاد و هفت هزار روپیه صرف
ترتیب آن شده بود - و سواى مبلغ ده هزار روپیه که برای نثار قرار یافته
یک لک روپیه نقد - و باقی که شش لک و چهل هزار روپیه باشد آلات
و ادوات زرین میذاکار و ساده و ظروف و ادوات سیمین با چپرکتها
و پلنگهای طلا و پیش گیرهای زردوزی که گلهای مرصع نیز بر آن
دوخته بودند با سایر اسباب و پیرایه حجله در نهایت زیبائی و نفاست
و هم چنین بساطهای ملون و شامیانهای مخمل زربفت و زردوز
و سایر اثاث اثاث و آلات کارخانجات شاهانه خصوص انواع نفایس
اقمشه و امتعه هفت کشور و فیل خاصگی با یراق سیمین و پوشش
مخمل زربفت و ماده فیل و چندین سراسب عربی و عراقی و ترکی
و کچهی مرین بزین زرین و سیمین و اقسام بهل و رتبه - و یکصد

توره بجهت شاهزادهای والا نژاد نامدار و سایر بیگمان و خواتین عصمت آئین و نوئین اعظم یمین الدوله از نه طاق پارچه غیر مقطوع تا هفت طاق - و اکثر توره‌های مذکور مشتملبر بعضی از مرصع آلات نیز بود *

بالجمله بتاریخ روز مهر شانزدهم موافق روز جمعه بیست و چهارم رجب سال هزار و چهل و دو هجری مجموع بدایع اسباب مذکوره که به کمال خاطر پسندی و نظر فربهی با نهایت تکلف و تصنع و تزین و تغفن سرانجام یافته بود بتوزک و توره و ترتیب تمام در صحن ایوان چهل ستون خاص و عام که در آنروز زینت افروز حسب الحکم اعلی خلوت زنانه شده بود باشاره مهین بانوی زمین و زمان بهین ملکه کون و مکان بیگم صاحب و کار فرمائی سستی خانم دفعه دفعه از طلوع فجر تا هنگام عصر مرتب گردید - بی تکلف بدیع بساطی غریب در غایت تکلف و زیب فروچیده شد که کار نامه ارزنگ و نگارخانه چین و فرنگ بل کارگاه رنگا رنگ سپهر بوقلمون میثا رنگ در برابر رنگ آمیزیهای آن بزم رنگین و سواد اصل کارخانه صنع صنعت آفرین جز رنگ ریزی خجالت نقش بر روی کار نیلورد - خاصه درین وقت که پرتونور حضور قایم مقام نیر اعظم شهنشاه عالم که حسب الائتماس ملکه عظمی برکت قدوم و فیض مقدم بدین فرخنده انجمن مزین ارزانی داشته بودند زیور دیگر پذیرفته تزئین از سر گرفت - و چون بندگان حضرت بدرت از تماشای آن باز پرداخته اهل مجلس مقدس را مرخص ساختند سایر شاهزادهای کرام و امرای عظام و باقی بندهای روی شناس را درین بزم خاص به بارعام نواختند - و از دستوری تفرج آن ابواب تشییط و تفریح بر روی روزگار ایشان کشودند - و استسعاد یافتگان سعادت حضور وعده بهشت فردا را آن روز دریافته بتصور

دقایق آن در تصدیق وجود جنت موعود از مرتبه علم الیقین باعلی درجات عین الیقین ترقی نمودند - خصوص و قاص حاجی ایلچی ندر محمد خان که او نیز باین عنایت خاص اختصاص پذیرفته آنچه فرود آن بهزاران هزار مرتبه فوق مراتب تصور او بود برای العین دید - بالجمله کیفیت مجمل این سرور سرور بنیاد بهجت اساس را آنانکه سعادت حضور نیافته از تفرج آن مسرور نگشته اند از مقیاس کمیت خرچ بیش از قیاس که از اندازه تقدیر و تخمین افزون است استنباط و استخراج می توانند نمود چه در وجوه مخارج و مصارف آذین و تزئین این انجمن فردوس آئین از آغاز تا انجام همه وجه سی و دو لک روپیه که صد هزار تومان ایرانی و یک کرور و بیست لک خانگی تورانی باشد برین موجب خرج شد - از سرکار خاصه شریفه چهار لک روپیه - از سرکار بادشاهزاده و حرم سلطان پرویز ده لک روپیه - و شانزده لک باقی از سرکار نواب قدسی القاب بیگم صاحب - و در همان روز آن ملکه ملک صفات و انسیه قدسی سمات که آداب حمیده و ملکات پسندیده از والدۀ ماجده خویشتن اکتساب نموده و از آن کریمۀ دودمان مکارم و مفاخر و حکیمۀ نساء اوایل و اواخر قوانین حکمت منزلی برگزیده ترین روشی و شایسته تر آئینی دیده و شنیده بودند مراسم معهوده حسب الارشاد والا بر طبق فرمودۀ حضرت اعلی بطریقی ستوده مراعات نموده نخست به یمین الدوله نه دست خلعت فاخره با چارقب زر دوز و خنجر مرصع مرحمت فرمودند - و بسایر اعیان حضرت و ارکان دولت خلعت با چارقب زر دوز و خنجر مرصع و بامرای عظام خلعت با فرجی لطف کردند - و جمیع بندهای روشناس درگاه والا و اصحاب استعداد و ارباب رود و سرود فراخور حال و قدر و مقدار بتشریف خلاع فاخره سعادت اندوز گردیدند *

روز دیگر مجموع خوانهای مالا مال از نفایس مال و منال و سایر جزئیات کلیه جهاز و اثاث مذکوره که بآنمایه آراستگی و پیراستگی و طرز بدیع و روش غریب طراز تهیه و ترتیب یافته بود بآئین شایسته با چندی از کدبانوان مشکوی سلطنت بمنزل شاهزاده فرخنده طالع ارسال یافت - و چون نقاب گزین حجاب عصمت جهان بانو بیگم حرم شاهزاده مرحوم سلطان پرویز از بندگان حضرت خواهش آن نمود که جهازی که بجهت صبیغه مرضیه سیر خود تجهیز نموده بدستور مذکور در صحن خاص و عام چیده آنها از پرتو نظر فیض اثر آن سرور زینت پذیر میمنت و برکت سازد - بغیر رعایت جانب آن مخدیره دستوری عنایت شد - و همگی آن اسباب را که مستوره مذکور بمدت مدید در منزل سلطان پرویز انداخته و دیگر نفایس که بعد از او آماده نموده بود با جهاز خودش که بندگان حضرت همگی را بدو مرحمت نموده بودند در همان محفل با ترتیب خاص چید - و چون انجمن زنانه بانجام رسید حضرت خلافت مرتبت آخر آنروز بعضی از بندگان درگاه گیتی پناه را که از تفرج مجلس گذشته فرح اندوز نگشته بودند احضار فرمودند و بتمشایی آن بساط نظر آنروز بر کام خاطر فیروز ساختند *

شب پنجشنبه غره شعبان سال حال مراعات مراسم معهوده نموده از جانب مردم عروس خوانهای حنا برسم و آئین مقرر آوردند - چون در آن شب حضرت ظل سبحانی عزلت گزین خلوت صفا و صفوت شده شمع انجمن افروز شبستان قدسیان بودند و محفل مقدس غسل خانه از نور حضور آنحضرت بهره ور نبود - حسب الحکم اشرف آن خدیو اعظم فضای حریم آن حرم مکرم بانعقاد آن بزم خاص اختصاص پذیرفت - و چون بخشیان عظام سایر مقربان بارگاه قرب منزلت و بندهای روشناس

درگاه آسمان جاه را جا بجا در خور قدر و مقدار هریک جا دادند -
 و همگنان مرتبه بمرتبه باندازه مراتب که مناسب مناصب ایشان بود
 جا گرفتند و روی مجلس از نور حضور گلرخان زیور پذیر گشت - از هرسو
 صدای نغمه زیر که از مبداء وقوع واقعه ناگزیر نواب مهد علیا تا آن
 غایت بناله زار مبدل گشته بود بلند شده از صوت هزارستان بصد
 داستان دست برد - و شاهدان نواهای مطرب که از بیم احتساب نهی
 تغفید بخش اوامرو نواهی جذاب الهی در حجاب و حجاز پرده ساز
 بصد چادر مستور بودند بمقام پرده دری درآمده در لباس دلبری آغاز
 جلوه گری کردند - ملخص سخن چون انجمن حنابندان بدلکشائی
 تمام منعقد گشت و اهل رود و سرود حسب الصدور امر اعلی مصدر
 انواع اسباب بهجت و سرور آمدند و عود مجمر سوخته و عود رامشگر
 ساخته شد - زهره خنیاگر از پس پنجره دوم منظره سپهر تماشاگر گشت -
 و بهرام و کیوان چون خادمان ترکی و هندی آن والا ایوان عطر مثلث
 ماه بر آتش مهر نهاده از منقل مثنی گردون هشتم مجمره گردان گردیدند -
 کدبانوان آداب شناس بدستور مقرر این کشور رسم حنابندان بظهور
 رسانیده عقده انگشتان همگنان خصوص بنان سیمین تان و نوجوانان
 انجمن را همرنگ عذاب و لعل خندان پسته دهقان ساختند - و رومالهای
 زرکش که همانا روکش اشعه انوار مهر است بر آن بسته برین سر
 دستبرد نمایان به پنجه آفتاب تابان نمودند - و بعد از فراغ حنابندی
 چون رسم قسمت کمر بندهای زرکاری که بر سبیل شگون و فال تحصیل
 فتح و کشایش کار قرار گرفته بظهور پیوست - نخست خوانهای
 لبالب از پان و گل که مدار رنگ و بوی لب و دهان غنچه لبان
 و بروش سمن بران موی میانست در آن بزم ماه پیکران بمیان آمده -

بعد از رفع آن به بسط سباط انواع شیرینی با ضم انواع خوشبوی پرداختند - و بجهت شگون لذت عمربردوام و فال طیب عیش مدام درین ضمن سرمایه تطیب دماغ و تطیب مشام خواص و عوام آماده ساختند و عامه مردم از آن نعم خاص بکام دل رسیده بهره ور و زله برگشتند - و باقی آن لیلۃ القدر و تمام روز آنشب بهروزی اندوز را بطرب و عشرت گذرانیده برمراد خاطر فیروز گشتند *

شب دوم که شب جمعه مبارکه بود حسب الحکم همایون خدیو عالم و مالک رقاب عالمیان بادشاهزاده جهان و جهانیان سلطان شاه شجاع و سلطان اورنگ زیب و سلطان مراد بخش با سایر اعیان دربار سپهر مدار در عین خوشوقتی و شاد کامی به فرخنده منزل سپهر منزلت شاه داماد نو عروس دولت شتافتند - و امرای عظام بوسم تهنیت آن کار خیر پیدشکشی عظیم کشیده به نیت خیریت زبان به مبارکباد کشادند - آنکه برگ عیش و نشاط ساخته به بسط بساط انبساط پرداختند - و در پایان آن فرخنده روز طرب اندوز اکثر سرافرازان پای تخت خجسته بخت در رکاب سعادت نصاب شاه سوار عرصه سرافرازی پیاپی دو برآه نهاده بتوزک شایسته و آئین شاهانه که شاید در نظایر این روز طرب افروز نیز نظیر آن در نظر زمانه در نیامده باشد تا در دولخانه والا شتافتند - چون شاهزاده جوان بخت بلند اقبال محفوف جاه و جلال ببارگاه خاص و عام در آمده از فوز شرف ملازمت اختصاص یافتند نخست خدیو هفت کشور بر سیل اظهار عنایت تمام عقدی تام انتظام مشتمل بر لای شاهوار که به تسبیح اشتهار دارد و منتظم از چندین قطعه لعل درخشان بدخشان نژاد که چهل هزار رویه ارزش داشت بدست مبارک زیور گردن آن سرافراز نموده برین سر آن دره التاج تارک سروری را بلند قدر ساختند - و هم

بدست اقدس سپهر مروارید گرانمایه بر سر فرخنده فر آن فروغ گوهر اکلیل
والا گوهری بستند - آنگاه شمشیر مرصع با پردانه قیمتی و فیل خاصگی به
یراق سیمین و پوشش مخمل زربفت و ماده فیل و دوسر اسپ مرصع تگ
بادپای که زین و لگام یکی مرصع و دیگری زرین بود مرحمت فرمودند -
چون شاهزاده والا گهر از ادای آداب معهود باز پرداختند نخست بندگان
حضرت یمین الدوله را به تشریف خلعت خاص با چارقب زردوزی
مشرف ساختند - بعد از آن سایر ارکان دولت و امرای عظام و اکثر بندهای
روشناس بارگاه سپهر اساس بخلعت‌های فاخره افتخار اندوزی نمودند -
و از ایشان گذشته سایر اهل نشاط بمرحمت سروپای قیمتی بر کام خاطر
فیروزی یافتند - بالجمله در آن فرخنده شب که زمین و زمان را بسبب
فرط فرح و طرب دولاب از خنده فراهم نمی آمد - و عموم رسوم خرمی
و شادکامی و وفور انبساط قلب و انشراح صدر بجای رسیده بود که بساط
شگفتگی و سرور تا صبح روز نشور احتمال طی شدن نداشت - اسباب
عیش و سامان نشاط بحسب فرمان همایون از سرحد حساب بیرون و از
قیاس شمار افزون مهیا و آماده گشت - و از فروغ شمع و چراغ و فانوس
و مشعل زرین و سیمین در و بام دولت خانه والا بل روی زمین بنحوی
روشن گشته روکش پرتو کواکب و رشک فرمای انوار مهر افروز شده بود که
زمین و زمان را گمان آن می شد که در آن روز بازار عیش و عشرت اندوز و انجمن
سور و سرور آموز همانا رونق چراغان نوروز گیتی افروز است - و همدین
هنگام از یک سو مقتضای وقت صلاهی خوشوقتی و شادکامی در داده
صدای شادمانه شادی و نوای گورکه مبارکبادی شش جهت و هفت
کشور را فرو گرفته بود - و بزرگ و کوچک بصدد طرب پردازی در آمده
از نشاط اندوزی آهنگ طرح تفرج اندازی داشتند - و در این بزم زینت

طراز زیور پیرا که زمین و آسمان را فرط انبساط و اهتزاز از جا در آورده
 و سرگرمی تماشای آن هوش از نظارگیان برده بود از دیگر سو هنگامه
 مسرت و ابتهاج از کثرت آلات آتشبازی مثل تیر هوایی و گل افشان
 و ماهتابی و امثال آن گرمی پذیرفت - و از بساط بسیط آب و خاک
 گرفته تا فضای محیط افلاک همه جا را همانا بتاب خود فرو گرفت -
 چنانچه سر تا سر روی هوا از سر الوان شعلهای رنگ آمیز پر قوس قزح
 و شهب ذو ذوایه و ذو ذنب می نمود بلکه از فرط دود و شراره آسمانی
 دیگر پرستاره بنظر ارباب نظاره در می آمد - ملخص سخن در آن فرخنده
 طوی بدیع آیین که آذین محفل خاص بگزیده ترین صورتی با پیرایه
 زیب روی نمود و به بهین روشی غریب و زینتی بی نظیر نظر فریب پذیرای
 تزئین و ترتیب گشت - و صفحه روی زمین و در و دیوار و سقف و جدارش
 از شش جهت چون بیاض عارض گلرخان هر هفت کرده بزبور پیرایهای
 ملون مزین شد - و فضای روی زمینش که به بسط بساطهای با صفا همانا
 روکش آئینه مصفا شده بود از عکس مسلسل مروارید و شامیانهای مکمل
 بگلهای مرصع معائنه چون صحن خلوت خانه صدف همه جا بفرش گوهر
 مفروش گردید - چنانچه مردم دیده تفرجیان در موج خیز جواهر آبدار
 و طوفان آب لآلی شاهوارش بعینه مانند آدم آبی به شناردی تماشگری
 می نمودند - گلرخان لاله عذار بنفشه موی و سمن بران سرو قد نسوین
 بناگوش که همانا گلشن صنع آفریدگار و بستان قدرت آنحضرت اند
 مانند سرو بستان ناز برغم سروستان باغ و بوستان بخرامش در آمده -
 و چون صد هزار باغ و بهار برخلاف معهود باغ و بهار سرگرم گلگشت
 گشته دسته دسته سنبل پرتاب مشکبیز از طره دلاویز با هزاران سرکشی در
 پاکشان و سرسردرد و بدل دل بیدلان بصد دست آویز پامال کفان

* ابیات *

مسلسل موی خوبان ختائی   ازیشان عقل در زنجیر خائی
 هزاران جعد سنبل تاب داده   متاع هوش با سیلاب داده
 نگه خواب اجل تعبیر کرده   دهان سر مگو تفسیر کرده
 چون هنگام رونق هنگامه شادمانی بعموم رسم کامرانی درآمد مطربان
 هفت کشور یکجا ساز راهزنی هوش و خرد کوک کرده آهنگ یغمای صبر
 و تاراج شکیب نمودند - و به تیز دستی مضاربهای سیراب آب کار نغمه
 طراز قاراب برده بزور ملاحه ادا و شیرینی طرز شور انگیز دست زبردستی
 بارید رامشگر پرریز را چون پرده ساز از دسته طنبور برچوب بستند - و سایر
 سرود سربان هندی نژاد بنواهای مخالف عراق در پرده اصوات موافق پرده
 طاقت بر مست و مستور دریدند *

چون سامان عیش و عشرت این کار خیر بسرانجام دلپذیر ساخته
 و پرداخته شد و ناگزیر وقت همین انتظار درآمد ساعت مختار
 انجم شناسان فرس و قرار داد اختر شماران هند آن بود که بعد از گذشتن
 در پهر و شش گهری زمان مسعودش بر طبق مقصود در آمد - نیر اعظم
 اوج خلافت که آنزمان در شرفخانه شاه برج تشریف اشرف داشتند
 قاضی القضاات قاضی محمد اسلم را بحضور پرنور طلب فرمودند - و
 برفق آئین شرع مطهر در همین ساعت اثر عقد نکاح شاهزاده
 سلیمان زمان به مریم بلقیس مکان بسته شد - و سلسله ازدواج ابدی
 و پیوند سرمدی این برجیس خصایل بآن زهره شمایل بهم پیوسته
 گشت - در آن حالت ذره تا خورشید ادای مراسم تهنیت بصدق نیت
 نمودند - و ماه تا ماهی با زبان بی زبانی و لسان حال از روی حسن
 فال زبان به مبارکبادی کشودند - نوئیقان دولت گورکه شادی را سوای

پنج نوبت مقرر برسم شادیانه مبارکبادی مکرر نوازش دادند - و آواز
دبده رفعت بلند ساخته بچهار حد ربع مسکون رسانیدند - مجملا از روز
جمعه برکت اندوز تا قریب دو هفته روز بروز مراتب ظهور و بروز عیش
و عشرت این جشن فرخنده و طوی همایون چون حسن روز افزون ماه
منیرافزایش پذیر بود - در عرض این ایام خدیو عالم بر سرکام بخشوی
عالمی در عین کامرانی بوده جهانی مقضی المرام شده و آرزوهای شاخ
در شاخ و املهای فراخ ارباب طول امانی و آمال بروج احسن بانجاح
مقرون گردید - و معنی سنجان سخنور در باب تهنیت قصاید غرا بسلك
نظم انتظام دادند - و از وفور صلهای گرانمند پراگندگی سلسله نظام
احوال شان بجمیعت جاوید گرائید - از جمله سخن پردازان طالبای کلیم
تاریخ این زفاف در ضمن این ابیات یافته بجایزه کلی فایز گردید *

* ابیات *

ازین دلکشا جشن وافر سرور   همه عید شد سر بسر ماه و سال
زمانرا گرفت امتداد فرح   چوتاری که پنهان شود در لال
دو سعد اختر برج شاهنشهی   به برج شرف یافتند اتصال
ز آمیزش زهره و مشتري   سعادت گرفتست اوج که-ال
خرد بهر تاریخ این سورگفت   قران کرده سعدین برج جلال
امید که این اقتران خاص که در حقیقت آثار آن باعث قوام احوال
و اوضاع خواص و عوام بل سبب استقامت مزاج عالم مجاز و استحکام
قواعد بنیان طبایع و ارکان کون و مکانست تا قیام قیامت قرین استقامت
و مقرون باستدامت باد *

بیست و نهم بهمن پرتو توجه والای مهبط انوار الہی اعنی
حضرت خلافت پناہی حسب التماس بلند اختر اوج اقبال مہین
شاهزادہ والا گہرو وصول آن ملتمس بذروہ قبول حضرت اقدس برسمت
فرخندہ منزل شاهزادہ بخت مند مبدول افتاد - و سایر سرداران
پای تخت از شاهزادہای عظام کامگار تا بنفدہای روشناس در رکاب برکت
انتساب پیادہ رو براہ نہادہ درین ضمن از اکتساب انواع سعادت تامہ
بہ بہرہ فیض شامل و نصیبہ نصاب کامل رسیدند - آن قاعدہ دان
آداب شناس از راہ سپاس این مکرمات والا از ساحت کردیس سپہر اسانس
دولت خانہ معلی تا سعادت سرای خویش کہ بذابر قرب جوار مساحت
آن مسافت ہفدہ جرپ بیش نبود بطریق پانداز نغایس امتعہ
از دست زربفت و مخمل سادہ فرش ساختند - و چون سرزمین آن
منزل فیض حائل از فوز برکت قدوم سعادت لزوم و ادراک میامن
مقدم مکرم خدیو اعظم تارک رفعت بذروہ افلاک رسانید - شاهزادہ عالم
نخست بتقدیم رسم نثار پرداختہ آنگاہ بکشیدن پیشکش لایق از اقسام نوادر
ہر دیار کہ از آنجملہ یکسر اسپ صرصر نژاد عراقی زاد نامور بہ سرافراز
بود با ساز مرصع کہ مدتہا با سرکاری و توجہ تمام در کارخانہ خاصہ خود
بقصد پیشکش آنحضرت سمت اتمام دادہ بودند اقدام نمودند - و ہمدین
انجمن والا سایر امرا از سرکار بادشاہزادہ بذابر اشارہ علیہ حضرت خلافت
مرتبت بتفاوت درجات مراتب بدین موجب از تشریف خلعت شرف
استعداد خاص پذیرفتند - نخست یمین الدولہ آصف خان بمرحمت
دو تقوز پارچہ درست و شمشیر مرصع آنگاہ علامی افضل خان با سہ تن
از عمدہای دولت بعنایت سروپای فاخرہ با چارقب زر دوزی و چندی
دیگر از امرای نامدار بمرحمت خلعت با فرجی سرافراز گشتند - و یاقی

بندهای روشناس خلعت یافتند - و همگنان نخست در خدمت اشرف ادای آداب معهوده نموده بعد از آن تسلیم عنایت بشاهزاده والا مقام بجا آوردند *

ارسال نامه و رسول از درگاه گیتی پناه نزد نذر محمد خان والی بلخ در جواب معذرت نامه که مصحوب وقاص حاجی ایلچی خود فرستاده و مجملی از سوانح دولت ابد قرین

ایزد تعالی عدان اختیار سلطنت کبری و خلافت عظمی را به سروری ادب پرورد خردور حواله نماید که در جمیع اوقات و احوال خاصه هنگام سلطان قوه قاهره غضبی مالک نفس خود تواند گشت - و بر قهر و غلبه مقتضیات طبع انسانی و ملایمات قوای نفسانی سیما در وقت تغلب و تسلط نفس اماره قادر تواند شد - خصوص در حالتی که باز داشت نفس در مقام فرو گذاشت انتقام از ملوک عظام اتفاق افتد که درینصورت مفسده کینه گذاری بیشتر روی نماید - لله الحمد که حضرت جهانبانی بنحوی در سایر این ابواب خاصه در باب بخشش جرایم ارباب جذایات صاحب ملکه راسخه اند که تلخی فرو گذاشت با آنمایه مرارت در کام عفو آنحضرت از چاشنی شهد انتقام لذیذ تر می نماید - و شاهد حال درین مقام اغماص عین بندگان حضرت سلیمان مکانت از مراتب خیره نظری و چیره دستی نذر محمد خان والی بلخ درباره محاصره حصار

کابل و ترکناز اوزبکان تنگ چشم یغماگر در حوالی آن و قبول معاذیر دلبذیر نذر محمد خان - چه آنحضرت همواره در فرو گذاشت سایر زلات بهانه جوی بوده برای توسل عفو و صفح وسیله طلب می کردند و باوجود کمال قدرت بمقام انتقام درنیامده همواره گداهگران را طرز عذرخواهی تلقین می فرمایند - چون نذر محمد خان وقاص حاجی نام رسولی را با نامه عذر آمیز بدرگاه والا ارسال داشته بود لاجرم درین صورت جرم او را بضرورت بر رو نیارده درینوقت که رخصت انصراف بار می دادند از روی کمال عنایت بجهت آرمیدن خاطر او تربیت خان را که از خانه زادن دیرین دودمان دولت جاوید قرین است بجهت تقدیم این امر برگزیدند و از اصل و اضافه بمنصب هزاره هشتصد سوار اعتبارش افزوده سرمایه افتخار ابدی بدستش دادند - و عنایت خلعت فاخره و اسپ و فیل ضمیمه این عاطفت عمیمه گردیده وقاص حاجی را نیز بار رخصت دادند و مراسله والا که از انشاء علامی افضل خان بود مشتمل بر فتوحات بی اندازه و تنبیه و تادیب نظام الملک و عادلخان و استیصال خانجهان بایلچپی مذکور حواله فرمودند *

باقر خان بعد از تغیر صوبه اودیسه بصاحب صوبگی ولایت گجرات از تغیر اسلام خان کامروا شد - و بعنایت خلعت و اسپ و فیل بمنصب چهار هزاره ذات و سوار نصف دو اسپه سه اسپه سربلندی یافته روانه گردید - و خدمت میرتوزکی که کمال معامله فهمی و کار دانی درکار دارد و در انصرام آن مرتبه سنجی و پایه شناسی ناچار است - و خلیل الله خان بنابر فرط شدت و حدت طبع که وجود آن علت عدم مرضیات همگنانست موافق مرضی خاطر اشرف سرنکرده بود - از تغیر او بمروتخان ترکمان مرحمت فرموده بخطاب مرشد قلی خان سرافراز فرمودند *

قران فرخنده کوکب سعادت قرین برج
 صاحبقران اعنی شاهزاده محمد شجاع
 با نبیره شرف خانه کرامت جاودانی
 یعنی کریمه سلسله صفیه صفویه
 و انعقاد انجمن عقد ازدواج
 شرعی میانه این دو یگانه
 گوهر عقد یکتائی

اسباب بذل جهد طبقه ملوک در باب سلوک طبقه تکثیر و توفیر
 اولاد امجاد و احفاد والا نژاد و دواعی صرف مساعی جمیله ایشان در
 باب انتاج نسل جلیل و نشو و نما و فروع اصل اصیل درجه وجود خود از آن
 نمایان تر است که به بیان نیازمند باشد - و چون تحریض عقل و شرع
 در باره تزویج احاد ناس بمرتبه کمال باشد در باب توالد و تناسل ملوک
 و سلاطین خود بوجه اولی - چه معنی آن باعث اتحاد فرد فرد اشخاص
 و احاد ناس و این موجب استقامت مزاج و هاج زبده طبایع و ارکان
 بل علت بقای این نوع عالی مکان یعنی حضرت انسان که فی الحقیقت
 واسطه تکوین تمامی کائنات و ظل ظلیل خورشید ذات حضرت رب الارض
 و السموات است - بنابراین این مقدمه مسلمه حکمت آئین خدیو زمان
 و زمین که پیوسته خیر و صلاح دنیا و دین و امن و امان بلاد درپیش
 دارند بخاطر مبارک آوردند که شاهزاده جوان بخت شاه شجاع
 را با حجله آرای طوی زفاف و مسند پیرای شبستان عصمت و عفاف

حرم محترم آن والا نژاد که سابقاً نام برده و زبان زد شده بود درین زودی داماد سازند - و چون میعاد قدم برکت لزوم موکب سعادت ماه مبارک رمضان سمت قرب مدت داشت و نکاح و زفاف بحسب تعارف بین العیدین ممنوع است - لاجرم بندگان حضرت بذایر آنکه وقوع این کار خیر بحیز تعویق و تاخیر نیفتد اخترشماران سطرلاب نظر بطلیموس نظیر را در اختیار ساعت مختار قبل از ورود مسعود عید فطر سعید بشاره والا سعادت پذیر ساختند - ایشان بعرض اعلی رسانیدند که در عرض این مدت تا هنگام استهلال هلال شوال بل تا سال دیگر ساعتی بفرخ فالی و سعادت ساعات شب جمعه بیست و سیوم شهر عظمت بهر شعبان سنه هزار و چهل و دو هجری موافق چهاردهم اسفندار که آن نیز میانه است بذظر نمی آید - بذایر آنکه تعویق این معنی منظور نظر و مرضی خاطر عاظر نبود توسط ساعت مذکور را منظور نظر مبارک نداشته باوجود عدم انطباق ساعت معهود بر طریق مقصود بکارگری اقبال صاحبقرانی که از نیروی تائید ربانی دفع گرانیهای قران اختران میکند اعتماد نمودند - سامان پردازان کارخانجات دولت ابد طراز را در ساعت بسرانجام در بایست وقت مامور فرمودند - با آنکه میان این دو فرخنده طوی زیاده از بیست و دو روز میانه نبود فرمان پردازان بر طبق امر گیتی مطاع خدیو زمانه عمل نموده در اندک فرصتی از پرداخت مایحتاج این خجسته ازدواج باز پرداختند - و ازینمعنی ماده حیرت اهل خبرت و تبصره ارباب بصیرت آماده گشته سرمایه آگهی آنانکه از کماهی حقیقت و فسحت دستگاه این دولت بی پایان اطلاع ندارند اندوخته آمد - و مزیت کیفیت و کمیت قدر و مقدار جاه و حشمت این سعادت کده دولت خدا داد نسبت بدول صاحب دولتان سایر هفت کشور که مافند

خانه خدای شطرنج از شاهي جز نامی ندارند به تعمیق اندیشه غور پیشه رفته رفته مانند تضاعیف بیوت آن عرصه سمت تضاعف پذیرفت - بالجمله روز نهم شعبان مذکور موازي یک لک و پنجاه هزار روپيه از زر نقد و نوادر و جواهر و نفایس اجناس دیگر برسم ساچق با توره و آئینی که در طوی سابق سمت نگارش یافت مصحوب صادق خان میر بخشی و میر جمله میر سامان و موسویخان صدر الصدور بمنزل خلف الصدق خانواده مرتضوی رستم میرزا صفوي مرسل گشت - و چون هنگام انعقاد محفل زفاف فرخنده نزدیک رسید شب پنجشنبه بیست و دوم ماه عظمت پناه شعبان که بذاب رسم معهود شب حنا بندان بود از منزل میرزا مشار الیه خوانهای حنا با ساز و برگ آن بآئینی که سزاوار این دودمان خلافت و جلالت و در خور آن خاندان نجابت و اصالت باشد مشمول کوبه عزت و مصحوب دبدبه رفعت آوردند - و باقی رسوم متعارفه مثل چراغان و آتشبازی و امثال اینها از جاذب ایشان بظهور آمد - و ساحت غسلخانه مقدس که حسب الامراقدهس بجهت انعقاد انجمن حنا بندی مقرر گشته بود بحضور یمین الدوله و سایر امراء نامدار زینت آمود شد - و بدستور محفل پر نور طوی مذکور رعایت همگی رسوم مقرر از بستن حنا و تقسیم فوطهای زرباف و وضع خوانهای گل و پان و شیرینی و خوشبوی بشایستگی تمام وقوع یافت - و ساز انواع نشاط و طرب از رود و سرود و سماع نازنین شاهدان هندي نژاد که لازمه انجمن سور و سرور است بعالم شهود روی نموده نظاره آن رنگ اندوده دیرینه از آئینه خاطر تفرجیان زدود - چون سرانجام این مراتب که سرمایه تفریح و تنشيط قلوب و ماده ترتیب اسباب فراغ خاطر و تطویب دماغ است بظهور پیوست - عالمی بدین دست آویز از بند غم و عقده الم پیوند گرفتاري گسسته بامید

خوشحالیی سرمد و فارغ بالی ابد عقد بیعت جاوید بستند - و روز دیگر بکار فرمائی نواب خورشید احتجاب ملکه جهان بیگم صاحب جهاز و اسباب دامادی برادر فرشته محضر فرخنده سیرکه از همه جهات موازی ده لک روپیه می شد و اکثر وجوه مصارف آنرا از سرکار خاصه خود آماده ساخته بودند مگر قلیلی از آن که بسرکار نواب غفران مآب مهد علیا مهیا شده بود در صحن بارگاه چهل ستون خاص و عام بعد از تحصیل دستوری خلوت آن موطن صفا و صفوت بر طبق دستوری طوی سابق به ترتیب خاص مرتب گشت - بندگان حضرت خلافت مکان بذابر اجابت ملتمس فروغ اختر عفت پرتو چراغ عصمت سایه حضور پر نور بر ساحت این مجلس مقدس گسترده آن گوهرین بساط منور بل آسمان پر اخترا را از برکت قدوم اقدس و میامن انوار نظر انور زیور صفا و ضیای دیگر بخشیدند - هرچند این جهاز بحسب کمیت از اسباب و اثاث طوی سابق کمتر بود لیکن قطع نظر از تکلف سخن سازی بذابر کیفیت و حسن وضع و ترتیب بسط از فیض نظر توجه آنحضرت و لطف اشاره قره العین اعیان خلافت جاودان بیش در بیش بود - چنانچه درباره این توان گفت *

* مصراع *

نقاش نقش ثانی بهتر کشد ز اول

بی تکلف نگار خانه بی نظیر تصویر پذیر شده بود که بلا تشبیه حقایق صور معانی نگار در و دیوارش از آراستگی بدایع محسنات چون معانی سور و آیات کلام صورت نگار حقیقی که بالذات بمحسنات چون معانی صور بدیعه آرایش پذیرفته از آرایش نقایص و شوایب عیوب مبرا بود - و فی الواقع نگارین انجمنی زینت آرا گشت که از صدر گرفته تا صف نعال باوجود کمال تکلف و تصنع در تزئین آن بنهجی بی تکلف آمده بود که بعینه مانند ارکان و صدور ابیات آمده که صنایع بدایع آن و رای تصنیعات بدیعه

است - و از حسن مستعار استعارات و تشبیهات استغنا دارد و از تعریف و توصیف مستغنی بود - مجعلا بعد از استیغای حظ تفرج تام که ادای حق مقام بجا آورد نخست پرستاران محل معلى رخصت یافته آنگاه امر اعلی باحضر خواص بندهای درگاه والا زیور اصدار پذیرفت - و چون همگنان بغیض سعادت حضور پرنور فایز شدند حسب الاستصواب بندگان حضرت سایر بندهای والا از ارکان دولت و اعیان حضرت تا خدمه خدمات حضور از سرکار نواب قدسی القاب مهین بانوی روزگار بیگم صاحب به تفاوت درجات مراتب خلعت های فاخره یافته از دریافت کام خاطر کامگار و مسرور گشتند - و نظارگیان بعد از ملاحظه آن بساط قطع نظر از اغراق و اطراد در توصیف و تعریف آن از روی استبعاد به تهیه برگ و ساز این دو طوی عظیم در پایه کم و کیف عدد و عدت درینمایه کمی فرصت و نزدیکی مدت انگشت اعجاب و اغراب را وقف دندان تحیر و تعجب ساختند - چون انجمن تماشا انجام یافت تمامی آن اسباب و اثاث ملوکه بفرخنده منزل بادشاهزاده عالمیان که در آن احیان فیض نزول خجسته بر منازل ایام بادشاهزادگی خدیو روزگار که برکنار رودبار چون واقع است مبدول داشتند بآئین شایسته مرسل گشت - و پایان آنروز طرب افروز همایون محفل خاص و عام بذور حضور خدیو روزگار منور شد و خواص و عوام در آن بزم خاص بار یافتند - و اهل رود و سرود بواسطه کردن ساز و برگ عیش و عشرت پرداخته سامان نشاط و انبساط بر طبق مقتضای مقام مهیا ساختند - و هنگام نماز شام که مشرق شرف خانه شاه برج جاه و جلال از نور حضور نیر اعظم اوج عظمت و اقبال رشک فرمای آشیانه عنقای مغرب قاف اشراق گشت - حسب الامر اعلی شاهزادهای والا قدر سلطان اورنگ زیب و سلطان مراد بخش بایمین الدوله و سایر امرای

نامور بمنزل آن شاهزاده بلند اختر شتافته همراه آن شاه داماد عروس
 بخت و اقبال از راه کنار دریا سعادت اندوز ملازمت والا شدند - و آن
 شب نور افروز همه جا در عرض راه و سرتا سر عرصه ساحل جون و ساحت
 پای درشن مراسم چراغان و آتشبازی که عمده مواد بهجت و سرور جشن
 و سور است بجا آمده بود - چنانچه از پرتو انواع آلات روشنائی مثل
 چراغ و شمع و مشعله و فانوس نمودار انوار اختر و نور ماله انور مانند
 شعله کرمک شب تاب فروغ بدروغ داشت - و آلات آتشبازی که بجهت
 شگون فتح مهمات جا بجا نصب شده خصوص تیر هوایی که کشاد یافته
 از رفیع آن روی هوا تا چرخ اطلس همه جا پرستاره می شد - و پرواز
 بلندش وجود نار کره اثیر در جذب نموده نور آن مانند شراره و شعله
 خس بی بود می نمود - چون وقت ساعت مختار در رسید اصحاب
 شرع شریف در خلوت شاه برج مقدس بحضور اشرف پیوند عقد دائمی
 میان فرخنده کوکب عالم آرای اوج خلافت و جلالت و زهره زهرای
 فلک شرافت و اصالت بر وفق شریعت غرا بستند - و عالمی زبان
 بمبارکباد کشاده باقامت مراسم معهوده و آداب مقرر این مقام داد ادای
 متعارفات دادند - و خواص و عوام از وظایف خاص نثار و انعام عام خدیو
 روزگار کام خواطر گرفتند - خاصه ارباب سخن و استعداد قصاید غرا که درباب
 تهنیت این فرخنده سور انشا نموده بودند در حضور پر نور انشاد نمودند -
 و اصحاب رود و سرود نوا سنج و غزل سرا شده آواز حسن آواز و لطف
 نغمه ساز آویزه گوش نزدیک و دور ساختند - و همگی بهمه مرادات
 خاطر رسیده سینه از آرزوهای دیرینه پرداختند - و ثنا طراز بارگاه والای
 سلیمانی طالبای کلیم همدانی تاریخ این طوی همایون را بدین گونه
 یافته *

* ابیات *

ای دل از گلشن امید گل عیش بچین
 روزگار طرب و عشرت جاوید آمد
 جشن دامادی سلطان جهان شاه شجاع
 عالم افروز تر از کوبه عید آمد
 بهر تاریخ قران کرد رقم کلک کلیم
 مهد بلقیس بسر منزل جمشید آمد

۱۰۴۲

بیان جمیع احوال پایان این سال فرخنده فال خصوص رفع بدعتی چند که در کشمیر وقوع پذیرفته بود

دادار گیتی آفرین که بنای عمارات خراب آباد عالم کون و فساد
 بر اساس عدل و بنیاد داد سلاطین نصفت آئین نهاده و رفع خرابی
 معموره خاک را بتهیه مصالح لطف و قهر ایشان منوط داشته از طبقه
 والای سلاطین جهانبنانی را برگزیده بانی و بادی تشیید مبانی آبادانی
 بلاد سازد - که پیوسته در پی معموری عالم بوده معماری عدالت را
 در هر حالت بر سر کار دارد - و در هر صورت که رودد بر شعله فشان
 سحاب تفقد و تلطف سرشار گرد کدورتی که از غبار انگیزی ظلم و بدعت
 جور پیشگان بر صفت کرده صدر مظلومان نشسته باشد مرتفع سازد - شاهد حال
 رفع شایع بدعت های شایعه است از یمن توجه حضرت صاحب قران ثانی

که از جور اندیشه‌های حکام حرفی در دار الملک کشمیر و مضافات آن پیش رفته بود رفته رفته بمبلغ‌های کلی رسید - چون درین‌ولا حقیقت آنها از انهای منتهیان صوبه مذکور و عرضداشت ظفر خان صوبه دار آن دیار بعرض مقدس رسید بی توقف فرمان قضا نشان درین باب بزام خان مذکور زیور صدور یافت - که سایر آن ابواب که ثبت دیوان مظالم ظلمه شده از روی دفتر بلکه از صفحه روزگار محو نمایند - و من بعد باین علت سوای آنچه در عهد قدیم مقرر بود هیچ چیز از رعایا نگیرند - تفصیل آن فصول و تشریح آن ابواب مشتمل برین موجب و معنون بدین عنوان ست که متصدیان مهمات سرکار عموم اهل شهر خصوص عجزه و مساکین و عجزوزان سال خورد و خورد سالان بیوه پرورد را بجهت چیدن گل زعفران کار بل بیکار می فرمایند - حکم اقدس صادر شد که دیگر بتکلیف متعرض این جماعت نشده کارگران این شغل ضروری را از سرکار خاصه شریفه مزدوری بدهند - دیگر از عهد پاستان باز معهود بود که بر سر هر خروار شالی دو نیم دام که فلسی است بوزن خاص میگرفتند و درین ایام چهار دام قرار یافته - مقرر شد که چون در عهد دولت ابد پایان بعنوان زکوٰه و سبیل راهداری که مبلغ‌های کلی میشود در سایر ممالک محروسه راه گرفت دگر مسدود شده بجهت فروعات جزوی که در جنب آن اصلا نمودی ندارد مزاحم کسی نشده در اصل چیزی ازین باب بموصول نرسانند - دیگر از هر موضعی بر سر هر چار صد خروار شالی حال حاصل دو سر گوسفند حسب المقرر زمان ماضی میگرفتند - و الحال از تعدیی صوبه داران سابق در ازاء قیمت هر گوسفندی شصت و شش دام که موازی بهای سه گوسفند ست نقدی از رعایا باز یافت مینمایند - حکم شد که حسب الصدور امر نفاذ قرین دستو

سابق معمول بوده درین باب دست تطاول من جمیع الوجوه کشیده دارند - دیگر در هر قریه چندین قانون‌گویی که بهم رسیده اند هر ساله مبلغی کلی بصیغه قانون‌گویی از رعایا میگیرند و ازین راه زیان بسیار بر رعایا و جاگیر داران می رسد - امر عالی بصدر پیوست که اکتفا بیکمی نموده دیگران را دخل ندهند - دیگر از پیر و جوان و خورد و کلان کشتی بانان بعنوان سرشمار هفتاد و پنج‌دام صیغه میر بحری نام نهاده میگیرند - فرمان شد که ازین پس قانون قدیم را دستور العمل ساخته درین باب نیز ابواب بدعت مسدود سازند - و از پیران دوازده دام و از جوانان شصت دام و از خورد سالن سی و شش دام زیاده نه طلبند - و ظفر خان صوبه دار ضعفا و مساکین را از بند تکالیف شافقه دوام مطالبات بیحساب آزاد ساخته سواد فرمان قضا نشان بر لوحی از سنگ نقش نموده در مسجد جامع نصب سازد - امید که بنای بقای آن حضرت چون پایه بنیان عدل و احسان پایدار بوده اساس قواعد و قوانین معدلت آئین آن ثانی صاحبقران سعادت قرین تا دوام دوران چرخ برین مانند بنیاد دین و داد استوار و برقرار باشد *

درینولا لشکر خان صوبه دار دهلی که هجوم افواج عساکر شیب دار الملک بدن او را فرو گرفته فخایر و بنگاه حواسش بیغما رفته بود - چنانچه اشتغال ضروری بدن از دست عمله قوی و کارکنان جوارح و اعضای او کماینبگی بر نمی آمد - چه جای آن که خود بخود نگهبانی کشوری یا سرداری لشکر را مرضی خاطر عاطر خدیو هفت کشور تواند کرد - لاجرم حضرت بادشاه حقایق آگاه که گذارش حقوق وفاداران جانسپار خاصه ارباب سوابق خدمات دیرین آیتی ست در شان آن حضرت بحکم آنکه تصدی امثال این خدمات که ترددات شافقه و حرکات

عقیقه را لازم دارد و در باره آن دیرینه بنده صادق عقیده مستلزم ارتکاب صعوبت بسیار می شد لاجرم مشار الیه را از تعهد شغل و عمل نزدیک و دور بلکه از تکلیف خدمت حضور پرنور نیز معاف داشته از جمله سرداران لشکر دعا ساختند - و تقدیم خدمت صوبه دهلی را از تغیر لشکر خان نامزد اعتقاد خان ولد اعتماد الدوله فرمودند *

بیست و یکم اسفندار منزل سعادت محمل شاهزاده شاه شجاع از قدوم بادشاه هفت کشور رشک فرمای شرف خانۀ مهرانور شد - و شاهزاده ادب پرورد خردور امتعه هر دیار در سرتاسر رهگذر بر سبیل پایی انداز گسترده رسم نثار بظهور آورد - و حسب الامر والا دو تقوز پارچه اعلی و شمشیر مرصع به یمین الدوله و خلعت با چارقب بعلامی افضل خان و سه تن دیگر از ارکان دولت دادند - و بچندین از اعظم امرا خلعت با فرجی و بسایر بندها خلعت تنها مرحمت فرمودند - و حضرت خدیو روزگار بحکم نهایت عنایت نسبت به شاهزاده در آن منزل تا آخر روز بعیش و عشرت گذرانیده نعمت خاصه همانجا تناول فرمودند *

سرآغاز سال فرخنده ششم از سنین سعادت قرین صاحبقران ثانی

بتاریخ روز یکشنبه نهم شهر برکت بهر رمضان المبارک سال هزار و چهل و دو هجری یعنی مبداء سال ششم از جلوس همایون حضرت صاحبقران دوم که انجمن جشن نوروزی بفرخی و فیروزی بر آئین هر سال بل هرروزه آذین پذیرفته صفحه عارض دیوار و در چهل ستون بارگاه گیتی پناه از نغایس و نوادر بحری و کانی زبور زینت گرفت -

خدیدو زمان یعنی نیر اعظم روی زمین صاحبقران سعادت قرین مقرر دولت و سعادت تحویل نیک اختری به برج سریر سروری نموده روی آن نمونه سپهر هشتم را از پرتو قدوم انور روکش چهارمین طارم چرخ اخضر ساختند - و سایر شاهزاده‌های بلند اختر و امرای نامور از ادای کورنش و تسلیم مراسم آداب معهوده بتقدیم رسانیده هریک در مقر مقرر خود مقام گرفتند - و چون خیل کواکب ثواقب بر اطراف اورنگ گردون نظیر جا گرفته صفی مانند جرگه مجره بستند - درین فرخنده روز پیشکش عبد الله خان بهادر فیروز جنگ صوبه دار بهار مشتملبر اقسام نوادر جواهر و نفایس مرصع آلات و شش زنجیر فیل و چند راس اسپ کونت و پنجاه هزار روپیه نقد بابت پیشکش الله ویردیخان از نظر انور گذشت *

یازدهم ماه موافق نوزدهم رمضان خواجه ابو الحسن تربتی که سابق به دیوانی کل سرافراز بوده و درین مدت از لذت طول عمریل عرض آن استیفاء حظ او فرزندگی نموده درین احیان برپایان عمر اشرف داشت بنابر علل متعدده که عمده آنها کبر سن بود بعالم بقا رحلت نمود - چون خواجه مذکور سر حلقه فدویان دیرین این دودمان بود چنانچه در عهد عرش آشیانی بخدمت دیوانی دکن و وزارت شاهزاده دانیال امتیاز داشت - و در اوایل زمان جنت مکانی میر بخشی باستقلال بود بعد آن تکفل امور دیوانی در عهده تعهد او شد - لاجرم خدیو روزگار بروفات چنان معتمدی وفادار تاسف و تحسر فرموده ظفر خان خلغش را بمنصب سه هزار سوار و عنایت علم و نقاره و صوبه داری کشمیر که بنابر نیابت خواجه باو تفویض یافته بود من حیث الاصلالت بدو حواله شده سرافراز و بلند آوازه ساختند - خلیل الله خان بخدمت

داروغگی توپخانه و محمد حسین بخدمت دیوانی برهانپور و میر عبد الکریم بخدمت داروغگی عمارت دار الخلافه سر بلندی یافتند - خواصخان بهتی بعزایت منصب سه هزاری دو هزار سوار از اصل و اضافه بر کام خاطر فیروز گردید - و قاضی محمد سعید کره‌رودی که سابقاً سی هزار روپیه سالیانه داشت درینفولا بمنصب هزاری صد سوار بلند مرتبگی یافت - از نفایسی که در فرخنده محفل نوروزی بر سبیل پیشکش گذشت مبلغ چهارده لک روپیه را بنظر قبول در آمد *

درینفولا واقعه غریبه که از بدایع وقایع عالم کون و فساد در بندرسورت رو داده بود بذابراهی مذهبان آنصوب معروض افتاد - که در خانه نائی چهار دختر از یک بطن بعرضه ظهور آمد - پس از لمحظه هر چهار در مهد عالم عدم آرمیدند - در این اوقات همشیره یلنگتوش بی اتالیق نذر محمد خان والی بلخ باهنگ زیارت حرمین مکرمین بارض مقدس دارالخلافه اکبرآباد رسیده طواف بیت المعمور دولتخانه عظمی نمود - و صد راس اسپ ترکی و هفتاد و پنج نفر شتر نر و ماده بختی و نه غلام قلماق که برادرش بر سبیل پیشکش همراه داده بود با هژده اسپ دیگر از جانب خود بنظر اشرف در آورد - آنگاه مولانا حسن قبادیانی از اعیان دانشوران مارراء النهر که از روی کمال ورع و تقوی جمال علم و فضلش خال حسن عمل داشت و بهمان نیت بهمراهی ایشان از آنولایت راهی شده بوده سعادت حضور انجمن والا ادراک نموده بیست و هفت راس اسپ که بطریق ره آورد همراه آورده بر سبیل پیشکش کشید - مکرمات حضرت همگنان را منظور نظر عنایت و مرحمت ساخته همه را بخلعت های فاخره و عنایات متوافره نوازش فرمودند - و در خاطر انور قرار یافته بود که همگنان را هنگام رخصت کامروا نموده روانه مقصد سازند -

و لیکن بحکم آنکه مخدرة مذکوره بآنمائه نیت درست در قسمت کده عهد نخست از دریافت سعادت طواف اماکن شریفه بهره‌ور نشده بود هم در دار الخلافه آنجهانی گشته باوجود حرمان نصیبی از طواف حرم خدا و دریافت مکرمات خداوند بجوار رحمت ایزدی و ثواب ترحم سایه مرحمت ابدی آن حضرت رسید *

بیست و دوم ماه که عید سعید رمضان مژده قدوم فتوحات ابد و نوید سعادت سرمد باولیای دولت جاوید رسانید - حضرت شاهنشاهی اخیای مراسم سنت حضرت سید المرسلین و پیروی طریقت پیدشروان طریق دین نموده از پرتو حضور پرنور ساحت عیدگاه را نمونه جلوه گاه انوار تجلی طور ساختند - و بعد ادای نماز عید هنگام معاودت نیز بدوات و سعادت فیل سوار آهنگ دولتخانه مبارک نمودند - و از طرفین آن قدر درم و دینار توده توده نثار رهگذار خدیو روزگار می شد که سایر نیازمندان را کنار و بر انبار زر گرفت و در جیب و دامن نقد مراد خرمن گردید *

درین ایام لشکرخان از دهلی آمده ملازمت نمود و چون از خدمت معاف شده بود سزاوار خان پسر مهینش از دریافت پایه منصب دوهزار و پانصدی ذات و دوهزار سوار نوازش یافت - و علم و نقاره که پدرش داشت ضمیمه مراحم عمیمه شده فوجداری لکهی جنگل از تعیر جان نثار خان بدو سمت تفویض پذیرفت - و لطف الله پسر وسطش بپایه منصب هزارهی چهارصد سوار سرافراز گردید - از واقعه کابل بوضوح پیوست که یادگار حسین خان از کومکیان صوبه مذکور بموجب تجویز بخشیان دیوانکده قسمت ارزاق و اعمار داخل تعیناتیان صوبه دار البقایی جاوید گشت - و خواجه بابا از تعیناتیان لاهور بنابر سزاولی متقاضیان اجل موعود نیز بدان صوب شتافت *

مرسول شدن خواجه قاسم مخاطب به صفدرخان بعنوان رسالت بجانب ایران

چون شاه عباس دارای ایران که کمال بصیرت و خبرت در حکمت عملی داشت بذاتر عاقبت بینی و به اندیشی ملک و دولت و رعایت جانب سپاهی و رعیت تحریک سلسله صداقت و اخوت نسبت بحضرت جنت مکانی می نمود و همواره هنجار مکتبه سپرده ازین راه ابواب یگانگی و یک جهتی می کشود - و بعد از رحلت آنحضرت و جلوس شاهباز اوج سعادت برنشیمین اورنگ خلافت همان سر رشته را نگاهداشته برسبیل استعجال بحری بیگ نام رسولی را بشتاب پرواز شاهین تیزپه مرسول داشت - که بعد ادای تهنیت جلوس همایون بزودی معاودت نماید تا آنگاه ایلچی معتبری که شایان ادای مراسم رسالت باشد با تحف و هدایای نمایان بدرگاه والا ارسال یابد چنانچه سابقا سمت گذارش یافته - چون قضیه ارتحال شاه پیش از رسیدن بحری بیگ سمت وقوع یافت و قرار داد خاطرش بظهور نرسید قایم مقام شاه سپهر احتشام شاه صفی اقامت مراسم معهود جد خود نموده روش پیروی ستوده پیشروان طبقه اسلاف خویش فراپیش گرفت - و همان اراده شاه بعمل آورده محمد علی بیگ نام از عمدهای دولتخواه خود را که محل اعتماد شاه بود برای ادای مراسم مبارکباد جلوس ابد پیوند و ارمغانی گرانمند از اسب و شتر و سایر امتعه نفیسه ایران که سه لک روپیه قیمت داشت ارسال داشت - لاجرم حضرت ظل سبحانی بذاتر تشیید مبانی عطوفت

و تمهید قواعد مهربانی صفدر خان را که از سعادت یافته‌های تربیت عهد بادشاهزادگی و بکمال متانت و سنجیدگی و شرافت ذات و صفات متصف است بجهت ادای مراسم رسالت و ایصال مراسله سامی مشتمل بر تهنیت جلوس مبارک و معذرت واقعه ناگزیر شاه و فتوحاتی که درین مدت رو داده از سایر اقران و امثال برگزیدند - و باوجود آنکه مشار الیه از بندهای معتبر مزاج‌دان آنحضرت بود از روی مزید اعتبار اهتمام سایر آداب گفت و گو و نشست و برخاست و اطوار کل سلوک در وقت رخصت که پانزدهم اردی بهشت اتفاق افتاد با اشاره فرمودند - و در همان وقت رخصت بعزایت خلعت با جیغه مرصع و اسپ و فیل راس المال سرافرازی ابدیش بخشیدند - و پیشتر مبلغ یک لک و پنجاه هزار روپیه بر سبیل مدد خرچ راه بدو مرحمت فرموده بودند - با آنکه از دولت این دولتکده ابدی اتصال کمال ثروت و مالداري داشت چنانچه در رفتن و باز گشتن در نهایت تجمل زیب و زینت و سامان شایان و داد و دهش نمایان بسر برده این خدمت را نحوی که شاید و باید پایه انصرام داد - مبلغ چهار لک روپیه و کسری خرید این کشور از انواع نفایس و نوادر هندوستان برسم ارمغان شاه همراه او ارسال داشتند •

سوانح حضور پرنور هفدهم ذی قعدة محفل ختم سالیانه نواب غفران مآب که درین کشور به عرس مشهور است در روضه منوره مزین شد - و بر روی تختگاهی که کرسی اصل عمارات آن حظیره مقدسه است اسپکهای کلان ایستاده کرده بر حواشی آن شامیانهای پهناور کشیدند - و در سر تا سر آن چبوتره فرشهای ملون مصور گسترده انجمنی بهشت

آئین که جای گنجای هزار محفل نشین داشت بزیب و زینت تمام آراستند - و چون بی بدلخان داروغه زرگرخانه درین اثنا محجر زرینی که چهل هزار تولچه طلا صرف آن شده بود سر تا سر کتابه و اکثر گلهای آن بروش بدیع مینا کاری باتمام رسید با کوبکها و قندیل های طلا مینا کار بنظر انور آن سرور درآورد - و بنابر امر والا آن محجر را بر اطراف مرقد منور نصب نموده قندیلها و کوبکها را در محاذی آن آویختند - و بهنگام شام آن حظیره خطیره که در حقیقت محیط انور مغفرت است از پرتو حضور پرنور شمع شبستان خلافت عظمی مهین بانوی حرم سلطنت کبری بادشاهزاده عالمیان بیگم صاحب نمودار فضای طور شده - و سایر بیگمان و مخدرات سرادق عظمت نیز بطواف مرقد ملایک مطاف آمده تمام شب در آنجا احیا داشتند - و بامدادان حضرت خلافت پناهی از فیض ورود اقدس برکت افزای آن روضه متبرکه شده تا دوپهر بآن حور نژادان در آن مکان دل نشین گذرانیدند - آنگاه بدولت خانه مراجعت نموده در آخر آنروز باز بدولت و سعادت میمنت حضور اسعد بر آن مرقد پرنور مبذول داشته تا یک پهر و یک گهری شب بدعای و فاتحه مغفرت طلب بودند - و مبلغ بیست و پنج هزار روبیه بارباب استحقاق و بیست و پنج هزار روبیه دیگر بعجایز و ارامل قسمت نموده خلعت بسیار از فرجی و شال و زر نقد بفضلا و صلحا و حفاظ و قراء که از اطراف فراهم آمده در ضمن چندین ختم قرآن مجید سبب مزید مغفرت و طلب رحمت آماده نموده بودند مرحمت فرمودند - و در آن یک شبانه روز انواع اطعمه و اشربه و شیرینی و پان و خوشبوی چند آنکه در حوصله آه اهل نیاز گنجد و قیاس قدر و سنجیدن مقدار آنرا مقیاس تخمین برنناخته میزان امتحان بر نسنجد صرف شد -

چنانچه طفیلیان زله بند و ذخیره بران آزمند چندان سرمایه سیرچشمی اندوختند که از دندان نمائی دندانۀ سین استغنا دهان عین طمع و دیدهای شره بردوختند *

در عرض این اوقات از بدایع اعجوبه‌های عالم ابداع که در ضمن مضامین وقایع صوبه کابل معروض افتاد اینکۀ در منزل سلیمان نام مردی از اهل آنولایت دختری تولد یافت که دوسر داشت - چنانچه یکی بر بالای ناف واقع بود که آن نیز در کمال استواری خلقت بوده همه چیز بجای خود داشت - و آن ماده فاسده کون و مکان که همانا وجود بدشگونش چشم زخم عالم تکوین و ایجاد بود زیاده از یکدم درد سربقا نداده هماندم درگذشت - و از عجلت خیرباد گیتی فرو گذاشت نموده زودیی شر وجود خویش از عالم شهود باز داشت - در اثنا این آوان چون از افساد هوا و فساد امرجه وقوع علت ربای مفرط و طاعون عام البلوی در اکبر آباد شیوع کلی یافته بجای رسید که علامت آن در بعضی پرستاران شبستان خلافت نیز ظهور و بروز نمود - لاجرم نقل مکان موافق رای صواب آرای خدیو زمین و زمان آمده ساحت منزل ایام بادشاهزادگی آنحضرت که بیرون قلعه بر ساحل دریای جون واقع است بنابر کشادگی و نزدیکی آب و صفای هوا از نزول انور آنسرور منور گشت - و درین ایام وبا بخاطر دقیقه یاب رسید که چون علت شیوع طاعون چنانچه هم اکنون سمت ذکر یافت فساد هواست که غالباً بدرجه سمیت می رسد و زهر مهرا رفع غایله سموم می کند آنرا درباره دفع مواد عوارض این بلیه جلیه تجربه فرمایند - اتفاقاً اندیشیده ضمیر منیر بعد الامتحان از میزان آزمون درست بر آمد *

حمله آوردن ژنده پیل بر بادشاهزاده هوشیار مغز
 بیدار بخت فروزنده تاج و تخت سلطان
 اورنگزیب و ثبات قدم ورزیدن آن
 سرافراز در برابر و برچه زدن
 در پیشانی آن پرخاش گر
 و بیان برخی
 از سوانح دیگر

سعادتمندی را که حرز یمانی حفظ آسمانی باعث نگهبانی شود
 اگر همه اهل روی زمین بکین او برخیزند هر آینه به هیچ طریق آفتی
 پیرامون او نگشته از هیچ ممرگردی بردامنش ننشیند - و فرخنده بختی
 را که دستیاری حمایت ایزدی متصدی سپرداری گردد اگر بالفرض
 برابر هر موی سرتیغ بر روی او کشند لا محاله سر موی آزار و اضرار
 نکشد - آری منظور نظر عنایت آسمانی از گزند چشم بد اختر ضرر
 نه بیند و محفوظ ضمان حمایت خیر العافیین از حوادث زمان در کنف
 امن و کشف امان باشد *

* بیت *

کسی را که ایزد نگهبان بود   برو جمله دشوار آسان بود
 کس از نیکخواهی بخت بلند   نه بیند گزند و ببیند پسند

و اختر صدق این قضیه واقعه از مطلع وقوع سائحه غریبه از سوانح
 عالم ابداع که درین نزدیکی بتازگی روی نمود ظهور می نماید - و صورت
 این معنی برین وجه است که چون در تاریخ روز سه شنبه هژدهم خرداد

بنابر فرط رغبت خاطر انور خدیو هفت کشور بتماشای مرغوب جنگ
 فیل که در اکثر ایام هفته اتفاق می افتد - سواى روز مبارک دو شنبه عید
 جلوس فرخنده که به ترتیب جشن عشرت خاص اختصاص دارد -
 و روز چهار شنبه که انواع نشاط و انبساط بذایر اقتضای وقوع قضیه نامرضیه
 نواب مهد علیا درین روز ناممنوع است - مدور امر مطاع ثانیه صاحب قران
 قرین انفاد و اذعان آمده سرزمین ساحت پای جهروکه مبارکه منازل
 ایام بادشاهزادگی محل مجادله و مصادمه دو زنده فیل بد مست
 عربده آئین گشت که هر دو از فیلخانه سرکار خاصه شریفه بودند - یکی
 ازدها صولتی دندان دار موسوم بسدهگر و دیگر اهرمن منظری بیدندان
 که بصورت سندر نامور بود - چون آن دو کوه پیکر که باد خرطوم شان
 از صور اسرافیل یاد میداد شور بامداد نشور و غوغای عرصه محشر برانگیختند
 چنانچه گوئی اکثر علامات روز رستخیز بظهور آمده چه از حرکت آن
 ده کوه شکوه که بمثال دو بیستون بقوایم چارگانه در سیر بودند بر وفق یوم
 تسیر الجبال همانا قیامت قائم شده - و از باد صدمه خرطومها که مانند
 دو ازدهای دمان درهم پیچیده بیک نفس عالمی را بدم در می کشید
 گویا صفحه زمین و طبقات آسمان را بر طبق یوم نظوی السماء کطی السجل
 الکتب بسرعت طومار باز کرده در یکدر نور دیدند - کوتاهی سخن چون
 باهم جنگ و جدال آن دو فتنه پرداز بدور و دراز کشید رفته رفته از میدان
 بر آمده تلاش کفان تا فضای پای درشن دولتخانه والا رفتند - و هیچ یک
 از آن دو زیاده سرسراز یکدیگر برنداشته از هم پای کم نیارودند - و فیلبانان
 و سایر عمله و فعله این شغل تدبیرات مقرره بسرحد فعل رسانیدند و فنون
 اعمال معهوده از آتشبازی و آب پاشی بعمل آوردند - چنانچه دمبدم
 آتش بازان و سقایان در میان میانجی شده چندانکه خواستند که بدمدمه

افسون چرخي آتش نشان و ملاطفت آب شعله نشان هنگام صلح فيما بين آن دو جنگجو تند خو گرم ساخته شعله خشم آن دو آتش وش سرکش را فرو نشانند اثری بر این مراتب مترتب نگشته بیشتر گرم کارزار شدند - چنانچه همانا گردش چرخي دامن بر آتش ایشان میزد و مشک آب دم بر آن میدمید - و هر چند فیلبانان کجک بر کاسه سر آن دو دیو سار هرمن سیر زده بر سر تلاش فود آوردن دل ایشان از پرخاش سودای خام پختن گرفتند قطعاً سودی نداده بلکه همان برای سرگرمی کشاکش آن دو شعله سرکش هلال کجک نعل در آتش کین می نهاد - و تندیی زبان شعله فشانش گویا زبانه آتش ستیز آن دو پرخاش گستر را تیزتر می کرد - چون این دو خیره سر در عین جنگ و جدال بجانبی شتافته از نظر اذور دورتر افتادند بندگان حضرت اراده استیفا حظ تماشای مستوفی فرموده با سایر شاهزادهای کامگار بدولت بر اسب سوار شده رخ بعرضه کارزار فیلان نهاده در آن نزدیکی عذران کشان ایستادند - و بادشاهزادهای بلند اقبال بسکه بتفرج شایق بودند مطلقاً در مقام احتراز نشده بحکم اهتزاز مقتضای سن از جای خود پیشتر شتافتند - چنانچه مهین بادشاهزاده سلطان دارا شکوه در جانب دست راست سدهگر قرار گرفته و قرة العین خلافت کبری شاه شجاع و سلطان اورنگ زیب در سمت چپ همان فیل توقف گزیدند - قضا را درین حالت از آنجا که سلسله جذبیهای قدرت قدیر است نظر بر بسی مصالح کلیه و اغراض متعدده که از آنجمله اظهار مراتب قابلیت و شایستگی شاهزاده والا گهر بلند اختر سلطان اورنگ زیب است صورتی غریب در عرصه ظهور روی نمود - چنانچه نزدیک بود که آسیب عین الکمال بآن منظور نظر اقبال و قبول بر خورد - که ناگاه در عین این وقت به نگاهی حمایت ربانی محفوظ و محروس

ماندند - و کیفیت این سانحه آنکه درین اثنا بظاہر عادت معهود فیلان که در عین جدال از یکدیگر جدا شده چشم بر چشم در برابر هم می ایستند و از ماندگی و کلال باز مانده دیگر باره آماده کارزار میشوند هر کدام بفاصله یکدو گام باز پس آمده بودند - سدهگر چون حریف خود را دورتر دید از وفور بدمستی بمقام خیره چشمی و خیره دستی در آمده بر عین اعیان سلطنت عظمی بادشاهزاده معظم سلطان اورنگ زیب که از همه بدو نزدیک تر بود حمله آور شد - در خلال اینحال که از فرط دهشت و غلبه وحشت عالمی مغلوب تحیر و مدهوش توهم شده بود - چنانچه نزدیک بود که بتصور اینمعنی دور از کار خلل در اساس تمکن کون و مکان راه یابد و تزلزل در بنای ثبات طبایع و ارکان افتاده زمین از جا و آسمان از پا در آید - چه جای که هوش و خرد نظارگیان و صبر و شکیب حاضران بر جا ماند - آن کوه تمکین که تمکن جبلی صاحبقرانی بتائید ازلی آسمانی بهم قرین داشت باوجود صغرسن کبر همت و عظم عزیمت را کار فرموده اصلا از جا در نیامد مگر بجانب آن پرخاش گر - و مطلقا مقید بجای دیگر نشد جز بسوی آن عریده جو - و همدران گرمی برچه که در دست داشت از سرقدرت و ثبات قلب بر پیشانی آن سخت رو زد که سنان برق نشانش زیاده از چهار انگشت در کاسه سر آن اهرمن پیکر جا کرد - درینحال که سرتا سرتماشاگران را قرار از دل رمیده و هوش از دل پریده دعا بر زبان و آمین بر لبان و نظریقبله اجابت و چشم براه اثر داشتند - و توجه بر حراست آن والا گهر گماشته همت بر سلامت آن نیکو محضر بسته بودند - چون ازین دست کاری دست بسته از آن دست پرورده عاطفت ید آلهی و منظور نظر عنایت نامتغاهی ملاحظه نمودند همگان سرانگشت اعجاب بدنشان تعجب در گرفته بلباس دعا و آمین داد

تعمین و آفرین دادند - چون سنان برچپه در سر پر شور و شر آن بدمست
 عربده گرجا گرفت و معذا آن زخم منکر بجای رسیده بود که درین کشور
 آنرا مستی میخوانند - لاجرم بذابر شورش مستی از سرفو بر سر خشم
 و غضب رفته باز به عربده گری در آمد - و اسپ شاهزاده عالمیان
 از وحشت نهیب آن هولناک منظر مهیب رمیده روگردان گردید -
 و دندان فیل بر کفل آن یکران آشنا شده بمجرد اندک صدمه در یکدگر
 غلطید - و آن قرۃ العین آبابی علوی که در حقیقت بدر بلند قدر فلک
 رفعت و اقتدار و عظمت و مقدار بود هاله زین و هلال رکاب را خالی
 ساخته چون نور نظر و فروغ مهر انور خویشتن را سبک بر زمین برگرفت -
 و در همان گرمی مانند آفتاب جهانتاب تیغ کشیده و جبین کشاده بر سر
 آن کوه پیکر حمله آور گشت - و از طرف دیگر شاهزاده نامدار آفتاب شعاع
 شاه شجاع که درین وقت با فرخندگی کوکب بخت والا از بیت الشرف
 دولت خانه زین طلوع سعادت داشت از روی مهر برادری در مقام امداد
 برادر نیک اختر شده از جا در آمد - و از سر خشم همه تن مانند خورشید
 خاوری موی بر بدن تیغ شده مرکب برانگیخت - و با برچپه لامع
 مانند نیزه خطی خطوط شعاع آفتاب ساطع حمله بر آن اهرمن دیوانه
 نمود - چون درین حال از وفور ازدهام و شور و غوغای مردم که بتازگی
 نمونه نفع صور و ضیح نشور ظهور نموده معاینه مانند روز رستخیز علامت
 یوم یفر المرء من اخیه نیز آشکار شده بود - چنانچه هیچکس بیکدگر
 بل برادر به برادر نمی پرداخت - و با اینمعنی از کثرت آلات آتشبازی
 مثل چرخي و بان و امثال آن که از فضای خاک اغبرتا سطح چرخ کبود
 را تیرگی غبار و سیاهی دود فرو گرفته بود چندانکه نور نظر کارگر نمی گشت
 که آتشبازی ملاحظه توانند نمود - قضا را چرخي برپیشانی اسپ آن

یکه تاز عرصه سرافرازی بر خورده - یکران صرصرنگ ابر سیراز صدمه چرخه
 برق اثر چراغ پا شده نزدیک بود که آن پرتو شمع دولت را بر زمین افکند -
 که درین گرمی آن فروغ چراغ دودمان صاحبقرانی و گل سرستان
 کشورستانی بسبک خیزی نسیم سحرری و تندری و تیزی شمیم گلبرگ
 طری از گلشن خانه زمین هوا گرفته بر روی زمین آشنا شدند - و از فرط
 هجوم مردم راه نیافتند که بار دیگر خود را بدان داد رسانند - در همانوقت
 که آن عربده آئین حمله آور شد چون راجه جی سنگه ولد مها سنگه نبیره
 راجه مان سنگه که از خانه زادان دیرین دولت کده ابد قرین به سعادت
 وفور اخلاص خالص و ارادت صافی کمال امتیاز و اختصاص دارد در میان
 عرصه سواره ایستاده بود از فرط تهور و پردگی خواست که پیاده آماده
 کار زار آن داد گردد - و لیکن بغیر تفکری وقت و عدم فسحت مجال نیافت
 که پا از رکاب خالی کرده خود را بر زمین گیرد - با آنکه مرکبش از فیل رم
 میکرد بهمان روش اسب بر فیل انداخت و برجهه مانند رمح خطی
 مد شهاب بر آن دیو سیر که از شدت سرعت سیر چون شعله جواله در گردش
 بود حواله نمود - چون حضرت ظل سبحانی از دور بر حقیقت معامله
 آگاهی یافتند با وجود تمکین آسمانی و تمکن و ثبات صاحب قرانی
 از جا در آمده بی اختیار شتافتند - و عالمی در جلو آن شاه سوار عرصه
 امکان پیاده رو بدان فیل نهاده درینوقت بوقت رسیدند - و از توجه
 صوری بادشاه صورت و معنی و همت باطنی آن والی ولایت ظاهر
 و باطن بدیع صورتی رو نمود که بی آنکه با آن پر خاش جو روبرو شوند
 او پشت داده بطرفی دیگر رفت - و تصویر علت صوری اینمعنی آنکه
 درین حال صورت سندر خصم او حریف خود را در عرصه نبرد از خود
 غافل دید - و فرصت فوت نه کرده از سرقوت و قدرت تمام رو بسوی هم نبرد

خود آورد - و سدهگر دیگر وقت نیافت که متوجه شاهزادهٔ تهور نهاد گردد -
 بنابرین با خصم خود مواجهه گردیده هر دو رفته رفته بطرف دیگر شتافتند -
 و آن دو منظور نظر نگاهبانی ایزدی و منصور نصرت سرمدی چون
 از توجه صوری حضرت ظل الهی آگاهی یافتند معاودت نموده مصحوب
 عون و صون عالم بالا بخدمت والد والا قدر رسیدند - و بعد از تقدیم سپاس
 عنایت الهی و عاطفت نامتناهی آنحضرت بآداب معهوده ادای شکر
 همراهی همت کارگر و توجه کار ساز بادشاهی نموده زمین بوس شکرانه
 بجا آوردند - چون آنحضرت از پرتو انوار دیدار فرخنده آثار آن دو والا گهر
 سعادت خلافت که در عین الکمال از آفت گزند چشم بد اختر محفوظ
 مانده بودند طبقات سبعه بصربصیرت را به کحل الجواهر بینش افزای
 عبرت و خبرت آموده کمال قدرت حضرت آفریدگار عالم را مجسم و مصور
 بنظر حقیقت نگر درآوردند و نخست سجدهات شکرانه در اقرار این مایه
 عنایت بیکرانه بظهور رسانیدند - آنگاه زبان بتعسین و آفرین و آغوش
 عاطفت از سر مرحمت بغوازش شاهزادگان کشوده زمانی نیک هر دو را
 در آغوش عنایت داشتند - خصوص گرامی شاهزادهٔ کامل نصیب سلطان
 اورنگ زیب که باوجود این مرتبه صغرسن مصدر این مرتبه دلیری شده
 بودند که اگر رستم دستان بجای آن دست پرورد قدرت بودی هرائینه
 از جا رفته بیدست و پا شدی و این مایه تمکین و این پایه ثبات قدم نورزیدی
 بیشتر مشمول مراتب مراحم و عواطف گشتند - و در همان روز بخلعت
 خاص و خطاب بهادری اختصاص پذیرفتند - حضرت شاهنشاهی و سایر
 ارباب مناصب والا و بندهای روشناس درگاه معلی از در ادای شکرانه
 در آمده ابواب تصدقات بر روی ارباب نیاز کشودند - و انواع خیرات
 و مبرات بظهور آورده اموال بیشمار بر اصحاب استحقاق قسمت کردند

و بوفاء اقسام نذر و عهود که در آن حال تمهید داده بودند این وقت قیام نمودند و در جشن وزن قمری آن فرخنده اختر برج اقبال که روز بیست و یکم خورداد مطابق روز جمعه دوم ذی حجه سال هزار و چهل و دو هجری رو داد حضرت ظل سبحانی سایه رحمت بر ساحت قابلیت و استعداد آن گرانمایه در درج اقبال و قبول گسترده نخست در محفل خاص و عام آن شاهزاده والا گهر عالی مقدار را با طلای ناب وزن فرمودند - و مبلغ پنج هزار اشرفی که هموزن آن گرانمایه گوهر صدف خلافت و شرافت آمده تسلیم ده تن از معتمدان نمودند که برارباب استحقاق تقسیم نمایند - آنگاه شمشیر مرصع و خنجر مرصع با پهلکتاره و سپر با یراق مرصع و برچینه مرصع و عقدی گرانمایه منظم از سروراید و لعل و زمرد در کمال نفاست و گرانمایگی و یارده مرصع و بازو بند مرصع بالماس و جیغه مرصع و چند انگشتری قیمتی و دو اسب تبیاق که یکی از آنها بسرافراز نامور مزین بزین مرصع و دیگر محلی بزین طلا و [صورت سندر]^۴ نام فیل خاصگی با ماده فیل که قیمت مجموع دو لک روپیه کشید مرحمت نموده آن شایسته اقسام عواطف بادشاهی را بانواع مراحم دیگر نوازش فرمودند - و از همه این مراتب نمایان تفویض پاینده والا و مرتبه عظمی ثبت نمودن نشان رسالت خود بر ظاهر فرمانهای عظیم الشان و ختم آن بخاتم فرخنده رقم خویش بود که در همین انجمن خیر انجام ضمیمه این مرتبه عواطف عمیقه شد - و درین خجسته روز عشرت آموز که بزم خاص انعقاد یافته رسم طرب عام شده بود سایر معنی طرازان پارسی زبان از نثار و نظام و همچنین جمیع سخنوران این کشور قلاید قصاید

غرا و مثنویات و عقود داستانهای منظومه و مرسلات رسایل منثور
در سلک نظم کشیده تا روز نشور زینت اعتناق و صدور ابتدای روزگار ساختند -
و همگی از عطایای بادشاهانه بکام خاطر رسیده سرمایه بی نیازی جاوید
اندوختند - از جمله شعرا سعیدای گیلانی مخاطب به بی بدل خان
که در فنون استعداد خاصه در فن شاعری از کل اهل روزگار امتیاز کُلی دارد -
چنانچه حقیقتاً درین مراتب بی بدل عهد خود ست - داستانی رنگین
در رشته نظم انتظام داده بعض عالی رسانید - و از تحسین طبع همایون
محسن آمده خود بزر موزون و کلام گوهر نظامش با عقد لآلی منضود
مقرون گردید - و مبلغ پنج هزار روپیه که در کفّه ترازو وزن موازین او شده بود
با هزار روپیه دیگر که گنججور از روی دور بینی بحضور آورده بود بدو
مرحمت شد - و سخن سنج نکته پرداز یعنی ترانه طراز گلشن راز طالبانی
کلیم نیز شاهد این داستان بدیع را در صورت نظم بکلیله معانی رنگین و حلقه
الفاظ گوهر آگین آراسته در نظر اهل شهود جلو نمود داد - چون بمسامع
ایستادگان حضور والا که واقفان حقایق سخن و مشرفان دقایق این فن اند
رسانیدند منظور نظر اقدس و مطبوع طبع دقیقه رس شده استحصان
و آفرین بسیار و احسان و تحسین بی شمار درباره او قرین یکدگر افتاد *

بیان چگونگی فتح حصار رفیع مقدار دولت آباد بکلید سعی مهابت خان و دیگر اولیای دولت ابد پیوند

هر صاحب سعادت که از بدو عهد فطرت و روز الست فیروزی
نصیب و نصرت روزی مخلوق گشته باشد - و نصرت آسمانی بهمراهی

موسکب مسعودش پیمان بیعت بسته - هر آئینه ابواب نیک بختی
روز بهی بدستیارچی تأیید روز بروز بروی روزگار هواخواهان آن کامگار
کشاید - و فتوحات تازه و فیوضات بی اندازه ساعت بساعت از عالم بالا
رو نموده چون دولت پایدار آن بیدار بخت بپای خود قرین دولت
و سعادت بر در آید - چنانچه به سلسله جذباتی اقبال حضرت صاحبقرانی
درینولا فتح آسمانی از قهر اعدا و کشایش قلاع حصینه نصیب اولیای
دولت جاوید قرین گردید - مثل قلاع نامی آن دیار بتخصیص قلعه
دولت آباد که از حصون^۱ [معتبر] سرزمین دکن است - که در آن ملک
بحصانت و محکمی ضرب المثل و کشاد آن از مبداء بذای این دیر
کهن بنیاد تا این روزگار سلاطین کشورگیر را بزور بازو میسر نیامده - چه آن
حصن سپهر نظیر بر قلعه کوهی البرز شکوه از اوج تا حسیض و کذکوه
تا خاک ریز از سنگ سیاه اساس یافته - و دوره دیوارش که گرده نه سپهر
است پنداری دست قدرت ربانی سپهری دیگر بر زمین نمودار ساخته -
خارا تراشان فرهاد پیشه بمثابة او را دیاف و املس نموده اند که نظر از سر تا
پا هیچ جا بند نمی شود - و آرزوی فتح آن که جز بتأیید آسمانی
در حیز امکان وقوع پذیر نتواند شد محاط کمند تصور سلاطین آفاق کشا
نمی گردد - چه قلعه مذکور مشتمل است بر هشت حصار از آنجمله چهار
باره که علو درجه هریک با پایه رفعت همت بلند و بخت ارجمند
دوش بدوش است بر فراز کوه واقع شده - و چهار دیگر که سنگینی بنیاد
آن با متانت اساس فکر دانا و رای خردمند هم آغوش است در دامان
کوه چون دوایر آسمان بر دور یکدگر در آمده - باره اولین که نامور بعنبر کوت
است اساس نهاده عنبر حبشی است - دومین بمها کوت و سومین

بکالا کوت ازین عالم هریک بنامی مشهور است - و دوره آن کوه فلک
 شکوه پنجهزار ذراع شرعی است بارتفاع یکصد و چهل ذراع در نهایت
 صافی و شفافی - و بر اطراف آن خندقی بعرض چهل ذراع و عمق
 سی ذراع در سنگ فرو برده اند که ملاحظه بسط ساختش دیده نظرگیان را
 حیرت آرد - و از دامان کوه راهی مشتمل برزینه پایهای بی پایان
 در غایت تنگی و تاریکی مانند راه کوچه زلف بتان پیچ در پیچ همه جا
 از درون کوه بالا رفته در دوری و درازی برنگ طول امل ارباب طمع بیحاصل
 بآخر نمی رسد - و از همه بدیع تر آنکه طبقه بالا که جز این راه ندارد
 بی روشنائی مشعل و چراغ راه آن نتوان یافت - و از سمت پائین
 بدروازه آهنی بند شده از بالا تا به پائین بردهن آن راه آهن انداخته
 اند - یعنی اگر بمقتضای قضایای روزگار دست از همه سو کوتاه گشته
 بجای نرسد و معامله بجهنگ پیش نرود انگشت و آتش بسیاری
 بزیر آن افروخته به نهجی آنرا تفته و تابناک سازند که از جوش حرارت
 و شراره شرارت سر تا سر آن رهگذر مانند دهلیز سقر بخار انگیز گشته سمندر
 را مجال گذار از آن محال نماید - اگرچه از مبداء بنای آن جز بانی
 کهن دیر دنیا دیگری اطلاع ندارد اما به گمان هفود هزار قرن پیش ازین
 بنا نهاده دیوان است - الحق عقل گواهی می دهد که شاید پیش از
 آفرینش ابو البشر اساس نهاده دیوان باشد - چه بعد از ملاحظه نظر هیچ
 خردمندی را باور نمی آید که اینگونه بنیانی غریب ساخته و پرداخته
 بشر تواند بود - از قدیم الدهر تا عهد سلطان تغلق که پس از محاصره
 مدت مدید بیارویی توفیق آسمانی و تأیید عالم بالا دست بر آن یافته
 دیگری بچیرگی بر آن مستولی نشده - مگر اولیای دولت حضرت
 صاحبقران ثانی که به نیروی آیات اقبال بلند و عزایم عظیمه که تاثیر اسمی

آلهی دارند طلسم قدیم این کهن دژ را درهم شکستند - کیفیت این واقعه واقعی و علت صوری این معنی تقدیری آنکه چون فتح خان پسر عذیر حبشی چندی پیش ازین بمقتضای پیش بینی و به اندیشی و چه بحکم بیچارگی و اضطرار بندگی درگاه جهان پناه اختیار نموده ولی نعمت سابق خود نظام الملک را راهی دارالملک فنا گردانید - و بقصد اظهار ارادت و اخلاص عبد الرسول پسر خود را با پیشکش گرانمند بدرگاه عالم پناه فرستاده این معنی را وسیله شفاعت و میانجی استعفا ساخت - حضرت خلافت مرتبت معذرت او را در پذیرفته بعضی از محال متعلقه اش که بساهو بهونسله مرحمت فرموده بودند بذایر انجام درخواه او بدو مرحمت نمودند - و این معنی که موجب بی اعتباری و سبب سبکی ساهو تباہ رای بود بر آن رو سیاه گران آمده از فرط سبکسری و تهی مغزی پیوند امید از سر رشته دولت جاوید که بدست آورده بود گسست و از راه ناسپاسی رو گردان شده به عادل خان پیوست - و خان ساده دل سلیم الصدر آن مصدر افعال ذمیمه را بولایت خود راه و در حمایت خود پناه داده بسخفان ساده فریب دور از راه او از جا رفته از راه ناعاقبت اندیشی تسخیر دولت آباد و کسر صولت فتح خان را نصب العین ساخت - و جمعی از سرکردهای لشکر تفوقه اثر خود را نامزد انصوام این مهم نموده با گروهی بی سرو پا همراہ او فرستاد - چون عمدهای نظام الملک از فتح خان بسبب پیمان شکنی و سست عہدی او رمیده خاطر شده بودند او نیز از بدگمانیها و تباہ اندیشیها که لازمه غدارانست خاطر از ایشان جمع نداشت - بذایر آن به مہابت خان خانخانان نوشت که چون دریغوا مردم عادلخان بتحریک ساهو سیاهرو مصدر حرکات ناهنجار شده بمقام استخلاص دولت آباد درآمده

اند - چنانچه بالفعل از روی استقلال تام و نیروی قوت و قدرت تمام سر تا سر آنحصار را در حیطه محاصره دارند - و از قلت غله و کثرت قحط و غلا کار بدان حد کشیده که بر قلعه استیلا یابند - درین صورت خلاص این اخلاص آئین ارادت سرشت که بذایر مقتضای سرنوشت نیک جبهه عبودیت دیرین را از سرنو بداغ بندگی زینت داده بر ذمت همت اولیای دولت ابد قرین لازم است - یقین که مسارعت در التزام طریقه کومک و مساعدت که عین دولتخواهی است منظور خواهد شد - چون خانخانان برین اتفاق حسن که نتیجه اوضاع متوافق و انظار متناسب افلاک و انجام بود اشراف و اطلاع یافت بکارفرمائی همت عالی و کار طلبی اخلاص نخست خانزمان خلف الصدق خود را با فوجی جرار از اولیای دولت ابد طراز بر سر مخالفان بر سبیل منقلا راهی ساخت - و خود نیز بتاریخ بیست و دوم دی ماه بانیت صادق و رای صائب و اندیشه درست و عزم نافذ از دنبال بطریق استعجال روانه شد - چون خان زمان با اعتماد عون و صون آلهی و اعتضاد اقبال بادشاهی بآراستگی فوج و پیراستگی صفوف روانه شده بود همین که طلیعه هراول از کرپوه پهلومری گذاره شد ساهو و رندوله و انکس خان و غیره سرداران باهشت هزار سوار جرار به بلندی برآمده صف آرا گشتند - و باوجود کمال عدم ثبات قدم پایمردی برکاب پایداری نموده باندازه دستبازی سرگرم بان اندازی شدند - درین حال دلیر همت و لهراسپ برادران خانزمان با سایر همراهان بادپایان شعله شتاب را بآتش افروزی خار مهمیز سرعت انگیز گرم عنان ساخته جلوریز بعرضه ستیز آوردند - و هژبران بیشه ستیز همدست یکدیگر شده جنگ به خون ریزی آن روباه منشان دغا پیشه تیز نمودند - در عین این حال که جنگ از هر دو سوترازو گشته عالمی متعاقب یکدیگر بعالم دیگر

روانه می شد - و معامله به نیروی سرپنجه و زور بازو افتاده دلاوران مخالف و موافق بر سر آن پله مایه قدر و مقدار دلیری یکدیگر می سنجیدند - و هر کرا کفه پردلی گرانبار تر بود جای خویشتن را نگه داشته - سبکسران خشک مغز از ادای حق برابری سر باز می زدند - بیک ناگاه نصرت آسمانی موافقت موافقان بجا آورده غنیم را پای ثبات از جا رفت - و از هجوم جنود رعب طریقه فرار که همواره آن هنجار ناهمواری سپر این گروه نابکار است پیموده تا تالاب کهرگی بهمان پا تاختند - و موکب سعادت تا آن موضع همه جا مراسم تعاقب بجا آورده در اثنای تعاقب نیز جمعی کثیر را بی سرو پی سپر ساختند - و بعد ازین فتح نمایان سرداران عادل خان را پای تمکن برجا نموده ثبات قدم را خیر باد گفتند - و با فتح خان ابواب موافقت مفتوح داشته پیغام دادند که چون اصل پیشنهاد افواج بادشاهی استیصال بنیاد دولت نظام الملک و استخلاص حصار دولت آباد است که تسخیر ولایات دکن متفرع بر آن میگرد - و این معنی که عذریب بچهره کشائی اقبال صورت بسته چون بالآخر منجر به تزلزل بنیان خانواده عادل خان می شود بهیچ وجه مرضی ما نیست - و صلاح طرفین در قواعد عهد و میثاق ما که اولیای دولت این دو سلسله ایم انحصار دارد - انسب آنست که به تشیید مبانی صلح پرداخته از مصالح اتحاد و اتفاق اساس دولت این دو خانواده را استواری دهیم - و بنابراین برای بنای اساس آشتی از هر دو سو طرح اظهار یک جهتی انداخته بهمه جهت رنگ شعار یکنوگی ریختند - و بمیانجی رسل و رسائل عقد بیعت بمیان آورده وثایق پیمان را بایمان موکد گردانیدند - که ازین پس طریقه وفاء و وفای پیش گرفته در رسانیدن رسد آذوقه و ادای مراسم مدد دقایق همراهی بدرجه کمال رسانند - و دم نقد از تعهد تسلیم سه لک هون

فتح الباب سایر ابواب امداد و اعانت بجا آرند - فتح خان که از فاتحه روزگار باز مدار بر بد عهده و پیمان شکنی نهاده بیعتی را ناشکسته نگذاشته بود مگر میثاقی که در عهد فطرت نخست بانگهداشت سر رشته خلاف و نفاق بسته همان را درست نگاهداشته بود بغریب و دستان ایشان بازی خورده بآن بد اندیشان که در حقیقت ناراستان بودند همدست و همدستان شده از سر پاس گفته و پذیرفته خویش در گذشته سر رشته بهبود وقت را از دست داده - و باجود آنکه فقدان آذوقه قلعه در پایه بود که چار پایان ایشان یکسر از دست رفته بودند از تعهدات مردم عادل خان درباره نگاهداشت حصار بر سر ثبات قدمی که مقدم سر منزل عدم بود پا محکم نموده و بیجاپوریان بد عهد خاطر جمع نموده از سر نو در صدد آوردن رسد غله و کشیدن آذوقه بقلعه شدند - چون خبر نقض عهد فتح خان در ظفر نگر به خانخانان رسید بنابر تحریک غیرت و تحریص حمیت یکباره در پی چاره گری این کار شده همت کار گرا در باره تذبذب آن سبک سر بل گوشمال سرتاسر آن تهی مغزان غنوده خود کار فرموده نخست بخان زمان نوشت - که قبل از رسیدن سایر موکب اقبال آن حصار را از روی کمال اقتدار و استقلال قبل نماید - و از سر نو دل بر کار سازی نیت خالص و عزم راسخ و همت نافذ و رای صائب بسته عدو بدمدی و قلعه کشائی پیش نهاد سازد - و چون از فسحت دستگاه قحط و غلا ساحت کار بر اهل حصار تنگ گشته بنابر آن رندوله و ساهو مقهور بنظام پور آمده در پی سامان و سر انجام قلعه اند - اول بر سر ایشان ترکناز آورده آن بد اندیشان را ازینجا بیجا کند و خود در جای ایشان اقامت نموده باشد طریق تنگ گیری و تضییق محاصره در صدد انسداد مخارج و مداخل قلعه باشد - که مبدا مخالفان ناگهان آذوقه ازین ممر به متخصصان رسانند - و شاید که ازین راه گروه مخدول ابواب

طلب امان مفتوح دارند - اگر تا رسیدن اینجانب سیمای مقصود در آئینه وقوع چهره نما گشته همگنان از در استیمان در آیند درین صورت زینهار از ایشان دریغ ندارد - و الا فرمانروای تیغ بی زینهار را بر ایشان حکم سازد - چون نوشته بخان زمان رسید سرعت تمام به نظام پور آمده فتنه پژوهان را از حوالی دولت آباد برآورد - فتح خان از شنیدن این خبر و فقدان قوت و قوت هلاک و بوار خویش در آئینه روزگار معانده دیده به کارفرمایی ادبار و راهنمایی اندیشه دور از کار دل نهاد مرگ شده دیگر باره بمقام استحکام برج و باره درآمد - و خیریت خان عم رندوله خان را که سپه سالار عادلخان بود باسبب سوار بدرون قلعه طلبید - درین ایام خانخانان نیز بتاریخ بیست و یکم اسفندار بدولت آباد پیوسته روز دیگر دور دایره حصار را پی سپر باره باد رفتار ساخت - و همگی اطراف و اکناف آنرا باحاطه پرکار نظردقت نگر در آورده کیفیت حقایق آنرا از قرار واقع تصور نموده - آنگاه جگراج را در خانه فتح خان بدروازه بناکچه‌ری جای داده دروازه نظام پور را بخان زمان و دروازه پتن را به نصیری خان سپرد - و کاغذی واره نزدیک بحوض قتلوه که کاغذ دولت آبادی مشهور را کاغذگران آن قریه می سازند باهتمام دلیر همت و جمعی از مردم کار طلب مقرر ساخت - و خود در خانه نظام الملک که متصل بقلعه در نظام پور واقع است اقامت گزید - و دیگر جای نیز ملچاها بجای استوار ساخته قلعه را از روی ظاهر باحاطه دلیران بلند همت و باطناً باحاطه همت دلیرانه محاصره نموده - و از سرنو کمر بعدو بندی و قلعه کشائی بسته تهیه مایحتاج کار و در بایست وقت از ساختن سرکوب و جواله و زینه و امثال اینها پیش نهاد نمود - و خان زمان را با پنجهزار سوار جرار جنگجوی نبرد آزما معین نمود که پیوسته مستعد کار و آماده پیکار بود - و هر ملچاری را که

مدد کار درکار داشته باشد پا در رکیب در آورده بشتاب سیلاب سر در نشیب روی بدان سو آرد - چون سرکوب آن حصار در کوهی که پیش روی کاغذی واره واقع است انحصار داشت - بصوابدید سپه سالار شهامت شعار توپهای راست آهنگ درست انداز دوزرس ازدها نفس که بدمی عالمی برهم زده جبال البرز مثال از بیخ و بن میکنند - و بیکنفس بارهای سبعة سپهر چنبري افکنده بروج دوازده گانه چرخ اطلس را در یکدگر می شکند - کار گذاران حیل و منصوبه ساز باستعمال فنون نیرنگ و فسون باضم انواع حیل ریاضیه و جبر افعال چندین کوه آهین و روئین را بغراز آن کوه خارا بر آورده نصب نمودند - و چون سپه سالار توپها را حسب المدعا جابجا قرار داده خاطر ازین ممر جمع نمود جمعی را به نگاهبانی ایشان برگماشته لهراسپ را باهتمام ایشان و کارفرمائی عملی توپخانه بازداشت - و از آن جانب نیز فتح خان بسرانجام مصالح قلعه داری و استحکام دادن باره و مسدود ساختن مخارج و مداخل پرداخته نظام الملک را در کالا کوت باز داشت - و خود در مهاکوت جای اقامت گزیده همگی مردم را درون حصار عنبر کوت اساس نهاده عنبر که محیط بیرون شهر است گذاشت - چون قلعه اصل دولت آباد که مانند سرکش کاف کوه برقله کوهی قاف شکوه سمت وقوع یافته بذبران از حراست و نگاهبانی بی نیاز است چنانچه چندی از تفنگچیان همواره آنجا می باشند درین وقت نیز برفوق دستور معهود بهمان اکتفا نمود - مجمل درین ایام که روز بازار محاصره رونق تمام داشت و پیوسته هنگامه مقاتله و مجادله و مواجهه و مقابله از بیرون و درون گرم بوده طرفین داد دار و گیر و زد و خورد می دادند - باوجود آنکه در برج و باره قلعه انواع آلات آتشبازی از توپ و تفنگ و بادلیج و ضربزن و امثال اینها بسرکاری عملی این امر که پیوسته بر سر کار خود جد و

چند داشتند در کار خود سرراست بود - بهادران غنیم بنحوی گرم نگاپو بودند که نفس کشیدن در ضمن دم زدن و آرمیدن در عین طپیدن بعمل می آوردند - چنانچه هر چند دود از نهاد و دمار از جان و شعله از دهان ایشان بر می آمد بیشتر سرگرم شغل خویش می شدند - درین حال قطعاً بهادران جان سپار و اولیای دولت پایدار در برابر ثبات قدم از دست نمی دادند و به پیشرفت کار مقید شده مطلقاً در جان فشانی پای کم نمی آوردند *

از سوانح این ایام روگردانی یافتن خان نابخورد و فرتوت است از سعادت دوجہانی - و کیفیت معنی مذکور این صورت داشت که چون قلعه دولت آباد مشرف بر استخلاص شد آن تیره درون از راه اخلاص باطنی که به سلسله نظام الملک داشت و میدانست که این مقدمه باعث تخریب مطلق و استیصال بر اصل آن دودمان میشود بخاطر ناقص آورد که از هر راه که رود دود زیاد بر امکان کوشیده نگذارد که این معنی صورت بندد و این امر واقعی که تقدیر بر آن رفته بوقوع پیوندد - و چون کاری که بالفعل در قوت اقتدار او بود در رسانیدن آنوقت بدان حصار و امداد اهل آن که به تفنگچی انحصار داشت - لاجرم مکرر این اندام دور از کار نمود و غایت مقدور خود را بفعل آورد و لیکن اراده نارس او از فرط ضبط و ربط خانخانان صورت نه بسته بروفق مدعا بظهور نرسید - و آنانکه چندین مرتبه از اردو بازار آن نجار حسب الاستصواب او غله می بردند گرفتار گشتند - از آنجا که مدار سالاری سپاه بر مدارا و اغماض عین است خانخانان بحکم اقتضای وقت این معنی را بر روی او نیاروده مقرر ساخت که حمله آن بار و عملاً این کار هر بار که گرفتار آیند همانجا بقتل رسانند - با آنکه مکرر خون گرفته چند دستگیر شده بیاسا رسیدند و خبر بان آشفته مغز و خفته

خرد رسید بدین مایه تنبیهات اصلا متنبه نگشت - و بحکم ناپخته کاریهای اندیشه خام همان سر رشته را از دست نداده بر سر پیش نهاد پیشینه می بود - تا آنکه از خار خار داعیه مذکوره که باعث خلغ خاطر آن نابکار شده بود کار بجای رسید که کچه این نفاق مخفی نحوی گل کرد و بخیه این راز نهفته آن گونه بر روی روز افتاد - که خانخانان را باوجود این مرتبه اغماص عین سر رشته اختیار پوشیده گذاشتن و در لباس نگاهداشتن آن سر مستور از دست رفت - و رفته رفته شهرت کرده گفته گفته باو رسید - و باوجود آنکه از جانب خانخانان هنوز این معنی بروز نکرده بود بنابراین تلزم خیانت و خوف و حذر غدر یکبارگی ناسپاسی و حرام نمکی بر خود روا داشته از سر اضطرار عار فرار اختیار کرد - و از همراهی موکب اقبال بریده با همگی مردم و بنگاه خود بخیل عادل خان پیوست - و چون بسبب عدم آذوقه کار بر فتح خان به تنگی کشید بیجاپوریان بخاطر آوردند که بهر وجه که رو دهد غله باو رسانند - بنابراین قرار داد هنگام شام با قریب چهار صد گاو غله بار بنواحی معسکر اقبال آمده آهنگ دخول قلعه نمودند - و هنگام نصف شب در وقتی که خان زمان باهتمام ملچار شتافته بود بیخبر بر سر منزل او رندوله و فهاد و بهلول و ساهو با قریب چهار هزار سوار ریختند - راو ستر سال که خان مذکور نکهبانی بنگاه ملچار خود را بدو و اندک مایه مردم از سپاهیان خود باز گذاشته بود با راجپوتان خویش و مردم خان زمان رو بمقابلۀ ایشان آورده مردانه کوشید - و بضرب تیرو تفنگ دمار از روزگار ایشان بر آورده کارستانی غریب بر روی کار آورد - چنانچه باوجود قلت عدد اولیای دولت و کثرت اعدا جمعی کثیر مثل برادر زاده بهلول و چند نامدار دیگر از آن باد ساران آتشین سر بر خاک هلاک افتادند - و باقی مخدول و مذکوب رو براۀ فرار آورده هزیمت را

نوعی از غنیمت شمردند - و درین دستبازی مالشی بسزا یافته دوسه روز سر بگریبان فرو برده پای بدامان کشیدند - گریختگان بی آزره هنگام نصف شب بعد از سه روز باز نزدیک عسکر فیروزی نمودار گشتند - خانخانان تاکید نمود که زمین پراز کرویو و مغاک است افواج قاهره یسال بسته برجای خود بایستند تا مخاذیل شوخی کرده از جای خود پیش نیایند و جلو نیندازند - دلیران معرکه هیجا بموجب قرار داد آماده کارزار گشتند - و ره نوردان وادی فغان تافته نزد یاقوت و رندوله که متصل نظام پور متردد نشسته بودند رفتند - و همانوقت مجلس کنگاش آراسته از سرزنش یاقوت مردود و سپاه بیجاپور از آمد و شد ناتمام و سواری هر روزه و خودنمایی از دور مانده باز در عین گرمگاه روز که سرداران عسکر فیروز از همه رهگذار آسوده خاطر در منازل خویش آرمیده بودند باتفاق یکدیگر دلیرانه بر سر خیمه و خرگاه دلیر همت ریختند - و او خاطر بعون و صون آلهی و همراهی اقبال بادشاهی جمع نموده با جمیعت قلیل سرگرم مقابله و مواجهه شد - اتفاقاً نخست از صف اهل نفاق و خلاف خون گرفته که پیمانۀ زندگانی او از درد ممات لبریز و کاسۀ سس از بادۀ غرور و پندار سرشار بود باد جبروت در بروت انداخته بعرضه مصاف تاخت و بیانگ بلند درخواست مبارزت به پرتی راج راتهور نمود - و او را تهور راجپوتی عمده دواعی اجابت ملتمس آن مدعی گشته باو روبرو شد - چون پرتی راج را زور سرپنجه و نیروی بازو از همراهی اقبال کارساز حضرت ظل آلهی بود در اندک فرصتی برو غالب آمد - و با دوتن دیگر که به امداد آن اجل رسیده شتافتند و تا رسیدن ایشان آن نابکار بجهنم رسیده بود ناچار بار هم نبرد شدند - تنها در آویخته بهمان اعتضاد سر هر دو از تن برداشت - درین اثنا مرزا لهراسپ با فوج خود آمده بدلیر همت

پیوست - و طرفین از فرط کشتش و کوشش پیوند تن از جان یکدیگر گسسته شعلهای آتش تیغ کین را باوج فلک رسانیدند - و از روی کمال استقلال و اقتدار باهم در آویخته از غایت زد و خورد در معرکه جانفشانی و سر بازی سرگرمی دیگر اندوختند - چنانچه در یکدم از اثر فسون همزبانی و خاصیت افسانه خوانی سنان تیز زبان بسی خون گرفته را خواب مرگ فرو گرفته تا بامداد روز نشور خفتند - و در نیم نفس بسی سرکشان که مانند پست همتان ننگ قرار با خود قرار نداده خود را باتش تیغ شعله بار دلاوران تهور شعار زده بودند باتش حمیت جاهلیت سوختند - بالاخر از مهب عذایت ربانی نسیم نصرت بر گلشن اقبال حضرت شاهنشاهی وزیدن گرفت - و افواج غنیم خدلان شعار که درحقیقت خار راه کشایش کار بودند گل عار فرار بر سر زده رو بوالهی هزیمت نهادند - و بهادران بر سیل تعاقب چند کروه از عقب ایشان شتافته گروهی انبوه را در عین هزیمت به دار البوار راهی ساختند - در اثنای این حال چون خانخانان اطلاع یافت که بیست هزار گاو غله با سیصد و پنجاه سوار از بندهای درگاه در ظفر نگر رسیده از ملاحظه دستبرد غنیم که مانند اندیشه خود در آن سر زمین پراکنده شده اند یاری رسیدن خود به لشکر ظفر اثر ندارند - سپه سالار مبارز خان و نظر بهادر و راو دودا را بجهت آوردن آن فرستاد - و بذایر احتیاط خانزمان بهادر را نیز از عقب راهی ساخت - بهلول و ساهو وغیره متخولان با فوجی گران سنگ بآهنگ قطع طریق بهادران راهی گشته با خان زمان رویو گشتند - و جنگی عظیم در پیوسته دلیران کوه و قار بباد حمله مصرصر اثر گرد از بنیاد وجود نابود آن خیل سبکسرباد سار بر انگیخته بهر طرف که رو می آوردند جمعی کثیر را عرضه تیغ بیدریغ می ساختند - و از صدمهای سخت

سنگ تفرقه درمیان ارواح و اجسام آن خاکساران آتشی سرشت انداخته از دست برده‌های پی‌درپی کار بجای رسانیدند که هیچ خون گرفته را از روی پیش آمدن در عرصه‌گاه خاطر جلوه نمی نمود چه جای آنکه پای جرات و جلالت از خانه رکاب فرا پیش گذارد - و هیچ سر گذشته را از فرط افسردگی دست گیر امل بلگام گیری نمی گرائید تا بگرم ساختن عنان مرکبان چه رسد - مجملّاً از سه پهر روز تا دو گهری شب هنگام جنگ تیر و تفنگ و نیزه و شمشیر گرم بوده جمعی کثیر از مخالفان بقتل رسیدند و اکثر زخمهای منکر برداشتند - و از موافقان چندی که یکه تاز عرصه تیزجلویی و پیش روی بودند به برداشتن جراحت‌های کاری که همانا التمغای اقطاع ابدی نیکنامی و کامگاریست فرمان یافتند - و در پایان امر چون سرداران غنیم دیدند که در عرصه کارزار از پیکار بهادران جز خوردن زخمهای کاری بری بر نمی‌دارند و سوای بقتل دادن مردم کاری نمی سازند - ناچار بتنگ و تاجان بیرون برده خود را به پناه کوه انداختند - بهلول مخدول که سر کچ اندیشان و ناراستان بود و مکر درستان او در داستانها ضرب المثل این خیال خام پخت که بدولت آباد شتافته به خانخانان که در آنولا اکثر مردم کار آمدنی را برای آوردن رسد از خود جدا ساخته خود باندک سپاهی در اردو مانده بود دستبردنی نمایان نماید - بنابراین رای ناصواب دست از جنگ کوتاه ساخته سمت دولت آباد پیش گرفت - خان منصوبه بین پیش اندیش از فرط پندلی بوادعی تدبیر که در امثال این احوال عین نیکو محضریست ره برده یقین دانست که خویشتن داری و پهلو تهی کردن آن دغا پیشه حریف پر فن از پرخاش جوئی خالی از عذر سکالی نیست - و بذابر آنکه از کمی مدد سپه سالار و مکاری آن غدار پرکار آگاهی داشت بمجرد اندک جولان اسپ

اندیشه راه به پیشنهاد آن سرگروه اهل عذاب برده در صدد مدد خانخانان شد - و خواست که بمنصوریه بازی غائبانه فرزند بند آن مدبر مدبر را که به لجاج شطرنج روزگار دورخ طرح می دهد برهم زند - در دم دلیر همت را با فوجی آراسته نزد خانخانان فرستاد - چون بهلول و سایر بداندیشان تیره رای در عین ظلمت شب به معسکر خانخانان رسیدند - از آنجا که خواست الهی به وهن و ضعف هواخواهان دولت تعلق پذیر نه گشته مقتضای مصلحت قضا و قدر امری دیگر بود - همگنان باتفاق کلمه بنابر وفق مقتضای حال آنوقت صلاح در شبخون ندانسته هنگام طلوع طلیعه بامداد را میعاد جنگ قرار دادند - قضا را آخر آن شب دلیر همت به خانخانان پیوسته مخالفان پیوند امید بسته گسستند - و آن مخدولان بی اختیار فسم عزیمت نموده سلوک طریق هزیمت را غنیمت دانستند *

از سوانح این ایام آنجهانی شدن اوداجیرام است - آن بنده درست اخلاص که از سلسله برهمنان دکن بود و سابقا نزد عنبر اعتبار داشت - و بعد آن داخل بندهای درگاه گشته بمنصب پنجهزاری ذات و سوار سرافرازی یافته - بنابر اشتداد عوارض عارضه که از درگاه باز بر مزاجش طاری گشته این وقت طغیان نموده بود در گذشت - چون مردم کار آمدنی داشت خانخانان نظر بمقتضای وقت و حال انداخته منصب سه هزار ذات و دو هزار سوار بنام پسر خرد او تجویز نمود - و بیست و ششم سردار والا مقدار صلاح وقت در آن دید که فوجی جرار بسرداری خان زمان بر سر بنگاه مخالفان که در آن نزدیکی اتفاق وقوع داشت ارسال دارد - بنابر آن نصیریخان و سایر اعیان عسکر اقبال را همراه آن خان نصرت نشان بتقدیم این خدمت نامزد فرمود - خان مذکور

دلیر همت را با تابینان خانخانان و راجپوتان کم منصب بهراولی منصوب ساخت - و برانغار را باهتمام مبارز خان و سایر افغانان و جرانغار را به نصیریخان و مردم او باز داشت - و خود با راو سترسال و راو کین و غیره در قول قرار گرفت - و بعد از طی چهار کوه مسافت افواج مخالفان تیره باطن نمودار گشته بمواجهه و مقابله پرداختند - و برین سردیگر باره اصحاب وفا و وفای و ارباب خلاف و نفاق روبروی هم شده ارباب نور و ظلمت و حق و باطل بیکدیگر در آمیختند - و عموم آن باطل ستیزان ظلم و جهول خصوص بهلول حق نعمت ناشناس ناسپاس با اهل حق و حقیقت در آویخته بجای دستبرد سر می باختند - و در این مرتبه نیز مراتب شدت کر و فر بمراتب شتی از کترهای دیگر در گذشت - و بهادران پر دل کم هراس مانند شیر زیان و ببر بیان خود را بمیان آن رویه منشان و حیل گران زبون گیر انداختند - و ساحت سینه را از کینه دیرینه آن بد اندیشان پرداخته عرصه جنگ را از ننگ وجود ایشان خالی ساختند - چنانچه در یک لمحّه مجموع دواب و اسباب ارباب خلاف از اسپ و شتر و گاو و خیمه با سایر احوال و اثقال و غله بسیار بتصرف در آوردند - و تا قریب در پهر بآهنگ فراهم آوردن تاراجیان و تفقد احوال و اموال گرانباران درنگ نموده و همگنانرا از نزدیک و دور یکجا کرده بهیئت اجتماعی کامران و مقضی المرام معاودت نمودند - درینولا فتح خان را اظهار جرأتی بخاطر رسیده از سر تجلد فوج آرا شده دوسه زنجیر فیل جنگی که در قلعه مانده بود پیش انداخت - و خود از دنبال روانه شده بدروازه پتن و کهرکی آمد - و چندی از دلیران برگزیده را مقرر نمود که از راه دریچه که روبروی نقب واقع بود بیرون رفته مهیای کار و مترعد پیکار باشند - تا آنگاه که خود نیز از عقب ایشان برآمده بهیئت

اجتماعی روانه شوند - شاید که بر نگاهبانان ملجاری که نقب از آنجا سر شده بود زده دستبرد می نمایند - و مردم بادشاهی از این معنی آگاهی یافته جمعی از سپاهیان کاری روبروی ایشان شده کار از مواجهه و مقابله بمجادله و مقاتله رسانیدند - و چندین تن از آن زیاده سران را بضرب تیر و تفنگ از پا در آورده دیگرانرا سر راست برآه فرار فراری ساختند - چون درین چندگاه بهادران موکب اقبال از فرط اشتغال به شغل جدال و قتال متوجه به کهی که عبارت است از آوردن گاه و هیمة نشده بودند لاجرم این دو متاع کم یافت در همه اردوی معلی بذهایت مرتبه کهی گرائیده بود - چنانچه گاه جای اکسیر اکبر یافته هیمة قدر کبریت احمر گرفته بود - بذابر آن حسب الاستصواب خانخانان خان زمان و نصیربخان برای محافظت عملی این کار و حمله این بار نامزد شدند - و خانخانان قرار داد که خان زمان برای آوردن کهی بشتابد و نصیربخان نزدیک اردو بایستد - تا بآن مردم که در رفتن و آمدن پس و پیش باشند گزندی نرسد - چون مردم اردو که بکهی شتافته بودند بذابر عدم آگاهی از کید اعداء دولت نامتفاهی بگاه معاودت شتران و فیلان گرانبار هیمة و گاه را پیش انداخته راهی شدند - رندوله و چندی از سرداران بگمان خالی بودن بیشه از شیران شیرک شده همگنان را قتل نمودند - اتفاق نصیربخان که تا معاودت خان زمان در نزدیکیهای اردو توقف نموده بود بر مواضع اهل نفاق مطلع شده فوجی از تابیضان خود فرستاد - رندوله که درین صورت نقش مرادش بر وجه احسن درست نشین شده بود ازین معنی آگاهی یافته دانست که سهم اندیشه آن خطا پیشه به هدف اصابت برخورده و دام مکیدت آن فاسد عقیدت صید مقصود بر وفق کام و طبق مرام بقید احاطه در آورده - با سایر همراهان که قریب سه هزار سوار بودند جلو ریز

بر سر ایشان تاخت - نصیریخان ازین معنی خبر یافته با آنکه اکثر همراهان و تابینان خود را برای محافظت سر راهها جابجا متفرق ساخته زیاده از پانصد سوار با او نمادده بودند از قلت جمیعت اندیشه‌مند نگشته ماندند شیر ژیان که همواره بی مددگار یک تنه رو بعرض کارزار می‌آرد بنابر انداز گوشمال آن شوخ چشمان به قلب سپاه ایشان ترک‌تاز نمود - و در اثغای راه جمعی از تغنگچیان بر آبکندی سر راه مخالفان بکمین نشاند - چون درین حال که رندوله و همراهانش ماندند نخچیر رم خورده بی محابا شتافتند بر سر تیر کمین کشایان رسیدند - قدر اندازان ایشان را بباد تغنگ گرفته بیکدم اسپ و آدم بسیار آن تباہ اندیشان بخاک هلاک انداختند - باوجود اینگونه تنبیهی بلیغ اصلا متذبه نگشته بنابر پنداری که لازمه غنوده خردی ست بمقتضای نفس اماره و طبع زیانکاره کار کردند - و دیگر باره خیال محال کمین کشائی بر محروسان حمایت خدائی بسته سمت فوج دلیر همت و میرزا لهراسپ پیش گرفتند - نصیریخان درینوقت نیز رو بدفع آن تیره رویان نهاده در حمله اول سلک جمیعت ایشان را از هم گسست - چون آن کوتاه نظران از همه سو حوادث آسمانی را محیط خود دیده دانستند که ازین میانه جان مفت بیرون نمیتوان برد - خود را بر کناره عرصه مصاف زده راه هزیمت پیش گرفتند - و خان زمان در آخر آن روز بسلامت معاودت نموده همگی احمال و اطفال و راحل و عمله آن امر مهم را قرین سلامت بمعسر سعادت رسانید *

از سوانح دولت روز افزون که در روز همایون سوم فروردی ماه بمحض کار کشائی اقبال این تائید پرورد حضرت ذوالجلال چهره نما گشت کشایش حصار غنبر کوت ست - و تبیین کیفیت این فتح مبین برین نهج است که چون روز گذشته یعنی روز میمنت افروز دوشنبه نقبی که از ملچار

خان زمان سرشده بیای حصار مذکور رسیده و برخی از باره و برجی از
 بروج آنرا خالی ساخته بهفقدان من باروت انباشته شد همت بر آتش
 دادن آن گماشته بمقتضای رای صواب آرای سپه سالار کامگار قرار یافت
 که سایر سرداران والا مقدار و بهادران نامدار مثل راجه بهار سنگه و نظر بهادر
 خویشتگی و راجه سارنگ دیو و سید علاول و پسران ناهر خان و نظر بیگ
 و یولم بهادر و کشن سنگه و مدن سنگه بهدوریه و سنگرام زمیندار جمون
 در پی پیکار بل بر سر کار بوده مسلح و مکمل سه گهری از شب مانده
 در ملجأ خانزمان فراهم آیند - تا بامدادان در حضور سپه سالار نقب را
 آتش داده راه در آمد حصار کشوده شود و به امداد تائید ایزدی یورش
 نمایند - قضا را در وقتی که یک گهری بطلوع طلوع صبح مانده بود و
 هنوز خانخانان و سرداران بر سر وعده گاه نیامده بودند که صاحب اتمام
 مهمات نقب آتش بباروت رسانیده - و بیست و هشت ذراع از دیوار
 قلعه و دوازده گز از برج بکام هواخواهان هوا گرفت و راهی خاطر خواه
 در کمال کشادگی و فسحت را شد - چون متکفلان عهده یورش هنوز
 بوعده گاه نیامده بودند و خانزمان و نصیربخان و دلیر همت و میرزا
 لهراسپ بحکم دوربینهایی خانخانان اطراف لشکرگاه را از آسیب تعرض
 مخالفان کم فرصت نگاه میداشتند که مبدا در عین سرگرمی بهادران
 بشغل یورش آن کوتاه نظران مساعدت وقت را از دست ندهند -
 و فرصت فوت نموده بانداز نمایش دستبرد چشم زخم باولیای دولت
 بی زوال که لایزال از گزند انظار ناموافق انجم محروس بوده آفت
 عین الکمال بدیشان بر نرسانند - لاجرم باوجود حصول مقصد و عدم مانع
 آنگونه جاده عریض ساحت مفتوح شده بود کسی داخل قلعه نه شد -
 ازین راه خانخانان گرفته خاطر و در تاب شده غائبانه با همگنان گرم

عتاب گردید - و بعد از طلوع بامداد خانزمان و نصیربخان را با همراهان دیگر طلب نمود - چون آگاهی یافت که مخالفان از اطراف و نواحی لشکرگاه خود نمایی و شوخ چشمی می کنند - بنابر آن خانزمان را بمدافعه ایشان باز داشته دیگر سرداران را بنابر مصلحت یورش ببازگشت اشاره نمود - درین وقت که متحصنان بهیئت اجتماعی بر سر آن رخنه گاه جمیعت نموده آغاز آتشباری و بان اندازی کرده اراده داشتند که آنرا به تختها و چوبهای کلان و امثال آن بل به تیر و تیغ و توپ و تفنگ و بان مسدود سازند - بهادران رزم جوی که حسب الموعود یورش پذیرفته لافها زده بودند از دشواری کار و سختی جا در پس دیوارها ایستاده قدم پیش نمی گذاشتند - درین وقت سپه سالار کار طلب بس که طلبکار پیش برد مطلب بود از اسب پیاده شده اراده نمود که خود درین صورت بی ملاحظه بدآن فیل بند طلسم پیوند که خانه مات شاهسواران عرصه مصاف است رخ گذاشته نگذارد که بتازگی منصوبه سد رخنه فروچیده آن راه را مسدود سازند - چون این معنی خلاف روش سرداری بود نصیربخان یورش سردار مناسب ندانسته آن کامگار نامجوی را ازین پیشنهاد مانع آمد - و هرچند خانخانان در مقام امتناع در آمده آنچه در قوت امکان جد و جهد بود بفعل آورد - و هم چنان نصیربخان بر سر ممانعت پای افشوده سرکردن مهم بر ذمه همت گرفت - سردار شهامت شعار چون دید که این معنی از پیش نمی رود و نصیربخان چنانچه باید و شاید از عهده پذیرفته برمی آید - درین صورت که از تعهد آن سردار نامدار جمیعت خاطر اندوخته بود نقش پیشنهاد پیشینه از صفحه خاطر محو نموده طرح یورش برنگ دیگر انداخت - و ماده سرگرمی و قوی دلپی سردار تا احاد سپاه مهیا ساخته همگنانرا به ترهیب و ترغیب بیمناک

و امیدوار ساخت - آنکه بتوزک و ترتیب اهل یورش پرداخته
 مهیش داس را نیز با جمعی از تابینان کار آمدنی خود همراه داد - چون
 نصیریخان با سایر مردم و نظربهادر خویشگی جمعی را که تعهد در آمدن
 رخنه حصار نموده بودند پیش انداخته از دنبال ایشان روانه شد - و از عون
 عنایت ربانی و صون حمایت آسمانی که حرزست حریز و حصنی
 است حصینی سپر رو بل نیروی دل و زور بازو ساخته بانصرام پیش نهاد
 خاطر پرداخت - مجمله همگان بهیئت اجتماعی خود را بر آن دریای
 آتش که موج شر و شور بر چرخ اخضر میزد زدند - متحصنان از سر جان
 گذشته در دهانه رخنه بل بر سر مال و عرض خانمان پای محکم نمودند -
 و از طرفین هنگامه جدل و رد و بدل بنوعی گرم گردید که در برابر آن
 تفنگچی آفتاب عرصه محشر افسرده می نمود - و روز بازار داد و ستد
 دلاوران بنحوی رونق پذیر شد که در جنب آن دار و گیر روز حساب بشمار
 در نمی آمد - چون درین گونه وقتی هواخواهان دولت سمردی که
 همواره خواهان این روز بوده سودای سربازی و هوای جانفشانی را
 در دماغ جا می دادند - لاجرم در زد و خورد پای کم نیاورده غرامت
 سربدر بردن و زیان جان بیرون آوردن بر خویشان روا نداشتند - و بانداز
 دریافت نیکنامی کونین لوی جد و جهد افراشته همت بر برآورد آرزوی
 دیرینه گماشتند - تا آنکه خلقی بیشمار از مردم سپه سالار و تابینان
 نصیریخان که فدویانه می کوشیدند زخمدار شده چندی نصیری وار جان
 نثار گشتند - کوتاهی مقال در عرض اینکال که کار رزم و پیکار در عرصه نبرد
 مردان بطول و معامله جدال و قتال ثابت قدمان سرباز به دور و دراز
 کشید - چنانچه نزدیک بود که از نفس کشیدن اردهای دمان ضربزن
 و نیش درانی زنبورک و بادلیچ بل بدمدمه افسون دم گیرای توپ و تفنگ

متنفسی در میدان جنگ نماند - قوی نفسان رزم آزمای که در راه خدیو ممالک آفاق و مالک رقاب انفس هیچ چیز حتی جان عزیز دریغ نمی داشتند - و به بذل مال و نفس همت بر ابراء ذمه از حقوق مرحمت آنحضرت می گماشتند - باوجود آنکه زخمی و کشته توده توده و پشته پشته بروی هم افتاده بودند از هر طرف بی ابا و محابا پای بر سر قتیل و روی جریح نهاده پیشتر پیشتر می دیدند - اعدا بمقام مدافعه و ممانعه در آمده بضرب توپ و تفنگ و سورت آتش حقهای باروت علت رفع سطوت و کسر صولت بهادران می گشتند و بدین طریق سد رخنه نموده سنگ راه فتح می شدند - و دیگر باره تأیید یافتگان نصرت ربانی بهزاران جر ثقیل خود را بدهنه رخنه رسانیده سایر منصوبهای انسداد را که مخالفان بضم انواع حیل با فنون چاره و تدبیر نصب نموده بودند برهم می زدند - بعد از تکرار این صوت در آخوکار یکباره همگنان دل بر شهادت نهاده از ته دل بسر بازی و جان فشانی پرداختند و بطیب خاطر کلمتین طیبین بر زبان آورده تکبیر گویان سوزن انداختند - و از جانب راست نصیربخان و نظر بهادر و سایر مردم سپه سالار از سر تجلد و روی تهور چشم از جان پوشیده نظر بر امداد تأیید آسمانی دوختند - و از طرف دیگر راجه بهار سنگه و راجه سارنگ دیو و سید علاول و کشن سنگه و مدن سنگه بهدوریه و سنگرام زمیندار جمون بیاورعی توفیق با آن موافقان وفا آئین وفات سرشت اتفاق نموده یکدفعه بدرون ریختند - چندانکه متحصنان کشش و کوشش آنچه در توان امکان منع و دفع گنجایش داشته باشد بجا آوردند سودی نداد - و درین صورت عموم درونیان خصوص خیریت خان بیجاپوری داد دار و گیر داده آنچه از سرحد احتمال و قوت تصور بیرون بود در درون حصار به فعل در آوردند - چنانچه کار از تیر و تفنگ گذشته

بجمدهر و خنجر رسانیده از فرط سرگرمی ستیز دست و گریبان شدند - و معذا بجای نرسیده نقد عمر عزیز و گوهر وقت گرانبه بیجا و بی مصرف تلف و ناچیز ساختند - درین نوبت نیز گروهی انبوه به قتل رسیده جمعی کثیر زخمی گشتند - خصوص سرنوبت رندوله که همراه خیریت خان شیر بود از پای در آمده به بنس المصیر رفت - ناچار بعد ازین مراتب بقیه السیف تا خندق قلعه دوم که بمهاکوت اشتهاار دارد فرار اختیار نموده در پناه آن قرار گرفتند - درینوقت خانخانان بوقت رسیده خود را به بهادران جان سپار رسانید - و چون ازین دست حصارى حصانت آثار که ارتفاع اساسش تا شرفات چهارده گز و عرض پنچ گز است بذابر تأیید ایزدی بقبضه قبض و تصرف اولیای دولت ابدی در آمد - سپهسالار زبان نیایش گذار بسپاس و ستایش حضرت آفریدگار کشوده همگنانرا موقع تحسین بسیار و مورد آفرین و شایاش بیشمار نمود - و سایر غنایم و اموال قلعه که بدست یغمائیان عسکر نصرت اثر افتاده بود ازیشان باز یافت ننمود - خصوص یک زنجیر فیل که بتصرف مردم بهار سنگه بندیده در آمده بود آنرا نیز برو مسلم داشت - و چون خانزمان بعد از گرفتن حصار بر افواج مخالفان که در برابر او صف آرا شده بودند تاخته بود - و ایشان بذابر شکستگی دل و گرفتگی خاطر با دل پژمرده و دست افسرده از کار رفته عنان انصراف برتافته به بنگاه خود شتافته بودند درین اثنا خود را بخانخانان رسانید - سپه سالار اعظم با سایر امرای عظام بهمان پاس تا سر درون حصار را پی سپر ساخته آنگاه تابینان نصیریخان را با بهار سنگه و پسران ناهر خان و سنگرام و چندی دیگر از ارباب منصب والا بمحاصره مهاکوت باز داشته خود بارود بازگشت نمود - و روز دیگر از منزل نظام الملک که درین مدت در آنجا اقامت

داشت بخانه یاقوت بد عهد که داخل عذبرکوت قریب دروازه مهاکوت واقع بود انتقال نموده مالوجی و جنگجویان و چند منصبدار دیگر را بمحافظت ملجاری که بخودش منسوب بود منصوب ساخت - و در مقام سرانجام اسباب فتح حصار مهاکوت و صدد اهتمام سائر مایحتاج این امر مهم شده نخست نقابان خارا شکن فرهاد فن را که بذوک متین آهنین و سرتیشه فولاد صد رخنه درسد سکندر و هزار شگاف در دل کوه قاف می افکندند سرگرم سر کردن نقب و پیش بردن آن کار صعب ساخت - در عین این حال که سپه سالار بتهیه ناگزیر وقت اشتغال داشت خبر دادند که چون مخالفان را دست و دل از فتح عذبرکوت که تسخیر حصار اصل همانا فرع است بافسردگی گرائیده - چنانچه از حصون دیگر نومید مطلق شده بذابر کارفرمایی اضطرار بدست و پا زدن در آمده اند - لاجرم یاقوت و فرهاد و بهلول و کپیلاجی بجانب برار شتافته اند تا باشوب انگیزی و ترک تازی در آمده سر راه برسانندگان آذوقه و خزانه گرفته دستبرد می نمایند - بذابر آن خانخانان از روی حزم و احتیاط که چهار دانگ ارکان اربعه سردار است چهارم از دی بهشت خانزمان و راو ستر سال و راو کورن و امثال ایشان را با فوجی آراسته ارسال داشت که همه جا از دنبال آن تباه سگالان تاخته همگنانرا بنحوی گوشمال دهند که من بعد آن گروه شر اندیش را امثال این خیالهای محال پیرامون خاطر فائز نه گردد *

چون در عرض این اوقات از طول ایام محاصره و تضییق اهتمام محاصران مسلک ضیق معاش بر متحصنان بطریقی تنگ شده بود که کار همگنان بجان بل فی المثل گارد باستخوان رسیده بود - چنانچه اکثر مردم بیشتر اوقات از پوست خشک و استخوان بوسیده جانوران مرده اگر بدست می افتاد آنرا نعمتی عظیم و لقمه چرب شمرده روز می گذرانیدند - بذابر

آن رندوله و ساهو بر آن شدند که آذوقه سیار کرده در خندق برابر دریچه شیر حاجی بیندازند شاید که بدین طریق قوت چند روزه بدست متحصنان افتاده فی الجمله قوتی بیابند - قضارا خانخانان ازین قضیه آگاهی یافته نصیریخان و راو دودا و غیره را بمحافظت طرف بیرون و مهیش داس راتهور را با جمعی از راجپوتان به نگهبانی درون مقرر ساخت - که شب و روز بر سرکار بوده از غنیم خبردار باشند که مبادا نهانی غله باهل قلعه رسانند - اتفاق در پایان شب ۱ [چهاردهم] ۲ اردی بهشت ماه رندوله و ساهو غافل از باز داشت کمین کشایان و بستن مداخل و مخارج با سه هزار سوار هزار سرباری آذوقه بزدیکی معسکر اقبال رسانیدند - و خود همان جا توقف نموده فوجی از سوار و پیاده تیر انداز و نیزه دار و تفنگچی کرناتک که در سرعت و چابکی تگ سبقت از باد پای ابرو گلگون برق می بزند و در هیچ پایه پای کم از سوار نمی آرند بلکه در هر پله بر همگنان چربیده بازو بدستباری یک تازان می کشایند و رهگذار بر فیل سواران عرصه پیکار می بندند - همراه متحملان آن بار فرستادند که غله را نزدیک قلعه انداخته خود بآهستگی باز گردند - چون آنجماعت قریب بخندق رسیدند کمین کشایان ناگاه از مکامن و اماکن خویش بیرون جسته سر راه برایشان بستند - چون مخالفان مکرر پیکار بهادران تهور شعار آزموده سخت کوشی دلوران جلادت کیش دیده بودند - و میدانستند که باوجود ممانعت ایشان درونیان را امکان بیرون بردن حبه از میان نیست - لاجرم بارها بی ستیز و آویز انداخته راه فرار پیش گرفتند - و همگی آنها بتصرف مردم نصیریخان و مهیش داس درآمده متحصنان حرمان نصیب جز عین فلحش حسرت بهره از آن نه بردند -

چون فتح خان از رسانیدن آذوقه نومید مطلق شد معینا از رسیدن سر نقب
 بیلی دیوار حصار مهاکوت سر حساب رفته بتازگی شماری از کار روزگار تیره رو
 خویش برگرفت - و از صفحه روی کار ظاهر بود که دمام آن نیز بحوزه
 تصرف و حیز تسخیر بهادران عدو بند قلعه گیر در می آید - لاجرم
 از هجوم افواج خوف و هراس که پی در پی بر شهر بند باطن آن تیره
 درون سیاه بیرون ریخته سر تا سر آنرا فرو گرفته بود - اهل و عیال و اسباب
 و اموال خود را بکالاکوت فرستاده با خیریت خان و سایر متحصنان
 جریده در مهاکوت توقف گزیده بکنج خدلان خزید - چون خیریت خان
 و دوتو ناگهنا تبه و تاناجی دوریه و باقی مردم عادل خان از شدت
 ضیق احوال در مضیق محاصره خصوص از ممر قلت آذوقه بتنگ آمده
 بودند - معینا خامه کار معلوم نه و امید رستگاری از بلای قحط و غلا
 بیارویی تیغ بیدریغ دانستند - لاجرم بمقام چاره جوئی در آمده در مال
 کار خود کنگاش نمودند - و بذایر انحصار رای صواب در ضمن امان طلبی
 و شفیع انگیزی بمیانجی استشفاع مالوجی استفتاح ابواب امان مال
 و جان و استدعای عدم مزاحمت در باب معاودت خان و مان نمودند -
 چون خانخانان درین ماده ایستادگی نمود و خاطر ایشان از همه رهگذر
 بجمیعت گرائید - چهار گهری از شب هژدهم اردی بهشت سپری گشته
 سرداران بیجاپوری بهمراهی دو صد سپاهی از اطراف ملچار نظر بهادر
 بدست آویز کمند فرود آمدند - خانخانان از روی طرز دانی و کار آگاهی
 در مقام دلجوئی و دلدهی سرداران مذکور شده پرداخت احوال و مرمت
 ظاهر و باطن ایشان پرداخت - و دلیر همت را مهماندار خیریت خان نموده
 ضیافت سرداران هژدو بمالوجی مرجوع داشت - و روز دیگر ایشان را
 نزد خود خوانده بروفق مقتضای وقت و حال نهایت گرمی و مهربانی

در باره هریک بظهور رسانید - چندانکه کلفت باطن و وحشت خاطر شان بیکبارگی بانس و الفت مبدل شده قلوب رمیده همگنان به آرام گرائید - و بتقریب سخن خانخانان گوش زد سایر مستمعان گردانید که چون عنقریب موکب اقبال حضرت صاحبقرانی قرین سعادت جوادانی می رسد پیشنهاه خاطر آنست که زود تر به تسخیر این حصار پردازم - و پس از پرداخت این مهم پیش از وصول رایات برکت آیات نهایت مساعی جمیله در تهیه اسباب فتح بقیه حصون و قلاع و تسخیر تخته بقاع و اصقاع دکن مبذول داشته گوشمال اهرمن نهادی چند شیطان نژاد وجه عزیمت عزایم خاصیت سازم - خصوص استخلاص بیجاپور و استیصال مخدولان مقهور که از سعادت بندگی رو تافته و بدان حدود شتافته عادل خان سلیم الصدر ساده دل را برهذمونی طریق عصیان برسلوک بیراهه طغیان داشته اند - و بتازگی همت کارگر و جهد کار ساز را به پیش رفت این کار گماشته از عهده حق کوشش و کشش برآیم - و لیکن بحکم آنکه تنبیه و تادیب این خورد سال غفوده هوش کم خرد که مستلزم تخریب بلاد و تعدیب عباد است بالذات مقصد نیفتاده - و غرض اصلی استقامت آن کودک منش بی خرد و ش که به بدآموزی مشتی تباہ گرای خوب سیر نمی کند بر طریق مستقیم انقیاد و اطاعت است - چندی قریه الی الخالق و طلباً بصلاح الخلق بتقریب گذرانیدن موسم برسات و گذاشتن بهادران کار طلب در تبهانه جات سر زمین احمد نگر را سرمنزله اقامت می نمایم - که مگر درین میانه آن کناره گزین طریق نجات بمیانجی عقل صلاح اندیش بر سر راه آمده بهبود حال و مآل خویش فرا پیش گیرد - و شیوه ستوده والد مرحوم خود را از دست نداده سنت سنیه اسلاف خویش را دستور العمل سازد - تا در آن صورت این

خیرخواه عباد الله باظهار عبودیت و اطاعت او قناعت نموده باین دست آویز از در شفاعت در آید - و بوسیله عرایض متواتره فرو گذاشت خود سربها و نافرمان بریها که در عرض این مدت از سرزده از درگاه والا استدعا نماید - و اگر بذابر عدم خواست ایزدی خیریت عاقبت و حسن عافیت خویش نخواهد و بخواهش خود در استیصال دولت دیرینه سال سلسله خویشتن کوشش نماید - و بر وفق همان دستور بدستان فتنه پرستان بازی خورده گردن کشی از سر نهد - عفریب خان زمان را در قندهار و دلیر همت را در پونه و چاکنه و مرزا لهراسپ را در دهارور گذاشته و خاطر از تهنات بجمیع وجوه جمع نموده ساحت پای حصار بیجاپور را مجمع عسکر منصوره خواهد ساخت - و چون مقصود در طای این ابواب حکیمانه ادا شد همگنان رخصت یافته روانه مقصد گشتند *

درین اوقات چون خانخانان اطلاع یافت که تنگنای ساحت حوصله و مضیق عرصه کار بر متخصصان از آن تنگ تر گشته که دیگر پذیرای تنگی توانند شد و بذابراین قلعه امروز فردا مشرف بر فتح است لاجرم درین باب اهتمام بیشتر نمود و هر روز بملیچار دلیر همت که حصار کالاکوت از آنجا توپ رس بود می شتافت و از صبح تا شام هر توپ را بحضور خود چندین مرتبه آتش می داد و می فرمود که بان نیز بیندازند - درین اثنا چون رندوله و ساهو دانستند که کار از چاره گری چاره گران گذشته و معامله بدان رسیده که سعی عبث بلکه مغل باشد - نخست بر آن شدند که سرخویش گرفته سلوک راه بازگشت فرا پیش نهند - لیکن بذابر تلازم حرکت و برکت و عدم شگون سکون مهیای صدور حرکت المذبح شده از سر نو بدست و پا زدن در آمدند - و در دل شب گاه بیگاه هروقت که قابو می یافتند فرصت فوت نکرده آنچه از دست بر می آمد حق مقام

بجا آوردند - چنانچه در اطراف عسکر اقبال بخود نمائی و بان اندازی
اشتغال بسته علت تشویش خاطر و تکدیر صفای وقت می شدند *

روز دیگر که اهل کهی به سمت کهرکی می شتافتند و آن روز
نوبت همراهی جگراج بندیده بود رندوله حیلہ ور و امثال آن بد گوهر که
مصدر ابواب بی طریق و مظهر انواع بیراهی می شدند از دنبال راهی
گشتند - و با فوجی آراسته در پایان روز خود را نمایان ساخته چون سوار
و پیاده طرفین از قبیلہ بندیده و تیره درونان خیره نظر گروہ دکن مانند سپید
و سیاه عرصہ مصاف شطرنج در عرصہ کارزار برابر یکدیگر یسال بستند - و انداز
آن داشتند که باهم بر آمیخته درهم آویزند و بباد حملہ مرد افکن گرد از
بنیاد وجود و دمار از نهاد یکدیگر برانگیخته بدم تیغ شعله افروز و نوک
ناوک دلدوز خون هم بخاک هلاک ریزند - نخست یکہ تازان معرکہ
جلادت از هر دوسو در مقام کشش و کوشش داد دار و گیر داده شرط قتال
و جدال و حق حرب و ضرب بجا آوردند - درین حال جگراج قطعاً بکثرت
آن فرقه تفرقه اثر مبالغت نموده باوجود این معنی از قلت عدد اغلب
اوقات علت مدد جنود غیبی است مظنہ غلبہ را بسرحد ظن غالب بل
یقین کامل رسانید - و ازین راه سرمایہ نیروی دل و زور بازو فرا دست
آورده از عقب فیدی که همراه داشت با همراهان خود بی اندیشه اسپ
بسوی آن حریفان دغا پیشه انداخت - آنگاه همگی افواج یکبار بارگیا
انگیخته از مواجهہ و مقابله بمجادله و مقاتله پرداختند - فریقین بر یکدیگر
ریخته در هر گوشه از مرد و مرکب پشته پشته خسته و کشته بر روی یکدیگر
انداختند - درین دفعہ جمع کثیر سرباختہ مابقی جان مفت بدر بردند -
راجپوتان بندیده به هزیمت غنیم که درحقیقت غنیمتی بزرگ بود اکتفا
نموده شرایط تعاقب نیز بجا آوردند - و در طی اینحال چندین سراسر

و چند نشان نیز از ایشان گرفته و جمعی کثیر را جریح و قتل و اسیر و دستگیر ساخته مظفر و منصور معاودت نمودند - و با اهل کهپی سالم و غانم بموکب اقبال پیوسته جمیع اسپها و نشانها با سرهای سرداران بجهت علامت آن فتح نمایان از نظر سپه سالار گذرانیدند *

از سوانح نمایان دولت ابد پایان که درین اوقات سعادت سمات چهره کشا گشت فتح خان والا مکان خانزمان است - و رسیدن او و رسانیدن رسد آذوقه و خزانه و باروت در ضامن امن و امان به معسکر اقبال - و توضیح این ایهام آنکه چون خان مشار الیه بسببی که همدرین نزدیکی گذارش پذیرفت متوجه سمت برار گشته به ظفرنگر رسید و برای تجسس اخبار غنیم همانجا رحل اقامت افکنده توقف گزید - درین حال خبر یافت که رسانندگان خزانه و غله که از برهانپور ارسال یافته بروهن کهپره رسیده اند و بدخواهان دولت خبر یافته بدان جانب شتافته اند - لاجرم راجه بهار سنگه و احمد خان نیازی را در ظفرنگر گذاشته بیدرنگ آهنگ آنجانب نمود - غنیم لئیم انداز ترکناز و دستبازی با بهار سنگه و احمد خان نموده بدان صوب شتافت - دلاوران مذکور باوجود کمی جمعیت پای کم از آن زیاده سران نیاروده رو بمواجهه آن تیره رایان نهاده بازو بمقابله و مجادله کشادند - و عاقبت به نیروی تأیید ربانی و تقویت توفیق آسمانی فرصت و نصرت یافته جمعی کثیر را از پا درآورده بسقر مقرر دادند - و باقی ناگزیر راه گریز سپرده تا دار البوار هیچ جا قرار نه پذیرفتند - چون خانزمان با خزانه و غله مقضی المرام به ظفرنگر رسیده از آنجا متوجه دولت آباد شد و این خبر به غنیم رسید - بنابر آنکه درین مدت سایر سعیهایی نامشکوره آن گروه مقهور برپاد رفته بود و دستباف خیال آن مثنی محال کوش باطل کیش بنابر فرط وهن و ضعف از بیوت

عزیمت اضعف و ارهن گشته - خصوص تدبیری که درباره تجهیز فوج یاقوت و رفقای دیگر بجهت شور انگیزی سمت برار زاده طبع کج گرای آشوب زای و اندیشه خطا پیشه ناقص تدبیر آن گروه حق ستیز شده بود آن نیز ضایع و ناچیز گردید - ناچار رندوله و ساهو صلاح کار فساد بنیاد درین معنی دیده قرار بر آن دادند که با یافوت و سایر همراهان او پیوسته بهمراهی ایشان سر راه برخانزمان بگیرند - و بنابرین فکر دور و دراز از دولت آباد برآمده راهی راه گمراهی شدند - و بعد از الحاق بیاران خود از سرنو تصمیم آن عزیمت ناقص نموده باتفاق روانه مقصد گشتند - چون خانخانان نیز از اندیشه بد اندیشان آگهی یافت نصیربخان و جگراج را نامزد مدد خانزمان نموده بشتاب تمام فرستاد - غنیم مخدول پیش از وصول فوج کومک بخانزمان رسیده گاهی که بآهنگ دستبازی بانی چند از دور می انداختند بذابر بعد پله بل بخاصیت تیره بختی ازین حرکات تباہ و اندازهای دور و دراز جز خار دامن و برق خرمن حاصلی دیگر بر نمی داشتند - و احياناً در ضمن آن سلحشوری در دور دست لشکر از دست درازی بر واپس ماندگان اردو بدستور معهود دیرینه کفی چند کاه کهنه بباد بر داده پس از غلبه یاس لاچار مغلوب و مذکوب سمت فرار فرا پیش می گرفتند - و هواخواهان دولت ارجمند کاه برگی به بهای دستبازیهای آن مشتی سبکسر نداده دست بردهای دزدیده آن گروه گرانجان سوخته خرمن را قدر جوی وزن نمی نهادند - مجملآ چون نصیربخان و جگراج بارایی دولت ابد پیوند پیوستند خانزمان در همان مکان به ترتیب صفوف پرداخته فوج هراول را بسرداری نصیربخان و راجه بهار سنگه و ارجن عمومی رانا بیاراست - و مبارز خان و جگراج و بهادرجی پسر جادو رای با چندی دیگر چنداول مقرر ساخته خود

با جمعی در فوج قول یسال آرا شد - و خزانة و آذوقه را احاطه نموده
 بآئین و توزک شایسته مرحله نورد گشت - چون آن مخدولان فضول مکرر
 خویشتن آزمائنی کرده بودند زیاده بر آن خود نمائنی را باد پیمائی
 شمرده دیگر نمایان نه شدند - تا آنکه در روز دخول به کهرکی دیگر باره
 حیلہ پردازان اهل نفاق این تدبیر باطل و تزویر ناقص را بحیلہ اتفاق تلمه
 آراستند - که چون اکثر دلایران کار آزموده در فوج چنداول و هراول معین
 اند و اغلب اوقات نزدیک دو کبوة از قول دور بوده فی الحال کومک
 هیچ یک ازین دو گروہ بآنها نمی تواند رسید صلاح وقت آنست که
 نخست راه به فوج قول بسته بر ایشان کمین کشا کردند - لاجرم باین
 قرار داد نه هزار سوار چیده برگزیده در خارج کهرکی ترتیب صفوف نموده
 خود را بر صف پر هیبت خان زمان زدند - آن شیر بیشتہ دلیری و دلاوری
 که باستظهار خدیو روزگار دل رستم داشت همت بر عدو بذنی گماشته سایر
 همراهان را از برکت آثار قلت اعوان و انصار بذابر صدق اخبار آہی چنانچه
 مکرر سمت ذکر یافته که اغلب اوقات از روی یقین مظہ غلبہ است امیدوار ساخته
 دلی دیگر داد - و از سر ثبات قدم و روی قوی دلی تمام در ساحت معرکہ
 جنگ بآهنگ خون ریز اهل ستیز رنگ قرار و درنگ ریخته طرح
 دار و گیر انداخت - و بنیاد پیکار بر اساس رسوخ عزیمت پایدار نهاده بذاء
 شکست همگنان و کسر سورت و شدت آن پیمان شکنان ازین دست
 استوار ساخت - چون بتقریب این قرار داد در ضمن این پیشنہاد تخریب
 خراب آباد وجود آن مشتی بی حاصل بد نہاد بر پایہ حملہای پی در پی
 نهاده قرار قلع و قمع بر اصل آن جمع پریشان حال با خود داد - بی اختیار
 خود را بر قلب آن بیدلان خدلان زده زده هم در حملہ نخستین از کشاکش
 کشش و کوشش شیرازہ صفوف آن فرقه تفرقه پیوند را از یکدیگر گسسته

جمله را از هم پريشان ساخت - و چون در عين گرمي هنگامه مصاف علامت اهل خلاف بنظر بهادر جي که پيشتر از مبارز خان مي شتافت در آمد نظر بر کارگيري اقبال انداخته از قومي اثري دولت بي زوال نيروي بازو و قوت بال اندوخت - و از سرتهدر و روی تجلد قدم به عرصه مصاف نهاده داد زد و خورد داده و کمر مردمي به مرد افگني بسته بازوی بهادري به شير اوزني بر کشاد - و از جانب ديگر مبارز خان چشم اميد بر نصرت آسماني و تائيد دولت جاوداني درخته از مقراض بران تيغ دو دم و مقراضه پيکان دو سر جامه سرخ زخم رسا بر تن اکثر آنچمله بل سر تا سر آن گروه کم فرصت زياده سر ببريد - و بيارجي همراهي اقبال اين تائيد پرورد حضرت ذوالجلال خون آن خاکساران باد پيما را که دست قضا گرد نکوست و ادبار بر سراپای ايشان بيخته بود با خاک عرصه مصاف بر آميخت - بالجمله درين کورت نيز پس از کر و فر بسيار به فرزندگي اختر سعادت خديو روزگار ظفر و فيروزي روزي اوليای دولت و بهروزي بهره شده غنيمت اندوز دفع و طرد غنيم تيره روز گشتند - و شکست فاحش بصف تيب اعداء هزيمت نصيب بر خورده از ضرب تيغ شعله آميغ سيماب وار با هزاران تب و تاب و کمال اضطوار و اضطراب پناه بوادي فرار بردند - و خانزمان مظفر و منصور با همراهان بهمهراهي عون و صون آسماني لولی والا را ارتفاع داده راهي سمت مقصد گرديد - چهارم خورداد با ساير اوليای دولت ابد قرين مقرون با نصرت آسماني و مصون از فتنة آخر الزماني در دولت آباد به معسکر اقبال جاودانی رسيد - و شش لک روپيه خزانه با صد من باروت و بيست هزار گاو غله رسانيد *

مجملا نقبی که درينولا بسرکاري حکيم حيدر علي ملازم خانخانان تعلق داشت بپای شير حاجي به قلعه مهاکوت رسیده موقوف انباشتن

آن بباروت بود مشار الیه حقیقت را مشهود سپه سالار نمود - آن سردار هواخواه کار طلب که همواره طلبگار پیش رفت کار وای نعمت حقیقی خود بود بر سر انصرام مهم آمده دستوری بپایان رسانیدن آن اراده داده بود - که بحسب اتفاق بذایر اینکه تسخیر آن حصار هنوز در رهن تاخیر وقت بود در عین آنحال مراری پندت از بیجاپور آمده در الوره به مخالفان پیوست - و رسیدن او که علت شغل خاطر اولیای دولت بجنگ و جدال و دیگر اشتغال بود موجب تعویق پیشهاد مذکور گردید - و این مراری پندت از پندتان یعنی دانایان دکن که بذایر کمال شرارت ذات و شیطننت صفات در همه فن ابلیس را درس تزویر و تلبیس و پند بدکاری و مردم آزاری می داد - و از فرط چپ زبانی و دوالک بازی شیطان صفت بمجاری عروق و تجاوزیف قلوب مردم در آمده بابرار و الحاح و خوشامد گوئی و رشوت پذیری که از آن راهها رگ خواب مردم گرفته نبض مزاجدانی همگنان بدست آورده بود تا کار خود نمی ساخت دست بر نمی داشت - چون ازین راه در دلها راه و در همه جا جای یافته بود نزد خواص و عوام قبول خاص پذیرفت - رفته رفته کارش بجای رسید که در امور دیوانی آن ملک مداخل گردیده در خلا و ملا نزد عادل خان راه یافت - چندانکه عاقبت الامر بمرتبه امارت و وزارت ترقی کرده مدار کار و بار سیف و قلم و رتق و فتق امور ملکی و مالی آن درخانه برو قرار گرفت - ملخص سخن مراری پندت تازه زور که مرارت طعم ضرب دست عسکر منصور نچشیده بود و نیروی سر پنجه آن بهادران شیر افکن قوی بازو ندیده - از فرط نادانی و بیخودی فتح و ظفر عرصه کر و فر فروغ هجوم جنود و جیوش و بیشی و کمی عساکر را باعث پیش رفت کار و عدم آن پنداشته همت پست نهمت بر طلب دولت و سعادت روزی ناشده

گماشت - نخست رندوله و ساهورا با سه هزار سوار روبروی فوج خانزمان باز داشته خود با یاقوت و همراهی نه هزار سوار رو بمواجهه فوج کلان بادشاهی آورد - سپهسالار نصرت شعار چندی را به ضبط ملچار درون غنبرکوت باز داشته جگراج و راو دودا را با پرتیپي راج مقرر ساخت که در خارج ملچارهای خود روبروی غنیم صف کشیده آماده کار و مہیای پیکار باشند - باوجود آنکه این معنی خلاف سرداری و گردانی بود بنابر فوط نگرانی خاطر خود نیز با تنی چند معدود از بهادران قوی دل تفهمنند از قلعه برآمده با آنکه آخر روز شده بود بیدرنگ با جگراج و قلیلی که همراه داشت با غنیم روبرو گردیده بی آنکه کار بطول کشد بباد حمله دلیرانه که درحقیقت صباى غنچه کشائی گذار فتح است بیک حمله آن خسیس طینتان را که خار کشایش کار شده بودند از پیش برداشته راهی بیراهه فرار ساخت - درین حال راو دودا طلب دستوری برداشتن لاشهای افتاده اقرباء خویش که درین نزدیکی افتاده بودند نمود - خانخانان بنابر آنکه هنوز کار یکه نشده بود و از دو سو افواج غنیم در تگاپو بودند صلاح وقت درین معنی ندیده رخصت نداد - راو دودا بنابر دلیری طبیعی و دل سوزی خویشی بل بتهیه اسباب اجل خویش مصلحت اندیشی وقت و روزگاری را بوقت دیگر انداخته بالفعل آن مهم را اهم ساخت - و پس از تاختن سپهسالار بانصرام پیشفهاد خاطر خود پرداخته او نیز بسوی مقصد خویش تاخت - و مالوجی برفاقت او از همراهی سردار باز ماند - چون اهل خلاف که در اطراف عرصه مصاف بجست و جوی قابوی وقت و انتهاز فرصت کم فرصتی بودند این مایه مردم قلیل را بکام خود دیدند - ازین عالم نامردمی بل نامردی برخویش پسندیده باتفاق یکدیگر از همه جانب بر ایشان حمله آور گشتند -

و چون ایشان دیدند که معامله بدینجا کشید دانستند که عذریب
 بخویشان خود می پیوندند دل بر مرگ نهاده کشاده پیشانی کمر همت
 بستند - و از اسپان فرود آمده دست و بازو به کشش و کوشش برکشودند -
 و بسی مرد و مرکب از آن نامردان مردود بر خاک هلاک انداخته
 لوای بلند نامی افراختند - و بعد از ادای حق مردمی و مردانگی
 از همراهان همگی جان در راه حلال نمکی داده نیکنامی جارید عوض
 گرفتند - چون خانخانان باوجود قلت اولیای قوی صولت از دار و گیر
 اعدای دولت گریزی نداشت بمویت برادر زاده رانا را با مردم او بمواجهه
 یاقوت نامزد ساخت - و خود دل بر فتح آسمانی بسته بازو به عدو بندی
 برکشاد - و مسرعی نزد جگراج فرستاد که با شتاب باد و سحاب خود را
 از دنبال بامداد رساند - قضا را درین اثنا جگراج را قضیه هایلله پیش آمده
 مغاک شکسته بغایت هولناک و پهنوار حایل راه شده بود که گذشتن
 از آن امکان نداشت - درین صورت سپه سالار راجپوتان را به سخنان عاطفت
 آمیز و کلمات عبرت انگیز سرگرم ستیز و آویز ساخته دلیرانه بر قلب لشکر
 مخالف زد - و از صدمه باد حمله شیوان شرزه لرزه و تزلزل در ارکان ثبات
 قدم مخالفان افتاده دیگر امکان توقف و مجال استقرار در آن مکان آنها را
 نماند - مگر چندی که سر به بدنای فرار فرو نیارده بزبان دهی سنان
 برچهه راجپوتان از دهان زخم خیر باد جان گفتند - قضا را درین اثنا
 از آنجا که کارگریهای بخت موافق و یارگریهای اقبال مساعد است که بنابر
 حسب ظاهر بحسن اتفاق زبان زد میگردد - آیکندی عمیق تنگ گذار
 بر سر لشکر شکسته آمد و ازین راه توزک افواج ایشان برهم خورد -
 درین حال دلیران فرصت وقت یافته قوشون یاقوت بدبخت را در میان
 گرفتند - و حبشیان سیاه کار تیره روزگار را رعایت حق نمک آن نمکحرام

کافر نعمت دامنگیر شده در حمایت و نگاهداشت او قطعاً فرو گذاشت نمودند - کپیلوجی و عنبر و عادلخان نیز داد کوشش داده با محمد علی و برادرزاده‌های او زخم‌های کاری و جراحت‌های منکر برداشتند و در آخر کار رو به هزیمت آورده سر خود گرفتند - و یاقوت فرتوت اجل رسیده خداگیر که همگنان او را در میان گرفته بودند آخر کار سر در کفران نعمت گم کرده با بیست و هفت زخم نیزه و شمشیر از پا در آمد - و دیگر باره عموم حبشیان بر سر بیرون بردن لاش او هجوم نموده ثبات قدم ورزیدند - و دکنیان نیز در صدد مدد ایشان شده بانفاق حمله آور گشتند - راجپوتان حمیت شعار حمایت یکدیگر کرده بمقام ممانعت و مدافعت مخالفان در آمدند و بر سر این معنی نهایت پا افشردگی نمودند - و بار دیگر کارزاری صعب بمیان آمده مصافی عظیم روی داد - و در آخر الامر به عنایت آلهی غالب و قاهر آمده مقهوران را شکست فاحش دادند - چون آن تیره درونان کاری نساخته نومید از معرکه بیرون تاخذند یکه تازان راجپوت تا نیم کروه رسم تعاقب بجا آورده گروهی انبوه را روانه دار البوار ساختند - چون اولیای دولت قاهره را باوجود کمی ایشان و کثرت آن تباہ اندیشان ازین دست فتحمندی دست داد - خصوص سزا یافتن یاقوت کافر نعمت که بتازگی سرمه چشم کوتاه نظران حق ناشناس و سرمایه بصارت و بصیرت بی بصران ناسپاس گردید - سپه سالار با سایر سران شکر کفان و سپاس گذاران برگشته همعنان فتح و نصرت آسمانی دو گه‌تری از شب گذشته به موسکرم اقبال جاودانی نزول نمود *

روز دیگر همبر راو و عبد الله سوائی و خداوند خان و سیدی سالم به رهنمائی اختر بخت کار فرما کار کرده خود را بادراک سعادت عظمی بندگان درگاه والا نزدیک ساختند - و حلقه بر در دارالفتح عبودیت که فی الحقیقت

مفتاح ابواب سعادت است زده راه این مقصد اقصی که در معنی شاهراه نجات دارین است کشوده بموکب اقبال پیوستند - در همین تاریخ یک پهر از روز سپری گشته خانخانان بملچار سید علاول شنافته اراده نمود که نقب شیر حاجی باره مهاکوت را که چندی پیش ازین خالی ساخته بباروت انداشته بودند آتش دهد - قضا را فتح خان ازین قضیه آگاهی یافته آتش در جان او افتاد و دود از نهادش برآمد - و بی توقف توکوپذت وکیل خود را نزد سپه سالار ارسال داشته از روی تصریح و نیاز بیغام داد - که چون پیش نهاد خاطر و قرار داد اندیشه این عقیدت کیش ارادت پیشه آنست که به تسلیم کلید قاعه ابواب امن آباد نجات و دارالسلام سلامت بر روی روزگار خود و اهل حصار کشاید انسب آنست که آتش زدن نقب را امروز موقوف دارند - و سبب تعویق و تاخیر یکروزه قرار داد مذکور آنست که این آشفته روزگار از روی بیچارگی و اضطراب سرداران عادل خان عقد وثیقه عهد و پیمان را بروابط ایمان غلاظ و شداد برین جمله توثیق داده که بی استصواب ایشان در سایر ابواب خاصه در باب مصالحه و معاهده مدخل ننمایند - بذابر آن امروز وکیل خود را نزد ایشان می فرستد و حقیقت تنگنی کار متحصنان بسبب شدت ضیق طریق تعیش که از طول مدت محاصره و قلت غله و کثرت عسرت و وقوع بلائی قحط و غلا ناشی شده بی مبالات و تحاشی ابلاغ نموده اظهار سایر اسرار مضمره و افکار مخمره به عمل می آرد - اگر آن باطل ستیزان نیز بر سر راه صلح در آمده ازین در دریابند بهتر - و الا بهانه عدم ایصال رسد و آذوقه کافی و رسانیدن مدد نافع که از شرایط محافظت عهد معهود بل عمده ارکان بیعت معقود بود سبب تجویز نقض عهد و نکث عقد می سازد - و خود مبانی صلح و صلاح را تشدید داده مفاتیح بست و کشاد قلاع می سپارد - خانخانان بذابر آنکه روایه راستی

گفتار از پیغام او استشمام نذموده خاطر نشان و دل نشین خود ساخت که مدعلی او از استدعای مهلت یک روزه دفع وقت و توقع فوت فرصت بل ترصد وقوع آفات تابعه تعویق و تاخیر که مستلزم درست نشستن نقش مراد بر تخته مکر و تزویر است - لاجرم ابواب اختیار و امتحان مفتوح داشته جواب باز داد که اگرچه از تاخیر اراده مصلحه که موقوف بصلاح و صوابدید مراری شر اندیش باشد بوی خیر نمی آید و لیکن از باب اتمام حجت ترک پرخاش و ستیز نموده یک امروز دیگر نیز به صبر و شکیب میگذاریم - و فتح خان اگر در مقام نصب منصوبه دغا و فریب و ترتیب مقدمات رنگ و نیمرنگ نیست می باید که از سر حیل و رمی و افسونگری در گذشته پسر خود را به معسکر اقبال ارسال دارد - و اظهار صدق گفتار خویش نموده مافی الضمیر خود را درین ضمن به ظهور آورد - و چون پیغام بدو رسید و از فرستادن پسر اثر ظاهر نه شد باشاره سپه سالار آتش در نقب زدند - و تمام یک برج با پانزده گز باره یکبار بهوا پریده گذارگاهی در نهایت کشادگی و پهنای کشاده شد - و عمده اراده هواخواهان بر طبق دلخواه از قوه به فعل آمده اصل ماده یورش آماده گشت - دلبران شیر دل درین یله نیز از قضا حذر و از بلا پرهیز نذموده بی ابا و محابا سمندروار در آن بحر زخار آتش بی زینهار غوطه خوردند - و مطلقا بغلوله توپ و تفنگ و بادلیچ و ضرب زن و حقه باروت و امثال آن که متواتر مانند ژاله ابر بهاران در باران بود مقید نگشته خود را بدرون انداختند - چون آن حصن حصین نیز بمفتاح اقبال کار کشای و طالع ارجمند خدیو آفاق گیر عدو بند مفتوح شد و خاطر همگنان من جمیع الوجوه جمع گشت وقت محاصره دیگر بارها شده هنگام اتمام مقدمات فتح باقی حصون در رسید - سید علول و سنگرام و یولم بهادر که بیرون شیر حاجی بر کنار خندق ملچار داشتند باستصواب رای

صواب آرای سپه سالار در درون قلعه به پرداخت ملجأ پرداختند - و در پایان همین روز بهروزی اندوز سایر مقهوران از سمت چمار تیکری بلوادی مقابل بهادران عسکر فیروزی اثر نمایان گشتند - و از کمال کوته نظری بر پلنگان شیر آوزن و هزیران مردانگن که بی ناخن زنی هلال پیوسته با چرخ در جنگ می زنفند و بدون گزاره از سمت راس ایشان دمدم با ماه و سیاره بر سر پر خاش می روند چشمک تحریک جنگ زدن گرفتند - چون ازین کار کار بیجا که شیوه اجل رسیدگانست سپهر کین توز بی مهر را به قهر خود چون پیمانه زندگی خویش پر کردند - و بانگیز کوشش خویش که شیوه خون گرفتگان است جنگ و دندان گرگ اجل را که همه تن خار خار خون ریز است بستیز خویش تیز ساختند - درین حال خانزمان و نصیری خان و چندی دیگر از امثال آن بسبیل مقاتله و مجادله بذایر صواب دید خانخانان رومی آن دو رویان ده دله خاصه مراری و رندوله شدند - چون روز عمر آن تباہ کاران سیاه روزگار را هنگام شام آمده بود و کواکب اجل آن ستاره سوختگان قریب به غروب مرگ و مشرف بر وبال هلاک شده بود چهار گهزی از روز مانده بهادران فیروزی نشان عیان ریز جلو انداخته بیک دفعه بر ایشان اسپ تاختند - و بباد حمله مصرصر اثر دلیران که پیوسته در پی شگفانیدن گل فتح است آن مثنی فرقه تفرقه اثر که از بیم غنچه شده همانا نقطه خال صفحه روی میدان بودند همگی مانند پرچم پر خم سلسله مویان تار تار گشته بونگ خال از یک دیگر دور افتادند - درین پراگندگی چندی آدم و اسپ ایشان بدست یغمائیان سپاه ظفر پناه در آمد - و یک تازان موکب سعادت را شب هنگام بمضرب خیام نصرت سالم و غانم معاودت روی داد *

از سرانح نمایان دولت پایدار ابد پایان که درین احوال اتفاق افتاده رفتن مال و منزل و عرض و ناموس و بنگاه و عیال ساهو مخدول و رندوله مقهور است - و سبب ظاهری و علت صوری این معنی سوای کارگری اقبال این بود که چون پسر محکدار خان نظام الملکی که او نیز در آن خانه خطاب پدر یافته بود و اختیار کشاد و بست قلعه نباتی از قلاع حصینه دکن که در نواح کالنه واقع است بدست او بود - از روی به اندیشی و راه بهبود خواهی خویش خواهان ادراک سعادت عبودیت مالک رقاب ملوک عالم گردید - و آرزوی بندگی درگاه سپهر اشتباه حضرت بادشاهی در خاطر راه داده این معنی را بخانخانان آنها نمود - خان کامگار غائبانه او را بمراحم و عواطف بادشاهانه استظهار بخشیده سرگرم انصرام پیش نهاد این اندیشه نمود - او باین امیدواری از حصار مذکور به قلعه کالنه آمده پیغام گذاری زبان آور نزد خانخانان فرستاد که این به اندیش امیدوار بذابر گفته و پذیرفته سپه سالار نامدار از قلعه نباتی تا به کالنه آمده مترصد است که بذابر تصدیق قول خود کلید حصار مذکور را بهره اشاره نمایند تسلیم نماید - بعد از آنکه فروغ صدق قول این دولتخواه بر ضمیر منیر دولتخواهان پرتو افکن گردد بموکیب سعادت گراید - خانخانان بذابر مقتضای خیرخواهی اولیای دولت بادشاهی مزید مهربانی نسبت بدو منظور داشته جواب داد که چون درینولا بیضاپور بنگاه رندوله و ساهو شده اگر از راه اظهار جانشپاری و سربازی بدانجا ترکنازی نموده دستبردنی نمایان نماید درین صورت دست آویزی شایان برای ادعای دولت خواهی خود و وسیله متین بجهت درخواست بندهای درگاه در باب او بهم رسانیده خواهد بود و این معنی باعث امیدواری کلیی او خواهد شد - محکدار خان این معنی مقدر را که از روز نخست از خدا خواسته بر سر موضع مذکور تاخت

آورد - و از آنجا که حسن اتفاق بآسانی باعث نشست، نقش مرادی چند می گردد که از آن دست نقشهای درست بزور دست و نیروی بازو نه نشیند - درین نزدیکی زن و دختر ساهو را با خزانة و نفایس او از جلیور به بیضاپور آورده همانجا مکنون و مخزون ساخته بودند - مچماً جمله اینها بدون ممانعت و مدافعت احدی از احاد چنانچه بآنگونه خصوصیات خصوص درین مرتبه آسانی قرار داد خاطر او نبود بالتمام بدست معتدلدار خان و همراهان او در آمد - و مبلغ یک لک و پنجاه هزار هون نقد باجناس گرانمایه و چهار صد سراسپ از ساهو و دوازده هزار هون از اسباب رندوله سوای آنچه خان مذکور به قبضه قبض و ضبط در آورده بود بدست تاراجیان یغما پرست افتاد - و بشامت نحوست و بدسگالی ازین دست خرابی عرضی و مالی بدیشان رسیده خدلان زده جانی و مالی گشتند - چون حقیقت کار به سپه سالار رسید آفرین نامه متضمن بانواع تحسین و استحسان بخان مذکور نوشته ارسال داشت - و او حسب الاستصواب خانخانان عیال ساهو را به جعفر بیگ قلعه دار کالنه سپرده خود روانه دولت آباد شد *

از سوانح عسکراقبال چون بذابرسی جمیل و جهد مشکور نصیری خان نقب حصار کالا کوت که اهتمام تمام آن بعهده تهنه او بود در عرض سه روز تمام شد سپه سالار نامدار از راه عاقبت نگری و خاتمه اندیشی بخاطر آورد که زینکه چند ترتیب دهد - که اگر بالفرض بحکم اقتضای قضا چنانچه بعضی از اوقات رو می دهد آتش بباروت در نگیرد یا حسب المدعا کارگر نیفتاده رخنه دیوار بر وفق دلخواه بکشایش نگراید هنگام یورش از آن نردبانها بدیوار حصار بر آیند - بظاہر آن آتش دادن نقب در تاخیر افتاده روز سی و یکم خورداد قرار یافت تا درین عرض زینه پایها مهیا شود -

چون درین حال فتح خان از قرار داد مذکور بمیعاد مقرر خبر یافت - و قطع نظر ازین معنی کرده می دانست که آن حصار نیز عنقریب مفتوح شده مال و جان و ناموس او و نظام الملک عرضۀ فنا و زوالست - ناچار عبد الرسول پسر خود را نزد خانیخانان فرستاده زینهار خواه و امان طلب آمد - و از روی جزع و ضراعت چنانچه مقتضای حال و لازمه وقت شفیع انگیزان شفاعت طلب است پیغامهای عجز آمیز و رقت آمود در باب خود و بی نظام داده بهمه ابواب اظهار خجالت و ندامت تمام نمود - و از خسارت و غرامت کردهای ناکردنی خویش خصوص جرات و جسارت نسبت بارلای دولت روز افزون که همگی نتیجۀ افسانه و افسون و مکرو و دستان کج اندیشان و ناراستان و ثمرۀ فریب و دمدمه غرض پرستان و فتنه اندوزان بود شکایت تمام بظهور آورده التماس اغماص عین از کوتاه نظریهای خود و امان مال و جان و عرض و ناموس و خان و مان بدست آویز تسلیم مقالید باقی قلاع نموده دم نقد مهلت هفت روز برای نقل و تحویل اهل و عیال خود و بازماندگان عزیز پدرش و مردم نظام الملک از سپه سالار درخواست - و عبد الرسول اعز و ارشد اولاد خود را که بجهت اطمینان خاطر اولیای دولت و توثیق گفته و پذیرفته خود در باب پاس عهد و وفای وعده ارسال داشته بود توقف او را بطریق وثیقه مقرر نمود - مچنانکه آنکه سپه سالار می دانست که محرومی حاجت خواه مقرون برضای جذاب الهی نیست - و یاس ارباب امیدواری خصوص امان طلبان زینهار می مرضی خاطر اشرف نه - لاجرم بجهت تحصیل رضامندی حضرت خداوندی و خوشنودی و خورسندی ولی نعمت حقیقی و خدای مجازی خویش که ذات اقدس آن حضرت بالذات مقتضی اعفاء ارباب استشفاع و اعطاء امان باصحاب استیمان است خصوص در باب زینهار جوی اهل

اسلام و ایمان - لاجرم بر بیچارگی و انکسار و اضطراب و اضطراب او رحم نموده نخست او و سایر متحصنان را بمال و جان و عضو و ناموس امان داده خانمان بر همگذاختن مسلم داشت - آنگاه بنابر پیروی طریقه سلوک آن پیشوای سلاطین حال و استقبال که کامروائی نیازمندان و قضای حوائج محتاجان و بخشش مال و بخشایش جان مقتضای طبع فیاض آن حضرت است درباره او به جان بخشی تفرها پسندیده نموده و اکتفا بمجرد عفو نکرده بمحض دادن امان از خود خورسند نگشت - و چنانچه دستور مقرر و آداب معهود آن قدران ارباب کرم و قبله کرام است ابواب بخشش و بخشایش در هر باب بر روی او مفتوح داشت - و سایر مدعیات او خصوص بار بردار و مرکب و مدد خرج سرانجام نموده مجموع فیلان و شتران خود را با چند پالکی و دو نیم لک روپیه بار بر همان فیلان و شتران کرده بجهت او فرستاده و داد درماده بخشی و عاجز نوازی داده داد و دهش را آئینی دیگر نهاد - فی الواقع کدامین کرم پیشه جز اولیای دولت پایدار مراتب نوازش دشمن را بدین پایه رسانیده که بعد از بخشایش جان بدشمنان جانی واعدای دولت جاودانی بخشش را این مایه رسائی دهد که پیل بالا درهم و دینار بر بالای پیل بار کرده بدیشان بخشد *

ملخص سخن چون فتح خان ازین دست قلعه کشائیهای کریمانه بعد از آن مایه عدو بندیهای رستمانه مشاهده کرد در حال مغایرت سایر قلاع و حصون را نزد سپه سالار فرستاده بزودی شروع در نقل و تحویل احوال و اقبال و اهل و عیال خویش و نظام الملک و سایر متحصنان نمود - و بست و کشاد همگی دروازه را بدست معتمدان سپه سالار داده خود با نظام الملک و جمیع منتسبان و همگی درویشان در روز دوشنبه ششم تیر ماه آهی از قلعه بیرون آمد و یکباره جمیع حصون و بارها با قریب یک هزار توپ خورد و کلان

و سایر اسباب مایحتاج قلعه داری بتصرف اولیای دولت و تحویلداران سرکار خاصه شریفه در آمد - و سپه سالار نامدار و مجموع اولیای دولت پایدار داخل قلعه شده نخست در مسجد جامع دولت آباد که از کثرت اجتماع عساکر جهانگیر در آنجا مصر جامع شده بود دعای ازدیاد دولت ابد بنیاد بجا آوردند و خطبه عروس ملک هفت کشور بتازگی بر فراز منبر سدره پایه برخواندند - و ملایک هفت آسمان در فهم درجه منبر نه پایه سپهر برآمده خلود جاه و جلال صاحبقران دوم در طی دعا استدعا نمودند - در آن میانه جبرئیل امین آمین گوی و دعا طلب آمده مزید جاوید دولت و اقبال این دولت کده عظمی که مطلب عمده اهل آسمان و زمین است از درگاه بخشنده بی منت درخواست نمود - امید که دولت ابد قرین این صاحبقران کشورستان چنانچه بحسب طول از هذو کوه بدخشان تا جبال کامرود کوچ و آسام که در جوار ختا واقع است فرو گرفته - و بحساب عرض از قندهار و غزنین تا قندهار دکن را بحوزه اقتدار در آورده - عذریب قاف تا قاف آفاق یعنی قیروان تا قیروان را مانند مهر انور که از کشور خاور تا اقلیم باختر را بزیمر تیغ و نگین دارد به تحت تصرف در آورد *

این دعائیست که بر اوج فلک نرفته

کندش لطف آلهی بقبول استعجال

مجملاً عرضداشت سپه سالار متضمن بشارت فتح و فیروزی اولیای دولت نصرت روزی و مزده کسایش حصاربند دولت آباد روز تیر از ماه تیر که بذابرسم معهود هر سال انجمن حضور پر نور بآذین جشن عید گلابی زینت پذیر بود - و بندگان حضرت در عین کام بخشی و کامیابی سعادت افزای بیت الشرف سریر خلافت بودند رسید - و هوا خواهان دولت کده جاوید مصیر رسوم مبارکبادی دو عید سعید یکجا بجا آورده اهل سور و سر

نوامی شادی بدروه چرخ رسانیدند - حسب الامر عالی گورگه دولت والا را بفایر رسم شادیانه بفوازش بادشاهانه فواختند - و همدین انجمن فردوس آئین بادشاه دنیا و دین بتازگی بر سرحق گذاری بندهای وفادار و بهادران جان سپار آمده نخست سپه سالار را بغایت خلعت خاصه با نادر می تکه لعل و مروارید و شمشیر مرصع و دو اسپ خاصگی محلی بزین زرین با سارودن نام فیلی مزین به یراق نقره و پوشش مخمل زربفت و ماده فیلی دیگر سرفراز ساختند - و خان زمان و نصیری خان را نیز از مرحمت خلعت و اسپ و فیل برنواخته همگی را بدست سید لطف علی بخاری ارسال داشتند - و نصیری خان را بخطاب مستطاب خان دورانی کامل نصاب بلند نامی و کامیاب شادکامی ساخته مرتبه منصبش را بیایه پنجهزاری ذات و سوار از اصل و اضافه رسانیدند - و مساعی جمیله سایر بندهای درگاه که هریک درین یساق توفیق تردد یافته مصدر امور نمایان شده بودند مشکور افتاده همگی منظور نظر عنایت گردیدند - و هریک سزوار حال و قدر سرفرا: شده نتیجه نیکو بزدگی یافتند *

چون دریغوا که این مهم اهم بانصرام رسیده پیش نهاد خاطر بر وجه احسن بپایان رسیده بود و کار بمدها و روزگار بکام اولیای دولت ابن فرجام گشته همگی کامیاب و مقضی المرام شده بودند - و اعداء این دولت کده جاوید بنیاد لله الحمد بالتمام مقهور و مغلوب و مخذول و مذنوب گشته - چنانچه بالفعل در سرحد ممالک جنوبی کاری نمانده بود که بخیریت و خوبی سرانجام نیافته در حیزّ قوه مانده باشد - با این معانی بهادران جان سپار اخلاص شعار در مدت محاصره قلعه دولت آباد که از آغاز تا انجام چهار ماه کشید انواع تعب و مشقت و مضرت و اضرار کشیده بودند - خصوص

به علت عسرت و تنگمی معاش که از رهگذر قلت آذوقه ناشی شده بود - معه‌ذا مدت مذکور را پیوسته در معارک بمقابله و مقاتله غنیم که بذایر حساب عدد و حسب عدت بمراتب متعدده از اهل وفاق بیش در بیش بودند گذرانیده همه جا بمحض تلاش و کوشش فایق آمده بودند - و با این معانی اغلب اوقات به نوبت همراهی عملی کهی گزیده مکرر برای رسانیدن رسد از دولت آباد به برهانپور که نزدیک بصد کروه رسمی است آمد و شد می نمودند - چنانچه بی ارتکاب تکلف می توان گفت که پای راکب درین مراتب از خانه زن بر روی زمین نرسیده باشد - و پشت مراکب زیندار در کل روی جل ندیده - بذایر آن رای صواب آرای سپه سالار برین جمله قرار گرفت که نگاهدانی حصار دولت آباد و مضافات آنرا بیکی از سرداران کارگذار جان سپار سپرده خود با باقی بندها که از کفایت پاسبانی قلعه فاعل اند و فتح خان و نظام الملک را همراه گرفته متوجه برهانپور شود - و چندی در آن مقام امن و سرور آرمیده فلرغ بال و خوشحال قرار گیرد تا سپاهیان نفسی چند باسودگی بر آورده ستوران را آسایش دهند - و بر طبق این دستور صواب اساس که موافق قانون خرد آئین سلاطین آفاق گیر کشور کشای است کار بسته از سرنو بعدو بندی و اقلیم کشائی در آیند - بالجمله چون ارباب وفا و وفاق در آن مهم دشوار و یساق شاق سختی بسیار و مشقت بیشمار کشیده بودند و معه‌ذا در قلعه آذوقه نبود که آنرا سرمایه قلعداری توان نمود - لاجرم کسی از دلیران بی گره جبین به قبول این امر صعب مبادرت نمی نمود و متصدی تعهد و تکفل این کار دشوار نمی شد - درین حال خان دوران که ارادت صادقش از اکثر فدویان دیرین و نصیریان اخلاص آئین بیش و از رهگذر قدم خدمت و صدق عقیدت هزار قدم در پیش بود - بکشاده پیشانی تقدیم این خدمت

بر خرویش گفته از روی صدق ارادت گام همت فرا پیش نهاد - و چرن
 خانخانان خان مشار الیه را سزوار این امر دشوار سخت هنجار دیده
 دانست که اقدام باین مهم کمایذبعی از دست خان مذکور می آید -
 و مع‌هذا جمیعت نمایانی که شایان سرکردن این کار باشد نیز دارد -
 چنانچه باوجود این مراتب در آن یساق دو هزار سوار جرار کار طلب کار گذار
 موجود همیشه همراه داشت - ازین رو دیده و دانسته این خدمت را بدو
 گذاشته سید مرتضی خان و چندی دیگر از ارباب منصب والا را بهم راهی
 او باز داشت - و خود با خان زمان و دیگر سرداران فتح خان و
 نظام الملک را همراه گرفته متوجه مقصد شد - و در عرض راه فرقه تفرقه اثر
 بیجاپوری همه جا از دور خودنمایی نموده مراسم شوخ‌چشمی بجا
 می آوردند - چون تنی چند از بهادران موکب اقبال بآهنگ گوشمال
 ایشان جلو می انداختند جای خود را گذاشته بیای ادبار بواهی فرار
 می تاختند - و در طمی بعض ترکناز کار شان از دستبازی بسربازی نیز
 می کشید - چنانچه تاناجی دو رویه از جمله سرداران عمده عادلخان درین
 میان به قتل رسید - چون نواحی ظفر نگر سرمنزله سپاه ظفر دستگاه گردید
 بنابر آنکه ذخیره بسیار در آنجا انبار شده بود و خیل بنجاره بشمار بموجب
 طلب خانخانان و سزاولی متصدیان برهانپور از نزدیک و دور در آنجا جمع
 شده اراده داشتند که بهمراهی لشکر بادشاهی به برهانپور بروند و چون خبر
 رسیدن ایشان پیشتر رسیده بود ازین رو نرخ غله رو بارزانی آورده بود -
 لاجرم سپه سالار رفاهیت عسکر منصور منظور نظر داشته چندی قرار توقف
 در آن جا داد - درین حال مراری و باقی مخدولان انجمن کنگاش آراسته
 رای فساد بنیاد شان بر آن قرار یافت که از سر ستیز و آویز درگذشته
 بدست آویز عجز و نیاز در دامن طلب صلح و صلاح آویزند - و شاید که

ازین راه پی به سرمفزل عافیت و سلامت برده ازین در ابواب امن و امان
 بروی روزگار خویش کشایند - بنابراین فرهاد پدر رندوله را برای درخواه
 این استدعا به لشکرگاه بندهای درگاه فرستادند - و بحکم آنکه خردمندان
 گفته اند که گفته و پذیرفته گذاران وثوق و اعتماد را نشاید و پیمان مردم
 بی دیانت و عهد مکاران نا استوار زینهار خواه که از عدم دین و ایمان
 ناشی می شود اگرچه مؤکد بایمان باشد مانند نفع گل و نشاء مل
 دمی بیش نباید - آن نوئین حکمت مفش خرد آئین مطلقاً عهد آن
 کم فرصتان بد عهد را محل اعتماد و اعتبار نشمرده اصلاً قبول معاهد ننمود -
 و پی بمقصود آن مطرود چند برده فرهاد را که مدار کار بر بنیاد فریب
 و دستان نهاده داستان مکر و فریب می سرائید - و افسانه افسون و خدعه
 می خواند - نیل حرمان بر رخسار کشیده علی الفور بی نیل مقصد باز
 گردانید - آن کوتاه نظری چند باندیشه دور و دراز تا دولت آباد یکسر
 شتافته بمخاطر جمع در همان ملجأها که بهادران عسکر ظفر آثار ساخته فرصت
 هدم آن نیافته بودند جای گرفتند - و خاندوران درین آوان که آن
 کوتاه فطرتان دراز امل بد عمل به فکرهای دور از کار دور دایره قلعه را چنبروار
 درمیان گرفته آن آهنگ خارج داشتند که این حصار خیر آثار را بزور
 دست و ضرب بازو فتح نمایند - مکرر از حصار بند بر آمده بضرب تیغ بیدریغ
 آن مخدولان را تنبیه و تادیب بلیغ نمود - و بنابر آنکه رعایای برگزانت
 دولت آباد و نواحی آن بعلت درست عهدی و حسن سلوک همگنان
 از سردار و احاد سپاه ظفر پناه آرمیده دل و مطمئن خاطر شده می دانستند
 که من بعد سروکار باولیای دولت پایدار دارند غلغ بسیار به فروختن آورده
 بودند - متحصّصان در مضیق محاصره از رهگذر کمی آذوقه تفکی کمتر
 کشیده حال شان بعسرت نکشید - و چون خانخانان از دلیری غنیم خبر

یافت مصلحت در چشم نمائی بدان خیره نظران دیده اواخر ماه تیر با لشکر بسیار و حشم بی‌شمار با آذوقه بیدرنگ از ظفر نگر متوجه دولت آباد شد - و دکنیان ازین معنی آگاهی یافته از فتح قلعه نومید گشته پیشتر عزیمت هزیمت در لباس معاودت نموده بودند - لاجرم دیگر مقید به هیچ چیز نه شده با شتاب تمام متوجه بیجا پور شدند - چون خانخانان که درین ایلغار از برید سریع السیر صرصر و پیک تیز تگ نظر قصب السبق سرعت و عجلت در ربوده بود به قصبه ترمی گانو رسید - همانجا قضیه ناگزیر اهل نفاق را شنیده بمقتضای وقت هزیمت غنیم را غنیمت عظیم شمرده تصویب رای به معاودت برهانپور نموده ده هزار گاو غله بار را با خان زمان روانه دولت آباد نموده تاکید کرد که بعد از رسانیدن غله زود بر گردد - محملاً سپه سالار بعد از ورود برهانپور بذاب غور اندیشه خوض پیشه کم خردی فتح خان و خرد سالی نظام الملک را پیش نظر عاقبت نگر داشته از روی احتیاط هر دو را نظربند نگاهداشت - و جمعی را به نگاهبانی بر گماشته بمقتضای پیمانی که در باب عدم تصرف در اموال او بسته بود عمل نموده همگی اینها را بارباب امانت و اصحاب دیانت سپرد - چون دریغوا امر عالی از روی عنایت تمام در باره خان دوران برین جمله زیور صدور یافت که سید مرتضی خان خلف صدر جهان را که از خانه زادان معتمد درگاه است در قلعه گذاشته خود بر جناح استعجال بصوب صوبه مالوه که ضبط آن بعهده او قرار یافته برگردد - لاجرم حسب الحکم پنجاه هزار روپیه برسم مدد خرچ تسلیم خان مذکور نموده و قلعه را بدر سپرده در عرض دو ماه داخل برهانپور شد *

از سوانح نمایان دولت ابد پایان که درین احیان از عرضداشت راجه بهارت مرزبان ولایت تلنگانه بمسامع اولیای دولت رسید فتح قلعه دیگلور

است که روزی عسکر مفسور شد - بعد از آنکه بولا و سیدی مفتاح حارسان قلعه مذکور مکرر مالشی بسزا یافته بودایی فرار شتافتند - و خود جان بدر برده مادر و دختر و زن نکاحی بولا را بایک زنجیر فیل به قید بهادران دادند - بهمه جهت فتح روزگار هواخواهان شده ازین عالم حصارى بدست آمد - بیست و هفتم تیر عنایت الله ولد قاسم خان و بهادر کذبو از بنگاله رسیده سعادت زمین بوس درگاه حاصل کردند - و سه زنجیر فیل از عنایت الله و دو زنجیر فیل از بهادر داخل فیل خانه شد *

هم درین روز سایر اسیران فرنگی هوگلی بندر که همگی از خورد و کلان انات و ذکور چهار صد تن بودند از نظر انور گذشتند - و قاضی و میر عدل حسب الامر بادشاه اسلام پرور ایشان را کلمتین طیبین تلقین نمودند - هر که به طیب خاطر و صدق نیت اسلام آورد انواع عواطف در باره او مبدول افتاده برانکه مقرر رسید - و از آنکه بنابر فرط قساوت قلب و شقاوت جبلّی ازلی ازین سعادت عظمی اختیار حرمان نصیبی نمودند نیز چند تن بیکى از امرای عظام سپردند - که همگنانرا در مضیق مطموره زندان محبوس داشته به تهدید قتل و تنگی حبس در باب قبول اسلام مکلف و مجبور سازند - اگر کسی را این سعادت روزی شود حقیقت بعرض رسانیده روزبانه برای او بگیرند - باوجود این پایه اهتمام بادشاه اسلام اثری برین مراتب مترتب نشد و اکثری از یتنگنای حبس به بئس المصیر سعیر شتافتند - و قلیلی این درجه والا و پایه جلیل دریافتند - و چون سایر اصنام و اوثان آن گروه نابکار که کار فرنگ بل رشک کار نامه مانی و نگار خانه اژنگ بود بنظر انور در آمد - از آنجمله آنچه صور انبیا علی نبینا و علیم السلام بود حسب الامر اشرف در آب چون غرق کردند و باقی شکسته و غریق گردید *

بسیست و پنجم امرداد مزاج وهاج آن فروزنده تخت و افروزنده تاج از تاب عارضه تب و گرانیجی سر که از رهگذر اختلاف هوای برشکال رو نموده بود افروخته شد - و ازین رو عالمی سراسیمه گشته سر رشته قرار و آرام از دست دادند - و سوء المزاج شریف آن جان جهان کالبد جهانیان را با جان سرگران ساخت و نزدیک بود که همگنان از فط غم و وفور الم قالب تهی کنند - و این مایه تلخ کاسی میان طبایع و عافیت و دلها و آرام شکر آب ناسازی انگیزخته کار بدان کشید که دیگر بیکدیگر نسانند - مجمل درین حال خورد و بزرگ و صالح و طالح دست از کاروبار کوتاه کرده جهت دعای جاندارانجی بندگان حضرت بادشاهی بدرگاه جناب الهی برداشتند -^۱ بکرم الهی بعد از سه روز عافیت عاجل و شفای کامل حاصل گشته اطبای پای تخت به خلعت های گرانمایه و انعام چهارده هزار روپیه نقد سرافراز گردیدند - و مبلغ یک لک روپیه که شاهزاده های والا گهر و امرای نامور برسم تصدق آورده بودند حسب الامر عالی بر نیازمندان گیتی قسمت

۱ در نسخه (ل) این سطور زاید رقم شده - و شفای عاجل و صحت کامل آنحضرت از شفاکده عافیت الهی طلب نموده در باب مزید عمر و دولت جاوید آنحضرت مراسم استدعا بجا آوردند - و مقارن دعای دفع این بلا و کوب کوبیان عالم بالا لب بآمین کشوده ساکزان ملاء اعلی برای برآمدن برآمد این مطلب اجابت طلب آمدند - و عالمی در دعای خیر که خیر عالمی را لازم دارد - داد دعا گوئی و فاتحه خوانی و انعام خدمات قرآنی داده از در اقسام خیرات و تصدقات و انواع انفاق و ایثار در آمدند - و ازین راه نیز استشفای نموده حلقه استجابات بر در اجابت و باب قبول زدند - و عاقبت دعا مقرون انجاح شده از دفع سوء المزاج حضرت صاحبقران ثانی که اصلاح گیتی در ضمن آن مندرج است ارجاء عالم امکان باز و از حالت فساد قویین صلاح و سداد گردید - قوایم طبایع و قواعد ارکان که وهن و فقر بدان راه یافته بود دیگر ثبات و قرار گرفت - چنانچه بعد از سه روز الخ *

یافت - و مبلغ پنجاه هزار روپیه که بیگم صاحب و سایر پرستاران محل سلطنت و مخدرات امرای عظام بر سیل صدقه در درون شبستان خلافت فراهم آورده بودند بزنان بیوه بی روزگار مرحمت شده موهم کافور درهم موجب راحت ناسور جراحت فقر و فاقه گشت - و قرص کهربای زر در مزاج دل خستگان حزین مرض احتیاج خاصیت شربت دینار بهم رسانیده باعث رفع خفقان قلق و اضطراب نیاز و ضربات پریشانی روزگار گردید - دوم شهپرور سیف خان صاحب صوبه اله آباد شرف ملازمت دریافته هزار مهر و هزار روپیه بطریق نذر گذرانید *

توجه والای بادشاه—زاده نامدار شاه شجاع حسب الامر اقدس ارفع اعلیٰ بسمت جنوبی باهنگ تسخیر بلاد دکن

چون اکثر ملک دکن به تحت تصرف و تملک این مالک رقاب سلاطین روی زمین مانند اقطار اقالیم خاور و باختر بزی تیغ و نگین مهر انور در آمد - و از فتح دولت آباد که دارالملک و کرسی آن بقعه و شاه نشین آن رقع است وهن و فتور و سستی و قصور در ارکان قرار و استقرار دکن افتاده تزلزل در بنیاد تمکن و بنیان تمکین دکنیان راه یافته بود - بنابر آن قدوة دولت خواهان مهابت خان در باب تسخیر بقیه ملک نظام الملک و بیجا پور مکرر در عرض عریض بدرگاه والا رقم نموده از راه خیر اندیشی معروض داشت - که چون از لشکر کومکپی این صوبه بنابر کشیدن یساق های شاق درین تازگی و زودی عدو بندی و کشور کشائی کما ینبغي متمشی نخواهد شد مناسب صلاح دولت آنست که بزودی هرچه تمام تر افواج

بحر امواج از دریای لشکر منصور که مدتی مدید آسوده بوده بالفعل قوی
 نیرو و تازه زور اند بسرداری یکی از شاهزادهای نامدار با سایر اسباب
 جهان کشائی باین صوبه ارسال یابند - لاجرم بندگان حضرت نیروی بازوی
 خلافت کبری دویمین رکن رکن سلطنت عظمی شاهزاده جوان بخت
 شاه شجاع را بجهت تقدیم این امر عظیم برگزیده از روز یکشنبه ششم شهریور
 مطابق بیست و دوم ماه صفر ختم الله بالخیر و الظفر دو گهری سپری گشته
 آن برگزیده نظر عنایت را بمنصب ده هزاره ذات و پنجهزار سوار از سرفرو
 تارک کامگاری برافراختند - و از مرحمت علم و نقاره و طومان و طوغ
 و تشریف خلعت خاص با نادری تکه زمرد و مروارید و شمشیر مرصع و گهری
 مرصع و دو اسب خاصه یکی بزین مرصع و دیگر محلی بزین طلا و رتبه که
 از بزی شگون و راه حسن فال چنانچه مکرر نگارش پذیرفته کشور کشایان این
 اقلیم در وقت توجه تسخیر سمت جنوبی برای سواری می گزینند و فیلی
 خاصگی با یراق سیمین و پوشش مخمل زربفت و ماده فیلی دیگر و اعطای
 مبلغ شش لک روپیه برسم انعام سرمایه اعظام و اکرام بآن عظیم القدر کریم
 الذات بخشیده والا مرتبه و بلند آوازه ساختند - و بهنگام دستوری همت بر
 همراهی بدرقه تائید جذاب آلهی گماشته دست بدعی استدعای فتح
 و نصرت آن بلند اختراز عطا کده فضل و افضال نامتناهی برداشتند *

از جمله امرای عظام و ارباب مناصب والا سید خانجهان و راجه
 جی سنگه و راجه بیتهداس کور و اله ویردی خان و خواص خان که درینولا
 خطاب دولتخانی یافته ورشید خان انصاری و مادهو سنگه هاده و قزلباش
 خان و سید عالم و چندرمن بندیل و راجه روز افزون و بهیم راتهور و راجه
 رامداس و اصالت خان و خلیل خان و یکه تاز خان و جمال الدین ولد قمر
 خان قزوبنی و حبیب خان سور و کرم الله ولد علی مردان خان بهادر از همه

جهت چهارده هزار سوار از آنجمله هزار سوار احدی و هزار تفنگچی و پیاده بسیار و بندوقچی و کماندار با دو هزار سوار دیگر از تائبین امرای حضور بملازمت شاهزاده مقرر گشتند - سید خانجهان به عنایت خلعت و اسب و فیل و راجه جی سگه و اله و بردهی خان و دولت خان و خلیل خان بمرحمت خلعت و اسب و بعضی دیگر به عنایت اسب و جمعی به سروپای تنها سرافرازی یافته - اصالت خان از اصل و اضافه بیایه هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار رسیده از تقدیم خدمت بخشی گری اشکر ظفر اثر معزز گردید - و ده لک روپیه از خزانه عامره برای مدد خرج جزئیات در بایست عسکر موید همواره داده یازده لک روپیه از خالصات صوبه مالوه برات دادند *

بیست و سوم ماه موافق چهارم ربیع الاول صادق خان که از سایر بندهای درگاه آسمان جاه بصدق ارادت امتیاز داشت و کرامت صفات را با خیرخواهی و نیک اندیشی عامه خلق الله جمع نموده بود باندک عارضه راه ارتحال پیش گرفت - بادشاه حق گذار نظر بر حقوق خدمت دیرین آن نوئین ارادت آئین و مقتضای ادای حق اخلاص خالص تازه جعفر خان خلف الصدق او را که مکرر در مقام امتحان و اختیار نقد حسن عقیدت او جوهر درست بر روی کار آورده بود - و زر جعفری ارادت صادق مادرزادش از خلاص آزمون بی غش برآمده از سر نو منظور نظر مرحمت داشتند - و سرمایه اعتبار ابدی و ماده افتخار سرمهی آن سلسله مهیا و آماده ساخته اخلاف و اعقاب آن مرحوم را تا روز قیام قیامت بمراسم پرش باین روش تارک مباهات بر افراشتند - که بادشاهزاده عظیم القدر بلند اختر سلطان اورنگ زیب بهادر را برای دلدهی و خاطر جوئی او فرستادند که بعد از مراسم پرش او را با برادرانش بملازمت رساند - چون همگان بتازگی این سعادت عظمی یعنی انجمن حضور پرنور با کمال

اعظام و اعزاز دریافتند هر چهار برادر را به ترتیب مراتب قدر و منزلت مقدار شان خلعت داده مفتخر و مباهیه ساختند و از افزایش مراتب مناصب پایه قدر و مقدار همگی بدین موجب افزایش یافتند - جعفر خان بمنصب چهار هزار و دو هزار سوار و روشن ضمیر بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و عبد الرحمن از اصل و اضافه بمنصب هفت و صدی دو صد و پنجاه سوار و بهرام از اصل و اضافه بمنصب پانصدی یکصد سوار *

بیست و پنجم شهریور مطابق دوازدهم ربیع الاول محفل فرخنده میلاد حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم برسم معهود هر ساله انعقاد یافت - درین شب بزرگوار بادشاه دیندار از روی نهایت ادب بر اورنگ خلافت روی زمین جلوس اقدس نه فرموده مسند نشین گشتند - و برین سر نقطه خاک اغبر را روکش چرخ اخضر ساخته هفت طبقه زمین را پایه کرسی سپهر هشتمین دادند - نخست در آن محفل خاص خوان اطعام عام کشیده انواع اطعمه و اشربه و حلویات و تنقلات و فواکه خشک و تر بترتیب چیده شد - و بعد از برخاستن خوان نوال رواج اقسام بخورات طیبه و نفحات انواع خوشبوها از همه سو برخاست - و تمام آن لیلۃ القدر به تلاوت و ذکر گذشته بامدادان سائر ارباب فضل و دانش و اصحاب صلاح و تقوی را خلعت فجی و شال و امثال آن داده مبلغ بیست هزار روبیه بر جمیع ارباب عمایم و اصحاب فقر و فاقه قسمت فرمودند *

درینولا کمال دینداری و حق پرستی حضرت بادشاه که همواره بر سر اظهار معالم شرع متین و اعلاء اعلام سنت حضرت خاتم النبیین اند ظهور و بروز تمام نمود - چنانچه بتازگی باعث تحریص و ترغیب آن حضرت در اجرای احکام و حدود شریعت محمدی علی شارعها الصلوة و السلام شده

دیگر باره فرمان‌های جهان مطاع در باب تنفیذ اوامر و نواهی ملت حضرت رسالت پناهی به حکام و صوبه داران سایر ممالک محروسه بناکید تمام و مبالغه بسیار خصوص در باره سیاست شرعی ارسال داشتند - و در ماده عدم احداث بیوت اصنام و منع و نهی کفره و از مرمت بتکدهای مشرف بر انهدام و شرب خمر و سایر مسکرات و بیع و شراء آن نهفته و آشکار و منع کفار و اشرار از ممانعت و تعرض احوال هندوی که اراده مسلمانان داشته باشد و زجر آن مشرکان فجار در باب سوختن اموات به نزدیکی قبرستان اهل اسلام و ساختن قبه علامت^۱ [بر سر سوختگان]^۲ ایشان و منع آن ملاعین از سر ایذا اطفال مسلمانان که بحسب اتفاق در قرای متمردان اسیر سپاهیان شده باشند تاکید را بسرحد احتیاط رسانیدند - راجه بختاور پسر راجه واج سنگه که براهنمائی سعادت اسلام آورده بود به عنایت خلعت و انعام ده هزار روپیه سرافراز گردید *

^۲ [هشتم]^۳ ماه مذکور اسلام خان که بعد از تغیر صوبه داری گجرات در عرض راه حسب الامر عالی از اوجین به برهانپور شتافته بود از دریافت ملازمت اسعد سعادت اندوخته هزار روپیه و هزار مهر برسم نذر و موازی یک لک روپیه را جواهر مرصع آلات از نفایس و نوادر گجرات بر سیل پیشکش گذرانید - و نظام الملک و فتح خان که خانخانان نظربند مصحوب خان مذکور بدرگاه والا فرستاده بود در همین روز سعادت اندوز ملازمت گشتند - نظام الملک حسب الامر عالی حواله سید خانجهان شد که در قلعه گوالیار بایکی از خویشان او که پیشتر در فتح احمد نگر بدست آمده بود یکجا نگهدارد - و فتح خان را باوجود بد عهدی و شرارت

سرشت و فساد نیت قابل منصب ندانسته مبلغ دو لک روپیه بطریق
سالیانه مقرر نمودند و فیل نیز مرحمت شد *

دوازدهم ماه مذکور مطابق سلخ ربیع الاول سنه هزار و چهل و سه
هجری فرخنده محفل جشن وزن مبارک قمری سال چهل و چهارم از عمر
بیشمار خدینو روزگار بآئین هر ساله آذین و تزئین یافت، و سایر رسوم و آداب
آن فرخنده روز سعادت اندوز بظهور رسید - چون قرار داد خاطر اشرف آن
بود که هرگاه که سرداری سپاه ظفر دستگاه در یساقی از مهمات دولت بیکی
از شاهزاده‌های والا قدر تفویض رود منصب والا بنام نامی آن والا گهر
تجویز افتد - و در همین ایام چنانچه سابق ذکر یافت شاهزاده شاه شجاع
هنگام یورش دکن مرتبه منصب عالی یافته بودند بذابراین بطریق اولی
تعیین منصب مهین شاهزاده لزوم عقلی داشت - لاجرم درین روز مبارک
تارک شایستگی آن والا گهر بمنصب دوازده هزاری ذات و شش هزار سوار
و مرحمت خاص آفتاب گیر سریلندی یافته دقایق مقدار آن نامدار
از عنایت علم و نقاره و طومان و طوغ و دستوری نصب بارگاه سرخ
در سفرها به علو درجات اقتدار اختصاص پذیرفت - عمده الدوله اسلام خان
بخدمت میر بخشی گری از انتقال صادق خان و مرحمت خلعت
سرافرازی یافت - و بذابراین حسن اتفاق عدد حروف بخشی ممالک با تاریخ
استعداد آن فذلک افراد دفتر استعداد بدین سعادت عظمی موافق آمد -
خان دوران به مرحمت خلعت و شمشیر خاصه و اسپ و فیل و سعادت
تعیین در فوج بادشاهزاده عالم شاه شجاع مختص گشته مرخص شد -
شمس الدین ولد نظر بهادر بمنصب هشتصدی ذات و سوار و حیات خان
داروغه آبدار خانه به سرکردگی خدمتگاران و منصب هشتصدی ذات
و دو صد سوار و باقی بیگ قلماق از زمره غلامان صاحب اعتماد بمنصب

هفتصدی پانصد سوار و مکرمات خان بخدمت فوجداری اکر آباد و منصب در هزاری هزار سوار و قاضی محمد سعید از تغیر او بخدمت دیوانی بیوتات و منصب هزاری دو صد سوار و زین الدین علی برادر اسلام خان از تغیر او بخدمت داروغگی داغ و تصحیحه سرافراز و سربلند گردیدند *

درین سال به تجویز منجمان دیگر باره طلا و نقره که هموزن آنحضرت شده بود بر ارباب استحقاق قسمت فرمودند - و بخاصیت تصدق که داغ و رافع انواع بلیات است چنانچه اخبار مخبر صادق تصدیق آن می نماید در همه سال مطلقاً مکروهی پیرامین وجود اقدس نگشت - درینولا پرسوتم سنگه نبیره راجه راج سنگه که بدالالت هدایت از تیه ضلالت و غوایت انحراف جسته به شاه راه مستقیم حق گرائیده بود منظور نظر انور شده به سعادت مند نامور گشت - و بمرحمت خلعت خاصه و هزار روپیه انعام اکرام یافت *

پنجم ماه مذکور محلدار خان که سابقاً کیفیت نیکو خدمتی او گذارش یافت از دکن سعادت گرامی گشته بشرف ملازمت اشرف رسیده مشمول انواع عواطف گشته بمنصب چهار هزاری ذات و دو هزار سوار و عنایت خلعت و گهپوه مرصع و اسپ و فیل یافته به نهایت مراتب مدعا رسید - و ضمّ انعام بیست هزار روپیه نقد با این مراتب جبر کسور و تلافی فتوری که بالحوال او راه یافته بود نمود و با رفع حاجات و ارتفاع درجات در سرکار مونگیر از صوبه بهار جاگیر یافت - دوازدهم ماه خیرات خان ایلچی قطب الملک که در نخستین سال جلوس همایون فال بایران شتافته بود اکنون معاودت نموده آهنگ گلکنده داشت از سعادت اندوزی زمین بوس درگاه والا بکام خاطر فیروزی یافته سه راس اسپ عراقی با چند استر بروعی و شتر بختی و انواع نفایس اتمش ایران برسم پیشکش کشید *

بیست و پنجم ماه مطابق چهاردهم رجب سال مذکور خجسته
 انجمن وزن مبارک شمسی سال چهل و سوم از عمر پائنده باین فرخنده
 آراستگی یافت - و جمیع مراسم معهوده و آداب مقرر این روز از
 داد و دهش بظهور رسید - علامی افضل خان از اصل و اضافه بمنصب
 شش هزاره ذات و سوار سرسرازاری برافراخت - از بدایع امور غریبه
 که درین روز تفرج آن روی داده باعث حیرت نظارگیان شد اینک
 مقرب خان دکنی اسپه معلم بازنده پیشکش نمود - که از کمال دلیری
 بی محابا با زنده فیلی که مست نبود یا چاره فیلی که بسیار کلان نباشد
 روبرو می شد - و دستها بر پیشانی و کله فیل استوار نموده خرطوم و سر
 او را بدنندان می گرفت - چون فیل بزور از خود دور میکرد باز رخ بسوی
 هم نبرد آورده بر گرداگرد فیل فرزین وار خانه خانه بجست و خیز
 در می آمد - و حریفانه مترصد غفلت خصم و منتظر فرصت خود بوده
 فرزین بند فیل می پرداخت - تا که رفته رفته خود را بحریف خویش
 رسانیده دندان بر کفل و سایر اعضای او بند می کرد - و چندان شگرفی
 و بو العجبی بظهور می آورد که فیل را بی دست و پا کرده در عرصه
 میدان فیل بند مات حیرت می ساخت *

یازدهم بهمن منزل مهین شاهزاده داراشکوه که درینولا حضرت واهب
 متعال آن سعادت مند جاوید را از کریمه سلطان پرویز مرحوم صبیغه فرخنده
 لقا کرامت فرموده نوید سعادت قدوم و برکت قدم داده بود از فیض ورود
 حضرت ظل سبحانی مورد انواع میامن آسمانی و برکات جاودانی گردید -
 بادشاهزاده خردور سایر مراسم آداب چنانچه حق مقام بود بجا آورده دو
 تقوز پارچه با جمدهر مرصع به یمین الدوله و خلعتهای فاخره بهمه بندها
 عطا کرد *

انتصاب پذیرفتن رایات ظفر آیات موکب منصوب به صوب پنجاب

چون خطه خاک پاک لاهور که در حقیقت آبروی عالم آب و خاک است و بی شک بقعه ایست از بقاع مبارکه ارض و لهذا بذلبر کمال دریافت قسمت سعادت از عهد پاستان باز پیوسته پای تخت سلاطین عظام هندوستان و مرکز دولت ایشان بوده و نیز اکثر اوقات دار السلطنت خداندان این دولت کده عظمی شده - چون مدتی متمادی از ادراک سعادت ورود موکب مسعود این عزیز کرده آهی مفتخر و مباهی نه گشته ازین برکت سامی بی نصیب بود - درین وقت که مدت محرومی بانها رسیده نوبت سعادت‌مندیها در آمد این معنی محرک اراده آن حضرت آمده آهنگ نهضت بدان سمت بر قصد اقامت و اندیشه درنگ قرار گرفت - معینا برخی از سعادت نصیب‌های بقعه کامل نصاب کشمیر دلپذیر مرید تمشیت آن مشیت و موکد رسوخ آن نیت گشته عزم آن سمت سمت جزم پذیرفت - لاجرم روز پنجشنبه چهاردهم بهمن ماه مطابق سوم شهر عظمت بهر شعبان سال مذکور طلیعه افواج بحر امواج موکب منصور بجانب پنجاب و صوب لاهور متوجه شد - و در موضع گهات سامی که نزدیک دارالخلافه واقع است بجهت مصلحت تهیه مصالح سفر احاد مردم و رعایت الحاق بازماندگان که ستوده آئین‌های این سلطان سلاطین رعیت پرور دادگر است سه روز درنگ اتفاق افتاده - و از آنجا خان عالم را که در فن میرشکاری و نگهداشت جمیع جوارح طیور و پرانیدن سایر جانوران شکاری مهارت تمام دارد بسعادت همراهی رکاب ظفر انتساب مفتخر و مباهی ساختند که تفرج میدگاه پالم نموده از دهلی باز گردانند .

و همدرین روز خان مشار الیه بانعام هزار و پانصد اشرفی و حاکم خان را بمرحمت چهار صد اشرفی و شیر خان زرین را بعنایت ده هزار روپیه اکرام بخشیدند - هژدهم ماه از آنجا کوچ فرموده بجهت رعایت احوال رعیت جمعی از سپاهیان شکوه مند را بجهت نگاهبانی زراعت تعیین فرمودند تا از عبور لشکر پهنآور که بهنگام قلت عرض آن بیش از یک گره می باشد ضرر کلی به زیرستان نرسد - و با این همه مردم متدین را متصدی برآورد پایمالی زراعت مقرر فرمودند که از روی حق و راه حساب بی حیف و میل جبر کسر و تلافی نقصان مالی ایشان از خزانه عامره نمایند *

بیست و پنجم ماه مذکور مطابق چهاردهم شهر شعبان در قصبه متها که از قدیم الدهر پرستش گاه معتبر هندوان است مقام فرمودند - چون در بیشه برابر مهابن بر آن سوی رودبار چند شیر تفومند گوزن افکن مسکن گرفته آزار و اضرار تمام بانعام و مواشی رعیت حوالی و حواشی می رسانیدند - بذابر دفع ضرر زیرستان بیدرنگ آهنگ صید آن زیردست ددی چند نموده فیل سوار دو قلاده شیر تناور و دو دیگر ماده را که در تفومندی ازینها زیاده بودند صید فرموده و یک شیر بچه زنده گرفته معاودت فرمودند - و شب این روز برکت افروز که لیلة البرات بود باوجود عدم تهیه سامان طرازان کاخانجات سلطنت بذابر امر گیتی مطاع هر دو کنار رودبار جون و کشتیهای میان آب را چراغان کردند که مانند آن در نظایر این روز بی نظیر در نظر نیامده بود - در منزل چهارم باز در عین گرمگاه روز دو شیر قوی هیکل را به تغذی خاصه صید نمودند - یکی بوزن هفت من و ده سیر و دیگر که ماده بود به پنج من رسید *

چهارم اسفندار اعتقاد خان صاحب صوبه دهلی در یک منزل شهر از کمال بلند اقبالی بسعادت تقبیل حلقه هلالی رکاب مبارک آن سرور که

تاج تارک گردن کشان هفت کشور است رسید - و ازین رو سرحلۃ سرفرازان
 گیتی از امثال و اقران خود شده برین سرفرق افتخار به فلک قمر رسانید -
 و روز دیگر سلیم گدّه که بر کنار رودبار جون واقع است از نزول اقدس آن
 حضرت روکش مدینة الاسلام بغداد گشت - و آب رودش که از زهاب
 چشمه ساز کوثر و تسنیم است باعث ذهاب آبروی فرات و نیل گردیده
 آتش رشک در دل دجله بغداد بل در جان عین الحیات و سلسبیل
 افگند - این موضع در اصل بنا نهاده سلیم خان پسر شیر خان افغانست
 که بعد از اساس افگندن چار دیوار آن بنابر عدم مساعدت روزگار فرصت
 عمارت نیافته ناتمام مانده بود - حضرت جنت مکانی را نزهت این
 مکان جنت نشان دل نشین افتاده آنرا عمارت و مرمت فرمودند -
 و نشیمن های خوش و مغزلهای دلکش بنا نهاده در هر آمد و شد
 دارالملک دهلی آنجا اقامت می نمودند - مجملّاً حضرت سلیمان مقامی
 در روز دوم اقامت سلیم گدّه که هفتم ماه بود همعنان فتح و ضفرسوار
 شده بحسب زیارت روضه حضرت جنت آشیانی همایون بادشاه شتافتند -
 و بعد از اقامت مراسم طواف آن عالی مقام و ادای وظایف
 زیارت آن حظیره خطیره که اشرف و ایمن اماکن متبرکه این کشور
 است انعام خدام و مجاوران و امثال آن بجا آورده متوجه زیارت
 مرقده مقدس قدوة السالکین و برهان العارفين سلطان المشايخ شیخ نظام
 الدین اولیاء شدند - و از روی عقیدت تمام بر سبیل استغاثه انواع میامن
 و برکات اندوخته به پرتو قرأت فاتحه فایحه مشاغل انوار مزید روح
 و راحت در آن خاک پاک بر افروختند - و مبلغ پنجاه هزار روپیه از سرکار
 خاصه شریفه سوای آنچه شاهزادهای والا قدر گذرانیده بودند به حسب
 امر اعلیٰ معتمدان درگاه والا باصحاب استحقاق دارالملک دهلی رسانیدند *

هشتم ماه بجانب پالم ره گرای شده عمارت عالی که در آن مقام اساس نهاده آنحضرت است از نزول اشرف سمو مکانت سپهر اطلس یافت - چهار روز در آن فرخنده زمین به نشاط صید و عید نشاط پرداختند - درین ایام صیدی غریب و شکاری عجیب اتفاق افتاد که تفرج آن صورت فرح آمیز رنگ از خاطر ارباب صید زدود - و صورت معنی مذکور آنکه چون حضرت کشورگیر اقلیم شکار درین نخچیروستان سرگرم نشاط شدند قضا را در اثنای صید و سیر یک روز از تفنگ خاصگی که بخاص بان موسوم است چهل آهو سیاه شکار شد - چون این قسم صید بدیع از هیچ صیادی که عمر به نخچیر افگنی صرف کرده باشد چه جای بادشاهان عظیم الشان مذكور نیست - موجب افراط نشاط و باعث وفور انبساط طبع اندس شد - چنانچه بی نهایت از جا در آمده فرمودند که ازین دست صیدی شاید از مبداء آفرینش هیچ بادشاهی شکار انداز را دست نداده باشد که در یکروز بدست خود از یک تفنگ چهل آهو زده باشد - طالبی کلیم از شعوی سرآمد پای تخت این رباعی به نظم آورده بعرض رسانید * رباعی *

چون شاهجهان بادشه کشورگیر افگند بصیدگاه پالم نخچیرو
روزی به تفنگ خاصدان چهل آهو افگند که نفگند بیک عید دو تیر
درینولا بعرض مقدس رسید که بحسن سعی ظفر خان ابدال والی ثبت
اطاعت پذیر شده روی زر از سکه مبارک نام نامی و سر منبر را از خطبه
القاب سامی منور نموده - و نه اشرفی مسکوک به سکه مبارک که بر سیل
نمودار با پیشکش بسیار از نفایس آن کشور ارسال داشته بود هفدهم ماه بنظر
مبارک در آمد - بیست و ششم ماه سلحت سرزمین پرگنه انباله که
در عهد بادشاهزادگی داخل محال جاگیر خدیو هفت کشور بوده پیوسته
پرتو توجه به عمارت و ترتیب آن محل قابل می گماشتند - درینولا بعد از

مدت مدید فروغ پذیر پرتو ماه رایت ظفرهاله شد - و گل زمین باغی
 فردوس آئین که طرح افکنده عهد سعادت مهید بادشاهزادگی بود از - پرتو
 نزول سعادت مقرون و برکت قدم فرخنده مقدم همایون داغ رشک بر دل
 سرابستان ارم گذاشت - و چون آن مکن فردوس نشان در آغاز جلوس مبارک
 به نواب بیگم صاحب مرحمت شده بود عمارتی لایق شان پرستاران آن قره
 حور عین و رابعه بنات سپهر برین نداشت - بنابر آن متصدیان مهمات آن
 پرگنه باسلس نهادن نشیمن های دل نشین فرمان پذیر گشتند *

بیست و نهم قصه سرهند که از جمله خالصات است مضرب سزاق
 اقبال شد - و عرصه باغ حائظ رخنه که در عهد حضرت عرش آشیانی طرح
 پذیرفته رفته رفته از ترتیب و مرمیت جنت مکانی شاهد قابلیت آن
 بسرحد نهایت خوبی و مرغوبی گرائیده بود - و درختانش رشک طوبی
 شده سدره آسا به منتهای مرتبه کمال رسیده بودند از میامن ورود اقدس
 غیرت افزای فلک اطلس گشت - و نشیمن های دلکش آن باغ که بغایت
 دلنشین و فیض بخش بودند از برکت نزول مقدس رشک فرمای هفت
 کاخ اخضر گردیده روکش این آبنوسی طارم مقرفس آمد - چون وقت
 قدوم موکب نوروز گیتی افروز نزدیک شده بود و درین نزدیکیها
 تا دار السلطنت لاهور جای دیگر که درخور تزئین انجمن جشن نوروزی
 باشد یافت نمی شد - بنابر آن بزم آرایان انجمن سرور و سرور و پیرایه بندان
 محافل عیش و عشرت باتفاق سامان طرازان کارخانجات سلطنت
 بآدین بندگی این بزم دلپذیر بر اطراف تالابی که متصل بباغ طرح افکنده
 حضرت جنت مکانی بود مامور شدند *

BIBLIOTHECA INDICA:
COLLECTION OF ^AORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 1395.

‘AMAL-I-ṢĀLIḤ
OR
SHĀH JAHĀN NĀMĀH,
OF
MUḤAMMAD ṢĀLIḤ KAMBO.

EDITED BY
G. YAZDANI, M.A., M.R.A.S.
Professor of Arabic, Government College, Lahore.

FASCICULUS II.

CALCUTTA :
PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.
1914.

